

உ.

கண்பதி துணை. .

திருப்பெருந்துறைப் புராணம்.

திருக்கைலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை மாதீனத்து மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம் .

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

இது

மேற்படி மாதீனத்துத் தலைவர்களாகிய,

ஸ்ரீமஹி - அம்பலவாண தேசிகரவர்கள்

செய்த

பேருதவிபாயகொண்டு

சுடி பிள்ளையவர்கள் மாணாககரும் .

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதநமாகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

நாம் நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையுடன்

சென்னை :

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பிரமாதீசுவர ஆனந்தர்

1913.

இரண்டாம்பதிப்பு.

நிலை ரூ 4-0-0

(Copy-right Registered.)

MADRAS

Title page and preface only

PRINTED AT THE VAIJAVANTI PRESS,

(Madras Times Printing & Publishing Co., Ltd.)

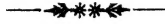
BY

W. F. GRAHAM, ESQ. I.C.S. (RETIRED) AT 32 MOUNT ROAD

1913

உ

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

					பக்கம்.
௧.	முகவுரை	1-20,
உ.	திருப்பெருந்துறைப்புராணம்	...			க.
ங.	அரும்பதவுரை	உகௌ.
ச.	சூசி பததிரம	உருக.
ரு.	பிழையும திருத்தமும	உருஉ.

—

கணபதிநினை.

மு க வு ர

திருச்சிற்றம்பலம்.

‘இனபம பெருநகற் பிருநாகற்றி யெஞ்ஞான் தி
துன்பந் தொடர்வறுததுச சோதியா—யனபமைததுச
சீராரா பெருந்துறையா னென்னுடைய சிவையே
புரா கககொண்டா னுவந்து.”

[திருவாசகம், திருவெண்பா, கக.]

“நிறைபெருந் தவததோர் வேள்வி நீங்குநம் பெருமை மிககோ
மழவியா மூன்று நூறு மறையவா விளங்கு மூதூ
நிறையினினை மருங்கு நேர்த்தா நியாவரா நிணம்பி றங்கப
பிழிவினா வமர ராககும் பெருந்துறைய முகதைப் பேரூர்”

வேறு

அருந்தவர் சிவதை செலுத்துறை வந்தீண யாதணா முகதைமகம்
புரிந்துசெ யுத்துறை சந்தைப டுத்துறை புதுகி டுதபதம்
சருத்துறை யித்திரை வத்துறை புத்துறை தொத்திகொ டுதிபடும
பெருந்துறை யெந்தை பரித்துகு ருந்திலி ருத்தொருந்துறையே.”

[திருவாலு உள், நான்குப நந், நக.]

“கருணைவெள்ளப்பெருங்கடனிறைத்துறைபெருந்துறை”

[திருவிளை வாதலு. நக.]

சீராயனையா மடியுடையா நுண்ணியாமே வியசபையில்
வாயடையா தீயகுண மனையடையா மாணபில்லாச
சேயடையா நினுமபலவாக் தீங்கடையா செறிதளிர்நீங்க
காயடையா திருந்தவனா புராணமது கடப்போரே.”

[பக்கம், உகந், பாட்டு, நக.]

* திருப்பெருந்துறை பென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் மிழலைக்
கூற்றத்திலுள்ள லாற்றின் தென்கரைப்பில் உள்ள தும் பழையகிரந்தங்

இதன் வடமொழிப்பெயர் ப்ருந்ததீரத்தமென்பது; இதன் கார
ணத்தை இஃதுத் பெருத்துறைப் படலத்தாலுணரக் இது திருப்பெருந்
வறைசை, துறைசை, பெருந்நை எனத்தமிழ்நூல்களில் மருவிவழங்கும்

† இது மிழலைநாடுவழிவழங்கும் புறநானூறு உச-ஆம் செய்யுளிலும்
மற்ற நூல்களிலும் கூறப்படும் மிழலைக்கூற்ற மென்பதும், பெருமிழலைக்

களாற் பாராட்டப்பெற்று மிகப்புராதனமாக விளங்குவதுமாகிய ஒரு சிவஸ்தலம். 'இதற்கு, அநாதிமூர்த்தஸ்தலம், ஆதிக்கலாஸத் * ஆளுடையா கோயில், ஆவுடையார் கோயில், உபதேசஸ்தலம், ஞந்தவனம் அல்லது குருநதவனம், சதூவேதபுரம், † சிவபுரம், ஞானபுரம், கிரிமூர்த்திபுரம், தென்கைலை, தெசுவனம், பார்ச்சிபுரம், பவித்திரமாணிக்கம், பூலோக கைலாசம் அல்லது பூகைலாசம், யோகபீடபுரம், யோகவனம் முதலிய வேறு காரணத்திருநாமங்களும் உண்டு. இவற்றின காரணங்களை இப்பகுத்தகத்தின் எஃ-ஆம் பக்க முதலியவற்றாலுணராக. இவற்றுள் பெருந்துறை, ஆதிக்கலாஸமென, னும் பெயர்களால் தேவார முதலியவற்றில் இகதலம் விதத்து கூறப் பெறும் ஸ்காந்த முதலிய மஹாபுராணங்கள், மஹேந்திராஸமீகிய சிவரஹஸ்யம், மணிவாக்யசரிதநாம அல்லது மணிவசன மாஹாத்மியம், ஸ்ரீ ஹாலாஸ்ய மாகாத்மியம் ஆகிய இவற்றுள்ளும், வேறுஸ்தல புராணங்களுள்ளும் உரிய இடங்களில் இகதலத்தின் பெருமைகள் பெரிதும் பாராட்டப்படுகின்றன.

உருவா, அருவா, அருவுருவ மெனவும் முவசைத் திருமேனி களுள்ளே சிவபெருமான, அம்பிகையும் தாமும் அருவத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவது இகதலத் திருப்பதியிலேயே. [பக. க, பா. ௫; பக. சஉ, பா. ௩௬ - அ; பக. சஅ, பா. ௬]

பிரஹ்மா முதலியவர்களுக்கும் திருவாதவூடிகளுக்கும் பாம சிவன குருமூர்த்தியாய்க் காட்சிக்கொடுத்து உபதேசித் தருவினான் யாலும் திருவாதவூடிகளைப் பாதுகாததற் பொருட்டுப் பாண்டியன் துறும்பாயனா அவதரித்த பெருமீழலையெனப் தாருரைத் தன்பாற பெற்று விளங்குவதாகிய மீழலைகளும் "மீழலைஎட்டுப் பெருமீழல்" [பெரிய பெருமீழலைக. க.], ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தியான குருளிரசெய்த, "மீழலைஎட்டு மீழலை வெண்ணிஎட்டு மீழலை". என்னும் தேவாரத்துச் சுட்டப்பெற்ற மீழலைகளும் இதுவே. "ஒழுக்கக் தருமத் தவந்தான முறவு வாயமை பொறைமற்றும், வீழுபப் முள்ள சூத்திராவாழ் மீழலைஎட்டு" எனத் திருவாலவாயடையார் திருவிளையாடற்புராணத்திலும் இங்ங்ங் பாராட்டப் பெற்றது. திருப்பெருந்துறைக்கோயில் சம்பந்தமான தமிழ்தூலகளிலும் பழைய பட்டயங்களிலும் பிறவற்றிலும் இத்தப்பெயர்கள் மிகுதியாகக் காணப்படும். இதன சம்பந்தமாக மீழலைச்சைத் தருமென்பதொரு தூலமுண்டு.

* ஆளுடையாகோயில் முதலிய இரண்டுபெயர்களும் பழைய தாமிரப் பட்டயங்களிற் காணப்படுகின்றன. சின்ன ஆளுடையாகோயில் என ஒரு ஸ்தலம் இதற்கு வடக்கே (இராசாமடத்திற்கு அருகு) இருத்தலின், இது பெரிய ஆளுடையாகோயிலெனவும் வழங்கும்.

† சிவபுரமென்னும்பெயரைத் திருவாசகத்திற் பரக்கக்காணலாம்.

முன்னிலையில் கருணைக்கூடலாகிய எம்பெருமான் ஸ்வேதமாகிய குகினை யின்மீது எழுந்தருளினமையாலும் அறுபதாநான்கு மூர்த்தங்கள் ளுள், குருமூர்த்தத்திற்கும் அசுவாருட மூர்த்தத்திற்கும்மூலமாகிய ஸ்தலம் இஃதென்கிற பெரியோர்கூறுவர்; தக்ஷணபதிய யாகத்தை அழித்த வீரபத்திரக்கடவுள், அந்நத திருக்கோலத்துடன் அம்பிகை யின்யோகத்தைப் பாதுகாப்பவராய் அம்பிகையின் ஸநிதியில் சிவா ஞ்ஞாயால் எழுந்தருளி, வழிபடுவோர்க்கு இஷ்ட சித்திகளை அளித் துக்கொண்டிருக்கின்றனரெனின், தக்ஷததுவீரஸம்ஹாரமூர்த்தஸ்தல மெனறும் இதனைச்சொல்லுவதுண்டு

இன்னும் ஷோடசாந்த ஸ்தலமென்றும் உலகமாகிய புருஷ னுக்குத் துரியாதீத ஸ்தானமென்றும் காரணஸ்தலமென்றும் இதனைக் கூறுவர். [பத எ. 11 அ. கூ]

இத்தலத்தைநடந்து தேவாபுத்தலியவைகள் வருமாறு:-

தேவாரம்.

பெருந்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்.

கயிலாயமலைபடுத்தானகரங்களைநி
சிரங்குரவெரியக்காலவிரலாறசெற்றேன்
பயிலவாயபராபகதுறைதெனபாலேத்துறை
பண்டெழுவர்சுவதுறைவெண்ணிறைபம்பொழிற்
சுயிலாலதுறைசோற்றுத்துறைபுதுறை
பெருந்தாயையுந்நாங்காடுதுறையினென்
மீளாடுதுறைகடம்பதுறையாவடு
துறைமற்றுதுறையனைத்துமவணங்குவோமே
(அடைவு திருந்தாண்டகம், ௧௧.)

ஆரூர்மூலட்டானமானைக்காவு
மாககூரிற்றானேன்றிமாடமாடூர்
பெருபிரம்புரம்பேராய்நும
பெருந்துறைகம்பிலிபூட்டூர்வேணு
கூராசுயிக்கைவீரட்டானமுங்
கோட்டுரோடுமுகஞக்கோழம்பமுங்
காராங்குமுகுன்றங்கானப்பேருங்
கயிலாயநதியேகாணலாமே

(கேஷத்திக் கோவைத் திருந்தாண்டகம், உ.)

ஆதி கை லா ஸம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆர்த்தவெனக்கன்பனீயேயென்று
'மாதீக்கயிலாயனீயேயென்றுங்
கூடாதநடமாடீயேயென்றுங்
கோடிகாமேயகுழகாவென்றும்
பாரததற்குளசெயதாயனீயேயென்றும
பழையனாமேவியபண்பாவென்றும்
தீரததன்சிவலோகனீயேயென்று
நின்றமெய்ததானுவென்னெஞ்சளாயே

அல்லரயப்பகலானாயனீயேயென்று
மாதீக்கயிலாயனீயேயென்றுங்
கல்லாலமானதாயுனீயேயென்றுங்
காளத்திக்கற்பகமுனீயேயென்றுஞ்
சொல்லாயப்பொருளானாயனீயேயென்றுஞ்
சோறறுததுறையுறையுறையென்றுஞ்
செல்வாயத்திருவானாயனீயேயென்று
நின்றமெய்ததானுவென்னெஞ்சளாயே

[திருநெய்த்தாளம், ௨, ௩.]

திருவாசகம்.

“திருவார்பெருந்துறைச்செல்லானாக
கருவார்சோதியிற்கராதகள்ளமும்” [கீர்த்தி. ௫௪ - ௫.]

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௧௦௪.

“உருகு தலைச்சென்ற வுள்ளதது மம்பலத துமமொளியே
பெருகு தலைச்சென்று நின்றோன் பெருந்துறை”

திருப்புகழ்.

செருக்குமப்பல மிசைதனி லசைவுற
நடித்தகங்கரா வழிவழி யடியவா
திருக்குருந்தடி யருளபெற வருளியகுருநாதா.

[திருப்பராந்த்நம், ௩.]

திருவாசகத்தில் இநதஸ்தலமும் குருந்தவிருகமும் அங்கங்கே
மிகப் பாராட்டப்பெற்றுள்ளனவென்பதும் சிவபுராணம், திருச்சத்
கம், திருப்பள்ளி பெருச்சி, செத்திலாபபத்து, அடைக்கலப்பத்து,
ஆசைப்பத்து, அதிசயப்பத்து, புணர்ச்சிப்பத்து, வாழாப்பத்து,
அருப்பத்து, பிரார்த்தனைப்பத்து, குழைத்தப்பத்து, உயிருண்ணிப்

பத்து, திருப்பாண்டியபதிகம், திருவேசநிஷு, அறபுதபபத்து, சென்னிப்பத்து, திருவார்த்தை, திருவெண்பா, பண்டாயிரான்மறையென்னும்திருவாசகபகுதிகள் இந்தஸ்தலத்திலிருந்தே அநுளிச்செய்யப்பெற்றனவென்பதும் யாவருக்குநதெரிந்தனவேயும.

இதன் பழையவரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் புராணங்கள் வடமொழியில் ஸ்ரீ ஆதிக்கலாஸ மாஹாத்ரியம் பிருஹததீபத மாஹாத்ரியம், அஷ்டாத்ரியாயி என மூன்று உள்ளன என்பர்.

தமிழில் இப்புராணத்தைப்பற்றி இந்தஸ்தல ஸம்பந்தமாகக் கோவை பழையவாசக மூன்று புராணங்களும், திருப்பெருந்துறை மீதவந்தாதி, சிவபொருளையகிரினைக்காமிழ் என இரண்டு பிரபந்தங்களும் உள்ளன அவற்றுள்—

முதலாவது திருப்பெருந்துறை புராணம். இது திருக்கலாய பாம்பரைத் திருவாவதிதறை ஆதினத்துப் பத்தாய்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ முனவீலப்பதேசிகருடைய சிஷ்யராகிய ஸ்ரீ சாமிநாத சாமிநாத முனிவரென்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இதிலுள்ள சருக்கங்கள், ௩௬; செய்யுட்களின் தொகை, ௧௨௭0. இந்நூல், தஞ்சாவூரில் முனபு அச்சுசெலுத்திவந்த துளஜேந்திர மஹாராஜர் அவர்கள் விருப்பத்தின்படி செய்யப்பெற்ற தென்பதும் ஷே. சாமிநாத முனிவரால் திருப்பெருந்துறைக்கலம்பகமென ஒருபிரபந்தம் இப்புராணம் இயற்றமுன் இயற்றப்பெற்றதென்பதும் இதன்படியிரத்தால் தெரிவிக்கின்றன இக்கலம்பகம் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. ௨௬00 - பாடலுள்ள திருவாவதிதறைப்புராணமொன்றும் இவரால் செய்யப்பெற்றுள்ளது அந்நூல் செய்தது, இதற்கு முந்தியோ பிந்தியோயுடனும் தெரிந்திலது.

இரண்டாவது ஆதிக்கலாய மான்மியம். இது, ஷே ஆதினத்தில் ௧௨-ஆம் பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திருச்சிறுமப்பலாதேசிகருடைய சிஷ்யராகிய ஸ்ரீ சுந்தரலிங்க முனிவரால் இயற்றப்பெற்றது. இது, “ திருவளரும் பெருந்துறைசை மான்மியத்தைச் செந்தமிழாற்றிசைகள் போற்ற, வருளுதவு துறைசையிலவாழ் திருச்சிறுமம் பலக்குருவின் அடிமை போலாய், பிருவியலா னப்பொருள்சென்ற கல்வியின்ற நெல்லையுணர் மதூர வாக்கி, இருநிலத்தோரக் கமுதெனச்சுந்தரலிங்க முனிவான்று னிழமபி னுனை.” என்னும் ஷே ஆர் சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கும். இதிலுள்ள சருக்கங்கள் ௫௯. செய்யுட்களின் தொகை, ௨0௮0. ௧, ௨, ௩.

மூன்றாவது திருப்பெருந்துறைப் புராணம்: இஃது எட்டு அத்தியாயங்களை யுடையது. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் அருட இது செய்யப்பட்ட காலம் சகாப்தம் ௧௫௫௦ என்பதும்பெற இதன்பாயிரத்தால் தெரிகின்றதேயன்றி வேறொன்றும் தெரிந்திடாது.

இரத்தத்திருப்பெருந்துறைப் புராணம்: ஷே. ஆதீனத்தது மஹாவிததுவானாகிய திர்சிராம ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பெற்றது [பக. ௬.]

இப்புராணத்திலு, முதலில் உள் - 'செய்யுட்களடங்கிய கடவுள் வாழ்த்தும் அவைபடக்க முற சிறப்புடைய புரம பின்னா, திருநாட பெபடலம் முதலிய ௩௨-படல உறுப்புக்களும் அமைந்துள்ளன. இதன் செய்யுட்களை, ௧௬௫௬.

இரதூலை ஆதிகுனித்தவா ஷே. ஆதீனத்துச் சிஷ்பரும அக்காலத்து, திருப்பெருந்துறைக் கட்டளைப்பணிபுரிந்து வந்தவருமாகிய ஸ்ரீசுப்பிரமணியமு நிர்ப்பரன்பவா இவருடைய பெருமை முதலியன இரதூல அவையடக்கத்தின் முதலிலுள்ள இரண்டு செய்யுட்களாலும் இப்புத்தம் உகச-ஆம் பக்கத்திலுள்ள “வாதவூரடிகளுக்கு” என்னும் பாடலாலும் நன்கு விளங்கும்.

நூலாசிரியா பெயரைக்கேட்கவே இப்புராணத்தின் அருமை பெருமைகள் யாவ நுகரும் சொல்லாமலே விளங்கும் ஆரீணம் முக்கியமாகத் தெரிவிக்கவேண்டியவை நிலை அவையாவன: ஆக்கு வித்தேதா, “நாட்ச்சிறப்பு முதலியவற்றை வளம்பெற நீங்கள் அவைத்து, சாஸ்திரம் சாரிநாதமுனிவா இயற்றியபுராணத்தின் சொன்னடை பொருணடைகள் முதலியவற்றைப் பெருப்பாலும் தழுவினே இதனை இயற்றுக” எனறமையின், இந்நூல் அவ்வனம் இயற்றப் பெற்றதென்பதும் பலபுராணங்களை இயற்றியபின்பே பிள்ளையவர்கள் இரதூலை இயற்றினார்களாதலின், இதிலுள்ளபலவகையான சுவைகளும் அறிஞர்கள் அறிந்து இன்புறப்பாலனவென்பதுமே முன னொருகாலத்திலு இதிலுள்ள திருவாதவூரடிகளின் சரித்திரப்பகுதிகளுள் ஒன்றை யான்படித்துக்கொண்டிருக்கையில் உடனிருந்த தமிழ்க்கவிஞர் ஒருவர் இதன்செய்யுட்களைப் பெரியபுராணச்செய்யுட்களென்றே எண்ணிப்பாராட்டிப் பின்பு தெரிந்து வியந்தனர்.

இப்புராணம் பத்தமாக மற்றும் தெரிவிக்கவேண்டியவற்றையெல்லாம் திருப்பெருந்துறைப்புராண ஆராய்ச்சியென ஒன்றுஎழுதி அதனைத் தனியே பின்னர் வெளியிடக் கருதியிருக்கிறேன்.

ஸ்தல்விநாயகர்களுட மற்றவிநாயகர்களுட.

(க.) ஆதபகணபதி அல்லது வெயிலுவந்த விநாயகர். இவர்களைக் கணபதிமேற்கே அக்கினிதீர்த்தத்தின் தென்குரையில் எழுந்தருளியுள்ளார்; திருமேனியில் வெயில்படுவதே இவர் திருவுள்ளத்திற்கு உவப்பு; அதனால் இவருக்குக் கோயிலுமுதலியவற்றுள் யாதொன்றுமில்லை. ஆதவபிரியா எனவும் நிழலுவவாகஞ்சரமெனவும் இவா பெயர் வழங்கும் [ப. ௧, பா. ௨; ப. ௬௮, பா. ௬; ப. ௭௮, பா. ௨௩; பா. ௯௮, பா. ௧௨; ப. ௧௦௦, பா. ௫௬, ப. ௧௦௬, பா. ௧௫; ப. ௧௧௧, பா. ௯; ப. ௧௧௫, பா. ௫௩; ப. ௨௧௩, பா. ௩௫]

(உ.) சோகத விநாயகர்: கோயிலின் உட்பிராகாரத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் இவர் திருவுருவமுள்ளார், ப. ௧, பா. ௩; ப. ௨௧, பா. ௩௭

(ங.) ஸம்ஸாகத விநாயகர்: இறைவனை மனஞ்செய்து கொள்ளுதற் பெயர்நட்பு மீயாகஞ்செய்யவந்த அபயினைபாற பூசிக்கப்படுபவராதலின், இவா இப்பெயர்பெற்றார். சோகதை விநாயகரெனவும் இவர்பெயர் வழங்கும்; இவா திருநிழலுடையவரானார். சொக்கவிநாயகரையும் இவரையே ஒருவரேயென்று கூறுவது முண்டு.

(ச.) பள்ளிக்கூடப்பிள்ளையார்: அந்தணர் முநுற்றுவருடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதாத்தியயனம் செய்வதற்கு வியோதிகப் பிராமணவடிவங்கொண்டிருந்த ஆளுடைய நாயகராக பூசிக்கப்படுபவராவார்.

(ரு.) சக்திகணபதி = வலபகணபதி: இவா, தேவதீர்த்தத்தின் வடகரையில் கோயில்கொண்டிருந்தருளியிருப்பவா.

(க.) முக்திவிநாயகர்: தியாகராஜரண்டபத்தில ஸ்ரீமஹாலிங்கமுத்திக்கு எதிரே எழுந்தருளியிருப்பவா இவா.

(௭.) ஆகண்டல விநாயகர்: இவர்தீர்த்தத்தின் மேலகரையிலுள்ளவா இவா. (மடத்து முகப்பின் கீழ்பக்கம்.)

ஸ்ராமியின் திருநாமங்கள்: அசுவநாதா, ஆழிகைலாஸநாதா, ஆதமநாதர், உபதேசஸ்தலநாயகர், உபாததியாயா, குருநதவனேசர், ஜகத்குரு, சதுர்வேதபுரேசர், சிவபுரேசர், ஞானகீர்த்திரேசர், கஷிணகைலாஸநாதர், திரிமூர்த்திதேசிகா, திரிமூர்த்திபுரவாஸர்,

தேசவனேசர், பரமஸ்வாமி, பராசக்திபுரவாஸர், பனித்திரமாணிக்க புரவாஸர், பெருந்துறைநாதர், முந்நூற்றொருவர், (முந்நூற்றுவரில் ஒருவர்), யோகபீடப்பதியினர், யோகவனேசர், ஆளுடையார்; ஆளுடையார், விப்பிராத்தரென்பன; ஆளுடைய பரமஸ்வாமியென்னும் பெயர், இத்தலத்திற்குரிய தாம்பிரப்பட்டயம் முத்தவ்வறிற்காணப்படும்.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்: சிவயோகாமபிகை, சிவயோகநாயகி, சிவயோகம் பிரியான், யோகம்பிரியான், யோகநாயகி, ஆளுடையாகி, ஆளுடையாள் என்பன; இவற்றை இந்நூல் யோகபீடச் சிறப்புரைக்கப்படல முத்தவ்வறாலும் சிவபாக நாயகியானைத் தமிழ்மாலுமுணாக.

பீடங்கள் ௨.

(க) பிரணவபீடம்: இது ஸ்வாமியின் பீடம். பக் ௭௧, பா. ௨.

(உ) யோகபீடம் உலகத்திலுள்ள சக்தி பீடங்கள், ௫0; அவற்றுள் சக - காரியபீடங்கள்; இஃது ஒன்றே காரணபீடம். பக். ௭௧, பா. ௩; பக். ௭௧, பா. ௫ - ௭.

ஸ்தல விருக்டம்: குருநகு; பரமாசாரியாகிய குருமுாத்தி இந்நடியில் தென்முகமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனா; பிரமதேவாமுதவியோரும் திருவாத ஆடிகளும் உபதேசம்பெற்றது இவ்விடத்தே தான். இந்த விருக்ட சிவரூபமென்று நூல்களிற பாராட்டப்பெறும. “குருந்தவன் காண்” எனனும தேவாரமும் இதனை வலியுறுத்தும்.

ஆறு: இந்த ஸ்தலத்திற்குரிய நதி, வெள்ளாறு. இது சுவேதநதியென்று வடநூல்களுள் வழங்கும். இந்நூலுள் வெண்குடிநை, வெள்ளைநதி, சிதநதி எனக்கூறப்பெறும், [ப. ௭, பா. ௪; ப. ௨௩, பா. ௭; ப. ௨௪, பா. ௧௫.] இதற்கு ஆனந்தவெள்ளாறென்று ஒரு பெயருண்டென்றும் திருவாசகத்துள்ள தசாங்கத்தில், “ஆனந்தங்காணுடையானாறு” எனச்சுட்டியுதி இந்நதியையே என்றும் இத்தலத் தமிழ்ப்புராணமுடையாரொருவர் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். “வெள்ளாற்றை, ஈனநதம் பாணீப் பார்தோய் தானந்த மெய்தலாலே, ஆனந்த வெள்ளா றென்று மறைஞ்ஞவறிற்கது னோரே” என்றார், இந்நூலுடையாரும்; பக். ௭0, பா. ௨௫.

[நவதீர்த்தங்கள்.]

மற்றத் தீர்த்தங்கள் : இறைவன் அருளால் இந்தஸ்தலத்தில் முன் னொருகாலத்தில் ௬௬ - கோடி தீர்த்தங்கள் உண்டாயின வாதின, பிருகத்தீர்த்தமேனீ வடமொழியிலும் பெருந்துறையெனத் தமிழிலும் இததலம் பெயர்பெற்றதென நூல்கள் கூறிலும் இந்தப்புராணத்திற் கூறப்படும தீர்த்தங்கள் ஒன்பதே. இவை ஸ்ரீ ஆதமநாதப் பெருமானுடைய நவநதருபேதங்களாகப் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; [பக். அசு, பா. உ.] அவையாவன : பிரமதீர்த்தம் பிரஹ்மா, நாராயண தீர்த்தம் திருமால், உருத்திரதீர்த்தம் உருத்திரா, வாயுதீர்த்தம் மகேசுவரா, அசுரதீர்த்தம் சதாசிவம், தேவதீர்த்தம் நாதம், முனிவர்தீர்த்தம் விநது, அக்கினிதீர்த்தம் சக்தி, ஆதமகூபம் சிவம் என்பன. அஹையுள்,

(க.) பிரமதீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தத்திருகு மேற்கேயுள்ளது ; இதன்கரையில் பிரஹ்மபீடமிருக்கின்றது ; முதலியபபர் என்னும் ஒரு தெய்வத்தின்சநதி இதன்கரையிலுள்ளது. இது, வேததீர்த்த மெனவும் வழங்கும்.

(உ.) நாராயணதீர்த்தம், திருமாலுண்டாக்கப் பெற்றது ; பள்ளிக்கூடப் பிள்ளையாராகையிலுக்கு மேலபாலுள்ளது ; இதன் வடகரையில் ஸ்ரீ ஆதிமேசுவரபெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர் ; இது தொண்டாகுழியெனவழங்கும். [பக். ௧௧௩, பா. ௧௫.]

• (௩.) உருத்திரதீர்த்தம், காலாகினி நுத்திரரால் உண்டாக்கப் பெற்றது ; இது காலாக்கினி நீத்திரதீர்த்தமெனவும் சிவகங்கையெனவும் வழங்கும் ; இது, வடகூரில் (வடக்குறை) ஆதிக்கலாஸநாத ஸ்வாமிகோயிலின் வடக்கேயுள்ளது. [பக். ௧௧௫, பா. ௨௩.]

(ச.) வாயுதீர்த்தம், திருக்கோயிலுக்கு வாயுமுலையிலுள்ளது ; வாயுதேவனுண்டாக்கப்பெற்றது. [பக். அசு, பா. சௌ.]

(ரு.) அசுரதீர்த்தம், ஸ்ரீ ஆதமநாதர் உபாத்தியாயராக எழுந்தருளிய பள்ளிக்கூடத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது ; அசுரர்களால் உண்டாக்கப்பெற்றது. [பக். அசு.]

(கூ.) தேவதீர்த்தம், ஸ்வாமி ஸநிதியிலுள்ளது ; தேவர்கள் இடைவிடாமல் ஆடி இஷ்டசித்திகளைப்பெற்றுச் செல்லுகலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது. இதற்குரிய விருகும் கருநெல்லி ; இத்தீர்த்தம் நெல்லியடியெனவழங்கும். [பக். அௌ.]

(எ.) முனிவர்தீர்த்தம், வடக்குவிதிக்குச் சமீபமாக உள்ளது; அகத்தியராலுண்டாக்கப்பெற்றது. [பக். அஅ.]

(அ.) அக்கினிதீர்த்தம், திருக்கோயிலினுள் வெளிப்பிராகாரத் தில தென்கிழக்கில் உள்ளது. [பக். அச.]

(க.) ஆதம்சூடம், முதற்பிராகாரத்தில் குருந்தமூலத்தின் கிழக்கேயுள்ளது. ஸ்ரீ ஆதமநாதருக்கு அபிஷேகஞ்செய்தறப்பொருட் டச் சிவயோகாமபிகையால இது நிருமிக்கப்பெற்றது. [பக். அச.]

இவற்றுள், ஆதம்சூடமும் அக்கினிதீர்த்தமும் திருக்கோயிலின் அகத்தும் மற்ற ஏழும புறத்திலுள்ளன; [பக். கஎக, பா. ந.] ஆதம் சூடமல்லாதவை தடாகவடிவங்களாகவுள்ளன.

இவற்றையன்றி, இதலத்தில, மானவதீர்த்தம், கார்தாவதீர்த்தம், இரகிரதீர்த்தம், பாசாதீர்த்தம், நுரியதீர்த்தம், சுந்திரதீர்த்தம், லக்ஷ்மிதீர்த்தம், ஸர்வவதிதீர்த்தம், பாண்டவதீர்த்தம், கௌதமதீர்த்தம், பக்ததீர்த்தம், வேததீர்த்தம் என்ப பலதீர்த்தங்கள், வாடிகுப தடாகவடிவங்களாக உள்ளனவென்று ஸ்ரீ ஆதிக்கைலாஸமாஹாத் மியம் விளங்கத்தெரிவிக்கின்றது. மொய்யாநதம்பொய்கை பென இத்தலத்தில ஒருவிசேடதீர்த்தம் உண்டென்றும் தெரிகின்றது; “மொய்யா தடாபொய்கை புககு முகேகென்னக கையாறகுடைந்து” (திருவாச. திருவெம். கக), “தினாபொரு மொய்யா பொய்கைத் திருப்பெருந துறையைச சோநதர்” [திருவால (உஎ) நக], “மொய்யார்தடம்புக்கு” (சிவயோக. அம்புலி. ச) என்பவற்றால் இஃது அறியலாகும்

தெய்வங்கள்.

ஸ்ரீ ஆதிக்கைலாஸநாதா: இவா காலாக்கினிருகதிராற் பூசிக்கப் பெற்றவர். இவர் திருக்கோயிலுள், வடக்கிலுள்ளது. தீர்த்தம் சிவ கங்கை, விருக்ஷம் மகிழ்.

ஸ்ரீ அசுவாருடா — இவர் கனகஸபையில் தென்முகமாக எழுந் தருளியுள்ளார்.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் திருவுருவங்கள். -

மாணிக்கவாசகருடைய திருவுருவங்கள் இததிருக்கோயிலின் அகத்தும் புறத்தும் பல அமைக்கப்பெற்றுள்ளன; அவற்றுள், குருந்தமூலத்துள்ள திருவுருவம், அருண்மூலஸ்தானமென்றும்

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் மண்டபத்துள்ளது திருமுலஸ்தானமென்றும்
வழங்கப்பெறும்.

மஹாலிங்கம்: இவர் பெரிய பிரகாசத்தில் தியாகராஜ மண்ட
பத்தின்மேற்கே திருமதியில ஆகாயவடிவமாக இருந்த, வழிபடப்
பெற்று விளங்குகிறார்; கணநாதரென்றும் இவர்க்குப் பெயருண்டு.
இவரை முனிசுவரனென்றும் முதலியப்பொன்றும கூறுவது உண்டு.
அடியிறகுறிப்பிட்ட ஒன்பது இடங்களில் கூ - கூறுகததங்கி இத்
தலத்தைப் பாதுகாக்கின்றனரென்பர்:

க இதலத்தின் மேற்குக் கமவாய்க்கரை. (முதலியப்பர்)

உ திருவீதியில் தென்மேற்குமுலை

உ நாரியம்மை கோயில்

ச பனைவயல் (கிராமக்) கமவாய்க்கரை

ரு புண்ணியவயல் (கிராமக்) கமவாய்க்கரை

க காவயல் (கிராமக்) கமவாய்க்கரை

ஈ பழந்தாமரை (கிராமக்) கமவாய்க்கரை.

அ. கருங்காட்டில் (ஒரு கிராமம்) ஐய்னா கோயில்

கூ.

ஸ்ரீ ஆதிசேசவப்பெருமாள்: இவா நாராயண தீர்த்தத்தின் வட
கரையிலுள்ளார்.

முந்நாற்றவா: இவாகா ஸ்ரீ ஆதமநாதாபயிசுக்கும பெருமை
வாய்ந்தவர்கள்; திலலைவாழ்தணாகளைப் போன்று சிவபெருமானைத்
தமமுள் ஒருவராகப்பெற்று, நூல்களில் துதிக்கப்படும் மேனமை
பெற்றவர்கள். [பக ச:] இவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கே வேதாத்தி
யயனம் செய்வித்ததற்பொருட்டே ஸ்ரீ ஆதமநாதா விருத்தப்பிராமண
வடிவங்கொண்டு எழுந்தருளிப் பாடசாலைவைத்துக் கற்பித்தருளினர்.
ஷ. பாடசாலையிருந்த மண்டபமொன்று (பள்ளிகூடம்) இன்றும்
காணப்படுகின்றது.

ஸ பை க ள்.

இதற்குக்கோயிலிலுள்ள ஸபைகள், கூ; அலவவமாறு:—

(க.) ஆனந்தஸபை: இது கர்ப்பக்கிருகம். •

(உ.) சித்ஸபை: இது அர்த்தமண்டபம்.

(கூ.) ஸீத்ஸபை: இது, சிவேதனமண்டபம்; அமுது மண்டப மெனவும் வழங்கும்.

(ச.) தேவஸபை: இது யாவரும்நின்று தரிசுமபண்ணுகிற இடம்; ஸ்ரீ மீர்ணிக்கவாசகரைத் திருவிழாக்காலத்தில் எழுந்தருளச் செய்யும் ஸ்தானம் இதுவே. சுந்தரபாண்டியரென்பவரால் திருப்பணி செய்யப்பெற்றமையின, இது சுந்தரபாண்டிய மண்டபமென்றும் பெயர்பெறும். இதனை, “மேயவங்குராமம்” [பக். கஅக, பா. ௫அ.] என்னும் செய்யுளாலுமுணராக.

௫ நிருத்தஸபை: இது உ-ஆம் பிராகாரத்திலுள்ள சுந்தரிமண்டபம். தில்லைமண்டபமென்றும் இது கூறப்படும். முன்னொரு காலத்தில் ஸ்வாமி சோழபாண்டியர்களுக்கரசு சபாபதியாகக் கட்டிக்கொடுத்தமைநின்று, இஃது இப்பெயர்பெற்றது. இதில் பதஞ்சலியினியாக்கிரபாதர்களின் திருவுருவங்களும் சங்கதி பதமதிதிகளின் வடிவங்களுமுண்டு.

கூ. கனகஸபை: இது உ-ஆம் பிராகாரத்துள்ள சுந்தரிமண்டபத்தில் அசுவாருடமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கின்றமையின, இது குணிரஸ்வாமி மண்டபமெனவும் வழங்கும். ஜபிடபவாகளுக்குப் பஞ்சாக்கிரமஸ்திதியைத் தருதல்பற்றி, இது பஞ்சாக்கிரமமண்டபமென்றும் கூறப்படும். இம்மண்டபத்தில் பாககர்களில் ஆறு அத்து வாக்கள் முறையாகச் செவ்வனே செய்விக்கப்பெற்றுள்ளன. ௧௫ மண்டபம், கவி ௩௭00-ல் இயற்றப்பெற்றதென இதுவுள்ள சாஸனமொன்று தெரிவிக்கின்றது.

மண்டபங்கள்.

க. மாணிக்கவாசகமண்டபம்: இது கோபுரத்திற்கு வெளியே யுள்ளது.

உ. சுந்தரபாண்டியமண்டபம்: இது முதற்பிராகாரத்துள்ள ஸந்தரிமண்டபம்; இப்புஸ்தகம் கஅக-ஆம் பக்கத்துள்ள ௫அ-ஆம் பாட்டைப்பார்க்க. இது தேவஸபையென்றும் வழங்கப்பெறும்.

கூ. தில்லைமண்டபம்: இது நிருத்தஸபை.

ச. தியாகராஜமண்டபம்: இது மூன்றாம் பிராகாரத்தில் மேல் பக்கத்துள்ளது.

தீபங்கள்.

இந்தத் திருக்கோயிலில் இடப்படும தீபவகைகள் விசேடப் பெயர்பெற்று விளங்குகின்றன. அவற்றுள்,

‘க. நகத்திரமாலே’ இதிலுள்ள தீபங்கள் இருபத்தேழு. சக்கரத்தில உச, மேலே ௩. இஃது, ஆணநதஸபையில் மூலஸ்தானத் திருகுப் பின்னேயுள்ளது.

உ. கலாதீபம்: இதிலுள்ள தீபங்கள்-௩; இது சிதஸபையிலுள்ளது. (கலை, ௩)

‘௩. பாணதீபம்: இதில் உள்ள தீபங்கள் ௩௬, இது ஸதஸபையிலுள்ளது. வானா-அக்ஷரம்.

ச. தக்துதீபம் இதிலுள்ள தீபங்கள் ௩௬, இது தேவஸபையிலுள்ளது. சுததுவம், ௩௬

ரு. புனதீபம் இதிலுள்ள தீபங்கள்-உஉச. இது தேவஸபையில் தததுவதீபத்திற்கு முன்னேயுள்ளது. இதனைத் தீபமாலே பென்றும் கூறுவர் புனம், உஉச

௬. பததீபம் இதிலுள்ள தீபங்கள் ௮௧; இது குதிரைச் சேவகாக்குப்பின் உள்ளது. பதம், ௮௧

ஸ்ரீ ஆதாரநாதரடைய திவாலிலேயுள்ள ஸ்ரீவாதபுரீசர் உபதேசம் பெற்றமையையும் புலப்படுத்துவனவான ஊதாளும் இடங்களுமே வேறு ஆதாரங்களுள் பல்வருளின அவற்றுள்,

ஊர்கள்.

ஆளுடையாபட்டினம் இது கீழ்கடறாரையில் உள்ளதோர் ஊர். பண்டைக்காலத்தில் இது பெரிதான ஓற்றுகறைமுகமாக இருந்ததாம்.

பரிவீரமங்கலம்: ஸ்ரீ ஆளுடைநாதர் முதலில் குதிரைவீராகத் தோன்றியருளிய இடம். இது, திருப்பெருங்குறைக்குத் தென்கிழக்கே உள்ளது.

நரிக்குடி: இப்பெயர் உள்ள ஊர்களமுன்று ஒன்று இவ்வூர்க்குத் தெற்கே உ - நாழிகைவழித்தூரத்திலும மற்றொன்று மேற்கே ௩ - நாழிகைவழித் தூரத்திலும், வேறொன்று மிழலைநாட்டிலுமுள்ளன. இவை, ஸ்ரீ ஆளுடைநாதர் நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய

இடங்களென்பர். சுற்றிலுள்ள நரிக்குடி, “மிழலைநாட்டு நரியெல்லா மழைத்துத் தெருட்டி விளையாட வவனிமிது நனிவிளங்கத, தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் றின்னுஞ் சொல்வர் சான்றோரே” எனத் திருவாலவாயுடையா திருவிளையாடற் புராணத்துக் கூறப்பெற்றுள் ளது. [பக். அக, பா. கச]

எழுநூற்றிம்ங்கலம்: இவ்வூர் இதலத்திற்குத் தெற்கே உ - நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ளது; இஃது, எஃ - நரிகளை ஸ்ரீ ஆத்மநாதா குதிரைகளாகச் செய்வித்த இடமெனபா.

பாண்டிபாத்திரம்: இது, கோரிய லுக்குரிய கிராமங்களுள் ஒன்று.

சிறுமருதூர் இஃது இதலத்திற்குத் கிழக்கே உ - நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ளது; ஆத்மநாதரை வழிபட்ட ஸ்ரீ அகத்திய முனிவா பித்திஷ்டித்துப் பூசிக்க சிவஸ்தலமொன்று இவ்வூரிலிருக் கின்றது; வெள்ளாற்றின் வடகரையிலுள்ளது இதில் அகஸ்திய தீர்த்தமென ஒரு தீர்த்தமுமுண்டு

ஆத்மநாதபுரம்: இதலத்திற்குத் தெற்கே ஓன்றரை நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ளது

திருச்சிறுமம்பலம்: இஃது இதலத்தின் வடக்கே யுள்ளதொரு சிவஸ்தலம்; ஒட்டங்காட்டிற்கு அருகிலுள்ளது

சின்னஆளுடையாகோயில் இஃது இதலத்திற்கு வடக்கே ராஜாமடத்திற்குத் தென்புறத்தில் உள்ளதொரு சிவஸ்தலம்; ஸ்வாமி திருநாமம் ஸ்ரீ ஆளுடையா அல்லது ஆவுடையா அம்பிகை திருநாமம் சிவலயாகாமிகை இதற்கு வடக்கே அக்கினியாறென்று பெயருள்ள ஒரு நதியுண்டு

இடங் க ள்.

முந்நூற்றொருவாந்தவனம். இது வெள்ளாற்றின் தென்கரை யில் உருத்திரதீர்த்தத்தின் வடகரையில் உள்ளதொரு நந்தவனம்; மிகப்பழமையானது அந்தணர் முந்நூற்றுலாக குப்பண்டைக்காலத் திற் கொடுக்கப்பெற்றிருந்த நிலங்களுள், இது ஸ்ரீ ஆத்மநாதஸ்வாமி யின் பாகிலமென்று சொல்லப்படும்.

மாலிதேவீ: இஃது ஒருவயல் இவ்வூரின் கிழக்கேயுள்ளது.

சேணம்பரிமா இஃது ஒருவயல்; ஊருக்குக்கிழக்கேயுள்ளது.

மாணிக்கவாசகாதோப்பு: இது, முதலில் மாணிக்கவாசகா தங் கியவிடமெனக் கூறப்படும்.

கீழ்க்காட்டி: இது கைலாஸநாதஸ்வரீமி கோயிலுக்குக் கிழக்
கேயுள்ளதோரிடம். முந்நாறுவருடைய சிலைகளைத் தன்னுடைய
தென்றம் எவ்வளவு ஆழமவெட்டினாலும் தண்ணீர் ஊறுதென்றும்
வல்வழக்குப்பேசிய ஒருவன் கொள்கையைமறுத்து, முந்நாறுவருள்
ஒருவராக எழுந்தருளிய ஸ்ரீ ஆதமராகர், “இந்த நிலங்களுள்
எங்கே வெட்டினாலும் உடனே தண்ணீர் ஊறும்” என்று சொல்
விப பாண்டியனுக்குமுன்னே வெட்டுளிக்க, உடனே நீரைக்காட்டிய
இடம்; இவ்வரலாற்றை, இந்நாறு பெருநதுறைப் படலதாரணுணர்க்,
இது, “பெருநது நிலை வளங்கடந்தது போதது வேந்தற சேர்ந்
தருளின், வருந்த வுடலக தனிவிருத்த மறையோ னாக மறையோர்
கட, கிரங்கிபருங்கீழ் நீர்தாட்டி யிரங்கன மீட்ட பெருமாளே, குரு
நகர் வரம்பிற கராதமறைக கொழுந்தே செழுமபொற றுள்போற்றி”
(நிருவாலை ஞானிஞாயகம்) என்னுபாடலாலும் விளங்குகின்றது.

இன்னுப இரத ஸ்கலத்திலும இதைச் சூழ்ந்துள்ள ஊர்களிலும
உள்ள வயலகளிற் பிள்ளைவரைப்பெற்ற பெயர்களுள்ளவை மிக
அநிகமாக இருக்கின்றன

க. ஆவுடையான்.	௬. பாண்டிபெரியான்.
உ. குஞ்சுநடி.	௭. பெருநதுறை.
௩. சிறம்பலவன்	௮. மாணிக்கவாசகன்
ச. சுந்தரபாண்டியன்	௯. முந்நாற்றெருவன்.
௧௦. சொக்கன்.	௧௦. யோகநாயகி

பாளிக்குடம்: இது திருப்பெருநதுறையிலிருந்து வடக்கருக்
குறிப்போரும் மரக்கத்திற்குக் கிழக்கேயுள்ள ஒருமண்டபம் முந்
நாறுவாருடைய பிள்ளைகளுக்கு ஸ்ரீ ஆதமராதா உபாத்தியாய
ராகத்தோன்றி வேதம் ஒதுவித்த இடம் இது. இதில் ஸ்ரீ உபாத்தி
பாயவடிவழிய பிள்ளைகளின் வடிவங்களும் சிலாருபமாக அமைந்
துள்ளன “அங்கண நுபாத்தி பாயராயமா கழகமாகத் தங்கியவாங்
கோதானம்” என்ப இந்நூலுடையாரும் [பக் ௮௬, பா. ௪௫,]
ஆளுடைய பர்மஸ்வாமியார் பள்ளிக்குடம் எனத் தாயபிரப்பட்ட
யங்களிலும் இது சுட்டப்படுகின்றது.

இததலத்திற்குரிய மஹாராஷ்ட்ரசிகாக்கள்தோற்று முதலில்,

சூரென்பாத ஹரீஸ்வரஸ்வரீ தகரீவெஹரீஸ்வரவநீ

பொமாயிவிதவாடீஷ்ஷசுரணி க்ஷாஷெவஸுரகூஷணி

ஸாஹிஸ்ரவநிநிஸாபீநஸுபதயெவாஜிபூஷாஸ்ரீவெஜை
ஸாக்ஸ்ரீவநரோகஸித்திஈரணீவாபிதஸலீவாமதிஃ॥

என்னும் சுலோகம், வரையப்பெற்றுள்ளது இதனும் ஸ்ரீ ஆதம்
நாதபெருமானுடைய நிவயலீலைகள் புலனாகின்றன.

வழங்கங்கள்.

குருநாமரத்தின் அடிமண் : கருங்குட நோயுள்ளவர்கள் இம்
மண்ணைப்பூசிக்கொண்டால் ஆரோக்யத்தீரும்; இது, “முதுகுருந்தடி
யின்மண் பூசிக்க கருங்குட முற்று தடைததுவிடலாம்” (அம்புலி. ௪)
என்னும் சிவியாகநாயகிவிளநீத் தழிமாறு அறியலாகும்.

அம்ரிதையின் அவிஷேகதீர்ந்தம் : தரிசிப்பவர்களுக்கு அம்பிகை
ஸநிதியில் இதழித்தமரிகொடுத்தல் மாபு, உட்கொள்பவர்களுக்கு
இது சிவஞானத்தை அளிக்கும்; இது, “கையா வந்தீடக மாட
டுகுங் குமரஞ்சை கயமுமஞ்சவாபருகீமற, கருமும மலககறைகள்
கழுவினிய சிவஞான கலைபலா கீவரலாம்” (சிவயோக. அம்புலி. ௪)
என்பதனுமா அறியலாகும்.

நிவேதனம்.

அன்ன நிவேதனம் : - சமைத்த பாதகிரங்களுடன் கொணர்ந்து
ஸத்ஸபையிலுள்ள படைகளிலிறகொட்டி, மிகுதியாகப் புகையை
யெழுப்பும் அன்னத்தை ஸ்வாமிகுரு நிவேதனம்செய்வது இததல்
வழக்கம் இதனால் இது அமுதம்மண்டபம் என்று வழங்கும்.
[பக். ௩௭, பா. ௩௧௬]

புழங்குரிசியன்னம், பாகற்காப்ப்புளிங்கறி, அரைக்கீரைச்
சுண்டல் இவைகளின் நிவேதனம்.

முருகாறவர்களுக்குரிய நிலங்களை வேறொருவன் அபகரித்
துக்கொண்டபொழுது அவை அவர்களுக்கே யுரியனவென்று ஸ்தா
பித்தறபொருட்டு அவர்களுடன் பாண்டியனுடைய ஸபைக்கு வழக்
காட ஓரந்தரை வடிவங்கொண்டு சென்ற ஸ்ரீ ஆதமநாதர், தத்தம்
வீடுகளிலிருந்து மேற்கூறிய விவஞ்சனங்களோடு அவர்கள்
கொணர்ந்த கட்டமுதை வழியில் உவப்புடன் அமுதுசெய்தருளின
மையின், இவைகள் நிவேதிக்கப்படுகின்றனவென்று சொல்வா. இது
வீரவனப்புராணத்திள்ள பொதிசோறு நிவேதனம்செய்த படலத்தா
லும், தெரிகின்றது.

இத்தலத்தில், திருநந்திகேவரும் ஸ்ரீசுண்டேசரும் இல்லையாத லால், ஸ்வாமிதரிசனம்செய்ய விரும்பியவர்கள், உள்ளே செல்லும் போது ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் திருமுன் நின்ற,

“வாதமுரபேபஹவநு சிவஜநாநாதாகஜி
சூதநாயஸ்யஸெவாதபேநாஜாநாபிஹபுலி”

என்னும் சுலோகத்தையும், தரிசித்துவிட்டு மீளும்போது அவர்முன் வந்து,

“சூதநாயபஹாவொஜ வரிஸொஹித ராநஸ
ஸாவொஸெவா வஸாவெஹி வநெவாதவாஸீஸா”

என்பதையும் விண்ணப்பித்தல் மாபு.

இந்நூலிலுள்ள துதிவகைகள்.

க. மாணிக்கவாசகாதுதிகள் : கடவுள் வாழ்த்திலன்றி ஒவ் வொருபடலத்தின் முதலிலும் உள்ளன.

சிவஸ் துதி.

உ. அஷ்டகம் : இது பிரமதேவர்செய்த துதிகளாகவுள்ள எட் செ செய்யுட்களையுடையது. [பக். ௧௦௬ - ஏ, பா. ௨௧ - அ.]

ங. திருமால்செய்ததுதி : [பக். ௧௧௧, பா. ௧௬ - ௨௦.]

ச. காலாக்கினியுருத்திராசெய்ததுதி : [பக். ௧௧௭, பா. ௧௨ - ௧௬.]

ரு. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகா செய்தனவாக உள்ளதுதி. [பக். ௧௧௬ - எ; பா. ௭௦ - ௭௬.]

சு. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகா முறையீடு. [பக். ௧௧௧ - ௨, பா. ௧௩ - ௭.]

எ. சோழராஜன்செய்த துதி. [பக். ௧௧௬ - எ, பா. ௧௦ - ௧௬.]

அ. அதர்மனும் இலக்குமியும் செய்ததுதி. [பக். ௨௦௩, பா. ௧௦ - ௧௨.]

க. ஒருவேடன் செய்ததுதி. [பக். ௨௦௭, பா. ௧௬ - ௭.]

திருவாதவூரர் உபதேசம்பெற்ற
திருப்பெருந்துறை வேறொன்றன்று இந்தத்தலமே.
திருவாசகம்.

“தெவகு திரளசோலை தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கண னந்தணனு யறைகூவி”

“திட்டார் மதில்புடைகூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டி”

[திருவம்மாளை, க, கூ]

“தென்னன் பெருந்துறை யாளியன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித் தனகழல் காட்டி”

[திருவார்த்தை, கூ]

“தென்னன், பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யானன
வருந்துயரங் தீர்க்கு மருந்து” [திருவேண்பா, ச.]

“தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ்
சிவபெருமான” [திருவேசபாடி, ௪]

இங்கே காட்டிய அருமைத் திருவாகுக்களிலுள்ள ‘தென்னன் பெருந்துறை’ எனப்பகுதிகள், பாண்டிநாட்டிலுள்ள இந்தப் பெருந்துறையே திருவாதவூரர் உபதேசம்பெற்ற ஸ்கலமென்பதைத் தெரிவித்தல் காண்க.

‘திருப்பெருந்துறை கடற்கரையிலுள்ள ஊன்று; ஆதலால், திருவாதவூரர் உபதேசம்பெற்ற ஸ்தலம் வேறொன்றாக இருந்தல் வேண்டும்’ என்பது ஒருசாரா கொள்கை; இத்தலம் மிழலைக்கூற்றத்திலுள்ளதென்று முன்பு (முகவுரையின் முதற்பக்கம்) காட்டிய தக்க ஆதாரங்களால் தெரிதலாலும் மிழலைக்கூற்றம் - நெய்தனிலத் தைச்சார்ந்ததேயென்பது அடியிறகுறித்த செய்யுளின் பகுதியால் வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்குதலாலும் இனி அவர்தான் அங்குமாம் எண்ணாகொன்று எண்ணுகிறேன்:

“நெல்லரிய் மிருந்தொழுவர்
செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
நெண்கடற்றிறை மிசைப்பாயுகுது
திண்டிமில் வன்பாதவர்
வெப்புடைய மட்டுண்டு
தண்குரவைச் சீர்தூங்குநது
தூவற்கலித்த தேம்பாய்ப்புண்ணை

மெல்லினர்க் கண்ணி யிலேந்த மைந்த
 ரொலவளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து
 வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானன்
 முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி
 சிரு மபனையின் குரும்பைநீரும்
 பூங்கரும்பின் நீஞ்சாறு
 மோங்குமணற் குவவுததாழைத்
 தீநீரோ டுடன்விராஅய
 முநீ ருண்டு முந்நீரீப் பாயுந்
 தாங்கா வுறையு ணலலூர் கெழீஇய
 டேவாம்பா வீகை மாவே ளெவவி
 புனலம் புதவின யிழை”

[புறநானூறு, உச]

இந்த ஸ்தலத்தின் ஸம்பந்தமான அரியவிஷயங்களை எனக்குப்
 பரமகிருபையோடு தெரிவித்தருளியவாகளும் சிவபகதி அடியார்
 பகதிகளிலும் சிவஸ்தலங்களின் சரித்திர ஆராய்ச்சிகளிலும் ஒப்புயர்
 வற்ற விளங்குபவர்களும், திருவாவடுதறை யாதீனத்தில் இப்
 பொழுது எழுந்தருளியிருக்கும் பெருவள்ளலாகிய ஸ்ரீமஹீ அம்பல
 வாண தேசிகரவாகளால் பாதுகாக்கப்பெற்று வருபவர்களுள் ஒரு
 வருமான தேசியூர பிருஹ்மஸ்ரீ மஹாதேவசிவஸ்தலங்களுடைய திரு
 வடித்தாமரைகளுக்கு அநேகவந்தனங்களை ஸமாபதிக்கின்றேன்.

தமமுடைய ஆசிரியர்களாகிய மேற்கூறிய ஸ்ரீமஹீ அம்பல
 வாண தேசிகரவாருடைய சட்டனைப்படியே திருப்பெருந்துறைக்
 கட்டளையை மேற்கொண்டு சிவதருமபரிபாலனத்தைப் பண்டைக்
 காலமுறைப்படியே மிகவும் செவ்வனே நடத்தி அவர்களுக்கும் மற்ற
 வர்களுக்கும் பெருமகிழ்ச்சியை விளைவித்துவரும் ஸ்ரீமத சுந்தரலிங்க
 ஸ்வாமிகள், இப்புராணத்தை நான் ஆராய்ச்சிசெய்யுகாலத்திலும்
 நான் சென்றிருந்தபொழுதும் எனக்கு அப்பொழுது அப்பொழுது
 வேண்டியவிஷயங்களை, முந்நூற்றுவா பரமபரையினருள் ஒருவரா
 சி பிருஹ்மஸ்ரீ ஆத்மநாதநம்பியாரவர்கள் முதலியவர்களைக்கொண்டு
 தெரிவித்தும், பல இடங்களுக்குச் சென்று அரிய செய்திகளை
 எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி செய்வித்து ஆதரித்தும் இதனை
 விரைவில் வெளியிடும்படி என்னை அடிக்கடி தூண்டிக்கொண்டும் வந்
 தார்கள். இவர்களுடைய திறமையும் அன்புடைமையும் மிகப்பாராட்
 டற்பரலன்.

இந்நூலைப்போலவே இந்தஸ்தல் ஸம்பந்தமாகவுள்ள மற்ற நூல்களையும் வெளியிடுமபடி இவர்கள் செய்வார்களாயின், தமிழ் நாட்டிற்குப் பேருபகாரமாக இருக்கும்.

இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளைப்பொறுத்துக்கொள்ளும் வண்ணம் விவேகிகளை வேண்டுகிறேன்.

வேண்பா.

குருநதறையுஞ் செல்வக் குருமணியே தெய்வப்
பெருநதறையா யெங்கடவப் பேறே—மருநதனைய
பேரா யிரமுடைய பெம்மானே யன்பர்களுக
காரா வழுதே யருள.

சென்னை }
6-7-1913."

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர் காப்பு.

மாமேவு புயனிறத்து மோட்டாமை முதுகொடுக்க வாகுதித் தற்குப்
பாமேவு வயிறிரண்டென் நருச்சிப்பா கொள்ளாத படியென் பாதி
தாமேவு தந்தையகன மாபணிந்து புகழொன்றே தான்கைக் கொண்டு
காமேவு கருணையின்வாழ் களிற்றுமுகப் பெருமானே நயந்து வாழ்வாம். (க)

வெயிலுவந்தவிநாயகக்கடவுள்.

இலவுவந்த செவ்வாயெம் பெருமாட்டி பார்வையொடு மிருககு முன்னுல்
சொலவுவந்த நம்பெருமான் பாலையுமேற் தமசிறப்புத தோற்றி யாங்லுப்
பலவுவந்த பொ தில்வளஞ்சால குருந்துறையும் பெருதுறையிற் பண்பு கூரு
நிலவுவந்த முடியனெடும வெயிலுவந்த மெய்க்களிற்றை வினேது வாழ்வாம்.

சொக்கவிநாயகக்கடவுள்.

தக்கவின யகன்மறையுட் பொருடோந்துய்ந் திடுதிபுன றாங்கு மாமே
கக்கவின யகன்மகச்சா லையினெனாந்த தீசிமுதற் கணிப்பி லோர்கள்
புக்கவின யகனமாந்து முதலானு யென்றெடுத்துப் போற்ற மேய
சொக்கவின யகன்புகலு மிக்கவிநா யகனாயிற் றன்னா நென்னே. (ங)

ஆன்மநாதக்கடவுள்.

கார்பூத்த வண்டஈம்பாய் முண்டகஞ்சார் நான்ருகனுங் கவுதது வப்பேர்த
தார்பூத்த வோபானு மாபானுங் கைலாய சைலத் தானு
கார்பூத்த ஐதியெடுப்பக் குருந்துறையும் பெருதுறையி னயந்து மேவி
யார்பூத்த வருள்கொழிக்கு மான்மநா தக்கடவு ளடிதாழ்ந் தய்வாம். (ச)

சிவயோகாம்பகையம்மை.

துயநா மத்தருவ முருவமெவை யெனினுமொரு தோன்றல் போன்றே
பாயநா னிலவரைப்பின் கனுமடர்வா ளெனெறித்த படியே போய
வாயநா தங்கடந்த வான்மநா தக்கடவு ளமர்த்தற் கேற்ப
மேயநா யகிசுவயோ காம்பிகைதன் னுலாமலாத்தாண மேவி வாழ்வாம். (இ)

சபாநாயகர்.

அரைப்புலித்தோன் மயிருகுப்பக காற்புலித்தோன் மயிராழிதீர்ப்ப வணிபல்
வரைப்பகன்று சூலையவொரு பாம்புநிலை நின்றநனி மிழைக்கேகருத [பாம்பும
தினாப்பயமா தலைஇக்கவலக் கிழக்கிளங்கன் னிகையினபந் தீரோப்ப நீரூழ
தரைப்பயனு மணிமன்று ணடநவிலு மொருமுதலைச் சரணஞ் சார்வாம். (சு)

சிவகாமியம்மை.

மாறுகரு தாதுமுகின் மழைபொழிவ தெனினுமுடல் வளமா மினமுன்
ஞாறுபல வாமிடையீ யிளததுபோ லாதுவள முயிரகண மேவி
வீறுமணி மன்றுணட மென்றுமூ றறநோககி விளங்கா னநதப்
பேறுபெறக் காட்டலெனு மருணமழைபெப் பசுமுகிலை பேணி வாழ்வாம்.

குந்தீதழலப்பெருமான்

கரியவனுங் கலததலந்ம பாதமவன மனைவியுடல் கலப்பத தோன்றிப்
பிரியமிக வெழுந்தருளி வந்துதிரு வாத்தாப பெரியா போற்றித்
துரியநிலை கடநதுசிவ போகமது வுண்டுகளி துன்ற நீழல்
விரியவுயா குருந்தழியி லிருந்தருளும் பெருவாழ்வை விளம்பி வாழ்வாம். (அ)

தந்தைச்சேவகர்.

அரியமறை மேலானென் றுரைப்பதனைக் கற்றவாநா ளளவை யானே
தெரியவல் ரல்லாதா தெரிவர்கொலோ யாவாகஞந் தெரியு மாறு
பிரியமிரு மொருவருக்காத தலைச்சாதது முதலியவை பிறங்க நாளு
முரியவொரு பரியேறி யுலாய்சே வகன்மலாததா ளுள்ளத் துளவாம். (க)

வீரபத்திராக்கிடவுள்.

மேயசில நின்றபுரி வெய்யவாகருப் புரிசூவாய வேறின் றன்னர்
மாயவொறுத் திடலன்றி யென்னுமறைக் கிலக்கியமா வாளாகக் கொண்டு
தியமகம் புரிதக்கன் சிரமறுததுச் சோநதாருஞ் சிதையச் செய்த
நாயகமா விறல்வீர பத்திரநம் பனைவணங்கி நயந்து வாழ்வாம். (க௦)

சோக்கிநாயகக்கிடவுள்.

அஞ்சொக்க நிலைத்திடுவார் கருவிபிற வேண்டானென் றறைத் தேற்ற
நஞ்சொக்க வழன்றெழுமால் களிறறைமுகத் திருபாலு நடுவென் டிங்கட்
பிஞ்சொக்க வொளிர்கோட்டு ளொன்றுநொடி தருமமெலாம் பிறங்க மாட்டி
மஞ்சொக்க மதம்பொழிந்து வருசொக்க மால்களிறறை உணங்கி வாழ்வாம்.

குமாரக்கிடவுள்.

புரமுதலவென் றறுபுகழ்மாத் திரங்கொண்ட தந்தையினும் பொரு
மோ யானை, புரனதவென் றகனெடுமோ தியுங்கொண்டு மிகுதிற்ப்பை யுறு
முன் னோனும், பரவுறச்சூ தடிந்தவற்றோ டோங்குகே தனமொருகை பற்றப்
பெற்ற, வீரவுமல மருந்துறைபும டெருத்துறைக் குமாரனடி மேவி வாழ்வாம்.

திருநந்திதேவர். வேறு.

முத்தியை யடைவோர் ஞான முத்து வடைதல் போலச்
சுத்தியை யொருபூல னையுத்த தலைவனை யடைவோர் முத்திப் .
பத்தியை யியற்றித் தனனை யடைதரப் பண்பா யோக
சித்தியை யடைந்த நந்தி தேவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (௧௩)

அகத்தியமுனிவர். வேறு.

நெடுமை குறுமை யுயாபிழிபை நிரலே யவற்றிற் கெதிராமறையாப்
படுமென மையினிற் செயவல்லான் பரவை யுணலான் மிககுயாநது
ஊடுதென் றிசையைச் சமஞ்செயலால் வெறபை யரத்து ளழுத்துதலாற்
கொடுவின் மாலைச் சிவஞ்செயலா வென்னு முனிதாள குறிக்கொளவாம். (௧௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வேறு

பாலள வின்னா ஞண்டான் றென்றுவியாப் பாதது வந்த
மாலள வின்னா ஞ கொள்ள வணபாலோர் சிறுபோழ் துண்டான்
மேலள வுலகின் றானே விமலனைக் கண்டு காட்டி
நூலள வொருநூல சொற்ற நோன்மையாற் றொழுது வாழ்வாம். (௧௫)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பாலிடை நஞ்சங் கண்டு பதைபதைத் தோடி போராப்
னூலிடை யவருங் பாக்கு நவன்றமா லயனுண னுணப்
பாலிடை நஞ்சங் கண்டு பதைப்பினறித் தாமுண டோராப்
னூலிடை யவரே யென்னப் பொலியுநோன மையாதாள் போற்றி. (௧௬)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

வலாபல பலபெ யாதது மருவுபன் னுணமு யன்று
புனாயற்ச செறித்தோ ருந்தி கடந்தமால புந்தி நாணஞ்
தனாகிழித் தெழுமோ ருந்தி தான்வழி விடமுன பாடி
விரையவை யாழ் மேய விமலாதாள் சென்னி சோப்பாம். (௧௭)

திருவாழ்வார்.

இந்திய மொன்றறி காமண ணிடந்துபன் னுணமு யன்று
முந்திய பாதவ காண முகுந்தனே மாற வைந்து
நந்திய சிரத்தப் பாத நகுருந் தடிமே வபபெற்
றுந்திய விறுமாப் புறற் வொருவருக் கனபு செய்வாம். (௧௮)

சுண்டேசுரநாயனார். வேறு.

ஆததிமுத லிடையிலா வாததிதனைத் தாபித்தே
யாத்திகழும் பாலாட்டி வழுபடுகி லடுபவம்பொல்
லாத்தியக்க மென்றறுப்பா னடியறுதது விடைமேலா
லாததியொடு மாததினைக்கண் டமாத்திபிரான் பதமபணிவாம் (௧௯)

அறுபத்துமூவர், வேறு.

புரிவினை புரிவோ னெய்தும் பயனது பொருந்த நல்கும்
பெரியவன் சைல மன்றிப் பேசாமற் றுள்ள வென்று
தெரிநரு மனத்த ராகிச் செயற்கருஞ் செயன்மேற் கொண்ட
பரிவறு பத்து மூவர் பாததா மராகன் போற்றி. (20)

சேக்கிழார்நாயனார்.

படிவறு மடியாா மேனமை பாடவல் லவரென் றெங்கள்
குரவரு ளொருவ ரன்பிற் குறிக்கொடு துதித்தல் கண்டுந்
தரமிகு சிறப்பு வாய்த் தன்மையார் சேக்கிழா னாக
கரவறத் துதியே மென்னிற் கடும்பிழை யாகு மன்றே. (21)

முந்நாற்றுமறையவர்.

பிறைமுடிச் சுணிந்த வெங்கள் பெருந்தகைப் பதியைத் தமமோ
டறைதர வயன்மா லாதி யாவரு மஞ்ச நேர்ந்து
நிறையெம்மோ டொருவ னென்று நிகழ்த்துறத் துணிமுந் னூற்று
மறையவர் செம்பொற் பாத மலாமலர்க் கன்பு செய்வாம். (22)

மற்றையடியார்கள்.

பெருந்துறை யான்ம நாதப் பெருந்தகை யால யததுத்
திருந்துபல் பணிசெய் வோருந் தெளிபொருள் சிவமே யென்று
பொருந்திய மனத்த ரியாரும் புண்மையேன் மனத்து நீங்கா
திருந்துவெவ் விடைய நாடி யெழாவகை யிருதது வாரால. (23)

பஞ்சாக்கிரதேசிகர், வேறு.

அறைகடல்கு முலகீரியா வருமுண்மை சொலககேணமி னறமு யன்று
மறைமுதலா கியகலையே திடல்வேண்டா வவையனைத் தும் வயங்கி நாளு
முறைதிருவா வடுதறையெங் குருநமச்சி வாயன்பே ரொன்றே யோத
விறையிலிக பரமுத்தி யுண்டாகு மவைகொடுப்ப திவைவமே லென்னே. (24)

பின்வேலப்பதேசிகர்.

நந்தியெனு நம்முதலா ரியனைமுனம் வழிபட்டு நயந்து பின்ன
ரந்திமதி புனைசடிவத் திறையைவழி படுதன்முறை யதமா ருது
வந்திவணியா முறைவாமென் றுறைதல்போற் பெருந்துறையை மருவி மாசு
சிந்தியமர் துறைசைப்பின் வேலப்ப தேசிகன்ருள் சென்வரி சேர்ப்பாம். (25)

அம்பலவாணதேசிகர்.

புண்ணியவா வடுதறையிற் பொல்லாத பாலியேன் பொருட்டி யாகு, மெண்
ணியவம் பலவாண னெனுந்திருப்போ பூண்டதனுக் கியையத் தோன்றித்,
திண்ணியமா மலமுலத் தொடுகிதைய வடிமுடியிற் செறித்தாட்கொண்டு,
கண்ணியபே ரின்பளித்தா னவறகிகரிமாந் றுதற்காய கைம்மா றென்னே. (1)

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

இருந்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய தேசிகற்றழுந் தினிய கூறிப்
பொருந்தியத் திருத்தினே னுணவுதவு வேனென்று புகன்றந் நாளே
வருந்திமுய லவுமெனது போதவினை வொழிந்ததந்தோ மற்றென் செய்கே
னருந்திறலா ரியன்பசிக்க வுண்பானென் றொருபழியு மடைந்து னேனே. ()

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று

அ வை ய ட் க் க ம்.

துன்னுவளம பொலிகாசி மான்மியத்தை மொழிபெயர்த்தத தோன்ற
நீயே, பன்னுகென யானபாடக் கேட்டுவந்தோன் றறவொழுககப் பண்பான
மிககோன், மின்னுபெருந் துறைககுரவன் கட்டினமேற் கொடுநிகழும் விர
தம் பூண்டோன், முன்னுபுகழ் மிகுதிருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய முனி
வா கோமான்.

வேறு.

வலமலி யான்ம நாதா மான்மிய மொழிபெ யாதது
நலமலி தமிழாற பாடி நன்றுநீ தருதி யென்னப்
புலமலி வில்லே னேனும் புகனறசொன் மறுக்க மாட்டே
னிமலி புலவா முன்பு நிகழத்தொடங்குபுற நேனல். (உ)

கிறியுற மதுர வாக்குக் கேட்டுவப் பவனென் றாகாச
சிறியநின் வாக்குவ கேட்டல் செய்யுங்கொ லென்னின மேனி
முறிநிக ருமைய னைக்க வுலகருமெய யொருவா முநதி
யெறிநிலு மேற்ற தோர்த்தே யிசைப்பதற் கிசைந்தேன மனனே. (ங)

மலைவிலா வருளோ வன்றேல வழுவிலா வியலோ நஞ்சொ
னியையதென் றிறைசீர் பாடே னெழுதநாள கழித்தே னெள்ளி
னுலைவினெ யில்லை யாக வேறென்று முதவா தாகத்
தலைவிளக் கெரிததுய்ந தாத்தரு சரித்திரவ கேட்டி ருநதம. (ச)

மணிமணி யாகத் தோன்றும் வாரததைகொள செவ்வெம பாசப
பினியினேன் வறிய சொல்லுமீ பேணது விடுமெல வான
மணிமதி யன்றி யுற்கை யனைததையும் விலகரும் வாவீ
நணியதா மராய லான்மற் றனைஞ்ஞதபு நலியப் போக்கும். (டு)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

மூவரு மிறைஞ்ச நின்ற முதலவ னுன்ம காதன்
யாவரு மிறைஞ்ச நன்கேற் றினிதருள் சுரககு மென்னின்
மூவருந் துதிப்பக் கொண்ட முடிவிலின் பனைய பெமமான்
யாவருந் துதிப்பக் கொளவா னென்பதற் கிழுககொன் றுண்டோ. (௬)

மறையினும் விரிந்தாற் போல்வ தொகையென வகுத்தா ரந்த
முறைதவ றியதொ கைககு மொழிந்திலா வேறு நாம
கிறைபெரும புராணங் கூறு நெறியிஃ தென்றா ருளளா
லுறைதவ றுறினும் வேறு பெயருறாத திடவல் லாரோ (௭)

முடியமெய்ஞ் ஞானந தோந்தார முன்னவ னுன்ம காத
நெடியவன புராணந தனனு ணிகழந்தது குற்ற மேற்
மடியவ னவனு ணாதத வுணருஞ்சித் தாத லாலே
கொடியதென் றென்மேற் குற்றங் கூறவுந் துணிவார கொல்லோ (௮)

வென்றே ரான்ம காத ரெனும்பெயா விழைந்தார் ஞான
நன்றிலா வெனைவி லசகார நாவலா ரருககு வெண்ணெ
யனறநுள் செயதா ரென்று மருசசனை பாட்டே யெனரா
ரொன்றின் பாட்டே யென்றா ருறுதியென் னிதனமேல் வேணமும். (௯)

அஷுவயடக்கம் முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தென்பூத்த பழனமெலாந் கன்னலுஞ்செந் நெல்லுமயாநது சேனை ளாவும்
பொன்பூத்த பெருவளஞ்சால் பெருந்துறைமான் மியந்தமிழ்நாட்டினதலசெய்
கொன்பூத்த ஞானகலை முதற்பலவு மரிதபத்தோ குணசதான மிககான் தான
மன்பூத்த சிராமலைவாழ மீனாட்சி சுந்தரநா லவ வரேறே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று

திருநாட்டுப்படலம்.

திருவாதவூரர் துதி

இருவினை, சிமிழ்க்க யாத்த லெய்திமேக் குங்கி முக்கு
மருவவே நியுமி பிந்திம வருந்துபல் பவத்தி னுள்ளு
மொருபவ மேனு மெய்தா தானந்த முற்று வாழுவான்
நிருவளர் வாதவூரர் சேவடி சேர்ந்து ளோமே.

(க)

நாட்டின் பொதுவளம்

மின்னிய வருளகுற் கொண்டு மினிசிவ யோக மாதோ
டன்னிய மில்லா வான்ம நாதாதா ம்மரு மேனமை
துன்னிய தலமுற் பல்ல தன்னக டுவன்றக் கொண்டு
மன்னிய பாண்டி நாட்டின் வளஞ்சில கூற லுற்றும்.

(உ)

பெருமபடி யகத்தி லுள்ளா பெருந்தவ நனிசெய தேய
விருமபடி யடைதற் காய மெய்ச்சிவ லோக மனபா
மருமபடி யொருவாக காக வுழைக்குமுன் னெளிதாத் தன்பால
வருமபடி தவஞ்செய தன்றான் மாப்புசூழ பாண்டி நாடு.

•(ங)

புண்ணியக குமரி யெனரு பொருளையென ருவா னேரு
கண்ணிய வையை யென்ற நயக்குமவெண் குடினரு யென்ற
வண்ணிய வீரி ரண்டு மறமுத னானகு மாசுப்
பண்ணிய தவத்த தன்றோ பண்புசால் பாண்டி நாடு.

(ச)

வலனுடை வருண னேவ வருகடல் வறப்ப வென்ற
வலமா முகில வென்ற வடிமுடி யுடைய தாய
குலநக ரொன்று போலக கோணைமா மகிலகுழ வளமைப
பலநக ருடைய தமமா பலாபுகழ பாண்டி நாடு.

(இ)

கமபந்தங் காது நீதத் கரியமான் முதலோ ரேதத்
வமபந்த மாக்குங் கொங்கை யானையை வயங்கோ ருன்றி
னமபந்த மறுப்பான் வேட்ப நயந்தரு தெயவ நாட்டுசு
சம்பந்தம் பெற்ற தன்றோ தரைபுகழ பாண்டி நாடு. •

(ஐ)

எந்தநன் னாடுந் தன்னை நோக்குவா னியங்கு மேக
மந்தநன் னாட்டு மாறி னடிப்பிண்ப புறமென நஞ்சி
முந்தநன் கமைய நோக்கிப் பொழிதர முற்று மேன்மைச்
சந்தமா தவஞ்செய தன்று தவீரபுகழ்ப பாண்டி நாடு.

•(எ)

* திருவாதவூரதுதி, இப்படியே இந்நூலுள் ஒவ்வொருபடலத்தின் முதலிலுமி கூறப்படும்.

அ. திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

மருவுட லின்ப மேவ மணங்கெழு நறிய சாந்து
மொருவரும் வாசக் காலு முதவுவ தன்றி யான்மாப்
பெருகுந் மின்ப மேவப் பிறங்குதிந் தமிழ் நல்கும்
பருவரை யுடைய தம்மா பலர்புகழ் பாண்டி நாடு. (அ)

புண்ணிய வெண்ணீ ருய பொருவருங் கவசம் பூண்டு
பண்ணிய பத்தி வைராக் கியமெனும் படைகை யேந்தி
யெண்ணிய சரியை யாதிச் சேனைநான் கெட்ப்ப ரப்பித
திண்ணிய சனைத் தெவ்வைச் செறுவது பாண்டி நாடு. (க)

மறையுணர் புலவர் பொன்செய் வணிகர்மன் னவரே போல
நிறைபெரும் புகழ்வே ளாளா நெருங்கப்பட் டொருகே டின்றி
முறைவினை வுடைத்தா யம்பொன் முகக்குமா கரம்பல் கொண்டு
குறையறப் பொலிவ தம்மா கொற்கையார பாண்டி நாடு. (க0)

மறையொலி யொருபா லாக வயங்குமா கமபு ராணத்
துறையொலி யொருபா லாகத் தோன்றிய பாண்டி நாட்டின்
முறையொலி பொதுவற் சிலல மொழிதரப் புக்கென் சொற்றா
மறையொலி படுகொண மூவின் வளஞ்சில வறைய ஓற்றா. (கக)

மழைவளம். வேறு.

சுருப்ப லங்கலெம பிரானமா சுருதிசூழ் வெள்ளிப்
பொருப்ப மைநததோ ருருக்கொடு கொண்டன்மீப் போய்நீங்
குருப்ப வாழிகீர் கவாந்தொளி ரிந்திர நீலப்
பருப்ப தத்துருக் கொண்டிமீண் டனபுவி பரவ. (கஉ)

மீண்ட கார்மழை நம்மையூ திறலுடை வேந்தன்
கூண்ட சேனையோ டமர்த்துழி யவன்குலாஞ் சென்னி
யாண்ட மாமுடி சிதர்தரச் சிதர்த்தரும புகழா
னீண்ட நாட்டின்முற் பொழிவது தருமென நினைந்து. (கங)

உருப்ப மோவுறப் பொழிதிறங் கறநா முள்ளத
தருப்ப மோப்பிடு தண்டமிழ் தீதளச் சந்தம
வருப்ப மேவுதன் மாருத மேவிய பொதியப்
பருப்ப தத்தடை வேமுறை யாமெனப் படர்ந்து. (கச)

வேலை நேர்நிற வடுகநா யகன்றிரு மேனி
மாலை யாந்தழைய் காரிய வுரிமறைத் தாங்குச்
சோலை சூழ்தர நின்றவான் பொதியத்தின் றோற்ற
மேலை வானரு முணர்தரா விதகனி மறைத்து. (கடு)

திருநாட்டுப்பதலம்.

*கடிய கற்பநாட் டெம்மிறைக் கிளையவன் கலக்குந்
தொடிய கைம்மட மகளுடற் குருப்பமே துறுத்த
கொடிய வேனிலாங் கோளராக் குலைகுலைத் தின்றே
முடிய வாற்றுவா மென்னலபொர மின்னுபு முழங்கி. (கக)

பருவ மாறனுட் கொடுமுது வேனிலாம் பருவம்
வெருவ வொவ்வொரு திவிலகண் முந்தற வீழ்த்தித்
திருவ மேவிய பெருந்துறை யகத்தமா செம்மல்
*பொருவ வொன்றுமி லுண்மழை பொழிந்தெனப் பொழிந்த. (கங)

ஆங்கு மேவிய முகிலபுன் லடிக்கடி பருகிப்
பாவகு மேவுற நால்வகை நிலமெல்லாம் பரந்து
தேங்கு மாழழை பொழிந்தன வள்ளியர் திறம்போல்
வீங்கு வேனிலபோய வேறிடம் புக்கொளித் தன்றே. (கஅ)

பெருமை மேயநம புனலெலாங் குடங்கையிற் பெயதோ
ரருமை யின்றியுண் டவனம் ரிடமிதென் றழன்று
கருமை யாழிமா மலயமேற் கவிழ்திறங் காட்டும்
பொருமை மாமுகின் மீளவு மாவயிற் புகுதலு. (கக)

பகையை வெவ்வது கருதிவா ரிதிமிசைப் படாந்து
தகையு றுதுற நெருக்கவு முடைதராத தவத்தின்
மிகையு ணாதுதுவெள கியதென விளாததன மேக
மகைசெய் வேனிலவெந் தியொடு கோபத்தி யவித்தே. (20)

வணாம லிந்தன வருவிகள் கலுழிகள் வனஞ்சார
தணாம லிந்தன வேரிகா லோடைவான் றடங்க
ணிராம லிந்தன தண்பிண நெய்தன்மிக் கூறித்
திணாம லிந்தன சிறுமணற கேணியெத் திசையும. (21)

கயிர வப்பகை பூருமறைத் தெழுந்தபல காருஞ்
செயிர றப்பொழி மழைபரந் தெங்கணுஞ் செறியப்
பயிர்ப ரப்புறா னிலமொரீஇ யுட்டினம் பாறிற்
றுயிர்வ ரக்குற ளுச்சிதைந் தோடுவ தொத்தே. (22)

மழைபொ ழுந்தரீ ரெங்கணும் பரந்துசென் மாட்சி
பிழைசெய் வேனில்வெப் பொழிந்ததோ பெருநில மடந்தை
யுழையெங் காயினு முள்ளதோ வென்றுளத் தமைய
விழையுஞ் சோதனை புரிசுவான் மீச்செலல் கடுக்கும். (23)

பொங்கு மாமுசி லிடையறப் பொழிந்தநீர் வெள்ள
மெங்கு மொப்பநன் கியனகியு மூட்கொளா வியல்பாற
றங்கு மேதினிக் கீனிமிகை யென்பது தக்ககொண்
டங்கு நின்னுஷான் கடலகத் தடுத்ததை யன்றே. (௨௪)

போற்ற வாழுட லுழனு பவிததும் பொழுதே
யேற்ற மாகவா காமிய மீட்டுறு முயிர்போ
லூற்ற மாமழை பொழிந்தநீர் தேங்கவு மவாவி
ஶூற்ற மாராதிப் புனல்கொளு மேரிக ஞலப்பில. (௨௫)

வாரி வாயக்கொடு மழைபுனல பொழியுமென றறிந்தஞ
சீரி யோகளவ் வாரியைப் புகழ்திறஞ செய்யா
நாரி பாகாதம பெருந்துறைத் தளிப்பணி நகுதார
மூரி வேமபுடை யான்பணி யென்றெவா மொழிவார. (௨௬)

அலங்கு ஞாயிறு தோன்றலு மிருளழிந் தாங்கு
நலங்கொள காலையு மாலையுத் தவிந்துண பகலி
லிலங்கு மாறுதித் தியாவாகரு நனிவெதுப பியற்றும்
பொலங்கொள பாலேகா ருதித்தலு மழிந்ததுபோ யிறதே. (௨௭)

மாய காரியப் பொருள்களை மடந்தையோ புறத்து
நாய ஞாகொளக கொடுத்தவா நவிலொழ வினப
மாய வான்பயன் பெறுதல்போ லுவாக்குநீ ராழி
மேய காராமுகிற குதவிப்பின் கவாந்தது விழைநீர். (௨௮)

விழைந் லத்தகாரக் காலுமா கியபெரு வேந்தன்
றழைய மண்ணிறத் தமைக்கமை தவாப்பட மாடங்
கழைகொண மால்வரை யதனபுறத் திடைவிசி கயிறு
பிழையி லாமணி கொழித்திழி யருவியின் பெருக்கம். (௨௯)

எவவு யிாக்குமா தாரமா மழைவர வெதிர்து
செவவி சானமயி லகவின கோகிலந் திகைத்த
வெளவி யமபெருக் கவுணியர் வாவெதிரந் தளவில்
சைவ ரேத்திட லமணரா தியர்திகை தகைபோல். (௩௦)

சந்த மால்வரைப் பாண்டின் னாட்டிடைத் தவாம
லிந்த வாறுடுபய் மழைவள மியர்ரெடுத் திசைப்பார்
சந்த வாகிய வைந்திண வளத்துஞ நயப்ப
முத்த வாங்குறிஞ் சித்திண வளஞ்சில மொழிவாம. (௩௧)

குறிஞ்சி.

வரைப் பந்தவண் மகவெனப் படன்மயி லூராதல்
வரைய மைந்தரீான் மகட்புணர் விவைமதி யான்போல்
வரைபெ றிந்தன னெனத்தவ நிலைநின்று வயககி
வரைகள் சேயிடங் கொள்பொலிந் தோங்குவ மாதோ (௬௨)

அருவி யாரதரு சாரல்வாயப பஹரு வமைய
மருவி மென்மலர தோற்றுவ வேண்முடி வைப்பான
வெருவி வண்டிக னுருவிதம விலகருவ வேங்கை
•பொருவில சணபக் மறறவை சூழதரப் புணாநதே. (௬௩)

புனை மணிதொகை வரனறின ரோரிடைப் போகட
மனைவி லாத்தினை வளநளி போற்றுவ ரெயினா
நினை தருநரந் தெரிதரா பற்றபடி னிகரி
லனைய தாமூயர் பிழிபிழி புயாபென வாமால். (௬௪)

நிறுவ றற்குழற் கொடிச்சியா கவணமணி நிறுவித
துறுகு ரற்கொளபுள் ளிரிதரச் சுழற்றபோ தொருகா
லறுதி தத்தனைத் தொழிதர மணியவண் வீழு
மறுகு பாம்பினைச் சுழற்றவாய மணியுதிநா தென்ன (௬௫)

ஒங்கு சாரலிற் றவழமகிப் பிறைவழுக குற்றத
தேங்கு நீர்ச்சுனை யகமவிழ நவ்வென்று சினைமேற
பாங்கு வாழ்குரங் கொன்றதன மேலுறப் பார்த்தோ
நிலஞ் சின்பெயா குரங்கியென பஹுமெய யெனபா. (௬௬)

எவ்வ மில்லராய்ப் பெற்றது கொணடுவப பெயதல
செவ்வி யோரகட னென்றெளித தாங்குறு செவ்வி
நவவி கோக்குடைக் குறத்தியா நயந்தடை யுடுபபா
ரொவ்வ தில்வெனப் புன்றினை புன்கிழங் குணபா (௬௭)

மேய வெண்பிறைக் கோட்டுடை தேத்தடை விடுகரும
பாய வினமது வருவியா னையினகடாம் பரப்புற
ரூய செமமையால வெணமையாற கருமையா லனறிதீ
தோய யாவரும ஃகுத்துணா தரத்தரோ சொல்லின். (௬௮)

மந்தி முனசெலப் பெருமபலாப பழச்சுனை வவ்வி
யுந்தி யுள்ளிடைக் கடுவன்பின புகவுண ராம
லந்தின் மற்றொன்று புகவெளி வந்தடை றமாகரு
முந்தி மாதவாய்க் கவியிரண் டமாததவோ முறைபோள் (௬௯)

கயமு னிக்குலம் பிணைத்தனர் வட்டமாய்க் கணமே
வியவ றைத்தலைத் தினைக்குரல் பரப்புபு மிதிப்ப
வயம றச்சிலை யெயின்ருடி விடமுகின் மருண்டு
பயமி ருத்தொரு சிறைப்புக்கூஉ வருமொலி பரப்பும்.

(ச௦)

கடமை பன்றிமான் முதலிய மிருகவுண் கவர்ந்து
சுடர்கொ ஞந்தழந் காய்ச்சுபு தேனிற்றேய்த தருந்து
மடமை யென்னெனக் கிராதரை யிகழவா யுண்டோ
பட்டவ ராவணி காளத்தி யார்செயல் பார்த்தும்.

(சக)

கொடியி டைக்கொடிச் சியர்முலைச் கோட்டினுக் குடைந்தே
நெடிய மால்வரைக் கோடுக ணீனிற முகிலான்
முடிய மூடப்பட்ட டொளித்திடு மூரிமா வியானே
வடிய கோடுகள் விளர்த்திடு மணியகம் பரித்தும்.

(சஉ)

பிண்டி யந்தளிர் வாடுதல் கண்டினம் பிணங்கி
யண்டி யாரமென் னறுந்தளிர் கொய்துதம் மங்கைக
கொண்டி ரங்கிளீர் கொண்டினென் றிரந்திடக் கொள்வரா
மண்டி யெங்கணங் காவல்செய் புனங்களே வயங்கும்.

(சங)

உறும்ப லாயிர டீயானிதோ றுதித்தன வாய
வெறும்ப லாவுயி ரியாவும்வாழ் திசைகுறித திறைஞ்சுக
குறும்ப லாவுடைக் குன்றமொன் றுடையது குறிஞ்சி
தெறும்ப லாயிர வாயினுன் செப்பலு மாமோ.

(சச)

வான மேவிய வாழ்க்கையா புனிஞராய் பந்து
தான மெங்கணும் விராவுந் தடங்கொடுங் குன்ற
மேன நாடொணா ஞாலமுந் காட்டியாங் கிருப்பின்
மான மாருமக குறிஞ்சியின் றவததையார் வகுப்பார்.

(சரு)

இகல வாவுதோட் குருயிர சூடித்தவெம் மிறைவன்
சகல யோனியு மின்புற யானேதோ டமுவி
யகல மாபரங் குன்றிடை யமருமேற் குறிஞ்சி
புகல வல்லரியார் முல்லையின் வளஞ்சில புகலவாம.

(சசு)

முல்லை

மானு ருத்தபுத தான்முனம வாளியா லெனினு
மானு ருத்தழூஉம் வாஞ்சைய ன்ந்தலி னவனான்
மானு ருத்தழை விப்பதை யெண்ணுபு மாலை
மானு ருத்தகான் றெய்வமாக் கொண்டது மாதோ.

(சஎ)

நீரய வன்வனங் காததிட வதிலின் மயக்க
மாய தெய்திடா வண்ணமாக கமருவ வனமீப்
பாய கார்முதி லவுன்வடி வொப்புமை படர்ந்து
நேய மோடவட் பநிலை பெயலொடு நிலவி.

(௨௮)

பரவு தேரசைந் தாடுமா லைகளெனப் பல்பூ
விரவு தொத்துக கேங்கிய மதலைகூ விளஞ்சார்
துரவு மேவியோ திமமுறா தோங்கிடு திறத்தா
சூரவு பூண்பவன் சடைவன மவ்வன மரமாவ.

(௨௯)

மூவ னைத்தொழி லுளுமிடைத் தொழின்முயன் றுற்றந்
தேவன மேவலி னிடையோ யாவயிற் செறிவார்
மேவ் வானினாத தோழமும் விசைத்தெழு கன்றிற்
காவ தாகிய தீவுமாங் காங்குறப் பரப்பி.

(௩௦)

சாயு தண்ணிடை யாய்ச்சியா தளிர்க்கைமத் திட்டுத்
தோயும வெணடயி ருடைத்திடு துழனியாற்றுகளளி
யேயு மோரபுதல் புகுமுயல் கலயத்தா னினப்பால
பாயு மோதையா லயலபுகு நிலையிலா பண்பின்.

(௩௧)

முருகு வார்குழ லாய்ச்சியா முளிபடேத் தோய்ந்த
பெருகு நின்றனொள் வெண்ணெயைப் பிறங்குழ லேற்ற
வுருகு காலெழு மணங்குலா வலினுறு மாங்கு
வெருகு சூழ்வன யந்திரா முனைந்தவெள் ளேற்றின்.

(௩௨)

இனித்த வேய்ங்குழ லோதையு மேறுபூண் மணியும்
பனித்த மாலையு மெளவல்வண தேலும் பசங்கார்
குனித்த வில்லொடு தோன்றலுங் கோகிலத் தொழிப்புந்
தனித்த மங்கைய நிருக்கைசாய் கூறறெனூ தகைய.

(௩௩)

தொறுவி மார்மொழி பயின்றிடக் கோகிலத் தொகையு
மறுவில் வாணகை யரும்பிட வயங்கிய தளவு
நிறவு வார்குழல் கனிந்திட நேயஞ்சார களவு
மிறுதி யில்வனத் துறுதியில் லனவென வியையும்.

(௩௪)

கோடு கூரிய கொழுவிடைப் புறம்பொலி யிமிற்குங்
கூடு மாய்ச்சியர் கலம்பொலி சூடம்புணா முலைகு
காடு திணடிநன் மதனுடைக் குறும்பொறை நாடர்
நீடு தோளினையுயர்ந்தவொத் தனவென நிலவும்.

(௩௫)

எள்ளஞ் சாழையு மவளையு துவளையு மிறங்குங்
கொள்ளு முற்கமும் கோத்திர வழுங்கொழும் புல்லுங்
தள்ளு நீர்மையின் றிடந்தொறும் பொலிவன தவாமே
நள்ளு மாலவரை காணக கண்ணிய வென்ன.

(௧௬)

தூய கூவிளங் குருந்துவண கடுக்கைபைந் தூர்வை
மேய வானினைத் தோடுகான் யாற்றறல் வினாழிக்
காய முலையின் களமபழ முதலமை தலினுள்
மாய வன்சிவார்ச் சனைசெய வகுத்தமை போலும்.

(௧௭)

போற்று மாயவன் மேனியின் கருமையைப் புகழ்கோ
சாற்று பூவையிற் றதைந்சூழக் கருமையைப் புகழ்கோ
வாற்று மாய்ச்சிய ரணிகுழற் கருமையைப் புகழ்கோ
தேற்று செங்கதிரக் கிரணமுங் காரெனச் செயபும.

(௧௮)

நானப் பேரருங் கடிக்குழ னங்கைய ரோடுந்
தானப் பேரர சாதியா தவாதுவுந் திறைஞ்சி
வானப் போமுடி யாயென மறாதருள் வழங்குங்
கானப் பேருறத் தவம்புரிந் ததுகமழ புறவம்.

(௧௯)

அல்லை வென்றிகொள் கந்தரச் சுந்தரத் தண்ண
லெலலை யில்வதாம பேரருள் சுரந்தினி திருக்குந்
தொலலை வைப்பென லாயவா டானையுந் துவன்ற
முல்லை மாதவஞ் செய்ததேற் பிறிதெவன் மொழிவாம.

(௨௦)

வேதம் யாவையும் பிரணவப் பொருளெனல் விளக்கப்
போத நாயகன் மதலைசுய யுவநதமா புததூ
ரேதந் திரககொண் டமாவனத் தியல்பினென் னுரைத்தாரு
சேத மார்வய னிலவளத் தினுஞ்சில தெரிப்பாம

(௨௧)

மருதம். வேறு.

அருமணி வைரம் வாரி யகருவுஞ் சந்தஞ் சாய்ததுக்
கருமதக் களிற்றுக் கோடு கையரிக் கொண்டு விண்டோ
யொருவரை நின்றுங் கல்லென் றிழிந்தறப் பரந்த வாரிப்
பெருவயி நகக்குழம்பப் பெருகுறும் பொருரை யாறு.

(௨௨)

பிறைமுடிக் கணித்த வெங்கள் பெருந்தகைச் சுந்த ரேசா
நிறைதலில் குழிவ யிற்றுக் குறடிஞ்சுநீர் நசைத் தணிக்க
முறைமுன் மறைத்த வாறின் றழைத்தனா மொழியின் மண்ணு
மறைதரு மிதனென்ன வையையும் பெருகா நிற்கும்.

(௨௩)

திருநாட்டுப்பலம்.

கரு

஁க்கையின் பெருக்கோ தெய்வக் காவிரிப் பெருக்கோ வன்றிச்
செங்கையி னுடல் கொண்டார் திருவருட் பெருக்கோ வெற்பன்
மங்கைதன் னருட் பெருக்கோ மற்றில் தெதற்கொப் பெண்ணைச்
சங்கையின் றுய்ப்ப ரந்து பெருகுறு தனிவெள ளீறு.

(கச)

பெருகிய நதிரீர் வெள்ளம் பெருமத கூடு சென்று
மருவிய வேரி புககாங் குறுமத கூடு சென்று
திருவியல் கழனி யெங்குஞ் செறிதுபல லுயிரக டோறு
மொருபரம் பரன்வி யாபித துறுதிநங் காட்டிற் றனறே.

(கதி)

அளப்பரு முயிரகள் செய்யு மன்பினுக் கேற்ப யாரு
மளப்பரு மான்ம நாத ரருணிறைந் தென்ன நாட்டு
ளளப்பருங் கழனி கொள்கை கியைதர வாறறு வந்த
வளப்பரு நீர்சிறைந்த தாரத்தனா களம் ரெல்லாம்.

(கக)

ஈதியின் றமையா தானஞ் சாதிசெய் வினையென் றோந்தாங்
கோதிய பழையர் பாறபோய் வாய்க்கடை வழிய வுண்டு
மோதிய மூவ ருளஞ் முழுப்பல விராம னென்னக
ஈதிய வலந்தோண மேற்கொண டெழுந்தனா தளம் செல்லாம்.

(கௌ)

஁ககடு வோககால் சேர நோனமையிற பொருததி நததத்
தகமிளிர் கருங்க டாகக டாழவுயா பொழியப் பூட்டி
மிகமிளிர் தரவி டக்கை மேழிபற் றுபுவ லககை
யகமொரு முட்கோல வாங்கி யார்த்துழு தனரான மளளா.

(கஅ)

புரத்தல்செய பவனில் லாய புடவிமெய் வடுவ னைததம்
பரத்தலசெய யாமற் செப்கை பாங்கெனக கருதி யாங்காங்
குரத்தமுன் னோக டககு முறுவிளப் படைசசான மாய்க்குந்
தரத்தது பின்னோ பின்னுஞ் சாவவத தகைய மாதோ.

(கஈ)

குறிகொளும் பகட்டு நாஞ்சிற் கொழுமுகங் கிழித்துச் செல்லச்
செறிபசம் புறக ளாதி யாவையுஞ் சிதைந்து மாயந்தே
முறிதரு மூழ்த்த லெய்த முடியவு மாறி மாறி
நெறியுழு தொழிந்மு யன்றார் நெடும்பிணை யெலாஞ்சே றாக.

(எ௦)

தழைதரல் புரிப ணைக்கியாந் தழைதரன் முறையே யென்று
குழைதரு தழைக ளாய்ந்து கெழுடுவந்து நணிப ரப்பி
விழைதர மிதித்தல் செய்து மேயகங் கரிந்து யர்த்திப்
஁ழையி தகருத் தேய்த்த பான்மைய தெனச்செய் தாரே.

(எக)

கரம்புகா ணரிய தாக்கி மேடவல் சுழியு மாறு
பரம்புமேற் கிடத்தி யூர்த் பாறிய தோட நாளில்
வரம்புறு வரம்பில் செய்யும் வாழ்கவென் றிறையை வாழ்த்தி
சிரம்புமென் முனைவி தைத்தார் சிரப்பெனு முனைசி தைத்தார்.

(௭௨)

கலங்கனீர் தெளிதல் கண்டு கவிழ்த்தினம் பருவச் சேயி
னலங்கிளர் பசியு ணர்ந்து பாலுட்டு நற்றாய் மாண
விலங்குரு மள்ளர் நன்னீர் வேண்டிய காலத் துய்ப்பக்
குலங்கிளா முனைக ளெல்லாங் கூழென வளர்ந்த வன்றே,

(௭௩)

ஊறுதீர் பருவ நோக்கி நாமெலா முறப்ப நித்தச்
சேறுதீர் முனையின் மோதி முடிசெய்தோ ரிடச்ச ரக்கை
வேறுவே றிடத்தி னுய்க்கும் வானிகர் விழையு மள்ளர்
மாறுதீர் பனைக டோறு மதித்தனர் சுமத்துய்த் தாரால்,

(௭௪)

ஆய்பிழி மாந்தி மீன்க ணளவும்வெற் றிடமின் றென்ன
வேய்புகா திரடோ ளாற்றுக் காலாட்டி மார்வி ராவிச்
சாய்தர நாறு ஈட்டார் சாய்வொழித் திடுந மக்குத்
தோய்தரா திதுவென் றம்ம சிமிர்ந்தன தோகை காட்டி

(௭௫)

முனைவிளாத் தப்பாற் பச்சென் றுயதோ முறைமை போலத்
தனைதொறு காறு வெள்ளென் றுய்த்தனி பசப்பிற் றங்கக
களைவருந் தவத்திற் கூறாக் காமமா தியசார்ந் தென்ன
வினைசரோ ருகமுன் னுய பற்பல மிடைந்த வன்றே,

(௭௬)

களைகளை பருவ மென்று கடைசியா தமமைக் கூவித்
தனைதொறு மள்ள ருய்ப்பச் சார்ந்துவெள் ளோதி மங்கள்
வினைநடை கற்பா னெண்ணி விழைந்துபின் றொடர வாங்காங்
களைபல களைக ளெல்லாங் கொல்லுவா னமைந்தா றன்றே,

(௭௭)

பேருற வுற்ற போதுஞ் சிறுபகை யேனும பேணார்
சீருற வுயர்ந்தோ ரல்லார் செதவ ரென்றன் மெய்யே
யோருமா லுந்தி யாயு முழத்திய ருறுப்பு நள்ளாச்
சாருமோர் பகையான் மாண்டு சாயந்தவம புயங்க ளெல்லாம்.

(௭௮)

ககமெனுந் தோட்டி யாலே நக்கவெள் ளாம்ப லெல்லாந்
தகவொறுத் தனர்கை யேவாற் றுமரை பலவுங் கொன்று
ரகுமிரி புல்லின் மேலா லகிகிரி யெடுத்து வைத்துட்
புகவடர்த் தனம்மற் றின்னும் புரிந்தவைக் களவுண் டாமோ.

(௭௯)

கொடியபுண் டரீக மங்கோ கணகரீ லோற்ப லஞ்சுழ
கடியரசு காம்பல் வள்ளி முதற்கணா கின்ற யாவுங்
கொடியவென் றொருபேர் பெற்றுக் கடைசியர் கொல்லப் பூட்டி
'படியிலெவ் வுயிர்க்குரீ' தீதே கொடியன வெனுப்போ பற்றல். (௮௦)

சிலமலர் சூழலில் வேயந்தார சிலமலா கழுததிற் சோத்தார
சிலமலர் கையிற கொண்டார சிலமலா மோந்தெயிர்தார
சிலமலா வாயின் வைத்தார சிலமலா வரப்பி னுய்த்தார
சிலமலர் காண்மி தித்தார் தராதரத் தெரிநோ ராநா. (௮௧)

விண்ணமை பவர்க்கு ஞாஞ் ராகியா விளிந்தாற் போல
மண்ணமை பயர்க்கு ஞாய களையெலா மாய்ந்த பின்ன
ரெண்ணமை யுலோப மிலலா ரிரும்புகழ் பணைத்தாற் போலக
கண்ணமை கழனி யெல்லாம் பணைத்தன கழைகொ லெனன. (௮௨)

இளங்கருக கொடுமு திரந்து வயிரகெட் டிட்டி போலுந்
துளங்கருந் தோற்றங் காட்டி வெளிப்படுத துவனறி நின்ற
வளம்படு சதிரக ளெலலா மதிவிடு கதிர்வி ராவி
யுளங்கொளக் கனத்துச் சாய்ந்த வுயிரெலா நிமிர மாதோ. (௮௩)

கொல்லரம் பயின்ற தாய கொடுமபிறை யிருமபு கைக்கொண்
டொல்லெனக் கழனி தோறு முழுவக் ளொருங்கு புகுசுக்
சொல்லெனப் பட்ட வெல்லார் தூரகத் தரிந்து சாய்த்தார்
வல்லையின் வரிந்து சென்னி வைத்தனர் களத்துச் சேர்ப்பார. (௮௪)

பாகசா தனன்சி னந்து பருப்பத மனைத்தந் தளளி
மேகவா கனத்தைக் கூவி மிதித்திட விடுத்தன் மாண
மோகமா நெற்போர் தள்ளி மொய்கடாப் பிணையல் செய்து
வேகமா மிதிகைச் செய்தார் வெவ்வலிக ளளமா மாதோ. (௮௫)

ஊர்தரு மிறைவன் மெய்வே றுயிர்வேறு படுத்தன் மாணச
சார்தரு கடாவை வேறு நெல்வேறு சமைக்கக் கண்டு
போர்தரு தினடோண் மள்ளா பொருந்திய பலால நீக்கி
யார்தரு நெற்கு வித்துத் தூற்றின ரளவை செய்வார். (௮௬)

கொற்றவ னாறி லொன்று கொளக்கொடுத் தறங்க ளெலலா
மற்றயின் றுகத் தொன்று தொடுமுறை யமைய நல்கி
மற்றதை வாரித் தத்த மனைவரி னுய்க்கு றீர்ப்புக
கற்றவா புகழ்விண் னாடு காதுகை பொததச் செய்யும. (௮௭)

க.அ .திருப்பெருந்துறைப்பராணம்.

கழைவழி சாறு காய்ச்சிக் கட்டிகொள் வாரு மிஞ்சி
விழையரி சனமுன் னாய வேறுபல் வளங்கொள் வாருபு
புழைமனப் பொதுமா தோடு புதுப்புன லாடு வாரு
முழைவிழிக் கீழ்த்தி மார்த மூடலை யுணர்த்து வாரும். (அஅ)

இறைபுரி யாட வெட்டெட் டியற்றுவா னேற்றமாக
முறைமையி னெவர்க்கு முந்தி முளைத்தவைப் பாய மூதூர்
நிறைசிவ லோக மென்ன நிகழ்திரு வால வாய்தன்
ஹைகெழு மருத்தள்ள தெனினினிச் சொல்ல லென்னே. (அக)

மாவண மேனிப் பொன்போல் வாளுகிக் குறிக போலத்
தேவண மாலாக் கொண்டா ரேற்றினி தமரு மூதூர்
பூவண மென்ப தந்த மருத்தே புணரு மென்னி
னாவணச் செம்மை யாரு ளியாவரே நயக்கி லாதாரா. (அஃ)

ஆடக மிளிரும் வையை யருகிற்சை வந்தா பித்த
வேடகங் கொண்ட தாய வேடக மாப்ப னூமுற
கூடகங் கொண்ட மென்பால் வளத்தெவன் ஞறித்துச் சொற்றா
நாடக நிகழு நெய்தல் வளஞ்சில நவில லுற்றாம். (ஆ)

நெய்தல்.

மழைவளஞ் சுரந்து விண்ணு மண்ணும்வாழ தரச்செய் கொண்மூ
விழைதரு முணவு நல்கு மேன்மைமிக குடைய தாகிப்
பழையமா நதிகட் கெல்லாம் பதியெனப் பட்ட வாரி
யுழையுறப் பெற்ற நெய்த லோம்புவன் வருண னானம். (ஆ)

பொருசுறா மருப்பொன் றூன்றிப் புண்ணையம் போது சூட்டிப்
பெருகமீ னுணவு நலகிப் பேணுபு வணங்குந் தோறும்
வெருவறக் கோட்டி னின்றும் வெளிப்பட வருணன் றோன்றித்
திருவமப் பரதரக் கீயுஞ் சிலைத்தல்வான் செவிலி செய்யும். (ஆ)

இரும்பினைத் திரித்தா லன்ன விருங்கருங் கோட்டுப் புண்ணை
யரும்புகொள் குமேரி பற்றி யர்துகிற் கொழுவ னைப்பக்
கருங்கடற் றினாயெப் போது மறைவது சுண்டு மாங்கே
விரும்பியல் குவவி லாபம் வினைவதை யறிகி லேமால். (க)

இடர்தப வாரி மேய விருஞ்சுற வாதி மீன
மடாவலை வீசிக் கோற லன்றியுந் தூண்டி லிட்டிப்
படருதக் கோற்ற காசுப் பரதவ ரமைத்தாற் போலுந்
தொடர்புடைப் பகன்றை யெங்கு மருமபுக டோற்றுங் காட்சி. (க)

ஹையவன் சினகரு மாறென் றியற்றியா மிழிந்தா மேனு
மறைகட் லுவக்கு மாறென் றுற்றியிக் குயாவா மென்று
முறையுற வெண்ணித் தாழை மொப்பல புலவு மாறத்
குறையறப் பூத்தென் டிக்குக கொளப்படும் வாசம் வீசு.

(௧௯)

தளிர்படு மிண்டி வைப்புந் தவாக்கொடி மூல்லை வைப்பு
மொளிரசெழுங் கமல மாமபூ வுற்றதண் மருத லைப்பு
மிளிருண வாக்கா நீலம விராயதே யாக்கு மென்று
குளிர்திணை தெய்தல வைப்பிற் குடிக்கொளுந் காகப் புள்ளு.

(௨௭)

தினையெடுத தெறியுஞ் சங்குஞ் செழுந்துகித் திரளும் வினமீன்
புனையொளி முதது மற்றும் பொருந்துவ வனைத்துங் கொள்வான்
கனாயகஞ் செறியும் வண்ணு கங்கனபொற பொதிய விழக்குந்
தனாயிது கணமும் புன்மை யடைமொழி சாற்ற லென்னே.

(௩௮)

ஓரொலிக் குவமை சொல்லி னுலகஞ்சூழ பரந்த வாழி
யாரொலி யுரைப்பா கற்ற வறிவுடை யவாக ளியாரும்
பாரொலி நிகழு நாவாய் பற்பல படைத்த லாலே
பேரொலி யுடைய தென்று பேணுபு மதித்தா போலும்.

(௪௧)

நல்லவை நல்ல செய்யு நாட்டவா மதிக்க நாளு
மல்லவை யல்ல செய்யு மென்பதை யறிந்தா மன்றே
பல்லமுன் டகம்புன னாகம பானனல் வாசம் வீசு
மல்லமுன் னாய பன்மீ னுற்றதீ வாசம் வீசும்.

(௪௦௦)

நல்லது தீய தோடு நண்ணுறிற் றீய தான
கல்லது நலல தோடே யணுகுறி னல்ல தாரு
மொல்லுநன னீல மின்சார் தறுபுலா னுறு மீனும்
புல்லுநீ லஞ்சார் தேனின் மணநாறு மிகுபு ணர்ப்பால்.

(௪௦௧)

மழைவளம் வேண்டி நிற்கு மருகிலத் தவர்போலாது
விழைவன நமக்கிதென்று வெயிலவளம் வேண்டி நிற்குந்
தழைதொழி லுமணர் தமமரற் றரப்படு முப்பி னோங்கல்
பிழையற வெவரும் வேண்டும பெருஞ்சுவை யாயிற் றம்மா.

(௪௦௨)

உருவன மிரண்டி னுறு முறிப்பெரி யவரே யேனும்
பருவரல் கண்டுஞ் சற்றும் பயன்படா ரவ்வி ரண்டு
மருவிய சிறிய ரேனும் பயன்படு வாரு முண்டாற்
பொருதிகை கடல்சிறி னுற்ற கேணியாற் பொருந்த வேரந்தாம்.

(௪௦௩)

சிலைவலி யிராமற் சூற்ற பாதகந் தீர்த்த மேன்மை
நிலைமரு விராமே சஞ்சீர் நிலாந்தனுக் கோடி யோடு
மலைவற வைக ரெய்தன் மாதவஞ் செய்த தென்னிற்
சிலைவலி ரனைந் ரெய்த னிலப்புதழ் களையப் போமோ.

(௪௦௪)

வளையிரு சிறகு மாய்த்தான் வானக வாழ்க்கை மேலிக்
களையறு மகிழ்ச்சி யெய்தத் கைமல ரொருவே ரெட்ட
விலாகமழ கடப்பர் தண்டார் மேலவன் செந்தில் வைப்புந்
நீளையெறி ரெய்தன் மேய தெனினினிச் செப்ப லென்னே.

(௪௦௫)

களையருள் சுரகருந் தீர்த்த நலமெலார் தன்பார் கொண்ட
புனிதமல கியபே ராழி பொருந்திய நெய்தன் மேன்மை
தனிலெவ னுரைத்தாங் கெரறி தனியர் சிருக்கப் பெற்ற
களையழந் சுரமாம பாலை யினுஞ்சில களாவா மன்றே.

(௪௦௬)

பாலை வேறு.

பாலை யென்பது நானில மருங்கினும் பரல்கூர்
மாலை வன்றிட ரேழுது வேனில்வாய் மாலை
காலை தீர்த்துநெங் கதீர்சுடு கடுமபக லாய
வேலை வெப்பமிக் காய்நனைப் பினுஞ்சுடும விறற்றே.

(௪௦௭)

நாது மேய்சிறு குரம்பையாங் காங்குற வியைததுப்
போந்து வாழ்குவா மறத்திய ரோடுபுள் ளுவர்கள்
காந்து வெஞ்சின விர்தைநா டொழுந்தொறுங் கடும்போ
நீந்து வன்றிற் லரித்திடப் பெற்றநீர் மையராய்.

(௪௦௮)

சுரகி லத்தமர் தரினுமா றிலைதநிடு சொழிலாற்
பரவு நானிலப் பொருள்களு மிறுக்கர்கைப் பற்றி
புரவு மேவுற நுகருவர் கல்லுண வுண்டு
விரவு மென்புற வுயர்தல்கண் ணைக்கியும விடாரால்.

(௪௦௯)

கொடுமை யாளரே யாயினுங் கூடுப காரப்
படுவ துண்டுகர்ச சூரததா னெல்லியாற் பலவா
யடுக னிக்கள விலைவினாப் பாடல மதுவாற்
ரெடுவ றுககிணை றககிறைத் துறுவதச் சுரமே.

(௪௧௦)

இந்த நாகோப் பவன்றிர டோண்மிசை யிவர்சம்
பந்த முண்மைதேர் தாவயின் லேவம்புகள் பரவு
மந்த நாய்சின் சிவக்குறி யவாவலோர்க் தறியச்
சந்த மார்கனி கிளையெலார் ததைதரப் பழக்கும்.

(௪௧௧)

எருவை பேட்டிற்குச் சிறகரால் வெயின்மறை தியநகிப்
பொருள்க ருத்தறப் போமவர் செலவழங் குவிக்குந்
தெரிய வாவயி கரியங்குவான் சென்றகெட் டராக்கள்
புரிமு றுக்குடைத் தாலெனப் புரளுவ போகா.

(௧௪௨)

இலங்கை மாநகர் வாழ்நருள் வீடண னென்னத
துலங்கு மாவயிற கன்னிகா ரம்பல துவன்றி
நலங்கொள் காதலா பின்றொடர் நகையார் வருநதா
துலங்கு சிறிழ யின்புறப் பஞ்சிக ளமைக்கும்.

(௧௪௩)

ஒங்கு நம்பெய ரிந்நில முற்றதென் றுறந்து
வீங்கு பாலை ளாவயிற் பழுப்பன மேன்மே
லாங்கு மேவியக் கனியுனின் கெளிப்படா ததர
நீங்கு றுமலோட் டததொடும் பொருநதுத னிசமே.

(௧௪௪)

இன்ன பாலைவெந் தழலெனக கொதிப்பினு மிகழார்
முன்ன மாலைய னுடிய தெதையென முன்னி
னன்ன பாலைசால் வளத்திலென் னறைந்தன மறைவாஞ்
சொன்ன நானிலத் தைத்திணை மயக்கமாந் தொடர்பும்.

(௧௪௫)

தீணைமயக்கம்.

வனாகொள் பாகன்மேற் படாதரு கறிக்கொடி வாவி
வினாகொண் முல்லைநீள குருந்தின்மேற் படர்தர மேவிப்
புனாகொண் மஞ்ஞைகான் வாரண மெகிபுரிந் தியங்குங்
கணாகொள் கூத்தியர் கயிற்றெதி ரெதிராடப் பதுடோல.

(௧௪௬)

மேய வான்குழந் கன்றுண லொழிந்தபின் வீடுபா
லாய தோரவ லக்மபுக வவ்வவ லகத்தே
பாய மாமரு தகைத லிக்கனி பலவுந்
தோய வீழுவது கணடுவ் கெடுத்தின்னுஞ் சொலலும்.

(௧௪௭)

செய்ய முண்டகச் செய்வள ரோதிமச் சேவன்
மெய்யி னெய்தன்முண டகத்துகு மகரந்தம் விராவத்
தைய லார்பெடை புதுக்கடித் தன்மைதோந் தூட
லைய மற்றி தடிக்கடி தான்பணிந் திணையும்.

(௧௪௮)

அலையு றுமபவ முக்கொடி செழுமபணை யகத்து
சிலைபெ றும்வய லைக்கொடி நெடிபடு முல்லை
மலைவில் பூவையைத் தழுவுவ மாலைமா மகளு
முலைவில் பூமக ளுந்தழீஇ யுயப்பதை யொக்கும்.

(௧௪௯)

கடலெ நிற்கிடு தரளமென் கரும்பெறி தரள
மிடல்கொள் வேழவெண் மருப்பெறி தரளமான் மிளிர்பல்
விடல்செய் முத்தமற் நிவைமது கத்தல ரியைய
வடன்ம றத்திவர் வாரியோரா கறையிலிட் டவைப்பார்.

(கஉ௦)

நன்ன ரிவ்வள மலிதரு குலத்திணை நான்கு
மன்ன வெவ்வகைக் குழிகளு மரபுளி வைகச்
சொன்ன மேயெனத் துவககிடும வழுகிநாட் றுறுசி
ரென்ன சொற்றன நகர்வளத் திணஞ்சில விசைப்பாம்.

(கஉ௧)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

-ஆகத்திருவிருத்தம் கடுஅ.

திருநகரப்படலம்.

பேசரும் வளத்தான் மிக்குப் பிறங்குறு வானங் காப்போன்
றேசமை வாழ்க்கை வேண்டேன செய்பதா மனாமே லணணல்
வீசரும் வாழ்க்கை வேண்டேம விண்ணின வாழ்க்கை வேண்டேம்
வாசகப் பெருமான் செம்பொன் மலரடி வாழ்க்கை யோமே.

(க)

வேறு.

நிலமெ லாம்புகழ் ஓடுககா பலவுளு நினைத்த
பலமெ லாதரு நகரமுஞ் சிலவவை பரவ
வலமெ லாமபொலித் துயாந்ததொன் தேயென வயனஞ்
கலமெ லாமபொலி நாம்புகழ் பெருந்துறை நகரம்.

(உ)

கூட்ட வல்லது பலவகைக் குழியையுங் கூட்டி
பூட்ட வல்லது பலவகைப் போகமு மூட்டிக்
காட்ட வல்லது புண்ணியப் பொருளினைக் காட்டி
காட்ட வல்லது கயிலையிற் பெருந்துறை நகரம்.

(ஈ)

நீடு வானவர் குழாத்தொடி நிகழ்மக வானங்
கூடு முண்டகா சனத்தனுங் கொண்டன்மே னியனும்
பாடு மெல்லையி னிறைஞ்சியுட் புக்கனர் பரவ
காடு மான்மியம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம்.

(ஈ)

திருநகரப்படலம்.

உரு

அறிய வானவ ரியாவரும் வீதிதோ றணைந்த
செறிய வீழ்த்தவீழ்த் தடிக்கடி பணிந்தெழு திறத்தான்
முறிய கற்பிக் காழறு முண்டகத் தோடு
நறிய பைந்துழாய் நாறுறும் பெருந்துறை நகரம்.

ஒளிஞ் லாம்பல விமானமு மதப்பெருக் குண்ணு
வளிஞ் லாங்கவுள் வெள்ளைவா ரணமும்வெள் ளனமுங்
களிஞ் லாங்கலு மூழும்புற நகர்த்தலை காப்ப
நளிஞ் லாம்வளம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம்.

(௬)

முதிசெய் வெள்ளிய மாடமு மாட்டென் மதியுந்
துதிசெய் வாலிய கொடிகளுஞ் சூழமுத தார
நிதிசெய் மாலையும் படைத்தமைக் கேறபரீள் வெள்ளை
நதியு மோடிபுறம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம்.

(௭)

மறைக ளாகமந் தோற்றலாற் பரமன்வாய் மாணங்
குறைத ராவொளி யாலதித தியமுறாக் குணத்தான்
முறையி னியாவரும் வணங்கலான முதலவன் போலு
நறைவி ராவிய பொழில்சுலாம பெருந்துறை நகரம்.

(௮)

ஆய விந்நகர் வளமெலா நோக்கிமிக் காசை
மேய தன்மையா லாசைமா நகரென்றும் வெறுக்கை
பாய தன்மையால் வெறுக்கைமா நகரென்றும் பகர்வார்
நேய மாாபுல மையர்கிறை பொன்னக ரிணையே.

(௯)

எந்த மாநக ரெங்கணும புகவியங் கிடுவா
ரந்த மாரசிறு துறையதைப் பற்றுவ ரிதனை
நகத வெய்துநா பெருந்துறை நயந்தகா ரணத்தா
லந்த மில்லதோர பெருந்துறை யென்றதா லகிலம்.

(௧௦)

குரவு பூண்பவீ ரியாவரோ யாயினுங் கொன்றைப்
புரவு வேணிய னேயெனப் பாவனை புரிவா
ரரவு குடவ னேகுர வேற்றினி தமரும
பரவு மாநகர்க் குவமையு முண்டுகொல் பார்மேல்.

(௧௧)

மதிமி லைச்சிய சடாடவீக் கடவுளை மதியிற்
கதிவி ருப்பமை யடியவா சூழவது கடுப்பப்
பொதிவ ளத்தமை திருப்பெருந் துறைநகர்ப் புறத்தே
துதிவி ருப்பமை யிளந்தளி ரிரும்பொழில் சூழும்.

(௧௨)

மணிநி றத்தவன் மார்பமே வையமம் மார்பி
 னணிக ஷ்த்தவ மணிதிருப் பெருந்துறை யாகும்
 பணிசெ யம்மணி சூத்தரு பைத்துழாய்ப் படலை
 திணிம தீற்றிரு நகரிது சூழ்திகழ் சோலை.

(௧௩)

ஆய சோலையின் மனகைய ரம்மனை யாடப்
 பாய வானர மதுகண்டு மாங்கனி பறிததுத
 தேய விண்ணக மெறிதரச் சுரரவை பற்ற
 நேய மாரிவை மீடரா தென்னென நினையும்.

(௧௪)

பொங்கர் சூழபசுவ கமுகின்மேற் றுவுவு புலாதீர்
 மங்கு றுச்செழுந் தினாயலின் கொழுந்துமாத் திரமோ
 பங்க மொன்றறப் பன்மலர் வாருபு பரவக்
 கொங்கு கொண்டெழு சிதநதித் தினாயலின் கொழுந்தும.

(௧௫)

சோலை வாய்நிலா மிலாங்கலித தலையுமஞ் சுருமபார
 மாலை மாதரார மார்பமுந் தாங்குவ குருமபை
 பால வாமொன்று சிறுமையின் மறைப்புணும பருமை
 யேல் வொன்றற் துண்ணுமால் வேற்றுமை யிதுவே.

(௧௬)

வரவி வானைதாய வலிமுக மசுசுற வியற்ற
 மேலி மற்றது தென்னையின் பழக்குலை மிதிபப
 வோலி யப்பழ மாலிலீழந் ததனையச் சுறுத்துந்
 தாவி யாவரு மிடாக்கிடர் செய்வது தகவே

(௧௭)

நெடிய கந்தியஞ் சூழல்வாய் நிலவுவென் னாற்றுற
 கடிய வெண்டிணா வளைப்பவீழ் பழம்பசுவ கதலி
 முடிய வாங்குலைக் கூனக மோதுதல் முன்னாள்
 வழிய ராகவன் வில்லுண்டை கூனுண் மானுட.

(௧௮)

தெங்கு சேர்பொழின் மாயவ னிற்பது சிவனுந்
 தங்கு செவ்விய தேததடை சக்கரம் போது
 மங்கு வெண்பிணை யொருபுறத் துறலவனை யாகும்
 பொங்கு செங்கதிர் நடுவுறல் கவுத்துவம் புளாயும்.

(௧௯)

நந்த னங்களி னுலவகை மலர்களு நந்தி
 மந்த மாருத மேற்றமர் தார்க்கரு வண்ட
 ரந்த மில்லென வீழுத லமரர்தே மென்று
 முந்த வந்தவு ணர்கள்பொர மொய்ப்பது புளாயும்.

(௨௦)

மன்னு மேன்மைசா நருப்பெருந் துறைப்பெரு வளத்துண
முன்னு சிற்சில பொதுமையின் மொழிந்தன மப்பாந்
முன்னு சூவகை நகருளும் படைபல துதைத்து
மின்னு கிண்கிணியு கியபுற ஈகர்வளம் விரிப்பாம்.

(௨௧)

புறநகர்.

யாணைக்கூடம்.

கோடு கொண்டன மணியுடை யனமதன குலவு
நீடு பேரரு வியவுருப் பெரியன நிலவு
மாடு வன்மைய வனாபொருளும் யானைநின் றிடுவ
வீடு சான்றியங் கிடுவன வேற்றுமை யிதுவே.

(௨௨)

கறைய டிப்புநர் முகவரை நின்றிடு கண்ப
லுறைதே நித்திடு மதப்பெருந் குவட்டெடுத்த திடலா
னிறையு மறறது மூவன்க யெனப்படு நிகழ்பார்
பிறைபு ணாச்சியர் வாரியென் றிட்டனா பெயரோ.

(௨௩)

ஒரும ருப்புநால் வாயக்கரி போகிய தண்ட
மருவு மக்கறை யடிச்சுவ றுறுவமற் றவற்றுட்
பெருகு மக்கடா நிறைதலாற் பெட்டளி யுணப
வொருக லக்கள்பன் மறையவா கூடியுண் பதுபோல்

(௨௪)

கறைகொள் காற்றொடா கைத்தொட ரன்றியங் கால்பன்
முறையெ முஞ்செவி யடித்தொட ரெதற்கென மொழிய
நிறைக டாம்பொழி குஞ்சர மியங்குறு நிலத்திற்
குறைவி லாக்கருங் கோலஞ்செய் தெனவலை குலவும்.

(௨௫)

எதிர மேவிய மருவலர் மருவல ரென்னக
கதிற்கொள் வானகக் கால்கொடு கயநகுற மிதித்தும
பிதிர்செய் தீநிரி யானமோ வாப்பெருந் துமபி
யதிர யாழைகூ டம்பல வயநகுற வான்கே.

(௨௬)

குதினைப்பந்தி.

பரியெ னப்பலர் வேண்டலிற் பரியெனு மொருபோ
தெரித ரப்பெறு குதினைக டம்முருச் சிவனு
மரிபு ணர்ச்சிமெய் வடுப்படா விதமுளத தமைத்தே
யிரித லற்றிடத் தோய்ந்துத்தோ யாவித மியங்கும்.

(௨௭)

பரிக்கு ழாங்கடன் முழக்கமீ ரிடித்தினும் பரவும
விரிக்கு டெட்டலை கவிழ்தலை மற்றவை வீசு
தெரிக்கு முத்தினம் விவாழியிற் சிதருறை யெனினு
மரிக்கு மோர்வட வைப்பெயர் முரணுடைத் தன்றே.

(௨௮)

சிறையி லாமுலே பறந்துகொக் கெணும்பெயர் தேற்ற
மறையில் பூப்பின்றி மணந்துபா டலப்பெயர் வயக்கு
நிறையி லக்கண மேனியுங் கோரப்பேர் கிலவு
மறையு னுதுமே லெழுந்துகந் துகப்பெய ராக்கும். (௨௧)

எங்க டமமுரு வாதினா லெடுத்திட வினைத்த
திங்கள் குழமற் றதன்'மிசைச் சிவணலா லளைய
வங்கண் மாலையான் மறைக்குமே லானென்ப ரதன
னங்கள் வான்புகழ் பெரிதென நவிறல்போன் முழங்கும். (௩௦)

பகைத்த மன்னவர் மணிமுடி மிசைக்குரம் பதிக்கு
முனைக்கும் வீரார்க்கு வெற்றியே நாடொறு முய்க்குந்
தினைத்த தன்மையில் வாம்பரி பற்பல செறித்த
நகைத்த மந்திர மாவயி னெண்ணில நண்ணும். (௩௧)

தேர்நிலை.

அம்பொன் செய்தகா லதன்மிசை வயிரஞ்செ யச்சா
லும்ப ரொண்பது மராகஞ்செய் பரப்புதன் மிசையே
நம்பு நீலக்கான் மிசையொளிர் மேதக நயந்த
பம்பு தேரெலாம் பூதனைத் தடுக்கிய படியாம். (௩௨)

வெற்ற மேபொரு னெனகொண்டு விளங்குமே தகவாற்
தொற்ற மாசயந் தனமென வொருபெயர் கூறித்
கற்ற நாவலர் புகழுந்தேர்க் காற்கடுப் பதனாக்
குற்ற காற்கடுப் போரணாக் காற்கடுப் பொவ்வா. (௩௩)

அருக்க னென்பவ னுடொறு மாழ்கட லாழத
நிருக்கு றுவொரு செலவன்றி மீடலுந் தெரிந்த
பெருக்க மாருயிப் புறாகாத் தேரெனப் பிறங்கு
முருக்கு லாவுதேர் பெருவொரு நாணத்தா லன்றோ. (௩௪)

விண்கி ழித்திடு முடியுமோர் வியாளமு நடுங்க
மண்கி ழித்திடு மடியுங்கொ ளிந்நகர் மணித்தே
ரெண்கி ழித்திடும் படிசெலுந் தன்மையெய்த தன்றோ
கண்கி ழித்திடு துதலிதேர் நிலையுற்ற கடனே. (௩௫)

அடரு மாற்றல ரெதிர்ப்படி னாகவத் தன்றார்
குடரு மூனையுஞ் சோரியுங் கொழுவுமவன் னரம்பின்
ரெட்டு மென்புமற் றுள்ளிவந் துவையலே யாகப்
படருங் கால்வலித் தோகிலை யாவயிற பலவால. (௩௬)

வீ ர ரீ ரு கீ கை.

கண்ணி மைத்திடார் வேலெதிர் கணன்றுமே விழினுங்
கணணி மூன்னைவத்த கால்பின்னைவ யாக்கழல் வீரர்
கண்ணி வப்புறு தும்பைகு நெதல்கண மேனங்
கணணி வாலையே சூடலென் றும்மவர் கற்றோள். (௩௭)

ஆசை யெட்டினு நிறுஉம்பிர தாபத்தி னைமந்தா
மாசை கேர்வது வரினுயிர் பொருளென வையார்
தேசை யார்கழ லார்பகை யெதிர்தினது கழலா
நீசை பாலின னிளமுனோ யெனத்தகு மியல்பா. (௩௮)

சிலை வணக்குமு னெதிர்ப்படு மாற்றலர் தின்தோண்
மலை வணக்குவா வரள்கொடு வீசமுன் மாற்று
ரலைக் டற்புலி யவர்கொள வீசுவ ரனையர்
நிலையுடைத்திற லிறறென நிகழ்த்துவா ரெவரே. (௩௯)

இனைய வீரர்த மேவலா ளருமிகல் யானை
துனைய யப்பரி சயந்தனக் கருவிதோற் றுகரு
முனைய வாயுதஞ் செய்கரு மாய்ப்பவர் முற்றி
நினைய மேவிய விருக்கைக ளாவயி னெருங்கும். (௪௦)

வருவ செல்வன கரிபரி முழக்கமு மணித்தேர்
கருவ தாகிய முழக்கமும பகனெடுஞ் சலதி
யொருவ மிக்கெழும் புறநகர் வளஞ்சில வுணத்தாம்
பொருவ தொன்றிலா விடைநகர் வளஞ்சில புகல்வாம். (௪௧)

இடைநகர். வேறு

தொடுபொன் மாடமுஞ் சுடாசெய் கூடமுங்
தகுபல் சோலையுந் தடநன் மாலையுந்
புகுந் நிறாவரும் பொருந்த நோககுபு
ககுச வர்க்கமு நகர மென்பரால். (௪௨)

பற்ற வாகிளி படருஞ் சோலையாய்க்
கற்ற மங்கையா கைதொட் டாட்டத்தோ
மற்ற மாதரா ருச லாடியாவ்
குற்ற மைந்தனா யுச லாட்டுவாரா. (௪௩)

மாட மேலிவர் மங்கை மார்கைசற்
ரோட நீட்டிமே லுற்ற கற்பகப்
பாட வாங்கனி பறிப்ப ரிம்மையே
பீட வாமறு மையும்பெற் றாரோ. (௪௪)

பலவின் மாடமேற் பளிங்கை கீர்கிறை
தலமெ னுநபச் சுரபி தாவிடு
முலவு தேவுரு வுற்ற போதினு
மலம னுதெனின் மயக்கந் தீருமோ.

(௪௭)

கொடிய மாடமேற் கூடு வார்திற
நெடிய வானவர் நிரம்ப நோக்கியுட்
படிய வோரமுக காறு பற்றலா
லடிய தாமக வாகக நீததனர்.

(௪௮)

முகைசெய் கூடதலார் முறிசெய் கைகளாற
றகைசெய் புகெதெ தறைத ரக்கொங்கை
புகைசெய் தொண்டுகி னோக்கு மோரிடா
பகைசெய் வாக்குறிற பார்ப்பு னுரெவா.

(௪௯)

தைய லாமுகளு சரிகொ லோவெனாக
கைய தாமதி காளை மைந்தர்கள்
செய்ய மாடமேற் சோப்பக கண்ணிடு
மைய ளாவலான் மறுவென் றுயதே.

(௫௦)

கோல மாதரைக் கூடும வாஞ்சையுட்
கோல மைந்தாமேன் மாடங் கூடவைவ
கோலன் தோர்மிசைக் கொண்டு மென்றதக்
கோல னாய்ப்புகுங் குறுங்க ணூடரோ.

(௫௧)

இலக்க மாயபா சவலி டிக்குமபேர்
துலக்கை தாககலா லுதிராவ மாங்கனி
நலக்க வென்றனை நணனுங் காலையொன
நலக்க ணீங்குற வடைத லுண்டரோ.

(௫௨)

வஞ்சி யந்தலார் மாட மீமிசைக்
கஞ்சி யாதுகில் கமழ லுட்டிய
வஞ்செ ழும்புகை யடைத லாலன்றோ
மஞ்ச வான்புகை வண்ண மென்பரால்.

(௫௩)

முல்லை மாதரார் முலைக்குத் தோற்றன்றோ
வொல்லை யம்புய முறுக்கு டைந்திடும்
புல்லு னுதபங் கம்பு ரிந்திழந்
சொல்லு மீதொன்றோ பல்ல தன்னுமே.

(௫௪)

திருநகரப்படலம்:

உசு

பிணைய னார்முலை பிறங்கு கைத்தழீஇ
மீணையு மைந்தர்த் தமர்ப் முந்துவ
தூணியி னாத்தமிழ் முனிகை தொட்டபோ
திணையி லர்வரை யழுந்த வென்னவே.

(௫௩)

துங்க மைந்தர்தஞ் சிகையிற் றேகைமா
பங்க யப்பதச் சுவடி பாய்தலா
லங்க நான்மறை யாய்ந்த வேதியர்
தங்கண் மைந்தரெச் சாதி யாருமே.

(௫௪)

ஆவி வாயினி தாடு மாதரா
ரேவி னும்விழி யிருளை மாசெனத்
தூவியோதிமந் தொடாந்து செல்லுவா
ரோலில் பேதைமை யொழிக்க வுலலரோ.

(௫௫)

மங்கை மாதாரா வாரி சம்பொருஉஞ்
செங்கை மேவுவ கிள்ளை தேருங்கா
லங்கை யாவடி வங்க லாராதங்
கொங்கை யுந்தக மேவல் கூடுமே

(௫௬)

நீடு தோள்வலி நிலைஇய மைந்தர்கள்
பாடு மாதரைப் பரிந்து வேட்டொளி
யோடு பேர்மறு கூடு லாவுத
னாடு மிந்திர னறுமொ றுப்பனல்.

(௫௭)

காவ ணத்திடைக் கதலி யாத்துமென்
பூவ ணத்தொடை புனைதல் செய்தபே
ராவ ணத்தெழில் கேட்ட டைந்தவர்
மாவ ணத்தவா னுலகம் வாஞ்சியார்.

(௫௮)

மண்டு தீஞ்சுவை வாய்ந்த சிற்றுணை
கண்டு நேருருக் கனியு மற்றவுங்
கொண்டு போமெனக் கூறுந்தேமமு
துண்டு ளார்க்கும்வா யூற்றுண் டாக்குமே.

(௫௯)

நயம மைந்தசொன் னங்கை மாரீர்முலை
யியலு மைந்தர்க ளியாவ ராயினும்
புயநெ ருங்குறப் புரியும்வீதிக்கு
நியம மென்றபேர் நீதி யாங்கொலோ.

(௬௦)

திருப்பெருந்துறைப்பராணம்.

கடையு றப்படா வளங்க னிந்திடு
மிடைய கர்ச்சிறப் பென்னு னைத்தன
மடையு வின்னுல கதனை யெள்ளுபு
மிடைய முண்ணகர் வளமும் விள்ளுவாம்.

(௯௧)

அகநகர். வேறு.

அ க ழி.

போழ்த்தவண் குசைநுனி யனைய புந்தியர்
தாழ்த்தபல கலைஞ முணர்ந்த சான்றவா
வீழ்த்தநண் புலமையர் மிளர்க ருத்தினு
மாழ்த்தது சூழ்த்தபே ரகழி யென்பவே.

(௯௨)

எண்ணிய கடலெலா மிந்த வண்ணமாப்
பண்ணிய வெனவிதிக் குணர்த்தும் டான்மைகொண்
டண்ணிய சிவபிரா னமைத்த வாழியா
நண்ணிய பெருந்துறை நகாக்கி டங்கரோ.

(௯௩)

வாரியு ளொளித்தமை நாகம் வண்டமி
ழாரியன் குடிக்குந்கெவ் வறியு மேயென்று
பேரிய லரணமாப் பிறங்கிப் பாம்புரி
சேரிய நினைக்குமேற் செப்ப லின்னுமென்.

(௯௪)

ஒருகடல் கணமெம் றுள்ள வாரியுந்
திருகறச் சேர்த்தறி வாஞ்சை தீர்த்தனஞ்
சுருதிகொ லிந்நகர் சூழ்கி டங்கெனுங்
கருதருங் கடலினை க கண்ட பின்னரே.

(௯௫)

வெளியுற மணவர விந்த மாதிவீ
களிகரா முள்ளூறக் காணும பேருடுத்
தெளிகல மகம்புறத் தீய தேற்றமை
யளிகலப் புத்தர்மா றுய மைந்ததே.

(௯௬)

ம தீ ல்.

மும்மதில் வானவர் முனிய மேயதா
லம்மதி லிறைவனா லழலப் பட்டவென்
றம்மதின் மந்தவர் விரும்ப வெய்திமற்
றெம்மதி லிதற்கிண யென்னக் காக்குமே

(௯௭)

கொடியது கொடியது கோணை காஞ்சிவ்சா
னெடியதென் பாரடுக் தன்று நீன்பொறிக்
கடியதா லொருபொருள் கண்ணிற் கண்டன
முடியதொன் றனைவிழி முகத்த தில்லையால்.

(௯௮)

திருநகரப்படலம்.

௩௧

உயர்மதி லுயர்மதி லென்று னைக்குமிப்
பெயர்மதி லிதழற்றைப் பெரும திற்கெலா
முயர்மதி னுன்விதி யண்டத் துச்சியாம்
பெயர்தி னுடாதிற் பெற்ற தில்லையால்

(௧௧)

பொறியடக் குபுகைப் புலக டந்தகளு
செறிதர வுயர்பொருட் சிவமி யாவரு
மறிதர வுயர்தலா லனைய மாமதி
னெறியமை முனிவரா நிலைமை காட்டுமே.

(௧௦)

கதிர்மதி முதலவாக் களாயுங் கோளெலா
மதிர்வற வழங்குதற் காய நொச்சிவாய்
முதிர்பகைக் கஞ்சுபு மூடு ரூப்புத
வுதிர்நலி லாததிற் துறற வென்றுமே.

(௧௧)

பரத்தையர்விதி.

இராப்பக லெனாதினை விழைச்சி யற்றலால்
விராய்ததழு வுநரிவ ரெனாத மெய்மையா
லராப்பக கடிதடக் கணிகை யந்நலா
ரொராப்பெருஞ் சேரிமற் றும்பா சேரியே.

(௧௨)

அடிநிலங் கூடில வணியல வாழில
கெடியகண னாழில நித்ப வோவியங்
கடிமனைச் சுவர்ப்புறங் கணிகை யந்நலார்
படிநல நகைஇச்சரா படர்ந்த தொக்குமே.

(௧௩)

நகைக்குறி நகக்குறி நயந்த னைத்திடல்
வகைப்பய னுறுசுவை யமுத மாந்திட
றகைநிற முழுதுகை தட்ட லாதிய
முனைத்தவோ வியந்தெரி மாண்பின் முறறுவ.

(௧௪)

பாடலாற் சிலாபொருள் கருவி பமபசின
முடலாற் சீலாபொரு ளலாவி னேத்ததி
னீடலாற் சிலாபொரு னேயம போல்விராயக
கூடலாற் சிலர்பொருள் கொள்ளை கொள்வரே.

(௧௫)

முன்னவர் கலப்பினு மூரி நீர்ப்பீவி
மன்னவா கலப்பினும் வணிகர் கூடினும்
பின்னவா கலப்பினும் பெட்டின் பாகருவா
ரென்னவ ருகருமின் பாகரு மீசன்போல்.

(௧௬)

முன்னிய வெச்சில்யா வருமு கத்தலால்
வன்னியும் பொதுமட வாரு மொத்தன
ரென்னினு மிருவரு மீயும் வெப்பத்தான்
றுன்றிடி னீங்கிழற் சுடுதல் வேற்றமை.

(எ௭)

கணிகையர் பொதுநலங் கருத்தி லெள்ளுநர்
தணிவரி தாகிய தரும மெள்ளுவா
ரணிதரு மூருணி யறலை யெள்ளுவர்
பிணிதவிர் முத்தியின் பமுமுட் பேணலார்.

(எ௮)

வெள்ளணி செவ்வணி மேவி மற்றவ
ரொள்ளணி வீதிவா யுலாவு மனகையர்
தள்ளரு மவாபெருந் தவத்திற் சூந்தளி
விள்ளரு மங்கையர் விராய தொக்குடே.

(எ௯)

கலையுட்க் குறாமையாற் சிவிறி கைவிடா
கிலைதிறத் துடம்பின்வே ரெழாத நீர்மையான்
மலைமலர் வாடுற வண்ணஞ் சூடலா
லலைகடற் புலியகத் தரமபை மார்களே.

(௮௦)

இப்புலி யரம்பைய ரென்ற தென்னெனிற
றப்பில்பூ சுரரெனு மொழியுந் தப்பதா
மொப்பரும பரததைய ருறையுஞ் சேரியி
னப்பெரு வளந்தெரிந் தளகை தோற்றதே.

(௮௧)

வேளாளர்வீதி.

கணாபொரு நதிகளுட் கங்கை மேலதவ்
வுணாபெறு நதிகுலத் துதித்த வேதுவாற்
றணாபுகழ் தூய்மைமுன் னாய சாரந்தீர்
வனாவில்வே ளாளர்தந் தெருக்கண் மலகுல.

(௮௨)

தினகரன் முனமிருள் செறிவ தாயினு
முனகரு ணல்வருண முயங்கு மாயினு
மனகமெய்ச் சுருணவே ளாணனை மாக்கட
மினமினை யிடைப்பசி யில்லை யில்லையே.

(௮௩)

அருமருந் தனையவே ளாள டோம்புவர்
வருவிருந் திலரெனில் வாட்டந் தீர்வரோ
கருமுகில் வேண்டிய சூலம பெய்வதை
யொருவுறி னங்குவ துலக மெங்ஙனம்.

(௮௪)

மின்னிய புலமையர் மேவி னாடொறு
மன்னிய பொருட்கவி மாலை சூடுவர்
தன்னியி வற்புலத் தொடையின் வாட்டமுள்
ஞன்னிய திறத்தாமற் றெதையு வப்பரே.

(௮௫)

கொடையொடு முகமனுங் குறிக்கொள் சேவன
னடையொடு ஞானமு ககக வற்பலத
தொடையொடு செந்தமிழ்த் தொடையு நாடொறு
முடையவர் தெருவள முணாக்க முற்றுமே.

(௮௬)

வைசியர்வீதி.

கணிதமில் வயிரமுங் கமல ராகமு
மணிமுணித தாளமு மவிரகோ மேதமுந்
தணிவிலவித் துருமமுந் தாமப ரம்பலால்
வணிகாத நெடுதெரு வலன விந்ததேம.

(௮௭)

எதுபுகூஉ வினவினு மினஞ்சுட் டாமலே
யதுதர வலலவ ரிமமி யாயினு
முதுகணக கிடையொழி யாமு யற்சியா
கதுவுதல் விடுதலுட் கணித்துச செய்வரால்.

(௮௮)

கொள்ளுநாட் கொள்ளலுங் கொண்ட யாவையுந்
தள்ளுநாட் டள்ளலுந் தெரிந்த தன்மைய
ரள்ளுநா ளுவப்பதி னவைதம் பானின்றும்
விள்ளுநா ளுவப்பது மிக்க தாமன்றே.

(௮௯)

நிறையுயிர புணாதர முன்ன கின்றதாங்
குறையுயி ரொழிதரல் குறித்துக் கற்பவ
குறைதரு நந்தொழி லொதத தாமென
மறைதலி லாப்பெரு மகிழ்ச்சி பூப்பரே.

(௯௦)

ஒருபுணர்க் கிரணமென் றற்ற காலையுங்
கருதுறு தோன்றலி லுவத்தல் கைககொள்வா
ரருநிதிக் கிழவணி னாது தாளினுந்
நிறுவெனு மவாதெருச் செப்ப முற்றுமே.

(௯௧)

அரசர்வீதி.

மருவல ரொடுசமர் வலியச் செய்தவர்
திருவுறக் கவர்ந்துவிண் செல்ல வுய்த்திமண
ஹெருசில னாத்தடுத் தாண்டின் புய்த்திமெ
பெருமனிற பொலிபவர் தெருப்பி றங்குவ.

(௯௨)

மகபதியமாத்தநாண் மற்றிம் மன்னர்பாற்
றகவடைக் கலம்புக றகவெ னுச்சில
நகமடைந் தெனப்பொலிந் துயர்நன் மாளிகை,
யிகவரு மன்னாத மியல்பென் சொல்லுகேன்.

(௧௩)

வண்டுதொட் டிமுனம வண்டு தொட்டிடா
மண்டுதார் தரியலா மார்பிற் சூட்டவான
கண்டினேர் மொழியவர் கண்டு கொள்வரே
லன்மெற் றவாதிற் லறையப் போவதோ.

(௧௪)

அரியுகைப் பவளைத்த மமபு யங்கொடு
கரியுகைத் திடுதலுங் கலினம பூண்டவாம
பரியுகைத் திடுதலு முருளை பாய்ப்பரிசு
கரியுகைத் திடுதலும் வல்லா கேடிலாரா.

(௧௫)

ஆடலும் பாடலு மனுப வித்திரா
ஷ்டலுங் கூடலு மொருங்கு துய்த்துநைந்
தோடலும் வாடலு முரூப்ப கைத்திற
நாடலு முளாதிற் றவில முற்றமோ.

(௧௬)

மறையவர்வீதி.

மிகுமறை யங்கமோ டுணர்ந்த மேன்மையாற்
றகுமறைக் கொடியொரு கையிற் றுங்கினார்
நகுமறைப் பொருளுந் நயந்த சிந்தையாரா
தொகுமறை யவாதெருச் சொல்ல நின்றதே.

(௧௭)

தவமறை யவாமகச் சாலை வானொரீஇக
சுவலயம பயிலுமா கூட்டி யூட்டலா
லிவாதரு பெரும்புக ழிந்தி ராதிய
ரவனாயும பூசுர ராககி னுரரோ.

(௧௮)

முதல்வழி சார்பெனு மூன்று னூல்களு
மிதமுறத் தங்கணெஞ் சிருக்கு மென்பதைச்
சுதமின்முந் னூல்களுந் தோயப் பூணலாற்
கதமறக் காட்டுவர் கரிசின்முன்னவர்.

(௧௯)

விற்படை வாட்படை யாதி வேறுள
கொற்படை சுமப்பவ ரியாருங் கும்பிடப்
பொற்படை மந்திர மென்று போற்றிடுஞ்
சொற்படை சுமந்தனர் துன்னு லாரற.

(௨௦௦)

அதிதியர் பசிததழ் லவித்துக் கற்பெனும்
பொதிதழல் வளர்த்திடும் பொன்னவ கொம்பனார்
மதிததழ் பார்ப்பன மடநதை மார்செறி
துதிமறை உவாதெருச் சொல்லத் திருமே.

(௧௦௧)

ஆதிசைவர் மாளிகைகள்.

மறையுட னாகம முணர்ந்த மாட்சியர்
பொறையொடான மார்த்தப ரார்த்தம போற்றுவா
ரறைபெரும் புகழ்மிரு மாதிரி சைவாவாழ்
நிறைவள மாளிகை நிலாமொரா சாரெலாம்.

(௧௦௨)

வைத்திகநீர்நியாசிகள் மடங்கள்.

மறைமுடிப் பொருளுணாக த்வர்ம யக்கமோ
நிறையுமில லவாபகை யெறிம முப்பொருடங்
குறைவினை டியாததவெண கோவ ணத்தின
ருறைதிரு மடங்களு முளள வாங்கொராசார.

(௧௦௩)

சைவாசாரியர்களிருக்கை.

மேவரும பகருவம் விருமயி நோகருபு
மூவகைத் தீக்கையு முறையி னுற்றிமுன்
னேவருஞ் சரியைமுன் னியங்க வுய்த்துயா
பாவனஞ் செய்பவ ரிருக்கை யும்பல.

(௧௦௪)

சைவசநீர்நியாசிகள்மடங்கள்.

பதிபசு பாசத்தின் பருப்பு ணாந்தற
முதிராத வருவமுன் மூன்றி முற்றரு
ளெதிருநக கண்டுமே வினப மார்சைவ
மதிமுனி வரருறை மடங்க னுமபல.

(௧௦௫)

கல்விச்சாலையும் பிறவும்

இலக்கண விலக்கிய மெலாழு ணர்த்துவார்
கலக்கமில் கழகமுங் கவிமுன் னுலவரு
முலக்கரும வாத்தஞ்செய துறையி டங்களுங்
விலக்கரு மற்றவு மேய வோபுறம்.

(௧௦௬)

அன்னசநீதிரம்.

முரிவரு முலலைவெண முகைய மூரலுந்
தெரிசெழும பொன்னிநப் பருப்புந் தீஞ்சுவை
யிரிதராக் கருணையும பாரு மேனவும்
பரிவொடு மூட்டுசை திரமும் பல்லவே.

(௧௦௭)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

தண்ணீர்ப்பந்தர்

தினகர நெழுமுனீர் தெவ்வி மோரளா
யினிதைத் தோறுமுப் பிலிசு சங்கலந்
துனலூர் வாக்கியோர் கனியு மொப்பநல்
கனபுனற் பந்தரு மனந்த முண்டரோ.

(௧௦௮)

திருக்கோயில்.

தூயபல் வளப்பெருந் துறைசெம் பொற்றக
டாயது பற்பன்மா ளிகைய தன்கணே
மேயபன் மணிநடு வுறவி ளங்கிடு
நாயக மாமணி நம்பி ரானறளி.

(௧௦௯)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் மண்டபம்.

சிகரமுன் மேயதோர் தெய்வ மண்டபங்
ககனமா விச்சுவ கன்ம னேயடைந்
துகலறப் புரிந்ததென் றோத லாமலா
லகனிவத தாக்குந ரரியா போலுமே.

(௧௧௦)

கோடிய கொடுகையுங் குலவு தூண்டொறு
நீடிய லிம்பமு நிகரி னுண்டொழில்
கூடிய யாவுமுட் குறிதது நோக்கினு
மாடிய சேடனு மறைய வல்லனே.

(௧௧௧)

திருக்கோபுரம்.

யானள வுரைப்பதற் கெளிய தாருமோ
வானள வுயாந்தபொன் மணிசெங் கோபுர
மீனள வோங்குடி மேலும் போங்கொழுக
கானள வுதேநெடுங் ககனந் தாங்குமால்.

(௧௧௨)

திருமதில்

மதில்கடந் தவனென வயங்கு மையனிம
மதில்கட வானென வழங்க வோங்குபொன்
மதில்பல கதிரவன் மதிமுற் கோள்கணம்
மதிலென நாட்டொழும் வைக வைகுமே.

(௧௧௩)

குதிரைச்சேடகர்மண்டபம்.

ஒருபரிச் சேவக ஞாய வுத்தமன்
மருவுமற் புதப்பெரு மணிசெய் மண்டபந்
தீருவமிக் கோங்குறு தெய்வ நாட்டினு
மருமைய தெனிற்பிறி தறைவ தென்னையே.

(௧௧௪)

திருநகரப்படலம்.

௩௭

குந்தவிருட்சம்.

மறைமுத லாகமம் பரானா வண்கவ
றைதருப்புராணமந் திரங்க னொண்கினை
யறையிலை யீரும்பலர் வாசந் தேனைந்தாக
குறைதவிர் ஞானமாக் குருந்த நிற்குமே.

(௧௧௫)

குந்தீழலச்சபை.

செழுமலர்க் குருந்தமேற கவிதகல் செய்திடப்
பழுதின்பொற் றகடுறப் பரப்பு மோரசபை
யெழுதரு மறைமுடிக் கெட்டு றுவொரு
முழுமுத லுருவென முன்ன மேவுமே.

(௧௧௬)

சிவயோகாப்பிகைகோயில்.

ஒள்ளிய வருந்தவ யோக நாயகி
வள்ளிய வருவென வயங்கு மோதளித
தெள்ளிய பொன்மயச் சிகர மாதிய
சள்ளிய கவாதரு நயனம யாவையும்.

(௧௧௭)

மாணிக்கவாசகருவாமிகள்கோயில்.

மன்னிய மாணிக்க வாச கப்பிரான்
றுன்னிய பெருந்தளித் தொகக பன்மணி
மின்னிய விளங்குதல விழைந்து நோக்கிமிக
குன்னிய கதிர்வெதுப் புறறி யங்குமால்.

(௧௧௮)

படைகற்புகை.

ஆயபொற படைகளின் றூழி மேலெழும்.
வாயிலின் வெளிப்படல் வழுதி முனைநா
ளையகொண டலைச்சிறை யீட்டு விட்டிடத்
தாயது ஷிசுலுமொரு தன்மை தேற்றுமே.

(௧௧௯)

ஒலிவகை.

மகதியாழ் முனிவரன் வடித்த வீணையி
னிகரிலா வொலிமறை நிகழ்த்து பேரொலி
குறையிலாத தமிழ்மறை குலாய பேரொலி
முறையறு'காலமு முழங்கு கின்றவே.

(௧௨௦)

இன்னவாம் பெருவள மியைந்த கோயிலு
ளுன்னரும் பெருந்தவ யோக மாடுதனு
மன்னமென் னடையொடு மான்ம நாயகா
நன்னலத் தருணெறி நடாத்தி வைகுவார்.

(௧௨௧)

மறுவறு பெருந்துறை வளமெ லாஞ்சொல
வுறுநகை யொருவிதத் தோதித் தீர்த்தன
மறுப்பை யுந்தவிரை தையர் வாழ்தரப்
பெறுவன நைமிச வளமும் பேசுவாம்.

(௧௨௨)

திருநகரப்படல முற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம் ௨௮௦.

நைமிசப்படலம்.

மந்தி ரிப்பவர் மனத்துளாய் மற்றவ ருறுகன்
மந்தி ரிப்பவ ரினனும்வான பேரரு ணணிசு
மந்தி ரிப்பவ ரானந்த துய்ப்பவா வழுதி
மந்தி ரிப்பவ ரவரைமைப் புரப்பவர் மன்னோ.

(௧)

மந்தி யாயிர கோடிவீழ் பசுந்துழாய் மாப
ஹந்தி யாகிய தாமரை முளைத்தெழு மொருவன்
முந்தி யடனாயும் படைத்தநா ளிடைத்தவா முயற்சி
புந்தி யாதிய விடங்களிற் றோன்றிய புனிதர்.

(௨)

அனையா தமவழித் தோன்றிய பற்பல வறிஞர்
நினைய வல்லமற் றவரரு ணிரம்பிய நெறிகால
வினையம வல்லவ ராயபன் முனிவரு மேவித்
துனைய வோரிடைக் குழுமிபுள ளத்திது சூழுவார்.

(௩)

வந்தி டத்தமை மண்ணன்மிக் காரருள் வழங்க
வெந்தி டத்தநா மிருந்தருந் தவஞ்செய வியலு
மந்தி டத்திடை யூறுறு தென்றெடுத் தறைய
நந்தி டத்தவன மதலையை நண்ணுவா மென்று.

(௪)

தண்ணந் தாமரைக் கிழவனை யடைந்தநா தாழ்ந்தார்
வண்ணம் பொன்னினும் வயங்குவா யருந்தவம வயக்க
வெண்ண மெங்களுக் கதற்கியை தேமிதென் றிசைப்பாய்
வெண்ணந் தேந்தியோ னறிதரு னருளொடு விரால்.

(௫)

என்ற புண்ணிய முனிவர்க்கொ ளஞ்செவி யேற்று
நன்றெ கிண்கொடி யுயர்த்தியோ னுள்ளத்து நாடி
முன்ற யங்கொரு தருப்பையை நேமியா முடிந்து
சென்ற லங்கிட விவர்க்கிடங் காட்டெனச் செப்பி.

(௬)

உருட்டி விட்டன னீதுரு ளாதுதங் கிடமே
தெருட்டி நின்றீர் தவஞ்செயு மிடமெனச் செப்ப
வருட்டி நங்குறித் தஞ்சலி செய்தன ரவணி
வருட்டி யேகுமவ் வளைவழி மாதவர் சென்றா.

(எ)

சென்ற நேமிவெண் டிரையெறி கங்கையத் திரத்
தொன்ற மேவிய வுதஞ்சுறு மொருவனத துற்ற
கன்ற மைந்திடத் தங்கிய தாதலா னொரும
வென்ற வவ்வன நைமிச நாமமே வியதால்.

(அ)

மன்னு மாதவர் தவத்தினுக் கூறுவா ளவுணர்
துன்னு மாசெயி னவர்தலை துணித்திடற் பொருட்டு
மின்னு மாமணி மார்பினுன் விடுத்தசக கரம்போ
லுன்னு நான்முகன் விடுத்தசக் கரமவ னுறையும்.

(ஆ)

அகைக்கும் வெம்பொறி யாகிய பகையைந்து மடக்கி
நகைக்கு முண்மையா கியபெருஞ் செயயகோ னடத்தி
முகைக்கு மாதவ வரசவ ணமாந்துமூ வுலகு
முகைக்கு நேமியொத ததுமல ரோனுய்தத் நேமி.

(க0)

வான யாறுதோய தலினமதி தவழ்தலின் மதலைக
கான மேவலின் வில்லுவங் கமழ்தலிற் கணமென
முன நெறியான் சடாடவி நைமிச வடவி
யேன மானமகன் காணபதொன் நெய்தில தொன்றே.

(கக)

சிருக்கு மேவிய வலக்கைமா முனிவாவென் றினவைத
தருக்கு மேயமா னொருபுறத் துரிநுபு தவிர்க்க
மருக்கு லமல ரிடக்கையா லவரதை வருட
லிருக்கு மோருரு வெய்தினெந் திடத்தழா லேய்க்கும்.

(கஉ)

உணாக்குரு சீதள மவ்வன முறப்பரப் புதலால்
விணாக்குந் தார்முடி வானவ ரொடுதின மிளிர்ந்தா
மணாக்கு காயகன் சருக்கொள மேவுவன் குமுத
விணாக்கு நாய்க் கையெனத் தோளுவ னிரம்ப.

(கங)

கனிசெய் மாதவப் பெருமைய னாந்தழ னுப்பட்
கனிவி னுள்பல வமர்ந்துளங் கலங்குரு திருத்தல
பனிய டர்ப்பவன் வெப்பமூட் புகாவகை பாற்றித்
தனிவ யக்குமவ் வனந்தரு தண்மையா லன்றே.

(கச)

பெருகு மரதவர் புரிமக ழுண்டத்துப் பெருந்தீ
யருகு தீர்கவைக் கொழுந்தெழீஇச் சுதெலி னந்தோ
வுருகு நம்முல கெனச்சுர ருள்ளஞ்சி யன்றோ
கருது மஃமுதில வானையா றடியுறக கண்டார்.

(கடு)

யோக மாதவா பலாசுழீஇ கனிமுயன் றுஞற்றும்
யாக சாலையி னெழுமீபுகை யிடைப்படிந் தன்றோ
மேக சாலங்கள் கறுத்தன மற்றவை விராவ
வாக மெங்கணு கறுத்ததா லுவாக்கட லம்மா.

(கசு)

நாத மேலவ னடிக்கலப் புறுவது நயந்தா
ரோத மேவுறா ரடிசிலெப் போதுநீத திருத்தல்
போத வாமபலா விளவுயா நாவல்பூங் கதலி
சூத மாதியு தருங்கனிச் சுவைபுணர் தன்றோ.

(கஎ)

கண்ட போசுத ரிசனமா னமககெனக் களையத
தண்ட வாததளி ரிலைமலா காய்கனி ததையக
கொண்ட மேன்மைய துணைந் தேகுல மலர்மே
லண்ட னேமிதன் பெயரியை யவட்டவார் தன்றே.

(கஅ)

ஒளிக்கு மாறொரு முனிவரன் வையவு முறந்து
களிகருந் தானவ ரலைக்கவு மொருவன்னைக் கவாந்து
தெளிக்கு மாநில நிறுவவும் படாத்திரு வனத்தை
யனிக்கும வன்மையி லாதயாம் புகழுதற் காமோ.

(கக)

இன்ன கைமிசப் பெருவன வாழ்க்கைய ரின்னு
மன்ன மேனமு முணர்தரா னலங்குவெண ணீறும்
பன்ன வாம்புகழக கண்மணி மாலையும் பரிப்பரா
சொன்ன வைந்தெழுத் தோதுவ தலாற்பிற சொல்லா.

(உ0)

சுதம கததிதை வாழ்பத நறுஞ்சுத தனஞ்சா
ரிதம லாப்பொருட் டிறைபதந கொடும்பகை யெறியுங்
கதமி குத்தசக் கடித்தவன் பதமெலாம் வமன
பதமெ னக்கருத துறகினைப் பவரருட் பவரே.

(உ1)

இன்ப மெய்தினு மெதிர்மறை யெய்தினு நம்க்கு
முன்பு மைந்தன வாழுட லுதென முன்னும்
வன்பு மைந்தவர் வரைபொரு குணத்தவர் வயங்கு
நன்ப யசசுர தேனுவிற் பயன்படு நலத்தா.

(உ2)

நைமிசப்படலம்

சுக

சொடியகா லெழுஉக் குலவனா யொன்றன்மே லொன்று
படிய வீழ்தர வெறியினும் பரவையே மெழுந்த
முடிய மூடினும் பூகமைந் தடுக்கிய முறைமை
மடிய மேவிலுந் தந்நிலை மடிதரா வலியாரா.

(௨௩)

மன்னு சங்கரன் மான்மியப் புகழ்ச்சிர வணத்தார
பன்னு மற்றவ னருட்குறி பூசிக்கும் பணபார்,
துன்னு மாநிக மாகம வுணர்ச்சியிற் றேலார்
பின்னு மிப்பவஞ் சத்தியல் பொழித்துயர் பெரியாரா.

(௨௪)

மாத வததுயா சவுனக கைத்தியன் வசிட்டன்
கோத மன்சுதிக் கணணன்போ தாயனன் குசரு
காதல் விந்துசாண டில்லியன் சருச்சரன் கபிலன்
சாத நீர்புகழ விச்சுவா மிததிரன் சங்கன்.

(௨௫)

ஆணி மாண்டவி யனகருக கன்னர பத்தன்
பாணி னிப்பெய ரான்பரா சரன்பயி லவனே
கோணி ரண்டுநா லினன்பிர சண்டன் குச சகனே
மாணி ரப்பியன் புருசுண்டி புலத்தியன் வசசன்.

(௨௬)

கிருதன் பாககவன் றிரணதூ மாக்கினி கிரீசன்
றிருதன் சமபுச தானந்தன் சனகன்மா தேவன்
பிருகு ரோமசன் சனந்தன்மா தேசனே பிருங்கி
வருப ரத்துவா சன்புல கன்வாம தேவன்.

(௨௭)

அத்தி கூசுமாண டனறத்தாத திரேயனங் கிரா
முத்தி சால்சனற் குமாரன்ற லபியன் முறக
னத்தி ரிப்பெய ரான்குனப் புச்சனே யசிதன
சித்தி சாலக் மருடனன் புகழ்ச்சுனச சேபன

(௨௮)

இலகி தன்வசு காததியா யனனிநும பகவன்
வலசு கன்றதீ சிப்பெய ராளிமார்க் கண்ட
னலச னுதன்கன் னுவன்விபண் டகனரு சாதன
மலமி லாபத்தம் பன்கிரி சரன்றுரு வாசன்.

(௨௯)

கற்கி சந்திர குடன்காசிபனருட் காணன்
முற்க லன்சம தக்கினி சரபங்கன் முழங்கு
நற்க லைச்சிருங் கன்சுனன் புசுண்டன ரதன்சீ
ரொற்க மில்சிலா தன்மாம பானனெண் சுதன்மன்.

(௩௦)

பதுமன் சீருப மனியன் டா தாதபன் பரவு
முதுபு லத்தசா பாலிபப் புருமொழி சுமந்து
சுதுமு கன்சொலுக் கிரவீரி யன்றவு மியனே
விதுமு டிக்கன்பு சால்கவுண டுன்னிய மேலோன், (௩௧)

அரித கன்சவு பரிபளுப் பதனரு ளமைந்து
பிரிய மார்தரு மாசுவி லாயனன் பிறங்கி
விரியுளு சீர்ச்சுன கன்ருணக் காலவன் மேன்மை
திரித ராததே வவன்றிர ணவிந்துமற் செய்யோர். (௩௨)

சிறந்த வோரிடைக ருழீஇயினர் திகழிம வரைத்தோன்
றறந்த வாக்கொடி பங்கின ருளத்தருள் கூர
வுறந்த வாறிரண் டாண்டள வுருறறுமோ ரியாக
மறந்த பப்புரி வதற்குபக் கிரமித்தார் மன்னே. (௩௩)

விதிய மைந்தபுண ணியமகச் சாலையின் மிகக்
துதிய மைந்தபன் னியர்மகார் துவன்றுமா னாக்க
ரதிவி ருப்பினிற் றத்தமக் கியலபணி யாற்ற
மதியின் மிககவா மனுப்புகன் றழல்வனாத திகொல். (௩௪)

முன்னு மாதவர் தங்குமாத் திற்கொரு முகமாப
பன்னு பேரருட் சவுனக முனிமுகம் பாரா
மன்னு மாநில வரைப்பினி லளவினமான் மியத்த
வின்னு மாலய னுணாதரான் றளிபல வென்ப. (௩௫)

அனைய மாத்தளி யருவுரு வுபயமென் றறையு
மினைய மூன்றனு ளருவமு முபயமு மெய்திப்
புனைய நன்றமை தலமபல வுள்ளன புந்தி
நினைய நோக்கியுங் கேட்டுமியா நிரமபின முவகை. (௩௬)

ஆதி யோதிய வருபமாயப் பரசுவ மமருளு
சோதி யார்தல மின்றள வுணர்ந்திலந் தோன்றுங்
கோதி லாய். துளதில தென்பதுங் குறியே
மோதி னின்னல் துணாததிடு வராபிற ருளரோ. (௩௭)

என்று கூறலுளு சவுனக னெடும்பொழு நெண்ணி
நன்று கூறினீர் காணுமோ தருகைச யுடையே
னீன்று தேற்றுவார சூதனை யன்றிமற் றியாரே
யன்று தீரவ னுற்றெளி வாமென வறைய. (௩௮)

அந்த வேலையீ ரொன்ப்து புராணம மளவீச்
சந்த வேருருக் கொண்டு வெண் ணீற்றொளி தயங்கப்
பந்த மேவியு கணமணி மாலிகை பரித்து
நந்த வைந்தெழுத் துளமபதி தரநடந் தென்ன.

(௩௯)

இரவின் முன்செலல் பகவெனிற் பின்செல வியைந்தார
வரவு போககிலா னமக்கிவ னேயென மதித்தார
புரவு பூண்டவன் வாழ்க்கையோர் பொருளுளைப் போற்றார்
கரவு தீர்த்தமா னாககர்தாந தொடருபு கலப்ப.

(௪௦)

அருள மைந்திடு நாட்டமும் விகசித மாய
பொருள மைந்திடு வதனமும் புண்ணியம் பொலிந்து
தெருள மைந்திடு சிந்தையும் வடிவமுஞ் சிறப்ப
மருள மைந்திடாச சூகமா முனிவரன் வந்தான்

(௪௧)

வந்த சூதனை மழைவர வெதிகொளு மயிலிற
சந்த மேயபொன் வைப்பினை வெதிகொளுந் தணியாப்
பந்த மார்வறி னுனிர்குரு வெதிகொளும் பழநா
னந்த வோர்நரி லருந்தவ ரெதிகொள நயந்தார்.

(௪௨)

இருக்கை நின்றெழீஇ யாழினர் பாழின ரெகிசென்
றிருக்கை யோதினா பணிநதன் ரியம்பினர் முகமன்
றிருக்கை நீததவ ரழைத்தவந் தாதனஞ் சேர்த்துத்
திருக்கை யாலருக கியமுதந் செயவன செய்தார்.

(௪௩)

நின்ற காலையீ னீயிரொல் லீருகே ரிருக்க
வென்ற தோரந்திரு மருங்கினு மூவப்புட னிருந்தா
ரன்ற வேலையீற் சவுனகன் கைதொழு தறைவா
னன்ற வாமக மொனறுநாந் தொடங்கின நயப்ப.

(௪௪)

ஆய வேலையெற் பாரததறு வரொலா மமன
நாய னொரு வாயமா நறறல முளதோ
மேய பாரிடை யில்லதோ சொல்லென வினவத
துய நிற்கொடு திதரிதர லாமெனச் சொற்றேன்.

(௪௫)

நீயு மப்பொழு தெய்தினை யாமெலா நெடுநா
ளாயு மாதவ மாற்றின மாலென வழிந்தாம
பாயு மால்விடைப் பகலுனை யனையநீ பரிவுந்
றேயு மெங்களுக் கிசைத்திடல் வேண்டுமென் னிரீந்தான்.

(௪௬)

உனாவ னுவிரு செவிக்கணு மமுதமூற் றிய்து
புனாய வேறலும் புந்தியு னுவப்புமீப் பொங்
கனாகொ ளேற்றினு னருள்கொலிவ் வினுவென கயந்து
கடையு ளத்துற நெடும்பொழு தெண்ணுபு கண்டு. ' (சஎ)

இருக ரங்களுங் குவித்தனன் கண்கணி ரிறைபப
மருவு மன்புளந் ததும்பிட வாய்மலர்ந் தருள்வான்
பொருவி லீர்வினா வியதல முளதொன்று புதிதன்
ஞெருவு னுதுளத் துறுத்துமின் பெருந்துறை யதன்பேர். (சஅ)

இந்த மாத்தலம் வேதவே தார்தங்க ளெல்லா
முந்த வோதிடு மருபமா யமர்துநம் முன்னேன்
பந்த மோககமாங் கருளுவ னதனற்றம் பகாவா
ரிந்த மாநிலத் திலையெய் புவனத்து மிலையால. (சக)

அரிய வித்தல மான்மியங் காந்ததி னாகரு
தெரிய மேவிய வருத்திர சங்கிதை செப்பும்
விரிய வோர்பவு டிகமுமுற் றனாகரு மெய்த தவத்தீர்
பிரிய மேவிய மந்தண மாமது பேசின். (சூ)

முதுபு கழ்த்தவ முனிவிரகாண முழங்குமிப் புராண
மிதுவ னாக்ருநா மொருவாகரு முரைத்தில மெனினு
சதும றைப்பொரு ளுணர்ந்ததுங் கருகருற் சாற்று
வதுசி தப்பென மனமெழு மாதலால் வகுப்பாம (சூக)

பாங்கு மாதவா பற்பலா குழீஇததவம் பயில
வோங்கு ன ரிசச் சிறப்பினிற் சிறிதெடுத்த னுரைத்தாம
வீங்கு சோகெழு புராணத்தின் மிராவர லாறறை
யீங்கு நாமினி யாவருந் தெரிதர விசைப்பாம. (சூஉ)

நைமிசப் பட்ட முற்றிற்று.

ஆததிருவிருத்தம் ௩௩௨.

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

ஃண்ணிய மூகை பேசு நல்லரு ணுட்டம் வைத்த
புண்ணிய வாத ஐரர் பொன்னடி சென்னி சோத்தா
மெண்ணிய விப்பு ராண மொன்றுகொ லெல்லாம பாடத்
தண்ணிய வாககு முன்னு யாவையு தருவ ரன்றே. (க)

வெள்ளிய வருவம் வாய்ந்தது வெள்ளிய வருவி போர்த்து
வெள்ளிய மதியந் தாகுகி வெள்ளிய பழக மேனி
வெள்ளிய நீறு பூசி வெள்ளிய பிறைகு டோபால
வெள்ளிய முதுவ லானேர் வெள்ளிய கைலைக் குன்றில். (2.)

இனிதம் ரந்தி வண்ணத் தெம்பிரான் பாதம் போற்றிப்
பனிமதி முகத்த ளாய பருப்பத ராசன் செலவி
கனிவொடு மருப மாய்நீ கலந்தமா தலமற்றியாது
கனிநசை யுடையேன் கேடக நயந்தருள் புரிதி யென்றான். (ங)

என்றலு முவகை பொங்க விரும்பெருந் துறையென றேறி
யன்றதன் சிறப்பு முற்று மமைதர வருளிச் செய்தா
னன்றமை யுமையா ளோடு நந்தியெம் பிராண நோற்கும்
வென்றியம் புலிக்கா வண்ணன மைந்தனும் விருப்பிற தேர்ந்தார். (ச)

ஆயமா தவத்து நந்தி யண்ணறன் னடிகள் போற்றும்
துயசீர்ச் சனற்கு மாறற குறைததன் னனைய தோனந்ன்
மேயதன் னடிகள் போற்றும் வியாதனுக் குறைத்தா னன்ற
னையமோ டெனக்கு னைத்தா னிகழுமோர் வகையா லினனும். (ஊ)

மலைமக ளோடு நந்தி வானவன் கேட்ட காலத்
தலைவற வொருங்கு கேட்ட வடுபுலிக் காலோன் மைந்த
னிழையு மன்னி யப்பேர் கிகழ்மழ முனிவன் சிந்தித்
தலைவிலற் புத்தத் னாயாங் குறைந்தான்பன முனிவ ரோடும். (க)

ஐதைதரு நாளு ளோர்நா னுயர்சிதம் பரத்திற் றொல்லை
மறைமுத றந்தை காணப் புரியுமா நடனங் காண்பா
னிதைபெரு வாஞ்சை மேவ நிறைந்தபன் முனிவ ரோடுங்
குறைதவிர் தில்லை மூதூர் குறுகின னெடுஞ்சி ரனனான். (எ)

தெரிபெருந் தனியுட் புக்குச் சிவகங்கை நன்னீர் தோய்ந்து
பரிதரு சபைநேர் சென்று பயில்பர மாநந் தக்கூத்
தரியவந் புதத்தென்னா வமைதரத் தரிசித் தேத்திப்
பிரியமிக் கவன்றன் றந்தை யடிகளும் பேணிப் போற்றி.

செழுமுனி வாரூஞ் சூழத் தெய்வத சபையென் றோதும்
வழுவறு மாயி ரக்கான் மண்டப நாப்ப னெய்திக்
கொழுமணி பீடத் தேறி யிருந்தனன் குற்றந் தீர்ப்பான்
முழுதுல களந்த மாயோன் முடியடி வைத்த மூத்தி.

(க)

இந்தவா றிருக்குந் தெய்வ வியலுப மன்னி யப்போச்
சந்தமா முனிவன் பாத தாமனா வணங்கிப் போற்றி
நந்தவா தரவு பொங்கி நயப்புறக் கனிவு தோன்ற
வந்தன்மா முனிவ ரெல்லா மமைதர வினாவு லுற்றார்.

(கௌ)

மருவருங் கயிலா யத்து மருவுநாட் டென்பா லேயோர்
பொருவருஞ் சோதி தோன்றப் பொருக்கென வெழுநது கும்பிட்
டொருவரும் புளகம் பொங்க விருவிழி யுறைப்ப நின்றாய்
வெருவரு முளத்தி னோமீ தென்னென வினாது லோமும்.

(கக)

தூயமா தவத்தா லால சுந்தரா தென்பாற் றேன்றி
நேயவா தரவிற் றொண்டத் தொகையரு ணிரமபப் பாடித்
தாயனார் பாங்கர் மீள்வா ரென்றவா சரித மெல்லார்
தோயந் யருளிச் செய்தாய் சொலவிய விரிவினாலை.

(கஉ)

காழிநா டிடைய ராய கவுணிய ராமா வந்த
வாழிநா வளைய ராதி யிறுபத்து மூவர் மாண்பு
மாழிகு மூலகு போற்றுந் திராவிட வேத மாய
ஐழிநா யகனு வக்க வுற்றதே வாரச் சீரும.

(கங)

மற்றதந் தெரிந்தே மின்னும் வாசக வேதச் சீருஞ்
சொற்றவர் சீரு மன்னார் வழிபடேத் தூய மேன்மை
பெற்றமாத் தலத்திங் சீரும் பேசுகென் றுணைத்த லோடுந்
கற்றவர் புகழு மந்த முனிவரன் கனிப்புத் தூங்க.

(கச)

அருளமை யான்ம நாதர் சிறப்புமற் றவர்வி ராய்
பொருளமை தலச்சி றப்பும் பொங்குழற் புணர்சி றப்புச்
ஆருளமை மறையோன் மாயோன் நிறலுருத் திரப்பே ரண்ணல்
வெருளமை யாது போற்றி மிக்கபே றுறுசி றப்பும்.

(கஊ)

புராணச்சிறப்புரைத்தபடலம்.

௪௭

மற்றவர் போற்றி வேண்டும் வரமெலாம் பெறுகி றப்பு
மற்றமில் வாதலூ ராவதாரம் புரிசி றப்பங்
கற்றவர் புகழ் மைச்சாய்க் காரியம் புரிசி றப்பு
முற்றவெம் பரிமாக் கொள்ளப் பொருளுட னுறுகி றப்பும்.

(௧௬)

பெருந்துறை யடைந்து ஞான வழுவமாய்ப் பிறங்கித் தெய்வக்
குருந்துறை குரவற் போற்றி யுபதேசங் கொள்கி றப்பு
மிருந்துறை யெவர்க்கு மாய வாசக மெதெதி யம்பி
யருந்துறை யல்லாப் புதத ராறழித் திடுகி றப்பும்.

(௧௭)

பூரண வழுவ மாகிப் பொலிந்தினி தமர்சி றப்பு
நாரணன் முதலோ ரேதத விழாக்கொண்ட நகுசி றப்பு
மாரண விசேட மாய வாசகத் தருஞ்சி றப்பு
மேரண வெடுத்து ரைத்தா னியாவரு மின்ப மெய்த.

(௧௮)

தெருளுப மனிய வள்ளல சிவகண முனிவர்க் கிவ்வா
றருளுப தேசஞ் செய்தா னனையருட் டௌமி யப்போர்
மருடபு முனிசிற் திகது மாற்றருந் தலைமை பெற்றா
னிருடப முனந டந்த தீதுமே லுரைப்பா மன்றே.

(௧௯)

மருடரு மலந்து மிக்கும வன்மைமே வியபு ராணத்
தருடரு வரலாற் றைத்தோ தரவெடுத் தறைந்தா மப்பாற்
பொருடரு கல்வி கேள்விப் புண்ணிய முனிவீர் தேர்மின்
றெருடரு புகழ்ப்பு ராணச் சிறப்பினை யுரைப்பா மன்றே.

(௨௦)

புராண வரலாற்றுப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௫௨.

புராணச்சிறப்புரைத்தபடலம்.

~~~~~

எந்தப் பிறப்புங் கொடியதென விம்மா நிலத்தி லெல்லாரு
முந்தப் புகல்வ ராதுநிற்க வாத லூரெம் முழுமுதலைச்
சந்தப் பனுவல் கொடுதுதிக்கச சாரந்த பிறப்பெப் பிறப்போம
ந்தப் பிறப்பைப் பலகாலு மண்பிற் றெழுதஞ் சலிசெய்தாம்.

(௧)

அருவா யுருவா யருவுருவா யநாதி யாய்ந்த தியமாயின்
புருவாய்ச் சததாய்ச் சித்தாய்மற் றென்றாய்ப் பலவாய் நிர்க்குணமாய்க்
கருவாய்ச் சுருவ் வியாபகமாய்க் கண்ணாய்க் கண்ணுட் கருமணியாய்
மருவாய் மணராய் மணியொளியாய் வயங்கு மாண்ம நீர்த்சிவம். (2)

மூல மலமாஞ் சகசமல மொழியா நின்ற வியாபகமே
யேல வமைந்த வியாப்பிம்மே யென்னு மிரண்டு மாகாது
சால வியாத்தி யாய்ப்பிணிககத தழுவித் திடந்த வுயிரனைத்துங்
கோல விற்பம பெறவாதி சிருட்டி யாற்றக் குறித்ததாள். (3)

எல்லா வுயிரு முயுநிமித்த மிலிங்க மூர்த்தி யாய்த்தலமாய்ச்
சொல்லா நின்ற தீர்த்தமாய்த் துவன்ற வுலகெங் கணுமாயிற்
றல்லா மலநோய் மருந்தாய வனைய தலங்க ளாமுன்னே
நல்லா தரவி னிருபமாய் நயந்த திர்தப பெருந்துறையை. (4)

எங்கு மருப வியாபகமா யியைவ தெனினு முடம்பனைத்துந்
தங்கு நறுமபான் முலைத்தோற்றுந் தகைபோ லாண்ம நாதசிவம்
பொங்கு வளஞ்சால் பெருந்துறைக்கட் டோற்றும் புகலிவ் வேதுவின்ற
கொங்கு மலிபூம் பொழிலதுகா ரணமாத் தலமாக் கூறுவாரா. (5)

இதுகா ரணப்பேர் பெற்றதனா லெல்லாத் தலமுங் காரியமா
முதுபா ரிடைப்போ பெறுமுனீவீர் மொழிந்த துணமை யெத்தலத்து
மதுவார கழுநீர் மாலிகைதோள் வயகை வொளிரகா ரணகுருவாய்ச்
சதுமா மறையத தலத்தன்றி யமரா நிற்குந் தனிமுதலே. (6)

அன்ன தலத்தின் மான்மியமுற் றறையா நிற்கும் புராணமுமுன
முன்ன வருளுங் காரணபு ராண மென்று மொழிந்திடுவா
ரென்ன புராணத் துளுஞ்சிறந்த வீது கரும் ஞானமெனக்
சொன்ன காண்ட மாய்ப்பொதுமற் றுண்மை யென்றுஞ் சொல்புமிமால். (7)

இன்னு மியலுந் தந்திரமே யியம்பா நின்ற மந்திரமே
மன்னு முபதே சமமேயென றுணாக்குங் கலைம வகையுமாம
பன்னு மிவற்றுள் வடிவூப் பனவா பெற்ற துபதேச
முன்னு மிரண்டு மேனோபெற றனவென றுணாமி னுணர்வுடையோ. (8)

ஞான முணமை யுபதேச கலையோ டொன்று ந்லத்தினவா
வேன விரண்டு மற்றுமுள விரண்டு கலையோ டொன்றுவன
வான வினைய பெருஞ்சிறப்பா ளளவாப் புராணங் களிற்சிறந்து
கான விதழி புனைவாருக் குவகை செயுமுட் கருதிடுவீர். (9)

சுத்தி பதியும் பரிபாகந் தங்கப் பிறந்தை வெறுத்தின்ப
முத்தி விரும்பு மவரேயிப் புராணங் கேட்கு முறைமையினர்
சிதகி யமைந்த புராணத்தின் சிறப்புச் சொற்றூந் தவுமியனைப்
பத்தி யமைந்த புருரவா வடைந்த பரிசு பாடுவாம்.

(௧௦)

புராணச்சிறப்புணாத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம ௩௯௨

'புருரவா' தவுமியனாயடைந்தபடலம்.

ஒருவாத மலக்குரமபை பேநாமென் னுணாப்பாரும
பெருவாத வாருகதம் பிடகமுதற் பெட்பாரும்
வெருவாதந் தேபாகுதி மேனமுத்தி யென்பாருந்
நிருவாத லூரரடி சிந்திகுரு தமத்தரோ.

(௧)

கண்ணின்மணி நமக்கென்று கலைமகளா லவாவுரு
மெண்ணினளப் பரியவள மியல்பமைந்த மாநகரம்
விண்ணினம ராவதிதன் னிலைவழிஇ வீழ்ந்துவரி
மண்ணினமர்ந் திருந்தென்ன வயங்குறமத் தினநகரம்.

(2)

அந்தவள நகர்புரப்பா னந்தவள நீறணிவா
னந்தவள வெனுங்களத்தார் நந்தவளக் கருங்காம
முந்தவளத் துரும்பென்ன முயங்கினை வடிவழக
னெந்தவளக் கருமொவ்வா தெனப்பொலிபு மிரும்படையான.

(௩)

கலைபலவுங் கற்றவர்க்கோ கண்ணைய கல்வியினு
னிலையெனவா யுணாத்தலபெய ரெனக்கொடுக்குங் கரதலத்தா
னலைகடல்குழ் நெடும்புடவி யனைத்துமொரு குடைநிழற்றிப்
புலையிழவே ரறக்கனைந்து போக்கியெழும் விறல்வீரன்.

(௪)

உணாப்பார்வா யுணாப்பவைதன் புகழேயாம் படியுயர்தான்
தணாப்பால்வா முயிர்க்கன்றித் தரியலரே யானூர்தும்
விணாப்பால்வண் கற்பகத்தார் மிலைச்சவான் கொடுத்தவப்பான்
நிணாப்பான்மால் யிழிவளரத் திசையுருட்டு நேமியினான்.

(௫)

ஒருபுடைவெவ் வராக்கொளினு மொருபுடையா லுலகனைத்துங்
கருகிருடர் தரவிளக்குங் கடவுண்மதிக் குவத்துதித்தா
னிருநிலத்தி லுயிரவருத்தந் தன்வருத்த மெனக்கொண்டே
பொருதளித்திட டவையுலப்ப வுவப்பெய்தும் புந்தியினான்.

(௬)

எண்ணியபல் பரசமயக் களைகடலை யெடரதடந்து
கண்ணியவண் பெருஞ்சைவப் பயிர்வளர்க்குங் காட்சியினான்
றண்ணியதிப் பியகுணத்தான் றத்துவமா நெறிநிற்பான்
புண்ணியமே வழுவென்னும் புரூரவா வெனும்பெயரான்.

(௭)

ஆன்றபல பெருங்கேள்வி யமைச்சர்புரோ கிதராதி
யேன்றவர சுரிமையுடைச் சுற்றத்தா ரொலாஞ்சூழ
தோன்றமதிச் சூடைநிழற்றித் துன்னலர்வெம் பகைமுருக்கித்
தேன்றதும்பு வாகைகொளீஇச் செய்யகோ னடாத்திடுவான்.

(௮)

குணகிறைந்து பேரழகின் கொள்கலமா மனையவிருந்
தணவரிய தன்னேவற் றலைநிற்கு மைந்தர்களு
மணவரிய வீருந்தினரு மொக்கலா யமைந்தாரு
மலமலியன் பொருதெழுவ வாழுநாள் களுளொருநாள்.

(௯)

அள்ளல்வயற் பெருந்துறைவா ழான்மநா தப்பெருமான்
வள்ளலமை யாதவருண் மேவுபரி பாகமுறத்
தள்ளலமை யாச்சுற்றத் தனைநீங்க விடைகொடுத்தே
யெள்ளலமை யாததனி யிடத்திருந்தி தெண்ணுவான்.

(௧௦)

நீரிலெழு மொகருளே நிகர்க்குமிள மைப்பருவ
நீரிலெழுந் திராபோலு நிரமபவெழுந் துடைசெல்வ
நீரிலெழு தெழுத்தினையே நிகரவழி தருமுடம்பிந்
நீரிலமை பெருவாழ்க்கை யென்னென்று நிகழ்த்திடுவாம்.

(௧௧)

குடருமெலும் புங்கொழுவுங் குருதியுமீ ருளுந்தசையுந்
தொடருநரம் பும்போர்தத் தோலும னையும்வழும்பு
மடருமுவர் நீருநனி யருவருக்கும் பவ்வீயும்
படருமுட லையும்பொருளா நினைப்பரோ பண்புடையோர்.

(௧௨)

இயக்கமிரண் டொழித்திடுகா லெவ்வளவின் பவ்வளவே
முயக்கமிரு மங்கையர்த் தோகத்தால் வருமின்பம்
நயக்கவிது கருதாது நாளுமவர்த் தோய்ந்துவத்தல்
வியக்கருமின் பெணல்வன்றி பவ்வீவீழ்ந் துவத்தல்பொருளும்.

(௧௩)

மிதவையினோக் கமைத்துழலு மீன்கொலைஞன் பேரற்கவரும
பதமிதெனப் பார்த்துழலும் பாழ்ங்கூற்றுண் மையினுலெவ்
விதமுமுடப் பொழியுமதன் மேற்புரிவ தொன்றுமிலை
யித்கித மேயுயிர்க்குத் துணையாக வெய்திடுமே.

(௧௪)

புண்ணியமே லிடிற்சுவர்க்கம் புக்களந்த காளமர்ந்தே
யண்ணியபோ கங்களிப்ப வனுபவித்து மதுநீர்த்தா
லெண்ணியபா திகமிசையா லிரவுரவ மாநியுற்றே
பண்ணியவெவ் வியபோக மனுபவிக்கும் பதைபதைப்ப. (௧௭)

இந்தவித முழுதுமுயிர் சுசுமுறுவ தெக்கால
மந்தமினஞ் சிவபெருமா னருளபதியப் பாசுமரீஇப்
பந்தமறுத் துணைமைநெறி பற்றிலெ தெக்காலஞ்
சுந்தமிகு மின்பமுத்தி சார்ந்துயவ தெக்காலம். (௧௮)

வெள்ளியசீ றறப்பூசி மேதருகண் மணிபூண்டே
யுள்ளியவஞ் செழுத்தினரா யுணமைநெறி யியங்கடியார்
வள்ளியமா மலர்ப்பாத மரீஇப்பணிசெய் தொழுகிறற்
றெள்ளியருந் னொளியிற் சேர்த்தனைத்தும், பெறலாகும். (௧௯)

இந்தவர சாட்சியினே ரணுத்துணையு மின்பயிலை
சந்தமுறு தவநெறியே சார்வேனென் றுளந்துணிந்து
கந்தமலர் மாலேமுடி காதுலன்சென் னியிற்கவித்து
முந்தவமை யரசுரிமை முழுதுமவன் வயமாக்கி. (௨௦)

வேண்டுபொருள் கைக்கொண்டு விடையுங்கொண் டியாரிடத்துந்
தாண்பொரி மன்னர்பிரான் றலங்கன்பல சேவித்து
நீண்டுகளிப் பெழுவருவா னிறைபுவனத் துயிரடைந்து
மாண்டுகதி பெறுகாசி வளநகரம் வந்தடைந்தான். (௨௧)

ஆனந்த வனத்தடைந்தாங் சளவிலுவப் பினனுகி
யானந்த முத்துயிரக்க வாலோனரிங் கடைந்தவித
னானந்தஞ் செருக்கொழிந்த தென்றாவிக் தங்கவனீ
ரானந்தத் துறைக்கங்கை யாற்றினிடைப் படிந்தெழுந்து. (௨௨)

தொழுதார்க்கே யருள்சுரக்குந் துண்டியா னையைத்தொழுது
கழுதார்க்குங் காட்டகததுக் கலப்புறினுங் களிந்துகனிந்
தழுதார்க்கு முன்னிற்கு மகிலநா யகன்கழல்வன்
மீழுதார்க்குந் தளத்தடங்க னுமையம்மை பதம்போற்றி. (௨௩)

காலவயி ரவப்பெருமான் சுழலிணைகை யாற்றொழுது
தாலகிகழ் பெருங்கீர்த்தித் தண்டபா னியைவணங்கி
மாலமையாப் பெருமுத்தி மண்டபத்தியா ரையும்போற்றிச்
சீலமிகு மன்னர்பிரான் சென்றனம்மற் றுங்கொருசார். (௨௪)

௩௨ திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

சென்றவிடத் தெதிர்தோன்றத் திருமடத்திற் போய்ப்புக்கா
னன்றமையத் தான்புரிந்த நற்றவத்தின் பெரும்பயனை
யன்றமையக் கண்டான்போ லானந்தம் பொங்கியெழத்
தன்றகைமைக் குலகுருவார் தவுமியனை யெதிராகண்டான். (௨௩)

வளமாருஞ் சிதம்பரத்தில் வண்புலிக்கான் முனிமைந்தன்
களமாருஞ் சிந்தைகொளாக் காதலுப மன்னியன்பார்
-நீளமாரு மலர்த்தடஞ்சார பெருந்துறைமான் மியமுழுது
முளமாரும் படியுணர்தாங் குணந்திருக்குஞ் சிந்தையனை. (௨௪)

வெள்ளியகுப் பாயமென வெண்ணீறு சண்ணித்த
வொள்ளியமே னரியிறிரிபுண் டரம்பெலிய வொளிர்வானைத்
தெள்ளியகன் மணிமாலை சிரங்கரமார பாதியுறப்
புள்ளியதோ லாதனமேல் வீற்றிருக்கும புண்ணியனை. (௨௫)

காண்டல்பர சிவகோசங் கேட்டலவ னருட்காதை
வேண்டலவ னருட்பேறு வேறின்றென் றிருப்பானைத்
தூண்டல்செயா மணிவிளக்கின் றோற்றநே ருறுவானைக்
கீண்டல்செய்மால் இடையாத்தாள் கிடைத்தமைந்த மனத்தானை. (௨௬)

கணபெர வசனுகி கைகடலை மேற்குவிய
மண்டுபுனல் விழிவார மயிப்புளக முடலபோபப
விண்டுமொழி தழுதழுப்ப விமமிநில மிசைவீழ்த்தா
னன்மெழ யவர்க்கருளு மன்னமுனி வரனோக்கி. (௨௭)

மன்னாநீ யெழுகவொ ன வாய்மலாந்து வுழ்த்துதுலு
முன்னானை செய்தவ மொழியளவன் றென்றெழுந்தான்
றன்னாது ரவுசிறப்ப நீறளித்தான் நகவேற்று
நன்னுமம புகன்றணிந்தா னன்முனிவ னிருக்கென்றான். (௨௮)

என்றமொழி மறதொருசா நிருந்தமதிக் குலவேந்த
னன்றமையு முகநோக்கி நன்முனிவ னுரைசெய்வா
னென்றமையின் னரசாதி பரிணமத் துற்றனவோ
வின்றமக்கோ துகவெனின் னருளினினி யனவென்றான். (௨௯)

இனியனவென் றுரைத்தவனை யிருங்கருணை கொடுநோக்கி
முனிவரனம பாலவந்த கருமமெவன் மொழிதியனைப்
பனிமதியக் குலவேந்த னெழுந்துபணிந் தனனாய்ப்
புனிதமுனி வரற்கெருசா நிருந்துபுக லுவதானான். (௩௦)

ஆன்மநாதர் அநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தபடலம் ௫௩

அரசுரிமைச் செயல்புரியு மதனிலெனக் காசையிலை

விரசுபல் பிறப்பானு மேவுதயர்க் கஞ்சினேன்

பரசுகக முத்தியுறப் பேராசை பதித்தடைந்தேன்

வரசுருணக் குன்றேயென் மனத்துளதின் னமுமுண்டால். (௩௧)

காரியமா மூலகெந்தக் காரணதின் றுதித்ததுபே

ராரியன் றுசகியளித் தழித்துமறைத் தருள்புரியுஞ்

சீரியநா யனியல்பென் சிறந்தகா ரணகுருவா

யோரியவெத் தலததமாவா னுரைத்தருள வேண்டுமால். (௩௨)

இத்தனையுந் தெரிந்துமுத்தி யெய்துவான் சுரணடைந்த

பித்தனையென் ளாதருள வேண்டுமெனப் பின்னுமெழுந்

தத்தனையன் பருக்கன்ப யையனைத் தூயவனை

முத்தனையா னின்பணிந்து முன்னிருந்த விடத்திருந்தான். (௩௩)

இருந்தமதிக்குலவேந்த னியல்பனைத்து முளத்தெண்ணித்

திருந்தவரு வினையொப்புச் செறித்தபெருங் காரணத்தாற்

பொருந்தமல பரிபாகம புணர்ந்ததா லெனக்கருதி

யருந்தவன்சாம் பவதிகை யாற்றினன்வ் வரசனுக்கே. (௩௪)

கரமலரொன் றுறவெடுத்துக் கடல்புடைகுழ் புலியாண்ட

புரவலனன் னுதல்விளங்கப் புணையசாந் தம்புனைந்து

பரவுதன தருகருத்திப் பவளவாய் மலர்ந்தருள்வா

னுரவுமிகு மழமுனிபா லுபதேசம பெற்றயர்ந்தோன். (௩௫)

வெருவாத மலபந்தம் வீட்டுதற்காத் தவுமியினைப்

பெருவாய்மைப் புருரவா வடைந்ததிறம் பேசின

மருவாரு மலாப்பொய்கை வாய்ந்ததிருப் பெருந்துறைவா

முருவான்ம நாயகர்த் மநாதிமூர்த் தம்புகலவாம். (௩௬)

புருரவா தவுமியனையடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஐகத்திருவிருத்தம் ௩௬௮.

ஆன்மநாதர்.

அநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தபடலம்.

வெருவாத பரசமயக் குறம்பெறிந்து சைவமென விளம்பா நிற்கும்

பெருவாய்மை யரசோங்கப் புலியிடையே தாகமங்கள் பிறங்கச் செய்தே

யொருவாது குருந்துறையும் பெருந்துறையுற் றுணந்த வுததி மூழ்கூர்

திருவாத ளூரடி சிந்திப்போ மும்மலமுஞ் சிந்திப் போமே. (௪)

அரசகே ளாகமஞ்சொ ளநாகிழர்த் தத்தனைமுன் பறைவா மெங்கும்
விரசபசுக் களுக்கெல்லாம் பதியாகித் தனிமுதலாம் விமல மாகி
யுருவருவ மருவுருவ மில்லாதா யுணர்வினுக்கோ ருணர்வாய் நித்த
மருவுபரி பூரணமாய்ப் பரரபரமா யுயிர்க்குயிராய் வயங்கு மொன்றே. (உ)

வாக்குமனே தீதகோ சரமாய வப்பொருடான் மலத்தைப் பற்றிப்
போக்குவர வுற்றுமுது மெவ்வுயிர்க்கு மிரங்கியின்பம் புணர்த்த வேண்டித்
தேக்கருளா லைந்தொழிலுஞ் செய்யுமதற் கைந்தொழிலாஞ் செயலுந் துன்பம்
போக்கரினைத் திமெறிவு முதன்மையும்வே றொருவர்தரப் புணர்ந்த வன்றே.

இயல்பேயா மதற்குமே லொன்றுமிலை முடிவிலதே யெவையு நாச
மயமாகப் புரிந்துயிரை மலத்தொடுக்கி 10லபாகம் வருதற் காப்பின்
வியனாகுஞ் சூக்குமசிட் டியைவிதித்துத் தூலசிட்டி விதித்தற் காக
வயன்மலைப் படைத்தவரா லசுத்தமா யையைப்பிறப்பித் தளிக்கப் பண்ணி.

துதிமேய வருத்திரனா மகேச்சுரனாச் சநாசிவனாச் சுத்த மாயைக்
கதிகார ராக்கியவ ரகிற்றுல கிருத்தியங்க ளாக்கச் செய்து
மதிமேவு மெல்லாக்கா ரியககளுக்குங் காரணமாய் மன்னித் தானே
பதியாகி நிற்குமஃ திச்சையினா கொளுமுருவின் பான்மை கூறில். (இ)

ஆகிதொறு மர்திதொறு மிச்சாளு னக்கிரியை யாகி மூன்று
பேதமுற வளர்பரா சததியையே சுயமபுருவாப் பேணி நின்ற
சோதிவடி வாய்வாக்கு நான்கினையும் விந்துவினிற் றோன்றச் செய்து
மேதகவி னலற்றுதித்த வக்கரத்தைச் சொற்பதமா விரித்துப் பின்னர். (ஈ)

போதமிகு வேதமா கமமங்க மிருகிபல பொருளுங் காட்டும்
பேதபுரா ணங்கலைகண் மந்திரதந் திரங்களெலாம் பிறங்கப் பேசி
நீதமிகு மவைபொதுவுஞ் சிறப்புமாம் படிமுறையி னிறுவிப் பின்னர்த்
தீதனுநாக் கன்மகாண டமுளுன காண்டமுமாய்த் தெரிவித் தெஹும். (ஐ)

திருவரச னாளுமல கிணக்காணைத் திருமுகங்கள் செலுத்தியச்சொன்
மருவுநெறி நடப்பவருக் கின்பமுமந் நெறிநடவா மடமை யார்க்கு
வெருவுபல துன்பமுமே வுறவிதித்தல் போலிரண்டா விளம்பு காண்டத்
தருமகன்னூல் வழிநடப்போர் நடவார்க ளாறும்பயனுஞ் சாற்றிப் பின்னர். (அ)

காரணகா ரியகுருவாய்த் திருமேனி கொண்மெயிர்கள் கதிவி ராவச்
சொணுகு முபதேசஞ் செய்வானவ் வுபதேசச் செயல்கடாரு
மேரணுஞ் சமயமுடன் விசேடகிரு வாணமென வெடுத்துக் கூறுந்
தாரணியி லொருமூன்றுச் சாற்றுவரத் தீக்கைநெறி சார்வோர் தாமும். (க)

ஆன்மநாதர் அநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தப்படலம். ௫௫

கருதுதிரி மலத்திலொரு மலமுடைய வீஞ்ஞான கலர்களென்றும்
பெருகுமிரு மலமுடைய பிரளயா கலர்களென்றும் பிரித ராமே
மருவியமும் மலமுடைச்சு கலர்களென்று மூவகையாய் மன்னு மிந்தப்
பொருவருபல் லுயிர்களுக்குப் பக்குவமு கால்வகையாப் பொருந்து மனே.()

மந்ததர மென்றுமந்த மென்றுந்தீ விரதரமென் றும்மா செல்லா
மந்தமுற வருமதிதீ விரமென்றும் பெயராமற் றவைக்கு வாழைப்
பந்தமுறு தண்பெசு விறகுலர்த்த விறகிருந்தைப் பண்பா மென்றே
நந்தலிலந் கால்வகைப்பக் குவங்களுக்கு முஹமான நவில்வார் வல்லோர்.

வேறு.

இன்ன நான்கு வகைப்பாக மியைந்தோர் கதியெய் துதற்குரித்தாய்
மன்னு மினிய மார்க்கமுநால் வகைக ளாகு மவைபகரி
னுன்னு சரியை கிரியைகிவ யோக ஞான மெனவுரைப்ப
ரன்ன வகையும் பொதுவுண்மை யென்ன விரண்டா மவையுரைப்பாம். (௧௨)

உலக போகந் தனக்காசை யுற்றுப் புரிதல் பொதுவாகு
மலகி லதனை வமனபத மாக மதித்துப் பரசிவனுக்
கிலகு மாசை யொடுமியற்று மினிய தொழிலே யுண்மையாம்
பலபோ கமுந்தாழ் வுயர்வாகப் பரம னீவன் பலமிரண்டுள். (௧௩)

உண்மைச் சரியை முதன்முடித்தோ ருயர்சா லோகா தியையடைவா
வண்மைப் பொதுவுற் றோர்களில் றிணையாம் பதத்தில் வதிவாரத்
திண்மைப் பலன்கள் பெறுமுயிர்க்குச் செககா ரணஞ் சிவன்குருவாய்த்
தணைமக் குணமெய் யுபதேசஞ் சாற்றும் வகையுஞ் சாற்றுவாம். (௧௪)

இயல்பு பொதுவுண் மையதாயெவ் வுயிர்க்கு மியையு, மவ்விரண்டி
லயலின் மருவு குணமபொதுவா மமல வுண்மை தன்னியல்பா
மயல்செய் பொதுவி னுறுமுயிர்க்கு வருகா ரியதே சிகனுகிப்
பயன்மே வமல வுயிருடலாய்ப் பதிந்து செய்வ னுபதேசம். (௧௫)

தனதா மியல்பிற் சாருயிர்க்குச் சத்தி யெனுந்த னியல்புருக்கொண்
டினிதா கியகா ரணகுருவா யியம்பி யிடுவ னுபதேச
முனகா முரைத்த மகாமாயை முழுதும் புதித மாதலிஷுந்
கணிவோ டதில்வாழ் வீஞ்ஞான கலரே பிரள யாகலரே. (௧௬)

ஆய விவரு னொருவர்தமக் கூறிவுக் கறிவா யொருமலந்தீர்த்
தேய வருள்வன் மற்றொருவர்க் கியைய முக்க ணற்புலங்கூர்
ராய மழுமான் கானகண்டம் பதித்து விடையின் மேற்றேன்றித்
தேய வமர்ந்த விருமலமுந் தூரத தேக வருளுவனாள். (௧௭)

ஆசுத்த மாயைத் தனுவிடங்கொண் டமருஞ் சகலர்க் கவரேபோல்
விசுத்த கருணைத் திருவுருத்தி பகமாய் மேவி விரும்பிமுன்னின்
றிசித்துக் காந்த் மிரும்பைவலித் திடுமா போல விழுத் துநீனி
வசித்துப் பிடித்து நீரீஇயிருளா மருளும் வெளியு மறமாற்றி. (௧௮)

நோக்காற் பரிசுத் தால்வாக்கா னுவல்பா வனையான் மிகுநூலா
லாக்குஞ் சிவயோ கப்பயில்வா ளருள்சே ரினிய வவுத்திரியாற்
-நீக்கை புரிந்து பரிபாசஞ் செய்தல் வுயினாத் தானுக்கி
வாக்கு மனத்துக் கெட்டாத்தன் மலர்ச்சே வடிக்கீழ் வைத்திடுவன. (௧௯)

இன்ன வாறு காரியகா ரணதே சிகரா வியலியல்பின்
மன்னு மினிய சதாசிவமே மகேச மேநல் லுருத்திரமே
யென்னு மிவைகா ரியவடிவா மிலகு மநாதி மூர்த்தமொன்றே
முன்னு பரம காரணதே சிகரா மவர்சீர மொழிவாங்கேள். (௨௦)

காண்டற் கரிதா கியபரிபூ ரணவா னந்தக் கடலாகிப்
பூண்டெவ் விடத்து மவரேயெப் பொருளு மாகி நிறைதரவும்
பாண்டி நாடே. பழம்பதியாப் பகரு மநாதி மூர்த்தவீட
மீண்டு மருவும் பெருந்துறையா யெவருங் காணும் படிக்காட்டி. (௨௧)

இனிதாஞ் சிவதீர்த் தங்கணவந் தருபே தங்க ளூறவியைத்துத்
தனது கருணை யாமருளே தழைத்த குருந்தா யிடவதன்பா
லுனுதற் கரிய கோயிலொன்று காட்டி யோகாம் பிகையினெடும்
புனித வான்ம நாதரெனப் புவியேழ் போற்ற வீற்றிருப்பார. (௨௨)

அவரே யெவர்க்குங் காரணதே சிகரென் றறிதி யுலகெங்கு
மவரே யமர்கா ரியகுருவா யமர்ந்து வினாயா வெவரென்று
மவரே யநாதி மூர்த்தரென்று மநாதி மூர்த்தத் தலந்தீர்த்த -
மவர்சே ரிடத்தே யமையுமென்று மறையு டிகமா கமமனைத்தும் (௨௩)

இருள்சேர் மலஞ்சேர்ந் தெவ்வுயிரு மிடர்ப்ப டாம வெடுததாளு
மருள்சே ரான்ம நாயகர்த் மநாதி மூர்த்தச் செயலுணர்த்தாம்
வெருள்சே ராம லெவ்வுயிரும் புரந்து வீடு விரும்பினோய்
தெருள்சே ரருட்ச தாசிவமூர்த் தத்தின் றிறனுஞ் செப்புவாம. (௨௪)

ஆன்மநாதரநாதிமூர்த்தச் செயலுணர்த்த படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௨௨.

சதாசிவமூர்த்தமுரைத்தபடல்ம்.

நல்லரு நடுங்கப் புலிங்கமும் புகையு நகவிரு விழியினுந் தோற்றி
வெல்லரும் பகட்டு மிசைவரு மியமன் விறற்றடி ய்டிமுடிக் கொள்வா
ரல்லருஞ் சுவண நகர்சிலை வழுக்கி யவனியில வீழ்ந்தமர்ந் தன்ன
சொல்லரு மொளிகாலை வாதலு ரழக டிணையடி முடிக்கொளா தவரே. (க)

எவைக்குங்கா ரணமா மகாதிமூர்த் தத்தி னியலுமா யிரத்திலொன் றாக
நிவப்புறு பனாயே யாதியே வருட்டே நிகழ்தரு ஞானமே தொழிலே
யுவப்புறு சிவதத னுவத்துந் சத்தி யுதித்தலபோ லொன்றினென் றுதித்துத்
தவத்தினுக் ஞரியோர் தொழுதுயு நிமித்தஞ் சதாசிவ மைந்தையுந் தருமால்.

திருப்பரா சத்தி யிடத்தினிற் சிவச தாக்கியர் திருந்துமா நியினிற்
புகழ்மிரு மூர்த்தி சதாக்கியர் மிக்க புரிதவிச் சாசத்தி யிடத்தின்
மகிழ்தரு மூர்த்தி சதாக்கிய ரறிவின் மன்னுகத் தருசதாக கியுரோ
நிகழ்வுறாக் கிரியா சத்தியிற் கரும சதாக்கிய ரினிதுதித் திடுவார். (ங)

பத்திலொன் றாயச் சததிக டொறுமுற் பவித்தமற் றவருருப் பகரிற்
சுத்தமா கியநற் பராபரம் பாஞ்சுக் குமந்துல குக்குமந் தூலம்
வைத்தவைந் திலிங்க மாய்விளங்க டிடுவர் மன்னுமல் விலிங்கங்கொள் வடிவும்
புத்தியி னுறக்கேள் சிவசதாக்க கியர்தாம புகழ்மிரு சுத்தமே வடிவாய். (ச)

அந்தமி லாத வதிகுருக் குமமா யளந்தறி வொண்கிலா வொளியா
யுந்துமா காய மின்னென வளர்ந்தெவ் வுலகமும வியாபித்து நிற்பர்
கந்தலி லமூர்த்தி சதாக்கியா சோதிக் கதிகோடி தோன்றுதுண் போன்று
நந்தலி லொளியு ளறிவதும் கரிய நகுதிரு மேனிகொண் டமர்வார். (ஊ)

மூர்த்தியா கியநற் சதாக்கிய ரிச்சை முதிர்குணத் தொடுங்கலை யோடு
மாத்மா யியைந்தக் கிளிப்பிழம் பிலிங்க மாகியுச் சியினொரு முகமுங்
கூர்த்தமுக் கண்ணு முடையராய்ச் சிறந்த கொள்கையுந் திருப்பர்கத் துருவுஞ்
சீர்த்திகொண் ஞானத் துதித்தலா லத்த ரெனுந்திரு நாமமொன் றற்று. (ச)

சீலமா கியநற் குணமுறும் படிசுத் தேசுடை யிலிங்கமா யதன்மே
ஞலமை முகங்க ஞாப்பணிற் றுலங்க நயனம்பந் னிரண்டுடை யவராய்ச்
சூலமொண் மழுவா ளபயநால் வலக்கை சுமந்திடத் தரித்திட நாற்கைக்
கோலநா கம்பா சம்மொளிர் கண்டை கோதிலா வரதனை கமைத்து. (எ)

நி.அ

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

சேரனு கியநல் லிலக்கணத் தோடு சிறந்துவீர் நிருப்பரார் கருமப்
பேரனு கியமெய்ச் சதாக்கியர் தாமும் பிறங்குறு கிரியையி னுதித்த
காரண மதனு னாதமே வடிவாய்க் கணாவிந்து பீடத்தின் சேழலார்
பேருத லிலாத தொழிலமர் பிண்ட காயராய்ப் பிறங்கூடுக் கொண்டு. (அ)

முன்புரைத் திட்ட சதாக்கிய கான்கு முதிர்காத மாய்வந்து கூட
வன்புற வொன்றாய்த் திரண்டரு வருவ மாகிய் சாணத்தற் புருட
மின்புறு மகோரம வாமதே வஞ்சி நிலகிய சத்தியோ சாதம்
வன்பமை யைந்து முகங்களா யிலங்க மாட்சியிற் நெரித்தவீர் நிருப்பார். (இ)

இந்தநற் கரும சதாக்கியர் வடிவ மியம்புநிற் சகளநிட் களமா
முத்தநிற் சகளம் பரவிந்து நாத கலைகளு முடிவிலா வபர
விந்துநா தத்தின் கலைகளுஞ் சதநி கலைகளும் விராய்முப்பத் தெட்டாய்ப்
பந்தமுற் றுருவாய் மருவுநிட் களமுன் பகர்ந்தவைஞ் சத்தியே யாமால். (க0)

சத்தியா கியநிட் களவெளி யதனிற் சகளமிந் திரதனுப் போலுஞ்
சுத்தமா கியதர்ப் பணநிழல் போலுந் தோன்றிடு முத்தியை விழைந்தோர்
சித்தமா கியபங் கயத்தினி லிவரைத் தெளிதரு படிசுநன் னிறமும
வித்துரு மச்செஞ் சடைமுதன் முடியும் விளங்குமா னனங்களோ னாந்தும்.

முனைந்து விழியு மீனாந்து கரமு முண்டக மலர்ப்பத மிரண்டுந்
தாவிலாச் சூலம பரசுவாள் குலிசந் தயங்கப யம்பொலி வலமும்
வாவுபன் னகம்பா சாங்குசங் கண்டை வரதமே வியவிடப் புறமு
மேவிடச் சகலா பரணமுற் றவராய் மிகுமிலக் கணமுடை யவராய். (க2)

சந்தன மொளிகு- ராடைபூ மாலை தரித்துநீள் கையுகா விளங்கச்
சுந்தையுண் மகிழ்புண் னாகையொடுஞ் சாந்த குணதொடுந் திகழ்தரத் தியா
தந்தமி லாதே யகததினும் புறத்து மருச்சனை புரிவர்தம் றவர்க்குப் [னித்
பந்தமா கியமும் மலத்தொடர் பறுததுப் பரகதி யருளுவ றென்றும். (க௩)

இப்படி யடியா ரிருதயந் தோறு மிருப்பது போலவெஞ் ஞான்று
மொப்பறு சிவலோ கத்தின்வீர் நிருப்ப ருவர்செய னுரைத்தன மப்பார்
செப்பருங் குணத்தி னுலகெலாஞ் செங்கோல செலுத்திடு வேந்தர்தம் வேந்தே
தப்பற வடுததார்ச் கருன்னகேச் சுரர்தந் திறத்தையுஞ் சாற்றுதுங் கேண்மோ.

சதாசிவமூர்த்தமுரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௩௬.

மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்தபட்டம்.

பதமமல ரூர்ப்பாயும் பாற்கடன்மேற் கிடப்பாயும் பகரக் கேண்மின்
விதுமுடியா கமஞ்சகல ரென்றுநுமைப் புகலுதலில் விழைந்தெந் நாளுஞ்
சுதுமைக்கும் வாதுலு ரடிகணிகாத் தனமெனவுட் சற்று மெண்ணீர்
புதுமையுற் வெண்ணிலபக் குவயாழு மெண்ணுவதற் புகரொன் நின்றே. (க)

காரியதர ரணவுருவாஞ் சதாசிவநிற் றேன்றியிரு கருணையோடும்
பாரிலமர் வெள்ளிவே தண்டமே யெந்நாளும் பதியா வாழு
மேருறுநன் முகேச்சுரர்தம் பெருமையை யா மறிந்தமட்டு மியம்பு வோங்கேள்
போருறவேற் புரவலவென் றினியதவு மியமுனிவர் புகல்வா ரானார். (உ)

நவந்தருபே தங்கடொறு மேகனாய் நடித்திடுகல் லான்ம நாந்
சிவன்றிகழுஞ் சதாசிவநின் மகேச்சுரராய்த் திகழ்ந்தெழுந்து கிறப்பி னிந்தப்
புலனமுழு துயுதியித்தம் பொருந்திருபத் தைந்தருவிற் புணர்ந்து நின்றிவ்
வவனிமிசை வினையாடு மற்புதந்தேர்ந் தியாவரெடுத் தறைய வல்லாரா. (ங)

புண்ணியர்க ளறிவதலாற் புன்மையறி வுடையோர்கள் புந்திக் கென்று
மெண்ணியந் திடலரிதா மியாவரா யினுந் துணிந்திவ் வுலகு தன்னி
லுண்ணிறைந்த வன்பினொடு மோருருவை நினேந்திடிற்பல் லாழி காலம்
பண்ணுதவப் பலனங்கை நெல்லியென வக்கணமே பலிக்கு மன்றே. (ச)

அன்பர்நிமித் தம்புகழ்சால் சிதம்பரமூற் புடவியிடத் தழிவி லாத
விற்பவரு வாய்ப்பொலியு மாலயத்துஞ் சிவலோகத் திடந்துந் தோன்றி
மின்பவரு பேரொளியின் விளங்குமகா கயிலாய மிசைவாழ் கின்ற
நன்புகழ்சேர் மகேச்சுரனா நல்லோர்க டியானிக்கு நலமுங் கேளாய். (ஊ)

கோடிகு ரியப்பிரபைத் திருவுருவு மைமமுகமுந் குழைகள் பதது
நாடுமூ வைந்துதிரு நயனமுயீ னாங்கரத்தி னலஞ்சேர் சத்தி
நீடுதிரு குலம்வேல் கட்டுவாங் கம்வரத் திறைந்து நாந்நு
கூடுதம ருகுகனிமர துளம்பாம்பு செபமாலை குளிர்நீ லப்பூ. (ஈ)

இவையுடைய ராத்தியா னித்தறிவ ரவருள்ளத் திரக்க மேவித்
தவமலிபல் லுயிர்களுக்கும் வீடருளத் தமதாழி சத்தி தன்னு
லவமனுக்குந் திரோபவமாந் தொழிலபுரிந்தா ணவமலனோ யகற்று பாக்குங்
பவமுறுநற் சுவர்க்குமீ னிரயமுமே மருந்தாகப் பண்ணி மேலால். (ஏ)

பண்டிதஞ்செய், வைத்தியராய்ப் பிணிதீர்த்தப் ப்லன்கொடுப்பர் பலனீ தற்கூ
வெண்டுகையிற் கொண்டவுரு வெண்ணரிதா யிடினுவற் றினிதாய் மேலாய்க்
கொண்டவினே யாடுமொரு குறியிருபத் தைந்தாமக் குறிகொண் டெங்கு
மண்டர்பிரா னுவந்தாடும் வினையாட லொவ்வொன்று வ்றையக் கேணீ. (அ)

வேறு.

மந்திரவா ரியன்மனையை மதியாது புணர்பிழையா
லிந்திரா தியருடற்ற வினைத்தபய மெனும்பொழுது
வந்திரவோ னடிமையென வெடுத்துமுடி வைத்திடலாற்
சந்திரசே கரரெனும்பேர் தாங்கினார் சங்கரனார். (க)

பத்தர்தொழுங் கேதாரப் பதியிலுமை தவம்புரிந்து
சுத்தமுனி வரனெனையுஞ் சூழ்ந்துதொழும் படியின்னே
யொத்ததின்மே னியிற்பாதி யுதவுகென வுதவுதலா
லத்தநா ரீச்சுரரென் றுயினார் தாயனார். (க௦)

அளிப்பவர்காப் பவர்சென்னி யடங்கவறுத் துறக்கோத்து
வெளிப்படமா லிகையாக்கி விழித்தியா லுலகனைத்து
மொளிப்பவழற் றுபுநடன முமைகாண் வியற்றுதலாற்
றெளிப்பநட ராசரெனச் சிறந்தாரொப் பிறந்தாரே. (க௧)

மெலியாத பனிவரையில் விமலையுதித் துறப்புரியு
மொலியாரு மருந்தவங்கண் டெவனைமணம் புணர்ந்துலகு
சலியாது பெருமபோகந் தவப்பயில நல்குதலாற்
சலியாண சுந்தரரா யினர்கனற்கட் பெருமானா. (க௨)

மிக்கவர்கா மெனுமுனிவுர் மிடைதாரு வனத்துமக்குத்
தக்கவர்கா மெனவனையர் தையலார் நிலைகுலைவுற்
றுக்கவரா கப்பயிக்க முறவடைத லாற்பயிக்கம்
புக்கவரா யினர்சரணம் புக்கவரைப் புரப்பவரே. (க௩)

ஆயவுல கழிவுறுகா லறக்கடவுண் மேவுவதோ
மேயவிது நமக்குமென விடையுருவந் கொண்டடைந்து
தூயமல ரடிபோற்றத் துவன்றார்தி யாகென்றே
யேயவதன் மேற்கொளலா லிடபவா கனரானார். (க௪)

தனையடையு முனிவருக்கா னிழற்றங்கி மறைமுடிவார்
தனையுணர்த்தி யமருநாட் டண்டிழாய் மாலைவத
தனையுணரா னுய்க்கருப்புத் தனுவனைத்தோர் கணைவிடுவே
டனையெரித்த லாற்கர்ம தகனரா யினர்மமா. (க௫)

மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

கூக

பூலமுனி தமைப்பூசை பண்ணியமர் திறங்குறியா
தேலமுனி வொடுபாச மெறிந்துடற்றம் யமன்வெருவி
மாலவகன் மார்புதைத்து மாய்த்ததிறத் தாற்கால
காலரெனும் படியாநீரீ காலமெலாங் கடந்தவரே.

(கக)

மேருவொரு சிலையாக வையவரா நாணுகக்
காருருமால் கணையாகக் கைக்கொடுசென் றேவிண்ணும்
பாருமவப் புறப்புரமூன் நெறித்தருளும் பான்மையினால்
யாருமவ ராதநிரி பு ராந்தகரென் றிசைப்பாரால்.

(க௭)

கன்னிவினோ தத்தின்முகக் கணபுதைத்து விடுத்தநாட்
மென்னிவிர லுருவோவை தொடுகடல்கு மூலகழிகக
முன்னியதென் றமராநடு னெங்கவதை முடிக்கொளலான்
மன்னியமா மறையுரைத்து வயக்கெடுகவ காதரப்பேர்.

(௧௮)

தியவழற் கொழுந்தெழுந்து சேணளக்க மகம்புரிந்து
பாயமுனிக் கணம்பிறப்பித் தேவவினாஇப் படர்கரியை
யாயவிறற் சிங்கமென வடர்ந்திரித்த காரணத்தாற்
தூயவரை யானையுரித் தவரெனச்சொல் லுவரின்றும்.

(௧௯)

நங்கார மொழிந்துசிறு விதிகிறியோர் தமையந்து
பங்கார வுதவேனென் றுரைத்துமகம் பண்ணுங்கா
லுங்காரத் தொடுதோன்றி யுதையுறித்த லால்யாக
சங்கார ராயினார் சங்கரநா மந்தரிததார்.

(௨௦)

பாலிடத்தா னெய்போலப் பரந்ததீணப் பசியவிலை
யாலிடத்தான் றொழுதுதொழு தன்புருகி யருந்தவத்தான்
மேலிடத்தான் றொன்றியிடம் விராவவமைத் திடுதிறத்தான்
மாலிடத்தா னென்றொருபேர் மறையிடத்தான் றுங்கினான்.

(௨௧)

தராதலமீ தருச்சுனன்செய் தவநிலையி லொருகேழல்
விராவுதல்கண டொருவேட வேடமரீஇ யிகன்றவனங்
கிராமலெடுத்தெறித்தடிபட் டிராகியருள் செய்தலினாற்
கிராதவடி வத்தரெனக் கிளப்பனவா லென்னுலும்.

(௨௨)

சங்கார காலமெலாந் தழலாக விழித்துவெளிச்
சிங்கார பீடமிசைச் சிருட்டிதி செய்யுமவர்தம்
பங்கான முழுவெலுமபு பரித்தமருங் காரணத்தாற்
கங்காள நாதரெனக் கற்றுணர்ந்தோ ரெடுத்துரைப்பன.

(௨௩)

வரசாத மலிசெய்யுஞ் வளம்பதியாற் றரசடியே
விரசாத னமாக்கொடமை விழைந்துபா லாட்டல்கண்மே
பரசாத வனைத்தடிந்தார் பாலுலந்து தண்டிசப்
பிரசாத ரெனுகாமம் பெற்றார்சத் தியோசாதார்.

(௨௭)

அண்டர்மக பதிமலர்மே லயனெமோ லாதியராந்
தொண்டர்முறை யிடற்கிரங்கிச் சுடுவிடமுண் டருழறத்தால்
வண்டரிசைத் திடுகொன்றை மாலேவே னியர்சீல
சண்டரெனும் பெயர்பெற்றார் கைகுவித்தியா வருமிறைஞ்சு.

(௨௮)

எக்கரவு மில்லானு யினர்த்துழாய் மாளுவா
லக்கரமோ ணாந்தோதி யடியிற்கண் ணப்பியன்பு
மிக்கரவோ வெனநேமி விழைந்தளித்த காரணத்தார்
சுக்கரதா னேசரெனு மொருதிருப்பேர் தாங்கினா.

(௨௯)

நோக்கந்த மெய்தாமே நூக்கருந்தி யாய்நிமிர்ந்தா
ராக்கந்தம் பாலாவா னனைத்துயிருந் தொழுதுய்யக்
காக்கந்தக் குழலுமையாள் கந்தரொடு மமர்தலிற்சோ
மாக்கந்த ரெனுகாமம் பெற்றுவயங் கினரன்றே.

(௩௦)

மதிக்கருள்கூர் தும்பிமுக வல்லசுரன் நனைமாட்டித
துதிக்கருளோ ரிடத்தேததத் துவன்றுபுகர் முகத்ததயா
நிதிக்கருள்கூர் தலினுலகெங் கணுநிறைந்தார் நீடுகண
பதிக்கருளவா ரென்றுநிக மாகமங்க ளினும்பகரும்.

(௩௧)

போதனென் மாலொருகாற் புண்ணியநா யகாதம்மோ
டாதலுறு மொருவரெனு'மகந்தைகெட வொருகான்மெய்தம்
மோதவரு பாலவனா முனைப்பித்த தாலேக
பாதவுருத் திரரென்று பகருவா ரொருநாமம்.

(௩௨)

அகாரமுருப் பலவாய வக்கரந்தோ றுறுதலென
விகாரமறப் பலலுயாக ளிடத்தும்வியா பகமாசி
யுகாமையுறப் பெரும்போக முதவுதிறத் தாலென்றுஞ்
சுகாசனத்த ரெனும்பெய்நுந் தோன்றவுரைத் திடுமறையே.

(௩௩)

ஒன்றுசிவா லயங்கடொறு முதிசியெதிர் திசைசோக்கி
யென்றுமியல் பதியொடுயிர் கலத்தலிது போலென்று
கன்றொருசன் முத்தினைக்கை கூறநயந் தமர்தலினு
லன்றலின்மு லாசிரிய ரென்றுரைக்கு மருமறையே.

(௩௪)

பாயமல நிருப்பானும் பரணீயிசைக் கிடப்பாநுஞ்
சேயபற வையும்விலங்கு மாய்த்தேடித் திகைத்தடுகா
னேயமிக வோரிஷிக கின்றவெளிப் படுதலினுன்
மேயவிலிங் கோற்பவரேன் றுரைத்தருளும் வேதமெலாம். (௩௨)

துணைத்தெழுந்த முலையுமையா யேபசு வாய்மதூர
மிணைத்தெழுந்த பாலாட்ட வெளிப்பட்டவ் வருவிரித்துப்
பணைத்தெழுந்த களிப்பினொடு மணைத்திடலாற் பரமர்தமக்
கணைத்தெழுந்த நாயகரென் றொருபெயரா கியதம்மா. (௩௩)

இந்தவித மோரிருபத் தைந்துருக்கொண் டினிதியன்று
பந்தமுயிர் களுக்கொழிக்கும் பண்புகர் மகேச்சுராதா
நந்தமது பெருந்துறையி னொடுருந் தடிவாழு
மந்தமில் நாகிமூர்த் தத்தரின்ம நாயகரே. (௩௪)

ஆதிசுத்தி யானுயிராக ளத்தனையுந் திரோபவித்துச்
சோதிமுத்தி யெளிதுய்க்கு மகேச்சுராதந் திறஞ்சொற்றாங்
கோதியற்ற லொழிந்தவுயி ரெவையுமுளங் குறித்தருளு
நீதியுற்ற வருத்திரசீ கண்டரரு ணிலையுணாப்பாம். (௩௫)

மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம சஎச.

உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

வெள்ளியபங் சுயக்கிழத்தி விம்மியிறு மாந்தமுலை வீதகந் தாக்கத் [ரார்
துள்ளியவெண் டோளவனாயான் வரைந்தவெழுத் துற்றபயன் னேன்ற வோ
நள்ளியநந் திருவந்த லூடிகள் வாய்மலர நம்மா னேருந்
றொள்ளியகை யால்வரைந்த பலவெழுத்து னோரொழுத்தை யோர்ந்து ளாரே,

வாரிபுடை ரூழ்புடவி நடுகிற்று மாமேரு வரைக்கோர் பாவகர்
மூரிசெடுங் கைகைமகா கையைது காரியமா மொழிய நிற்கு
மேரியலு மகேசுரரு ளேதுவருத் திரராங்க ணிருந்துவாழ்வார
சரியகான் முகனெடுமா லிந்திரனா தியர்ந்தமுஞ் சேவித் தேத்த. (௨)

அவரேபல் லுலகினுக்குஞ் சங்கரா காரணரா யசல மீன்ற
துவர்வாயி னுமையவனா யகராய்ப்பல் லுருத்திரர்க்கோர் தோன்ற லாராய்
நவமேய தலங்கடொறு மிறையவராய் விழவீதி நலகொண் டெட்டூர்
தவமேய வுயிர்க்கெல்லந் தக்கபலன் கொடுத்தருளுந் தலைவ ராவார் (௩)

சுத்தவித்தைக் கதிபராய் மால்யனா தியரேவற் றெழில்கள் செய்ய
நித்தியரா யமர்வார்களிந் தடியந்தியா னத்திலுறு நிலைமை கூறின
மத்தமறு கெருக்கிழி மதியரவு நகிசடைமேல் வைத்து நூலு
கைத்தலத்து மான்மரூவு மபயவர தமுநீலக களமுங் காட்டி. (ச)

பைங்கனா மையினோடும் படர்கேழற் கோடுநெடும் பாம்பும் விண்ணோ
ரங்கமா லையும்புயத்தி லணிந்துபுலி யதனாதெத வழுகு தோன்றச்
சங்கணிந்த குழைதோன்றக் கருணைமுகப் புன்முறுவ நயங்கித் தோன்றக்
கொகைமையுங் குளிரந்தமலர்ப் பதந்தோன்ற நின்றுகதி கொடுப்ப ரன்றே.

ஆதிபூ கயிலாயப் பெருந்துறைப்பைங் குருந்தினம் ரான்ம நாந
ரோதியவிச் சுத்தவித்தைக கிறைமையுருத் திரராகி யுருத்தி ரப்பல்
பேதமெலாம் படைத்துமிரு சங்காரத தொழிலருளும் பெருமை தன்னைச்
சிதமதிக்குலவேந்தர் வேந்தனே யாமுனக்குச் செப்பக் கேண்மோ. (சு)

வேறு.

சிவஞ்சத்தி சிறக்குஞ் சதாங்கிய மகேசந் திகழ்சுத்த வித்தையோ ரைந்தூந்
துவந்துவ மான்ம நாயகர் தமக்குச் சுதந்திர வடிவமா தலினு
லெவர்புரி தொழிலு மவர்புரி தொழிலா மீதற்குவே றையமொன் றுண்டோ
நவந்தரு வித்து மேகநா யகனே நடிப்பனென் றுகமஞ் சொல்லால். (எ)

சுத்தமா யையினு மசுத்தமா யையினுந் தோன்றிய வண்டத்தின் றொகைக
ளித்தனை யெனவெண ணுதலரி தாமா லியலுறு மைந்தொழி லியல்பும
வைத்தனர் பலவா வவற்றிலிவ் வண்ட மாய்ந்துபின் னுதித்திடுங் கால
நித்தரா கியசங் காரநா யகர்முன் னிகழ்த்திய விலிங்கத்திற் றோன்றி. (அ)

ஒருசதா கிவராய் மகேச்சுர ராய்முற் றெழித்திடப் படுமுருத் திரரா
யிருவித் மெனுமுன் பின்னென லொழிந்தே யெவ்வுரு வேண்டினு மியைந்து
மருவதி காரக கயிலையின மேவி வயநகுமைம முகப்பிரே ரகத்தாற்
பருவதி கார வைவரைப் படைத்துப் பஞ்சபூ தத்திலு நிறுவி. (க)

மந்திரம் பதம்வன் னம்புல னந்தத் துவங்கலை யாறென வருத்துத்
தந்திரம் புகலத் துவாவயன் முதலோர தாமுறப் பகிர்தனித் தவருக்
குந்துமைத் தொழிலி லொவ்வொன்றே மிகுமா றுதலியவ் வைவர்க டம்மி
னந்தபூ மிசையோ ஞாண னீங்க நலமிரு மன்றைம வரையும். (சௌ)

சமைதம தினமாக் கொண்டயன் மாலேத் தாம்புக லேவல்செய் வாரா
வமைவுசெய் தயனாற் றிசைபுரப் பவனா யமரணா வித்தியா தரணாக்
கமைமுவுந் விரராக் கதரியக் கணாக்கந் தருவாசித் தர்கன்கரு டர்கனைச்
சுமைபெறு யாழ்க்கிம்புருடர்கின் னரணாத் துவன் றுவிஞ்சையர்முத்துவனா.

ஈரெழு மனுவை நவங்கிர கஹாயீ தெழுமுடுக் ஊனங்களைக் கடலைப்
பாருறு மலையை நதிகளை வனத்தைப் பறவையை நரர்களை மற்று
மூருவ திருப்ப தியாவையும் படைக்க வுதவிசெய் தவையெலாம் புரககத்
பாருறு துழாய்ச் சுதற்குள் புரிந்து சக்கரப் படையுநன் கருளி. (௧௨)

ஆணவ மயக்கா விருவாச்செய் தொழினு னறம்பிறழ் தொழினட வாம
ஸீணிலங் கீழ்மே லென்டிசை முழுது நினைந்துகாத் திடுவதற் காகப் [ப்
பேணுருத் திரப்பேர்ச் சிவகண நாதப் பெருககையும் படைத்தங்கங் கமைப்
மாணுமக கணததுத் தொகையினுட் சிறிது வருத்திடக கேட்டிமன் னவனே.

வேறு.

சோதி யாயருட் சுயம்பிர காசமாய்ச் சுடாக்கயி லையின்மேவு
மாதி காரண ராமுருத் திரர்தமி லாயிரத் தொருகூறு
நீதி சேரநா சிருதனாப் படைத்தபி னிகழநா தனாமேலா
வோத நந்தனா வியோமரு பணாவியா பகனாயு முதிப்பித்து. (௧௩)

அருவி யாபக நிற்பிரித் தவரெனு மாடகே சுரர்க்கென்று
மருவு மோரெழு பாதலம் புரந்திடு மாண்புநல் கியபின்றைப்
பெருவி யோமரு பரிப்பிரித் தவனென்ப பேசுகூர் மாண்டர்க்கு
வெருவு மாநர கனைத்தையும் புரந்திடும் வெற்றிசா றெழினல்கி. (௧௪)

அனந்த நிற்பிரி வானகா லாக்கினி யுருத்திரா தமககன்பிற்
கனந்த ருமபிர மாஸுடததின் வளமெலாங் கடிவதற் கருணல்கி
யினம்பொ ருந்தநா தநிற்பிரி வானவா தாரசத் தியையென்று
மனங்க ளித்திலே சாகவண டவகளைத் தாங்குகை வரநல்கி. (௧௫)

எண்ணி லாவயி ரவாகனைத் தம்மிடத் திருந்துதித் திடப்பண்ணி
நண்ணு கேத்திர தோத்தங்காத் திடலெனு நயங்குமேர் தொழிலிந்து
வண்ண நன்னுதற கண்ணிடை வீரனா வரவழைத் தவாமெயயிற்
றிண்ண மாம்பல பூதகோ டிகளவரச் செய்துசே வகராக்கி. (௧௬)

ஐய னுர்தமை யரியெனு மோகினி யரிவையின் வரப்பண்ணிச்
செய்ய நேமியுஞ் சூலமும பாய்பரித் திரனும்வெண சுயமாவும்
வெய்ய பல்படைப் பூதரும பெற்றநீ மிக்கவுக் கிரததோடும
வைய கத்தமர் பதியறம வளர்த்திடென் றன்பொடு வரீநல்கி. (௧௭)

மான்ம முப்பெறு கரத்தரா யீடபவா கனத்தராய்ச் சலுடதாங்கிக்
கான்ம லிந்தபூங் கொன்றையு மரவமுங் கடவுட்கண மணித்தாரும்
பான்ம லிந்தவெண ணீறுமெய் யுறப்பெறு மீசீர்பன் றெருபேர்கள்
வான்ம லிந்தகீ முத்தர மூலையில் வசித்திடும் படிசெய்து. (௧௮)

வேறு.

தனது சத்திய னுற்றக ழுச்சத்த மாத
ரினிய பத்திர காளியி டாகினி தூர்க்கை
வனமு றங்கவு மாரிசண் டிகைபக வதியே
கனப டைக்கலத் தொடும்வரு மாகடைக் கணித்த. (௨௦)

கோடி கோடிபல் கோடியா கியருடட் பூதம்
பாடி யெங்கனு மாடிடப் பரப்பியெம் பரம
னேட லார்தபைந் தருப்பொலி கயிலையி லிருந்து
நீடு மைந்தொழில் புரிவனத் தொழில்செயு நெறியால். (௨௧)

நாளி லேபச புண்ணிய மிருந்துநன் னலஞ்சார்ந்
தாஃநு மாசிவ புண்ணிய மபுத்திபுத் தியுனற்
றோளி நற்பொதுச் சிறப்பிரு வகையில்வர் துறுவன்
காளு லாமிருண் மலத்தினைப் பயப்பயக் கழித்து. (௨௨)

பாக மேவிய வுயிர்கள்புன் சமயத்திற் பதியா
தியோக நாயகி தலைவனுட் சமயத்தி லுறுதித்
தாக மாய்க்குரு வருள்பெற நாடிந் தாகம்
போக மீதுறிற் பொதுவகைத் தீர்க்கைகள் புரிந்தும். (௨௩)

முத்தி யேபெறு வோமெனத் தாகமுண் முதிர்ந்து
பத்தி மேவுயிர்ச் குண்மைத்தீக் கைகள்பண்பிற் செய்துந்
குத்தி ரம்மிலாத தலந்தொறுந காரிய குருவா
யொத்தி ருந்திரு முத்தியன் பளவறிந் துதவி. (௨௪)

துலங்கு காரண குருவுரு வாய்ப்பெருந் துறையு
ளிலங்கு நற்றிருச் செழுமலர்க் குருந்தடி யிருந்தே
புலன்கொ ளும்படி ஞானநோக் காலருள் புரிந்து
நலன்பொ ருந்துபே ரன்பினாற் பெறுமின்ப நலன்த. (௨௫)

அனதி மூர்த்தரா மான்மநா யகினி தருள்செய்
தினாத வன்பவக் கடலுறா துயிர்களை யெடுத்த
மனாதி தானந்த வருட்பெருந் கடலினுண் மடுத்தப்
பினாத ரம்பெறு பேரின்பப் போகம்வீ சிடுவார். (௨௬)

திருப்பெ ருந்துறைக் குருந்தில்வாழ் சிவனையே சிறந்த
கருத்தி னான்மிருந் காரண குருவெனக் கழுறு
முருத்தீ மென்கொலோ வென்றுநீ கேட்டடி. லரச
பொருத்த மாயுனக் கறிந்திடும் வகையிங்குப் புகல்வாம். (௨௭)

தேனெனத்தவு மியர்சொல்வார் கேவல சகல
நீள வத்தையிற் படுமயிர்த் துன்பெலா நீக்கித்
கோளி லாதநற் சூத்தத்தி விருத்தமுன் குருவா
யானு நற்சிவ லிங்கஊச் சங்கம மாக.

(௨௮)

ஆதி யிற்பா சிவன்கொளு முருவமுன் றவற்று
ணீதி சேர்சிவ லிங்கமுஞ் சங்கம நிறைவும
போத மேவுகா ரியகுரு வாயருள் புரியும்
பேத மற்றகா ரணகுருத் தன்மையைப் பேசின்.

(௨௯)

தனத்தொ றுந்திகழ் தாபர சங்கம மாகி
மலந்த் ணீக்கிட மாப்பெரும் பூசைகொண் டிருந்து
நலங்க ளீவதல் லாற்றனித் கோயினற் குருவுக்
கிலங்கு மத்தலத் திராமையாற் காரிய வியல்பே.

(௩௦)

ஆத லாலிவர், காரண குருவென்ப தறிதி
காத லாலுருத் திரப்பெருஞ் சிறப்பினைக் கரைந்தா
மோத லாலுள நனைத்தலாற் நீண்டலா லுறுகோய்
வீத லாலுயர் வெள்ளிய நதிப்புக்கழ் விரிப்பாம்.

(௩௧)

உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ஓட.

வெள்ளாற்றுப்படலம்.

கடுவலிப் பாசம் வீசி யுயிரொலாங் கவர்ந்து கொள்ளு
மடுகிறற் கூற்றஞ் சிற்றத தடிபிடி யெனுஞ்சொற் கேளார்
கொடுமலத் தாற்றல் குன்றி முதலொடுங் குலையக் கொன்ற
வடுவினம் வாதுவார் வாசகத் தொருசொற் கேட்டார்.

(௧)

படுவள மிதப்பக் கொண்ட பாண்டநா டாளும் வேந்தன்
வடுவறு குணத்தான் மிககான் மதிக்குலத் துதித்த தக்கான்
ஞெடுகழற் காலா னெல்லாப் புரவலர் தொகைக்குழேலான்
கெடுதலில் சீர்ச்ச வேத கேதுவென் றுணாக்கும் பேரான்.

(௨)

தூயவெண் ணீறு பூசித் துலங்குகண் மணிகள் பூண்டு
நேயவைவ் தெழுத்து மெண்ணி நிருமவன் பதமபூ சிப்பா
னையப். றலங்க டோறு மண்ணந்திணந் துறச்சே விப்பான்
பாயப். மமருஞ் குழ வெழுந்தனன் பகர்நன் னாளில்.

(௩)

தழுவுதன் னாட்டி லுள்ள தலமெலாஞ் சென்று சென்று
வழுவற வாங்காங் குள்ள தீர்த்தமு மரபி னாடித்
தொழுதுளங் களிக்கும் வேந்தன் றொக்கமா தவத்தின் பேற்றா
லுழுவலன் புடையோ னாகிப் பெருந்துறை யுற்றா னன்றே. (௪)

மிக்கினி தடுத்து ளார்தம் வெம்பவக் காடு தீத்தற்
கக்கினி யாயே மன்னு மக்கினி தீர்த்த மரடி.
நக்கினி யாச்சோ மூன்று மெரித்தாரநல் லருள்செய பாகரூப்
புக்கினி வெயிலு வந்தார்ப் போற்றுது மென்று போர்தான். (௫)

காதவப் பிரிய மென்ன வயங்குநீ றாதி மெய்யம்
மாதவத் துலங்க வங்கை மலர்குவித துளத்து வேறென
ணைவத் திறம்போய் மாய வன்புமிக் கோங்க நோவந்
தாதவப் பிரியர் பாத மடைந்துதாழ்ந் தெழுந்து போற்றி. (௬)

அருந்தவ முனிவ ராலு மாரண னெடுமா லாலும்
பெருந்தலை மறைகளாலு மளத்தின்னும் பேச வொண்ணா
திருந்தசெஞ் சுடரை யெங்கு மிருப்பினும் விசேட மாகக்
குருந்தடி யமரும் வாழவைக் கண்டும்குப் பிட்டா னன்றே. (௭)

எகநா யகியை யன்பாக் கிருவினை யறுத்தின் புய்ககு
மோகநா யகியை யண்ட முழுதுமா யினுமெம மாறகோர்
பாகநா யகியைப் பாகம பண்ணியெம் மையுமாட் கொண்ட
யோகநா யகியைக் கண்ணுற் றருகுபு பணிநதா னன்றே. (௮)

எழுவுறழ் தடந்தோள் வேந்த னிரிதரா திர்த வண்ணஞ்
செழுமலாக குருந்த மேய சிவபரஞ் சுடரை யோக
முழுமுதல் வியைப்பூ சிதது முனிவிலத் தலத்து வாழ்நாட்.
கெழுவொரு நதியி லாமை யெண்ணுபு கிலேசங் கொண்டான். (௯)

தலம்பல வினுமே லாமித் தலந்தனி லருள்சா நீராதக
குலம்பல விருககு மேனுங் குலத்திழிந் தாரு மூழ்கி
நலம்பர மாக வெய்த ஁தியிலா திருத்த னன்றே
நிலம்பர விடுமா றென்று கிருமித்தல் வேண்டி மென்று. (௧௦)

நகுருந் தடிவா ழான்ம நாத்தந் திருமுன் சென்று
நெருமணங் கணியக் கண்க ணீருகுத் திடநேர் காழ்ந்து
ககுபநல் லுடையா யென்னைக் கைக்கொளென் றெழுந்து நின்ற
புகுமுகம் புரியு மாறு போற்றின னீது வேண்டி. (௧௧)

கங்கையோர் பத்துஞ் சென்னி யொருசடைக் கரக்கச் செய்தாய்
மங்கையோர் பங்கா வந்த மாப்பெருந் தலத்தி யாக்கு
முங்கையா மலக மின்ன வருள்செய்மா நதியொன் றின்றே
சங்கையி லாது மேவத் தந்தரு டாரா யென்னின்.

(கஉ)

அடியனேன் கண்ணீ ரோபல் ளாறாகப் பெருகா நிற்கு
முடிவிலந் நீரு மோலிச் சடையெலா முகக்கு மாறு
நெடியதோர வேலை யுண்டா மதநிகழ வதற்கு முன்னே
கொடியனேன் கவலை தீரக் கொடுத்தியோ ராறறை யென்றான்.

(கங)

என்றலு மான்ம நாந ரிரங்கியா காய வாக்கா
னன்றருள் செய்வார் மன்னா நயந்தொரு சைய மெய்தி
நின்றருஞ் தவஞ்செய் வாடிய னினைத்தவா முடித்து மென்றா
ரன்றது கேட்ட வேந்த னடங்கரு மகிழ்ச்சி யெய்தி

(கச)

சையமால் வளையை யெய்தித் தவாவரு ளான்ம நாநர்
செய்யதா மரைத்தா ளுள்ளஞ் செறிதரச் செறிதது நின்ற
மெய்யவா மன்ன ரேறு மெய்யவா வாது வாட்டி
வெய்யவா தவமுன் யாவு மேவுறத் தவமபு ரிந்தான்

(கஊ)

அருந்தவஞ் செயஞ்ச வேத கேதுமன் னன்பு நோக்கிக்
குருந்தடி யமரு மையா கோலமா மறையோ ராகிப்
பொருந்தமற் றவன்முன் செல்லப் பொருக்கெனக் கண்டு தாழ்ந்தான்
வருந்தலை பன்ன னுஞ்செய் மாதவ மகிழந்தே மென்றா.

(கக)

என்றவ னெதிரோர் தீர்த்த மின்தினுண் டாக்கி யீது
நன்றிரு பாக மாசிக் காவிரி நாப்ப னாகச்
சென்றிரு பாலு மோடித் தில்லையின் வடக்கோர கூறாய்
மன்றநா மகிழந் தெய்வப் பெருந்துறை வடக்கோர கூறாய்.

(கஃ)

ஒடுபு பரவை சாரு முரைத்தவிக் குடினா நாம
நாடுகின் பெயர்முற் சொல்லா னுனிலம் புகலவ தாக
வாடுகர் நம்பே ரின்பத் தாடுந ராகக காட்சி
கூடுநர் நமது காட்டுகூடுந ராக வினனுய்.

(கௌ)

இருபகுப் பாயி யங்கு மிங்கதி யிரண்டு பாலும்
பொருவரு வளங்க ளெல்லாம் பூப்பன வாக லூழி
யொருவருஞ் சிரத்தஞ் செய்வோ ருலப்பின ளளற்ற முந்தி
வெருவுறம பிதிரர் தமமைக் கரையேற்றி விடுவா ராக.

(கக)

ஆயவண் கயாச்சி ராத்த மாடிர மேனு நிற்பேர்
மேயவண் னதிச்சி ராத்த மொன்றனை வெல்லா வாக
தூயமற் றிதனைக் கண்டார் தொட்டாருட் கொண்டா ரியூரும்
பாயகம் முலகஞ் சேரும் புண்ணியப் பால ராக. (உ௮)

உலகுப கார மாக வொருருந் தடியின் மேவு
மலகினம் மருள்கு நித்தே யலகிணை முயன்று நோற்று
வலனுடை யிவ்வ ரங்கண் மாட்சியிற் பெற்ற நீயு
மிலகுநம் மடிக்க லப்பி னெய்தியின் புறுவா யாக. (உ௯)

என்றுபல் வரமு நல்கி மறைந்தன ரெங்க ளைய
ரன்றெதி ரமைத்த தீர்த்த மலையெறிந் திருபா லாகி
வென்றுமேம் படுகா வேரிக கிருபாலும் விராவி யோடிச்
சென்றுவான் பரவை தோய்ந்து திருந்துமா நதியா யிற்றே. (௩௦)

அதிசயம் பயப்பப் பொன்னித தென்றிசை யவாவிச் செல்லு
நதிவழி வந்து மன்ன னருபெருந் துறைக்கு தீசி
மதியமை துறையின் மூழ்கி வயங்குவெண் ணீறு பூசிப்
பதியெனு மான்ம நாதர்ப் பணிந்துள முவந்தா னன்றே. (௩௧)

அற்றைநா ளாதி யாக வமரரே முதல்யா வோருந்
கற்றைவார் சடையா ரன்று கட்டளை யிட்ட வாய்மைப்
பற்றையா தரித்து மன்னன் பெருமபுக ளையுமபா ராட்டி.
விறையா கிற்கு நாமம வெள்ளாறென் றிசைத்தா ரன்றே. (௩௨)

வானந்த மலைவி ராவ மாப்பெருக் கெடுத்து நேருந்
கானந்த முறப்பெ யர்த்துக் கடுத்துமேல் வருமவெள் ளாற்றை
யீனந்துப் பாணிப் போர்தோய்ந் தானந்த மெய்த லாலே
யானந்த வெள்ளா றென்று மறைகுல ரறிந்து ளோரே. (௩௩)

மணிபல கொழித்து வாரி வரையகில் சந்து ருட்டிக்
கணிதயின் மலாப ரப்பிக கடுகுபு வருவெள் ளாற்றி
ணணிகெழு மஞ்ச னங்கொண் டான்மநா யகனா யாட்டிந்
துணிவினா பெறுமாப் பேற்றை யாமேயோ சொல்ல வல்லேம். (௩௪)

பொருவருஞ் சுவேத கேது மன்னவன் புரிந்த நோன்பால்
வருபெருந் திராவெவ் ளாற்றின் மாட்சியை யெடுத்துச் சொற்றூ
மிருவரு முணரா வைய ரினிதம ரிடமாய்ப் பாவர்
மருவரும் பெருந்து றைச்சீர் விசேடமும் வருப்பா மன்றே. (௩௫)

வெள்ளா று று ப் ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௨௯.

.பெருந்துறைவிசேடப்படல்ம்.

பாய மாமலர்க் கற்பக நீழலவாழ் பவன்பதம் விழையார்தன்
காய தாமரை மலர்மிசை யிருப்பவ னருமபதம் விழையாரின்
பேய நாடொறும் பாம்பிணக் கிடப்பவ னிருமபதம் விழையார்வான்
ரேய வாவிழும வாதலூர்த் தம்பிரான் றுணைப்பதம் விழைந்தாரே. (க)

அநாதி முத்தனா மான்மநா யகப்பிரா னைத்தொழி லினிதாற்ற
வநாதி யேசெழும பிரணவ பீடமா வவாயமா திறத்தானு
மனாதி மேற்பரை குண்டலி வடிவமா மன்னிய திறத்தானு
மனாதி யொப்பவ நாதிலூர்த் தத்தல மறைபெருந் துறையென்னும். (உ)

மேய மேன்மைசால் பிரணவ நாதநல் விந்துவக் கரமற்று
மாய மாமறை யாகம மாதிய வனைத்துநூற் பொருளெல்லார்
தூய யோகநற் பீடமாக் கொடுபரை தோன்றமே வுதலாலே
பாய சீர்த்தியத் தலமொன்றே யுலகெலாம் பரிததுமே விமேயம்மா. (ங)

விரிய வெப்புவ னங்கனும் வாழ்பவர் விண்ணவர் விண்ணாளி
யரிய தாமரை மேலவன் மாலவ னளப்பிலா முனிவோக
டெரிய வந்துவந் திறைஞ்சுபு நினைபொரு டிருத்தகக் கொளக்கொண்ட
பெரிய தாயபண டாரமொத் ததுதிருப் பெருந்துறை தலமம்மா. (ச)

திருவ மல்கிய திறத்தினுற் றிருமக டிருவநல் குறுகல்வி
மருவ மல்கிய திறத்தினுற் கலைகண மாண்புசான் மேய்ஞ்ஞான
வுருவ மல்கிய திறத்தினுற் பராபரை யொத்ததூற் றவர்க்கின்ப
மிருவ மல்கிய கருணைசால் பெருந்துறை யெனுந்திருத் தலமம்மா. (ஊ)

உயிர கத்தமர்ந் தான்மநா யகரெனு மொருபெயர் பெற்றாராங்
கயிர்த பப்பிர சன்னமா யமாதலி னனைத்துயிா கருமபோலுஞ்
செயிர றுத்தடைந் தார்க்கன்பு செறித்தலாற் றிருவாகு ளூரண்ணல்
கயிர வததிரு வாயமுலா வார்த்தையுங் கடுக்குமத தலமம்மா. (ஈ)

சரியை வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் றவிர்தரா தினிதாற்றுக
கிரியை வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் கிளாபெருஞ் சிவயோதம்
தெரிய வேண்டினாக் கதன்பய னல்கலாற் றிருந்திய சிவஞானம்
புரிய வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலா லான்மநா யகர்போலும். (ஏ)

வேறு.

வரவு ருத்திர நாயகர் மன்னிய கயிலை
பரவு சீர்ப்பெருந் துவாதசாந் தத்தலம் பண்பின்
விரவு மான்மநா யகரம ரித்தலம் விளம்பிற்
கரவு தீர்தரு சோடசாந் தம்மெனக் கணாவார். (அ)

இன்னு மப்பெருங் கயிலையை யுலகமென் றிசைக்கு
மன்னு மாபுரு டனுக்குற விசுத்தியா மதித்துப்
பன்னு நான்மறை திருப்பெருந் துறையெனும் பதிதா
னுன்னு மாதூரி யாதீத மாவென வுரைக்கும். (க)

சுகள ரூபமாங் கயிலைமுன் னெவ்வகைத் தலத்து
மகள ரூபமாந் திருப்பெருந் துறைப்பதி யதிசு
ரிகள மாகிய பந்தரீத் தின்பமா நிறைவொப்
புகள மாவறப் புணாததிடு திறத்தினுற் பொலியும். (க௦)

இந்த மாத்தலந் தனக்குயர் வொப்பதொன் றில்லை
யந்த மாதியு முளதென வறைவது மில்லை
யெந்த நாளுந்த னியல்பினிற் றவிரதனு மில்லை
யுந்த மேவிலை ருட்பிறப் புறுநரு மில்லை. (க௧)

கங்கை யாறுகுழ் காசியா தியதலங் கலப்புற்
றங்கை யாமல கம்பொர வாற்றுபுண் ணியங்கள்
சங்கை தீருமா மேருவே யெனினுமித் தலத்து
மங்கை பாகர்முன் புரியனுத் துணையுமா னாவால். (க௨)

ஒருவ் ருந்துறைத் திருவிழாச் சேவிக்க வுறுவார்
மருவு தந்திடங் கொடுத்தவ ருணப்பதம் வழங்குந்
திருவ மிககவர் திருமடஞ் சமைத்தவர் தெய்வப்
பொருவில் சீர்த்தியு மவாபெறும் பேறுமியார் 'புகல்வார்.

நந்த னப்பணி யியற்றுநர் நறுமலர் பறித்துப்
பந்த முற்றிடத் தொடுத்தணி பவாதளிப் பரவ
முந்த நெய்விளக் கிடுபவா பிறபணி முடிப்போ
ரெந்த வானருங் கீழ்ப்பட மேற்படு மியல்பார். (க௩)

அன்ன தானநன் காற்றினும் பிறிதறஞ் செயினு
மன்ன வற்பமு மேருவாய்ப் பெருத்திடு மரபாற்
பென்ன வத்தலத் தடைநதன ராற்றிடத் துணிவா
ரென்ன வேறுபடு நலததுமெய் தாரறி யியல்பார். (க௪)

வேறு.

நலமலி யித்த லத்தி னுமங்கே னானதி மூர்த்தத்
தலமருள் வடிவ மாய பெருந்துறை சான்றோ ரியருஞ்
சொலவொளி மயமாய் மேய சிவபுரந் தோன்றெஞ் ஞான்று
கிலமில தாய ஞான தேத்திர மின்னுங் கேனாய். (௧௧)

மன்னிய புகழ்க்கு ருந்த வனமயோக வனமெஞ் ஞான்று
மின்னிய புகழான் மிக்க தென்கயி லாய மேன்மை
பன்னிய பொருகால் வேத புரம்பலித் திரமா ணிக்கந்
துன்னிய யோக பீடப் பதியின்னுஞ் சொல்வ துண்டால். (௧௨)

பராபுத்தி புரமெய்ஞ் ஞானத் தவமெனப் பகரி ரண்மே
விராவுற்று நிறைந்த தேச வனம்விளந் தாதிக் கைலை
யொராவற்பி னொளிர்மும மூர்த்தி புரமுப தேச மூதூ
ரிராவற்ற நாம மின்னும பலவண்வ யியம்பப் போமோ. (௧௩)

பெயரிவைக் கேதுப் பின்பு பேசலாற் றெரிய லாகு
முயர்தலப் பெருமை சொற்றா மொருதரஞ் சொலினுஞ் சன்மத
தயாறுத் தின்ப வாரி தேய்த்திடுங் கருணை மூர்த்தி
மயலறு பெயருஞ் சற்றே வருத்துணை யாடக் கேணமோ. (௧௪)

பெருந்துறைவிசேடப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௪௮.

மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலம்.

மறைபுகல் சரியை யாதி வயங்குநாற் பாதம் பற்றி
முறைமையி னொழுகல் வெஃகார் முதவன வாத ஐரெம்
மிறையிரு பாதம் பற்றி டியங்குதல் வெஃகி னோரோர்
குறையில ரடுத்து ளார்தங் குறைவினாய் முடிப்ப ரன்றே. (௧)

நலமலி யனாதி மூர்த்தி நயத்தலா லனாதி மூர்த்தத்
தலமெனப் பனாதி மூர்த்தத் தலேசனென் றொருநா மம்பெற்
றிலருவ னிறைவன் முன்ன மெதிர்வழக் காடி வெட்டி
கிலவடு வகத்தி னின்று கீரொழு கீர்மை நன்னால். (௨)

பெருந்துறை யென்றோர் நாமம் பெற்றது சிவபி ரானும
பெருந்துறை யீச னென்னப் பெரியவ ரெடுத்துச் சொல்வர்
திருந்தற நன்மை நல்கிச் சிவபுர மாய தாங்குத்
திருந்தற வமர்த லாலே சிவபுரே சப்பேர் பெற்றான். (௩)

ஞானகல் குதலான் ஞான டேத்திர மெனும்பேர். நண்ணிற்
நீனமி தலமு ஞான கேத்திரே சப்பேர் பெற்றான்
வானவர் பிரானும் ருந்த மரீஇக்குருந் தவன மாயிற்
ஞானகா யகன்கு ருந்த வனேசனென் றறையப் பெற்றான். (சு)

பரைசிவ யோகஞ் செய்தல் பற்றியோ கவன மென்ன
வுரைசெய்வ ரிறைவன் றானும் யோகவ னேச னான
னிராவட கைலை நோக்கித் தென்கயி லாய மென்பார்
கனாயிலாப் பெருமா னுந்தென் கயிலாய நாத னான. (சு)

பிரமனால் வேத மேற்கப் பேசுத லானால் வேத
புரமிறை யவனால் வேத புரேசனென் றொருபேர் பெற்றான்
வரபவித் திரமா யந்த மணிப்பெயர் பூண்ட தானத்
தரன்பவித் திரமா ணிக்க வாசனென் றறையப் பெற்றான். (சு)

துதிபுரி யோக பீடந் துன்னலால் யோக பீடப்
பதியான் யோக பீடப் பதியவ னெனும்பேர் பெற்றான்
மதிபனா தவஞ்செ யாற்றற் பராசத்தி புரமாய் மன்னு
நிதிநிகர் பிரானு மந்தப் புரவாச னெனநி கழந்தான். (எ)

வனமறை யொளியாற் தேச வனமெனு மொருபேர் பெற்ற
தனகநா யகனுந் தேச வனேசனென் றறையப் பெற்றான்
மனமுறா டிட்க ளஞ்சார் வலத்தாதிக்க கைலை யென்பா
பனவநா யகனு மந்தக் கைலையம் பரம னான. (அ)

அரண்முதன் மூவர் போற்ற லாற்றிரி மூர்த்தி நாமப்
புரமிறை யவன்மும் மூர்த்தி புரவாச னெனும்பேர் பெற்றான்
வரவுப தேசஞ் செய்யும வலத்துப தேச மூதார்
கரவிலா னுபதே சப்பேர் நகரக்கா வலப்பேர் பெற்றான். (ஆ)

எரிபுரை சடையி னொரென் றிரிந்தமுந் தூற்றி னாரோ
மீரிமையி னளாவி முந்தூற் றொருவரென் றொருபேர் பெற்றார்
தெரிதரு சதாசி வாதி யைவருந் தியானஞ் செய்து
பரிவொடு துதிக்கு நீரூற் பரமசு வாமி யானார். (க)

சுகமெலாம் வணங்கக் கண்டு தக்கவா றுபதே ித்துச்
சுகருரு வெனும்பேர் பெற்றாரா விப்பிரா தமக்கி ரங்கி
நசுவழு குறாத்து வென்று நாயகத் தன்மை மேவி
நகவில்கைக் கொண்ட வையர் விப்பிரா நாத ரானார். (கக)

அருமறை யவரா யத்தி யவன்ஞ்செய் வித்த லாலே
யொருவருஞ் சத்த னாத ருபாததியா யருமா னார்மேல்
வருதில் வழுதி முன்ன வாம்பரி யுகைக்கு மாண்பாற்
சுருதிசொ லுண்மை யுரச் சுவநாத ரெனும்பேர் பெற்றார். (கஉ)

அயன்முத லொருமூ வர்க்கு மருளுப தேசஞ் செய்த
செயன்மரு வலின்மும மூர்த்தி தேசிக ரெனும்போ பெற்றார்
பயனமை யான்ம நாதர் நாமங்கள் பகரி னின்னும்
வியனுள வாருங் கண்டு விளம்பிட வல்லா ரியாரே. (கங)

இத்திருப் பெயரு ளொன்றை மறவாம லியம்பு வேரு
முத்தாழ் மருவ மைந்தர்க் கிட்டிற வழைக்கின் றேருஞ்
சத்தழி வின்ப ருபத தனிமுத லொடுந் லகரு
முத்தரே யாவ ரினனு மெழியவும் வேண்டுங் கொல்லோ. (கச)

அன்னிய மில்லா வான்ம நாயக் ரருண மங்கண்
முன்னிய வெடுத்துச் சொற்ற மூவுல குய்யு மாறு
மன்னிய மலையான் மங்கை வந்தள வளாவு மேன்மை
துன்னிய யோக பீடச சிறப்பினச் சொல்ல லுற்றாம். (கரு)

மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆதித்திருவிருத்தம-சுரு.

யோகபீடச்சிறப்புரைத்தபடலம்.

ஞாலமிசைப் பயிலுவன சுறேறு முணராது நஞ்சு வேதக
கோலவுருக் கொண்டவனி முழுதிடந்து பாதலததுக் குறுகி யாங்குஞ்
சாலமுயன் நனமந்தோ டிவனநெடுமா றளர்வெய்தத் தரணி மேலச்
சீலமல ரடிபயிலத் தெரிவாத லுரரடி சிந்தித் துய்வாம். (க)

தோற்றுமதி யுகலையு மலருநறு மணமுமொன்றாய்த் தோன்று மாபோற்
தேற்றதிரு வருளான்ம நாதரியற் குணமாகிச் செல்வ மாகிச
சாற்றியல போகவதி காரமெலாஞ் செய்யுமொரு சத்தி யாகிப்
போற்றுமறை யாகம்பு ராணவிதி காசமுந் பொருணா லாகி. (உ)

தரைமுதலா மைம்பூக வடிவர்கி யவற்றறுதத் துவங்க ளாகி
யுரைசெயுஞ்செல் காலநிகழ் காலமெதிர் காலமெனு மொருமூன் ருகி
வியையவரு பரிதிமுத லொளியாகித் திசையாய்க்கீழ் மேலு மாகி
உணவில்பல்லா யிரகோடி யண்டமா யவையின்றி மாதரீ வாசி. (ங)

என்றாக்கு னெய்யிருக்கு மியல்பேபோ வெங்குழறைத் திருந்து போகந்ந்பு
கொள்ளமுயிர்ச் குறிப்பினைத்து முணர்ந்துகவர்க் காதிபலன் கொடுத்துப் பி
மெள்ளமெள்ள அபுத்திபுத்தி பொதுமூன்றிற் சிவதரும மிருவித் துண்மை
தெள்ளசிவ சரியைமுதற் புண்ணியத்தா லனைத்துயிருஞ்சிவத்திற் சேர்த்து.

தனாபுகழ்கா ரியரூப சத்திவடி வாயெல்லாத் தலத்து மேவு
முனைசிறந்த பெருமானுக் கிடப்புறமும் வலப்புறமு முற்று மேவிப்
புரையிலுயிர்ச் சுருள்செய்வா னோணம்பான் பீடத்துப் பெரலிவா ளாகி
வரையவற்று னாற்பத்தொன் பான்பீடங் காரியமர வயககக் கொண்டு. (இ)

தவமலியும் பெருந்துறையிற் காரணசத் தியின்வடிவங் தானே யாகி
யுண்மையிலாத் துரியபதத் தொளியேகா ரணயோக பீட மாக
கவமொடதிற் சிவயோக நாயகியென் றொருகருணை நாமத் தோடுஞ்
சிவபரா சத்தியென்றும் வீற்றிருப்ப ளப்பீடச் சிறப்புந் கேண்மோ. (ஈ)

நூங்கார மெழுதோடி மந்திரத்தின் வடிவினையு முட்கொண் டென்று
நீங்காத வடிப்பீட மாயிருப்ப வதன்மேலா னிலவு பீடம்
பாங்கான நால்வேதா கமமங்க முதலாம்பல் கலை ளெல்லார் [மோ.
நாங்கோசை கொண்டமுப்பத் தெண்கலையா மவற்றின்பீர் சாற்றக் கேண்

நிவர்த்திபிர திட்டைவித்தை சாந்திசாந் தியாதீத நிலைமை வாய்ந்த
வுவப்புறால் லபரவிந்து கலையைந்தா மொளிரபர நாதந் தன்னுட்
மேவட்சிவள ரிந்திகைநீ விகையுரோ சிகையினொடு துலங்கி யேயுந்
பவித்துயர்மோ சிகைவளரு மூர்த்துவகா மினிகலைகள் பகரு மைந்தாம். (அ)

தலையணிந் குக்குமைக்குக் குமையமிர்ந்த மிருதைவியா பினிதா மாய
கலைகள்பர வித்துகலை யாகவுரை பரநாத கலையு மைந்தா
நிலையா பினிவியோம ரூபையனந் தையனா தைநி கழ்த்தா
முலைவிலகா சிருதையென வொளிரநாத விந்திரண்டு மொருநாற் றற்றில். (ப)

மதியிருபா னெடுகுக்கு மைபைசந்தி மத்திமையை கரியஞ் சோதி
யதிவாமை சேட்டைரவுத் திரிசையைநல் விசையயப ராசி தையேர்
பதிவடிவப் பிராமிமுத லெழுமாத ராம்பகினைண் கலைக ளோடுந்
திதிரும்பத் தெண்கலையும் பொறபதுமா சனமாகத் திகழ வான்கு. (க௦)

சீரொன்று மினியகாற் பத்துமுக்கோ ணத்தமருஞ் செல்வி யாகிப்
பேரின்ப முதவுபிர மக்கிழத்தி யாயிருப்பன் பிறைசேர் சென்னிக்
காரெதென்று கறைமிடற்றா றெவ்வருக்கொள் ளினுமவாகா தலியாய் வாசத்
தீரொன்று குழலுண்டியான் முதலான சத்திகளாய்த் தயங்கி யென்றும். (ஃ)

இவன்புரியா டலுக்கேற்றார் திருக்கோலம் கொள்ளலாகத் தரிசித் துய்ய
வுவந்துவினை யாடலினி தாற்றவளிச் சிவயோக வுமையா டானே
பாவம்புரியுந் தக்கஞ்மக னெனறவிர்க்க வணக்குமக ளாகி யந்த
சிவந்தவரை நின்றபெருந் துறையடைந்து தவம்புரிந்த நீர்மை சொல்வாம்.

வேறு.

பெருவிதி பயந்த சிறுவிதி யென்பான் பிறகுறச் செய்தமா தவத்தி
னிருமையி னண்ட பகிரண்ட மனைத்து மீனறதா யேயொரு மகளாய்
மருவின் கமாராட் பரம்பரன் மணந்த வணகயி லாயத்தை யடையத்
திருகுசா லினைய சிறுவிதி கொடிய தீயவா ணவமலச் செருக்கால். (௧௩)

மருகரு ளொருவ னைவெவ் வுலகும் வழுத்தமா தேவனை கிணந்தே
பெருகரு ணந்தி யலுளுடும் வேண்டான் பிறங்குவான் கயிலையின் மேலா
லொருகருங் கண்ட னுமையொடு மமரு மோலக்க முற்றன னுங்குத்
திருகரு நமைக்கண் டெழுந்திலா னிந்தச் சிவனைச் சினந்தனன் மீண்டு.

ஒருமக மியற்றித் தாமத குணத்த னொருவனை விலக்கிமற் றுள்ளார்
சுருகணி துகரக் கொடுப்பனென் றெழுந்த சாலையொன் றியற்றின னாகுப்
பொருதழல் வளர்க்க விமலைமா தேவன் பொன்னடி சென்னியிற் சேர்த்துத்
திருவிலி பாற்போய்த் திருத்துவ னென்று சேர்ந்தன ளவன்மகச்சாலை. (௧௪)

கனிமனத் தமர ரெண்ணினான் முயன்றற கனவினுங் காணரு முதல்வி
தனியொரு தன்பா லெளிவரல் கண்டுந் தானவ மதித்தன னிருந்தான்
முனிவொருங் கடைந்து புரிமகந கெடுமா மொழிந்தயோ கத்தழல் புருந்து
பனிவரை மகவாய்ப் படர்ந்தன ளதுசெய் பண்டைநற நவமபழு தாமோ.

வரையிறை மனைவி மேனைபா ராட்டி வளர்த்திட வயிரெலாம் வளர்ப்பான்
புணையற வளர்த்தம மனைகழங் காதி புரிசூழன் மகளிரோ டாடி
வினாமலர் குற்றுந் சிற்சிஞன் கழிய விமலனை மணப்பது கருதித்
தினையமு தனையா டவஞ்செயல் குறித்தா டிவவியாழ நாரத னடைந்தான்.

கனிமனத் தடைந்த மகதியாழ் முனிவன் கௌரிதன் னுணமல ரிறைஞ்சிப்
பனிமலர்ச் சூழலா யுலகெலாம பயந்த பாலைகே டுருவுளத் தமைத்த
முனிவருங் கரும மியாதென வினவ மொய்குழல் வெண்ணிற முனிவா
தனிமுத லடைந்து மணஞ்செயற் காய தவம்புரிந் திடுதிருந் குறித்தேன்.

அதுபுரி வதற்கா மிடமெது யாமென் றுய்ந்திருந் தன்னெலா முணர்ந்த
முதபுகழ் முனிவா முன்னுபு றீயே மொழியென மறவலும் வணங்கிச்
சுதமுசன் முதலா முயிரெலா மீன்ற னையனிற் குணர்த்துவ னியாடுபு
சுதமென வினா நிறத்தினா புகல்வேன் கருததற விருததெனப் புகல்வான்

குளிர் புனற்பொருளைப்பாண்முன்னாடித் திருநீறு துறையென்றோ
 ரொளிப்பெருத் தலமுண்டத்தலப் பெருமை யுணர்த்துத் தலியாவர்க்கு மொல்
 நளிராமவர் மிகையோ னுதிழு வருக்கு நயந்தருள் புரித்ததா னுமாமார் [லா
 தளிரியன் மேனி யன்னையத் தலமே தவஞ்செயத் தஞ்சல மென்றான். (20)

எனமுனி மொழியக் கேட்டமாத் திரத்தே யெம்பிராட் டிக்கழன் மெழுகின்
 மனநனி யுருகக் கணகணிர் வார மதிப்பரு முவகைமீக் கூர
 வனவர தமும்பாண் டியவள நன்னா டாற்றமா தவப்பய னடையக்
 கனகமா மதிவ்குழ் பெருந்துறை யடையுங் கருத்துறக் கொண்டன ளன்றே.

தந்தைதா யியையும் படிமொழிந் தெழுந்து தடவிமா னத்தின்மேற் கொண்டு
 சிந்தைகூ ரளவில் பரிசனஞ் சூழத் தெய்வதுந் துமிபல வியம்ப
 வந்தையின் முனிவ ராமுழக் கெடுப்ப வமராகள் சூமழை பொழிய
 நிந்தையி் தெய்வப் பெருந்துறை யடைந்தா னினைதரா ரிருதயத் தடையாள்.

மருவியசெம்பொன்விமானநின்றிழிந் துமலர்க்கரஞ்சென்னிமேற்குவித்துத்
 திருவிய நளியுட் புகுத்தழ னுமத் தீர்த்தநன் காழிந் தணிந்து
 குருவிய னயன மணித்தொடை பூண்டு கோதிலைத் தெழுத்தளங் குறித்தே
 பொருவிய லாத வாதவப் பிரியப் புகர்முகக் களிற்றினைக் கண்டு. (2௩)

தளிவலஞ் சூழ்ந்து தம்பிரான் வடிவந் தானெனுங் குருந்தினை யருச்சித்
 தொளிவள ரான்ம நாயகர் திருமு னுற்றன்பு மிகப்பணிந் தெழுந்து
 களிகொள மலர்க்கை தலைமிசைக் குவித்துக் காரண தீதவான் பொருளே
 தெளியநா னின்னை மணப்பது வேட்டேன் றிருவருள் புரியென நிம்ப. (௨௪)

மறைமுனற் பொருளுள் எரங்கியா காய் வாணியா வருள்செயு மணங்கே
 கறையறு மணியு மதனிடத் தொளியுங் கலந்தென நீயுமோர் நாடு
 முறைகுவ மெனினு நீபுரி தவங்கண டினைமணந் திடுவதற் குள்ள
 நிறைதரு விருப்பங் கொடுகினை வாலே யாம்படி நினைத்தன் மன்றே. (2௫)

நினைத்தவா றாந் யித்தலத் தடைந்தாய் சிடுகளஞ் சகளரிட் களத்தோ
 டினைத்தவாஞ் சகள மெனுமொரு மூன்று ளரும்பெறல் யோகநா யகியே
 முனைத்தரிட் களமாஞ் சகளநீ யிரண்டு முயங்கிய தியோகபீ டங்கா
 னனைத்ததா மனைய பீட்டமே மலாந்து நவின்றகிட் களத்தொடுங் கலந்து. (26)

மாதவம் புரிமோ புரியுந் யுணரும் வண்ணநாடு நாட்சிதந் தருளித்
 தீதற நினைத்த விதமுடித் திடுவாஞ் சேறியென் றருள்செயக் கேட்டுக் [தா
 காதலுந் து ளமுந்திமே லெழுவான். கடுப்பத்தாழ்ந் தணள்வினார் தெழுந்
 னோதலவு கமையா யோகபீ டத்தை யுற்றமர்ந் தருந்தவம் புரிவான். (2௭)

வேறு.

சூந்த ளக்கருங் கூந்தல் சடிலமாக்
கந்த ரத்தணி கண்டிகை யாரமாச்
சுந்த ரத்திருநீறு துதைந்தது
சந்தி ரக்கலை போலத் தயங்கிட.

(2.௮)

சிற்பி டைக்கொடி தாங்குதல் சீராயாப்
பொற்று ணைக்குழை பூண்டது சங்கமா
மற்றொ ரொப்பிலா மாதுமை கோயிலு
ஹற்ற போதந்த யோகபீ டத்தமர்.

(2.௯)

கருணை நாயகி காதலொ டுத்தழீஇப்
பெருகு நீரொடு நீருறு பெற்றிப்போ
லொருவி லோருரு வுற்றவ ளோடொன்றாய்
மருவினாள்யோக பீடத்தின் மாதலம்.

(௩.௦)

ஒருப தமமிழத் தோர்பத மூசிமேன்
மருவ லுன்றி மலர்க்கை யிரண்டையுங்
குரும ணிச்சடை மீது குவித்துமூக்
குருவ நன்னுதி மீதுகண் ணுற்றிட.

(௩.௧)

அவாவொ டுங்கும் பகத்தினால் வாயுவை
யுவாம தித்தலத் தொன்ற வொடுக்கியே
சிவாய மந்திர நாவிற் செபித்துமேற்
றுவாத சாந்தத்திற் சோதியுந் தானாமாய்.

(௩.௨)

ஏக போகமா யெங்கும் வியாபீக
மாகி யின்ப வதித் சுகததொடு
மோக மாய்க்குருந் தத்துறை மூர்த்தியைப்
பாக வுட்கொடு புண்ணினன மாதலம்.

(௩.௩)

அந்த வேலையெம் மையன் குரோதனைச்
சந்த மாருமை செய்தவங் காதநீ
யெந்த வைப்புறும் பாக்கென் றியம்பலு
ந்த மற்றவ னுந்நயந் தானதை.

(௩.௪)

செய்யு மேன்மைத் தவத்தின் செயலுணர்ந்
தைய னங்கவட் கற்புத மாம்படி
தய்ய வெள்விடை மீமிசைத தோன்றிநின்
றய்ய யோகத தியானத்து ணர்த்துவான்.

(௩.௫)

உன்றன் மாதவங் கண்டிங் குவப்பொடு
மன்றல் செய்திட வந்தனம் யாமென
வினறி தென்கொலென் றெண்ணி விழித்தது
மனறு மேவிம யாசலத் தங்கணைர்.

(௩௬)

யோக பீடத்திங் குற்ற வருவொடுங்
தாக மோடங்ஙன் றங்கிடக் கண்டன
ளோக காதனு முன்சிட பத்தின்மேற்
போக மேவுருக் காட்சி புரிந்தனன்.

(௩௭)

கண்டு நானொ டெழுந்தகை கூப்பிடு
லண்டர் கோன்மணஞ் செய்வதற் காமெழிற்
கொண்ட கேரலமுட் கொண்டொரு கேர்யிலு
ளொண்டொ டிக்கை யுமைபோ யிருத்தலும்.

(௩௮)

இமைய மன்னனு மேனையு மியாவரு
முமையங் குற்ற வதிகய முண்ணினைந்
தமைத ராமகிழ் வுற்ற வமைதியிற்
சமைய வாவயி னியாவருஞ் சீருவார்.

புண்ட ரீகனு மாலும்புத் தேளிரு
மண்ட லச்சடை மாதவ ரியாவருங்
கொண்டன் மேயவே தண்டக் குழாங்களு
மெண்டி சைக்கண காதரு மெய்தினார்.

(௪௦)

அற்பு தத்தொடு மண்ணன்முன் போய்தொழு
வெற்பு காதனை ரோக்கிவின் னோரெலாம்
பொற்பு மேவுநின் பூவையைய யண்ணல்வேட்
டிற்பு குந்தின மின்றென வோதலும்.

(௪௧)

மயன்வி தித்த மணப்பெரு மண்டபத்
துயர்ம ணப்பொலி வுற்ற வுமையமெய்ப்
பயன்கொள் ளெற்பன் பரமற்கு கன்மணச்
சயமு நப்புணற் றூரை யளித்தனன்.

துதிம ணம்புரி தோகையொ மும்பரன்
கதிகொண் மால்விடை யேறிக் கயிலையுற்
றதிக மாம்பலிள யாட்டி னமர்ந்தனன்
பதியு மன்பர் துதித்துப் பரவவே.

(௪௨)

அம்மையோகான் காற்றிய பீடத்தின்
வேம்மை தீர்சிறப் போதினம் வேந்தனே
யெம்மை யசுளிறை யேவலி னுலடை
செம்மை வீரன் நிறமும் விளம்புவாம்.

(சச)

யோகபீடச்சிறப்புரைத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சு௦௭.

வீ ர ப த் தி ர ப் ப ட ல ம்.

யாவரும் புகழ்சி வானு பவமெவ்வா நிருக்கு மென்னின்
மேவரு முருவொன் றுற்றுப் பெருந்துறைக் கோயின் மேவித்
தாவரும் பூசை யோடு சாறுகொண டெட்டந்தோக் கெல்லா
மோவருஞ் சோறு நல்கி யுவந்துவீற் றிருக்கு மன்றே,

(க)

சிறுவிதி யென்பான் செய்த தீமகச் சாலை யெய்தி
மறுவறு முமையாள் சீறித் திருவுரு மறைத்த பின்னர்த்
தெறுவலிக் குறுந்தாட் பூதச் சேனையோ னெற்றி நாப்ப
ணுறுவிழி திறந்தா னந்நின் றுதித்தனன் வீர னென்பான்.

(உ)

சடைமுடி யண்டத் துச்சி தடவரப் புயந்தி காந்த
முடைபட நெருங்கக் கண்க ளுலப்பரும் புலிங்கங் கொட்ட
மிடைபுகைப் படலம் வாயில் வெளிப்படப் பிறையுந் தஞ்சென்
றடைதரு மெயிறு தோன்ற வாரமுற் றுவாலை வீங்க.

(ஈ)

பலகைவாள் வைரம் வைவேல் படுதழற் கணிச்சி சூல்
மிலகுசக் கரந்து ரோண மங்குசம் பாச மின்னுங்
சூலவுவன் றண்டந் திண்டோ மரமுதற் சூலவ வேந்திக்
கலகமொன் றறத்து மிக்குங் கைபல பொலியா நிற்க.

(ச)

கொண்டமே னியிலுண் டாய குறுவியர்ப் பிடைச்ச னித்த
புண்டவா வெயிற்றுப் பேழ்வாய்ப் பூதவே தாளக் கூட்ட
மண்டரு நடுகை வோரெண் ணுயிர கோடி குழத்
தொண்டந்தம் பெருமான் முன்பு தொழுதெழுந் திதினைச் சொல்வான்.

(ரு)

எழுகடல் குடிக்கோ மேரு வரைபெயர்த் தெடுத்த மன்றை
முழுவரை யெலாந்து ளாக மோதுபு முடிக்கோ மாலிச்
செழுமல ரோனைக் கையாற் பிசைந்துபொட் டிடுகோ செந்தி
யொழுக்கெங் கணும்வி ழிக்கோ வுறுதரை கவிழ்த்தல் செய்கோ.

(க)

தினைக்கடாக் களிற்றை யொளீரூச் சேர்த்தவால் பிடித்த டிக்கோ
முனைக்குமண் டங்க ளாய முழுதுங்கைக் கொண்டு பந்தி
னுனைக்குமோ ரீடல் செய்கோ பற்பல வுணாப்ப தென்றீ
நனைக்கெலா முணவு செய்கோ வருளென நவின்று நீன்றான். (௭)

மோகமார் மூடத் தக்கன் முதல்யாரு நமக்கு நல்கும்
பாகமின் நென்று கூறிப் பண்ணுவான் மகமன் னுன்பா
லேகிநீ பாக முண்டோ வில்லையோ வெனக்கே டிய
னுகிய வவன்ம றுக்கி னடர்த்துவா வென்ற னையன். (௮)

இடுபணி யீதுதா னேவென் நெயிநெலா மிலங்க நக்குக்
கொடுவலிப் பூதஞ் சூழக் குறுகினன் யாக சாலை
விடுதல்செய் யாம னான்கு வாயிலுந் காவன் மேவத்
தொடுகழற் காலான் வைத்துத் துண்ணென வுட்புக் கானால். (௯)

வீரனுட் புருத லோடும் வெம்புலிப் போத்துக் கண்டு
சோருமான் சூழாங்க ளென்னத் துண்ணென நடுங்கி வீழ்ந்தார்
யாருமற் றனைய வேலை யழிதனைத் தக்கன் முன்போ
யோருமெம் பெருமான் பாக முண்டுகொ விலைகொ லென்றான். (௧௦)

இலையென மொழியா னுண்டென் றியம்பிடா னிருப்ப வன்னுன்
றலையற வாளால் வெட்டித் தழல்படு குண்டத் திட்டி
நிலைஞலைந் தோடு மெச்சன் றலையையு நேரே வெட்டி
யலைபுரிந் தனன்மற் றுள்ள வமரர்கள் பலரு மாய. (௧௧)

சிறுவிதினைவி முன்னுச் செறிந்தபன் மாதர் தம்பாற்
குறுகுபு முன்போ யம்மை கோபத்தில் வருபெண் டெய்வ
நறுவினைக் குழல்வார் காது நாசிவன் முலைமுன் னாகச்
செறுவலி கொண்டு கொய்து தெறுசின மொழித்த தன்றே. (௧௨)

கொடுவலிச் சுழலுஞ் செங்கட் குறியதாட் பூத மெல்லாந்
கடுகிமற் றடிந மாதர் கலையா யறநெ கிழ்த்துப்
படுமுலைக் குவடு பற்றித் தழிஇத்தழிஇப் பருகி வாய்கீர்
விடுதலற் றிருந்த காம விடாய்தவிர்த் திருந்த வன்றே. (௧௩)

உடையநெய்க் குடம னைத்து முருட்டுபு பொரியைச் சிந்த்
மிடைதரக் குவித்த வோம் விற்கெலா மொன்று செய்து
புணுபுகக் குழியி லிட்டி நீரனீர் புசுட்டிப் போக்கி
நடைமழச் சிறுபூ தஞ்செய் குறம்பினை நவில்வா ரியாரே. (௧௪)

இவ்வண்ணங் கோபத் தினையாகத்தீ யோடு நாய்த்துச்
செவ்வண்ண மேனி வீர னின்றனன் சிவனை யுள்ளி
பவ்வண்ணம் பேரல வெங்கு மாயவ னதனை யோர்ந்து
சுவண்ண மறுப்பாலிகுத் தோன்றின னனாவென் னேற்றின். (கக)

விடைமிசை யமலற் கண்டு தாழ்ந்தெழுந வீர னிற்ப
வுடையவ னிரங்கி யாரு முயிரடைந் தெழுமா செய்தி
சடையவ வெனலு மையன் சாற்றிய வாறெ ழுப்ப
நடைதளர்ந் தெழுந்தெல் லாரு காணொடும் பிரானைத் தாழ்த்தார். (கக)

தாழ்ந்தெழுந் தொதுங்கி நிற்குந் தண்டுழாய் முருந்த னாகிப்
போழ்த்தசின் னையனா நோக்கிப் பொய்ம்மனத் தக்கன் வார்த்தை
வீழ்த்தரீர் பட்ட பாடு விரிப்பதென் னிவத்து ரோகத்
தாழ்த்தமை தீரு மாகம் பெருந்துறை யடையி னென்றான். (கக)

என்றுணாத் தவணாப் போக்கி வீரனோ டுமிலவென் னேற்றுக்
குன்றுகைத் தொருவே தண்டங் குறுகிவீற் றிருந்தா னம்மை
தென்றிசைச் செல்லுங் காலைச் சேறிகீ காவற் கென்று
நன்றிசைத் திடலால் வீர பத்திர நம்பன் போர்தே. (கக)

அம்மைசந் நிதியி னின்றே காவல்செய் தமரா நின்றான்
செம்மைகொ ளவற்றாழ்ந் திட்ட சிததிகள் பெறுவா ரியாரு
நம்மையாள் பவனசொற் பற்றி நாரணன் முதலோர் ஞால
மும்மையேத் தாங்க ணெய்தி முருகனோர் சிவத்து ரோகம். (கக)

பகலருந் திறல்சால் வீர பத்திரப் பெருமான் றோற்றத்
திகலருஞ் சிறப்பு மம்மை சந்சிதி யினையந்த வாறு
முகலருங் களிப்பிற் சொற்றா மொளிற்பெருந் துறையி லொன்று
தகவருந் தீர்த்த மேன்மை யனைத்தையுஞ் சாற்ற வாமால். (20)

'வீ ர ப த் த ர ப் ப ட ல ம்' றிற் று.

ஆகத்திருவருத்தம் ௬௨௭.

தீ ர் த் த ப் ப ட ல ம்.

அயனரிதாழ் தில்லை வா யிரரு மையரே
பயனமையும் வீரசுத்தின் வாச்சியநீர் பகருமென
மயன்மருவாச் சபைரேரே மரீஇச்சுட்டி யுணாத்தினு
ரியன்மருவு செஞ்சரண மெமமனோ ருயிரக்கரணம். (6)

சிவதீர்த்தம்.

நலமாரும் பெருந்துறையி னவதீர்த்த காளுமுள்
வலமாருஞ் சிவமாதி மலரவனீ ரூக்கையுங்
குலமாரு நவபேத மவையெனக்கூ றுவரறிந்தோர்
சலமாரு மதில்பொடித்தா ரநாதியே சமைத்தனரால். (2)

ஆயநவ தீர்த்தத்து ளமலமாஞ் சிவதீர்த்த
மேயசைபக் கீசான விதிக்கிலுமை தளிவாயிற்
பாயவெதி ரொருகூவப் படிவமா வினிதமருந்
தோயமதில் வானவருந் துணைந்தாட லரிதாகும். (௩)

அன்னசிவ தீர்த்தத்தி லொருதிவலை யருந்திவொர
முன்னமமை மலமாயை கன்மமுத லற்முருக்கிப்
பன்னமல ரணையான்முற் பல்லோரு நறுமுறுப்ப
நன்னலமார் சிவக்கலப்பு நண்ணியனு பவித்தமாவார. (௪)

மலையராயன் மகளியோகம் பயிலுதற்கு மருவியநா
ளிலவரிய வத்தீர்த்தத் ததிவிருப்பங் கொடுபுவனத்
தலைவினைத்தாழ்ந் தொருதிவலை தலைமிசைக்கொண டவர்சன்ம
நிலைகுலையும் படிவரந்தா வெனக்கொண்டு நிறுவினாள். (5)

எண்ணரிய மகத்துவஞ்சால் சிவதீர்த்த மேனையநீர்
நண்ணரிய புகழான்ம நாதகூ பப்பெயர்ப்பெற்
றண்ணரிய வபிடேக மாட்டுதற்கே பாங்காகுங்
கண்ணரிய வதன்பெருமை கட்டுணைக்க வல்லவரியார். (6)

அக்கினிதீர்த்தம்.

ஆதிநா யகன்கோயிற மென்மேறகி லருளுருவப்
பூதிநா யகன்றழற்கண பொருந்தநோக் குறப்பாய்ந்த
கோதிலாத் தழலெழபா தலமுருவக குதித்தெழந்த
திதிலாப் புனற்பெயரக் கினிதீர்த்த மெனப்புகல்வார. (7)

ஆயதனை யறிஞ்சத்தி தீர்த்தமென வறைதருவார்
பாயவதன் மகத்துவத்தை யாமேயோ பகர்தருவோந்
தோயமதைத் தொடிந்ருகிற் றுணைந்தாடி னோக்குறினு
ளையகினைத் திடிற்றகவி னியல்பயனா யளப்பவரார. (8)

திருந்தபுகழ் மலரயன்புத் திரானுன சுவாயம்பு
பொருந்துதவத் தாற்பிறந்த புத்திரரோ ரிருவருளர்
வருந்துதலி லொருவனா மம்பிரிய வர்த்தனனா
லிருத்திறல்சான் மற்றொருவன் பெயருமினி யறையக்கேள். (9)

சுத்தான குணமுடையான் நிண்ணளிக்கா கரணான
முத்தானக் களிற்றரசர் முடிதேய்க்கு மொய்கழலான்
கொத்தான மலர்த்துழலார் மடவெழுதுங் குலக்காம
கூத்தான பாதனெனி யிவாருபெயர்பெற்றவனம்மா.

(க0)

அன்னவனியா வரும்புகழு மரும்புதல்வற் பெற்றெடுக்கு
முன்னமுடை யவனாகி மூரீரீ ரவனியிடத்
தென்னதலஞ் சிற்றத்தல மெனவினா வித்தெளிந்து
பின்னமடி வந்தடைந்தான் பெருந்துறையாஞ் சிவபுரத்தை.

(கக)

வந்தனப் பெருந்துறையின் வளமுழுது நனிநோக்கி
யிந்தவளத் தலமொன்றே புவிப்பயனா விருந்ததல
மந்தமிலா வித்தடைந்தேற் காகாத தென்னென்று
சந்தமுற மிகமகிழ்ந்து தவஞ்செய்யக் கருதினான்.

(கஉ)

ஒள்ளியதண் புனலாயு மக்கினிப்பே ரொழியாத
வள்ளியதீர்த் தம்படிந்து வயங்கியவெண் ணீறணிந்தே
நள்ளியகண் மணிமால புனைந்துநயந் தைந்தெழுத்து
முள்ளியசிக் தையனாகி யொண்மலர்க்கை குவித்தெழுந்தான்.

(கங)

மிக்கவரா யினிதமரும் வெயிலுவந்தார தமைப்போற்றிச்
சொக்கவிநா யகர்பதமுந் தொழுதுருந் தினைவணங்கித்
தக்கவரேத் திடுமானம் நாதர்முனஞ் சார்ந்திறைஞ்சி
யக்கமணி யாஞ்சிவயோ காமபிகைபா தழும்பரவி.

(கச)

எண்ணியகா ரியமுடிக வேண்டுமென வெடுத்தியம்பித்
தண்ணியவா ரழர்நீர்த்தத் தடங்கரையி லடைந்தமர்ந்து
புண்ணியவா ரஞ்ஞானம் நாதாதாள் புந்திகொடு
நண்ணியதா முண்டாவு நயந்துயோ கத்தமார்தான்.

(கரு)

உண்ணாமே யோகருகரு முத்தான பாசனஞ்
ரெண்ணாமே யொழிவாக்கொ லடியவருக் கெளியவாதாற்
தண்ணாமேற் றேன்றாத சடைமுடியோ டயன்முயன்று
பண்ணாமே னியின்பெ திரந்தார் பார்த்தனுட னமரெதிர்த்தார்.

(கக)

அண்ணலடைந் தமைதெரிந்துத் தானபத னெழுந்துபணிந்
தெண்ணலினி யென்னையென் றிருகைகுவித் தெதிர்திருக்
வுண்ணலவிட மாககொண்டா ருயாமேரு முடியமாந்து
நண்ணலமை கோளியக்கு மகவளித்தோ நடவெனாராந்

(கஎ)

சொல்லமுடி யாமகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டு தொழுதபோய்
வல்லதன திருக்கைமரீஇத் தருவனா மஃபெற்று
நல்லமக மேருமுடி நண்ணவைத்துக் கோளியக்கு
மொல்லமைதி தெரிந்துவந்தா னுத்தான பதனென்பான். (கஅ)

இன்னுமொரு கதையுரைப்பா மெறிதினாகீ ரிருந்தடத்து
மன்னுதகட் டகட்டுநெடு வாணமீன் வெடிபோய்வான்
முன்னுசெழுங் கற்பகத்தின் கழுத்தொடிக்குஞ் சூழ்வனஞ்சால்
பன்னுபெரு விதர்ப்பமெனும் பைதிரத்து ளொருநகரம். (கக)

கனகமதில் புடையுடுத்த காம்பீலி நகர்க்கொருசா
ரனகமலி விபுலமெனு மந்தணர்சே ரியிலுள்ளான்
றினகரமண் டலம்பொருவுந் தேசகா லொருமறையோன்
முனகரிய தொழில்விசுவம் பரனென்ன மொழிபெயரான். (உ௦)

அன்னவனுக் கிருவர்மனை வியருள்ளா ராங்கவருண்
முன்னவன்பேர் கனகையொரு முனையுடையான் முனையில்தான்
பின்னவன்மற் றவடுயரம் பெயர்ப்பதற்கம் மறையவன்ரு
ன்னன் ரறம் ப்லமுயல்வான் றீர்த்தமெலா நணிப்படிவான். (உ௧)

அதுதெரிமூத் தவனெஞ்சத் தழுக்காறு நனிபூண்டே
யிதுபுரியு முயற்சியெளி னிளையாளுக் கொருமகவு
கதுமெனத்தோன் றிடுந்தோன்றி நமதுகா தலன்செல்வங்
குதுகலம தறவிரண்டு கூறாகக் குறைபடுமால். (உ௨)

முற்றியனெட் றுயரமெலா முதலோடு முடிப்பனென்ப
பற்றியநஞ் சுணங்குடிப் பாதகிகொன் றுடவனைச்
செற்றியபா தகம்வருத்தத் தேயமெலா முழித்து
மற்றியலோர் வனமடைந்து வன்றியா லுயிர்மாண்டான். (உ௩)

கோலத்தா லுயிர்மாய்ந்தாள் குணங்குருவ மொன்றடைந்து
சூலத்தாற் பொலியங்கைத் தோன்றலா ராணையினான்
ஞாலத்தா ரீர்நிழலை நண்ணுமே கவன்றலைவாள்
பாலத்தார் விழிப்பெருமான் பெருந்துறையோர் பாங்கடைந்தாள். (உ௪)

ஆயவிடத் தொருவிருக்க மேலமர்ந்தா ளக்காலை
•சேயமிரு புருவொன்று நிறைதாபம் பெடைக்கொழிப்பான்
பாயவழம் நடம்படிந்து பறந்தமே லெழீஇச்சிதறத்
தூயபுனற நிலையென்று சோர்வொழிபேட் டுடனின்றும். (உ௫)

சோர்தருபேய் மகனாடம்பிற் றோய்தாவல் வருநீங்கிச்
சார்தருபா தகமினத்துத் தவிர்த்து தே வருவாமி
சோர்தருசெஞ் சடையாளர் நெடுங்கயிலைப் பதியடைந்தான்
சோர்தருமா தேவிபணி நிலைக்கொண்டான் பெய்தினளால். (2.க)

அறவனத்தக் கினிதீர்த்தம் படிந்தவான் கபோதகம்பெண்
புறவுடம்பின் விழுத்தியபஃ நிவலையிற் போந் தொருதிவலை
மறமயற்பே யுடல்படியத் தேவுருவம் வந்ததெனி
னிராமலரத் தடப்பெருமை யெம்மனோர் சொலற்கெளிதோ. (2.உ)

தேவதீர்த்தம். வேறு.

தண்ணைய வான்ம நாதர் சந்திதி யவாழித் தித்தி
னன்னிய நெல்லிக் காவு ணயந்தமர் தருமோர் தீர்த்தம்
புண்ணிய வரனோ ரியாரும் போந்துபோந் தாட லாலே
யெண்ணிய தேவ தீர்த்த மென்பரா லதற்கு நாமம். (2.அ)

அன்னதை நாத தீர்த்த மென்றறி வுடையோர் சொல்வார்
பொன்னவீர் கமலம் பூத்த புனலதிற் படிவோ ரியாரும்
பன்னரு மிம்மையோடு மறுமையும் பண்பிற் றுய்த்து
மின்னவீர் சடையான் பாத மேவிலீற் றிருப்ப ரீற்றில். (2.க)

தென்றிசைக் கடற்றீ ரத்திற் செல்வமுங் கல்வி யுஞ்சேர்ந்
தொன்றிய வளத்தா னாளு மோங்கரி மந்தி ரப்பேர்
துன்றிய புரமொன் றுண்டு சுரநகர் வாழ்க்கை யோரு
நன்றிய லாகரு மேவ நண்ணுவர் வேட்கை மாதோ. (2.உ)

அந்தநற் புரத்தி லெம்மா னாலய மொன்றுண் டென்று
நந்தமக் கருளு மீச னாமமோ மந்தி ரேசன்
பிர்தலி லருள்சா லுமை பிரமநா யகியென் பேரான்
பந்தமி லிருவ ருக்கும் பண்ணினர் திருவி ழாவே. (2.க)

சாறுசெய் தினத்து ளோர்நாட் டையலோ டைய னூதி
யேறுகொண டலங்கா ரஞ்சா ரெழிற்றிரு வீதி யெய்திப்
பேறுதல் கடியார்க் கெல்லாம் பெறற்கருங் காட்சி நூலிக்
கூறுதன் கோயி லுள்ளாற் குறுகிவீற் றிருந்தா னன்றே. (2.உ)

இருள்செறி கால மாக விதபுரு நடவை தேருந்
தெருளின்மித் திரனென் பானோர் மறையவண் கிகரிக் கப்பாற்
பொருளிலை யெனக்க ழித்த தீபத்துட் பொருந்து மொன்றை
மருளறக் கழியிற் கோத்து வழிக்கொடு நடத்து பேரனான். (2.உ)

அன்னவன் முன்பு செல்லச் சீலர்தொடர் தகத்துட் போவான்
மின்னகு தீப நோக்கி வினாதரத் தொடர்ந்து சென்றார்
சொன்னவச் சிவ்வால யத்தெண் ணெய்கவர் துரோக மேவு
வென்னரும் வறுமை மூடப் பட்டிமற் தளற்றி லாழ்ந்து. (௩௪)

கொடிதுநாள் கழிந்த பின்றை நிலத்திழி பிறப்பி னுற்றார்
கொடியமற் றிதற்கு மூல மெனக்கூறு மித்தி ரன்றான்
றடிதரா ரிரப்பு மூடித் தனையிப்பன் னாளு முன்று
கடியவெந் நோய்க்கோட் பட்டிக் காலனூ ரடைந்தா னன்றே. (௩௫)

ஆவயி னிரய மெல்லா மளப்பினா ளனுப வித்து
மேவருங் கிருமி யாதி வேறுவே றுதித்து மாய்ந்து
பாவமன் னுமலி யாகிப் பல்லிடத் துழலங் காலை
யோவரும் பெருந்து டைப்பாற் பிதிர்வன முற்ற னன்றே. (௩௬)

சுவெனச் சாம்பர் வீழ்ந்து புரளலுந் தூய ஞானம்
வடுவறச் சிறிதுண் டாக மற்றந்த வலியி னாலே
படுமலர்த் தேவ தீர்த்தம் படிந்துபா தகந்த டிந்து
கொடுமலக் குறம்பு மாய்த்துக் கூடுபே ரின்ப முற்றான். (௩௭)

அறத்தினை வேண்டி னாலு மளப்பரும் பொருள்க ளாய
கிறத்தினை வேண்டி னாலுந் திகழ்தரு மின்ப மென்னு
கிறத்தினை வேண்டி னாலு நிகழியிம் மூன்ற னுக்கும்
புறத்தினை வேண்டி னாலும் பொலியநல் கிடுமத் தீர்த்தம். (௩௮)

முனிவர்தீர்த்தம்.

உமைமண வாளன் கோயி லுத்தர திசையின் கண்ணே
யமைசிறப் புடைய வீதிக் கருகொரு தீர்த்த முண்டாற்
கமைமுனி வரர்க ளாடிக் களித்தருந் தவஞ்செய் நீராற்
சமைதரு முனிவர் தீர்த்த மென்மனார் தலைமை சான்றோர் (௩௯)

இன்னமற் றதனை விந்து தீர்த்தமென் றெடுத்துச் சொல்வாரா
பன்னமற் றநீ ராடிற் பாதக மனைத்து மாயுந்
துன்னமும் மலக்கி ழுறஞ் தொட்டெறி வன்மை மேவு
மின்னுமஞ் சடையான் பாதக் கலப்புமே விடுவ துண்மை. (௪௦)

கொழிதமிழ் மணக்குஞ் செவ்வாய்க் குறுமுனி வரனென கோமான்
பழிதபு பொதிய மேவும் படிவழி யியங்குங் காலைக்
கழிநவத் தருவா சன்றன் காதல ரிருவ ராய
வழிதகைக் கொடுவா தாவி வில்வல னடித்து மேவி. (௪௧)

லஞ்சகத் தூட்டல் கண்டு மீற்றவர் தமைநீ ருங்கி
கெஞ்சகத் துறுவன் மைந்த ரிவரென ினைந்து நானு
மஞ்சகத் தொழித் ராத பெருந்துறை மருங்கு வந்து
நஞ்சகக் கழுவா யாநீறித் தமிழ்முனி வரனி னைந்தான். (சஉ)

தண்ணிய முனிவா தீர்த்தஞ் சார்ந்துசங் கற்பங் கூறிப்
புண்ணிய முனிவ னாடிப் போர்த்திய பழிய னைத்து
மண்ணிய விசேடம பெற்றான் மற்றுமத தீர்த்த மாடி.
யெண்ணிய பேறு பெற்றா ரெண்ணிலா ருலகி லம்மா. (சங)

அகத்திய முனிவன் பின்னு மமைந்தவென் ளாற்றின் மூழ்கி
மகத்துவ மிகுமவென் ளாற்றின் வடகரை யிலிங்க நட்டுத்
தகத்திகழ் பூசை செய்து தன்பெயர் நிறுவிப் போளு
னிகத்தியல் போக மாதி யெய்த்வா ரதுபூசிப்பாரா. (சச)

அசுரதீர்த்தம்.

அங்கன ருபாத்தி யாய ராயமர் கழக மாகத்
தங்கிய வாங்கோர் தானந் தனக்குப்பச் சிமதிக கின்கட்
பொங்குமோர் தீர்த்த முண்டாற் புகரற வசூர் தோய்த்து
பங்கியில் வரங்கள் பெற்றா ராதலாற் பாரி லுள்ளோர். (சடு)

வலிதரு மசுர தீர்த்த மெனும்பெயா வழங்கா நிற்பா
சலிதரு தரமி லாத சதாசிவ தீர்த்த மென்றும்
பொலிதரு புலவா சொல்வா ரங்கதிற் புகுந்து மூழ்கின்
மெலிதரும பாவ மெல்லாம வீட்டின்பு மெய்து மன்றே. (சசு)

வாயுதீர்த்தம்.

மருவிய குருந்தி னுக்கு வாயும லையிலோர் தீர்த்தம்
வெருவற வாயு மூழ்கி வயிற்றுகோய் வீட்டி வாழ்ந்தா
னெருவிலத் திறத்தால் வாயு தீர்த்தமென் றுணாயா நிறபா
திருவினர் மகேச தீர்த்த மென்னவுஞ் செப்பு வாரால். (சஎ)

உரைத்தவண புனலா றின்னு முரைக்கவேண் டியவோர் மூன்று
தினைத்தடம் பின்பு சொல்வாந் திருப்பெருந் துறைய கத்து
வரைத்தடந் தோட்கு ராதி யாவரு மடிய மாட்டிப்
புரைத்தசீரக் குமாரன் வந்து பொருந்திய திறமுஞ் சொல்வாம். (சஅ)

தீர்த்தப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவருத்தம் ஈனது.

குமாரர் வருகைப்படலம்.

அதுமுத லுதுமுத லென்ற றைந்திடா
திதுமுத லெனத்துணி யியல்பு நல்கிடு
முதுமுத னூலென மொழியும் வாசகப்
புதுமுதன் மலரடி புந்தி மன்னுமால். (க)

ஒருசிறு விதிமகச் சாலை யுற்றவன்
றருதக ருணுணச் சமைந்த வானவர்
வெருவறக் கடையெலா மேனி கொண்டெனப்
பெருவலிச் சூர்முத லோர்பி றந்தனா. (உ)

எண்ணினு ளருந்தவ மியற்றி நெற்றித்தீக்
கண்ணினுள் பால்வர மனைத்துங் கைககொண்டா
ரண்ணுபே ரண்டமா யிரத்தெட் டாளுவா
ருண்ணிலா மருள்கிறி தேனு முற்றிலார். (ங)

அன்னவ ரலைத்திட வலையின் வாய்ததுரும்
பென்னவா னவரெலா மலை லேய்ந்தனர்
சொன்னமா தேவர்க்குத துரோகஞ் செய்பய
னின்னதோ வின்னமு மெய்து மென்பரால். (ச)

ஆலவாய்க் கரும்பென வவுண ராலுடை
மாலயன் முதலிய வானு ளோரெலாம
வேலைநஞ் செழுததமைக் காதத வித்தகன்
சோலைசூழ் திருப்பெருந் துறைவந் தெய்தினார். (ஊ)

அய்யனே யபயம்வெவ் வரிண மேந்திய
கய்யனே யபயம்வெங் காலற் செற்றகாற்
செய்யனே யபயமா தவத்தர் சிந்தைவாழ்
மெய்யனே யபயமியா மெறிவு மேவினேம். (ஈ)

முத்தனே யோலமெம் முதல்வி கொண்டரு
ளத்தனே யோலம்வீண் ணவாம்பெ ருந்துறைக்
கத்தனே யோலமெவ் களைக ணுகிய
சித்தனே யோலமென் றிறைஞ்சி நின்றனா. (எ)

ஆயவக் காலையி லாண்ம காயகர்
சேயமுற் றவர்முகம் பார்த்து நீரெலாங்
காயமேற் போம்வட கயிலை யண்ணுமின்
பாயதும் பனகந்பு பான்மை மேவவே. (௮)

என்றலும வடகயி லாய மெய்தினு
ரன்றலி னந்தியெம் மண்ண ருடொழுஉ
மன்றமர் பிரானுக்கெம் வரவு செப்பென்ற
ரொன்றவ னனுனாபெற் றுள்பு கச்செய்தான். (௯)

உருத்திர மூர்த்தியை யுவந்து கண்டனர்
சுருத்தமை தரவடிக் கடிப ணிந்தனர்
பருத்தெழு மகிழ்ச்சியிற் குடந்தம் பட்டனர்
திருத்தக வவாமுக நோக்கிச் செப்புவான். (௧௦)

ஒன்றுநீ ரஞ்சலி ரும்பர் கர்ள்வளங்
குன்றுரூப் பெருந்துறை கூடி மேவலா
லன்றுதும் பகையெலா மழிவ தாகுமா
லின்றுநா மதற்குவே றியற்ற வுண்டெனா. (௧௧)

ஆறுமா முகங்கள்கொண் டமர்ந்துட் டாதுவை
வீறுவா னுதற்கணிக் வெளிப்ப டித்திடக்
கூறுகா லழறலைச் சுமந்து கொண்டுபோய்த்
தேறுமா கங்கையிற் செலுத்தக் கங்கையும். (௧௨)

மறுவறு பெருஞ்சர வணத்தி னுய்த்திட
வறபொழி களுமறு குழந்தை யாகியோங்
குறுதினத் துமையவ ளொன்று செய்தொளி
பெறுகயி லைக்கிரி பிறங்க வுய்த்தலும். (௧௩)

ஆறுமா முகத்தவ னாய நம்பிரான்
வீறுசெய் தம்பிய ரொமேவி ராவியே
மாறுதீர் பெருவினை யாட்டின் மன்னுத
தேறுமா லயன்முதற் தேவர் கூடிபு. (௧௪)

மறைமுத லடித்தலம் வீழ்த்து வாழ்த்தியே
முறையிட விரங்கிய முக்க னாயக
னிறைபதி னொருவரை நிகழ்தன் சத்தியை
யறைபடை யாகச்செய் தங்கை கல்குபு. (௧௫)

இன்னும்வேண் டெவ்வெலா மினிதி னீந்தவட்
 டென்னுமவா னவர்பகை தொலைத்து வாடுவென
 மின்னுதம் பியரொடும் பூத ரோடுமேய்
 மன்னுதா ரகனயிர் மடிய மாய்த்தபின்

(கக)

வழியமர் தலமெலாம் வழுத்தி யாவரு
 மொழியலை வாயிடை யமர்ந்து முந்துபொன்
 பழியவு ணர்கணினை பகர வேராந்தட
 லொழிவரு மிளவல்கு ஞருந் றெய்யென.

(கங)

மீண்டபி னியாவரு மேவிப் பின்வர
 மாண்டசீர் வீரமா மகேந்தி ரமபுகுந்
 தாண்டவ னவுணர்த மனிக மாய்தரத்
 தூண்டடு படையெலார் தூண்டல செய்யுநாள்.

(கஅ)

அரிமுகத் தவுணனே யாதி யாகிய
 வெரிமுகத் தவரெலா மிறந்து போம்படி
 தெரிபடை செலுத்திமேற் றிகழுஞ் சட்டியி
 லுர்யகு ராயமா வுடல்பி ளந்தனன்.

கோழியு மயிலுமாக் குலவ னோக்கியாங்
 கூழிகா ணிருங்கொடி யூர்தி யாக்குபு
 வாழிவா னவர்கிறை விடுத்தொர மால்வரைச
 சூழியா னையின்பிடி தோள்பு ணாந்தரோ.

ஏலுமவா னகங்குடி யேறற் ற மாமறை
 நாலுமோர் பெருந்துறை நண்ணி யப்பரை
 யாலுமே தகவுசா லன்பிற் போற்றிட
 மாலுமா நிலாரொடும் வந்த னன்னரோ.

(கக)

அம்மையப் பரைத்தொழு தடிவ ணங்குபு
 வெம்மையில் பெருங்களி மேவு சிந்தையான்
 கொம்மையொன் மயின்மிசைக கொண்டு கோபுரச்
 செம்மைசே ருத்தா திசையீசானததில.

(கஉ)

வடதிசை நோக்குபு மகிழ்ந்து வைகிற
 னுடனடைந் தவரெலா மொருங்கு நோக்கியாங்
 கிடமிரு பெருந்துறைக குமார வெனறுள
 மடனிரு மன்பொடு வணங்கி வாழ்த்தினா.

(கங)

கூறிய பெருந்துறைச் குமாரர் சேவடி
கூறிய மலர்பறித் தணியு கல்லவ
கூறிய சன்னபா தகமெ லாமிரித்
கூறிய சிவாணீதத் துவந்து மன்னுவார்.

(௨௪)

கொடிமதிற் பெருந்துறைக் குமாரர் வந்தவா
கொடிவற வுரைத்தன மோங்கற் றோளினாய்
கடிதலில் பெருந்துறை யெனற்குக் காரணம்
படியற விளம்புவாம் பண்பிற் கேடடியால்.

(௨௫)

குமாரர் வருகைப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௭௦௦.

பெருந் துறைப்படலம்.

கதிரழல் கண்ணே மெய்யே கஞ்சமே லிருப்பான் பாகே
யதிரவனைக் கரனம பேறில் லேயினு மாவதாக
வெதிரில்வான் பரமா காரென் றியற்றமி முண்மை சொற்ற
முதிர்புகழ் வாத ஐரெம் முதல்வரே யெமையாட் கொண்டார்.

(௧)

இறையவ னொருமா தேவ னேயெனத் துணிந்த நீரார்
மறைமுழு வதமு ணர்ந்து வைதிகத் துறையி னின்றார்
குறையற வங்க மாதி யாவும்ட் கொண்ட சீலா
பொறையுரு வமைமூற் றாறு மறையமா புகழான் மிக்கார்.

(௨)

ஆற்றநீத் தொழிலே யின்னு மறைபசுக் கொலையே யேனு
மேற்றலோர் பழியு மில்லா ரியாவருந் தொழும்பே றற்றார்
சாற்றலென் னெம்பி ராணைத் தங்களு ளொருவ னாகப்
போற்றல்கொண் டெவ்பா ரென்னி னியாமேயோ புகழ வல்லேம்.

(௩)

தங்களு ளொருவ னாகத் தம்பிரான் றன்னைப் பெற்ற
துங்கமார் கதையென் னென்னிற் சொல்லுவா மன்னு கேண்மோ
திங்களங் குலத்த னாய் செழியர்கோ மகளு ருத்தன்
பங்கமி லான்ம நாநர் பணிசெயற் றுரிமை யாய்ந்து.

(௪)

கங்கைக்குழ் காசி நின்றங் கற்றமுந் தாறு வாய்மைத்
துங்கமா மனையோர் தம்மை வருவித்தான் றோலா மேன்மை
யங்கவர் பாண்டி நாட்டி லவிழ்மலர்க் குருந்த நாளுந்
தங்கிய வனத்தை மேவச் சஞ்ஞபாண் டியனொரு சார்தான்.

(௫)

வழுதியர் பெருமாற் காக்கங் கடறினர் மறையேசி ரெல்லாங்
தொழுதன னிருக்கை நல்கித் தூயபொற் கலிங்க மூந்நா
ரெழுஞ்சொளித் தட்ட மோலா வெண்ணின் னெருங்கு வைத்துச்
செழுமுகத் தொவ்வொன் றாகச் சிறப்புறக் கொடுத்தா னன்றே. (க)

எஞ்சிய தொன்றேற் பாரிங் கில்லாத குறையென் னென்றான்
விஞ்சிய புகழார் தம்மை மேதகப் பலகா வெண்ணி
யஞ்சிய மனத்த ராகி யையமுற் றெருவர்க் காணேன்
துஞ்சிய புகழா யென்ன செய்குவாஞ் சொற்றி யென்றார். (எ)

வழுதியு மறைவ லாரு மயங்கின ரிருக்குங் காலை
யெழுதரு மறைக டேரூ விறையவன் குருந்தி னின்று
முழுமறை யவனைத் தோன்றிப் பூழியன் முன்ன ரெய்திச்
செழுமுந்நூற் றுவரெம் மோடென் றுரைத்தனர் தியக்கந் தீர்த்தாா. (அ)

இழுகையர் தமைச்சா ராநா மெஞ்ஞான்று மிவனா நீங்கேந்
தழுவவ மெனநீ நள்ளி வழுதிதன் னுதலிற் சாத்திப்
பழுதறு மாக்கங் கூறிப் பரவுபொற் கலையு மேற்றுத்
தொழுதரு மறையோர் கூட்டத் தொருவராத் துன்னி னாரால். (க)

மதிநலம் பொலிமுந் தூற்று வருளிவ ரொருவ ரென்றே
யதிக்யம் பயப்ப வான்ம நாதருக் கறைந்தா ரோபேர்
திதிபுரி தென்னர் கோமான் மறையவா செய்யு மன்புந்
துதியிறை யவர்தாஞ் செய்யு மருளுஞ்சீர தூக்கி நின்றான். (க0)

மின்னகு வேலான் செம்பொன் மானிகை வெவ்வே றுக்கி
யன்னவர்க் குதவி யவ்வூர் மானிய மாக நல்கி
யின்னமும் வேண்டுஞ் செல்வ மியாவையு நிரப்பிப் பின்னர்
தன்னக ரடைந்தா னன்ம நாதாதா டலைமேற் கொண்டே. (கக)

ஒதிய மறையோர் தம்மு ளொருவரா யான்ம நாத
ராதியில் வந்த வானீ தறைந்தன மப்பாற் கேண்மோ
சோதியை யான்ம நாதர் சுயம்புவை யருச்சித் தேத்திப்
போதியன் மறைவ லானும் புகழ்மறை யவர்கள் வாழ்நான். (கஉ)

எண்ணிய மறையோ ரெல்லா மிராப்பக லன்பு பொங்கட்
புண்ணிய வான்ம நாதர் பூசலா முயலு மாற்றா
லண்ணிய சிறுவர்க் கத்தி யயனஞ்செய் விப்ப தற்கோர்
தண்ணியர் வேறி லர்மைத் தளாவுளத் தடைந்தா ரன்றே. (கஃ)

இருமுது குரவர் கோயிற் பணிவிடை எமக்குஞ் ஞான்று
மொருவரும் வேலை யாகு மொருபெரும் பேறு பெற்றோம்
வெருவறு சிறுர்க்கு வேதம் பயில்விப்பார் வேறு காணேந்
திருவரு ஞணரே மென்று சிந்தைசெய் திருக்குக காலை.

(கசு)

மான்றசிந் தையராய் வந்து மாலயன் முதலி யோர்க்
டோன்றநின் நிரத்தல் செய்யச் சுடுவிட மமுதாக் கொண்டார்
சான்றமா மறையோ ருள்ளத் தளாவினை யொழியார் கொல்லோ
வான்றதா மேயு பாத்தி யாயராய் வெளிக்கொள் வாரால்.

(கஊ)

எங்கனும் வியாபித் துள்ள வழகெனப் பட்ட வெல்லா
மங்கனும் ரெருவி ருத்த வழவமா யுமைந்த தென்னத்
திங்கணன் தமரா நின்ற சிசஞ்சடை யான்ம நாநர்
கங்கனும் தினன்வேண் டாவோர் கிழவுருக் கைக்கொண் டாரால்.

(கசு)

மன்னிய துமையின் வேணு வனத்திடைப் பெற்ற தேயோ
வன்னிய மில்லாப் பாரு ரதனிடைப் பெற்ற தேயோ
மின்னிய வின்னு மெங்குப் பெற்றதோ விளம்பீ ரென்னத்
துன்னிய வேணுத் தண்டஞ் சுடரொரு கரங்கொண் ணேறி.

(கஎ)

அரைக்கலை முடியி னின்று மரைக்கலை யாய தென்னப்
புரைத்தவெண் கலிங்கம் பின்பு போக்குகோ வணத்தி னோடு
வரைத்தமுன் கொய்செ ருக்கு மடித்தெடேச் செருகி மேலா
துரைக்குமே கலைவி ளங்க வுடுத்தது சரியக் காட்டி.

(கஅ)

எவ்வுருக் கொண்ட போது மிதுவிடே மெனக்கொண டாங்குச்
செவ்விய நுதலின் மெய்யிற் செறிந்தவுத துள னத்தோ
டவ்விய மனுக்கு நீற்றுப் புணடா மழகு செய்து
கவ்விய தாய வெள்ளிக் சூப்பாயக் கட்டிற் றேன்ற.

(கஊ)

மதியமு தொழுக்கி யாங்கு வயங்குமூப் புரிநூற் கிட்ட
பொதிதரு முறைகொ லென்னப் பொற்றமேற் கலிங்கஞ் சாத்தித்
துதியபாற் கடலி னுப்பட் டோன்றிய மொக்குண மேலோர்
பொதியபுண் டரீசஞ் சார்ந்தாற் போனதா முடிபின் னூல.

(20)

திருத்தகக் கொண்டு மெய்யிற் சிவமணங் கமழ்வ தோர்ந்து
பருத்தகார் வணடி னங்கள் பற்பல வந்து வீழ்ந்தாங்
கருத்தகான் மறைக ளேத்த வலிருங்கண் மணிகள் பல்ல
பொருத்தமார் சென்னி யாதி யிடமெலாம் பொலியா நிற்ப.

(21)

வளையுருத் திரிந்து வேரோர் வளையுருத் கொண்ட தென்னக்
கனையவிர் செவியிற் செம்பொற் குண்டலங் கவினச் சேர்த்தே
யினமதைத் துழாவி னுன்க னெலும்பது பிணங்கா நிற்கத்
தனைபலித் திரமோ ரங்கை விரற்றலைத் தயங்கப் பூண்டிர் (உஉ)

எழுதுதற் கரிய தாகி யியைந்ததோர பாதக் காப்புச்
செழுமல ரடியிற் சேரத் திகழ்வலக் கணனின் வெப்பற்
தழுவுதன் மறைக்கு மாறோர் தடங்கரங் கவினை தாங்க
முழுமுத லவரிவ் வாறோர் முதுவடி வற்ற ரன்றே. (உ௩)

தளாநடை தனக்கு மோரார் றலைச்செயுந் தண்ட மென்று
கிளருல குறைத்த நேற்றக் கேடிலஃ தூன்றிக் கொண்டு
விளர்குடை கிழலி யங்கி வேதிய ரவைமுன் னாக்
வளரொளி மறையோர் வந்தார வாய்சிவ சிவவென் றூப்ப. (உ௪)

வந்தமா மறையோர் தம்மை யிருந்தமா மறையோர் கண்டு
முந்தநே ரெழுந்து சென்று முகமலர்ந் தினிது போற்றிச்
சந்தமார் தமதி ருக்கை கொடுவந்து தாழ்ந்தி ருத்தி
யெந்தலூ ரிருந்தும் போந்தி னாயரே யியமபு மென்றார். (உ௫)

எங்குநா யிருப்போ மூரென் றிசைப்பதொன் றில்லை யேனுந்
தங்குவாஞ் சிவபு ரத்துந் தவாதவன் பினாத மாட்டு
நங்குதிர் மறைவல் வீர காதாககோ ரிடமு முண்டோ
பொங்குதூல் சிறுவ ருக்குப் போதித்தல வல்லே மென்றார். (உ௬)

ஐயரிம் மாற்றங் கூற வந்தண ராகி யுள்ள
செய்யருண் மிகம கிழந்து சிறுவாபோ தனையில வல்ல
மெய்யரே லோரி ருக்கு விளம்புலீ ரென்றார் நாலெண்
கையர்கா னாதார் செவ்வாய் மலர்ந்தனர் கருணை செய்வார. (உ௭)

வன்னமே பதமே யாரும் வகுத்துரை கிரம மேமேற
சொன்னவான் சடையி ருக்கே தூயபஞ் சாதி யேமற்
றன்னரும் பிறவே யெல்லா முதாததமுற் சுரததி னோடு
மன்னவெத் திறங்க னாகார மழைநிபுனப் பொழிந்தா ரன்றே. (உ௮)

அந்தகா னுரைத்தா ரிந்தா ளறைவதோ ரருமைத் தாமோ
பந்தமா மறவி யாதி யுயிர்க்குணம் பரித்து ளாரோ
சந்தார் ரனைத்துங் கேட்டுச் சதுமறை வல்லா ரென்றே
சந்தமா மறையோ ரெல்லா நவிலொண வுவுகை பூத்தார. (உ௯)

சிறுவரீம் குன்னர்க் கத்தி யபனஞ்செய் வித்தல் வேண்டு
மறுவறு தமக்கென் வேண்டும் வருத்துரை செய்வி ரென்னப்
பெறுவதும் பிரியு மல்லற் பிறிதெவ னமக்கு வேண்டு
முறுபசிக் கன்னன் தம்பி னுதுவொன்றே போதுமென்றார்.

(௩௦)

அன்னதே லைய ரேயெம் மகத்தொறு மொவ்வோர் நாளா
வின்னமு தருந்து வீரென் றிசைத்தன ரிசைந்தா ராகிச்
சொன்னபன் மகாராக் கூட்டித் தூயவோ ரிடத்த மர்ந்து
நன்னலம் பெருக வோது வித்தலை நடாத்த ஹன்றார்.

(௩௧)

தொழுகுலத் தவர்சி றார்மேற் றுயதாம் கருணை காட்டம்
பழுதறு முபாத்தி யாயர் செலுத்துபு புடாஞ் சொல்லச்
செழுமதிப் பிறைபோற் கல்வி தினந்தொறும் வளர்த னோக்கி
யெழுதரு முலகை பொங்க விருபிறப் பாளர் வாழ்நாள்.

(௩௨)

மன்னிய மதுரை மேய வரதுங்க வழுதி யூழற்
றுன்னிய சுவர்க்க முற்ற னுவன்மகன் கௌமா ரன்றான்
மின்னிய மவுலி சூடி மேதினி புரக்கு நாளிற்
றுன்னிய குறம்பர் தங்க டோன்றலா கியலுண் டாக்கன்.

(௩௩)

கலையுணர் வழுதியாய கௌமார னட்புப் பெற்று
கிலையுரி மையும்பெற் றானாய் நிகழ்பவன் கொடிய தீமை
யலைசெயற் கஞ்சா னெனக ளான்மறா யகரைப் போற்றற்
தலைமையத் தணரதம் பூமி தனைக்கவ ரெண்ணங் கொண்டான்.

(௩௪)

தன்னுடை நகர்க்க டித்த நகரமாத் தீங்க லாலே
மன்னுடை மறையோர வைகுஞ் சிவபுர வளப்பார் நூற்று
மென்னுடை நிலமா மென்றே யெண்ணாறு கவர்ந்து கொண்டான்
முன்னுடை வழுதி நல்கு முறிவிலா வணத்தி னோடும்.

(௩௫)

பரம்பர வான்ம நாதர் பணிவிடை செய்வா ரென்று
நிரம்பமை மறையோர ரென்று நெஞ்சத்துச் சற்று மெண்ணு
வரம்பறு கொடியோ னெல்லாங் கவர்ந்தனன் மறையோர ரெல்லா
முரம்பயில் செயலொன் றில்லா ரொய்யென வாட்டி மூற்றார்.

(௩௬)

வழுதியோ வினைய னன்னான் மாட்டி நட்புப் பெற்றான்
பழுதுசெய் குறம்பர் தோன்றற் பாதகம் புரினுண் டாக்க
னெழுதரும் புகழான் முன்ன ளியைதர நமக்கீ ளித்த
முழுதுதங் கவர்ந்தா னியாஞ்செய் முறையி டென்று தேரேம்.

(௩௭)

மறையனர் நிலமென் றோதா ஷுணமுங்கைக் கொண்டா னுட்சி
முறைதன தாகச் செய்தான் முற்றிய வயலார் காட்சித்
துறையையுந் தயிர்ப்பா னென்ன செய்யலாந் துணிபென் னெயெம்
பிறையவ ரான்மநாதர் திருவுள மென்னோ வென்பார். (௯௮)

மறைவழி யியற்றுஞ் சந்தி வந்தனை தவிர்ந்து னோமோ
குறைபசி யென்ற டைந்த குணத்தரை விலக்க னோமோ
வறைபர தனங்கொண் டோமோ வான்மநா யகர்தம் பத்தித்
துறையினிற் றப்பி னோமோ சூழ்த்தித் தீமை யென்பார். (௯௯)

அய்யரே யெம்மை யாளு மான்மநா யகரே மேனிச்
செய்யரே யென்றுந் தீராச் செல்வரே மழுமா னேந்துங்
கையரே காலந்காய்ந்த காலரே யெக்காலத்து
மெய்யரே யெளியே மென்னோ பிழைத்தனம். விளம்பி ரென்பார். (௧௦)

வழுதியந் நாண மக்கு வருவாயோர் குறையின் றாகத்
தொழுதுத வியவி தத்தாற் றயரறத் துய்த்தல் செய்து
பழுதற வான்மநாதர் பணிவிடை செய்து வந்தோ
முழுவதுங் கவர்ந்தான் பாவி முன்னியென் னாவ தென்பார். (௧௧)

உயிர்முழு துவந்து காக்கு மொருத்தியோ காமபி கைத்தாய்
செயிரற நம்மைக் காத்தல் செய்யாது விடுமோ வென்பார்
கயிரவப் பகைவி டிக்கு மாதவங் களிப்பிற் கொணடார்
பயிர்நிலங் கவர்ந்தான் நீங்கும் பரித்துவந் தனரோ வென்பார். (௧௨)

அந்தணர் தமமு ளியாமு மொருவரென் றன்று வந்து
சந்தன வெறப னல்குஞ் சன்மான முமபெற் றுள்ளார்
நந்தமை யாளா தென்கு நடந்தனர் கொல்லோ வென்பா
ரித்தவண் ணம்பல் லோரு மிரக்கமுற் றிதுது ணிந்தார்.

செழியன்மற் றினைய னாக விருக்கினுஞ் செழிய னுக்குக்
கழியுநட் பான னாக விருக்கினுங் கடிய பாவி
யொழிவிலக் செழியன் முன்போ யுற்றதை யுரைப்போ மாயின்
வழிவிடுந் தெய்வ மென்னு மறையவ ரொருபட்ட டாரே. (௧௩)

அன்னதோர் பொழுது பாத்தி யாயரா விருக்கு மையர்
பன்னகா பரணர் கூடற் பதிவயி னடைந்து தென்னன்
முன்னரீ ருரைப்ப தென்னே மொழிமினா மறிய வென்றார்
தன்னமும் வஞ்ச மில்லா சாற்றிட ஓற்றா ரன்றே. (௧௪)

ஆரசனுக் காக்கங் கூறி யருஞ்சென் றிருந்து கொண்டு
பரசுநான் மறைய ருத்தம் பகாதுமென் றொருவர் சொற்றார்
ஹிரசுப நிடத மெல்லாம் விரித்தெடுத் துணைப்போ மந்த
வரசுரு ணத்தோ னுயி மன்முனென் றொருவர் சொற்றார்.

(௯௭)

ஒருவரா கடிங்க ளெல்லா முணர்த்துந் தெரிய வென்று
ரொருவரா கமசா ரத்தை யுணர்த்திடி னுவக்கு மென்று
ரொருவர்கஞ் சத்த தூலா லுலகெலா முவக்கு மென்று
ரொருவர்மீ மாஞ்சை யுள்ளு முத்தர முணைப்போ மென்றார்.

(௯௮)

ஒருவர்கஞ் சிவபுரத்தின் மான்மிய முணைப்போ மென்று
ரொருவரக் கினிதீர்த் தத்தின் பெருவள முணைப்போ மென்று
ரொருவர்கம் மான்ம நாட நுணமையை யுணைப்போ மென்று
ரொருவரயோ, காம்பி கைத்தாய் மகத்துவ முணைப்போ மென்றார்.

(௯௯)

ஒருவர்பல் புராணத் துள்ள வுண்மையைத் தெரிப்போ மென்று
ரொருவர்பல் லிதிகா சங்க ஞன்னன வுணைப்போ மென்று
ரொருவர்கண் மிருதி யெல்லா மொழிவற வுணைப்போ மென்று
ரொருவர்கம் றிவற்ற லென்னை நியாயம்மா முணைப்போ மென்றார்.

(௧௦௦)

ஒருவர்கம் திரநன் னூலி லுள்ளவை யுணைப்போ மென்று
ரொருவர்காற் பத்து முக்கோ ணத்தியல் புணைப்போ மென்று
ரொருவர்கீ ரளித்த லோடாக் கழுமினி துணைப்போ மென்று
ரொருவர்கா மங்க ளாநி பவந்தென வுணைப்போ மென்றார்.

(௧௦௧)

இவ்வித முறைத்தல் கேட்டே யிளகை வாயிற் றேன்றச்
செவ்விய மறையீ ரியாமும வருதல்சின் திததோ மென்து
ரவ்விய மில்லீ ரத்தி யயனஞ்செய் வித்தல் வல்லீ
சவ்விய நீருங் கூடிற் காரிய சித்தி யென்றார்.

(௧௦௨)

என்றனா யாடி யாரு மிணர்மலர்க் குருந்த மூல
மொன்றற வடைந்து போற்றி யுவப்புறு மனுணு பெற்றுத்
துன்றுமின் சுவையான் மிக்க தோட்கோப்புப் பொதிசோ நேந்தி
யன்றலின் மதுரை நோக்கி யடைதர வழிகொண டாரரால்.

(௧௦௩)

தண்டமொன் றொருகை யூன்றித் தளர்கைக் கிகலுண் டாக்கிப்
பண்டரி யுணராப் பாதம் பார்க்க ண்டம்பு தேராய்க்
கண்டவ ரதிச யித்துக் கனிந்துகெஞ் சுருகா கீழ்க்
வண்டர்நா யகனோ யாய வையருந் தொடர்ந்து சென்றார்.

(௧௦௪)

வழிப்படு தலங்க டோறும் ஷுழிபடு நிலமத் தோரா
யிழிப்பருந் தீர்த்த மாடி யிலிங்கரா யகரைப் போற்றிக்
கழிப்பரும் பெரிதோ றுண்டு தண்ணீரும் பருகிக் காதல்
செழிப்புற வன்று பார்ப்பார் சேரியிற் றங்கிப் போவார்.

(௧௪)

மலைவனங் கலுழி பண்ணை வரம்பில கடந்து சென்று
கலையென வாடல் செய்த கண்ணுதன் மதுரை சார்ந்தாங்
ருலைவரும் விமானக் கோயி லுட்புகூஉப் பணிந்து போற்றித்
தலைமறை யவர்க ளியாரும் பாண்டிய னவைமுன் சார்வார்.

(௧௫)

பாதகக் கொடியோன் செய்த படிஞ்ஞழித் தருள்வீ ராயின்
மோதகத் தொடுதெங் கங்காய் முந்நூறு முந்நூ றுக
வாதவப் பிரிய ரேகீ ரமுதசெய் திலே ரென்று
போதகத் தலைமை யாளர் புகன்றனர் போற்றிப் போவார்.

(௧௬)

செழியர்தம் பெருமான் கோயிற் கடைத்தலை சென்று நின்றே
யொழிவருங் காவ லோர்ப்பார்த் துணாமினெம் வரவை யுங்கள்
பழிதபு மரசற் கென்றார் நீவிர்யார் பகர்மி னென்னக்
கழிவளச் சிவபு ரத்து மறையவர் காணு மென்றார்.

(௧௭)

காவல ரரசன் முன்போய்க் கைருவித் திறைஞ்சி நின்று
மேவலர் புரங்கள் சென்றார் சிவபுர மேவி வாழும்
பாவலர் சீர்த்தி மிக்க பனவர்க ணின்னைக் காணு
மாவல ராடு வந்து கடைத்தலை யடைந்தா ரென்றார்.

(௧௮)

மேயவந் துணர்க ணம்முன் விரவுமா வீடுக்க வென்றா
னாயபொற் கடைகாப் பாள ரந்தனர் முன்ன ரெய்தி
நேயகம் மரசன் முன்னா நீவிர்சென் றடைமி னென்னப்
பாயபன் மறையுந் தேரூப் பனவரோ டடைந்தா ரியாரும்.

(௧௯)

தென்னவன் முன்ன ரெய்தித் திருத்தரு மாக்கங் கூறி
கன்னுத னீறு சாத்த நயத்துளங் கனிந்து போற்றி
யன்னவ னிருக்கை கல்க வனைவரு மிருந்தா ருங்கள்
பன்னரு மொழுக்க வொல்லா மூறின்றிப் படர்வ தேயோ.

(௨௦)

குறையிலை யாதி வாழ்தல் கூடுங்கொ லெனவி னுவ
விறைவகின் னாணை யாலெங் கெழினெவன் ஞாயி றென்று
முறைமையி னிருந்தோம் வந்து முளைத்தோ ரிடையு றைய
வனையுமற் றதுவி ன்னவி னைதெயம் விளைக்கு மென்றார்.

(௨௧)

அன்னதென் னெனவி னுவி னுன்மகா யகர்தாதி
முன்னவர் பணிசெய் பாக்குன் முன்னவ ரெமக்கு விட்ட
(நன்னில மனைத்து நின்னை கட்டலுண் டாக்கன் கொண்டி
னின்னதே யிடைசூ ழுன்பா லிசைத்திட வந்தோ மென்றார். (க0உ)

இவர்மறை யனைத்தும் வல்லா ரிவருப சிடதம் வல்லா
ரிவர்கலா கமங்கள் வல்லா ரிவர்புரா ணங்கள் வல்லா
ரிவர்வியா கரணம் வல்லா ரிவர்தருக் கத்தின் வல்லா
ரிவரிதி காசம் வல்லா ரென்றுமீ ளவுமு ளைத்தார். (க0க)

எல்லாம்வல் லவரென் றுலு மெடுத்தவிவ் வழக்கிற் கென்னும்
பொல்லாநென் னிலங்க வந்தா னெனப்புகன் றுள்வீ ருங்கள்
சொல்லார்நன் னிலமென் றற்கா வணந்தொட ராட்சி மற்று
நல்லார்தங் காட்சி மூன்று ளொன்றேனு நாட்டு மென்றான். (க0ச)

மூன்றறு ளொன்றை நாட்டு மென்றிறை மொழியக் கேட்டார்
தோன்றவொவ் வொன்றில் வல்லே மென்றலம துணியு மாறு
சான்றவவ் வரசன் முன்ற ளிளக்கிடச் சமைந்தார் கேட்ட
மீன்றவீர் கொடியா னென்னு மிவையென நகைத்து விண்டான். (க0சு)

ஆளுகை யவன தாயிற் றமைமுறி யையுங்க வந்தா
னீன்று மயலார் காட்சி யுண்டவர் நேரே சொல்லார்
கோளுறு குறும்பர் தோன்றல் கொல்லுவா னெனவுள் ளஞ்சி
வாளுயர் மன்ன ரேறே யென்செய வல்லோ மென்றார். (க0க)

என்றலுக் குறும்பர் தோன்ற லிம்மறை யவர்தம் பூமி
யொன்றரீ நவர்த துண்டோ வில்லையோ வுரைத்தி யென்றான்
மன்றமற் றவன்ரும் பிட்டு மன்னவா மறையோ ரென்பார்
முன்றம தென்பா ளாயின் முயலுக்குங் கோடுண் டென்றான். (க0எ)

இந்தவா றிசைப்பா யாயி னெனதுபா ரென்ப தற்கு
முந்தவா தாரம் யாது மொழியெனத் தொன்று தொட்டு
நந்தவா ளுதலா தாரம் வேறிலை நவிறற் கென்று
னந்தமா நிலத்திற் குள்ள வடையா ள முரைத்தி யென்றான். (க0அ)

இருபனை யளவ கழந்த போதுநீ ருறு தந்தப்
பெருகில மென்று னுங்க ணிலமெனிற் பெருமை மிக்கீர்
மருவடை யாளஞ் சொல்லீ ரென்றலு மமையோ சொல்லார்
தெருமர லுற்று ளாயர் தெரியயாஞ் சொல்லே மென்றார். (க0க)

மண்டொடு கருவி கொண்டு ஷெட்டிடின் வெட்டி வாயி
லென்படு குமிழி தோன்று மென்றுகை யெடுத்துச் சொற்றார்
தின்படு மணலுடை டாக்கன் சிந்தையு ளுவப்புக் கொண்டா,
னண்புசான் மறையோ ரெல்லா நடுகுபு சாம்பு கின்றா. (௭௦)

நெடுநாணங் கிருகத் தோறு நிரம்பவுண் டிருந்த விக்கத்
தமொறு மறையோ னென்ன சாற்றினு னந்தோ விச்சொல்
வடுவாகும் வெட்டு வாய்நீர் காட்டிட வல்லான் கொல்லோ
படுமாறென் னென்று சிந்தை பதைபதைத் திருந்தா ரன்றே. (௭௧)

உண்மைகொ லைய ரேரீ ருணாத்ததென் றரசன் கேட்ப
வுண்மையே யுண்மையேமற் றுண்மையே யென்றார் மீட்டு
முண்மையே யெனிலுண் டாக்கா வுஞ்றுவ தென்னை யென்றா
னுண்மையே யவர்பா ரேயென் றுணாத்தன னுதை வில்லான். (௭௨)

மொழியுமந் தணர்கா ணீவிர் முன்செல்லீ ரென்று போக்கிப்
பழியிலான் பரிமேற் கொண்டு பரிசனத் தொடுபின் சென்றான்
கொழிகளிப் புடையா னாய குறும்பனுங் கூடச் சென்றான்
வழியெலாங் கடந்தி யாருஞ் சிவபுர மருவி னுரால். (௭௩)

நன்னலம் பயக்கு மான்ம நாதரைத் தொழுது போற்றி
மன்னனோ ரிடத்து மேவி மறையவர் தம்முண் மூத்தீர்
சொன்னவா காட்டு மென்றான் றுதிகவு மார மன்னு
வின்னபோ தகழ்த்து காய கருவியிங் கிலையே யென்றார். (௭௪)

கருவியா யிரத்தின் மேலுங் காண்வர வர்வ முழத்தான்
வெருவின்மற் றவனைக் கொண்டே வெட்டுவித் திடுதி யென்றார்
பொருவிலா வெங்க ளையர் புரவலன் றிலைய சைத்தாங்
தொருவிலுண டாக்கா கைக்கொண டோரிடத் தகழ்வா யென்றான். (௭௫)

ஆன்னவன் கருவி கைக்கொண் டவலொரீஇ மேடு நோக்கிப்
பன்னருங் களிப்பி னோடு மகழ்தரப் படருங் காலே
முன்னவ ரறுபத் தாளு மொழிகோடி தீர்த்த மெல்லா
மன்னவாங் குள்ளங் கொண்டார் நினைத்தவா மரீஇய யாவும். (௭௬)

ஒரிடத் தொருகொட் ணீன்றி வாங்கலு முறுநீர் தோன்றிக்
காரிடர் மறையோர் நீங்க வவன்முகை கலங்க மோதிற்
ரோரிட நோக்கிப் பின்னும் வெட்டினு னுனகு மிக்க
காரிடர் தனக்குண் டாந் வெழுந்தது கடுகி நீத்தம். (௭௭)

உறுபுனல் வெட்டுந் தோறு மூறவெழுந் தவஞ்மு கத்தி
ஹுவித மறையா நிற்கப் பற்பல்கா ஹத்து டைத்தே
யறுதியில் லாது பின்னும் வெட்டுந்தோ நவ்வா ருக
வறுதியும் நதுபா னென்றன் னுனமு திறம்போன் றன்றே. (௭௮)

ஒழிதரான், வெட்டுந் தோறு முறுபுனல் பெருகி யெங்கும்
வழிதரப் பரவ லாலே பெருந்துறை யெனும்பேர் வாய்ந்த
தழிவில்ந் நாரங் கண்டோ ரியாவரு மதிச யித்தார்
பிழிமலர் வேப்பந் தாரான் பேருவப் புடைய னுனான். (௭௯)

அந்தண ரெலாந்தி கைத்தா ரமர்ப்பூ மாரி னூர்த்தார
சந்தன மலய வெற்பன் மறையவர் தும்மை நோக்கி
யிர்தவா நறிவித் தாரா யிங்கழைத் திடுமி னென்றான்
முந்தமற் றவர்கள் சென்று முண்டக மலர்த்தாள் போற்றி. (௮௦)

மன்னவ னழைத்தா னுங்கு வருவது வேண்டு மென்ன
அன்னவன் பாலே மக்கிங் காவதென் னென்று கூறி
முன்னரு மொருகு ருந்த மூலத்துட் போயொ ளித்தார்
தன்னமு முணர்த ராவந் தணருளந் திகைத்தா ரன்றே. (௮௧)

உறவதி சயம்வி னைத்தே யொருகுருந் தத்தொ ளித்த
வறவனு ரான்ம நாத ரேயென வறிந்தார் நம்பான்
மறமறப் பன்னாண மேவி மனைதோறு முண்டி ருந்த
பெறலரும் பேறுந் தோந்தோ மெனப்பெரி துவந்தா ரன்றே. (௮௨)

பெருவிறல் வழுதி முன்போய்ப் பெருவழக் காடி வென்ற
வொருவார்நம் மாண்ம நாத ரொளித்தனா ருருந்தி லென்று
மருவுற வுணாப்ப வன்னான் மலர்க்கரஞ் செனனி கூப்பிப்
பொருவிலார் செயிலோ வென்று புந்தியி லுவகை பூத்தான். (௮௩)

பாயதன் னுரிமை யெல்லாம் பறித்தனன் மிகச்சி னந்து
தீயலுண் டாக்கன் றன்னைச் சிறைககளம் புகச்செ லுத்தி
நேயவந் தணருக் கந்தச் சிவபுர நிலத்தி னோடு
மேயபந் பலவு நல்கி விருப்பொடு போற்றி விட்டானீ. (௮௪)

தன்னவைக் களத்தி லெய்தித் தகவழக் காடி வென்ற
முன்னவர் தமக்காமாறு மொழிபல வளமு நல்கிப்
பொன்னடி தொழுது யோகாம பிணையையுமீ போற்றிச் செய்ய
கன்னலங் கழனிச் கூடந் புகிதவு மாரன் புக்கான். (௮௫)

மறைபவர் பலருத் தங்கண் மறைமுத லாட லுன்னித்;
குறையறு செல்வத் துப்த்துத் கோயிலி னகத்துச் செய்யு
நிறைபணி தலைமேற் கொண்டு நிரம்புவா னவர்வ யிற்றி
ஹைபசி யவித்து வாழ்ந்தா ரொள்ளமுத் கருமத் தாலே.

(அக)

பொருசினக் கடுங்கண் யானைப் புரவல புசுழான் மிக்
பெருவளச் சிவபு ரந்தான் பெருந்துறை யெனும்பேர் பெற்ற
தொருவற வெடுத்துச் சொற்ற முபதேச மலரோன் பெற்ற
வருமைசா றிறமு னைப்பா மற்புதம் பயப்பக் கேணமோ.

(அள)

பெருந்துறைப்படலமுற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் எ.அள.

பிரமனுபதேசப்பட்டலம்.

சீரடி யாள்செய் கிந்தையில் வெந்தை திருத்தக நாடொறு முண்டார்
பாரடி யுள்ளாக் கியகெடு மால்கொள் பாகமுள் ளார்க்குமி னவனா
லோரடி கொடுப்பித் தார்கெடு மால்கொள் பாகமில் லேற்கொரு தாமே
யீரடி கொடுத்தார் ஞாயிறெங் கெழினு மெவனென விருப்பனியா னினியே.

நிரிபு வனத்தும் வாழ்பவர் மூன்றாச் செப்புகா லத்தொடு வாழ்வர்
தெரிதரு மவற்றுட் கிருத்தக மொன்று திகழ்கிரு தாகிரு தகமொன்
றரியகிரு தக மென்பதொன் றாதி யுடைத்தகா லத்தள வையினி
னரியரா மனுக்க ளொருபதி னுல்வ ரழிவரென் றுரைக்குமெந் னாலும். (உ)

ஒருபதி னுல்வ ரழிகிரு தகத்திற் குரைத்திடு மளவையா தென்னி
னிருசகத் திரமா மீரிரண் கெமென் றியம்புல ரிவையொரு காளா
மருஷமிந் நாளோர் பதினைந்தோர் பக்க மதியிரு பக்கமா நயலு. —
கருதிரண் டாண்டைம் பஃதொரு பரார்த்தம் கலாயிரு, பரார்த்தமு மொழியின்

விதியவன் நயமிந் நாட்பெயர் கிருதா கிருத்தக மெனவீளம் பிடுவார்
மதியிது பிரமப் பிரளய மாகு மலரவர் கோடியோ ரிறப்பிற்
றுதிமுருத் தனுக்கோர் காளநாட் கணக்கிற் றொக்கநா றுண்டள வொழியிற்
நிதிபுரி யணையா னிறப்பனத் தான கிருத்தக மென்றுசெப் பிடுவார். (ச)

சுறவசங் கரா மாவதத் தாளே சாற்றுமுக் காலத்திற் றேற்ற
முறவன வெவையு கொடிப்பவன் காலாக் கினியுருத் திரனொடித் தயினா
மறுவொழித் திவொன் கேவலத் தொடுக்கி மறுவனஞ் சிருட்டியா திகளைப்
பெதும்வகை விடுப் னவனெவ னென்னிற் பெருந்துறை யான்மகா யகனே.

உரைத்தலில் வண்ணந் தோற்றமுற் றெடுவரு மும்பர்கள் பலருளெவ் விடத்
வீணாத்தபைப் துளவோ னுத்தியி லுத்தித்தவியொரு கற்பத்தி லுக்கைக்கு [தும்
இணாத்தருண் டையினு னருள்பெறல் கருதி காணிலத் தெத்தலும் புகலென்
றீணாத்தசித் தையினோ டெங்கணுந் தருவி யெய்த்தன னாகியே வருவான். ()

அடைதரு தொழிலை வெறுத்தவ னாகி யானந்த முத்தியை யடைவா
னுடைதினா யொழியாக் குணகடற் களையே யுறுவழி யாவியங் கிடுவான்
படைபரித துயர்தோட் பாண்டியன் புரக்கும பைதிரம் புக்கன் னோக்கத்
தடையற மேலபா லிரண்டுகா வதத்திற் றங்குமோ ரடவியைக் கண்டான். ()

கண்டலுங் வடவி பேரொளி மயமாக் கட்புலப் பதெலு முவந்து
கொண்டவா தரத்தின் விணாந்துவந் தாங்குக் குறுகலு மவ்வுழி மறைந்த
தண்டமு றிருவு மொளிமறைந் ததுநம் மபக்குவத் தாலெனக் கவகிப்
பண்டவாவினீசொற் கலைமகண முனாள் பதைபதைத் தவனியில் வீழ்ந்தான்.

ஆய்யகோ வைய கோவெனக் கதறி யலரவ னிரங்குத னோக்கிச் [விய
செய்யமே னியிலவெண் ணீறெனா விளங்கத் திருவனா வெண்டிகில் பொ
வையமா தரிக்குந் கண்மணி விளங்க வண்குழை யிருசெவி யுறவோர்
கையமெய்து ஞானப் புத்தகத் தொடுமோர் கையிற்சின் முத்தினா கவின. (க)

வேதபா துணைமேற் கொண்டெமை யாளும் வித்தகர் பெருந்துறை யான்ம
நாதர்தாங் காட்சி கொடுத்தனர் கண்ட நான்முக னவரமுனஞ் சென்று
காதர மடைநா னொரு றீயார் கவினுறப் பொலியுமில் வனமா
ராதரம் பயப்பத தோன்றிய வொளியா ரறைதர வேண்டுமென் றிரந்தான். ()

அன்னபோ தனையான் முதுகுதை வந்தெம் மான்மநா யகர்பெருங் கருணை
துன்னமா யையினின் றவனைவே ழுக்கித் தோன்றுநீ சிருட்டிசெய் பவனியா
முன்னமே யுள்ள வான்மநா யகரிம் முளியிலா வனங்குருந் தவன
மென்னவோ துவாழீ லோக்கை லாயமென்றுமோர பொயரெடுத் துணாப்பார்.

ஒளியுரு வாசி யண்டமு றிருவி யுனகசெதிர் கின்றதும் யாமே
தெளியென கவின்று சாம்பல தீக்கை செய்தெழுத் தைத்தமுன் னவின் றுங்
களிவளர் சமய தீக்கையாற் சரீர மடங்கலுஞ் சுத்திசெய் தருளிக்
களிவிசே டத்தாற் பிரமமந் திரததைக் கனிவொடு மூள்செயக் கணிதது. ()

அழல்வழி நோக்கி யேழுபா தலக்கீ முமைத்ததன் பாத்திர்த் தத்தைக்
முலுறு தெழுப்பி முன்னமே வைத்த கடுத்தமுற் றீர்த்தத்துண் மேல்பா
லுழறவிர் கிணற்று றீர்மலர் மிசையோ னுவப்புட னாடிடப் பண்ணி
யெழுலுறு சிறப்பி னினியதா யிலங்கு பிரமகா யத்திரி யிஷசத்து. (க௭)

தததுவ ஞான மாரக்கமே சாரத் தவாக்கரு ணையிற்பின்பு முன்மைச்
சுத்தவைத் தெழுத்தைத் துகளற நவின்று தோன்றுமித் தலத்துநின் வாழ்நா
ளொத்தவோ வருடந் தவம்புரிந் தனையே லுளங்கரு தியதளிப் போமென்
றத்தனா மறைந்தார் மறைதலு மலரோ னங்கனன் தவஞ்செயல் குறித்தான்.

அல்லியங் கமல மளப்பறப் பூத்தே யலங்குறு சிறப்பமை சோந்தார்ச்
கொல்லியம புனலுக் கழற்றிசை யமருங் குடவயிற் றுதவ முவக்கு
நல்லிளங் களிற்றை வணங்கிநீ ராட்டி நறியமோ தகமுத லூட்டிக்
கல்லிய வினையா னல்வரம் பெற்றுக் கனார்தவத் தீர்த்தத்தின் மேல்பால, ()

தவம்புரி சாலை யினிதுறச் சமைத்துத் தனக்குப் தேசஞ்செய் பரம
சிவன்றிரு மேனி காணுத லவாவித் தியானஞ்செய் தசைவற விருந்தா [ன்றி
லுவந்துமுன் னுனாத்த நாட்கழிந் ததற்பி னுமையொடும் விடைபிசைத்தோ
நிவந்தபல் கணமுஞ் சூழ்தரக் காட்சி கொடுத்தன னின்மலப் பெருமான். ()

சடையிளம் பிறையுங் கங்கையு நெடுமா றங்கையு மாடுநெடு மழுவு
மிடையற வில்லாச் செங்கையு நெற்றி யிலங்குமுப் புண்டர ஙீறு
முடையென முயங்கு பெரும்புலித் தோலு முரகமா கியமணிப் பூணுந் [ன்.
தடையில்கூந் றயிருந் டொளிகெழு தாளுந் தயங்கநேர் கண்டன னெழுந்தா

எழுந்தனன் குழைந்து விழுந்தனன் மீட்டு மெழுந்தனன் றிருமுன
நின்று, செழுந்தகை மலாக்கை சென்னிமேற் கூப்பிச் சிந்தைநெக் குருக
வெண் கண்ணங், கொழுந்துவிட் டோங்கு மருவிநீர் பொழியக் குறிக்கொ
ளாச் சிறியனேற கிருகாற், றெழுந்தகைக் காட்சி கொடுத்தருள் பெருமை
சொற்றிடுந் தரத்ததோ வென்பான். (கஅ)

பனிமழை வெயிலால் வருந்துபு பன்னாள் படாபுனல் காலுணைக் கொண்டு
முனிவவற் றமைத்தும் புதலொடு மிலதை மொய்ததபுற் றெழுவத னுப்பட்
டனிமர மெழுந்து வானளாய் கிறபத தம்முரு வதனுளா வயிற்று
மினியமா தவஞ்செய் பவர்க்கருங் காட்சி யெளியதோ சிறியனேற கென்பான்.

எண்ணிலா மறையும வந்திய ராக விருப்பினு மெண்ணிலா வடியா
ருண்ணிலா வன்பிற் றுதினனி புரிவ துலகெலா மாய்வனேந் திதுணுந்
தண்ணிலா மௌலி வேணியா யடியேன சாற்றிடுந் துதியுளோ சார
மண்ணிலா தெனினுங் கொள்ளுதல் கடனென் றட்டகம் புகலுவ தானான்.()

வேறு.

சுதது ரூபசொ ரூப நிற்குண தற்ப ரச்சுக் வற்புத
சிதது ரூபக துரிய மேற்படு சிற்ப ரச்சிவ போகமு
கிததி யததனி யின்ப சாகர நின்ம லப்பத முத்தியு
மத்த சுததவ நாதி முத்தந லான்ம நாதவெம மையகீ.

(உக)

இமப ரேத்திடு சத்தி பேதமி, சைந்த நிட்கள பேதமும்
தம்ப மாய்த்திகழ சுகள நிட்கள தன்மை மேய்த டத்தமு
மும்பர் போற்றுக தாசி வாதிப வுத்த யுத்தர்கள் பேதமு
மம்ப ரந்தபெ ருத்து ஸைச்சிவ வான்ம நாதவெம் மையநீ, (௨௨)

எரி ணங்கும கேசு ரப்பிர வுத்த ரெண்ணதி காரமுங்
கூரி ணங்கயில் கொளளு ருத்திர கோடி யீசர்கள் வாசமு
நார ணன்கொள்வை ருந்த மேயநன் னலமுஞ் சத்திய வுலகமு
மார ணம்புகழ் சிவபு ரப்பர வான்ம நாதவெம் மையநீ, (௨௩)

மாக முற்றபு ரந்த ரன்பெறு வாழ்வும் வானவர் வாழ்க்கையும்
பாக முற்றிரு நான்கு திக்கும பரித்து ளாரமையிட்டமு
மோக மற்றவ நேச சித்தர்கள் முனிவு பெற்றள சித்தியு
மாக மச்சது வேத மாபுர வான்ம நாதவெம் மையநீ, (௨௪)

சோந்தி டாவலி கொண்ட சந்திர சூரி யர்க்குறு சோதியுஞ்
சார்ந்த சேய்புத னரசன் வெள்ளிச னிககி ணங்குரு ணங்களுஞ்
சேர்ந்த சத்தமு கிற்றி நங்களுந் திகழு டெக்கண ராசியு
மார்ந்த ஞானவ னதது மேவுந லான்ம நாதவெம் மையநீ, (௨௫)

வழிப நெகலை கற்ற பனைக மன்ன வன்சிர பாரமு
மெழில்கொ ளேழுல கேழச முத்திர மெண்ப ருப்பத நிலைகளுந்
தழிய மைந்தபல கோடி யண்டமுந் தாங்கு தாபர மாவது
மழிவில பூகயி லாய மேயந லான்ம நாத வெம் மையநீ, (௨௬)

படிக்கு மாகம வேத சாத்திரப் பல்லைப்பொரு ளாவது
முடிக்கு நால்வகை நடைக ளாற்பெறு முத்தி யின்புற திர்ச்சியுந்
கடக்கொ ணப்பவ சாக ரக்கரை காணு தற்கொரு மிதவையு
மடக்கொ ணதெழு தேசு சால்வன வான்ம நாதவெம் மையநீ, (௨௭)

ஓபொ றுத்தெழு கோடி மந்திர தேசு மிக்கவோங் காரமு
மேர்ப ரித்தபஞ் சாக்க ரப்பொரு ளாகி யெங்குமி ருப்பது
மோர்தி தத்தமை பிரம மந்திர வுறுதி யோமெற் றுள்ளவு
மார்ப ரசசிவ கேத்தி ரப்புர வான்ம நாதவெம் மையநீ, (௨௮)

இன்ன நற்றுதி யட்ட கம்புசன் நேதது மின்னிசை கேட்டனர்
சென்னி கம்பித மாக வுள்ளமு வந்து செங்கம லத்தனுந்
குன்ன முற்புரி வினைக ளியாவுமொ ழித்து நீலந ருத்தவியே
கன்ன யத்தினெ டித்த மெய்ப்பய னண்ணு மாறுபொ ருத்தினுந், (௨௯)

வேறு.

எண்ணியகா ரியமுடிந்த தென்றுவிதி மிகமகிழ்ந்தா
 ணண்ணியநா யகர்மறைந்தார் நான்முகனும் வெருக்கொண்டே
 யண்ணியமுன் கண்டவிடத் தனுக்கிநோக் கினனியாருங்
 கண்ணியபைங் குருந்தொன்றே கண்டதொழு தின்புற்றான். (௩௦)

குருந்துருவப் பெருமானார் விடைகொண்டு கோகனகத்
 திருந்துலகம் படைப்பாளே திமத்திவர்ந்து கண்களுக்கு
 விருந்துசெய்தன் னுலகடைந்து வெண்கமலப் பெண்ணேமும்
 பெருந்துறையா ரடிக்கமலம் பேணிவாழ்ந் திருந்தனனே. (௩௧)

தனக்கமைத்த நாண்முழுதுந் தான்புரியும் படைப்பியற்றி
 மனக்கினிய பெருமானா ருபதேச மறவானாய்ச்
 சினக்கடுமை முதலொழிந்த சீவன்முத்த னாயிற்றிற்
 கனக்கருங்கண் டனைக்கூடிப் பரமுத்த னாய்க்களித்தான். (௩௨)

எழுநாவோன் புனலகமேற் கியைந்தகிணற் றருவானீ
 முழுதாய மறைத்தீர்த்த மெனமொழிவ ரதின்மூழ்கிச்
 செழுவேத முழுதுணர்ந்து வாதரா யணன்றிகழ்ந்தான்
 பழுதாரா வதன்மேல்பாற் பண்ணினனவ் விதியொருநீ, (௩௩)

தீயவெலாந் தவிர்ப்பிரம தீர்த்தத்துக் குடைந்தாடி
 மேயசெபந் தபந்தானஞ் சிராத்தமவிதிப் படிசெய்வோ
 ராயவர்தாம் பெறும்பேற்றை யாமேயோ வறையவலலோம்
 பாயதலை யரவிறையும் பகரமாட் டானென்னின். (௩௪)

மருத்தவிரா 'மலர்வாவி மருங்குடுத்து வளமோங்கும்
 விருத்தபுரி யெனுநகரில்' விருத்தேச ராலயத்திற்
 பொருத்தமுறப் பணிசெய்து போற்றிவரும் விருப்புடையான்
 மருத்தகையந் நகாவாழ்வான் சம்புவெனு மொருமறையோன். (௩௫)

அந்தமறை யவனொருதேண் மதிமதிவா ரத்தமையப்
 பந்தமறு திருவிளக்குப் பணிசெய்ய வொருகிண்ண
 நந்தமறு விரையான நெய்கொண்டு நயந்தேகிச்
 சந்தவிருத தேசர்திருச் சந்திதியிற் போய்ப்புககான். (௩௬)

புக்கவன்பு நகழிதொறும் பொருந்தவாக் குபுகிரியிட்
 டக்கனிமா லையருவக்கச் சுடர்பொருத்தி யவிர்தரக்கண்
 டுக்கவினை யவனாகி யுவந்துபணிந் துறத்துதித்துத்
 தக்கமனை யகம்புகுந்தான் கிணனமுந்தன் கைக்கொண்டே. (௩௭)

மட்டியலுங் கொன்றையார் மூத்தளிபோய் வருகிண்ணத்
தொட்டியறெய் சிறிதுணரா னிருந்தனைவ் மீவாருமறையோ
னெட்டியலு மூர்த்தியார் பொருள்கவர்ந்தா னெனுந்தோடங்
கிட்டியதோ ரனுத்துணையா யினுங்கேடு பயக்குமே.

(௩௮)

அளந்தநாள் கழிந்திறந்தா னந்தகனூ ரிடைப்புருந்தா
னுளந்தவாத் துயர்பெருக வுறுநரகெ லாந்துளைந்தான்
கிளந்தபா தகசேடக கெழுவுலாற் கடலுடுத்து
வளந்தவாப் புலியகத்தும் வந்துபுழு வாசசனித்தான்.

(௩௯)

அந்தவருப் பலநீங்கி யழகியப வானியொடு
சந்தமிருங் காவேரி சங்கமமாம் பதரிவனத
துந்தவொரு மண்கேத் தருக்கொண்டா னக்காலை
முந்தவொரு கிழப்பருந்து முன்னியதைக் கவர்ந்ததால்.

(௪௦)

உண்ணமுடி யாமனனி தூரமுறப் பறக்குங்கா
லெண்ணமுனம் புரியறத்தா லேற்றமாம் பெருந்துறைக்கட்
செண்ணமலர் நிறைபிரம தீர்த்தநேர் செலுங்காலை
யண்ணவினைத் ததுபருந்தாங் கப்புனல்வீழ்ந் ததுதவளை.

(௪௧)

அந்தநெடும் புனல்வீழ்ந்த வச்சமயத் தொருபாம்பு
முந்தவிழுங் கியததனை முயங்குறுபூ ணுக்கொண்டு
கந்தமலர் விண்பொழியக் கணஞ்செலுத்தும் விமானமிசைச்
சந்தமறை யவனிவர்த்து தண்கயிலா யமபுருந்தான்.

(௪௨)

தெரியாது கவர்ந்தபொருள் சிறியதிலிஞ் சிறியததன்
பரிகார மிதுவென்னிற் றெரிந்துகவா பாதகத்தோர்
விரிவாய நரகமெலாம் விதியாயு ளுளமட்டுஞ்
சரியாது துளைந்தாலுந் துயர்நீங்குந் தரத்தரோ.

(௪௩)

செறிபூமொய்த் தெழுபிரம தீர்த்தத்தின் பெருஞ்சிறப்போ
டறிவேதற் ருபதேச மானதுதைத் தாமிதுமுற்
ருறிஞான காண்டமெனக் கூறுவார் திருமால்வந்
தெறிபாசத் தவனாக வருள்பெற்ற தியம்புவாம்.

(௪௪)

பிரமனுபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அநக.

திருமாலுபதேசப்படலம்.

*தென்றிசை கொள்ளுங் கொள்கை சென்னிகாட் டீள்த் லத்து
 னொன்றிசை யுன்பெ முச்சி யுற்றவைம் பெயரி ளுப்ப
 ணின்றிசை யெழுத்தால் வேத னிருமித்த வெழுத்தை மாய்ப்பான்
 றுன்றிசை பவஞ்ச ரீமே லெழுத்தெனத் துணிந்து ளோமே. (க)

தளர்விலா வனந்த கோடி சருவசங் கார காலத்
 தளவிலாக் களேப ரங்கங் காளமா வநாதி மூர்ததர்
 வளர்புயத் தணிய மாய்ந்த மாயவ ரன்றிப் பின்போர்
 விளர்பு மாதிக் காலத் தயன்பெறு விவ்வி வென்போன். (உ)

தன்றிருப் பதம நாபி தனில்வரும் பிரமர் ஜோடி
 பொன்றிடு கால மட்டும் பொலிதர்ப் புவன மெல்லா
 நன்றுறத் திதிசெய் தன்ன நாளெலாங் கழித்துக் கருகு
 றுன்றிய விவரு முற்றுத் துயில்கொளீஇ விடிந்த பின்றை. (ங)

பொருந்துகண் விழித்துப் பாக்கும் போதுதன் புண்டரீக
 வருந்திரு நாபி மீதோ ரந்தணன் றோன்றி மேலா
 வருந்தலச் சீவபு ரத்தின் மாதவ மியற்றி யின்பந்
 திருந்துமெய்ஞ ஞானத் தோடு சிருட்டியும் விடாது பெற்று. (ச)

சத்திய வுலக மேவித் தாமரைத் தவிசி லேறிப்
 பத்தெனப் படுமு டமபு பலித்திடத் தனக்கு நல்கிச்
 சித்தமெய்ப் பொருள்சால் லீவன் முத்தனாய்த் திகழக் கண்டு
 புத்தியி னவன்பான் மேவிப் புயனிறத் தண்ணல் கேட்பான். (ஊ)

மைத்தனும் பிரம விர்த வாழ்வனக் கார்கொ டுத்தார்
 புந்திசெய் துணாத்தி யென்னப் புயனிறத் தவனை நோக்கித்
 தந்தையாய் நீயெ னக்கு யான் றந்தை யாயு னக்கு
 வந்திட வருளு முக்கண் வள்ளலார் தந்த தென்றான். (ஈ)

நன்றுரை செய்தா யென்று நன்னியோ னியையு வந்தே
 யுன்றனக் கருள்பு ரிந்த்வுத்தமத் தலம்யா தென்னத்
 தென்றிசைப் பெருந்து றைக்கேத் திரமென்று செப்பக் கேட்டாங்
 கின்றான் சென்றுன் போல வின்னருள் பெறுவே னென்றான். (எ)

* தென்றிசை - அவாசி; கொள்கை - மதம்; தலத்தொன்று - ஆலூர்;
 அன்பு - அரம்; எழுச்சி-வாவு; இவற்றின் இடையேயுள்ள எழுத்துக்கள் வாத
 ஆரா.

வாகமை யுனது வேத வாக்கூரு ளென்று பெற்றுத்
தாகமோ டநாதி மூர்த்தத் தலமென விளங்கி நிற்கும்
பூகயி லாய ஞான புரமடைந் திரவோன் மேய
சேகரர் துதற்கண் ணுஞ்செய் தீர்த்தநீ ரன்பிற் றேய்ந்து. (அ)

வெள்ளிய நீறு மேலோர் விரும்புகண் மணிதன் மேனி
கொள்ளிய வணிந்து நீழ லுவவாக்குஞ் சரத்தைப் போற்றி
வள்ளிய பீட மேவும் யோகநா யகையை வாழ்த்தி
நள்ளிய மால்கு ருந்த மூலத்தி னயந்து வந்து. (ஆ)

அட்டாங்க பஞ்சாங் கததோ டவணிமேற் பணிந்து போற்றி
யெட்டான மூர்த்தி யேயெண் குணத்தனே யிமையோர் வாழ்வே
சிட்டான வான்ம நா த தேசிகா சிவனே காவென்
றுட்டாகம் பெருக னையு முரிமைகண் டிவந்து நாதன். (க0)

குருந்தமர் கோலங் கண்டு கொள்ளுஞ் ஞானக்க ணல்கிப்
பொருந்திய சமயா சாரப் பொருள்பெறு விசேட திக்கை
பரிந்தருள் செய்து நீநற் பத்தியோ டித்த ரத்தி
லிருந்தபிப் பிலத்தின் கீழ்ச்சென் றிருந்தவ மியற்றின் வந்து. (க1)

வேண்டிய வரங்க ளெல்லா மிகமகிழ்ந் தருள்வோம் போவென்
றூண்டவன் புகலக் கேட்டே யாவயின் மகிழ்ச்சி யோடு
நீண்டசெஞ் சடையா பாத நெஞ்சற நினைந்து கொண்டு
மாண்டகு மரசின் டாறபோய் மாதவம புரிய லுற்றான். (க2)

அஞ்செழுத் தோங்கா ரத்தோ டன்பொடு சபித்து நெஞ்சக்
கஞ்சமீ தான்ம நாய கனையிரீஇப் புலங்கண மாற்றித்
துஞ்சலோ டெனவி லாது சுகாசன மிசையி ருந்து
விஞ்சுநல் யோக மாய மெய்த்தவஞ் செய்ய லுற்றான். (க3)

நீலவெற் பசையா தொன்று நிலமிசை யிருததல் போல
மாலமை யோகத் தன்மை மலர்க்குருந் திறைவ னோந்து
சாலவு மகிழ்ந்தம் மாயோன் றவம்புரி வைப்ப டைந்து
மேலெலாங் குளிர்ச்சி பொருக மென்கையாற் றபவும் போது. (க4)

அமிழ்தசி தனக டற்க ணழந்திமே லெழுவான் போலுட்
டமிழுற வுணாந்தெ ழுந்து சரோருக நோககா னோககி
யிமிழுயின் மொழியாள் பாகன் குருவடி யியையக் கண்டாங்
கெமிதயத் துற்ற கோல மிதுவென விறைஞ்சிச் சொல்வான். (க5)

வேறு.

பரணே கணங்கண் முதல்வா புரங்கொல் பகைவா புயங்க மணிவாய்
வரணே சிவந்த லடிவா துலங்கு மழுமா னமர்ந்து பிரியாக்,
கரணே காந்தை சிரமால கொன்றை கமழார்பொ ருந்த சடையா
யரணே குருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (கசு)

இமையாரொ டியானு நனியஞ்ச வேலை யெழுநஞ்ச முண்ட திறலாய்
கமையாது மின்றி வருகாலன் மாள விறைநீள் கமழந்த சரணு
வுமையாண் மணந்த மணவாள தந்தி யுரிபோர்வை கொண்ட வொருவா
வமைவார் குருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (கௌ)

தொழநேயம் விஞ்சி யறமேய வன்பர் துயர்தீர நின்ற சுடரே
தழன்மாழ்கு கின்ற திருமேனி கொண்ட தருவேதெ நுண்ட குருவே
பழகார ணங்கண் மிகுமாக மங்கள் பலதூலி னுஞ்சொன் முதலே
யழகார்கு ருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (கஅ)

பொருமார ணங்க மணன்முழ்கி வெந்து பொடியாக வென்ற விழியாய்
வருமோர் விலங்கி னுரியாடை கொண்ட வரதாவி லங்கை நகரா
ளொருபாத கன்றன் வலிபோய டங்க வொருதாண கங்கொ டார்வோ
யருமாகு ருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (கக)

பெண்ணுத ரஞ்செ யொருபாக வங்கி பிணையேந்தி சண்ட னெனுமுக்
கண்ணாவி ருண்ட களநாத வன்பர் கருதுள்ள மோவ ரியசெவ்
வண்ணும துப்பெய் துறவாசம வீசு மதலைத்தொ டைக்கு ரியனே
யண்ணுரு ருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (௨௦)

வேறு.

இவ்வண மாவன் மிகததுதி செய்திட வெழின்மேய
மைவண நீல மிடற்றிறை போக்கரு மகிழ்வெய்தி
புய்வகை பெற்றிடு பஞ்ச தசாக்கரி யுபதேசந்
திவ்விய மாவருள் செய்து வினப்பகை தீர்த்திட்டு. (௨௧)

எவனாயும் வெற்றிகொ ணுத்திற முத்திரு வென்சத்தி
யவமினி நததக லாமலி ருக்கவு மழகார்ந்த
புவனமெ லாத்திதி யானை டாத்தவும் பொருவில்லாத்
தவமினை யாலுறு மாதவ னென்றொர்த னிப்பேரும். (௨௨)

சிந்தையி லன்பொடு தம்மை நினைந்திடு செயலுந்நந்
தத்தமி லின்பரி றைந்தமர் வாழ்க்கையு மருளாகஞ்
சத்திர சேகர காதர்ம றைந்துயர் சதுவேத
மந்திர மாநகர் மேவிய மந்தனர் மாயோன்பின். (௨௩)

ஈசன னுக்கிர கித்தசெல் வந்தொடுமிதமேவ
வாசக னுன்றவ மாற்றிய தேத்தொர ருங்கோயின்
ஈமாசமை யாதவை சூந்தவி டத்தினும் வளமேவத்
தேசமை யும்படி செந்தமர் வற்றான் திருவோடும்.

(௨௪)

வேறு.

மாயவன் தவஞ்செய் தேத்து வைகிய தீர்த்தந் தானு
ராயண தீர்த்த மென்ப ரறிந்தவ ரதனிற் றேய்வார்
பாயமுப் பகையுஞ் சென்ற பண்பின லுயர்மெய்ஞ் ஞான
மேயவ ராகி யெல்லா வினைகளும் வீட்டி வாழ்வார்.

(௨௫)

கனாபொரு மணிமுத் தாற்றங் கரைக்கனோர் நகர முண்டா
லுணாபெறு குழக ணன்கு ழந்தக ரொருங்கு வாழும்
வனாவில்சம் பத்தி னோடு வைணவ வணிகனீர்க்கும்
தனாவெறுத் தீடவுள் ளான்கே சவனென்பா னவ்வூர் வாழ்வான்.

(௨௬)

அணையவன் கொடிய பாவக் குழிசியர யறிஞ ராகி
நினையவுள் ளவராய்ச் சைவ நெறிநிற்கு மேலோர் தம்மைத்
துணையிற் திப்பான் சைவ துரோகத்திற் றலெனின் றுள்ளான் ,
புணையவாஞ் சிவால யததுப் பொருளெலாங் காவற் கொள்வான்.

(௨௭)

தியமா பாவி யிர்தச் செய்கையி னொழுகு நாளின்
மேயசம் பத்த னைத்தும் வீந்தன சுவாச காச
மாயதீப் பிணிமுன் னான வடர்ந்தன வமைத்த வாழ்நா
டேயவில வுலக நீத்துத் தீநர குலகத் துற்றான்.

(௨௮)

ஆங்குவெந் நிரய மெல்லா மளப்பின ளனுப விததக்
கோங்கிள முலையாள் பாக னுலயப் பொருட்கோ ளாய்
தீங்குநின் நிதித லாலச் சேடமுங் கழிப்பான் மணமே
லேங்குவெம் புலையர் சேரி யிடையொரு ஞமலி யானான்.

(௨௯)

இழிதரு ஞமலி யானோன் பெரும்பசி யெழுந்து பற்றி
யொழிவற வருத்த வெய்ய புலையரு மொருங்கு மொத்த
வழிவுறிஇ யாங்கு கின்று மடுத்ததோர் வேடச் சேரி
கெழியின னுங்குச் சற்றான் கிடைத்தது யிரோம்பு நாளில்.

(௩௦)

அணையவெஞ் சேரி வாழ்ந ரடவியொன் றடுத்து வேட்ட
வினைசெய றுணிந்தார் மேவும் வெய்யநாய்க் குலங்க ளோடு
துணையமற் றிதுவுஞ் சேர்ந்து செரல்லொண விரீக்க ணுற்றுச்
கனைகுரன் மிருகம் வாழுவ காட்டகத் துற்ற தன்றே.

(௩௧)

ககசு

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

செறியுமக் காட்டோர் சேழல் இனந்திதை முகேக்க கோடி
நெறிபல கடந்தெய்த் தேவா நீளவிட் லெக மெல்லா
மறிபெருந் துணைக்கண் ணேகா ராயண தீர்த்தக் கோட்டு
முறிவற வந்தந் தீரின் முயங்குற வீழ்ந்த தன்றே. (௩௨)

வராகமு மொக்க வீழ மாய்ந்தன விரண்டு மப்போ
தராவணி கைலை யெம்மான் கணங்களை யனுப்ப வாகரு
விராவிய கணங்க டெய்வ வருச்செய்து விமானத் தேற்றிப்
புராதனக் கைலை யுய்ப்பப் பொள்ளெனப் போருங் கலை. (௩௩)

நன்றியின் நிழிந்த திய நாயுரு வொழித்த தேவன்
பன்றிய னுருவ நீத்த பண்ணவன் முகத்தை நோக்கி
யொன்றிய நமக்கச் சென்ம மொழிந்துயர் புற்ற தெவ்வா
நின்றியா னுணரு மாறிங் கியம்புவாய் கொல்லோ வென்றான். (௩௪)

தெரிந்தனன் புகல்வே னென்று செப்புவான் வராக தேவன்
விரித்தநீர்த் தரங்க மார்கா விரிப்பெருந் திரத் தோர்பாற்
புரிந்தபல் வளமார்த் தாண்ட புரமென்றோர் நகருண் டாங்குப்
பரிந்தபன் மறையோ ருள்ளோர் பனவன்யான் பாவி யானேன். (௩௫)

தினசைஇ யோடி யோடிச் சிராத்தபேர சனமே செய்வேன்
கனகிகர் கண்டன் கோயிற் பொருளெலாங் கரவிற் கொள்வான்
மனனமார் தொருநாட் கஞ்ச பாத்நிர மொன்று வவ்வித்
தனபதி யினைய நின்கைத் தந்தன னீயுங் கொண்டாய். (௩௬)

அந்தவே த்வினா லியான்செத் தளவினா ணாகந் துய்த்து
முந்தவெங் கேழ லாகி'முட்பயில் காட்டு முன்றேன்
றத்தது மரூம லேற்ற வணிகனாற் தகவி னீயு
நந்தவெந் நிரயத் தாழ்ந்து நாயுரு வானா யன்றே. (௩௭)

இருவரு மநேக கால மெரிபுணா துன்பந் துய்த்துப்
பொருவரும் பெருந்து றைக்கட் பொருந்தாநா ராய ணப்பே
ரொருவருந் தீர்த்தத் தாழ்த்தல் வருத்தறந் திவ்வா ருனோம்
வெருவருங் கைலை சார்வா மினியென விளம்பி னானால். (௩௮)

எண்ணருங் கோடி கால மிருந்தவ மியற்றி னானு
நண்ணருங் கயிலா யத்து நாயும்பன் நியுமா யுள்ள
தண்ணரு முருவ நீத்தார் சார்ந்துவாழ்ந் திருந்தா ரென்னிற்
பண்ணரு மரிதீர்த் ததகின் பெருமையார் பகர வல்லார். (௩௯)

காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலம். ககரு

வாசித்த மலர்த்தார் மார்ப டுன்னவ திருமால் வந்து
பூசித்த வண்ணஞ் சொற்றும் புத்தியு ணினைப்பார் பாவ
மோசித்த கருணைக் காலாக் கினியுருத் திரர்தா முற்றி
கேசித்த திறத்துப் பூசை நிகழ்த்திய திறமுஞ் சொல்வாம். (ச௦)

திருமாலுபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அகை.

காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலம்.

*புதல்வியே சேய்மை தனக்கெதிர் மறையே பொருந்தவெள்ளிலுணர்
கருகே, யிதனில் கிளியே திரட்சியே செவ்வா யென்றாறு செயுநில மகனே,
முதல்விநம் மிறைமே னியிற்கொளும் பங்கே முகத்தலங் காரமங் கணனே,
சுதமலிவ் வெண்பேர் நாப்பணெட் டெழுத்தெட் டெழுத்தெனிற் றோற்றமு
முண்டே. (க)

வேறு.

சங்கார காலமரி யயன்வாழ் வைப்புந் தருவுலகுந் திசைப்பாலர் தனகு
வைப்பும், பொங்கோத வுத்திவரை புவிமற் றியாவும் பொடியாக்கு வெள்ளியநீ
றெடுத்துப் பூசிச், சிவகார வருவமாய் நிற்குங் காலச் செந்தழற்பே ருருத்தி
ரரா சிரியற் கண்டு, பொங்கார்வத் தொழும்பூசித் தருள்கொள் வான்றம் போ
ணுற்றெட் டிருத்திரர்கள் புடையிற் சூழ. (உ)

செஞ்சடா மகுடம்விநிற் தொழிர நாகச் செம்மணிக்கங் கணம்விளங்
கச் செறியுந குல்லை, கஞ்சநா நியபஞ்ச வடிவி ளங்கக் கரும்பன்றிக் கோடா
மை யோடு தூங்க, விஞ்சதலை மாலையெலும் பணிசூ லாவ வேன்மழுவா
ணையிதண்டு சூலந் தோட்டி, யஞ்சரோ ருக்கையமை தரச்சி லம்பொள்
ளடியலம்ப முக்கண்ணுந் விராவி நிற்க. (ங)

கொடுங்கழுத்துங் குறுந்தாளும் பருத்த கையு நீளுகிரும் பிறையெயிறு
நான்ற வாயு, கொடுங்கலிப்பவ கித்தலையுந் குழிந்த கண்ணு முயர்மார்பும்
பெருவயிறு மொன்ற ரஞ்சங். கொடுங்கொலைக்கு லமுங்கபா லமும்வி ளங்
கக் குழையசைய வுடைதுவளக் குதித்துத் துள்ளி, யடுங்கனத்தி னிடிமுழ
க்கு மஞ்சப்பாடி யாடியென்னி லாப்பூதப படைக ளெய்த. (ச)

* புதலவி - குமாரி; சேய்மைதனக்கு எதிர்மறை - அணிமை; வெள்ளிலை
புணர்கமுரு - பாக்கு; கிளி - சுகம்; திரட்சி - கவான்; நிலமகள் - சூசன்;
பங்கு - பாக்கம்; கண் - பார்வை; இப்பொயாகளினிடையேயுள்ள எழுத்துக்கள்
மாணிக்கவாசகர்.

தந்துபிகா களமபூரி மணிசே கண்டி துடிமுரசு பம்பைசின்னத் தடாரி
பேரி, மொந்தைகல்ல வடந்தக்கை முழவு வீணை முருகுமுதற் பல்லியமு மிய
ம்பா நிற்கச், ஷந்தரவெள் விடைக்கொடிமுன் போத மற்றுஞ் சொல்லாத்
சின்னமெலார் துவன்றி மொய்ப்பக், கொந்தலர்பூம் பொழில்புடைகுழ் சிவபு
ரத்தைக் குறுகியவகண முன்னமைந்த கோல நீங்கி. (டு)

சாந்தகுணத் தவவுருவங் கொண்டு நீறு தரித்துருத்தி ராக்கமணி தலை
தோண மார்பு, வாய்ந்தகரத் திடைமருவப் பூண்டு குந்த வனததினுக்கு மாற
ளிக்கும் வடகீழ்த் திக்கி, லேய்ந்தவளர் மகிழ்வனத்திற் சாலை செய்தாங் கிருந்
துபஞ்சாக் கரசெபத்தோ டுடைவி டாமற், பார்தளணி பெருந்துறைச்சிற்
பரன்ற னெஞ்சிற் பதித்துமிரு தவஞ்சிலநாட் பண்ணுங் காலை. (சு)

சதுவேத புரமேவு மான்ம நாதர் தவம்புரிசி லத்தமைகா லாக்கி னிப்
பேர், முதுவாய்மை யுருத்திரருக் கருள்வா யென்று முந்தபுதமபெருங்கருணை
யுந்த லாலே, கதிமேய விடையேறி யொருபால் யோகக் கன்னியமார் திடச்
சடைமேற் கலைவெண் டிங்க, ணதிபோகி தலைமலை கொன்றை தும்பை நக்
கூட விளந்தூவை யெருக்க ளாவ. (ஏ)

திருவிறிரு முகக்கருணை யொழுக்கச் செவ்வாய்ச் சிறுமுறுவ லொளிர்மி
ளிர் வளைத்தோ டாட, வரியரவும் புரிநூலு மிதழித் தாரு மணிகெழு பொற்
பணிபலவு மார்பின் மின்னக், கரிபவிடத் திருலே கண்ட மியாருங் கைகு
விக்கும் பழுவீளங்கக் கரங்க னூன்குந், தெரிமறிமான் மழுவபவ வரதந் தாங்
கத் திண்புலித்தோ றிருவனாமேற் செறிந்து நாவ. (அ)

வேசமுருத் திரிந்தபரி புரமபொற் றுண்மேல் வீழ்த்தலற மலரவன் மால்
விண்ணோ ரேததப், பேதமிலா முனிவராகிம புருடர் சித்ததர் பிறங்குநா ரதா
முதலோரா புகழ்ந்து பாடச், சிதமதிக சூடைகவிப்பப் பதங்க ரெங்குஞ் சிறந்த
வொளி விளக்கெடுப்பத் திசைகாப் பாளர், போதமணி யடைப்பைமுதற் பல
வுந் தாங்கிப் போதநறுங் கற்பகம்பூ மாரி பெய்ய.

கணநாதர் தொண்டரெலா மிருகை கூப்பந் ஷனிந்துணாககு மரவொளி
யேழ் கடலிற் பொங்க, மணநாறு மிளந்தென்றல வந்து லாவ மாமுகில்கள்
விதானமிட மகிழ்ந்து நந்தி, குணமார்கட் டியங்கூற வெயிலு வந்த குஞ்சரமா
முகககன்றுங் குமரவேளுந், தணவாமு டிகமயின்மே லிவார்து முன்போ தர
வெளியே வழியாகச் சூர்ந்து வந்து. (க௦)

மகிழ்வனத்திற் தவம்புரியு முருத்தி ரேசர் மனமகிழ்ந் திருக்காட்சி வழ
ங்குங் காலை, கெகிழ்த்தருகண் மலர்குளிரக் கண்டெழுந்து நிலமிது வீழ்ந்தி
றைஞ்சி நிகர்த ராவன், புகிழியவிழ்த தெனவளர வாடிப் பாடிப் பொலிந்திரு
கண் மறைபொழியப் புளகம் போர்ப்ப, முகிழுறுகை செஞ்சடா முடிமேற்
செல்ல முன்னின்று தோத்திரங்கண் மொழிவ தானூர். (கக)

காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலம்.   ககள்

அடிசுவீ றென்றுமிலு முதலே போற்றி யகண்டபூ ரணான வமுதே போற்றி, முடிவில்வெளி யென்கிறைந்த வெளியே போற்றி முத்திக்கு வித் தாய வொளியே போற்றி, வடிவெழுத வரியபெரும் பொருளே போற்றி மறை முடிவு மெட்டாத மனையே போற்றி, நடியெனவன் பினர்வேண்ட நடிப்பாய் போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (கஉ)

காதமரும் வண்சங்கக் குழையாய் போற்றி கைலாய மலைமேய கடலே போற்றி, சீதமகிக் கொழுந்தணிந்த சடையாய் போற்றி, திரிபுரமு நீறெழுமுன் சிரித்தாய் போற்றி, பாதமலர் கொடுநமனை யுதைத்தாய் போற்றி பங்கயத் தோன் றலையரிந்த பரனே போற்றி, நாதவுரு வேதவுரு வானாய் போற்றி நறு மலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (கங)

தேனமருங் கொணைமலர்த் தாராய் போற்றி சித்தசனை யழற்குணவு செய்தாய் போற்றி, மானமர்செய் மழுவிருகை பொறுத்தாய் போற்றி வரிசி லையா மாமேரு வளைத்தாய் போற்றி, போனகமா விடமுண்டும் பொலிவாய் போற்றி பொற்பொதுவி னின்றநடம் புரிவாய் போற்றி, ஞானவொளி யாய் விளங்கு சுடரே போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (கச)

இச்சையின்றிப் பிச்சைகொண்ட விறைவா போற்றி யேழுலகுங் கடந்து நின்ற வொரியே போற்றி, கச்சையென வரவசைத்த கடவுள் போற்றி கதி கெழுமென் விடைவருமுக் கண்ணு போற்றி, பச்சையொடுநீ பவளநிறம் படைத்தாய் போற்றி பசுபதியா மநாதிமுத்தப் பரனே போற்றி, நச்சையரு தாக்கியன்பாப் புரப்பாய் போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (க)

ஓமவழற் கிறையோமுட் பொருளே போற்றி யோகநா யகிபுனருத் தம னே போற்றி, தாமரைக்க றென்றணிந்த சரணு போற்றி சக்கரமால் வேண் டவரு டலைவா போற்றி, மாமனென விமாசலத்தை மகிழ்வாய் போற்றி மலை மகளை மணம்புணர்ந்த மணியே போற்றி, நாமவெழுத் தைத்துணாத்துங் ஞா வா போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (கசு)

வேறு.

இப்படிசற் றுதிபுரியு மிசைகேட்டு மனமகிழ்ந்து செப்புமழ லுருத்திரர்க்குத் திருநோக்காற் நீக்கைபுநிற் தற்புதச்ச டாக்கரத்தோ டகோரவுருத் திரமணுவு மொப்புயர்வொன், நில்லாத வுபதேசஞ் செய்தருளி. (கஎ)

ஐந்தமையுந் தொழிலினெ வாயதொழி லுனக்குமுனைத் தந்தத வர்த தித்திருக்கச் சகலவா முங்கொடுத்தோ மெந்தமருட் பத்ததினுதித் திறுசெய்தா னொடுங்குதலா லுத்துனக்கு மலமாயை யொடுக்கமிலை யென்றுணர்நிதி. (கஅ)

நியோகம் பேதமெனநிகழ்த்துதலொன் றிலையுன்கூத்
தாயான திரோதவருட் சத்திபே யுன்கோப
மாயாத பேர்கடமோ குணமென்ப ரத்தனையும்
வீயாத பல்லுயிர்கண் மேவுமலம் விடுப்பதற்கா.

(கக)

கனிம்பகற்றப் பொன்சுடுவோர் கணக்கெனநீ கொண்டதுவாம்
வினமபுமல மற்றவுயிர் மேற்கருணை யுனக்குமுண்டா
மளந்தறியர மலவுயிர்கட் கதிகாரி நீயேயாந்
துளங்கலிலாச் சங்காரத் தொழிலொடுவாழ்ந் திருசுகத்தே.

(உ௦)

கச்சும்வர மினியுனக்கு நம்பால்வேண் டெவதுணடே
லச்சமற வுரைத்தியென வஞ்சலித்தென் னுளத்துள் றுள்
வைச்சிருக்கும் வரம்பேண்டு மல்தன் றி மாண்புடையாய்
நிச்சயமா வினுமொன்று வேண்டுமது நிகழ்த்துவன்கேள்.

(உ௧)

அடியனென் றவமபுரிந்த வித்தானத் தழிகேணன்
கொடிதராச் சிவலிங்க வருவாதல் வேண்டுமய
வியியவோர் சிவகங்கை யெனப்புகறீர்த் தமும்வேண்டுங்
கடியபூ வாதிகொண்டியான் கனிந்தருச்சித் திடல்வேண்டும்.

(உ௨)

நலம்பொலியீங் கயிலாய நாதனைன வொருதிருப்பேர்
நிலம்பொலியும் படியடிசை னீழ்ந்நு கொளல்வேண்டும்
வலம்பொலியு முணைக்கண்டு வணங்குவாழ்த் துநரெல்லாம்
பலம்பொலியும யாவையுநன் கனுபவிக்கும் படிவேண்டும்.

(உ௩)

இந்தவர மருளுகென விலிங்கமுந்தீர்த் த்முமாங்குச்
சந்தமுறத் தோற்றிமறைத் தொருகுருந்த வனஞ்சாரந்தா
ரந்தமிலாப் பெருங்கருணை யானமநா யகரிப்பாற்
கந்தமல ராகிகொடு பூசிக்ஞங் கடன்பூண்டா.

(உ௪)

வணத்தபுகழ்ச் சிவகங்கைப் புனலாடி மகிழமுயின்
முனைத்தவொரு சிவககொழுந்தை யத்தீர்த்த முகந்தாட்டி
வினைத்தமது மலர்கூட்டி விரும்புகிவே தனமூட்டித்
தினைத்தமகிழ்ச் சிவிற்புய 'த்பமுங்கோட் டினர்மாதோர்.

(உ௫)

பிரியாம லுடன்வந்த பெருங்கணநா யகர்மலர்மா
தரியாதி வானவர்க ளாராயு முனிவரர்க
ளுரியாராஞ் சித்தாமுத லோத்பெருந் தவந்தரெலாஞ்
சரியாத வன்பினராய்த் தாந்தொழுது பூசித்தாரா.

(உ௬)

ஶுத்ததிரு மகிழ்மிக்கே ழிவ்வண்ணம் பூசித்துச்
சோத்துனடி யோமென்று குருந்தடியும் போய்த்தொழுது
வாய்த்தவருத் திராண்ட முகட்டினிற்போய் வாழ்ந்திருத்தார்
சாய்த்தவினை மற்ருேடுத் தத்தமிடம் போயமர்ந்தார். (௨௪)

வினாத்தமலர் மகிழ்மியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை
யுரைத்தவிதிப் படிபூசை யுபகரணத் தியற்றாரும்
புரைத்தது புரிசூரும் புந்தியுற கிணக்குருந்
திரைத்தவினைக் கடல்கடந்து சிவலோகத் தின்புறவார். (௨௮)

மதியுதய மதிவார மதிசுதிரை யராக்கவர்கா
ளதிபலஞ்செய் பிரதோட மாதியவாய்ப் பூசிப்போர்
துதிகயிலை பூசுவர்சிவ கங்கையுறத் தோய்வாரும்
பதிசுருணைக் கிலக்காகிப் பரலோகத் தின்புறவார். (௨௯)

கனசவுராட் டிராதேயக் காளிந்திக் கனாவில்வ
வனமெனும்கேத் திரம்வில்வ வனநாத ரெனப்புகளு
மனகருள ரவரமரு மாலயத்திற் பணிபுரிவான்
நனமுனெவற் றினும்வாஞ்சை சற்றேனு மில்லாதான். (௩௦)

அந்தநக ரிடையேற்கு மையத்தாற் பசியொழிப்பான்
பந்தமென வனுநாத படியொழுகும் படிமத்தான்
சிந்தவிலாச் சிவநேயஞ் செறிபண்டா ரம்பொருவான்
வெந்தமடி போலமர்வான் விருபாக்க னெனும்பெயரான். (௩௧)

அன்னவன்மன் சேலமுழு தறித்தந்தா டினிதோம்பு
மன்னவனேர் வரவழைத்து மறையவர்தம் குலமனையே
நன்னயமார் வில்வன நாயகாகோ யிலையோமப
வென்னருநின் போலாகா ரென்றுசிறப் புறத்துதித்து. (௩௨)

அன்னதனி முழுதோம்பு மதிகார நடத்திவர
னின்னதெனக் கொடுத்தனம்யா நேர்ந்துகாங் கோடியென
மன்னவன்பல் காலிரப்ப மறுத்தனன்மற் றமைச்சாமுனோ
ரென்னருஞ்சொல் வார்த்தையினு லேற்றமீண் டன்னமாதோ. (௩௩)

கதிருதய மெழுமுனைமங் ளன்னலெனத் துயிலுணர்ந்து
பிதிந்தலின்மெய்ச் சுசியாற்றிப் பிறங்கியவெண் ணீறணிந்து
மதியமையுந் தலத்தடைந்து மலசலரீத் தருதூல்சொல்
வீதியமையுந் கோன்மென்று மென்றுமிழ்ந்து தூயவலுய். (௩௪)

தனிமுனறு மிஷக்குமிதீர் தம்படிந்து நீமணிந்஥
களிசெயுங்கண் மணிபூண்டைந் தெழுத்துமுளத் துறக்கணித்தே
தெளிதருமா ஷயம்புகுந்து வில்வவனச் சிற்பரணை
யெளியவர்பங் காங்காருண் ணியவதியைப் பூசித்து. (௩௫)

தழையவதி காரஞ்செய் தானத்தி வினிதமர்ந்து
விழையவரு சிவத்துவிசர் முதலோடை விளித்துமனங்
குழையவவா முகநோக்கிக் குறைவினா வுபுமுடித்துப்
பிழையமையா விதநடத்தும் பெருந்தொழிலிற் றலைகின்றான். (௩௬)

பொறையொன்று திருமனத்தான் விலவவனப் புராதனராம்
பிறையொன்று சடையார்த மாலயத்துப் பேணுதொழிற்
குறையொன்றும் வாராது நடாததுபுகொள பொருளிலள
விறையொன்றுங் கொளான்றே யேற்றைய டேற்றுண்பான். (௩௭)

சிலர்பாற்போய்ப் பாற்பசுக்க டெவ்வுபுசேர்த் தனன்றளிக்காச்
சிலர்பாற்போய் நந்தவனஞ் செயநிலஞ்சேர்த் தனன்கவர்து
சிலர்பாற்போய்ச் சோலைவளஞ் செறிதரக்கைக் கொடுவிட்டான்
சிலர்பாற்போய்க் கொண்லிவினா நிலமேன்மே லுஞ்செறித்தான். (௩௮)

சிலங்கொள் வீரூபாக்கன் சிறத்தவதி காரத்திற்
காலங்கொள் பூசையினற் றுருதுபல விழாவினா
லாலங்கொண் மிடற்றருக் கமுதாருளு சிறப்பினற்
கோலங்கொ ளொன்றாலங் குறையிலையென் றிறைமகிழ்ந்தான். (௩௯)

மிக்கமகிழ் மேவுதலால் விரூபாக்கன் றனையழைத்துத்
தக்கமணிப் பணிகாம்பு ஞரணிபுகழ் நேத்திரங்க
டொக்கபல்பாத் திரவ்வினான னிலமாதி துன்னாருந்
நக்கழலாக் கினர்க்கென்றே யிறைகொடுத்து நலஞ்செய்தான். (௪௦)

இந்தவித மொழுகுநா ளெங்குஞ்சென் றையமெய்இப்
பந்தமற வுண்ணுமவிரு பாக்கனுக்கு மூப்புவா
நந்தவுட லந்தளர்ந்து நரமபெலும்பு வெளிப்பட்டுச்
சந்தமுற நடக்குநடை த்துமாதக் கோல்கொண்டான். (௪௧)

உணவொழியத் தளர்சாலை யுமாபதியா லயத்துள்ளா
லணவுசிவத் துவிசனத்தி யயனஞ்செய் வான்கரணன்
பணமலிகோ சங்காப்பான் பாக்குச்செய் வாளுகத்
தணவருமை வருங்குடி விரூபாக்கன் றனைசசார்த்தார். (௪௨)

ஐயரே மூப்பினு லலசிங் ரஜைத்தமுது
செய்யமுடி யாதினிமேற் சிகரிமடத் திடையமர்ந்தா
யுய்யநா மொவ்வொருநாட் கொவ்வொருவ ராக்கொணாநது
வெய்யதா வழுதுசெயி கீழும்பியுத வுவலென்றார்.

(ச௭)

ஆயவிர பாக்கனும்ற் றவ்வாரத்தை தனக்கிசந்து
பாயமடத் தமாந்தான்மேற் பன்னியவை வருமிக்க
சேயமுட னொவ்வொருநாட் கொவ்வொருவ ராகிரம்பத
தூயவழு தளித்துவாதார் தொலைந்தனவிப் படிப்பன்னாள்.

(ச௮)

சோறுசுமா தலுத்தாரித தொழினமக்கே லாதென்று
மாறுபடு மனத்தாராய் மற்றொருநா ளுன்பால்வந்
தூறுதலிா தூயாங்க னுதவுவதி லொருநாள்போ
லேறுதவத் தீநடக்க வருத்தமுற்று மாலின்னும்.

(ச௯)

ஆறிப்போஞ் சமைத்தவெலா மதுகரி னேயின்மை
மாறிப்போம பிணிவந்து மூப்பினிடை வருத்தமேல்
வீறிப்போம் பெருந்தவத்தீர் மேன்மேலு மபராத
மேறிப்போ மெங்களுக்கொன் றியம்புதல்கொள் வீரெனனாரா.

(ச௯)

நீர்தேடி வைத்தவினை நிலமுழுதுந் துரோணமலர்
கார்போலு மெனவெண்ணெ னனிவினையுங் கமழ்சோலை
யேர்சாலின் கனிகாய்மற் றினுமுதவும் பசுக்களெலாம
பாரசோரப் பால்பொழியும் பாயமடைப் பள்ளியிடை.

(ச௯)

ஒருவனைவைத் தெண்ணியவா நடப்புரிவித் துண்பதுழை
பெருநலனென் னாகேட்ட விருபாக்க னதுபேணி
வெருவலிலா முன்புரிதி வினையின லுடன்பட்டான்
மருவியமற் றவாபோனார் மதிவழிசெய் துணடிருந்தான்.

(ச௯)

சின்னாளிப் படியுண்டு தீரானோய்க் கோட்பட்டு
முன்னுவெந் துயரமுந் தி முதுமறையோ னிறந்தொழிந்தான்
றென்னமக் கடுங்கூற்றின் றமர்கொடுபோய்த திலிடமு
மன்னுவெந் திரயமெலாம் புருத்திவருத தினர்மாடோ.

(ச௯)

எண்ணினு னிரயமெலா மனுபவித்து மீளுகாக்
கண்ணில்பா தகத்தாலே காவிரிநாட் டொருகிளியூர்ப்
பண்ணில்வாய் வைத்துமலும் புலையர்சே ரியினுமலும்ப்
பெண்ணிலோர் பெண்ணாய்ப் பிறந்தனவா தனைப்படுவான்.

(௯௦)

புலையர்மனை யுட்புகுந்து புலாற்பாண்டம் வாய்வைத்து
நிலைகுலைய வவர்மொத்த நெயிந்தூரவ குணாத்தகன்றே
புலையுமிக விவீவண்ண முழிதருநாட் கருக்கொள்ள
வலைமுனவி லைவாகளு மடிந்துபற முடியுதித்தார்.

(௫௧)

முடுவல்பற முடியுதித்த வறுவருளு முதுமறையோன்
வடுவமைபு மிழிசென்ம தூறெடுத்து மாய்ந்துமாய்ந்
திடுகுமொரு புலைச்சேரி யிடைப்புலைய னாய்ப்பிறந்தான்
சடுமுதலை யாய்ச்சிவகங் கையிற்பிறந்தா னாவர்களும்.

(௫௨)

புலையருக்கொண டவனெடுநாட் போகாத துயரமுழந்
தலைபுனளு டகன்றுதென்னு டணையவரு காலளவா
விலைமலர்செந் நியருருந்த வனநோக்கி யெய்துவான்
மலைவின்முனல் வீளைதழுவ மகிழ்வனத்தி னிடைப்புருந்தான்

(௫௩)

முதுவேனில் வருத்தமுற மூச்செறிந்து வருபுலையன்
சதுவேத புரவடகீழ்த் தங்குமகிழ் வனத்தருகு
மதுவேபு மலர்ப்பொய்கைச் சிவகங்கை வந்துவீழ்ந்
திதுவேநம் முயிர்காப்ப தென்றுதுளை தருகாலை.

(௫௪)

ஐந்துபொறி யலைப்பதுபோ லைந்துமுதலையும்பற்றி
நைந்துகித றிடவுறப்பு நலியவவ னுயிரமாய்ந்தான்
வந்துபர சிவனருளாற் கணநாதா மாணமிசை
நந்துகர வருநலகி யேற்றிநடந் தனரமமா.

(௫௫)

மாணமிசைக் சென்றவனன் வணகயிலா யம்புகுந்தாங்
ணைமில்பல் போகமுந்துய்த் தினிதிருந்தான் சிவகங்கை
யானதடத் துதித்தகிறப் பான்முதலை யானவருந்
தானவுல கடைந்தாங்குத தவிர்போகத் துய்த்திருந்தார்.

(௫௬)

இரும்புலையு னானு மெண்ணுது படிந்தாலும்
பெரும்புவன மேத்துகயி லாயபதம் பெறகொடுத்த
தரும்புமலர்ச் சிவகங்கை யமமட்டோ முதலைகட்டுஞ்
சுரும்படையாக் கற்பகப்பூஞ் சோலையுல களித்ததால்.

(௫௭)

பத்தியுட னடைந்தொருவர் பகரும்விதிப் படிமூழ்கிச்
சுத்திதரு நீறணிந்து தூய்தாங்கண மணிபுனைந்து
சத்தியனைத் தெழுத்தெண்ணி மகிழுகியார் தமைப்போற்றின்
முத்தியுடை குவரென்றே மொழியவுமீவெண் டுவதேயோ.

(௫௮)

பேபாதவுருத் திராடைந்து மோற்றுதி மெடுத்தனாத்தா
மோதவளம் புவியுவப்ப வொள்ளியசெந் தமிழ்பொலியப்
பாதகங்கள் பறந்தோடப் பரசமயந் தடுமாற
வாதக ரடிகளவ தரித்ததிறம் வகுத்துணாப்பாம்.

(இக)

காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௩௦.

திருவாதவூரர் திருவவதாரப்படலம்.

முடியார்கொள் பெருமானும் வாதவூர முனிவருந்
மடியாரு மாண்டானு மாயமுறை யினரவரைக்
கடியாரா யடைதருவார் கலந்துக ரின்பத்தோர்
படியாரே பெனினவருக கென்னமுறை பகர்வார்யாம்.

(௧)

வனாவனைய நடுப்பொலியு மாநிலமா மடக்கொடிக்குப்
புனையிறு முகமாகும் பூழியாகோ மான்நிருநா
டுனாசெய்யும முக்ககண்ணு யொளிராதருங்கா விரியினுரோ
கனாயறமே லெழுமவையைக் கரையுளதாம் வாதவூர்.

(௨)

இழைகாட்டு நுண்ணிடையா ரெழில்காட்டிம பொழிலெவருங்
குழைகாட்டு கறுஞ்சுதங் குயில்காட்டு மயில்காட்டிங்
தழைகாட்டு மற்றுமுள தடைஞ்சினைகள் வயலனைத்துங்
கழைகாட்டிம் பொய்கைமின்றா கண்காட்டிங் கயல்காட்டிம்.

(௩)

கடுத்துவரு புனல்வையைக் கரையுயரக கடிதலைக்
ளெடுத்தெறியு மணியஞ்சி யிரிந்தோடு மோட்டெருமை
யடுத்தொருவா வியிற்பாய வாகுருவரால் முட்டிடப்பால்
விடுத்துமிதந் திடுமொருபால் வெள்ளமிதந் திடுமால்போல்.

(௪)

வேலியென மிடைகரும்பி னடுப்பாகம் விளைகதிர்ச்செஞ்
சாலியறை தரசஞ்சி தாந்துளைத தண்டனைத்தாய்
வாலியசா ரொழுகவிடப் பெருகியது மடையுடைத்துக்
கோலியவெவ குமபரவுங் குறிககுமொரு கடலேபோல.

(௫)

ஐழைபொழிவ தெனநாளு மதுப்பொழிவ மலர்ச்சோலை
கழையுமுகிற் கொடியென்னத் துகிற்கொடிதங் குவநொச்சி
யிழையுமலை மாறுபடுஞ் சோறுபடும் வியன்மாடங்
ஐழைவிண்மத னெனப்பொலிவார் ஆனப்பொலிவா கழன்மைந்தர்.

(௬)

இழைமணிமங் கையர்கடையு மிட்டிடையு மொருபடியே
குழைநிகர்வ துஞ்செவ்வாய்க் கொழும்பாட்டும் வள்ளையே
மழைநிகளாம் பான்முன்கை மருவியொலிப் பனவண்டே
வியைவுறுமா லையுமுள்ளம் விரும்புமா லையுங்கற்பே.

(எ)

இருள்காட்டுங் கரியகுழ லெரிமணிப்பூண கிழக்குதயப்
பொருள்காட்டு மறையோர்முற் புந்திசெய்நால் வரும்புனைந்த
மருள்காட்டுந் தரமுனரா மாரீறு மதிக்கிரணத்
தெருள்காட்டு மெனினிரவுந் தினகரனு மதியுமிகை.

(அ)

ஊடலெடுத்த தெறிமுத்த மொள்வயிர மாணிக்கங்
கூடல்கொள்வீ திகளுவாரீர் கூடாத கடலொக்கும்
வாடலின்மா லையுஞ்சாந்து மான்மதமு முறல்கொளவா
ஊடலமை தரப்பரப்ப னயந்தவர் வணம்பொருவும்.

(க)

வேதநனி முழங்கொலிக்கு மிக்கவா கமமாமபல்
பேதநனி முழங்கொலிக்கும் பெருமகனூ ரியவொலிக்குங்
கேதநனி முழங்கொலிக்குங் கெழுகளிறு திகளொலிக்கு
மோதநனி முழங்குமொலி யொவ்வாதா லொவ்வாதால.

(க௦)

வாதலூர் மறையொழக்க மலலான்மற ரென்றுமரு
வாதலூ ரடைந்தாரை மலக்குரம்பை யகத்தினிரு
வாதலூர் சிவானந்த வாரியிடை யழுத்தலொரு
வாதலூ ரெனப்புதலும் வாததைவா னிடத்துமுள.

(கக)

ஒளிகெழுதற் குறுபெயர்கொண் டெலகமெலாம் வழங்குமொரு
வளியுதவ லிரண்டெனவுண் மதித்துதவல் கற்றென்ன
வளிமருவ வின்மைமறு மையுமடைந்தாக் களித்துவக்குந்
தெளிமருவு பன்மறையோர் செறிந்ததிரு வாதலூர்.

(கஉ)

சோணடு தலைசிறப்பத் துதைபிரம புரமெனவும
வேணடும் வனப்புடையார மிடைந்ததிரு நடுநாட்டின்
வாணடு நாவலூர் வளர்திருவா ழுமரெனவு
நாணடு மதிவழியோ ணுட்டுளதவ் வாதலூர்.

(கங்)

புத்தர்முதற் பல்சமயப் பொய்க்குழுவீழ்த் தழல்கின்ற
மத்தர்நினை தோறுகினை தோறும்வாய் வெரீஇத்தாழ
வத்தர்தொடும் பியற்றியாங்க ணினைதோறு மகமகிழ்த்து
முத்தரினுங் களித்துயர முனைத்துளதவ் வாதலூர்.

(கச)

சிறவாத நெறியகற்றிச் சிறந்தநெறி யினின்றுத்தி
மறவாத வன்புகொடு மண்ணெடுவான் றுதித்தய்யப்
பிறவாத நெறியடைந்த பெருந்தகைமு னவதரித்த
வறவாத ஐர்ப்புகழை யாமேயோ வறைகிற்பேம்.

(கரு)

இந்தநக ரகம்வாழு மிருபிறப்போ தங்குமுவு
ளந்தமிலாப் புகழ்பெறுமா மாத்தியர்தங் குலத்துகித்தார்
சந்தயிகு மறையொழுக்கந் தலைநின்ற பெருங்குணத்தார்
பந்தமகற் றிடுஞ்சைவப் பற்றுவழி வழியமைந்தார்.

(கக)

தன்னுமா சில்லாதார் சம்புபா தாசிருத
ரென்னவ வினமத்தா ரெல்லாநுந் தொழப்பொலிவா
ரன்னவரிலீ லறக்கிழமை யமைந்தொழுகு கடன்பூண்டார்
மின்னவருஞ் சிவஞான வதியெனும்பேர் மேவினார்.

(க௭)

இத்தகைய மனையாரோ டியைந்தவாழ் தருமறையோ
ருத்தமர்வெம் பரசமயக் குறும்பொழிக்கு மொருமதலை
யத்தரரு ளாற்பெறுவா னாதரித்த கருத்தினராய்ச்
சித்தமொரு வார்தினமுஞ் சிவாலயததில வழிபடுவார்.

(க௮)

கதிருதய மெழுமுனமைங் கழிகையெனத் துயிலொருவி
யதிர்புனலின் முழுகுபுரீ நணிந்தவழி மணிபூண்டு
சதிருறுமைந் தெழுததெண்ணித் தழைதருந் தனம்புகுந்து
பிதிர்தலிலா மலாகுற்றுப் பிறங்குதொடை தொடுத்தணிந்தம்.

(கக)

ஆனாறு நெய்வாககித் திருவிளக்கு நனியமைத்து
மோனவழி யவர்க்காணின் முந்துபுசென் றுபசரித்து
மானவமு தூட்டியுமவ் வாதவூ ரிறைவர்விழா
வீனமறச் சிறப்பித்து மீனும்பலசெய் தியலுகாள்.

(உ௦)

அடுத்திறஞ்சார் பிடகநெறியதுமுததி யெனறுமேற்
படுத்திறமொன றேனுமுண ராதபா தகரடாந்து
விடுத்திறமில் வேதநெறி யறமாற்றி வெய்யபெருங்
கொடுத்தயர நெறியமைத்தார் குலவுதமிழ் நாடனைத்தம்.

(உ௧)

அததெரிமா முனிவரரு மமரருமற் றவாக்கிறைபுஞ்
சதுமுகனு நெடுமாலுந் தாங்கரிய சவலையராய
முதுபுகழ்சா றிருக்குயிலை முன்னுபுகந் தியைவனங்கித்,
கதுமெனயா மிறைவன்பெறற் கழிநுழுவந் தனமென்றார்.

(உ௨)

நதிபுகுத் திட்புகுந்து நம்பெருமான் கழல்வணங்கிப்
பந்தியினின் தனர்வந்த கருமமெவன் பகர்மினென
வந்திமிதி முடித்தபிரா னருளுதலு மாறொழுது
முந்திமொழி குவன்பிடகர் முயன்றுசெய்தி வினையனைத்தும். (உ௩)

திரைக்கடல்கு மூலகமெலாங் சிவரப்போர் வையரடர்ந்து
வரைக்கருமவை திகைசைவ மார்க்கமொழித் தனரதனை
லுரைக்கருந்திக் கருமமில்ல யும்பர்ப்பசித் தனர்மெலிந்தா
ரரைக்கலைதிக் காகவுளா யடியேங்கள் செய்வதெவன். (உ௪)

என்றுகுழைந் திஃதடியேம் விண்ணப்ப மென்றிசைப்பக்
குன்றுகவித் தவன்முதலீர் கொடியசாக் கியர்வலியை
வென்றுகளை குதுநீவிர் போதிரென விடைகொடுத்து
மன்றுநடிப் பவனவர்கோண் மாற்றன்மனங் கொண்டிருந்தான். (உ௫)

அதுகருதி யமாதருநா ளாயிரவா கணநாதர்
சதுமறையும் புஷ்டநாலாஞ் சத்திபதிந் தவர்குழுமிப்
புதுமதிய முடித்தபிரான் பொன்னடிதாழ்ந் தனரெழுந்தார்
முதுபுகழா கமத்துணமை மொழிந்தருள வேண்டுமென. (உ௬)

இரந்தருளத் திருவுள்ள மிரங்கியிது பெறவேண்டின்
வரந்தருமுத தரகோச மங்கையிடை நீவிரெலாம
பரந்துசெலிஇ நமைதொழுது பணிவிடைசெய் திருப்பிரேற்
புரந்தருண மாங்கருள்வோம் போயினென விடைகொடுத்தார். (உ௭)

அடிபணிந்து கணநாதாயிராரு மந்நின்று
படிபுகழும் பெருவளஞ்சால் பாண்டிநாட் டகம்புகுந்து
கொடிமதினுத் தரகோச மங்கையிடைக் குறுகினார்
முடிவில்பர மானந்தக் கடற்றளையு முதுக்குறைவார். (உ௮)

வலனமையுத் தரகோச மங்கைபுகுந் தவர்தீர்த்தக்
குலமுழுதும் படிந்தாடிக் கோமளவெண் ணீறணிந்து
நலமருவு மைந்தெழுத்து நன்கமைய மனததெண்ணிப்
புலனமையுத் தம்பிரான் திருமுன்னர்ப் போய்ப்பணிந்தார். (உ௯)

இரவுபக லிவ்வாறு தொழுதுருகி யிருக்குமவர்
ரவுதவிர் செயல்கண்டு கண்ணுதலு யகன்கருணை
விரவுமுளத் தொடுமுறையோர் வேடங்கொண் டாங்குற்றான்
வரவுதெரிந் தாயிராரு மலரடிக்கீழ்ப் பணிந்தெழுந்தார். (௩௦)

ஶமுகணநா யகர்தமையோ ஈடத்திருத்தித் தானுமிருந்
துழுபமரம் பசியவிய வொழுக்குதேங் கொன்றையினுன்
முழுவலுடை மற்றவர்தம் முகநோக்கி யாகமத்தின்
செழுமயமா முண்மைசொல வுபக்கிரமஞ் செயல்குறித்தான்.

(௩௧)

அப்போது முப்பத்து முக்கோடி யமரர்களுங்
கைப்போது குவித்தருகிற் கலந்துகூழ்ந் தனாபோத
வெப்போது கொடுத்தொழிவின் விராமிரட்டி யவுணர்களுந்
துப்போது தூரத்தே சூழ்ந்துசே வித்துவர.

(௩௨)

அரம்பையுருப் பசிதிலோத் தமையாதி யரமாதர்
வரம்பயிலு முழுவாதி மாண்புதழீஇ யெதிர்நடிப்பப்
பரம்புபலர் ஶீவண்கவரி யெடுத்திருபக் கழும்வீச
நிரம்புவரை மிசைமதிபோ னிகழொருவெண் குடைநிழிற்ற.

(௩௩)

கொழுங்கதலித் துடவையெனக் கொடிக்காடு முன்போதச்
செழுந்தரளத தாலிசைத்த சிவிறிபல வளியெழுப்ப
வொழுங்குறுதண டமுங்கோணற் றண்டமுமுன் னுறநடப்ப
வழுங்கலிலா வொலியன்முத லாம்விருதா வளிசெறிய.

(௩௪)

சங்கநிதி பதுமநிதி தயங்குசின்தா மணியளவாத்
துங்கவளம் பொலிகாம தேனுமுதற் சொலுமனைத்தும்
பங்கமற வெழுகடைக்கட் பாவையெதிர் நோக்கிவர
வங்கனகத தருவைத்து மமையநிழ னல்கிவர.

(௩௫)

வெள்ளியமா மலேமேலோர் மின்னலொடோர் கருமேதம்
வள்ளியசெந் தாமனாயா யிரம்பூதது வைகுதலபோற்
நெள்ளியவென் யானையின்மேற் நிகழபுலோ மசையினொடு
முள்ளியவா யிரங்கண்மலர்ந் துறுவரராக கமபுகல.

(௩௬)

வெளியாய நடவையிடை விளங்கவரு மிந்திரனைக்
களியாய கருத்தினொடுங் கண்டுவந்தொல் லையின்மறந்தா
தெளியாய கணநாத ராயிரருட் சேரொருவா
வளியாய வுணவுணும்பூண மாதேவ னஃதுணர்ந்து.

(௩௭)

திருவாத ஶூரினிகைத் தினந்தோறும் பணிவிடைசெ
யொருவாத தவமறையோ ருள்ளியகா ரியமுடிய்
வெருவாத தேரரெலாம் வேரற்றா ரென்றுமுகில்
பொருவாத மேனியன்முற் புளவரெலா மகிழ்தூங்க.

(௩௮)

உண்மையுணர்த் திடநாமே யுபக்கிரமஞ் செயுங்காலை
வண்மையிது வெனவேரோர் விடயத்து மனமுய்த்தாய்
தண்மையின்மற் றிதனாலித் தரணியிலோர் பிறப்புந்நே
யண்மையினச் செல்வமனு பவித்துநமை யடைகென்றான். (௩௧)

என்றுசொல நடுநடுங்கி யென்செய்கே னெனக்கதறு
நன்றுதெரி கணநாதா முகநோக்கி நமபெருமா
ஞென்றும்வெரு வலைநாமே யுன்றலைமே லடிசூட்டிக்
கொன்றமல மின்பரிலை கொளச்செய்வோ மென்புகன்றான். (௪௦)

விடைகொண்டு பரமனருண் மேற்கொண்ட கணநாத
ருடைகொண்ட கடன்மடந்தை யுவப்பெய்த வாதுலார்
நடைகொண்ட சம்புபா தாசிருதா நன்மனையா
லடைகொண்ட திருவயிற்றி னவஞ்சிக்குங் கருவாரூர். (௪௧)

கற்றதிரு மறையவர்தங் காதலியார் பாறகருப்ப
முற்றதிறங் குறிப்பின லுணர்ந்துபிரா னருள்போற்றி
மற்றதிடை யூறடையா வண்ணமுற மாமறைதூல்
சொற்றசடங் குகளனைத்துந் துகளறச்செய் தனர்முடித்தார். (௪௨)

மதியமொரு பதஞ்செல்ல மாமறைதூ றலையெடுப்ப
வதியமையு மாகமங்கண் மேன்மேலுங் களிசிறப்பத்
துதியமைபு ராணமெலாந் தொக்கொருங்கு கூடதாடத்
திதியமைபன் மொழியுள்ளுந் திராவிடமிக் குவப்பெய்த. (௪௩)

சதுவிதமாம் பாதங்க டனரித்தனியுண் மகிழ்ச்சிபெறக்
குதிகலித்து வைதிகமுஞ் சைவமுமேன் மேற்குலவப்
புதுமலர்க்கற் பகநாடு பொழிந்து துயர் கழிந்திருப்ப
வதுபொருண்மற் றிதுபொருளென் பாருளத்து மையம்மற. (௪௪)

அருகாத பரசமய மத்தனையுந் தடுமாற
வுருகாத கன்மனமு முடைந்துகெழிந் தொருங்குருகக்
கருகாத பொய்யுணாவாய் களுமெய்ம்மை சொலத்தொடங்கப்
பெருகாத நதியனைத்தும பெருவெள்ளங் கொடுபெருக. (௪௫)

கனவகத்து மறமறியா களுமதனிற் றலைநிப்ப
மனமொழிமெய் யொருமூன்று மியாவருமா றுறாராக
வனகபர சிவபத்தி யடியேமைப் போல்வார்க்குந்
தினமணியா தியிற்சிறப்பக் காப்பாற்றுஞ் செயறழைப்ப. (௪௬)

வெய்யவன்முற் கோளனைத்தும் விரோதமிலா நிலிநிற்க
வையகமெல் லாம்பரந்து மந்தமா ருதமுலவக்

கையமையாக் குறும்பினைத்துங் களைந்துலகம் புரப்பவர்தஞ்
செய்யநெடுங் கோல்பொலியத திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

(௪௭)

தந்தையா ரதிகண்டு தாவாத மகிழ்சிறப்புற்
தெந்தையார் திருவருளா லியைந்ததெனப் பாராட்டி
நிந்தையார் பரசமய நீறுபட்ட தெனத்துணிந்து
முந்தையார் குதவினை முதலியன முடிப்பாரால்.

(௪௮)

ஒருநாம் மேனும்மிலா வுத்தமருக் கெண்ணிறந்து
வருநாம மெடுத்தோத் வல்லாரா யெல்லார்க்குங்
கருநாம மெழுதித்தருளக் கடவார்க்குக் கடவாத
திருநாமத் திருவாத ஓரரெனச் செப்பினார்.

(௪௯)

ராசானர் முதலாக வியம்புபதி னொருவனாயு
மாசான நனிசெய்து மழவிடையூ ருகிவரு
மாசான பலவகற்றி யருளுவீ ரெனப்போற்றித்
தேசான பெருங்கருணை செழித்திடக்காப் பியற்றினார்.

(௫௦)

பரசமயர் வாயிலிடப் பற்றியெடுப் பவர்போலக்
கரமலரோ ரிரண்டினையுங் காசினியின் மிசைப்பதியா
வரமுழந்தா ளொன்றெடுத்த வயநகுதிரு முகமெடுத்துத்
கிரமுறுபொற் குழையாடச் செங்கீரை யாடினார்.

(௫௧)

விரவுகருங் கன்மனமும வெந்தமுலவெண் ணெயினுருக
புரவுடைய ரியாவோரு முவப்புறத்தா லைசத்திடுவா
ரரவுமணித் தொட்டின்மிசைக் கிடக்கவரு மையிற்கிடத்திப்
பரவுபல ருள்ளருகித் தாலைசைப்பப் பரிந்துவந்தார்.

(௫௨)

திருவாத ஓரினமர் செஞ்சடையொண் கருமிடற்றார்
பொருவாத நடவிலும போதிலடிப் போதின்வனை
தொருவாத சிலம்பினொலிக் கொப்பத்தாக் குதல்பொருவத
தருவாத ஓரர்கையாற் சப்பாணி கொட்டினார்.

(௫௩)

நித்தமெனப் பாராட்டி மேயவீரு முதுகுரவா
சித்தமுலத் திடப்பிணங்குஞ் செயன்மார்க்கத தகப்பட்டுத்
தத்தமனம் புண்படுவார தாம்வீருப்புற் றுறிற்பவஞ்ச
முத்தமளித் தருளுவார முத்தமளித் தருளினார்.

(௫௪)

அருகர்பவுத் தணாயாதி யாஞ்சுமயர் தமொற்றயீ
பெருகவினி தடிதரித்தாய் பெருமான்ற னருட்பேறே
திருகமையாக் குணவாமாத் தியர்குலசிந் தாமணியே
வருகவரு கெனவழைப்ப வந்துதழீஇ யுவப்பிப்பார்.

(௧௮)

முகைவர யாம்பன்மலர்த் தலினெத்தாய் முதற்குரவ
னெகைகூ ருள்பெறலா லொவ்வாய்வந் தனையேற்பாம்
பீகைசா னட்டிறுவா யில்லையே லிறப்புறவா
யாகையா லம்புலிநீ யாடவா வெனவுவப்பார்.

(௧௯)

வெருக்கழலத் தமையடைந்தார் மேவியபல் சிற்றிலெலா
மருக்கமழுந் திருவடியாற் சிதைத்தல்வயக் கியதென்னப்
பெருக்கமிகு புழுதியெலாம் பிறங்குறுசிற் றடிபடியத்
தெருக்கடொறும் பேதையர்செய் சிற்றில்சிதைத் தருளினா.

(௨௦)

வீரவுபர சமயமெனும் விடவரவுக் கிடிமுழக்கா
வரவுமிகு சைவமெனு மயில்களுக்கு முகின்முழக்கா
வரவுகெழு வழுதிபுகை யும்பல்களுக் கரிமுழக்காப்
பரவுகுணில் கொண்டுசிறு பறைமுழக்கி யருளினார்.

(௨௧)

சேயவிளம் பரிதியினுந் திகழுமிளங் குழவியா
ராயவரி மருத்தனனா மடல்வழுதிக் கமைச்சாகிப்
பாயவவ னேமிதிசை திசையுருளப் பண்ணுதல்போ
லேயமணி பலபதித்த வெழிற்சிறுதே ருருட்டினார்.

(௨௨)

முகையனைத்து மலாகரலை முன்னவன்பொன னடிககாககிப்
பகையனைத்து மறமாற்றிப் பரமசிவ நெறிவளர்த்து
நகையனைத்துந் திரண்டென்ன நகப்பொலிந்து நால்வேதக்
சிகையனைத்துந் தெரிவார்க்கோர் சிகையமைத்தார் திருநாளில்.

(௨௩)

மறையாதி யெக்கலையும் வயங்குமுதல் வழிசார்பென்
றறைவார்கண் மூவகையா யத்தகைய முந்நூ ளு
நிறைவாய மனத்தரென நோதெரிப்பார் போலமறை
முறையாலே திருமாபின் முந்நூளுங் கப்புரிந்தார்.

(௨௪)

பிறையெனநா டொறும்வளர்ந்து பிறங்கியா வோருமெதே
தறைபதினா றகவையுளா லாரணமே யாகமமே
கிறைதருபு ராரணமே நிகழ்த்திமெற் றுளவனைத்துந்
குறையறக்கற் றுணர்ந்தாரெங் குடிமுழுது மடிமைகொள்வார்.

(௨௫)

திருவமிரு குழப்பிறந்த செயலானு மதர்வணநூ
லொருவவுணர்ந் தவரல்ல ருதனா னுங் கரிபரிதேர்
மருவவுகைத் தலுத்தெரிந்தார் தெரியாத வகையாதே
பருவமுறா வெமக்குமீருள் பாலிக்கும் பெருந்தகையார.

(௧௩௩)

வேதமுத லெக்கலையு மேதினியி லுணர்வார்தம
போதமொரு சங்கையுறிந் திருவாத ளுர்புருந்து
நாதவெனத் தொழுதேத்தி நவின்னுதெளிந் தேருவரேற்
சாதமிவர் கல்விநிலை யெவரளக்கத் தக்காரே.

(௧௩௪)

பேரதமார் தரப்பொலியும் புருரவா மன்னவனே
வாதலூ ரிறையவர்தா மவதரிதத மாண்புணர்த்தா
மேதமார் மறையவர்க்கும் வியன்மதுரைப் பாண்டியன்பா
லேதமோ வமைச்சாரா யியலுமுறை யெடுத்தாப்பாம்.

(௧௩௫)

திருவாதலூர் திருவவதார்ப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௧௫.

அமைச்சரிமைபூண்டபடலம்.

அட்டொழித் தருளு மைய ராரரு டலைமேற் கொண்டு
மட்டொழி யாது பெயயு மலாகமுன் மூகை செவ்வாய்க்
கட்டொழித் தவரே நந்தங் கட்டொழித் திலுவா ரென்று
விட்டொழி யாம லன்னோர் விரைமறப் பதம்பூண் டேமால்.

(௧)

எதிரினம் மிறைகு லத்து முதலிலங் கிரதந் தோற்றுங்
கதிர்பொரு தினைத்துக் கூணங் கைக்கொடு நரைத்து வானத்
ததிர்வுற வியங்குந் தாங்க லறமென மாட முன்னாற்
பிதிர்வறத் தாங்கி யுய்க்கும் பெருமபுகழ் மதுரை மூனார்.

(௨)

இருந்தவர் துதிமு ழக்கு மிகந்கரி பரிமு ழக்கும
பொருந்தவிண் ணவர்கள் வந்து போதலிற் படுமு ழக்குந்
திருந்தமற் றெழுமு ழக்குஞ் செயிரறத் துஞ்சும் டோது
மருந்தமிழ் முழக்கந் தஞ்சா தாலவா யென்னு மூனார்.

(௩)

விழவொலி கண்ப டாது வீதியின் மிஞிறும் வண்டு
முழவொலி கண்ப டாது தொங்கலி லுவக்குஞ் செவ்வாய்
மழவொலி கண்ப டாது மாடத்தி லரங்கந் தோறு
முழவொலி கண்ப டாது முத்திகண் படுக்குங் கூடல்.

(௪)

திகழ்பெரும் பாண்டி நாட்டின் திருமுக மாகி யேன்றும்
புகழ்மிகு மனையு கூடல் புரப்பவ னுற்று ழுறு
நிகழ்தரு தண்மை நீங்கா லிலாமதிக் குலத்து வந்தா
னகழ்மறத் தினன்கு லேச னருந்தவத் துதித்த நீரான்.

(௮)

அருளுரு வாய செல்வி யங்கயற் கண்ணி யோடுந்
தெருளுற வமருஞ் சுந்த ரேசாதந் திருததாட் கன்பும்
பொருள்பெறு தமிழு மோவாப் புகழுநன் னீதி யாவு
மருளறத் தவஞ்செய் தீன்ற மகவுபோல் வளர்க்க வல்லான்.

(க)

எங்கணும் வியாபித் துள்ளா னிவனென வறியா ராகித்
தங்களுள் வேறு வேறு பிதற்றுவார் தவாநான் கொள்ள
வனகையிற் பிரம்பு கொண்டே யறிவிக்கு மறிவான் மிக்கான்
கங்கையிற் பொலியுந் ஆய்மை கருத்தறத் திருத்தி னுனால்.

(எ)

திரிபற வனைத்து நூலுந் தெரிந்தவன் பகைவர் தம்மைப்
புரிசினக் களிற்றிற் சிங்கம் புருந்தெனப் புடைக்கு மாற்றா
வரிமருத் தனனெ னும்பேர் பெற்றவா னவனி யெல்லாம்
பரிவறச் செங்கோ லுய்த்துப் பண்பொடு வாழு நாளில்.

(அ)

அறிவுடை மாந்தர் சில்லோ ரடுத்தன ரொருநா ண்ணாந்
நெறிவர வுவப்பி னேற்று நிலவிய நந்நாட் டேனுங்
குறிகெழு பிறநாட் டேனுங் குலவதி சயமென் னென்றான்
செறிமலர்த் தொடைய லாய் தென்றவா செப்ப லுறரா.

(க)

இந்தமா நகர்க்கு டெத்த விரும்பொழில் வாத லூரி
லந்தமா தியினம் பெம்மா னருட்பெருந் திறத்தி னுலே
வந்தவா ழுகு மாமாத் தியமறை யவர்கு லத்தின்
முந்தவா தரித்து தித்தா ரொருவாயா மொழிவ தென்னே.

(க௦)

அவர்பெயர் வாத லூர ரகவையீ ரெட்டுந் ழூர்மற்
றவரதி மதிதுட் பததைக் கலவியை யளப்பார் ரியாவ
ரவர்திற முலக மூன்றும் வேட்பதா யமைந்த தைய
வவர்திற மொருநீ காணத் தக்கதென் றறைந்து போனார்.

(கக)

சான்றவா வார்த்தை கேட்ட தார்த்தடம புயக்கீகா மாற
னூன்றவ ரவணாக் காணு மதிவீருப் புடைய ஞ்சி
யேன்றவா சிலனா விட்டா னெய்தியாங் கவர ழைப்ப
மான்றவர் கருதா லையர் வழுநிமுன் னடைந்தா ண்றே.

(கஉ)

இளங்கதி ருதய மேயென் றிசைதிரு மேனிப் பண்புங்
காங்கமின் மதியந் தோன்றிற் றெனுங்கவின் முகமுங் காம
ருளங்கெழு செய்ய வாயு மொள்ளிய கருணைக் கண்ணும்
வளங்கெழு மார்புந் தோளு மனங்களி பயப்பக கண்டான். (௧௩)

மறைமுதற் கலைக ளெல்லா மாண்புற வினாவுந் தோறுங்
குறைதவிர் விடைகொ டுக்கக் கொற்றவ னுவகை பூத்து
நிறையெது வினாவி னாலு நிகழ்த்திடு மிவர்க்கின் றுதி
யறைகுதிர் பிரம ராய ரென்றமைச் சணாப்பார்த் தோதி. (௧௪)

ஊனிட் ரகற்றுங் கல்வி யொருங்குணர்ந் திருந்த வையா
மானிட ரல்லர் மற்றை வானவர் தம்முள் யாரோ
கானிட நடட் டாமடு கடவுடன் னருளோ பன்ன
ஊனிட் ரறச்சூழந் தாலுந் துணிவதில் வெணந யந்தான். (௧௫)

கற்றமற் றிவரை யுள்ளான் கருவிக ளில்லா னேனு
மற்றமின் றுக வுள்ளா னவைமிக வுள்ளா னேனுஞ்
செற்றமில் லிவரை யில்லா னில்லானெத் திறத்தி டே னுனும்
பொற்றமற் றிவரைக் கொள்கை பொருளெனப் புல க்தி னுயந்தான். (௧௬)

பழுதற நமக்குக் கண்ணைக் கவசமாய்ப் பாது காக்குங்
முழுதுண ரமைச்சி ருங்க டமக்கெலா முதன்மை யா கக்
செழுமறைப் பிரம ராயர் தமைச்செய்தோளு செய்தோ டு மென்றான்
வழுதியவ் வமைச்ச ரெல்லா மகிழ்ந்தன மகிழ்ந்தோ மெ ன்றான். (௧௭)

மிக்கதுங் குறைந்த துஞ்சி தூக்கமும் விறல்சால் வேந்தன்
றக்கது செய்தா னென்றத தத்தமி லமைச்சர் சொற்றா
புக்கது நமக்கோர் செவ்வ மெனமற்றே ருவகை பூத்தா
ரக்கது பூணபெம் மாண்செ யருளென வைய ரோற்றா. (௧௮)

வழுதியர் பெருமா னிந்நாள் வாதலு ரராய னைப்பித்
தெழுதருங் கல்வி யாராய்ந் தினியவோர் போபு னைந்து
தொழுதரு முதல மைச்சின் பாரமுஞ் சூட்டி னானுன்
முழுதில குயய வென்று மொழிந்தன வுலக மெல்லாம். (௧௯)

பெருவிலைச் செம்பொ ணுடை பிறங்குருப் பாயந் தேசு
தருதலைச் சாதது மாயோன் றுனுமெஃ குத்த ரீய
மருமணி மதானி யாழி யாரமொன் கடகம் பொன்னு
டிருமணித் குழைமுன் மற்றுஞ் செயிரற வழங்கிப் பிள்ளர். (௨௦)

மழைமதக் களிற் பாய்மா வாவுமான் பூண்ட போற்றே
 ரிழைமணிச் சிவிகை மற்றும் கிருதினிக் கியல நல்கிச்
 குழையுடற் கவரி வெற்றிக் கொடிருடை யால வட்டந்
 தழைதரு மொவிய லாதிச் சம்பத்தும் பெருக நல்கி.

(உக)

குடமுழா முருடு மொந்தை கொக்கரை தடாரி பேரி
 படகமுற் பலவு நல்கிப் பசும்பொழி னுறையுள் செந்நெ
 லிடனற விளைகி ராம மெண்ணில நல்கிச் சந்தர்
 தொடலையு நல்கி மற்றும் தொகுசிறப் பனைத்துஞ் செய்தான்.

(உஉ)

பெருஞ்சிறப் பனைத்தும் பெற்று ஞாயிற்றிற் பிறங்கா நின்ற
 வருந்தவப் பிரம ராய ரரிமருத் தனனூத் தென்னன்
 றரும்புற விடைபெற் றெல்லாச் சம்பத்தும் புறத்தே குழ
 வருஞ்சிவிகை:- யின்மேற் கொண்டாங் கியமெலா மியமபப் போரார்.

(உ௩)

எரிமணி யிமைக்கு ளாச்சி யிந்திர விமானக் கோயிற்
 பரிவொடு புகுந்து சோம சுந்தரர் பாதம் போற்றிப்
 புரிகருங் கூந்தற் செவ்வா யங்கயற் கண்ணி பொற்றா
 ஞரிமையிற் போற்றி நீலேற் றுவந்தனர் மீண்டா ரன்றே.

(உ௪)

இருமுது குர்வ ராய விருந்தவ ரரசு நல்கப்
 பொருவரு மமைச்சின் போரம் புதல்வனார் பூண்ட தோர்ந்த
 வெருவரும் பரமாரக் கங்கன் வெல்லுதற் கிதுவுந் தானோர்
 கருவியா யிருக்கு டென்னு கருதின ருவகை பூத்தார்.

(உ௫)

கிறைகுடந் தீப முன்னு நெருங்குமக கலங்க ளேந்திப்
 பிறைறுதன் மடவார் கோரப் பிறைகுபல் லியமு மார்ப்ப
 மறையவர் வீழ்த்து மல்க வளமலி யுறையுள் புக்கார்
 கறைமுல் ளாயே னெஞ்சங் காணியாப் புக்க வையர்.

(உ௬)

அவரவ ரிருக்கை செல்ல வனைவர்க்கும் விடைகொ டித்துப்
 பவர்படு சடில மோலிப் பண்ணவற் கன்ப ரோடு
 கவர்மன மில்லா வையர் கலந்தன ரமுது கொண்டு
 தவர்புக முமைச்சின் பாரந் தரித்ததற் காய தோர்வார்.

(உ௭)

மறுதின முறையு னின்றும் வழுதியர் பெருமாற் காண
 வுறபெருஞ் சிறப்பி னோடு மூர்கிமேற் கொண்டு போந்த
 தெறுவலி யவனைக் கண்டு திகழ்ந்தம் மிருக்கை மேலி
 நமுறு பகைவ ரச்சு கண்ணுமா நெண்ணு வாரால்.

(உ௮)

*பெருவெளி மேல்பா லாகப் பெருங்கடல் கீழ்பா லாக
வொருவரும் புனல்சால் வெள்ளா றுத்தர மாகீத் தெற்குப்
பொருவருங் குமரி யாகப் போத்தகான் கெல்லை யுள்ள
மருவிய குடிக ணல்கு மீமிறைப்பொருள் வருவாய் தேர்ந்தும். (௨௯)

பொலிதா வெய்து மூல்கு பொருளுடை வருவாய் தேர்ந்தும்
வலிமரு வலர ளக்கு மாண்பொருள் வருவாய் தேர்ந்து
மெலிவிலா கரங்க ணல்கு மிகுபொருள் வருவாய் தேர்ந்து
நலிவற வநாதர் நல்கு நகுபொருள் வருவாய் தேர்ந்தும். (௩௦)

இன்னமு தருத்துஞ் சாலை யினியகீர் வாக்குஞ் சாலை
நன்னலம் பயக்குங் கோயி னுமேறுங் கல்விச் சாலை
சொன்னமற் றறப்பு றத்து வழிச்செலுந் தொகையு நாளும்
பன்னரும் புடைக்கு நல்குந் தொகையுமபார்த் துறம தித்தும். (௩௧)

பல்வகை வரவு தம்முட் பல்வகைச் செலவும் போக
வொல்வகை யெச்ச மாகிப் பண்டாரத் துறையப் போகு
நல்வகைப் பொருளி ருப்பிவ் வளவென நன்கு தேர்ந்துஞ்
சொல்வகை வல்ல வைய ராசனுக் குறுதி சூழ்வார். (௩௨)

ஒருவினை தொடங்குந் காலை யுறுபொருள் படையி ரண்டல்
வருவினை தொடங்குந் கால மதுதொடங் குபாய மற்று
மருவிடை யூறு கீக்கி முடித்திடு வண்ண மாகப்
பொருவரு மங்க ணைந்தும் பொருந்தவா ராய்ச்சி செய்வார. (௩௩)

வினைபுரி திறத்தெஞ் ஞான்று மேவசை விலாமை நாளும்
புனைகுடி காத்த னீதி னூல்களைப் பொருந்த வாய்ந்து
வினைவிதி விலக்குந் ஞோர்த னிகழ்த்திய வைந்த னோடு
வினையவுங் கைக்கொண் டென்னார் முயற்சியை யிகவா ரென்றும். (௩௪)

பொருதொழி னேர்ந்த் காலைப் பொருதிடு பகைஞர்க் கோகை
தருதுவினை யாயி னுளைப் பிரித்தலுந் தமமைச் சாரந்தார்
மருவலர்ச் சாரா தின்சொல் கொடையினால் வசமாக் கல்லும்
வெருவறப் பொருத்த வேண்டிற் பொருத்தலு மிகத்தேர்ந் துள்ளார். (௩௫)

காரியச் செய்கை யொன்று பலவித மாகக் காணி
ஞோரிய வவற்று ளாவ தொப்பவா ராய்ந்து தோவார்
சீரிய வதுசெய் போது பலிப்பது நாடிச் செய்வார்
வீரியம் பெறப்பி ரித்தல் பொருத்தலில வேட்பச் சொல்வார். (௩௬)

அறிந்தசொற் றிடவல் லார்த மறிவையுஞ் சிதைத்துத் தானு
மறித்திட லில்லா னேனு மரசனக் குறுதி யொன்றே
யறிததைந் திதேல் வல்லா ரரசனுள் வெகுண்ட போது
மறிந்தவர் தமக்கூ றெண்ணு தரசனக் கூறு தீர்த்தல். (௩௩)

பலவுரைத் திடவென் முன்னுட் பகைவரா யுள்ளார் யாரும்
விலகுறா தரசன் பாங்கர் மேவினர் நட்புப் பூண்டார்
வலமிகு செங்கோல் செல்லாத் தீபத்து வாழ்கின் றுரு
நிலவரும் பொருள்வி டெத்து நேசிப்ப வியற்றி வாழ்காள். (௩௮)

அழிபொரு ளுணர்வு மென்று மழிவதின் றுகி யின்பங்
கொழிபொரு ளுணர்வும் போதின் மணமென மனத்துட் கூடப்
பழிபடு மிம்மை யாசை பந்தமா மறுமை யாசை
யொழிதர வெச்சு மாகி யுள்ளது பெறுதல் வேட்பார். (௩௯)

படிமுழு வதம ளந்த பைந்துழாய்ப் படலை மார்பன்
படிமுழு வதமில் லென்னும் படியொரு கேழு லாகிப்
படிமுழு வதமி டந்துங் காணொணப் பதம பாதம்
படிமுழு வதுங்கொண டாடும் பத்திகொண் டெனர வேண்டின். (௪௦)

வேறு.

கறையடி முதலா வறவியீ றாகக் கணாபல யோனியிற் பிழைத்தது
நிறைதரு மக்கட் பிறப்புட் வேண்டு நிகழ்தரு மப்பிறப் புள்ளருங்
குறைவறு மாயுட் டாய்வயிற் கருவாக் கூடுறல் வேண்மெற் றதனு
ளுறைகொடுங் கிருமிச் செருமுத லாக வுரைப்பவை பிழைத்திடல் வேண்டும்.

ஒருபது மதியுஞ் சென்றவக் காலத துறுதுயர் பிழைத்தமன் மேலால்
வருதிறம் வேண்டும் வந்தவக் காலம் வருடந்தோ றடைதுயர் பிழைத்துப்
பெருகிய காலே மலம்பகற் பசிரித் திராபிறங் கிருளிரை பிழைத்தம
வெருவற வெழுங்கா லிளமுலை மடவார விழிக்கடை டெனும்வலை பிழைத்தும்.

கலையெனப் புகலும் வாரிதி பிழைத்துங் காமரு திருவெனப் பட்ட
நிலையுறு செல்லற் பிழைத்ததால் குரவா நிகழ்பெருங் கொடுவிடம் பிழைத்து
மலையெய்ப்புல் வரம்பாம பலதுறை பிழைத்து மாதரங் கூரமா மேருச்
சிலையுடைப் பெருமா னுள்ளென நினையுஞ் சித்தமுண் டாகுதல் வேண்டும்.

கடவுண்மற் றொருவ னுள்ளெனுஞ் சித்தங் காதலிற் றேன்றிய பொழுதே
மடனமை சுற்ற முழுமையுங் கூடி வாய்திறந் தாற்றிடு தாமன்று
திடமிஃ தென்று நாத்திகர் பலருஞ் செறிந்தனர் பிதற்றுவ நின்னு
மிடனமை விரதம் பரமெனப் புகல்வ ரிவனாயும் பிழைத்திடல் வேண்டும். (1)

புனாசெய்யு நனைத்துங் கடப்பினுங் கரும முயிரிறை யுண்டெனப் புகற
நிராசெய்கீர் ஞாலத் தில்வழக் காகுந் திருந்திட லலாதயி ருண்டோ
வனாசெய்பூண் மூலையா ரொகெலக் தவக்க வாய்த்திடு மின்ப்மே யின்பம்
புனாசெய்மற் றோர்கீள் புண்மையிற் புகலும் புகழ்ச்சியென் னொருவ தின்னும்.

இளமூலை மடவா ரொபெரி யங்கத் தியைத்தவைந் தமளிமே லிவர்த்து
வளமிரு வினாசால் பாகடை மென்று மருங்குறு கலையற நெகிழ்த்தாங்
குளநெகக் கலச மூலைமுகம் வருடி யுவப்பவா யூறன்மிக் குண்ணுந்
தளர்வறு புணர்வே யின்பென வுணர்ப்பான் சாற்றுவோ காயதன் மன்னே. (1)

பகரவீ காரக் குழியிடை யழுந்தும் பன்றிமற் றதைவியந் திடல்போற்
சுகரமா மூலையார் மயலகத் தழுந்துஞ் சிதடர்மற் றதைவியந் திடுவார்
புகரவார் தோனெய்த் தோரென்பு கிணமுட் பொருந்திய மூலையே மச்சை
விகரமாஞ் செநீ ரிவைதிரண் டசுத்த மேயது சுத்தமெவ் விதத்தால். (௪௭)

இறைகொலை யிலன்மற் றவனலா லுயிரி லியையுமைந் கந்தமு மவினே,
நிறைபெறு முத்தி யெனப்பவுத் தன்சொ னெறிகொளா ரறிவுடை யவர்தா,
மறைவறத் தோன்றும் பொழுதுதாய்க் கொலைசார் வழுவின னிறந்தொழி
காலத், தறைதரு முத்தி பெறுநரியா ரென்னி னாதற்கொரு விடையிலா
மையினால். (௪௮)

தலைமயிர் பறித்துப் பாயுடை யுடுத்தித் தழைசுமந் திடல்வருத் திடலே
நிலைதவம் பழைய கருமமுண் டொழியி னிலவிய பொன்னெயில் வட்ட
மலைவற மமாவா னருகமர்ந் திடலே மாண்புறு முத்தியென் றுணர்ப்பா
மலைதர வத்தி காத்தியென் றுணர்த்த லமைந்ததால் கொடுபயி லமணர். (1)

உடம்பினை வருத்த லேதவ மென்னி னுறைகழித் தொளிவுவா னேங்கி
யடம்படச் சேகித் திடுதலுந் தவமா மடருமுந் கருமமுண் டொழிவுந்
றிடம்பட வமைந்த பொன்னெயில் வட்டத் தெய்ததல் கூவத்துட் பழந்த
கடம்பழந் தொருவ ரெடாமன்மே லெழுமோ காரியம் போலுமான் மாதோ.

கிகழ்தரு மாயா வாத்தோர் பேத னிரீச்சுர சாங்கிய னென்றே
யிகழ்வருஞ் சுத்த னுயிராகிரி குணமு மிரிதலே முத்தியென் றின்சப்பன்
புகழ்தரு சுத்த னெனின்மறைப் புண்ணுன் பொலிதரு பிரகிரு கியினுந்
நிகழ்தரு முத்தி பெற்றுளா னெனினுஞ் சேர்ப்பதற் கோரிறை வேண்டும். (1)

புரிவினை முடிவின் ஞானமொன் றுண்டாய்ப் பொருந்து றுமாதொழிந் பட்
யிரிதர வவைகற் போலுயிர் கிடத்த லெனல்பிர வாகரன் முத்தி [டே
தெரிவினை மறுமைப் பயன்றா தொழியா சிலையென வுயிர்கிடந் திட்டார்
பரியுமவ் விடத்தோர் பேறிலா மையினுந் பழிபடு முத்தியே யாமால். (௮௨)

குளிகைதரக் குதலுங் காளிதஞ் செம்பு ருலீந்துபொன் னானவா போல
வொளியருள் வலியான் மலங்கிகடன் முத்தி யென்னவோ தவன்பேத வாந்
தெனியுமா கமங்க ணித்திய மெனலாற் செறிமலங் காளிதம் போல
விளிதரா தென்றும் பேரெடு பெறுவான் மேவுத லெங்ஙன மாமால். (௧௩)

புழுவினை வேட்டு வாளிசெய் திடலபோற் பொருந்துயி ரினையரு ளெடுத்து
வழுவுறு மாயா சரீரமே யாக்க மற்றது நித்திய மாகிப்
பழுதற விருக்கை முத்தியென் றுணாப்பான் பகர்தரு சிவசம வாதி
முழுதுமா மதுசா ரூபமே யன்றி முத்தியென் றுணாத்தலு மாமோ. (௧௪)

நிருமல வெளியை முகின்மறைத் தாங்கு நிலாவிய சுத்தமா யிருக்கு
மொருபிர மததை மறைத்திடு மாயா வுபாதியவ் வேதுவி னாலே [போ
பெருகிய சீவான் மாவெனப் படுங்கால் பெருவெளி யுதிப்பப்போ முகில்
லொருவறி வுதிப்ப வுபாதிபோ முத்தி யுதுவென்ப னுண்மாயா வாகி. (௧௫)

இந்தச்சீ வான்மா வினுக்குள தாகி யிலங்கிய விவேகஞா னந்தான்
முந்தத்தா னேயுள் ளுட்தெனின் மாயா மோகத்தான் மூடப்பட்ட டிடானு
ணந்தப்பின் புள்ள தாயதென் றெடுத்து நவின்றிடி னிலுள தாகா
தெந்தப்பான் மையினு லிதனையு முத்தி யென்றெடுத் திசைப்பர்மற் றவரே.

பாயமா யாவா தத்திற்பாற் கரியன் பரமொன்றே பவஞ்சமா யுயிராய்
நேயமா நிகழு ஞானமாஃபிபாழுதே நிறைபாளு சார்த்துயி ரழியு
மாயதே முத்தி யென்பன்வான் பிரம மாகாது பவஞ்சமோ டான்மா
தூயவான் மாக்கெட் டிடுதலிற் பெறுவான் சொல்லுதற் கியாருளர் மாதோ.

மேயசங் கிரந்த வாதியென் றுணாப்பான் விமலனார் திருவருள் பகிந்து
தேயமிக் கமைந்த பசுக்ர ணம்போய்ச் சிவகர ணங்களாய்க் காட்டத்
தாயவக கினிபோ லொன்றுபட் டிடுத லாவதே முத்தியென் றுணாப்பான்
தூயவக் கினியுங் காட்டமு மொன்றாத தொக்குகின், நிடுதிற் மின்றே. (௧௬)

ஆகியாகு கடவு ளாய்வழி பாட்டி னமைந்தபல் லுயிரையு மழியாச்
சோதிவை குண்டத் திருத்துமா லென்று சொல்லுவா பாஞ்சராத் திரர்தா
நீதிவை குண்டத் திருத்துவ னென்று நிகழ்த்துத னிற்கவல் வாதித்
கோதிய வந்த முடிமெனின் முத்தி யுண்மையை யுணர்க்கவேண் டெவதோ. (1)

இயம்பிய விவைமுற் பல்லவுந் திருத்தி யிலவண் டுள்ளது வாகி
நயம்படு முத்தி புணர்தரல் வேண்டு நாடிது நண்குணர்த் திடுவார்
வியம்படு புணநத் தெவரெனத் தெரிவான் விடாதுநல் லாரடை தோறும்
பயம்பட வினாவி யுள்ளது பெருத பண்பின ராய்த்தளர்த் தமர்வார். (௨௦)

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலம். கநக

பொதுமையிற் புகலும் வேதமுஞ் சிறப்பிற் புகலுமா கமங்களுந் தெள்ளி
முதுதவப் பெரியோ ராய்ந்தமர்ந் தனர்தா முறையுற நடாத்தமைச் சியலென்
பதகுறை யுறாமற் புரூரவா வேந்தே பகர்ந்தன மந்திரி யாய் [பாம்.
புதுமைமற் றவரே கிப்ருந்துறை மருவப் போந்தகா தையுமெடுத் துணாய்

அமைச்சுரிமைபூண்டபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம கடுகிசு.

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலம்.

திருவா சகத்திற் கொருமுதல்வா செல்வா செல்வர் போரேறே
தருவா சகத்து மென்முறைகே ளென்று புல்லர் தமைத்தாழ்ந்து
மருவா சகத்து மிசக்கொண்டு மாழாந் தலைந்து மறையாதி
யொருவா சகத்து முருகாதார் திருவா சகத்து ஞருகாரே. (க)

வெளிமுன் னுருவெட் டாய்ச்சிவமுன் னுருவொன் பானாய் விளங்கிடுபே
ரொளியஞ் சரண மிரவுபக லொழியா துள்ளத் திருத்தலொடு,
மளிதூள் றியதார்ப் புயவழுதி யமைச்சின் ரொழிலும் வழுவாமற்
றெளிவொன் றியபல் கலையில்வலார் சிறப்ப நடாத்தி வருநாளிலீ. (உ)

இந்த வுலக போகவெறுப் பெய்திற் றென்ப தெனையுமரா
முந்த வணங்க விண்முழுதாண் முதல்வன் மலர்மே லவன்றிருமா
னந்த வமையும் போகமெலா நாடா வமன பதமாகச்
சந்த மருவு மொருநாலாஞ் சத்தி பதிந்த தையர்பால். (ங)

சத்தி பதிந்த மாத்திரத்தே தக்கோர் புகழ்மந் திரியார்க்கு
முத்தி விருப்ப மேன்மேலு மூளா நிற்க வதாநலஞ்
சித்தி யமைந்த வர்சிரியற் றேடித் தேடி வருந்துவார்
பத்தி யமைந்தோ ருருக்கொண்டு பயின்றா லன்ன பான்மையார். (ச)

ஞான சிரிய னென்றுவரு நம்முள் ளுறையுஞ் சங்கையெலா
மான விருப்பின் வினய்வினா யறையத தெளிவ தெப்போது
மான வவன்பே ருட்கிலக்காய் வயக்கி யடிக்கீழ் னைப்பதென்று
தேனா தரிக்குஞ் சிவானந்தந் திளைத்தின் புறலென் றெனநினைப்பார். (ஐ)

பொருப்பா லென்னுஞ் சுமைபரித்தோன் போகட் டிடவெண் ணுதல்போலு
நெருப்பால் வளையப் படுமொருவ னீகக நினைக்கு மதுபோலு
கருப்பா லுறுததும் பிரபஞ்சக் கலப்பின் வீடு கருதுவார்
திருப்பா லுறுவ தென்றென்று தெரிந்து தெரிந்து முயலுவார். (ஈ)

வேறு.

அருள்பெற வணிய ராய வன்புரு வாத ளூர்
பொருள்பெறு மொருகாள் விலும் புலியுந்தங் கொடியு யர்த்தார்
தெருள்பெறு மற்றை மன்ன ரியாவருந் திரண்டு சூழ
மருளற விருக்கும் பாண்டி மன்னவ னவையிற் புக்கார். (௭)

புக்கவர் வழிதிக் கென்றும் புரிவது போல வன்றும்
தக்கது செய்தன் னுன்கை காட்டிய தவிச மர்த்தார்
மிக்கவ ரிவர்தஞ் சூழ்ச்சி வியாழமு மடையா னென்று
தொக்கமன் னவரெல் லாருந் துதித்தன ரமைச்ச னாரா. (௮)

அதுபொழு தத்தில் வாவு மடுபரித் தொகுதி பேணு
முதுதொழி லாளர் வேம்பன் முன்புவந் தடியில் வீழ்ந்து
கதுமென வெழுந்து கின்று காலுறக் குடந்தழ் பட்டாங்
கதுசெய்விண் ணப்ப மென்றே யினையன புகற லுற்றார். (௯)

சிறந்தவாம் பரிகண் மேய திரைபொரு மிலாயத் துள்ளர்
விறந்தவாம் பரிகள் போக வெஞ்சிய பரிக ஞ்ஞளும்
விறந்தமூப் படைந்த பல்ல மேயனோ யடைந்த பல்ல
மறந்தவா வேலாய் நல்ல தரிதென வகுத்தா ரன்றே. (௧௦)

இவரி லு துரைத்த லோடு மிரும்புலி யுயர்த்த வேந்தன்
தவர்கொடி யுயர்த்த வேந்திற் தன்மதிக் குலத்து வேந்தே
யுவர்படு குணக டற்பா லுறுதுறை யனைத்தும வந்த
வவரவர் தேயத் துள்ள வடுபரி யனைத்து மென்றார். (௧௧)

என்றலும் வாத ளூர் திருமுக மிறைவ னோக்கி
யொன்றாம் பண்டா ரத்தில் வேண்டிவ வொருங்கு கொண்ட
கன்றல்செய் காடு காடுங் கடந்துழீழ் கடற்க ணைக்கட்
சென்றுவாம் பரிக எல்லாங் கொள்ளுதிர் சிறப்ப வென்றான். (௧௨)

விடையது பெற்றெழுந்து மீனவன் பண்டா ரத்தி
லடைதரு புதவ னைத்துந் திறந்தன ராங்குட் புக்கு
மிடைதர வேழேழ் கோடி பசும்பொருள் மிதப்பக் கொண்டு
கடைமுனம் போல டைத்துக் கயலிலச் சினைபொ றித்து. (௧௩)

வெளிவந்து நெடுங்க முத்தல் வெரிந் மிசைப் பொதிசெய் தேற்றித்
தெளிவந்த காவலாள ரோடுமுன் செல்ல வேவி
யொளிவந்த கோயி லுள்புக் கும்பாநா யகனை யேத்தி
பளிவந்த சிந்தை யாளர் செல்லுதற் கமைந்தா ரன்றே. (௧௪)

மேயபாற் கடலெ முந்த வெண்டிரை நாப்ப ணுள்ளாற்
றுயமா மதிவி ளங்குத் தோற்றமே யென்ன முத்தத்
தாயவான் சிவிகை நாப்ப ணலங்குற வமர்த்தார் மேனிப்
பாயநீற் றொளிவி ராவ் வென்னுளத் தமரும் பண்பார். (கடு)

குழையொளி மதாணி மின்னுக் கொளுந்தலைச் சாத்தி யாரும்
விழைமணிக் கடகமாதி விளங்கிளங் கதினைச் செய்யத்
தழைமணிச் சிவிகை மார்பிற் றங்குமுத் தார மற்றும்
பிழையற வொளிகால் வீசிப் பெருமதி யுதயஞ் செய்ய. (கஈ)

சல்லரி முருடு மொந்தை தருணிச்சங் குடமுழாவே
கல்லவ டஞ்சின் னங்கா களம்பேரி பீலி தாரை
மல்லலம் பம்பை வண்தொக் கரைமற்று முள்ள வாய
பல்லவுற கடலு டைந்த பான்மையி னியம்பா நிற்க. (கௌ)

குடைகொடி யால வட்டங் கோணுறத் தண்டங் கோண
லடைதரு தண்டம் பிச்ச மவிர்மணித் தோர ணங்கண்
மிடைதரு மொலிய லாதி மேவவா வளிக ளெல்லா
முடைகட லுதிக்கும் வெய்யோ றொளியற மறைத்துச் செல்ல. (கஅ)

இடியுள முட்க வார்க்கு முழக்கின வெழிலி மாண்பு
மடிதரப் பொழியா நிறகு மத்ததின புடவி யஞ்சு
மடியின பெருங்கா லஞ்சு மஞ்செவி யினவெஞ் ஞான்றும்
படிதுழாங் கைய வெங்கும் பரந்துஞ் சரங்கள செல்ல. (கக)

நிலமக ஞடலத் தோய்த்துத் தோய்வில் வெனநேர் போரும்
வலமிகு கதிய மாற்றார் மணிமுடி யுறுகு ரதத
கலகல வார்க்குந் தார கழிதராக் கடிவா ளத்த
பலபல வாக மொய்த்த பரித்திர ளொருங்கு செல்ல. (உ௦)

கிரியெனப் பெயர்தோற் றதத கீண்டுவான் மேற்சென் மேல
பரிபல முழங்கப் பூண்ட பாரிழித தோடுங் கால
வரிவயப் போத்து நேரு மடங்கலார்க் கசனி யேற்றிற்
நெறிதர முழக்கஞ் செய்யுந் தேர்பல செல்லா நிற்க. (உ௧)

படைபல மின்னுக் காட்டப் பரிசைமா மேகங் காட்ட
வுடைதிரை யுட்கத் தோன்று மொலியுரு மொலியைக் காட்ட
மிடையுட லொழுகும் வேர்வை மிகுமழை பொழிதல் காட்ட
வடையவும் வான மேவத் தடர்த்தென வீரர் செல்ல. (உ௨)

பரிமிசை யிவர்ந்து ளாரும் பாய்மதம் பொழிசுபோலக்
கரிமிசை யிவர்ந்து ளாரும் கற்றெனைச் செல்லும் பொற்றேர்க்
கிரிமிசை யிவர்ந்து ளாரு மாய்க்கிளர் வீரர் நாளா
மரிமிசை யிவர்ந்து ளான்சிற் றடிமுடிக்கொடுக்கும் போதே, (உரு)

எண்ணிய தெண்ணி யாங்கே யெய்துதல் குறித்துப் பெம்மான்
மண்ணிய மணியே நேரும் வாலருள் செலுத்தச் செல்லும்
புண்ணியர் தாமி வந்த சிவிகையைப் பொறுக்கப் பெற்றார்
நண்ணிய வியங்கா நிற்ப வியங்கொர் காடு வாழ்த்து, (உ௧)

புண்ணிய வாத லூர் பொங்கெழின் மதுரை மூதூர்
நண்ணிய-கோட்டை வாய்தல் கடந்தனர் நண்ணுங் காலை
யெண்ணிய குமர வேளாக் கிருப்பிட மாகி யாருங்
கண்ணிய வுயர்கு நிக்சித் திணைசென்று கலந்தா ரன்றே, (உ௨)

ஆசக மில்லா வைய ராரரு ணிரம்பப் பெற்று
வாசக மென்னுந் தேறல் வழங்குதல் காட்டி யாங்குப்
பேசுப லிரூலு மேலூர் பிறைக்கோட்டி னாலு டைந்து
வீசுபல் லருவி யாக விடுவன ஈவையந் தீந்தேன், (உ௩)

இவரளப் பரிய செம்பொன் கொண்டன ரெய்து கின்றார்
கவர்மன மில்லாராகிக் கண்ணுதற் சார்பி னின்றா
ரவர்கொளக் கொடுப்ப வன்னார் கையேற்ப தறிவித் தாங்குப்
பவர்படா துயருங் காந்தள் பரவுற மலர்ந்த வெங்கும், (உ௪)

ஆணவ மல்மென் றோது மடுகினக் களிற்றை நாளா
மேணமை யருளென் றோது மிகற்றோட்டி கொண்டி யாருங்
காணவென் றுள்ளார் நம்மை யென்செயக் கடவ ரென்று
நாணமுட் கிடப்ப வஞ்சி யிரிவன நகுமா லியாணை, (உ௫)

நன்புல மறையோ ரென்று நானிலம புகழப் பட்டா
ரன்பொரு ஊடிவ மாகி யாரருள் பெற்ற போதே
யென்பெலா முருகா நிற்க விருவிழி பொழிதல காட்டும்
வன்புல வகை எவங்கு மறாதிழி யருவி யீட்டம, (உ௬)

இணையன நிகழா நின்ற விரும்பெருங் குறிஞ்சி நீந்திப்
புணைகட லனீகத தோடு புண்ணிய வாத லூரா
நனைமலர்க் கடுக்கை யாதி நலந்திகழ தருக்க மீன்றித்
தனைநிகர் வளத்தான் மிக்குத் தவலருங் காடு சாரந்தார், (உ௭)

எண்ணரும் பொருள்கைக் கொண்டு வாதலு நிறைவர் செல்வா
ரெண்ணருகு குதிரை கொள்வா ரெய்துவ வெரீருங்கிங் கென்றே
யெண்ணரும் புகழ்சால் வேம்ப னெண்ணிய தென்னு மென்றே
யெண்ணருந் தளவ'மெல்லா நகைத்தன விடங்க ளெங்கும்.

(௩௧)

இவரிடை யிருந்த நம்பேர் பெற்றதொன் றிரிந்து போய
திவாவர வுணர்ந்த நாயிடு கெதிர்ப்பட லொல்லா தென்று
தவர்பயில் காட்டி னூடு தங்கிய மான்க'ளெல்லாந்
தவர்விடு கணையெ திரந்த தன்மையிற் றுவி யோடும்.

(௩௨)

வாசக நவிலுங் காலை வயங்கிய தமைச்சி றப்பித்
தாசற நவிலு நன்றி யறிந்தன மகிழ்த லேய்ப்பப்
பாசடைத் தருக்க டோறும்'பயில்செழுங் குழைப்பான் மேவித்
கூசுமொன் றின்றிச் செங்கட் கோகிலந் தொழிக்கு மாலோ.

(௩௩)

மேயமற் றிவர்பெம் மான்பால் விடாவிருப் புடையா ரென்ப
தாயவெவ் வுலகுந் தேற்றற் கமைந்தவோர் சான்று போன்ற
பாயபுற கற்க்கக் கலலாப் பச்சுளங் கன்றை நீத்து
மேயமை யாம லெங்குங் கதறுபு விராய சேதா.

(௩௪)

அந்தமில் புகழான் மிக்கா ரடைந்தனர் நம்பா லென்று
கந்தமென் மலர்க லேவி வழிபடு கான நீங்கி
முந்தவுள் ளனதா யாசை முதலிய வொருங்கு மாய்த்த
பந்தமில் லவர்ம னம்போற் பசையறு பாலை சார்ந்தார்.

(௩௫)

சுழல்கின்ற சூறை மோதத் தூங்குகோங் கலவின் பஞ்சி
யுழல்கின்ற தன்மைத் தாகி யொய்யெனப் பறக்குந் தோற்றங்
சுழல்கின்ற காமத் தையா கருதிவா தாடு காலத்
தழல்கின்ற சினவெம் புத்த ரலைதிறங் காட்டிற நம்மா.

(௩௬)

வெடியவான் முதுவா யோரி விராயெதிர் பயிலுங் காட்சி
நெடியவாம் புரவி கொள்ள நிதியங்கொண டணைவீ ரோனுங்
சுடியநா மணலோ மன்றிக் கடும்பரி யணையா வென்று
படியவார் தன்மை தூட்டும் படியென லாயிற் றன்றே.

(௩௭)

நேயமா வந்த ணீர்நற் நிகழ்வினைக் காடு முற்றந்
தூயதாம் பெருந்து றைக்கட் சுடுதலெவ் வாறு கூடுந்
தீயவாந் தழற்கொ முந்தாய்ச் சிவனுமென னிடத்தல் தொல்லும
பாயதாற் றருதி தோந்தி ரெனப்பரம புவனெ தியே.

(௩௮)

நயப்பெரும் புழுச்சா லெங்க ணுவினுக் கரசர் முன்னுள்
வியப்பரு மமணராய வீணர்தங் கலப்பு கீங்கி
யுயப்படுஞ் சைவஞ் சார்ந்த தொப்பவெம் பாலை நீங்கிக்
கயப்பிலா மருதஞ் சார்ந்தார் கருதவென் னுளத்துஞ் சார்ந்தார். (௩௬)

தனியனா யமரு ஞான சாரியற் றேடிச் செல்வீ
நினியவ நெதிர்வா னும்மை யெதிர்ப்படுங் காலத் தெம்மை
முனியலா காமை வேண்டு மெனல்பொர முழங்கி வண்டா
னனியலர் கழுநீர் வாவி நயப்பவெவ் விடத்து மல்கும். (௪௦)

புறவிரு ளகலத் தோன்றும் பொங்கொளி ஞாயி நென்ன
வுறவக விருள கற்று மொருஞான பாண வெய்தத்
திறமுறுஞ் சைவ ரியாருந் திருமுக மலர்வ தேய்ப்ப
நறவெழு மலர்ச்சி காட்டி நக்கபங் கேரு கங்கள். (௪௧)

மாரவே ளங்கை மேவி வரிசிலை யாகி யேவு
மாரமா மலர னினத்து மருச்சுனை மலராக் கொண்ட
வீரர்தா மனைந்தார் காண வென்குது மெனவ னைந்தாங்
கிரமார் சுவைத்தண் டெல்லா மிடந்தொறும் வனைந்து நின்ற. (௪௨)

ககுபுகழ் வழுதி நாடு நாமெங் திரியாய்த் தொன்னுற்
புருமுறை நடாத்த லாடெ, பொழிதரு முகின்மற நியாவு
மிசுவிழை வற்றா மன்ன மேன்மையார் தமைவ ணங்கத்
தகுமென வணங்கல் போலத் தலைவணங் கெனசெஞ் சாலி. (௪௩)

கீறணி வேணிப் பெம்மா னிருமல வுமையா ளோடும்
பேறணி யன்பர் நெஞ்சப் பிறங்குபோ தமர்த லேய்ப்ப
வீறணி புண்ட ரீக மிசைப்பேட்டோ டன்ன மேய
சேறணி மருதத் தீர்ந்து திரையெறி தெய்தல் சார்ந்தார். (௪௪)

அரசிய லமைச்சின் மேயு மதிற்கிறு பற்று மின்றிப்
பாசமே விபகம் மையர் திறமெனப் பரந்த வாரி
விரசுமல் கொழுந்து கொள்ள மேவுவர் கீருட் டோய்த்து
முரவவுப் புறைத்த வின்றிப் பயிலுவ வுளமீ னெல்லாம். (௪௫)

மலிதரு புகழான் மிக்க வாதுஐ ரடிக ணுளு
மொலிதரு சுத்த முற்று ருற்றன ரிஃகி லத்திற
பொலிதரு புலவ னைத்தும் போக்குவா மென்று தாழை
கலிதரப் பூத்து னுற்றுத் காவதம் வாசம் வீசும். (௪௬)

கரிமுதற் படைக ளோடுங் கரணவிந் நிலத்தி யங்கும்
பெரியவ ரிதற்கோர் பாங்கர்ப் பெருந்துறை மருங்கு வந்தார்
'தெரியுமவ் வெல்லை வந்து சேர்தலு நெக்கு நெக்குப்
பரிவுள முருகிற் றெண்டிப் படுமெழு கினும்வி னார்தே.

(சஎ)

பொறுக்கலா காத பாரம் பொறுத்தவ னிறக்கி யாங்குக்
குறுக்கலா காத வாதை யாவையுங் குலைந்து போக
வெறுக்கலா காத விற்ப மேவிய திரண்டு கண்ணு
மறுக்கலா காத வாரி பொழிந்தன வருவி மான.

(சஅ)

இந்திய மைந்த னுக்கு மினியன வெய்தா நிற்கச்
சந்திய ரேளுங் கண்ணுந் துடித்தன தகவ லத்தே
நந்திய விவற்றா வென்னை யாள்பவ னயந்து வைகு
முந்திய விடயீ தென்றே முன்னின ருவப்புக் கொள்வார்.

(சக)

சிலிகைநின் நிழிந்தா ரிந்தத் தேமடைந் தார்தஞ் சென்ம
மவிகைசெய் திடுத லாகு மாதலா லமர்வா மென்றார்
சுவிகைய ராகிப் பக்க நின்றவர் குறித்த வாறே
கவிகையீர் செய்வ தென்று காரியஞ் செய்ய லுற்றார்.

(இ0)

கரிபரி யிரதஞ் சூழ நிறுத்தியக் கடையி னுள்ளால்
வரிகழல் வீரர் சூழ்ந்து வைகிட விருக்கை செய்து
தெரிதர வதனுக் குள்ளார் நிகழ்பட மாடஞ் செய்து
புரியுடை முந்தான் மாபர் பொருந்தினன் கமரச் செய்தார்.

(இக)

அணிபட மாடத் துள்ளா லமர்பவர் வேத நான்கு
துணிபொரு ளான்ம நாதர் துணையடி வணங்க வெண்ணிக்
கணிதமில் சனங்க ளோடுவ கைகுவித் தெழுந்து வல்லை
மணிமதிற் கோயில் புக்கார் வாரமுற் றிர்த்தத் தோய்ந்தார்.

(இஉ)

கீறுகண மணிபு னைந்து நிழலுவ வாத வைவகை
யாறுசெய் தான மோனப் பிள்ளையை யடிவ ணங்கி
யேறுவந் தேறு மான்ம நாதர்தந் திருமு னெய்திப்
பேறுவந் தளிப்பா யென்று பேசுபு வணங்கி னாரால்.

(இங)

வெள்ளிய நீறு வாகுகி விளங்கநெற் றியிற்பு னைந்தே
யொள்ளிய கருணைத் தாயாம் யோகநா யகிமுன் சென்று
வள்ளிய வன்பு பொங்க மனநெகிழ்த் துடையத் தாழ்ந்து
தெள்ளிய கருணை பெற்றுச் சென்றனா குருந்தஞ் சூழ்த்தே.

(இச)

கச்சு

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

பரிசன மூன்னும் பின்னும் படாதா வந்து தழீந்து
தரிசனஞ் செய்து செல்வார் தமையநீர் தாங்க ணுள்ள
புரிமறை யுணர்மூந் தூறு பூசுரர் களுந்தொ டர்ந்தா
வரிகழ்லாச மைச்சர் தமக்கிது வகுக்க லுறரார்.

(௫௫)

இத்தல மநாதி மூர்த்தத் தலமிதி லடைந்து போற்றி
முத்தலம் படைப்போன் முன்னா மூவரும் பேறு பெற்றா
கைத்தல நெல்லி யென்னப் பலந்த்ருங் கருதி னாலு
மெத்தல மிதனூக் கொப்பென் றெடுத்துரை யாட வல்லேம.

(௫௬)

என்றுப் பலவு னாத்துத் தொடர்தரு மினைய ரோடு
என்றுதம் மிருக்கை யெய்தி நகவவர்க் கிருக்கை நல்கிக்
குன்றுத லில்லாச் செம்பொன் கோடிசன மானஞ் செயது
பொன்றுத லில்லா வன்பிற் போக்கினர் தன்னி மர்ந்தார்.

(௫௭)

஁றையவர் போன பின்பு மஞ்சனஞ் செய்து கொண்டு
஁றைமுடிப் பெருமான் பூசை பேணுபு பிறங்கச் செய்து
஁றைசுலை யமுத முண்டு ஁ிலவவாய் பூசிப் பின்றை
யறையயர் வுயிர்த்த மாந்தா ரடியனென மனத்த மாந்தாரா.

(௫௮)

வழியியங் குதலால் வெப்பம வாதலு ரடிகட் காய
தழியநா மறையே மென்னி லருமபழி யாகு மென்று
பழியறத் தன்னு ளோராதேர் பசுமபொழில் புகுநது ளான்போற்
கொழிககிற் செல்வ னேழக் குடகட லடுவம் புக்கான்.

(௫௯)

தாவர மாசி யுள்ள னைவந்தா பிக்க வல்லா
மேவர ஹோநர் நின்றும் வேறோரு ரடைநதா லென்ன
மாவர வொளியோன் நென்பா லொரீஇவட பாலிற் சாங்க்
஁வரப் போாவை யென்னச் செக்காவா னெழுநத தனறே.

(௬௦)

ஒருங்குலா தாட வல்லா ரொருவரு மில்லை யென்று
நெருங்குபல் பவுத்த ராய நிறையிலரா வளைநதாற் போல
மருங்குரு ரியனு மிலலை மதியிலை யுடுவு மில்லென்
நிருங்கடல் சூழ்வைப் பெங்கு மிறுத்தன வந்த காரம்.

(௬௧)

இரவுமே லிட்ட தந்தோ வென்செய்வா ருலகத் துள்ளார்
கரவுமே லிடுமே யென்று கண்ணோட்ட நனிய டைநது
பரவுசெய் மதிக்கு முன்னம் போயுபு கரிப்போ மெனரு
தரவுகூா தாமு னைத்த தாரகைக் கணங்க ளெல்லாம்.

(௬௨)

இவைகொலோ நமையி ரிக்குமெண்ணமை யொன்று செய்த,
எவைபடா ததுவோ வென்று நத்தமெண் ணுற்ற காலைச்
செவையுற வதுபொ றுளாய்ச் செழுமதி யுதயஞ் செய்தான்
குவையுற வரும்ல் லம்ம கொடிசெடி யகத்தொ துங்க.

(க௭)

இன்னண நிகழங் காலை யிரவுசெய் கடன்கண் முற்றி
நன்னலத் தழுது செய்து நகுபுக ழமைச்ச னூர்தா
மின்னகு மமளி மேலான் மேவின ரான்ம நாத
ருன்னரு மருளா லாங்கோர் சிறுதுயி லுற்ற ரன்றே.

(க௮)

கனவிடை யான்ம நாதர் கதிர்க்குமோ ருருவத் தாங்கி
யனகமார் குருந்த நீழ லமரவும் விடாது சூழ்ந்து
வினவுமா னாக்கர் பல்லோர் மேவவுந் தாமெ திர்த்து
மனநெரு ம்று மேன்மேல் வணங்கவுங் கண்டா ரன்றே.

(க௯)

அருந்தவத் தினரிவ் வாறு கண்டழு தழுதி ரங்கிப்
பொருந்தமுன் காணக் காட்சி கண்டனம் பொய்யா காது
திருந்தமற் றவனே யென்னை யாட்கொளுந் திறத்தோ னென்று
வருந்தலற் றிருந்தார் வெய்யோன் வருதலை நோக்கி மாடோ.

(க௯)

சீதநீர் வளத்தான் மிகக திருப்பெருந் துறையை நாடி
வாதவு ரடிகள் வந்து சாரந்தமை வகுத்துச் சொற்றாம
போதநா யகனே யான பொங்கொளிக் குரவற் கண்டு
காதலி னுபதே சம்பெற் றிடுதிறங் களைய லுற்றாம்.

(க௯)

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௧௨௩.

உபதேசப்படலம்.

பரமபரன் செவ்வாய்ப் பாடல் பந்தத்தை நல்க லோடு
கிரமபுமுத் தியையு நல்கு நிகழ்திரு வாத லூரா
வாரந்தழை செவ்வாய்ப் பாடன் மயக்கறுத தெந்த ஞானுறு
முரம்பெறு முத்தி யொன்றே நல்கடி னுரைப்ப தென்னே.

(க)

கதிரவன் வரவு நோக்கிக் கண்டியி லாம லைய
ரதிரபுன லிருகண வார வழதழு திரங்குங் காலை
முதிரருட் குரவன் காட்சி முந்துபு தானுங் காண
வெதிரற வருவான் போலல் வினன்குணக் குதயஞ் செய்தான்.

(௨)

கசுஅ திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

சிவப்பிர காசந் தோன்றுஞ் செயிரறு காலத் தேமுன்
 னவப்பிர காச மாகி யமைந்தீன மாய்ந்தாற் போலத்
 தவப்பிர காசஞ் செய்த சந்திர னுடுக்க னெல்லா
 மெவப்பிர காச மெய்திற் றென்றுபோய் மாய்ந்த வ்ன்றே. (ங)

கருமல மென்னப் பேசங் காரிருட் டடைவுற் றுங்குப்
 பொருமிருள் வளையப் பட்டுப் போதற்றோ மதுபோய் மாள
 வொருகதி நுதித்த தூறென் றுளதுகொ லினியென் றையர்
 திருமுக மலர்ந்த தென்னச் செய்யதா மராம லர்ந்த. (ன்)

ஒள்ளிய வாத ளூர ருபதேசம் பெறுவா ரின்ற
 தள்ளிய நமக்கென் னாங்கொ லெனப்பர சமய ரெல்லார்
 துள்ளிய வாய்கு விந்த தோற்றம்போ லோடை யெல்லார்
 தெள்ளிய வரம்ப லாதி செய்யவாய் குவிந்த் வன்றே. (தி)

இன்னண நிகழுங் காலை யெங்களை யாளு மையர்
 சொன்னதங் கரும மாற்ற வெழுந்தொரு துறைக்கட் சென்று
 ரன்னவர் ளொரு னான்ம நாதரா ரியராய்ப் பல்லோர்
 துன்னவொண் குருந்த நீழ லமர்திறஞ் சொல்ல லுற்றாம். (சு)

கதிரொரு கோடி யொன்றாய்த் திரண்டெழு காட்சி யென்ன
 முதிரொளி மேனி காட்ட மூவுல கத்து மொய்த்த
 சிதிர்தலி லழகெ லாமிப் பிறகுருக் கொண்ட தென்ன
 வதிர்தலைக் கப்பா லாரோ ரத்தன வடிவங் கொண்டா. (ஊ)

வீழ்சிக ழிகைக்கு மேலான் மிலைச்சிய வருததி ராக்க
 தாழ்வட மிலங்க நெற்றி தடம்புய நிறமுற் பாவம்
 போழ்திரு நீற்றி னோடக் கணமணி பொலிய வுந்தி
 யாழ்திரு வரையில் வெண்டு சள்ளொளி சிலவு வீசு. (ஐ)

துலங்குமில் வருககொண் முன்னந் துதைமுடி மதியொ முக்கு
 மிலங்கமு தொருவு றும லியைந்தென முத்துல் பொற்ப
 வலகுகள ரிருசெ விக்னை வளைக்குழை பிணங்கா நிற்ப
 கலகுகளர் பொன்செய் வேற்றுக் குழைமரீஇ நயப்பத் தூங்க. (க)

வந்துபைங் குருந்த நீழல் யோகவா சனம்வ லத்தா
 ணத்துறக் கீழ மைத்தாங் கிடத்தாணமே னகவ னைத்து
 முந்துமுத் தரியம் யோக பட்டத்தின் முயங்கப் பூண்டு
 கந்துசெய் கூற்ற முட்டக கருதவ னாஞ்சு நேரங்கி. (கௌ)

தெருளிர வசவத் தள்ள சிவஞான போதந் தாங்கி
யருளிடக் கரங்க வித்து ஞானமுத் திரைய கும்பத்
பொருள்வலக் கைவி ளங்கப் புண்ணகை முகத்த நும்ப
மருளற வீற்றி ருந்தார் மாலயன் நேடிச் காணார்.

(௧௧)

இவநிலை யின்ன தாக வொருவரி லீனாஞ் ஞாற்றா
ருவரிலா மனத்தார் முன்சொ லுத்தா கோச மங்கைத்
தவர்கொறே மிருந்தா ரெல்லா மானிட ராகிச் சார்ந்து
கவரிலார் வணந்து வைகி யாற்றலுங் கழறி யுய்வாம்.

(௧௨)

வேதனா லுணைப்பார் சில்லோ ருரைத்தவை விளக்க மிக்குப்
போதமாம் படிப குத்துப் பொருளுரைத் திடுவார் சில்லோ
ராதரம் பயப்பக் கன்ம காண்டத்தை யறைவார் சில்லோர்
மேதக வமைந்த ஞான காண்டமே விரிப்பார் சில்லோர்.

(௧௩)

உரைத்ததன சென்னி யாய வுபகிட முணைப்பார் சில்லோர்
வரைத்தவிப் பொதுமை நிற்கச் சிறப்பென வருக்கப் பட்ட
வினைத்தவா கமங்கண் மேலு மேலுமோ திடுவார் சில்லோ
ரினைத்தமற்றவற்றி னுள்ள முண்மையேற் றிசைப்பார் சில்லோர்.

(௧௪)

பரசம யத்தின் றோடம் பகுத்தெடுத் துணைப்பார் சில்லோர்
தரமிகு சைவ மொன்றே சான்றதென் றிசைப்பார் சில்லோர்
விரவது வுளுஞ்சித் தாந்த சைவமே லிட்ட காலை
புரனறு மென்பா சிலலோ ருண்மையென் றுணைப்பார் சில்லோர்.

(௧௫)

சரியையே முதனா னாலுந் தனித்தனி யோதி யோதி,
விரிதரு பொருளு மாய்ந்து மேதகப் புகல்வார் சில்லோர்
தெரிதரு புராண மெல்லாந் தெரிந்தெடுத் திசைப்பார் சில்லோர்
பரிதரு முப்பு ராணந் தீனித்தனி பகர்வார் சில்லோர்.

(௧௬)

உடைவென்கோ வணமே கீளே யுணவுகைப் பலியே யொண்கண்
படையக லிடமே சாந்தாப் பரிப்பது தெய்வ நீறே
மிடைசல னுருத்தி ராக்க மாலையே வேறு வேண்டி
நடையினா தனித்தி ருக்கை நயந்தவ ரானார் சில்லோர்.

(௧௭)

திருவிய மங்க ளுள்ளாற் நிகழ்ஞான பாணு விற்கு
மருவிய வுதய மத்த மயமென்ப தின்மை யாலே
கருவிய லிருளு மில்லார் காண்டகு பகலு மில்லா
ரருளிய லென்னுந் தானத் தமர்ந்துவாழ் கின்றார் சில்லோர்.

(௧௮)

ஆடுவர் சிலர்கை கொட்டி யாடுதற் கிசையா வண்ணம்
பாடுவர் சிலருன் மத்தர் பாலாபை சாசர் போல
நீடுவர் சிலர்கை கூப்பி நேருறத் தொழுவார் சில்லோர்
கூடுவர் சிலர்நி னைந்து குழைந்துரைத் தழுவார் சில்லோர். (௧௯)

இத்தகை யடியா ரானு ரொருவரி லீனாஞ் ஞாறு
வித்தகர் விருப்பிற் குழ நடுமிளிர் குருந்தி னீழ
ஊத்தம ரமருங் காட்சி யொளிர் தாரா கணங்கள் குழ
முத்தவெண் மதிய நாப்பண் முயங்கிய தோற்றங் காட்டும். (௨௦)

வழிபடு நால்வ ருக்கா வடகிழ லமர்ந்த காட்சி
மொழிபடு வாத லூர்மா முனிவரற் காபு பைந்தேன்
கொழிபடு மலர்க்கு ருந்தக் கொழுநிழன் மேவ வோவென்
றொழிபடு திறமில் காட்சி யுறுவா ருவகை பூத்தார். (௨௧)

அழகிய துறைக்கட் சென்ற ராவயிற் கரும முற்றி
மழவிளங் கன்றை நாடி மனம்பதைத் தணியாப் போன்று
குழகர்தங் றோயில் வாயில் குறுகினார் நெடுங்க ணீர்த
வழுவகன் மார்பின் மேனி மயிர்ச்சிலிர்ப் பொருங்கு மேவ. (௨௨)

நெஞ்சநெக் குருகா நிற்க நேர்பணிந் தெழுந்துள் புக்கார்
வஞ்சமி லான்ம காதர் சூழிதி வந்து கூழிக்
கஞ்சமென் கரங்கள் கூப்பிக் கரைந்துயோ காம்பி கைத்தாய்
செஞ்சரண டொழுது குழந்து சென்றனர் திகைத்து நின்றார். (௨௩)

சின்னுள மதித்த லோடு நெடியமா லயன்முன் னுளோ
சென்றுசென் றனுருந் தோறுஞ் சேயனாய்ச் சிறதிப் போருக்
கன்றவர் சிந்தை யுள்ளே யணியனாய்ச் சுடரோர் மூன்றுடி
வென்றுமிக் கொளிவிட் டோங்கு சோதியை விளங்கக் கண்டார். (௨௪)

மறைமுழு மையுமென் கோவம் மாமறைச் சென்னி யென்கோ
நிறைபெருந் தொண்ட ரானார் நெஞ்சகக் கோயி லென்கோ
நறைசெயிக் குருந்த நீழலையானு நுறைவ ரோலோர்
குறைவிலா விதையா தென்று குறித்துளம் கூறு கிற்பேம. (௨௫)

பைங்கன்வார் குருந்த நீழ னென்னனும் பாரத்த் தில்லை
கங்கனான் குடைய தேவங் காணுமா தவமுள் ளானோ
செங்கன்மா லிடந்துங் கரணத் திருவடி மலாமன் டோய
வெங்களை யாள வெவ்வே வெழுந்தரு ளியவிகு கென்பார். (௨௬)

வெள்ளிய நீற்றி னோடு வெள்ளிய முறுவ னாயேங்
கொள்ளிய வமைந்த மூல மலம்வீளர்த் திடக்கூ மைக்குந்
தெள்ளிய மேனித் தேசே சிந்தையுட் டேசு செய்யு
மள்ளிய தொழிதற் கெண்ணி னடியாதங் குழுவே சாலும். (௨௭)

நெருநலிற் கனவிற் கண்ட வண்ணமே நிரம்ப வின்று
கருதுதற கரிய காட்சி நனவிலுந் கண்டே னீது
பெருகொளி யமர ரேனுங் கனவிலும் பெறுவ ரோவென்
றுகுருவா நெக்கு நெக்குள் ளுடைவரோ வியம்போ னிற்பார். (௨௮)

மறையவ ராகி யிங்கண் வைகுவார் காந்த மொத்தார்
பொறையவ ருணேர் நின்று பொருத்திடு வானா யொத்த
கிறையுமண்பில்லா நாயேன் மனமிரும் பொத்த தென்றாற்
குறையவ னுய்யுங் காலங் குறுகிய தென்று வப்பார். (௨௯)

இவ்வண்ண மெண்ணி மற்று மெண்ணுவ தொன்று மில்லை
செவ்வண்ண விவரே நமமை யாட்கொள நேற்றந் தீரா
நவ்வண்ண மவ்வண் ணமபோய் நசித்தவென் றோழிச் சென்றே
யவ்வண்ண மாயி னொத் மடிவண்ண மலர்க்கீழ் வீழ்ந்தார். (௩௦)

வீழ்ந்தவ ரெழுந்தி ராமல் வீழ்ந்தவா கிடப்ப நோக்கி
யாழ்ந்தவான் கருணைச் சோதி யெழுகவென் றருளி 'தேர்ந்து
வாழ்ந்தனென் வாழ்ந்த னெனென நெழுந்திரு மலர்க்கை கூப்பித
தாழ்ந்தடி மலரின பாங்காச் சார்ந்தனைந் தருகி நின்றார். (௩௧)

ஆயவப் பொழுதாங் குள்ள வடியவ ரொருங்கு கூடித்
தூயதம் பெருமான் செம்பொற் றுணைப்பதந் தொழுது வாழ்த்தி
நேயமிக் கணந்து னாரா யாட்கொள னெறியே யாரு
நாயனே யென்று வேண்ட நகைமுகக் கருணை பூத்தார். (௩௨)

கண்ணிய காலம் வேண்டேங் கனவிய துணாதல் வேண்டேம்
புண்ணியந் திரண்டு வந்தாற போன்றமற் றிவாபொ ருட்டியா
மெண்ணிய தெண்ணி யாங்கே முடித்துமின் றிரவே யென்றார்
தண்ணிய வடியா ரெல்லாந் தாழ்ந்தர முழக்கஞ் செய்தார். (௩௩)

ஐந்தொழி னடாத்துந் தேமா யான்மநா யகர்வி ளங்கு
மைந்தெழிற் சபைக்குப் பின்னர் வன்குருந் தடியொன் றேயவ்
வைந்தொழி லுங்க டந்த வனுக்கிர கத்தே மென்ற
மைந்தடி யவர்பல் லோரு மதித்தன ரலங்க ரிப்பார். (௩௪)

விரிமலர்க் குருந்தஞ் சூழ வெண்பளிங் ஞன் ஞா மப்போ
தரிபளிங் தெடுத்தோர் வேதி டாக்கிமற் றதற்கு மேலாப்
புரிசெய்காற் றாணி நீஇமேற் போகட லனைத்தும் போகட்
கிரியபைம் பொன்ப ரப்பி யொருசபை விளங்கச் செய்தார்.

(௩௫)

தேசிக னமருந் தான மென்பதுதேற்றி யாங்குத்
தேசிக மமரா ினற செம்பட்டு விதானஞ் செய்து
கோசிகப் பிரியர் வைப்பா மிதுவெனல் ருறிப்பிப் பார்போற்
கோசிகங் கொய்தெ ித்துச் சூழவுங் குலவத் தூக்கி.

(௩௬)

அரும்புவெண் டரள மாலை யலங்கநாற் புறத்துந் தூக்கி
விரும்புகப் புரச்சாந் தத்தால் வேதிமே லிடத்தை நீவி
வரும்புது ஞாயி நென்ன மணிவிளக் கணந்த மேற்றி
விரும்புருங் களைய மற்று மியல்புற வலங்க ரித்தார்.

(௩௭)

செய்யசீ ரடியார் கூடி யின்னன செய்யும் வேலை
வையமுற் றுய்ய வந்த வாதலு ரடிகண் முத்தித்
தையலைப் புணருங் காலஞ் சாந்தரே யுறுத லன்றி
வெய்யயா முறல்கூ டாதென் பானில்வெய் யோவொ ழிந்தான்.

(௩௮)

கதிரவன் மறைத லோடுங் காரிருள் வான ளாய
ததிர்தர வுடுக்க ளாங்குநீர் கரும்பின வவைக்கு நாப்பட்
பிதிர்தலில் கலைகள் வீசிப் பிறங்கினன் மதிநீ லப்பட்
டெதிர்வின்முத துறகட் குஞ்சு மிணைந்தமேற் கட்டி மானும்.

(௩௯)

பூவினுட் சிறந்தா மேனும் பொழுதுபோ ருற்ற காலை
மேவுந் தமக்கென் னாமென் றரவிந்த மொருங்கு வீந்த
தேவினுட் சிறந்தா பாதஞ் சிவணுவம் யாமே யென்று
வாவியுட் பொலிந்த முத்தி மாண்டசெங் கழுநீ ரெல்லாம்.

(௪௦)

அளிகிள ரந்தி யாதி யத்தயா மத்தின் காறுந்
தளியமை பணிசெய் வாருந் தகச்செய்து கழிந்த பின்றைத்
தெளிகிளர் மூன்றும் யாமந் தீர்த்தது காலாம் யாம
மொளிகெழுத் தோன்றிற் றாங்கண் வாதலு ரருமற் றாரால்.

(௪௧)

சனிமலர்க் குருந்தி னீழ னக்கவா சனத்தின் மேலாற்
றணிமுத நென்பா னோக்கி முன்புபோற் சார்ந்தி ருந்து
புனிதமிக் கமைந்து வந்த வாதலுர்ப் புலமை யோணாக்
சனிவுற வெதிரி ருத்திக் கனிந்துபக் கிரமஞ் செய்வார்.

(௪௨)

அருள்கொடுமனுமுன் னுமாற்றத்துவா வையுஞ்சோ தித்து
வெருள்கொடு பதைத்து நீங்க வவற்றினை வேறு செய்து
தெருள்கொடு பயிலா கிற்குஞ் செவ்விய திருநோக் கத்தான்
மருள்கொடு மறைத்து இன்ற மாமலஞ் சிதைய நோக்கி.

(ச௩)

கரமலர் சென்னி சூட்டி மாயையுங் கருமந் தானும்
விரவுற வண்ணம் போக்கி விளங்குபொற் கலையான் மூடி
புரமிகு சூக்க புஞ்சாக் கரவுப தேசஞ் செய்து
வரமிகு முயிர்தா மாகும் வண்ணம்பா வினையி யற்றி.

(ச௪)

ஊத்தொடு முயினா வவ்வி யுற்றதோர் பிரம காடி
வளப்பெரு நெறியே போய்தது வாதசார் தத்தின் மேலா
லளப்பரு மிருப குப்பற் றுனந்தந் துய்க்க வுய்த்துக்
கொளப்படுமொருபற் றின்றிக் கோதிலா வொருதா மாக்கி.

(ச௫)

உடல்பொரு ளாவி மூன்று மொழுக்குநீ ரொடுக வார்த்து
விடலரும் விருப்பிற் பாத பூசனை வினைத்தி யென்ன
மடலவிழ் கழுநீர் சாந்த மான்மத மாதி யாய
கெடலில்பல் பொருளுங் கொண்டு கேழ்கிளர் தரப்பூ சித்து.

(ச௬)

மறைபுகன் முகம னெல்லா மரபுளி முடித்த பின்னர்
நிறையருட் குரவர் தாட்டிழ் நோப்பணிந் தெழுவாசென்னிக்
குறைவிறம் பாதஞ் சூட்டிக் குறிக்கொளு துதலின் மீது
கறையிலவெண் னீறு சாத்திக் கழுநீராமர லையுந்த ரித்தார.

(ச௭)

ஆரிய னடிப்பூ மாண யணிமுடி புனையப் பெற்ற
சீரிய வாத ஓரர் செவ்விய வான்ம நாத
ரேரியற் கருணை யோகாம் பிகையிவர் பதம்ப ணிந்து
மூரியம் பரம ஞான முர்த்தியா யமரந்தா ரன்றே.

(ச௮)

புறவிருண் மாறு மாறு போதரு மென்னைப் போல
மறவிரு ளாய தீய வகவிருண் மாறு மாறே
பறவுரு விவர்வாய் நின்றோ ருருங்கதி ருதிக்கு மென்று
கிறமுறத் தெரிக்கவந்தான் போற்றின கரனெ ழுந்தான்.

(ச௯)

சினகர னுதயங் கண்டு திருவருள் பெற்ற வையர்
ஊனகை வெழுந்து போந்தக் கிளிப்புனன் மருவி யாடி
முனகர்கொள் ளாத றீறு கண்மணி முயங்கத் தாங்கி
பனகவா ரியன்பொற் றூட்டிழைப் பணிந்தெழுந் தருகு தின்றார்.

(௯௦)

வேறு.

நின்றமையும் வாதவூர் முனிவர்களை யருளுக்கா னிரம்ப நோக்கி
நன்றமைய நேரிருத்திச் சிவஞான போதமெனு நன்னூல் கைக்கொண்
டின்றமைய வுலகோப காரமாக் கைக்கொண்மி னென்று நலகி
யன்றமைய வதனகத்துப் பொருளினத்துத் தொகுத்தருளி னறைவ தானார்.

புறமகமா மதத்துழன்றும் புகல்வருணச் சிரமநிலை போற்றி நின்ற
மறமிருதி மறைபகரு மாற்றுவழு வாதுமக மனைததுஞ் செய்து
முறவுயரும் வேதாந்தப் பொருடேர்ந்து முற்றியி னுணர்வான் மிக்கோர்
நிறமருவு பெருஞ்சைவ நெறித்தீக்கைக் கிழமையுறு கேய ராவார். (௨௨)

புரிதருமத் தீக்கைபல திறஞகு நோக்கூறு புகற வெண்ணல்
விரிதருநா லியோகமவுத் திரியெனவே பிவற்றீற்று விளம்புந் தீக்கை
பரிதருமா றமைகிரியை ஞானமொரோ வொன்றேமுப் பால தாரு
முரிதருமா றமைசமய விசேடநிரு வரணமென வுஞற்ற லானே. (௨௩)

எண்ணியவித் தீக்கையடைந் தவர்நம்மைச் சேர்தவமீ ரிரண்டே யாரு
மண்ணியவண் சரியையெனக் கிரியையென யோகமென வமல மாக
நண்ணியமெட்டு ஞானமென வவைகொடுத்த னம்முலக நண்ண லாதித்
கண்ணியநம் மொடுகலத்த லீராக காற்றிறனுங் ககாந்த நான்குள். (௨௪)

அறிவுருநா மமர்கோயி லலகிடுதன் மெழுகன்மல ரடவி மேவிச்
செறிமலர்குந் நெண்ணிவொடை செய்தணிதல் விளக்கமிகத் தீப மேற்றன்
முறிவினம தடியனாநா மெனக்கருதிப் பணிபுரிதன் முதலாந் தாத
நெறியமையுஞ் சரியையினை யாற்றுவா ரெம்முலக நிலவி வாழ்வார். (௨௫)

தூயமக நெறிக்காகும் விசேடமெய்திப் பூசைசெயச் சொற்ற கொண்டே
யாயதிற லாதார சத்திமுதற் சத்தியெனு மம்பு யத்து
மாயமிலா தனமுதலாப் பாவித்தா வாகித்தா வரண மாகி
யேயவியற் றுபுதியோம பிடுகிரியைப் புத்திரரெம் மருகி ருப்பார். (௨௬)

இயமாதி யெட்டுறுப்பி னியல்படைந்தே யிருவளியி னியக்க மோப்பி
வயமாரு நடுகாடி யுறப்பயின்ற ஞாதார மரீஇய வோர்ந்து
நயமாக மதிவரைப்பி ண்ணயியமு தருந்தியொளிர் நம்மோ டொன்றும்
வியமாய சகமாகக யோசுழப்போ ரெமமுருவ மேவி வாழ்வார். (௨௭)

பழியிலவை முற்றியருள் பதிந்துவினை யொப்பெய்தும் பருவத் தியாமே
கழிமகிழுவிற் றோறமுறிஇ நிருவாணத் தத்துவாக் கழலப் போக்கி
யழிவிலரு ன்றுக்குமெழுத் தைத்துநவின் னைம்பாச மகற்றி யின்ப
மொழிவரிதா வுப்த்திடுதல சன்மார்க்க மென்பதே துணைக்க ஷற்றும். (௨௮)

உருவருவங் குறிசுணங்கன் சுட்டிவீ டொரீஇயனைத்து முயர்க்கு கல்கி
மருவியுடன் றொழிற்படுத்தப் புலன்கொளுவீ வீடுதவு மாட்சித் தாகி
நிருமலமா யழிவறநின் றோங்கொளியாய் நனிவிளங்கி நிகழும் வேதத்
தொருமுதலாம் பதியோன்றே யன்னதுநா மேவுயிரி னுண்மை கூறின். (௭௯)

அரிபளிங்கிற் பற்றியவை தாமாய்ச்சத் தசத்தும்பாத் தரிசத் தாகித்
தெரிவிசிப்ப வருகிறைவாய் மூவகையெண்ணிலவாய்சித் தியமாய் நாளும்
பரியிருளு மொளியுமலாக் கண்ணியல்பா யுறுநம்மாற் பகருஞ் சுத்தி
விரியவமைத் தின்பமொன்றே யுறுவனகிற் றுணர்வினவாம் வெம்பா சந்தான்.

ஒன்றாயெண் ணருமாற்ற லுடைத்தாய்சித் தியமாய்ச்செம் புறுமா சொப்பா
தொன்றாய்நம் மருளிஞ னீங்குவதிக் கருமலத்தின் றொடர்ச்சி நீங்க [ய்த்
நன்றாய் தனுவாதி தருமாயை யுணவாக நவிலும் கன்ம
மென்றாய் மூன்றொடுமா யேயநிகழ் திரோதாய் யிரண்டிங் கூட்ட. (௮௧)

ஆயமல மைந்தாரு மவற்றினொடு பழவினையு மாண வத்தின்
மேயவொரு முதலுநமக் கில்லையான் மாவிற்கே விரியுமாயை
யேயகன்ம நமதருளல் லாமலா விக்கென்று மியங்கா வாருந்
தாயமல பந்தவியாக் கிப்பந்தம் பொருத்தலப்பந் தந்தீர்த் தற்கே. (௮௨)

மாசுகழித் திடப்புடைவைக் குவருட்டு திறம்போலும் வைய மாதி
வீசுபடைப் பளிப்பழிப்பு மறைப்பதுநீக் குதலாய் கிளையோ னாந்துந்
தேசுமலர் மிசையுறைவான் முதலியவை வகைகொடுநாஞ் செயவு மோர்நா
மேசுவிகா ரம்படையே மவிகார வியல்பினுக்கோ ரீறின் றுமால். (௮௩)

விடமாவை யெவன்செய்யுந் தீயினைச்சு டெவன்செய்யுமிவ் விதமே போல
வடருநெடு மாயையெம துடைமைபா யிலுமயக்க மாற்றா தெம்மைத்
தொடர்தருமிந் திருஞாலம் புரிபவனை மயக்குவதோ தொடங்கான் மாவை
யிடர்செய்மல மயக்காதேன் மாயையுங்கன் மமமயக்கா விரிந்து போகும். ( )

தெளிவிவமா கியநாரு நமைநீங்கா வருளாஞ்சத் தியுமான் மாவூந்
களிதிரோ தாயியுமிற் படுமாமுற் படுமலத்தின் கருமை தேய
வளிகெழுநஞ் சத்திகலப் புறுங்கலப்பப் புண்ணியமே லாகு மாக
வுளிமலபா கழம்பிறக்குஞ் சத்திபதி தரும்பின்வினை யொப்பு மேவும். (௮௪)

அன்னதுசார் தரமலமென் றறைத்திரோ தாயியரு னாயே நிற்கு
மன்னவத் னுன்மூல மலத்தொலை தல்லாமன் மற்றொன் றுண்டோ
சொன்னவெம திச்சைமுதன் மூன்றமுயி ரிச்சைமுதற் றொக்க மூன்றும்
பன்னவினக் கம்புநிதது வியாப்பியமாக் குபுமேலாய்ப் பீடரு மன்றே. (௮௫)

அருளினெமை யுந்தனையு மறித்தவயிர் கதிரொடுகண் ணணைந்தாற் போலத்
தெருளினெம துள்ளடங்கி யுனந்த மொன்றுமே தினையா கிற்று
மருளில்யான் முதலென்ற வருளின்யான் முதலென்றன் மாறி மாறப்
பொருளினருண் முதலென்ற லகிலமுந்த மவிர்தெம்மைப் புணர்தன் முத்தி.

முன்னமே யழிந்ததுசுஞ் சிதமேறு வினையுளதேன் முற்ற தாகுஞ்
சொன்னவா ரருளினான் வாதனைமெய் யிபங்களவுந் தோன்றா கிற்று
மன்னதுமஞ் செழுத்தைவிதிப் படிசணிக்கப் போரணமயா லயமுன் மூன்றிற்
பின்னமற வழிபடுதல் சீவன்முத்தி பாமுத்திப் பேறு மீண்டே. (சுஅ)

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்து தொகுத்துடைத்த வனைத்தும்விரித் தியம்பிற் றாக
நன்றுபலித் திகெவென நகைமுகத்தி னருணாட்ட நல்க லோமெம்
வென்றுமிளிர் திருவாத லுர்முனிவர் மனங்ககாந்து மெய்பொ டிப்பத்
துன்றுமல ரடியின்முடி தோய்தரவீழ்ந் தெழுந்துகின்று துதிப்பதானார். ()

வேறு.

தொழுவ வரொருபாற் றுதிப்பவ ரொருபாற் றுதித்தன நெக்குநெக்
குருங், யழுப்பவ ரொருபா லிவெரலா கிற்க வடியனென் றனைப்பிடித் தாண்
டாய், பழுதினின் கருணைத் திறத்தையென் புகல்கோ பாண்டிநா டியற்றிய
தவத்தாற், கொழமலர்ச் சோலைத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்
தருள் பரனே. (எ0)

உள்ளுதோ நிழிபை யுஞ்சூபு பவஞ்சத துழிதருஉ வொதுங்கிய வெண்கு
மள்ளுதோ நன்பூ றுக்கையொன றருளி யாணடுகொண் டனையிது தருமே
விள்ளுதோ நப்பா லாய்ப்பொலிந் தோங்கும் விமலனே விமலமார் சிந்தை
கொள்ளுதோ றுவககுந் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே.

வழிவழி யடிமை யுவந்திலென் மலமெ லலர்க்கரங் கன்றிடக் கறந்து [மோ
கழிதய ரடைந்து கிடக்கின்ற வெனையுங் கண்டுகொண் டானெதெத் திற
மொழிதமே மாற நெஞ்சநெக் குருக முனிவறத தொடர்பவர் முதலே னே.
கொழிமலர்ப் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பர

எலவே யொருப்பட் டெற்றைககும் பாடிக் கிறைத்தொரு பயனுமில் லேனைக்
சீலமா முனிவர் திருக்குழாத தோடுஞ் சேர்த்துநீ யாண்டது தருமே
காலகா லாகக் காளவே'தாள கணம்புடை சூழதர நடிப்பாய்
கோலமார் செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே.()

கனிவிள விருக்கக் காய்கவர்ந் துண்ட கள்வனா மென்னையும் பற்றி
முனிவரு முனிவர் கூட்டத்து ளொருசார் முனிவறக் கூமொ நனித்தாய்
புனிதமென் கனியே புந்தியு றமுதே பொங்குமா ணத்தவாண் பெருக்கே
குணிகொடி மாடத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே. ()

கவைபடு மவனீத் துமியுணைத் கொள்ளுந் தொழுத்தையேன் நனைவலிந் திழு
நவையிலா னந்த வழதமூட் டினையா னனைவினைத் திடுமடி யேற்குங் [த்து
கவையழ லடைந்த மெழுகென வருகக் கற்றநற் நவநுளத் துணையே [னே.
குவைமலர்ப் பொழிஞ்சீழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பா

திருநெடு மரலன் றொருகரு மாவாய்த் திண்புவி பாதல மிடப்புற்
றொருவற முயன்றுங் காணரு மலர்த்தா னுததையேன் நலைக்கெளி தாமோ
வருமணி விளக்கே யானந்தப் பிழம்பே வளிக் கனிந் தெழுசுவைக் கனியே
குருமணி மாடத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பானே. (எக)

அண்டரு முனிவர் கணங்களு மற்றை யவர்களு நறுமுதுப் பட்டய
வண்டரு மலர்த்தா னென்கருந் தலைக்கு மணிமுடி யாயதற் புதமே
பண்டரு மொழியாள் பங்கவோ மேலாம் பாமவோ பாலியெஞ் ஞான்றுங்
கொண்டலின் முழுவார் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பானே.

என்னைநா னறியே னையகோ பகலோ டிரவெனப் படுவது மறியேன்
முன்னைநான் செய்த தவமெவ னென்னை முழுமதோன் மத்தனாக் கினையா
லன்னையே யப்பா வொப்பிலா மணியே யடியவர்க் கெய்ப்பினிற் வைப்பே
கொன்னைமா மதில்குழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பானே.

செம்மையொன் றில்லாச் சிறியனென் கவலை தீர்தர யோகநா யகியா
மம்மையோ டெழுந்து வந்தினி தாண்டா யான்மனைய கவதற் கடியே [கோ
னிம்மையே செயுகைக் மாறெவன் மறுமை யேனுமொன றில்லையென் செய்
கொம்மைமா மதில்குழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பானே.

இன்னணத் துதிக்கும் வாத்தூர் முனிவ ரிருந்துதி திருச்செவி யேற்று
முன்னவர் மலர்ப்பைந் குருந்தடி யமார்த்தா முனிவிலாப் பேரருள் பொங்க
மன்னநன் மணியே, வார்த்தையாய்த் திரண்டு வருமொரு காரணக் குறியா
லன்னமா ணிக்க வாசக ரொணம்பே ராகவின் றுதியென் நறைந்தார். (அ௦)

அதுசெவி யேற்று நெஞ்சநெக் குருகி யடிக்கடி தாணமிசைப் பணிந்தே
யிதுபெறுந் தரத்த னேவடி நாயே நெரிமணிப் பொலன்றவி சென்று
கதுமென ஞமலிக் கிடுவது மியல்போ கடையன்பா கிலக்குணங் கண்டாய்
மதுமலர்க் கழுநீர் மாலிகைத் தடந்தோன் வள்ளலே யெனப்பணிந் தெழுந்தார்.

அடியனென் கொணர்த்த செம்பொருண் முழுது மையநின் னாலயத் தினுக்கு
முடிவினின் னிடப்பால் வீற்றிருந்தருள்வாண் முனிவிலா தமர்திருத் தளக்குங்
படிவினின் னடியர் குழாத்திற்கு மாகக் கைக்கொளல் வேண்டுமென் றிரப்ப
செடியமா லின்னு முணர்த்தா ரதற்கு நேர்த்தன ராயருளீ செய்தார். (அ௨)

வேண்டுவார் வேண்டு வதனையே நலகும் விமலனார் திருவருள் பெற்றுத்
தாண்டுவாம் புரவி கொளக்கோடு வந்த சாற்றரும் பெரும்பொரு ளெல்லா
மீண்டுமா தளிநுண் பணிசெய வல்லா ரியாவருங் கொள்கவென் றிறைத்துப்
பாண்டிநீர் றொளியெம் மண்ணலார் கோயிற் பணிச்செய் முயற்சிய ரானார் (1)

உருக்கிவார்த் தன்ன தூணமு நெடிதா யோடுபு திகழ்கொடுங் கையுந்
தருக்கிமே லெழல்போற் றலையெடுப் பமைந்த தம்பவிம் பங்களு மழகு
பெருக்கியோர் படித்தா யிடந்தொற் றுமமைந்து பிறங்குமுத் தரங்களு மாசு
கருக்கிவார் பலகை பரப்பிய தென்னக் கவினுறப் பாவுபல் கல்லும், (அச)

இவைமுத லமைத்துக் குருந்தநன் னீழ லிருந்தபொற் சபைமுதற் புதுக்கிக்
குவைமலர்க் குழல்யோ காம்பிகை யமருந் கோடிலும் புதுக்கிமற் றிவைரும்
நவையின்மண் டபமு நகுதிரு மதினு நக்கபொன் செய்தகோ புரமுஞ்
செவையுறச் செய்து முடித்தனா முற்போத் தீர்த்தத்தின் பழகளு மமைத்தார்.

புனிதராய்த் தொண்டு புரியுமுந் தூறு பூசராக் கிருக்கையுஞ் சைவ
முனிவர ருறையத் தக்கமா மடமு முனிவிலா லயப்பணிக் குரிய
வினியரா யுள்ள மற்றைய ரமரு மிருக்கையு மினிதுற வமைத்துப்
பனிமலர்ப் பொழிநு நத்தன வனமும் பலவினை நிலங்களு மாக்கி, (அச)

எஞ்சிய பொருளை யாலயுத் துள்ளா லியைத்திடு மொருகரு லுலந்
துஞ்சிய விருத்தி யான்மநா யகர்தந் தொக்கவைப் பாலி, தெவரு
மஞ்சிய காவல் வீரபத் திரரே யன்னதுங் காக்கவென் றோதி
விஞ்சிய புகழெம் வாதலு ரடிகள் வெறிடத் தமர்ந்துயோ கிருந்தார், (அஎ)

ஆயவக் காலைப் பாண்டியன் றமரா யடைந்தவர் யாவருங் கூடி
மேயமற் றிவரென் செய்தன ரந்தோ வேந்தர்தம் பொருள்வ மன்றோ
தூயநற் புரவி கொண்டதெங் கெனினென் சொல்லுவார் மிகத்தெரி யிவரே
பாயவித் தகாத தொழிறலென்றாற் பரிப்பவ ரார்மனு நீதி, (அஅ)

என்றுரைந் தருகிச் சென்றவ ரடிதாழ்ந் தியாவரு மெழுந்துகை குவித்து
நன்றசெய் தில்லீ னாயரே யரசர் நகுபொரு ணமனிலுங் கொடிதால்
வென்றமேம் படுபல் குதினாகொள் ளுவுதெவ் விதமெனப் பன்முறை விளம்ப
வொன்றுமாந் குணரா திருந்தன ரனையா ருரைப்பதிற் ப்யனினை யென்று, (1)

மீண்டுதம் மிருக்கை புக்கன ரின்றே வேந்தனுக் கறிவியோ மென்னி
னீண்டுமிக் குற்ற நம்மதே யாமென் றெண்ணுபு வாதலு ரமைச்சர்
தாண்டிவெம் பரிமாக் கொளக்கோடு வந்த தனமெலாம் வேறுறப் போக்கித்
தூண்டுமோ னத்தி லிருப்பரென் றெழுதித் தூதுபோக் கினரா சனுக்கே, (1)

சென்றது துவர்வெங் காலினுங் கடிது சென்றபான் டியனவைப் புருந்து
நன்றவாய் வணங்கி முடங்கன்முன் வைப்ப நகைமுடி வேந்தனு மதனை
யொன்றவோர் துறையென் றொருவனை யேவ வுணரிரு கைகுவித் தேந்தி
வென்றடி ரமைச்சர் தஞ்செய லனைத்தும் விரித்துரை செய்தனன் மாதோ.()

பழிதப வரசர் காரிய நடாத்தும் பண்புசால் வாதலு ரமைச்சர்
செழிபொருண முழுதும் வேறுவே ருக் செலவுசெய் தாரெனல் கேட்டுக்
கழிசினம் பெருகக் கண்ணிவப் பேறக் கடுமொழி யுடையவ னுகி
யொழிவரு மற்றை யமைச்சரை நோக்கி யுறத்துடி துடித்திவை பகர்வான்.()

வாதலு ரமைச்சர் செய்கையிற் றென்னின் மற்றினி யாராகம் பிடலா
மேதமே யொருவர் தம்மைநம் பிடுகை யெனவவர் நாணமுற் றகன்றார்
போதவங் குள்ளா ரியாவரும் விலகிப் போயினு ரச்சமேற் கொண்டே
காதர முறமற் றொருவனின் றானைக் கடிதொரு முடங்கநீட் டென்றான். ()

வழுதியர் பெருமா னெழுதிய முடங்கல் வாதலு ரமைச்சர்கண் காண்க
முழுதிதிக் குவையோ டெய்தினி ரதற்கு மொய்பரி கொண்டுளீ ரெனினச்
செழுவயப் பரியோ டெய்தலா மின்றேற் செம்பொனோ டெய்தலு மொன்று
தழுவிலீ ரெனின்மேல் வருவது துமக்குச் சாற்றவும் வேண்டிடுங் கொல்லோ.

என்றெடுத்தெழுதிக் கயலிலச் சினைபு மிட்டொரு துதுகைக் கொடுத்துச்
சென்றுநீ வாத லுரார்பாற் சேர்த்துத் திருமுகென் றுணர்த்தன னுரைப்ப
வன்றவன் றொழுது வாங்குபு காலே யாமிவன் காலென விணாந்து [டான்.
மன்றலங் குருந்தப் பெருந்துறை யடைந்தான் வாதலு ரமைச்சரைக் கண்

திருமுகங் கொடுத்தான் வாங்கிமுற் றுணர்ந்த சிவானந்தச் செல்வரங்
கெழுந்து, குருமணி முன்போய்ப் பணிந்துகை தலைமேற் குவித்தெதிா நின்
றெனை யாண்ட, வொருபாஞ் சுடரே பாண்டிய னோலை யுய்த்தனன் கடுஞ்
சினத் தினனாய், வருயிதற் கடியே னென்செய்கோ வென்ன வள்ளலார் வாய்
மலர்ந் தருள்வார. (கக)

ஒன்றமஞ் சற்க வரவணி மூலத் துறுபரி யனைத்துங்கொண் டனைவா
நன்றவை காண வழியிற் பெருமா னனியுள மகிழ்தரு மின்னும்
வென்றமை பரிகட் கிலாயமும் பிறவும் விசாலமா வணைத்திடல் வேண்டு
மென்றுரைத் திடுமுற் றிதப்பொடு மதுகைக் கேருமின் னெயென் லுரைத்தார்.

உரைத்தசொற் றலைமேற் கொடுபணிந் தைய ரொய்யென வான்மறீ யகரை
வினைத்தபூங் குழல்யோ கரம்பிகைத் தாயை மேவுபு தாழ்ந்ததாழ்ந் தெழுந்து
புரைத்தபொன் மாட மாளிகை சூழ்ந்து புந்தியை யாவயி னிறுவி
யினைத்தபுல் வியமு மியம்பத்தன் படைதங் கியவிடத் தலைத்தன் மன்னோ.

பரிகரி முதலாம் படைகடக் கிடத்துப் படர்ந்தாம் வாதலு னாமர்
தெரிதர வினைத்துத் திருக்கணு னோக்கிச் சேனைகா வலையு நோக்கி
விரிபுகழ் மதுரை மீனவன் முன்ன மெவுலா மியாமின்னே நீருந்
தெரிதரவினாவி னெழுகென வெடுத்திச் செப்பி னு போக்கொருப் பட்டார்.

பொருதொழிற் பகைஞ் சூடறுனைத் தெழுவேற் புருரவா மன்னவ ரேறே
சுருமலச் செருக்கு வாதலு னாயர் காமரு பெருந்துறை நகர்சார்ந்
தொருவிரல் லுபதே சம்பெறு திறத்தை யுரைத்தன மதுரையை மடைந்து
வெருவரும் பரிகள்செலுத்திமீனவன்பால்விடைபெற்றதிறனுமேலுரைப்பாம்.

உ ப தே ச ப் ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௨௨௩.

மதுரையையடைந்து விடை பெற்றபடலம்.

துளிவளர் கண்ணீர் மல்கத் தொழுதகை தலைமே லேற
வளிவளர் ஞுருந்த கீழ லடைந்துப தேசம் பெற்றே
யொளிவளர் மூர்த்தி யாகி யுரைக்குமுப் பாழும் போக்கித்
தெளிவளர் முழுப்பாழ் பெற்ற செல்வரைச் சிந்தித் துய்வாம்.

(௧)

குடைகொழிக் காடு மலகக் குஞ்சர முழக்கம் பொருக
வடைபரி மாவு தேரு மார்த்தன முன்பின் போத
விடைவெளி யின்றி வீர ரெங்கனு நெருங்கிச் செல்ல
வுடையவ ரன்ப ரம்பொற் சிவிகையூர்ந் தூடு சென்றார்.

(௨)

திரையம ருலகுந் தொற்றி செறிந்தம ருலகுந் கான
நிரையம ருலகும் வானந் தடவிட நீண்டு போய
வரையம ருலகு மோடை மடுக்குளம் பழன மாகிப்
புரையம ருலகு நீத்துப் பொருக்கென மதுரை சார்த்தார.

(௩)

செங்கன கத்தாற் செய்த திருப்பெருந் கோயி லூட்டிக்
கெங்கணு மொளிப ரப்பு மித்திர விமானத் துள்ளா
லங்கயற் கண்ணி யோடு மமர்ந்தவர் பாதம் போற்றி
மங்கள வழுதி கோயி லடைந்தனர் வாத ஓடார்.

(௪)

மீனவர் பிராண முன்னங் காணுமா கண்டார் மேன்மே
லானபே ருவப்ப னாகி யளவனா விருக்கைநல்கி
மானமா வருமோ பொன்னே வந்ததோ வெணவி னாவத்
தேனவா மொழிய மைச்ச ரின்னன செப்ப லுற்றார்.

(௫)

மதுனாயையடைந்து விடைபெற்றபடலம். கக்க

கொண்டுபோம் பொன்னெ லாமகக் கொடுவரு வார்தகே யித்தேன்
கணபிபா ரிரவி சிங்கங் கண்டுசென் மதிமூ லுத்தில்
வண்டுசொ றுரா யீண்டு வரும்பரி யனைத்தும் வேறு
வண்டுதீ ரோடை அழ்ந்து மந்திர மமைக்க வென்றார். (க)

என்றது முன்மை யன்றி யியம்பிடார் வேறென் றென்று
கன்றலின் மனத்த னாகிக் கடியி யுவகை பூத்தான்
முன்றமர் வரைந்த தேற்ற முறைக்குள நானம் பூண்டா
னன்றமை மெய்ம்மை கூறி னியாவரே நயக்கி லாதார். (எ)

ஆவணி மூல நாளு மணிததாக வணையா நிற்கு
மாவணி காண்பா மென்னு மரூப்பெரு மகிழ்ச்சி பூத்துக்
கோவணி செம்பொ னுடை குருமணிப் பதக்க னல்கிச்
சேவணி கொடியா ரன்பர் தமைச்செலச் செலுத்தி னானால். (அ)

கொழுதிவண் டெள்ளுது பைந்தேன் கூட்டுணு மலங்கற் றிண்டோள்
வழுதிபால் வரிசை பெற்று மாமணிச் சிவிகை யேறி
யெழுதியா வரும்ப டிக்கு மிரும்புகழ் வாத ளார்
பழுதிறம் மிருக்க புக்கார் பரவுமெம் முளத்தும் புக்காரா. (கூ)

இசைபடு மூல முனனு ளென்னுமிந் திராணை மேவ
வசைபடு மொருவன் றென்னர் மன்னவன் முன்ன ரெய்திக்
குசைபடு பரிக ணனை யெய்துதல் கூடுங் கொல்லோ
கசைபடு மொழியே சொன்னார் நயமபட வமைச்ச ரென்றான். (கௌ)

அன்னவ னச்சொற் கூற வரிமருத் தணுந் தென்னா
மன்னவன் மனந்தி ரிந்து வன்கணர் சிலரைக் கூவிச்
சொன்னசொற் பிழைத்த வாத ளாரைத் தொடர்ந்திப் பற்றிப்
பன்னரும் பாடி கரவற் படுததிப்பொன் வாங்கு மென்றான். (கக)

வகைசெய்தோள் வழுதி யீவ்வா றுரைத்தலும் வன்க ணுள
ருகைசெய்கம் மடிக டம்மை யுரைத்தவப் படியே செய்தார
திசைசெய்நீர் ஞாலங் காணத தேசிக னாகி யாண்டார்
புரைசெய்கன் மலர்ப்பொற் பாதம் போற்றினர் துதிக்க ளுற்றார். (கஉ)

வேறு.

பஞ்சாதி மறைபகர்ந்த பாம்போ பைங்குலைநெற
செஞ்சாதி விண்பழைப் பெருந்துறைமா தேவோவோ
கஞ்சாதி யுண்டயன்மா யனைப்புறந்த நம்பவோ
வஞ்சாதி யென்றளித்தாய் கைவிடுத லழகேயோ. (ககூ)

விடையேனை முகிலூரும் பெருந்துறைவாழ் விமூலவோ
வடையேனை யடைக்கலமென்றையையோ பெரும்பொய்யே
யுடையேனைக் கிறிசற்று முடையேனை நாயான
கடையேனை யாட்கொண்டுங் கைவிடுத லழகேயோ. (கச)

எண்ணுவோ வரும்வளஞ்சால் பெருந்துறைவாழ் சீசவோ
வண்ணுவோ வரியயனு மணுகரிய வொருபாகம்
பெண்ணுவோ கழைகுழைத்தான் பிறங்குடல நீரூக்குங்
கண்ணுவோ வாட்கொண்டுங் கைவிடுத லழகேயோ. (கக)

மைவிடா விழியுமையாள் வாமத்தாய் வளர்ச்சாலி
செய்விடாப் பெருவளஞ்சால் பெருந்துறைவாழ் செல்வத்தாய்
பைவிடாப் பூணணிவாய் பற்றின்திக் கலந்தானாக்
கைவிடா யடியேனைக் கைவிடுத லழகேயோ. (கச)

திருவடிகுட் டிடப்பெற்றுஞ் செம்மையிலாத் தென்றிசைக்கோன்
பொருவுவே னுயினேன் புகல்வதெவன் பெருந்துறையா
யருவருக்கும் பிரபஞ்சத் தலையாமே யடைந்தார்தங்
கருவறுப்பாய் ஈயேனைக் கைவிடுத லழகேயோ. (கௌ)

வேறு.

என்றுரைந் திரங்கு மோனூ யிருசெவியேற லோடு
மன்றுபைங் குருந்த நீழ லாண்டவா தரியா ராகிக்
கன்றிரங் கோதை கேட்ட கறவைபோற் பதைப தைத்துக்
தன்றுதங் கணத்தி னோரைப் பார்த்திது சொல்ல லுற்றோ. (கஅ)

மூலநா ளின்று மேய தன்பரை முடிக்கோ மாறன்
சாலவுண் முனியா முன்னந் தாம்பரி செலுத்தல் வேண்டு
ஞாலமீ துள்ள வாய நரியெலா மொருங்கு சேர்த்துக்
கோலவாங் குதிரை யாக்கிக் கொணடுபின் ஸீவிர யாரும். (கக)

வாம்பரி மள்ள ராகி மற்றுமப் பரிமேற கொண்டே
தேம்புத லின்றிச் சென்மின் செழுமறைப் பரிமேற கொண்டு
தோம்படா நாமு நாப்படி டோன்றுவோ மென்ன லோடு
மாம்பரி சென்றெல் லோரு மவ்வண்ண மமைந்தா ரன்றே. (கஉ)

நரிகளைப் பரிக ளாக்கி நாடுபல் கணத்தி னோரும்
பரியுகைத் திடுவா ராகிப் படர்ந்தமை பார்த்தெம் மையா
தெரிமறைப் புரவி மேலாற் றிகழதலைச் சாத்த முன்ன
விரிதரப் புனைந்து தாமோ வீரராய் நடுவட் போவார். (கக)

மதுரையையடைந்து விடைபெற்றபடலம் ககக

உற்றுருக் கொண்டா லன்ன கொடுமைய கொடிய தரய
காற்றுருக் கொண்டா லன்ன கடுப்பின வடவைத் தீயே
வேற்றுருக் கொண்டா லன்ன விழியின வசனி யரய
வேற்றுருக் கொண்டா லன்ன முழக்கின விவுளி யெல்லாம். (உஉ)

ஒள்ளிய கரிய பல்ல வுறுசிவப் புற்ற பல்ல
தெள்ளிய பொன்னி றத்திற் சிவணிமேற் றுய பல்ல
வெள்ளிய நிறத்த பல்ல மிச்சிரம் வாய்த பல்ல
ஒள்ளிய பஞ்ச வன்னம் பொலிதர வடைந்த பல்ல. (உ௩)

வல்லிய முட்கப் பாய்வ மல்லர்நெரு சுட்கப் பாய்வ
சொல்லிய முயல்க ளெல்லாந் தோற்றன வுட்கப் பாய்வ
கொல்லிய வெழுந்த கூற்றிற் கொழுவிடை யுட்கப் பாய்வ
புல்லிய மற்று முள்ள கதியவிண போகப் பாய்வ. (உ௪)

வெய்யவாள் கொடுமு கத்து வெட்டினு மெதிர்த்துச் செல்வ
வையமே லுள்ள தோட்டை மதிலெல்லாந் தாண்டிச் செல்வ
மெய்யவாய்த் துறந்தோ ருள்ளின் விரைந்தொரு நெறியே செல்வ
செய்யபோகக் களதது மாற்றார் திருமுடி யிடறிச் செல்வ. (உ௫)

நிரையெழு குதிரைக் கூட்ட நிமிர்த்தடி வைக்குந் தோறும்
வரைபரல பட்ட காண மரகதகள பட்ட பண்ணைத்
தரைமுழு வதுமவெம பாலைத் தரையெனப் பட்ட னுள்ள
லுரைசெய்வ தெனனே மேலவிண னுலகுமண னுலகா யிறநே. (உ௬)

அடுபரிக் கூட்ட மிவ்வா றணைதொரு மதுரை குழப்போ
யுடுவொடு மதிலுந் தாண்டி யுள்வயிற புக்க சிலல
நெடுமதில் வாயி லாடு நெருக்குபு புருந்த சிலல
கொடுவரி யெனமேற் றுவி மாடமேற் குதித்த சிலல. (உ௭)

தளியக வீதி யுள்ளுந் தளிப்புற வீதி யுள்ளுந்
களிகளர் திருத்தே ரோடுங் காமரு வீதி யுள்ளுந்
வெளியொடு முடுக்க றுள்ளு மிகுக்கடை வீதி யுள்ளுந்
தெளிதரு சதுக்கது துள்ளுஞ் சிலைத்தெழு குதிரைக் கூட்டம. (உ௮)

மறையவ ராதி நால்வா மாளிகை வாயின் முன்னு
மறைபுறக் குழக ளானு ரமருமில் வாயின் முன்னுங்
குறைவினமற் றிடங்க ளெங்குங் குதிரையாய் நிரம்ப லாலே
நிறைபெரு மயக்கம் பூண்டார நெடுநகா மாந்தர யாரும். (உ௯)

சனமியங் காத வண்ணத் தார்ப்பரி ததைத் லேரடு
மனமயங் குற்றுச் சிவ்லோர் மந்நன்முன் னோடிச் சொற்றா
ரனகமிக் குள்ள தூய வமைச்சருக் கலக்கண் செய்தோ
மெனநினைந் தென்செய் தோமென் றிரங்குபு பதைத்தீந் வேந்தன். (௩௦)

சிறந்தவர் தம்மை யேவிச் சிவிகையி னேற்றி யெம்மு
னறந்தவா வாத லூரெம் மமைச்சரைத் கொணர்மி னென்னப்
பறந்தவர் சென்றல் வாறு கொணர்தலும் பரிந்து நோக்கி
புறந்தவென் றீமை கொள்வீ ரென்றுப சரித்தா னன்றே. (௩௧)

முன்னரீ ருரைத்த வாதே மூலநா ளின்றே வந்து
பன்னருங் குதிரா யெல்லாம் பரந்தன நகர மெங்கு
மின்னவை யியக்க வல்ல தலைவரா ரியம்பு மென்று
ன்னனா யறியேன் யானு மென்றன ரறிந்த நீரார். (௩௨)

அரிமருத் தனனா ளின்றே யறிதரல் விழைந்தே னென்னப்
பரியுகைத் திடுசிவ் லோணாப் பார்த்துங்க டலைவர் தம்மைத்
தெரிதரக் காட்டு மென்று தெரித்தமத் திரியார் கூறக்
கரியுரி போர்த்த வீரர் கடும்பரி யுகைத்துச் செல்வார். (௩௩)

சுட்டுதற் கரிய சோதி சூழ்பரிப் பாகர் சுட்டப்
பட்டுநேர் வருத னோக்கிப் பராண்டியன் பதைத்தெ ழுந்து
சட்டுவிட் டிலரு சோதி யிதுவெனக் கைகு வித்தா
னோட்டுவிட் டிடாப்பெ ருந்தன் னுள்ளமு முருகி நின்றான். (௩௪)

மறுவனு மெம்பி ரான்செய் மாயையா லென்னே யித்தத்
தெறுபரி மேல்வந் தாற்கண் டெழுந்தனஞ் செகுகை கூப்பி
முறுவலொன் னலர்க்குண் டாக வென்றுள முன்னி முன்னி
யறுதியி னுணம் பூப்ப வெழுந்தவா றமைத்து நின்றான். (௩௫)

இருடபு மமைச்சர் நம்பண் டாரதநி லெடுத்ததுச் சென்ற
பொருளா னவக்கு மேலாப் போந்தன பரியென் றெண்ணித்
தெருடர வினவயெ லாமெத் தேயதது நின்று வந்த
வருள்கெழு மமைச்ச ரோயா னறிதரல் வேட்டே னென்றான். (௩௬)

என்றுரை யாடு முன்ன கொழுதரும் பரிமா மேலா
ரொன்றா யாடக் கேணமே வுரவுநீ ஞாலங் காப்போய்
நன்றுரை வாத லூர் கமகருத வியசெம் பொன்னு
வின்றுரை நடந்த வாசி யித்தனை யுககொ ணாந்தோம். (௩௭)

மதுரையைப்படைந்து விடைபெற்றபடலம் ககடு

இவையிவை,யிவ்வித் தேய ழிவையிவை யிவ்வி பல்ல
விவைபகல் விசயம் கொள்ளு மிவைபிரா விசயம் கொள்ளு
மிவையிரு போதம் கொள்ளு மிவைபெற லரிய யார்க்கு
'மிவையெலார் தெரிநீயாவென் றியைதர வெடுத்துக் கூறி. (க௭)

இன்னவாம் பரிய னைத்து மின்றுகீ கொள்ளிற் பாண்டி
மன்னவா நினவே நாளை வருபவைக் குடம்ப டேய்யாஞ்
சொன்னவா துணிபே யென்று துண்டெனக் கயிறு மாறிப்
பன்னவாம பரிசித் தெல்லாப் பரிசுளும் கொடுத்தா ரன்றே. (க௯)

பொருந்துறு மிலாயஞ் சோத்துப் போந்ததன கணங்க னோடும்
பெருந்துறை வந்து சோந்தார் பெருமறைப் பரிமேற் சென்று
ரருந்தமி ழாளி யாருக் குவகைசெய் தமரிற் போக்கி
யிருந்தனன் றென்னர் கோமா னெண்ணரும் களிப்பின் மூழ்கி. (ச௦)

வேறு.

வாதலு ரடிகண் முன்னிலை யாக வழுதியர் பெருந்தனை யன்பாஞ்
சாதிரீர் துளைதல் கருதியோ வந்தி தனக்கருள் செய்வது குறித்தோ
வேதவாம் புரவி மேற்கொடு வந்த வித்தக ரற்றைநா ளிரனே
போதவாம் பரியா யினவெலா நரியாய்ப் போதா கினைத்தனர் முன்னே. (ச௧)

அனாயிராப் பொழுது நண்ணலும் பரியா யினவெலா நரிகளாய்க் குழுமி
வினாதரச் குழு மென்னமா மாய மிடைகுறங் காட்டிடைப் பயில்வா
முனாபரி யாகி மனிதனைச் சுமந்தா மொருசிறைப் புருத்தங்கட் ணைடாம்
புனாபடு கடலை முற்கன்கொள் ளுண்டாம் புகர்படு மோஞ்சா திக்கே. (ச௨)

கொத்தைநா கந்தோ நினைக்கவா யுறுங் கோதிலா நுந்தென்று பெறுவோசும்
மித்தையன் றியுஞென் டிலைகொலோ வென்று மிடுகெனப் பிணறுகர்பெருஞ்
பத்தையென் றடைவோம் பண்ணிய தவத்தாற் பண்டுருப் பெற்றனம் வள்ளி
யத்தையேய் வழுக்கோன் றமாதெரி தரும னகறலே கருமமென் றெழுந்தா.

ஒடின சில்ல தாவின சில்ல ஸ்நையிட் றெறின சில்ல
நாடின வாய்முற் குதிரையண டதது நகக்கடித் திழுத்தன சில்ல
கூடின குடரைப் பறித்தன சில்ல குருதியை நக்கின சில்ல
வீடின முனமுள் ளவைகளு மெனவி டாதுறு புரித்தன சில்ல. (ச௩)

தெருவெலா ிகிலன் சதுககத்த மூளன் சிறுமுடிக் கருமபல வொண்டின்
மருவிய மாட மனைத்தற்கோ மாடி வாவியங் களையெலா மோரி
பெருமுழ வதிரு மாக்கததுஞ் சீமபு பேசுமென் கணுஞ்சிரு காவன்
கருதமுற் பகலிற் பரியென மலிந்த கருதிராப் பொழுதிடை நரியே. (ச௪)

நகருளார் விழித்தா ரலக்கண்மிக் குற்று நடுகெழு ரணையருட் சில்லோ
நிகல்வலி மாறன் கண்படை கெழுள்ளு மிடம்புகுத் தனர்முறை யிட்டார்
பகல்வரு பரியெ லாரரி யாகிப் பரவியு றிழைத்திடு மென்ப [டான்.
தகர வுணர்ந்தான் மிகத்துடி துடித்தா னமைச்சர்யேலகேனங் கொண்

வஞ்சமிக் கியற்று மமைச்சரைப் பற்றி வன்சிறைப் படுத்தியா வேரு [தார்
மஞ்சமிக் கொறுத்தெம் பொருளெலாந கவர்மி னென்றன னவரது செய்
செஞ்செருக் குருகிக் குருந்தடி யிருந்த நிமலரை நினைந்தன ரிருந்தார்
தஞ்சமும் தவர்க்காப் பெருந்துறை வையைத் தடநதி பெருகிட நினைந்தார்.

புடவிமூற் றகழ்ந்து பாதலம் புகுத்தப் போந்தநீ ரெனவையை பெருகித்
தடவியன் கரைகண் முழுமையு முடைத்துச் சார்ந்தது வெள்ளமா நகரு
ளிடவிய வீதி யெங்கணும் வெள்ள மிரும்பொன்மா. ளிகையெலாம் வெள்ள
மடவியர் பயிது மரககெலாம் வெள்ள மற்றெங்கும் வெள்ளமா கிழ்தால். (சஅ)

மகவினை யெடுப்பார் மாடமே லிவர்வார் மற்றிதுஞ் சாயுமே யென்பார்
தகவினை யமைந்த மன்னவ னீதி தவறின னுலெனப் புகல்வார்
நகவினை நடாத்து மமைச்சரை யொறுக்க நயந்ததால் வீளைந்ததி தென்பார்
பகவினை யொந் டுஞ் சொக்கநா யகர்க்கும் பாங்குகொ லித்திற மென்பார்.

வளமலி கூடலின்னண மறுக வாதலு ரமைச்சரைச் சிறைவைத்
தளவற விருந்தார் தந்தமர்க் காப்பா ராய்ந்துகை விட்டன ரகன்றார்
களமினெஞ் செங்க ளடிகளீர் ரிதவுங் கண்ணுத லாரரு ளென்றே
யுளமுறக் குறித்தா ரும்பாகோன் கோயி லுற்றன ரியோகமுற் றிருந்தார். (1)

நினகர னுதிக்கு முன்னரே செழியன் செழுமணி முகப்பிடை வந்து
கனமிரு மமைச்ச ராதிய ராய காரியம் பாப்பவாக கூவி
வனமலை பெயர்த்து வருபுனல் வையை வண்கரை முழுவது முயரச்
சனமுழு மைக்கு மளந்துவிட் டடைக்குந் தகுதிசெய் வீரெனப் பணித்தான்.

புத்தியென் றமைச்ச ராதிய ரெழுந்து பொருக்கெனக் குடிமுழு தெழுதி[தார
யொத்தியல் குழகட் கொவ்வொரு கோலென் றறவளந் தடைக்குமா வித
பத்தியிற் பல்லாம் பரப்புவார சில்லோர பரிசிறத் துபுதாழ பரப்பிப்
பொத்திய மண்ணைச் செடிரிசுவார சில்லோர் போக்கற மகிழுவார் சில்லோர.

வெட்டுவர் சில்லோர் வெட்டுமண் கூடை மிதப்புறக் கொண்டுபோ
யுடைப்பிற், கொட்டுவர் சில்லோர் கொட்டிய மண்ணை குறியுடைப் பொழி
தரத் திண்டோ, டட்டுவா சில்லோர் தகைப்பரு முனிவு தலைகொள லண்ண
யென் றிறைஞ்சிக், கிட்டுவர் சில்லோர பாம்புக னுருட்டிக் கிடத்திறீர் கிறுத
துவர் சில்லோர. (கரு.)

மதுனாயயடைந்து விடைபெற்றபடலம். ௧௬௭

இவ்விதங் கணாமுற் றடைபடுங் காலை யிலகமும் மதுனாமு கர்வாழ்
செவ்விய னொருத்தி நகைத்தழு தாட்டி திங்களே யிரந்தொழு துள்ளா
ளவ்விய மின்றிப் பிட்டுவிற் றுண்பா ளடுகவைப் பிட்டினை முன்னே
கவ்விய வன்பிற் கணனுதற் கருத்திக் கரிசறப் பின்புவிற் றிடுவாள். (௧௬)

வந்தியென் றுணாக்கும் பெயரினா டனக்கு வணாந்தகோ ளளவடைத் திடுமாண்
முத்தியெங் கணுநா டியுமபெறு கிலலாண் முனியுமே யரசனென் றஞ்சி
நந்திய துயரத் தழுந்தவா டினமு நகம்படைப் பதுநிலை தணங்கொ
ளந்தியொன் னிறத்தெம் பிரானடி சிந்தித் தாவலித் திரங்கிடுங் காலை. (௧௭)

பழங்கலை யுணரார் பழங்கலை யொன்று பற்றுபு திருவணா சூழ்ந்து [தச்
சூழங்கலை யிண்டை நிகர்சுமை யடைமேற் கூடையொன் றுறும்படி கவிழ்த்
சழங்கலை யுறும் சமைத்தமண் வெட்டி தாரணி தோண்மிசைக் கிடத்தி
முழங்கலை வைையைக் களையடை யாளாய் முத்தினார் முந்தரா யுள்ளார். (௧௮)

அடியவண் மனைமுன் புருந்தனர் கூலி யமைதரக் கொடுத்தொரு வேலை
தடிதரா தென்பாற் கொள்ளுந ருளரோ சாற்றிட லாமென வினவ
வடிதராக் கவலை யழுத்துவா ளித்த வார்த்தைகேட் டலுமுவத் தெழுந்தாள்[ள்.
படியவாம் வைபைக களையெனக் களத்த பங்கடைப் பாய்கோலோ வென்றா

என்றலுங் கூலி யாதுநீ தருவா யென்றனர் வெந்தைதா னிடுவே
னென்றமற் றதனை யேற்றுநீ வேலை யொருங்குசெய் யடுகென வுனாததாள்
பின்றலில் கூலி யதுவெனி னினனே பெருமபதி தோதரக் கொடுத்தா
னன்றமை தரவுண் டினைப்பொரிது வேலை நவ்றறிடு வேனென நின்றார். (௧௯)

தெள்ளிய பொழுதி லட்டசிற் றுண்டி சிர்கடை பொதிதப வுடைநா [ள்
வள்ளிமற் றதனிற் கலப்பவுங் கலாதே யருந்தபபா வெனக்கொணாந் திட்டா
வெள்ளிவெள் விடையார் துகில்விரித் தேற்று வினாதர வெதேதவாய்ப் பெ
நள்ளிய வனையா ளளப்பொடு சேர்த்து நயந்தன ரமுதுசெய் திடுவார். [யது

சுடுதலிற் கதுப்பி னெதுக்குவா ரென்ன சுவையதிப் பிட்டெனப் பகாலார்
விடுதலி லிஃதிட் டவட்டுநா மியற்றும் வேலைமற் றிதுகொலோவெனபா
ரடுதலிற் பொலிமற் றிதுபர சிவனுக் கர்ப்பண மாமெனப் புசழ்வார்
தடுவரி விருப்பி னுமுதுண்டு வேலைத் தலைப்புரு வேனெனப் போந்தார். (௨௦)

சென்றவர் யானோ வந்தியா னென்று தெரிதரக் கணக்கிடைக் குறிப்பித்
தொன்றமற் றவளுக் களத்தபங் கெதுவென் றறவினா விதுவெனத் தெரிந்து
நின்றவர் வியப்ப வெட்டுவார் வெட்டி நிரம்பிய கூடைமண் கொடுபோ
யன்றலின் வேற்றுப் பங்கிடைக் கொட்டி யடைபடக் கண்டுவங் திடுவார். (1)

கக அ திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

வீணாதர வந்தி பங்கினுங் கொட்டி வெள்ளைர் கரைத்திடக் கண்டு
புனாயுற நகைப்பார் மீளவுஞ் சுமந்து போகட்டுப் போகட்டுப் பார்ப்பார்
கரைபட லின்றிச் கரைபட லுணர்ந்து கையுறக் கொட்டுபு குதிப்பார் [பார்.
புனாயுற வேற்றுப் பங்கடை கரையும் பொருக்கெனக் கரைதல்கண் லெவ்

வேலையித் திறஞ்செய் தினைத்தவர் போன்று மீளவும் வந்திபாற் சென்று
மாலையெம் மனனாய் கினக்களந் திட்ட வண்கரை யடைபடு கின்ற
தாலைய மின்றே நனிபசித் தடைந்தே னட்டபிட் டுகென்றா ரினிய
பாணமிக் கடைந்தான் மறுவலு மிடமுன் பாண்மையி னேற்றனர் நடந்தார்.

தகையுற வேலைத் தலைமரீஇ யாங்கோ சாரிருந் தமுதுசெய் திவொர்
நகைபுரிந் தெதிர்ப்பட் டவர்க்குநன் கருளி நாடவர் வேலையுந் தவிர்ப்பார்
பகையுற தவரு மிவர்வழிச் சேறல் பார்த்ததி காரிகள் புடைப்ப
வகையுற தொருங்கு மகிழுவா ரிவ்வா ருடியங் குறப்பயில் காலே. (கச)

வந்தியான் வந்தியாளெனக் கணக்கில் வரைவித்தான் கூலியுங் கொண்டான்
சிந்தியான் வேலைத் திறமனுத் துணையுஞ் செபபுகம் வார்த்தையு மேலான்
புந்தியா னளத்தற் கரியவ னென்னப் பொலிசுவா னியாவனோ வினைய
னந்தியா மெவ்ஞ்செய் குவதென மருண்டார் நாடுமவ் வினைத்தலை நின்றார்.()

அதுபொழு திரிமர்த் தனத்திறல் வழுதி யடைகரை நோக்குவா னுன்ற
முதுமதி யமைச்ச ராதிய ரோடு முன்னினு னடைபட்ட துணர்ந்து
குதகல முற்ற னுடைப்புமா ராத கொளகையோ ரிடத்திடைக் கண்டே
யிதுகரை படாத தென்னென வெகுண்டா னிதற்குரி யவனெவ னென்றான்.

வழுதிதன் றோங்கண் டஞ்சின ரெவரும் வந்திதன் பங்கது வடைப்பா ளான்
னெழுதவித் தொருவ ஸ்டைந்தனன் வேலை யியற்றில னிசைப்பதுங் கொள்
பழுதினம்ற் றவன்றன் வழுவினை நோக்கிப் பயந்தன மடிக்கவுழைக்கேண்
முழுதுமுன் மத்தெனென்ன னென்று மொழிந்தனனெருவனோவனங்கி.

அன்னவன் யாவ னெனவயன் மாலா லருமறை யாலளந் தறியா
முன்னவன் றனைக்கை தொட்டிழுத் தரசன் முன்னுற நிறத்தினர் சில்லோர்
பின்னவன் றனைப்பாத் தேடநிற களந்த பெருங்கரை யடைத்திலை யென்றம்
மன்னவன் வினவப் பராட்கஞ் செய்து வள்ளலார் கிற்பது கண்டு. (கஅ)

ஒருகையிற் பிரம்பு வாககின னோகி யொய்யென வெரிநிடைப் புடைத்தான்
மருவும் பிரம்பி னடியடித் தவலும் வழுதிதன் முதுகிடைப் பட்ட
திருமைமற் றவன்பன் னியர்க்கெலாம் பட்டிளஞ்சிறார் தமக்கெலாம் பட்ட
தருமதி யமைச்சர் தமக்கெலாம் பட்ட பட்டதான் ஞள்ளவர் பலர்க்கும்.(கக)

மதுரையைடைந்து விடைபெற்றபடலம். ககக

அரியயன் மகவா னமரர்பன் முனிவ ரவுணரி ராக்கதர் சித்தீர்
கரிசிவ்கிம் புருடர் வித்தியா தரரொண் கருடீர்சா ரணருர கேசர் [ருந்
விரிமருத் துவரெண் வசுக்கண்மற் றியரர்க்கும் விவங்குபுண் முதலிய வுயிர்க்
தரிசரு வுயிர்க்கும் பட்டிதெவ் விடத்துந் தாமவியா பிததுளார் தழும்பு. (எ0)

பொருக்கென வரங்கோர் கூடைமண் ணெடுத்துப் போகட்டுக் களாயு
டைப் பொழித்துத், திருக்குநன் னுதலின் மறைத்தவர் மறைந்தார் செழியர்
கோ னுயிரங் கூடை, கெருக்கிமே விடினு கிரமபுரு வுடைப்போர் கூடையா
னிரம்பிய திறனுஞ், சுருக்கரை யளாம்பிட்டு டளித்தவன் விமானந் தழீஇயிசை
யுலகுபோந் திறனும. (எ1)

தானடி பட்ட திறனுமாங் குள்ள தன்ம ராயினா பலரும
யானடி பட்டேன் யானடி பட்டே னெனப்பதை பதைத்திடு திறனு
மேனடி பட்டா மேனடி பட்டா மெனக்க ரிரங்கிடு திறனுங்
கானடி பட்ட கிம்பமா லிகையான் கருதினன் மயங்கிடு காலே. (எ2)

வள்ளலா காய வானியால் வழுதி மன்னவ வா தலு ரமைச்ச
ரெள்ளலா காரின் பொருளெலா நமக்கே யீந்தன ரெதுண ராயா
யுள்ளலா கா த வினைசெய்தாய் நரியை யுறபரி யாக்கிமாற் றினம்பின் [நாம்.
கொள்ளலாத் தீங்கு பினுஞ்செய்தா யந்தோ குறிக்கொளா வதுபொறுக் கலா

வெள்ளநீர் பெருக்கி யலக்கணற் றுபுமேல் விடுபடா வன்புநம் பாலே
யுள்ளவன் பொருட்டா ளாகிமண் சுமந்தே யுணதகைப் பிரம்படியேற்றோம்
பள்ளநீ ருலகில் வா தலு ரமைச்சன் பரிந்துணக் குறுதியே செய்தான்
கள்ளமி லவனரிச் சையின்வழி யியங்கக் கைகுவித் தியக்குதி யென்றார். (எ3)

என்றசொற செவியி லேறலும பிழைத்தே னென்செய்தே னென்றழு
திருங்கி, நன்றமை வழுதி யடிக்கடி தொழுது நாயனார் பேரரு ணினந்து,
கன்றலி லமைச்சா முன்புபோய்ப் பணிந்து கைகுவித் தெழுந்துநின் றடி
கேள், புன்றரத் தடியேன் செய்பிழை யனைததும் பொறுத்திடி னுய்வனென்
றிரந்தான். (எ4)

மன்னவா மன்ன தேணமதி சின்னை மறறுநான் சார்ந்தகா ரணத்தான்
முன்னவ ரருள்பெற் றயுந்தன னீயென பிழைத்தனை மொழிதியா லென்றத்
தென்னவர் கோமுன கோவளங் கீளிற் செறிதரப் புனைந்தன ரெழுந்தா ன்.
ரென்னவா களுங்கண் டுரங்கால் லமைச்ச ரிறையவன் பணிந்தனன் விடுதலா

வா தலு ரிறைவர் மதுரையை யடைந்து வழுதியா பிரான்விடை பெற்றபு,
போதமேற் பொலியத் துறவுபுண டெழுந்த புணணியக் கதைதொகுத் துளா
த்தாஞ், சீதரீர்ப் பழைப் பெருந்துறை முதலாத திருத்தல மனைத்துககண்
டினறஞ்சி, யோதவாந் தில்லை புருதுபுத் தலைவென றோங்கொளி கலந்தவா
றுணப்பாம். (எ5)

மதுரையைடைந்து விடைபெற்றபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௩00.

தில்வஸபயபடைநீதபடலம்.

ஆரஞ் வடிவ மாய வன்னையர் திருக்கண் சாத்தச்
சேரு ளம்ப லத்திற் திருநட நவிலு வாரே
பேரரு ளொடுகை யேடு பிடித்தெழு திடப்ப ணித்தாரா
நாரரு ளடியா ரோடு நமையெழு தவும்ப ணிப்பார். (ச)

யாவருங் காணு மாறே துறவுகொண் டெழுந்த வையர்
தாவருஞ் சுந்த ரேசர் சந்திதி முன்னந் தாழ்ந்து
மேவரும் பெருந்து றைப்பான் மேவினர் குருந்த நீழ
லோவருங் குரவற் காணு ரொய்யெனப் பதைத்து வீழ்தார். (௨)

அழுதழு தாற்றி யேங்கி யையகோ வைய கோவிப்
பழுதுறு பாவி யேனைத் தனிவிட்டுப் பாதம் பற்றித்
தொழுதுயு மடியா ரோடு மெங்கொளித் தனையோ சோரு
மிழுதையேற் றீரங்கா வண்ண மென்னையென் பிழைத்தே னென்பார். (௩)

பிறைமுடிச் சணிக் த வேணிப் பிஞ்சு ரன்பு சாலாக்
குறையுடை யாரும் பாடிந் கொண்டருள் சுரத்த வெண்ணி
மறைபுகழ் நமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்துக் கொண்டு
முறைபெரு கன்பு பொங்க வாசக மொழிய ஓற்றார். (௪)

அண்ணல் வீர தருளை நலரு மற்புத மறியே னென்று
மெண்ணரு மதிச யங்கண் டாமென்று மெனது செஞ்சுந
திண்ணறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சென்னிமன் னூந்தா ளென
மொண்ணல னின்னைக் காண்ட ஓறவாசைப் பட்டே னென்றும் (௫)

உய்தரேன் வாழே னென்று முன்னடைக் கலமே யென்றுஞ்
செய்வதொன் றறியே னாயென் செத்திலே னாவ வென்றும்
பொய்யமை யாத நின்றான் புணருநா ளெங்கா ளென்று
மெய்துமா றழைக்கி னீய தெத்துவென் றருளா யென்றும். (௬)

நிகழ்திரு வார்த்தை யெண்ணந் திருப்பள்ளி யெழுச்சி யாதி
நிகழிலை பலவும பாடி நெஞ்சநெக் குருகி நிற்கப்
புகழ்பா னடியார் சூழ்ந்து போற்றவென் விடைமேற் றேன்றி
விகழ்வரு மழனீர் நாப்ப ணழலெழ வெண்ணி னூரால். (௭)

மற்றகி லியாரு மூழ்கு மாகடைக் கணிததா ரன்னா
சொற்றவா முழுதி யன்பிற் சூழ்கண நாத ராதிப்
பொற்றமே லுலகிற் புக்கார் வாதலூர்ப் புனிதர் தம்மை
யுற்றதில் லையினி வாவேன் றுணாததனர் மறைதா ரன்றே.

(அ)

தில்லைவா வென்றா ரென்னே திருவுள மென்றி ரங்கி
யொல்லைதாழ்ந் தெழுது மெய்தா னரும்பியென் றறவெ டித்து
வல்லையோர் சத்தம பாடி விடைபெற்று வணங்கிப் போந்தா
கொல்லையா னுகைப்பா மேய வுத்தர கோச மங்கை.

(க)

விரும்புற வாங்கு நீததல விண்ணப மருளிச் செய்யக்
குருப்பொலி சடையா ராண்ட குருந்தமர் வடிவங் காட்ட
வருப்புயர் காதல் பொருக் வடிபணிந் தாங்கு நின்று
மருப்பயின் மலர்கீர்ப் பாண்டி முருகந்தல மெலாஞ்சே விதது.

(ஈ)

சென்னிநன் னாடு புக்குத் திருவிடை மருதூர் தாழ்ந்து
மன்னியம் பிகையோர் பாகா மகிழ்ந்தம ராரு ரெய்தி
யின்னியற் புலம்ப லோதி யிருங்கழு மலத்தைச் சார்ந்து
பன்னிய புகழ்பி டுதத பத்தரு ளிச்செய் தாரால்.

(இ)

அணிகிளர் சென்னி நாட்டி லாவடு துறையா னைக்கா
மணிகிள ரீங்கோய் வெற்பு வாஞ்சிய மறைக்கா டுழிக
கணிகிளா தலங்க ளெல்லாகு கணிகண டுறைஞ்சிப் போற்றித்
துணிகிளா பெண்ணே சூழ நடுநாடு தொழிபுக் காரால்.

(ஊ)

முதுகிரி வெண்ணெய் கல்லூர் மொய்புக முகிதை நாளும்
பதுமமே லிருப்பான் போற்றும் பாதிரிப் புலியூ ராதி*
கதுமெனக் கண்டு போற்றிக் கைகுவித் திறைஞ்சிச் சென்றா
புதுமதி முடித்தா ரேயாய்ப் பொலியண்ணு மலையின் மாதோ.

(஋)

ஆவயிற் றிருவெம் பாவை யுமமாண யருளிச் செயது
துவயிற் சூலத் தார்முற் றோற்றிய கோலங் காட்ட
நாவயிற் புகழ்ந்து போற்றி நலமலி தொண்டை காட்டிற்
சேவயிற் பொலிவா மன்னுந் திருவேகரம் பரம்ப ணிந்து.

(ௌ)

காமரு மங்காட் டிள்ள காளத்தி யாதி யாய
தேமருங் கொன்றை யாதக் தலமெலாஞ் சிசுன்று போற்றிப்
பூமருங் கழுக்குன் றததிற புருஷருட் குரவன் கோலங்
தாமரும் படிசேர் கண்டு தண்டமிழ மணக்கப் பாடி.

(ௐ)

ஆண்டவர் தில்லை வாவென் றருளிய துறகி ழைந்து
பூண்டபல் காணங் குன்றும் பொருபுன னதியு நீத்துச்
சேண்டவப் பொலியா நிற்குந் திருச்சிற்றம் பலம்பு குந்து
காண்டல்பெற் றடங்கா வன்பிற் கண்டபத தருளிச் சேய்து. (கக)

திருக்குலாப் பத்துங் கோயிற் றிருப்பதி கம்மி ரண்டு
மருக்குலா மகவன் மூன்றும் வண்பொற் கண ணந்தென் ளேண
மிருக்குலா வந்தி யார்தோ னோக்கம்பூ வல்லி யின்னுங்
குருக்குலாந் திருப்பொன் னூசல் கோத்தம்பி யன்னைப் பத்து. (கௌ)

கூவிய குயிற்பத் தச்சப் பத்துக்கோ தறுத சாங்க
மேவிய விவைகள் பாடி விடாதநன் னடனம போற்றிப்
பாவிய பலரும போற்றப் பண்புசா லதத லததே
பூவியல் பன்ன சாலை யொன்றதிற் போந்தி ருப்பார். (க௮)

ஆயவக் காலைத் தில்லை யம்பல நின்றும் போந்த
ஆயவ ரொருவர் சொல்லாற் றுண்ணெனுங் கலக முறறுப்
பாயவீ ழத்தி லுள்ள பவுத்தர்கள் பல்லோ ரோடு
மேயவா சிரியன் வந்தான் வேந்தனுங் கூட மேவ. (ககூ)

வந்தவன் புலியூர் நாப்பண் மலர்செறி பளளி யுள்ளான்
முந்தவெங் கழாக்கால் வைத்த முறையென வமர்ந்து கொண்டே
யித்தவம் பலத்தி லுள்ளா லிருததுவேன் போதி மேய
வந்தமி லாகக் தேவை யென்றறைந் துறக்கு னாப்பான். (க௦)

பொங்குவுண்டில்லை மேய பூசர ரதுபொ ற்றா
யங்கவ னெதிர்போய்ச் சேற்றி லமையவிட் டெறிகற் போலத
தருகுபல் வாய்மை சொற்றுந் தகாவுணா வருத னோக்கி
பிங்குளாய்க் கெதிர்கு னாப்பா ரிலையென விலகி னாடல். (க௧)

விலகிய வந்த னுளர் வெவ்விய பவுத்தர் செய்யுந்
கலகமு மவரசார புள்ள காடலன் வரவுந் தீட்டி
பலர்புகழ் மன்னா நீயிங் கணைதரி னன்றா மென்று
சிலரோடு முடங்க லுய்த்தார் சென்னிமேற் கொண்டு சென்னி. (க௨)

மறுதின மாங்கு மேவி மறையவர் தம்மைப் போற்றிக்
குமமுய லகன்வெந் தின்று குயிறீறுந் னடமும் போற்றி
வெறுவிய பவுத்தா செய்யுந் கலகமும விளங்கக் கேட்டுத்
தெயுமகா தேவ ருள்ளார் செவ்வியர் கவலீ ரென்றான். (க௩)

ஆயவவ் விரவே செம்பொ னும்பலத் தாடு மையர்
துயமூ வாயி ரர்க்குந் தனித்தனி கனவிற் றேன்றி
மாயமி லாமா ணிக்க வாசகர் சார்பு கொண்டார்
நியவிப் பவுத்தா த்மனீம வெவ்வீரென் றருளிச் செய்தார். (௨௪)

அந்தண ரொருங்கு கூடி யையர்தா மருளிச் செய்த
நந்தலின் மொழியுட் கொண்டு நயந்திறை வன்க்குங் கூறி
முந்தவங் கடைந்தார ஞான முதல்வனாக கண்டார் நீவிர்
நொந்தயார் தடைந்த தென்னோ துவலுவீர் கடிதி னென்றார். (௨௫)

நெறிதவ ழீழ தேய நின்றும்பல் பவுத்தர் தங்கள்
குறியர சோமம் போந்து குலவுநம புலியூர்த் தங்கி
யறிவுரு நம்பி ராணை யகற்றியம் பலதிற போதி
செறிபவன் றனைததா பித்தல் செப்பின ருமலு கின்றார். (௨௬)

ஆன்னவர் கலக மெம்மா லறிந்துநீர் நன்ன டாளு
மன்னனு மிங்கு வந்து மருவினு னனையார் முன்போய்
நென்னு முறைத்தோஞ் சில்ல சேரல ரெறிந்து சொற்றார்
பின்னரயர மென்செய் வோநம் பிரானையே யெண்ணி நொத்தோம். (௨௭)

ஆடுதல் வல்ல வைய ரருளினெங் கனவிற் றேன்றி
வாடுத லொழிமி னீவீர மாணிக்க வாச கப்பேர்
நீடுத லுள்ளார சார்பு கோபெறி னவரால வெற்றி
கூடுதல பெறுவீ ரென்ற ரவ்வுரை கூற வந்தோம். (௨௮)

என்றன ரிவர்மா ணிக்க வாசக ரென்ப தேரார
ரன்றெமை யாண்டா ரன்றி யாரறிந் தனரென் றுமித்து
நன்றமை யவரே யுந்த நான்மறை யவரே லாமென்
றொன்றவுண னினைந்தித் துந்தா ரவரொடு மொப்பி லாதார். (௨௯)

வந்துபொன் னம்ப லததை வலஞ்செய்து தொழுதுட் புக்கு
நந்துபல் லுலகு மேதத நடஞ்செய்வா ரனுளு பெற்று
முந்துதாழந் தெழுசோ ணட்டு முதுபுகழ மனை னோடு
முந்துமோர மண்ட பம்புத் குறைந்தனா வாத லுரீர. (௩௦)

புண்ணிய நீறு பூசாப் புலையனா நேர்பா ரோமென்
தெண்ணிய வாத லூர ரெழினியு ளினித மரீந்து
திண்ணிய பவுத்த ரெல்லாஞ் சேரவிங் கழையி னென்ன
நண்ணிய சிலாபேரய் வாதஞ் செய்யகண் ணுதிர்நீ ரென்றார். (௩௧)

சிலரஃ துரைத்த லோடு சேரப் போர்வை யானர்
பலரும் நவருண் மேலாப் பார்தரு குரவ னோடு
மலர்கண்மண் டபத்து வந்தா ரவர்வழி யிறையும் போந்தான
மலர்புகழ் வாத ளூர் வாதமே னடாத்த லுற்றார். (௧௨)

தெரிசலைப் புத்த ரேறே சிறுநரி யரியோ டேற்கும்
பரிசெனச் சைவர் தம்பால் வாதஞ்செய் பயன்மேற் கொண்டா
யரியுநங் கடவு ளாவா னெனையன்மற் றடையா நின்ற
விரிதரு மின்ப முத்தி யெனைத்துமேல் விளம்பு கென்றார். (௧௩)

தருமமாம் பிடக மோதிச் சாற்றுபல் யோனி தோறு
மருவிய பிறப்புற் றெல்லா வுயிர்க்குமாண் புறுதி செய்து
பருவர லெங்கு மோவப் பரதக்க துக்கி யாகி
வருகொலை யொழிந்து போதி வாழ்பவன் கடவு ளாவான். (௧௪)

உருவம்வே தனைகு றிப்புப் பாவனை யொடுவிஞ் ஞான
மருவுமைய் கந்தங் கூடி யுணர்வுண்டாய் மாய்தல் பந்தவ
கருதமக் கந்தம் பொன்றன் முத்தியிக் காமர் ஞானம்
வெருவருந் தவீத்த ரல்லாற் பெறுவரோ வீண ரென்றான். (௧௫)

அறமுள தென்று நன்னூ லறைந்தன னிறைவ னென்ற
புறவுற வுணர்வு தோன்றிக்-கணத்திடை யொழியு மென்றாய்
திறமிகு பொருளுஞ் சொலலுந் தேடுமு னுணர்வு மாயும்
பெறலரு நன்னூல் சொற்ற பெற்றியெத திறத்திற் சொற்றி. (௧௬)

ஓதபல் யோனி தோறு முதித்தெகை னிறைவன் றானே
திதசா ராது யிர்க்குச் சேறிவிப்ப னுறுதி யென்றாய்
போதபல் லுயிர்க்கு மாலைப் போக்குற நினைந்தோர் தாடே
மிதபன் மாலை யேற்ற லொத்தது மிகவு நன்றே. (௧௭)

இறைபர துக்க துக்கி யென்றனை கணவந்த தீர்த்
பிறைறுத லியாதந் துக்கம் பேசருங் கண்ணி ருத்திக்
குறைகொள்வார் துக்க நின்பே ரிறைதுக்க மென்று கோடி
யறையொரு கரமுன கூடி யருளிய தழகிற் றுமே. (௧௮)

கொலைவிலா னிறைவ னென்று கூறினை பிறக்கும் போதே
மலைவிராய் வயிறு சீண்டு வந்தவ ன்றவ னன்றோ
புலையொழித் துணர்நி யின்னும் புலிமுத லைய காலை
கிளைதரு புல்லோ வுண்டா னிறைபன புத்த ரேறே. (௧௯)

‘திருந்துமைங், கந்தத் தோடு தேகமுங் கெட்ட காலைப்
பொருந்துநன் முத்தி யென்று புகன்றது பிடங் மென்றாய்
வருத்தலி லிறைவ னுக்கு வடிவமின் நரசி னீழ
லிருந்தவோர் வடிவம் பிந்தத் தேய்த்ததோ மதிய லாதாய்.

(௪௦)

அழிதரிற் கந்த மைந்து முத்தியென் றறைந்தா யைந்து
மழிதரின் முத்தி பெற்றா ராரெனக் கடாவுக காலை
யழிதரு மைந்தி னுண்டா முணர்வென. உறையி னைந்து
மழிதர லிலையா முத்தி யாவது மிலையே யென்றார்.

(௪௧)

இவையுணாத் திகுகாற் சீறி யெரிசினங் கொண்டெல் லாரு
நவைசொல முயன்றார் ஞான நாதர்நா மகளை நோக்கிச்
செவையிலார் வாக்குஞ் சேர்வாய் சீரிய திதுவே யாமுய்
குவையென் வன்னு னீங்கக் தொன்கைநீத் தும ரானா.

(௪௨)

பரியவர் சார்பி னின்ற பார்த்திப னீன்ற செல்வப்
புரிசூழ லுற்ற மூகை போக்கிய சமய மேயோரா
நிரிபிலரச் சமய மந்தத் தெய்வமே தெய்வம் யாணு
முரியன்மற் ததற்கே யென்றா னெய்யெனப் புத்த ரெவ்வாட

(௪௩)

இறையவன் கைவி டாமை யெண்ணிமற் திரங்க் ளெல்லா
மறைதப வுணாததுப் புத்தா காவென வணங்கிப் பார்த்தார்
சிறைகொளிம மூகை செவ்வாய் திறப்பதிங் கில்லை யிரதத்
தறையிலிச் சமய மும்போ யிறறெனச் சலித்தி ருந்தாந்.

(௪௪)

அதுபொழு தாததா வேந்த னுன்றிச் சமய வுற்றல
கதுமென மூகை யிந்தக் கணனிகை யொழுக ளாய்
னெதுபுரி தண்ட நுங்கட் கென்றனன் செக்கி லிட்டித்
குதுகல நுமக்குண டாந் திரியென்றார் கொள்கை தீர்ந்தாந்

(௪௫)

வாதலு ரிறைவா முன்போய் வணங்கியிம் மூகை தீர்த்துச்
சாதமாஞ் சைவ மேன்மை சாதிக்க வேண்டு மென்னப்
போதநா யகரு மந்தப பொற்கொடி வதன நோக்கி
யேதமே வாத நீது கொடுத்திவை வினாவ லுன்றார்.

(௪௬)

அறிவிவாப் புத்தர் முன்ன மறைசுவ நிர்தை யெல்லாஞ்
செறிதர வினாவ வந்தச் செழுங்கொடி விடைகொ டுத்தான்
மறிதர மூகை தீர்ந்த வாநெரீஇ மகிழ்ந்தார் யாரு
முறிவிவாச் சாழ லாவவ் வினாவிடை மொழிந்தா னாயா.

(௪௭)

வாய்தடு மாறி ழந்த மடமையர் சொற்ற வாறே
பாய்பெருஞ் செக்கி லிட்டித் திரித்தனன் பல்லோர் தம்மை
தோய்புனற் பொன்னி நாடன் சூளுரூப் புத்த ரெல்லாந்
தியத னுப்பண மேவச் சீராரப் போாவை வீசி.

(சஅ)

வெண்டிகில் புனைந்தப் போதே வெண்ணீறு மணிந்து சைவ
வண்டுறை புருந்தா ழீழ மன்னனுஞ் சைவ னுனான்
மண்மென் போங்க வாத லூரண வணங்கி யப்பாற்
றெண்டிகொண் டாடு மையர்சேவடி துதிக்க லுற்றான்.

(சக)

வேறு.

மணிவள ரொளியே மலர்வளர் மணமே வான்வளர் வாயுவே யென்னைத்
துணிவள ரத்து விதம்பொலி சுடரே தூயவா னந்தவான் பெருக்கே [ளே
கணிவளர் கடுக்கை மதிநதி சடையிற் கலப்புறக் கொண்டவொன் னொரு
யணிவள ரமுதே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே.

(சூ)

மண்ணிய மணியே மாசிலா முத்தே வான்பெருஞ் சுவையுடைக் கணியே
கண்ணிய முக்கட் காமரு கரும்பே கற்பனை கடந்தமா முதலே
யெண்ணிய வெண்ணி யாங்கடி யவரே யெய்தகன் கருளருட் கடலே
யண்ணிய திருச்சிற் றம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே.

(சூச)

தலைவரு முதலே தற்பரப் பொருளே சம்புசங் கரமகா தேவ
நிலைவரு தேவே ஞாதுரு ஞான ஞேயம்வே நெண்பகுப் பாரு
மலைவரு மலையிற் வென்றுரைப் பாரு மருவுசற் கரியசெரு சோதி
யலைவரு மமுதே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே.

(சூ2)

மருளறத் துழித்து வழுத்தமெப் யடியார் வாழதா வாழவிகரு முதலே
யிருண்மலத் தழுத்த மருககப் பரிசே யெய்தறத் கரந்தமா மணியே
தெருளிடத் தொளியே செழுஞ்சுவைக் கணியே தெய்வவான் தருவே
யருளருப் பெரியா யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே.

(சூ3)

செம்மையொன் றின்றிச சிறியரோ டுணங்குஞ் சீததைய ரென்றாகா
ணரியாய், கொம்மைவென் விடையாய் கொண்டதேர லுடையாய் கூரிய
மூவிலைப் படையாய், மும்மைமா வுலகு மேததிடப் பொலிவாய் முன்னிய
முன்னியாவ களிப்பா, யம்மைகண் காண வம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா
றருளே.

(சூச)

இடையறு வன்பு செய்பவ ருளாத தெறறைக்கு மொளியணி விளக்கே
முடையறு வுடையு பொருளென நிதியா முததர்த்து சித்தத்துட் டேனே
கடையறு மறையின் முடியமா பொருளே காநிறு பாதியில் லாதா
யடையறுப் பொழில்கு ழம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே.

(சூ6)

உறத்திரு வருளா லிறகுறப் பற்றி யுள்ளவா ருள்ளொளிர் வினக்கே
நற்ப்பயில் கடுக்கை நதிமதி யரவு கருதலை முரையென் பணித்தாய்
சிறப்பொடு பூசை செய்து வெங்குக் திருத்தல மாதிலுன் முனை
யறப்பெருங் கடலேஊம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா நருளே. (௧௭)

பொழிசுவைக் கனியே பொங்குமா ஈழுதே போதவா னத்தமெய்ப் பொரு
வழிவழி யடிமை செய்பவ ரெய்ப்பில் வைப்புமா கிதியெனு மலையே [ளே
கழிவனப் புடைய ஷமையொரு பாகக் கடவுளே கடவுளா ரேறே
யழிவிலாச் சோதி யமபலத் தாடு மையனே யுய்யுமா நருளே. (௧௮)

இருவினை சிமிழ்க் கயாத்தலுண முழலா தினியனா யாண்டருண் முதலே
பொருவருஞ் சுடரே புண்ணியப் பொருளே பொங்கொளி ஞாயிறே மலருண்
மருவெனப் பொலிவாய் மாணிக்கக் கூத்தா மதிசில வெறிக்குஞ்செஞ்சடையா
யருள்பழுத் தொழுகு மமபலத் தாடு மையனே யுய்யுமா நருளே. (௧௯)

குணங்கிளர் கடலே கோமளக் கொழுந்தே கொண்டன்மே னியனயன்
முதலோர், வணங்குபொற் பாத மாணிக்க மலையே வரும்பவ மாற்றமோர்
மருந்தே, யினங்குதிவ கனியே பெய்தரும் பொருளே பெற்றைக்கு மினிய
தீம் பாகே, யணங்குகண் காண வம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா நருளே.()

வேறு.

இவ்வண்ணத் துதித்தல் செய்த வீழநா டாளு மன்னன்
செவ்வண்ண மருவுஞ் சைவ சிகாமணி யாகி வழுந்தா
ளவ்வண்ண முதல்வன் பொற்றா ளடைந்தமற றையமால் லாரு
மிவ்வண்ண மேயுய் வண்ண மெனறுணித் துய்த்தா ரன்றே. (௨௦)

அவரவ ரிருக்கை மேவ வவரவர் தம்மைப் போக்கித்
துவரிதழக் கன்னி காணச் சுந்தர கடன மாடும்
பவர்படு சடையாள் முன்போய்ப் பணிந்தருள் பெற்றத தாமே
யிவரசெழும் பன்ன சரலை யிருத்தனர் வாத லூரர். (௨௧)

ஆயவந் காளிற செம்பொ ணம்பலத் தாடு மைய
ரேயமா மறையோ ராகி யேடுமூத் தாணி கொண்டு
பாயமற் றவர்புன் சென்றார் பனவரே ரீயா டுன்ன
மாயயில் பாண்டி நாட்டுப் பெருந்துறை வகிவேர் மென்றார். (௨௨)

வந்தகா ரியமென் னென்ன வாதலூ ரிறைவ ரேரீர்
பந்தரீத் துலக முய்யும் படியினி தருளிச் செய்த
சந்தவா சகம்வ னாந்து போதற்குச் சமைந்து வந்தே
னந்தயா கிதியே யின்றே நயந்தருள் செய்வீ ரென்றார். (௨௩)

என்றது நமச்சி வாய முதலினி தமையக் கூறி
நன்றமை படையெ முச்சி நகுபுடை யாட்சி யச்சோ
வொன்றின் றுலாவு றும்பத் தொத்தயாத் திரைப்பத் தோதிப்
பொன்றலி லெலாமு டித்தார் பூசுரர் பின்னுஞ் சொல்பார்.

(௧௪)

இயம்பிய வனைத்து மைய ரேயினி தெழுதித் தொண்டே
னயம்படு கோவை யொன்று நவின்றிட வேண்டு மென்ன
வயம்படு மவரு முள்ள மகிழ்த்தனர் புடப் பாடச்
சயம்படு மறையோர் தாரும் வரைத்தனர் சலித்த லின்றி.

(௧௫)

முற்றிய பின்மா ணிக்க வாசகர் மொழிந்த வாறே
பற்றிய வெழுதி னேனம் பலவானன் கையெ முத்தென்
றொற்றிய தனது பேரு முலகறி தரவ னைந்து
மற்றிய வேடு காப்புச் செய்துகைக் கொடும றைந்தார்.

(௧௬)

மறைந்தவர் போத வாது டாரான் மயங்கி மன்று
ணிறைந்தவா கொல்லோ வென்று நெஞ்சநெக் குருக வெங்கு
முறைந்தவர் மன்றுண் மேவி யுவந்தய னரிமுன் னோர்க்கு
யறைந்தனர் டம்பா லன்பன் பாடிய தறிசி ரென்று.

(௧௭)

பின்னர்மைத் காப்புச் செய்து பிறங்குபுத் தகஞ்சேமித்து
நன்னரைத் தெழுத்தி னுமப் படிமிசை நயக்க வைத்தா
ரன்னதை மறுநாண் மூவா யிராருமாங் கமையக கண்ட
தென்னவற் புதமென் றங்கை யேந்தினா தலைமேற் கொண்டார்.

(௧௮)

திருமுறை யுடைய விழுததுச் சிறப்புற வாரி யத்
மொருமுறை நோக்கி ஓடக ளாலகெலா முயய வாடும
பெருமுறை யவர்தி ருக்கை யெழுத்தெனல பிறங்கக் கண்ட
ரருமுறை யணையா ருற்ற மகிழ்ச்சியா ரளக்க வல்லார்.

(௧௯)

ஓங்குபொற் சிலிகை மேலா லொய்யென முறையை யேற்றித்
தேங்குபல லியமு ழங்கத திருவாத ஓரா முன்போ
யிங்கிது துமது பாட லெழுதினா நம்மா னாரென்
றாகுகவைத் தஞ்ச லித்தநீ ரழுதழு தவருங் கண்டார்.

(௨௦)

முறையிதன் பொருளை யாங்க ளறியுமா மொழிவீ ரென்ன
ஹைவளா சபைமுன் சொலவா மென்றவ ரொடுமாங் கெய்தி
நிறைபெரு டடஞ்செய் வாரே டிசுழ்பொரு னென்னக் காட்டி
மறைமுடி பெணமுட் புக்கு மறைந்தனா வாத ஓரா.

(௨௧)

புருரவன் திருவிழாச்செய்த படலம்.

களக்

ஒளிமய மாகத் தோன்ற வும்பர்பூ மாரி பெய்தா
ரளிவள ரந்த னுள ரனைவரு மஞ்ச லித்தார் ,
வளிவள ருலகி லானி மகஞ்சிறப் புற்ற தெங்குந்
தெளிவளர் சைவ மேனிங்சி சிறப்புற்று வாழந்த தன்றே.

(௪௨)

வாதலூ ரிழைவர் தில்லை மாகக ரடைத்த டைந்த
போதவா னந்தஞ் சொற்றும் புருரவ மன்ன ரேறே
வோதவாம் பெருந்து றைக்க ணுற்றான்ம நாத னாததாழந்
தீதமை தரவுட் கோடி யெனமுனி விடைகொ டித்தான்.

(௪௩)

தில்லையையடைந்தபடலமுற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௩௭௩.

புருரவன் பெருந்துறையடைந்து திருவிழாச்செய்தபடலம்.

தூய மணிவா சகரெனலிற் சுதத மாயா காரியமுன்
ஞய வசுத்த மாயாகா ரியமு மாக வமைத்ததஞ்
னேய மருவு தொண்டாமுன நிகழ நேய மருவாத
தீய வெண்புகு சோத்துவப்பா திகழு மனைய பெயாபடைத்தார.

(௧)

சாந்த குணத்துத தவுமியனா விடைபெற நெழுந்து தண்பொதித்
வேந்தன் புரக்கு நன்னுடு மேவு வாலிப் பெருதுறையுட்
சார்ந்து நகர வளமுழுது தன்கண விடுதது நனினோக்கி
யார்ந்து தினைக்க முடியுதென் றடங்கா மகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டான்.

(௨)

மேய குரவன் சொற்றதினும் விசேட மாக விருந் தித
தூய தலமென றுவப்புற்றுச் சுருண புருர வாமனை
ஞய தளிக்குப் புறத்தேழு மகத்தோ ரிரண்டு மாயமைந்த
பாய பெருந்தீர்த தம்படிந்து பாககரர் திருவெண்ணீரணிநது.

(௩)

கண்ணின் மணிமா விகைபுனைந்து கருதைத் தெழுத்து முளங்கனித்து
மண்ணி னிழலொன் றுவவாத மதமால களிற்றி னடிபோற்றிப்
பண்ணின் மொழியோ காமபிகைததாய பாகவ கொண்ட பெருவாழ்கை
கண்ணி னகலா தொளிரான்ம நாத நாம வருட்கடலை.

(௪)

கண்டு தொழுது சிவயோகக் கன்னி திருமுன் சென்றிறைஞ்சி
வண்டு படியு மலர்க்குருந்த மாழ வழுங்கண் டினிதேத்தித்
தொண்டு புரிவார்க் கேயருளுந் தூய ருருவ முன்னிருத்தி
விண்டு நிகர்மன் னவன்றனக்கோ ரிடமுண் டாக்கி லீற்றிருந்தான். (௮)

இருந்த மன்ன னித்தலந்தா னெண்ணி லாமான் மியத்ததாற்
பொருந்த விதற்குத் திருவிழாப் பொலிவி லாத திறமென்னே
திருந்த வடைந்த வொருநாமே செய்வித் திறைஞ்சு வோமென்று
வருந்த வாச்சீர்ப் புருவா துயின்றான் மற்றை யவன்களவில், (௯)

குருந்த நிழலா ரொருமறையோர் கோலங் கொண்டு நேர்தோன்றிப்
பொருந்த நமக்கு விழாச்செய்தல் புந்தி கொண்டா யதுதவிர்தி
பருந்த வாவு வேன்மன்னு பரிவி னம்மைப் பாடினவாய்
திருந்த வைத்த வாதுஞ்ச் செமம லார்க்கஃ தியற்றுவாய், (௧௦)

உற்ற யோக நாயகித னொளிசால் கோயிற் கெதிர்முகமாச்
சொற்ற சொக்க விநாயகர்தங் கீழ்பாற் றலங்கு வடமுகமாப்
பொற்ற கோயி லொன்றமைத்துப் பொலிய வனையா திருவுருவ
மற்ற மறக்கண் டுதிற்றிபித் தாண்டிந் திருகால் விழாச்செய்தி. (௧௧)

விடைவே தண்ட முதலானாம் வீருமபு மூர்தி யெலாஞ்செய்வித்
தடைவே யவர்க்காக் குதியிறுந்தன் டீச பதமீந் கருளினான்
தொடையார் புயத்தா யிதுவேமற் றெமக்குஞ் சொலுமயோ கார்பிகைக்குங்
கடையா காது வுவுப்புறுத்து மறியென் றுரைத்துக் கார்த்தனரால், (௧௨)

என்று கருணைப் பெருமானு ரியமபி மறைய வுடன்விழித்து
நன்று சிறியே னினைத்ததுவு நம்மான் கருணை யிருந்ததுமென்
றென்று பலகாற் பாராட்டி யினியாச் பலர்க்கு மெடுத்தியம்பி
குன்று குழைத்தா ரியம்பியவா ழுற்றுந் துணிபே குறிக்கொண்டான். (௧௩)

சினவின் மேரு வனாயாகச் செய்த பெருமான் கருணையினுந்
கனவி லுரைத்த தானததே கனக மயத்தோர தனியாக்கி
னவி லெமக்கு வந்தருளு நல்லாற் தமது திருவுருவ
தனவில் வினங்கும் படிசனமததத் தனியிற் றுபித் தனனளில். (௧௪)

ஆய்ந்த கருணை பொழிவிழியு மழகு பொலியுந் திருமுகமு
மேய்ந்த முறுவற் செவ்வாயு மின்பயப் பொலியுந் குழைக்காதும்
வாய்ந்த வரைசெய் தடந்தோளு மாபு மலர்க்கை கருமெம்முட்
டோய்ந்த துணைத்தாள கருங்கண்டு தொழுது தொழுதுய்ந் தஃதுலகம்

புருரவன் திருவிழாச்செய்த படலம்.

கஅக

வாத லூர் வாசகமே வையத் தவர்தஞ் செவிகவரு
மேத மருவா மலாடியே பெய்த ஞான்று மனங்கவருஞ்
சீத மருவு செயலொன்றே தெளியச் செயலெ லாங்கவரும் .
போத மருவுச் திருஞ்ஞனிப் பொற்பே விழியெ லாங்கவரும். (க௯)

உதிக்குங் குணபா லிளங்கதிரு மொவ்வா வென்னு மணிமருட
மதிக்கும் வ்யிரங் கால்யாத் தவாகு வலய மணிசெய்குழை
பதிக்கு மதாணி வெண்டரண மாலை வயிரம் பயில்கடகச்
திதிக்குந் தண்டை சிலம்புமுதற் றிருவா பரணம் பலசமைத்து. (க௯)

ருடையுங் கொடியு மொலியல்களுக கேரணத் தண்டங் களுங்கோண
லடையுந் தண்டங் களுஞ்சிவிறி யால வட்டங் கவிரிகளு
மிடையு மகர தோரணமும் விருதா வளிமற் றுளபலவு
மிடையு முத்தலு மீறுமிலா விழைவ னுவப்ப னணிசெய்து. (க௯)

பரியுங் கனக சிவிகையுஞ்செம் பங்கித் குறுந்தாட் பூதமும்வெங்
கரியு மிமிலேற் றிடபமுமொண் காமர் பழுத்த கயிலாய
இரியுங் கனக மணித்தேருங் கிளக்கு மிவைமுன் னூர்தியெலாந்
தெரியும் பிரபை கொழுந்துவிடச் செய்து செய்து முடித்தனஞ். (க௯)

பலவா நிறத்த நேத்திரமும் பைம்பொ னிழைசா லம்பரமு
நலமார் முத்த மணிகோத்து நகுமா றியற்று கலிங்கமும்பன்
னிவமார் பரிவட் டம்பலவு கீடு பிறவும வருவித்துப்
புலமார் பஃதே யங்களுக்கும் பொருந்த முடங்கல் போக்குவான். (க௯)

திருந்து குருந்தப் பெருந்துறையிற் றிகழ்மா ணிகக வாசகர்க்குபு
பொருந்து மிதுன மதியமைந்து போந்து திகழுத தாநாளில
வருந்து தவிர்க்குந் தரிசனமா மற்றந் நாண்முற பத்தாளர்
விருந்து விழிக்காம விழாவினுபக் கிரம மிதினை விழைந்துணாக. (க௯)

வந்து தரிசித் தெண்ணியவை யனைத்தும் பெறவா மெனவனாந்து
முந்து முடங்க லொடுதுது போக்க முனிவின றரசரெலா
ந்து மகிழ்க்கி யொடுமேற்று கண்ணு பரிச னாகவொடு
மித்து தவழிற் பெருந்துறைவந் தெய்தி னாக ணணியினடி. (க௯)

வந்த வரசர் புருரவா மன்னன் றனைக்கண் டடிபணிந்து
சந்த மருவும் பெருங்காத றழைத்து நிற்ப்பீ புருரவனு
மந்த மில்லாப் பேருவகை யமைய முகமன் பலகறி
முந்த மருவு மவரவர்க்குத் தக்க விருக்கை முறைகொடுத்தான் (௨௦)

தெளிமா ணிக்த வாசகர்தத் திருநா ளின்று முதலென்று
களிகூர் வளனமப் பெருந்துறையில் வாணர் ப்லரும் கடைப்பீடியின்
வளிசான் மறுகு மணிமாட மாதி வயங்க வலங்கரிமி
ஞெளிசார் தரவென் றறிவித்தா னெலிமிக் குறுமா னுசத்தால். (உக)

வாத லூர் பெருமார்து வயங்கு திருநா ளெனக்கேட்டுச்
சீத வயல்குழ் பெருந்துறையிற் றிருந்த வாழு மவரெல்லா
மோத முடியாப் பேருவகை யுற்றுப் பலவுஞ் சேகரித்துக்
காதன் மருவ வலங்கார முழுதுங் கவின வாற்றுவார். (உஉ)

வான மறைக்குங் காவணமிட் டதன்கீழ் வயங்குஞ் செம்பட்டா
* ளான விதானம் பொருந்துறையத் ததிகுழ் தரக்கொய் துகிறுக்கிக்
கான மெனச்செங் கழைக்கரும்பு கதலி கமுரு கால்யாத்து
மான விளநீர்க் குலைபலவா வயங்கத் தூக்கி யலங்கரித்தார். (உ௩)

வேதி யனைத்து நறும்பனிநீர் விராய சாந்தங் கொடுமெழுதி
யோதி முடியா முத்தமிழ்த் துற்ற பொடிக்கோ லம்புனையச்
சோதி மணிப்பொற் சுடரமைத்துத் தூநீர் நிறைபொற் கும்பநிறீஇப்
போதி யலுமர் தொடுத்தநறும் பொற்பு மாலை கொடுபுனைந்தார். (உ௪)

முன்ன மணிந்த கலன்வெறுப்பார் முனிவில் புதிய கலன்பொறுப்பார்
மன்ன கவவண் கலையுடுப்பார் மலர்கள் கொய்து தொடைதொடுப்பா
ரன்ன நடையார் தமைச்சிறப்பித் தழகு பாரத்து நயந்தெரிவார்
சொன்ன மகளிர் நடம்புரிய கோக்கி மகிழுவிற் றுளைதருவார். (உ௫)

தெருவிந்நூழி முழுதடங்கத் திருந்து பனிநீர் நிறைத்தெருவார்
பொருவிற் காமன் சமழ்பெய்தத் தமமைப் புனைந்து வெளியில்வார
திருவிற் கொடுபோய் விருந்தினனைச் சிறப்ப லுட்டி யுபசரிப்ப
மருவிற் பொலியுந் தொடைபுனைந்து வண்பா கிலையு நல்கிடுவார். (உ௬)

தங்க னூறலா யுள்ளாணத் தரிசித் திடுமா வரவழைப்பா
ரெங்க டவர்தான மிகப்பெரிதா லிந்த விழானோக குதுமென்பா
ருங்க டவத்திக கொப்பிலையென் றற்றா நகரத் தலைப்புக்குவார்
திங்க டவழு மாடமெலாந் திகழப் பலகொண டலககரிப்பார் (உ௭)

கரிய குழல்யோ காம்பிணைக்குங் கருணை யான்ம நாதுக்குந்
தெரிய விழாச்செய் வதுகுறித்தான் செககோன் மன்ன னவன்கனவில்
வரிய மலர்செய் குருந்தமிழன் மேவி யவரே யெழுந்தருளிப்
பரியம் வாத லூருக்குப் பிறங்கச் செயலென் னுரண்பார. (உ௮)

செய்ய தமிழ்நாட் டெள்ளார்கள் யாருஞ் செறிந்தார் திருநாண்முன்
வைய முழுதுஞ் செறியுமினி வைகற் கிடம்போ தாதென்பார்
வெய்ய நகரின் புறமனைத்து மிடைந்த படமா டங்குளென்பார்
மைய வாவு சோலையெனும் வகுக்க வேண்டு மிடமென்பார். (உக)

இந்த வண்ண நகர்வாழ்வா ரியாருந் திருநா ளெதிர்பார்த்துச்
சந்த மலியுந் பேருவகை தழையப் பொலிந்து பயில்கலை
யந்த மருவா விழாக்கொளுநா ளனிய தாக வதுமனங்கொண
மிந்த வரச னுபக்கிரமஞ் செய்வீர் மறையீ ருறவென்றான். (உ௦)

வேறு.

அறைகழ லரச னுரைத்தசொ ளுளங்கொண் டாசுசை வருமறை யோரு
நறைகமழ் கமல மலர்புறா யிடக்கை ஞானபோ தகமொரு வலக்கை
முறைதெரி ஞான முத்தினை பதித்து முழப்பிர சன்னமாய் நிற்கு
மிறைதிரு விழாவை நடாத்துத் துணிந்தா ரெதுபுரி குவதென வாய்ந்தார். (1)

ஒலிகெழு கழற்கான் மன்னவ ரேறே யொள்ளிய வாழவு ரமிகள்
வலிகெழு விழாவை நடத்துக வென்றாய் வயங்குமுற் சவமபல விதமாம்
பலிகெழு மவற்று ளெதனையார் துணிந்து பண்ணுத லுணர்ந்தீர், யென்றார்
கலிகெழு கடல்குழ் புடவியாள் பவனுங் கருத்துற விருத்தியை துணர்வான்.

மறையவர் வினாவுக் கெவ்விடை கொடுப்போம் வயங்குற முன்னோட டவத்
னிறைதவு மியன்பா லிஃதுன ராதே னினைப்பதி ளுவதென் னென்று [தா
கறைதப வெண்ணி யிருக்குமக் கலைக் கருகிலம மனனவ னெனொட்
குறையறப் புரிந்த பெருந்தவ முருவங் கொண்டனைந் திடுதிறம் போன்று. (1)

துயமா ணிக்க வாசகர் திருநாள் சூழ்கட லுலகெலா முய்தற்
காயகா ரணமா நடத்துகின் றாரென் றறைமொழி யஞ்செவி யேற்று
நேயமோ டதுகண டிடுதிற நிரம்ப நினைநதுமா ணவர்குழாந் குழத
தாயனா னெங்க டமிழ்முனி யாறகுச் சார்ந்தன னரசது கண்டான். (உச)

பதைபதைத் தெழுந்து வினாந்துமுன் சென்று பாததா மலாமிசைப் பணிந்
புதையிருள் கிழிக்குங் கதிர்வர வெதிரம் போருந் தகமுக் கமலார்தான் [தான்
கதைக ராசி மொழிந்தீர் நளிககத தாமலாக் கைவிநித தேலா [தான்.
வதைதத லணிந்து மீளவும் பணிந்தா னலங்குதன் னிருககைகொண் டனைந்

துயவிட் டரமிட் டிருத்தினன் பூசை தொடருபு செய்துமுற் றியபின்,
மேயவம் முனிவ னிருக்கென விருந்து விண்ணப் பமொன்றன தென்றா
னாயமற் றிஃதென் னெனத்தவு மியர்பே ரருளிநா லடியனித் தலத்துப்
பாயபல் சிறப்பு முணர்ந்தன னிகுப் பட்டந்தணன் றரிசனஞ் செய்தேன். (1)

கடிசு

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

விழாவது நடத்தற் கெண்ணினேன் வேத வித்தகர் கனவிடை,த் தோன்றிக்
கழாமணி யீனைய வாநல்லு ரருக்கே கருதிய தாற்றென்று கரந்தார்
தொழாவடி யேனா கமஞ்சொலும் பலவுட் ணீனித்தெது செயலென மதித்தேன்
வழாகிலு முனிவா நின்வர வெதிர்ந்தேன் மற்றஃ தருளிச் செட்டீ யென்றான். ( )

புண்ணிய மளாவும் புருரவா மன்னன் புகன்றிது கேட்டிட வளவாத்
திண்ணிய புகழ்ச்சால் செந்தமிழ் மணக்குஞ் செய்யவாய்க் குறுமுனியுணாப்பா
கண்ணிய பரம னுயிரொலா முய்யக் கரிசில்வே தாகமம் வருத்தா [ன்
னெண்ணிய வவற்றூற் புரிசிரி யையுமோ ரிருவகை யென்மனார் புலவோர், ( )

வேதமார்த் கமெனும் வைதிகக் கிரியை யினிர்சுவர்க் காதியாம் போகம்
போதநல் குபுபின் சனனமுண் டாக்கும் பொருந்திய வாகம மார்க்கத்
தாதாச் சைவக் கிரியைதா னிட்ட சித்தியு மமையுமோக் கமுந்தத்
தேதவெம் பிறவி யுறுவகை செய்யு மாதலா லிஃதொன்றே விசேடம். (௩௯)

பரசிவ னுணர்த்த வாகமப் படியே பண்ணுதிக் கையும்பல விதமாம்
விரவுகோக் காதி யவுத்திரி யீரூ விளம்புவ ரீறிரு வகையாம்
வரமிகு குண்ட மண்டல மாதி வருத்துமா ணுக்கன்வெம் பாசத் [பேர்,
தூரனா வெழுத்தைத் துணர்த்திடு தீக்கைக் குணாப்பராற் கிரியையென் றொரு

அறைதரு குண்ட மண்டல மாதி யனைத்தையும் வெளிப்படை யின்றி
முறைமையிற் குரவன் மானத மாக முடித்துமா ணுக்கன்வெம் பாசப்
பொறைதவிர் தீக்கை ஞானமென் றுணாப்பா போற்றிய விப்பெருந் தீக்கை
கிறைதரு விசேட மிவையடைந் தவர்க ணிமலன்றூ டகவடைந் திடுவார். ( )

ஆயவித் தீக்கைக் கருகரல் லாதா ரபக்குவர் விடரிழி குலத்து
மேயவர் சைவா சாரநிர் தித்து விட்டவெம் பாதகக் கொடியோர்
தியமற் றிவரும் பறவைபல் விலங்கு செறிதரு முதலிய வுயிருந்
துயாதற் கதியிற் புகும்வகை யியற்றஞ் சுந்தரத் தீக்கையொன் றுளதால். ( )

எண்ணுமற் றதன்பேர் சாம்பல தீக்கை யெனப்படு மண்டலம் வன்னி
நண்ணுவண் பலிகா யகர்மகேச் சுரரோ நருகட மத்திர தேவ
ரொண்ணுமற் றிவ்வா நெண்ணு பு செயலா மொளிரிதே யுற்சுவ மாருந்
கண்ணுமற் றதுமைந் கிருத்தியப் பெயராற் கவின்பெறுந் காவல ரேறே. ( )

தடைபுக முனுனா யங்குரம் வாத்து சாந்திவெள் ளிடபயா கஞ்சீர்க்
கனாதரு பேரி தாடன மாதி காமரு கிருட்டியே யாரும்
புனாயிறே வதாவா கனம்யாத்தி ராதா னம்புகல் வாகனோற் சுவமே
வகைதுவ சாரோ கணஞ்சுந்தி யாவா கனமுதற் திதியென வருப்பார். (௪௪)

பலிபுன லாட லத்திர யாகம் புகர்யாகாங் குரங்கண யாக
மெலிவில்காப் பணித லாதிசங் காரம் விழைபுனற் கருமங்கா ளராக
கலிலா வவரோ கணமுதன் மறைப்பா நாடுப தேசஞ்செந் தமிழாற்
பொலிமறைப் பூஞ்சு சூரவனாற் சவமுற் புகலனுக் கிரகமென் றுணாப்பார். ()

சொற்றவின் விதத்தா லுற்சவ மைந்து தொழிலெனப் புகலுவ துணர்நி
கற்றமன் னவவின் வுற்சவந் தீக்கை கைக்கொளா ராதியர் பொருட்டென்
ற்றற்றின் றுமுன் னுணாத்தன மெனினு மவுத்திரி யாதிபெற் றுரும்
பொற்றமெய்த் ஞான யோகருங் கண்டு போற்றிடப் படுகதென் றுணர்வாய்.

ஆயவித் தகைய வுற்சவ சேவை யன்புற்ச் செய்பவர் பரம
னேயமிக் கவரா யிகம்பா மோக்க நிலவுறப் பெற்றுவாழ் தருவார்
மாயவ னாதித தேவரும் வந்து வந்துசே விப்பர்யா மிங்கு
மேயது மிதற்கே திருவிழச் சேவை விழைதரார் பிறப்புமெப் பிறப்பே.(சள)

மருவுசா கலியம் பாவனஞ் சாந்த மாங்கலி யம்மென நான்காம் [தல்
பொருவினாற் சவந்து வசமுயர்த் துதன்முற் புனற்கொடை யளவுஞ்செய் திடு
வெருவீல்சா கலியந் துவசமேற் றுமல் விழைபுனற் கொடைவகா யியற்ற
லொருவில்லா வனவுற் சவமென வுணாப்ப ருமாபதி யாகம முணர்ந்தார். ()

விழைதரு துவசா ரோகணங் காலை விழவுமில் லாமலே மாலைத், தழை
விழா மட்டு நடத்ததல் சாந்தந் தரணிவந் துதயீமாந் காலைக், குழைவிழா
மட்டு நடத்ததன்மாங் கலியங் குறிகொள முதற்சொல்சா கலிய, மழைமதம்
பொழிபுந் களிற்றினு யொன்பான் வகைப்படு மென்பகற் றுணந்தோர். ()

சவுரஞ்சார் திரஞ்சா விததிரங் கவுமா ரந்தைவீ தந்தழை பவுநமீ, பவுதி
கங் கணஞ்சை வமமென முறையே யிருபத்தேழ்பதினேழுபதினைந், துவமை
யில் பதின்மூன் றென்பதே ழைந்தா மொருமூன்றான் நியற்றுநா ளென்
ஹ, தவமுனா புகழு மாகமஞ் சிறந்த தவுமிய முனிவன்மா னூக்கா. (இ0)

பன்னிய விவைவண கொடியிசை யேற்றிப் ப்லியிட்டு நடத்துவ தொன்று
துன்னிய விரண்டு மின்றியாற் றுதலு மொன்றுசொல் கொடியமர் பதியா
மன்னிய படமே பசுவனை கயிறு வளைதரு பாசமா தலினு
லுன்னிய திரிப தார்த்தமாந் துவசா ரோகணத் தொடுசெயுற் சவமே. (இக)

உத்தம மாரு முணாத்தபல் வகையு னோங்குதை வீகவுற் சவத்தை
வித்தகக் கொடியேற் றொடுபலி யிட்டு விழைதரப் புறியென் றுணாத்தான்
முத்தமிழ் முனிவன் புருவா வெழுந்து முன்பணிக் தனனுளங் கொண்டு[ர்.
சத்தமை மறையோர் தமக்கெவா முணாத்தான் றக்கதென் றேற்றிது செய்வா

கஅசு

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

பின்னரு மலமி முனிவர னுணர்ப்பான் பிறங்குறத் திகமெனுந் திருநாட்
கென்னரு மொன்பா னுள்ளை வுணர்த்தா ரெனினும்பத தும்பதி னென்று
முன்னரு நாளு மாமென வமைத்தார் மொழிந்தமற் றிதுகடைப் பிடித்துத்
துன்னரும்விழாவைநடத்தலாமென்றான் சொற்றதுத் தமமெனத் துணிந்தார்.

எழுபரித் தேரோன் மிதுனரா சியிற்செ லேற்றமா மதிமுத னுள்ளின்
முழுதுண ராதி சைவனங் கொருவன் முந்தகா லேயின்மயிா கனைந்து
கெழுதகு கழுவா யேனவு மாற்றிக் கிளகடுமா லேயினூ ராடி
வழுவுறு நியமம் பறறுபு சந்தி வந்தனை யாற்றிநீ ரணிந்து. (௫௪)

பூதசத் தியிலே டந்தரி யாக பூசைசெய் துறப்பவித் திரனாய்
மேதகு சிரத்தை மீமிசைப் பொங்க மேதினி வளம்படு நிமித்த
மாதரந தருசா றுபக்கிரமஞ்செய் ததுநிறை வேறுமா றனுஞ்
காதரந் தப்பெற் றெண்ணணி வார்த்தைக் கடவுளா னைப்படி யிற்க்கி. (௫௫)

அந்தமில கருணைக் கணைசனைப் போற்றி யான்மநா யகர்சிவ யோகச்
சந்தமா தேவி குருந்தடி யமரா சாரியர் திருநட நவிலவார் [குருக
கந்தவே ளனுஞ் சொருங்குபெற் றொழுந்து கடையனேன் மனமுநெக்
முத்தவா சகநன் கருளினா ரமரு மொய்யொளி யாலய மடைந்து. (௫௬)

மன்னிய துவார வானவர் பூசை வண்கருப் பாவர ணத்திற்
பன்னிய பூசை யியற்றுபு பஞ்சா தனமபஞ்சா வரணநர பூசை
நன்னிய மத்தி னியற்றுபு நியாசா திகணயந் தாகமப் படிசெய்
துன்னிய வாத்து சாந்தியப் பாற்செய் துறமிருத் திகைகவர்ந் ததன்மேல். (௫)

மேயவா நுராம படிபல வித்தம வித்திய பின்புறா லுணர்ந்த
துயவா ரியன்றன் முன்வலக கரத்துக் சுடாந்தபொற் காப்புந ணணிந்தா
னாயின் மறுநாட் பரணியிற் காலை யான்மநா யகர்திரு முன்னாப்
பாயசுந் தரபாண டியனியற் றியதாய்ப் பரவிய மணிசெயமண டபத்தில். (௫)

மன்னிய சாந்தி செய்துநம் பெருமான் மாணிக்க வாசக வள்ளல்
பன்னிய திறப்பி னாககெழுந் தருளப் பண்ணினு னாயதோ காலைத்
துன்னிய மலரோன் மாபவன் முதலாளு சுராகளு மகத்தியன் முதலா
முன்னிய முனிவ ரியாவரு மறற யாவரு மாங்குமொய்த் தனரால. (௫௭)

ஆயகா ரணரா மான்மநா யகனா யாகுகொரு வாகுக மறையோன்
பாயபே ரன்யி னேத்திரஞ் சாததிப் பாகஞ்சால் பூசனை செய்து
துயசாந் தலர்மா விகைபரி கலமுற் சொல்பரி வட்டத்தோ டடைந்து
நாயனாற் கொஞ்செய் துடன்சருப் பூர நகுடா விகைகமேந் தியபின். (௫௮)

புருவன் திருவிழாச்செய்த படலம். கஅ௭

முந்திருக் காதி யாவையு மெழுதார் மொழிந்தரு ளம்பல வாணா
தந்திருக் கையா லெழுதிய வருமை சாநிருக்கோவையார் மறையை
நந்திருக் காதி யாவையு மொழிய நக்கபொற் பீடமே லேற்றி
யந்திருக் கார யாவுநங் காண வழகிய பூசைசெய் ததன்பின். (ச௧)

பெருந்தறைக் குருந்த நீழல்வீற் றிருக்கும் பெருங்கரு ணந்தி யார்கள்
முருந்தறழ் மூரல் யோகநா யகிசேர் மூலகா ரணொனு முதத
ரருந்தமிழ் வாத லுரணா நோக்கி யருளினு காயவா ணியினுற்
றிருந்தவீ துரைப்பா ராவயிற் செறிந்த தேவர்மு னியாவருங் கேட்ப. (ச௨)

வேதவே தார்தம் விளம்புமித் தலத்து மேயயா மூலவ ராவேம்
போதமே யுருவாய்ப் பேரந்தரீ ரெவரும் புகழ்தரு முற்சவ ராவீ
ரோதவாழ் சோமாக் கந்தர்முன் னாக வுற்றந மங்கிச மெல்லாஞ்
சீதமார் குணநீ ரொருவரே யண்டயத் திருவருள் புரிந்தன மதனல். (ச௩)

நாமினி துறைக்கரு மூர்திக ளுணைத்து நகவுமக் குதவின நுமக்குத்
தாமினி தாகப் புரியபி டேக நிவேதனஞ் சாத்துபூ மாலை
யாமினி பகலாம் படியணி மணிப்பூ ணிவைமுதற் சிறப்பிப்போர் பவத்தோம்
போமினி யவர்பா னுமிடப் பாகம பொருந்தினு ளொடுகளி மகிழவேம். (ச௪)

ஆயிர நமக்குச் செய்வ தினம்பா லன்புசெய் நுமக்கொன்று செய்வார்
பாயிர மறையு மளப்பதற கரிதாம் பயன்பெற நீரானி கொடுப்போ
மேயமற் றுமக்குச் செய்பணி யெமக்கு விழைந்துசெய் பணியினு மவிசேட
மாயதென் னென்னிற் புதல்வர்மாட் டியற்று மன்புதந் தையர்க்குவப் பாமால்.

மன்னிய நுமக்கு நிகழுமுற் சுவததில் வயங்குறச சூதிர மமைத்துப்
பன்னிய வனன தானஞ்செய் தோர்க்கும பருகரீ வார்க்கிடு வோர்க்கு
துன்னிய மற்றைநீ தானஞ்செய் வோர்க்குஞ் சுராதிபன் பதமுத லாக
மின்னிய வெவையு நல்குவோ மீற்று விளங்குநம் பதங்களுங் கொடுப்போம்.

உம்மைநா மாக வுளங்கொடு வழிபா டுஞ்றுவா ரொருபொழு தினுநா
மமமையோ டகலா தமர்திருக் காதி யாதியில வசுததிடு பேறஞ்
செமமையோ கங்கை முதனதித் தீரஞ் செய்தகோ தானமுற் பேறும் [யமே,
வெமமைதீர்தரபடுபற்றுபபரொன னனந்தம்விரும்புதுமவிழாச்செய்புணணி

துமமைநந் தமக்கு வேறென நினைக்கு துவலொணுக் கொடியபா தகத்தோ
ரிமமையெவ் வளவு திருவிருந் தாலு மிழந்துநீ ரிரப்புகோட் பட்டுச்
செமமையொன் றினறி மறுமையில வெய்ய தீநர கெலாந்துணைத் திடுவா
ரமமைசா லுள்ளக் கயவந்தா மிருந்த ஆரிலுங் கதியீரா தகலும். (ச௫)

எண்ணருஞ் சண்ண மிருஞ்சிவ திக்கை யெய்தியு மாகம புராண
நண்ணரும் பொருளை நனியுளந் துணர்ந்து நவிலருட் சூழிப்பூசை செய்துங்
கண்ணரு நம்பா லன்புமிக் காற்றிக் கைவந்த வுததமோத் தமரே [தால்.
பண்ணருந் தவஞ்சா னுமக்கன்பு செய்யும் பாண்மையீர் ஸ்ரீமறையோர்க் கரி

அகளமா யமரித் தலத்தடி யேனை யாட்கொளப் பெருங்கரு ணையினுற்
சகளமாய் வந்தி ரெனைத்தரி சித்தோர் தாம்பெற லென்னென வினாவி
னிகளமாம் விருத்தி யெனப்புச லிம்மை நிகழ்ச்சிசான் மறுமையென் றோது
முகளமாம் பேரின் புறவனு பவித்திற் றொருவினம் மடிக்கலப் புறவார். (எ௦)

ஆண்டினுக் கிருகான் மிதுனமா மதியுத் தரந்தனின் மிதுளலக் கினத்திற்
பூண்டிய நனுமா மதியிலா தினாயிற் போந்தனு வக்கின மதனி
லீண்டியா ழும்மை யாண்டருள் காட்சியாவர்க்குங் காட்டுவோங்காண்போ
வேண்டியா தரிக்கு நமதழிக் கலப்பின் மேவுவா ரென்றரு ளினரால். (எ௧)

அதிசயம் பயப்ப வான்மநா யகர்பே ரருளினு லருளிய வரத்தை
மதிநலம் பொலியும் வானவர் முனிவர் மானிடர் விருப்புறக் கேட்டுத்
துதிசெழு மினைய திருவிழாச் சேவை துணிபுறச் செய்தலே யெளிதிற்
கதியடை யுபாய மெனக்கடைப் பிடித்துக் கழிமகிழ் பூத்தனர்மாதோ. (எ௨)

அதிசயம் பயப்ப விலைநடந் ததன்பி னண்ணன்மா ணிக்கவா சகரைப்
பதிகொடி மரஞ்சா ரிடத்தெழுந் தருளப் பண்ணிப்பி னிடபயா கஞ்சீர்
மதிகொள்பே ரிகைதா டனத்தேவ தாவா சுனந்துவ சப்பிர திட்டை
துதிதரு கணேச ரொடுபடப் பிரதக் கினமிவை சூழ்ந்துசெய் ததன்பின். (எ௩)

கருதியாத் திராதா னந்துவ சாரோ கணமாசோ வாதமுற் பலவுஞ்
சுருதியா கமச்சொற் படிமுடித் ததன்பின் றாயவா ராதனஞ் செய்து
பொருவருந் திட்டி சுற்றபு தவசம் பொலிதரு வுடைப்பிர கார
மருவுற வலஞ்செய் தாயவாத தான மண்டபஞ்சேர்த்துப்பூ சித்தே. (எ௪)

அன்றிர வகம்யா காங்குரம் யாக மலங்கொளி வாதலூர்ப் பெருமான்
றன்றிரு வலமுன் கையிற்பொன் செய்து தயங்குநா னெடுத்தினி தணித
றன்றிய யாக மத்திர தேவர் சூழ்பலி நாயக ராகச்
சென்றியை வாத லூர்தம் மோடுந் திக்குபந் தனமுறச் செய்து. (எ௫)

சூடைகொடி யாதி விருதுக ணெருங்கக் கொண்டல்வென் குறப்பிண முழங்க
மிடைதரு மலங்கா ரம்பல வாங்கு விராயினர் கட்டிலன் கவர
வடைபல்வா னவரும் பூமழை பொழிய வரகர வென்றுபன் முனிவர் [ம்.
புடையுற நெருங்கச் சென்றுலாப் போதும் பொலிவினைத்தனித்தனிவகுப்பா

புருரவன் திருவிழாச்செய்த படலம். கஅக

ஆதிநா ளினைப் பெருந்துறை யடைபோ தனைத்தது சிவிகைவாதலினுந்
சோதிசா ளினைய சிவிகைக்கோர் முதன்மை தோன்றலுந் வதுருறித் தாங்குப்
பாதிமா மதியஞ் சூழினு ரருளாற் பயில்விழாப் பரணிநா ளிரவி
லோதிசான் முனிவா முதலியோ ருவப்ப வொளிநுழை நதினுலாப்போந்தார். (1)

திரிபுவ னமுஞ்சொல் பெருந்துறை மேய செல்வர்தா மருளிய வரத்தா
லரியமற் றவர்கை கிடந்தமக் குரிமை யாமெனல் விளக்குதல் போலக்
கரிசில்கார்த் திணைநாட் காலையில் வெய்ய கதிர்செய்கு ரியவிருத் தத்தில்
விரியுமா லையினி னிலாச் செயு மதிய விருத்தத்தின் மேயுலாப் போந்தார். (2)

ஒள்ளிய தாய் புரோகண நன்னு ஞாயாகுண வழுதமந் திரியாய்
வள்ளிய போகந் துய்த்ததற் கேற்ப வண்கதி ருதயஞ்செய் காலைத்
தெள்ளிய செம்பொன் மஞ்சமு மாலைச் செய்யகோ விரதமு மிவரந்தே
யுள்ளிய வறிஞர் கண்கெண் களிப்ப வுவந்துலாப் போந்தனர்மன்றே. (3)

மான்றலை நன்னாட் காலையிற் கல்வி வளத்தினுக் குடைந்ததன் மன்மை
நோன்றலை யாவஞ் சுமந்தறி விக்கு துமக்கெனச் சேடவா கனத்து
மேன்றலை விலாத கயிலையி விருப்பு மெமக்குள தென்றொரித் தாங்கு
வான்றலை வணக்கு கயிலைவா கனத்து மாலையி லிவரந்துலாப்போந்தார். (4)

சேவைசெய் பவர்மண் கண்டுசே விக்கத் திகழுமா திணைன்னாட் காலைக்
கோவைசெய் தரள வடம்பல செறியக் குயிற்றபொற் றணழகை மீதுங்
காவைவைத் துயாவின் கண்டுசே விக்கக் கருகிருண் மாலைவெம் பியலா
மாவயி னமையப் பூதத்தின் மீது மமர்ந்துலாப் போந்தன னாயர். (5)

ஒருபுனா பூசக் காலையிற் றெய்வ வுத்தர கோசமங் கைக்கண
ணிருமல ரருளா லிந்திர திருவ நேருறத் தெரித்ததற்கிணங்க
மருமலர் செறியுங் கற்பகத் தடியின் மாலைநாற் கோட்டிபமுடியிற்
றிருவளர் வாத ளுராதா மருவித் திருவுலாப் போந்தனா மாதோ. (6)

பூசநாட் காலை மறையுணர் விதிதன் புலமைதோற் றொழிதிறம் விளங்க
வாசநாண் மலர்வா முனத்தினைக் கொடுக்க மற்றது கவர்ந்துகொண் டதன்மே
லீசுற ரருளா லிவரந்தென விவரந்து மெய்திய மாலையிற் றரும தார்.
வாசரென் றுணைத்தற் கிணங்கவெள் விடைமேல் வைகியுந் திருவுலாப் போந்

புத்தனா யிருந்து மூகைதீர்த் திலமியாம் புலனங்காண் வரவது தீர்த்த
வத்தனா தமைத்தாவ குதல்விதி யெனினு மபக்குவத் தாலது கொள்ளா
ரெத்தனாப் பிறந்தோ மென்றுமால் கவல வெய்துமா யிலியநாட் காலைச்
சுதவா ளரியு மாலைவா மரியுந் தூண்டு புதிருவுலாப் போந்தார். (7)

நருமகத் திருநாட் காலையி லான்ம நாயக ரேயிவ ரென்னு
மிருமொழிக் கிணங்கத் தேவர்பா வருமாம் வியன்மணித் தேருலாப் போந்து
தொகுகழு வாய்நீ ராடியா மறுவார் தோற்றமும் தாமென மாலைத்
தருட நவில்வா திருவுருக் கொண்டு தழைமறு கிடையுலாப் போந்தார். (1)

பூரநாட் காலையான்மநா யகர்முற் புண்ணியர் தாஞ்செல வுய்த்து
நாரவா மலர்க்குப் பட்டணி சாத்தி நாடுற நிவேதனஞ் செய்து
பாரவாந் தீபா ராதனம் புரிந்தப் பட்டிமா லிகைமுதற் பலவுஞ்
சேரநம் வாத லூருக் காக்கித் தீர்த்தத்துக் கனுளுபெற் றெழுந்து. (அசு)

நித்திய பலியிட் றேசவர் திருமு னிகழ்தரு பேரிகை யடித்தல்
சத்தமை தருதே வதாவாக னவிசர்ச் சனந்தீர்த்தாங் குரமிவை யாற்றி
யுத்தமச் சூர னோற்சவம் புரிந்தே யுறுமுனை விசாசன மாற்றி
வித்தக் மருவ நடாத்துபு தமிழாம்வேதபூ சாவிசர்ச் சனமும். (அள)

சாரமென்றுலோகா யதத்துற லெனக்குத் தவிர்க்கவென் றிந்திர னுய்ப்பச்
சேரவத் தொளிரு மிந்திர விமானஞ் செறிந்துலாப் போந்தறு தூதத
சாரமென்றுணாக்குத் தேவதீர்த்தத்தைச் சார்ந்துதீர்த்தவகொடுத் தப்பாற்
சேரவிட் டுமைக்கு மணித்தளி புருந்து திருமக விசர்ச்சனஞ் செய்து. (அஅ)

வாதலூ ருதித்த மூலவர் தமக்கு மகரும்ப நறும்புன லாட்டிப்
போதவா சீர்வா தம்புரித் ததற்பின் பொருந்திய மாலையி லென்று
மேதமே வாத சத்துவத் துள்ளா ரெனதெரித தாங்குவெண பொன்செய்
சீதமா ரிரத மிவருபு குழந்து திக்குபந் தனமொழித் ததன்பின். (அக)

கொடியுரத்தருகுந் றுயாகொடி யிரக்கிக் குருந்தநன் னிழலமா கின்ற
கெடியவ ரான்ம நாதர்சந் நிதியி னிலவுமண டபத்தெம துளஞ்சே
ரடியுடை வாத லூரணைச் செலுத்தி யாகர வென்றுகை கூப்பிட்
படியவர் வாணக் குடியவ ரெவரும் பணிந்தெழும் தனார்க்கிழ சிறந்தார். (க0)

ஏறுசா றுவசா ரோகண முதலா வியம்ப வரோகண மளவுங்
கூறுமோ ரிரணடு காலத்தும் விசேடங் குலவபி டேகமே யுணவே
வேறு வேற்குத் தட்டிசுந் முதலே விசாரணைச் சைவமா முனிவா
பேறுசெய் திருக்கை தெடுபரி வட்டம பிறங்கிய திருமலா மலை. (கக)

சுவையதெங் கங்காய் சொன்னப்பூ வாதித் தொகைகொடு மிகச்சிறப்
பித்தல், குவைகொளும் பூநெற்பொரிவெண்பொன் மலரே குலவிய பொன்
னிள மலரே, யிவையுறக் கலந்தே யிருளையி னுலு மெடுத்தெடுத்தி திறைத
தல்கண் ணேற்றி, னாவையறத துகில்குழற் தெறிதல்கோ கனக நகுமல ரடி
யுறை வைத்தல். (க2)

பசுலிர லோவாப் பலியிட லின்னும் பரமஞ் சமத்தினிற் புகன்ற
தகல்விதி யெவள வவளவு மொருங்கு தகப்பீரீர் தனர்வழு வரதே
யிகல்பவப் பகைக்கு முருந்தென நாடா மியறரி சனத்திரு விழாவும்
புகல்வதற் குரிய னாயினே னியானும் பொலிதவ மிக்குளே ணன்றோ. (க௭)

இராப்பதி னெட்டு நாழிகை யளவி லெங்கடே வான்மநா யர்க்குங்
குராப்பினை கூந்தல் யோகநா யகிக்குங் குறிக்கொளு மன்றைவா னவர்க்கு
மராச்சுமை யுலக முய்யவத் துதித்த வண்ணலார் வாதுல ருக்கு
மொராத்திர வியம்பல் கொண்டபி டேக முறுகிவே தனம்புரீர் ததன்பின். (1)

கோலமா ணிக்க வாசகப் பிரானா குறிக்கொளு மான்மநா யகர்தஞ்
சேலவே காந்த தரிசனம் பெற்றுத் தீபவா ராதனை கண்டு
ஞாலமெய் தரிய மாலிய மேற்று நஞகருப் பூரதி பமுமேற்
தேலவந் கின்று மெமமையான் பொருட்டே யெழுந்தரு ளினர்மறை முழங்க.

விழையருட் சொக்க விநாயக ரகோர வீரபத் திரருல கீன்ற
தழையருட் செல்வி குருந்தமர் பரமா சாரியர் திருமுனம் புரியும்
பிழையக நீப நோக்குபு குருந்தப் பெருந்தகை யெதிர்முக மாய
வுழைவட முகமா யிருகரங் கூப்பி யும்பரா ரேத்திட வடந்தார். (க௮)

ஆயதோ காலை யிவர்புரி வதுபோ லாங்கொரு வைங்க மனையோ
னையமார் பரமா சாரியன் பூசை கிரப்புபு பட்டினன் மறைத்துத்
தூயதா முபதே சக்குறிப் புணர்த்தித் தொக்கமா லியமெலா முதவி
மேயவா ரியரோ ரிருவாக்குஞ் சமமா விளங்குமா ராதனஞ் செய்தான். (க௯)

அரகர சிவவென் நகத்தியன முதலா மருந்தவ முனிவரா துதித்தார்
ப்ரமவந் புதமீ தென்றய னரிமுற பண்ணவ ரியாவரும பணிந்தார்
கரதலங் குவித்துக் கணபனி சோரக காமரு புருரவா வாதிப்
புரவலா பலருங் கணகெண டிவகைப் புணரிவீழா தன்றெழுந் திலரால். (1)

சிவகண மனைத்து வித்தரி சனமே திப்பிய மென்றுவப் புறற
பவமெனும் புணரி சுவற்றினே மென்று பாருளார் பலருமுட் குழைந்தா
ரவமென லொழிந்த தினியென வெவரு மறைதர வாகுகின் றெழுந்து
சிவமணங் கமழா தளிவலஞ் சூழ்ந்து சிறக்குமாத தானத்தை யடைத்தார்.

யாவுமாங் கழுவா யெனுமபி டேக மியைதரப் பெற்றுநன் னாளின்
மேவுமா ணிக்க வாசகப் பிரானா விரும்புதஞ் சேர்க்கைபுக் கமர்ந்தார்
பாவுசீர் மிகுத்த மிதிவைவாழ் சனகன் பரவுபு முததிபெற றதனை
நாவுமெம் மனமுங் களித்திட வினிது நவிறித லுறறன மாதோ. (௧௦௦)

புருரவன் பெருந்துறையடைந்து திருவிழாச்செய்தபடலமுற்றியு.

ஆகத்திருவிருத்தம் க௭௭௩.

சனக்ராசன் முத்திபெற்றபடலம்.

வாத லூர்த்தம்
பாததாமரைப்
போத வாமன
மேத நீங்குமே.

(க)

வேறு.

வாவிபயி நகட்டகட்டு வாளைவெடி கொண்டுவிழிக்
காவியரம் பையாவெருவக் கற்பகத்தின் கழுத்தொழிக்கும்
பூவியலும் பெருவளஞ்சால் விதேசமெனப் பொலிநாட்டின்
மேவியபொன் மதிலுடுத்த மிதிலைமா நகர்வாழ்வோன்.

(உ)

கலைபலவுங் சுற்றுணர்ந்தான் கற்பகமுஞ் சமழ்ப்படைய
வலைவில்கொடைத் தொழில்பயின்ற னரசரொலாம் பணிகழலான்
மலைபொருவு தினடோளான் மாண்புசா நத்துவந்தோ
தலையறிவின் ஸ்ரீலையமைந்தான் சனகனெனு மியற்பெயரான்

(ஈ)

அனையவன்றத் துவமுணர்ந்த வாசிரியன் நனையடையும்
வினையமுளத் தொன்றுகொடு விசேடவிலக் கணம்படைத்துப்
புனையவுள குடச்செருத்தற் புனிற்றாக்க னோரிலக்க
நனையமிளிர் தரத்தொகுத்து நகாப்புறத்தோ சாரிதுவி.

(ஐ)

புரவபுரி பவர்களையும் போதுமா றுங்கமைத்துப்
பரவுமிவை தத்துவந்தேர் பனவாகொளக் கடவரென
வரவுமுர சறைவிததே யுவந்திருந்தா னக்கலை
விரவுவள வந்தாட்டு வேதியரியா வருமுணாவார்.

(ஐ)

பொன்னினிலை கரித்து மிளிர் புனிற்றாக்கள் கவர்வதற்கு
நன்னிலைமைத் தத்துவந்தேர் நலஞ்சிறிது மிலமானே
மென்னினர சனுமதியா னிருக்கும்விருத் தியுத்தவிர்ப்பான்
பன்னினெவ னாவதெனப் படருழந்தா ரினவோரும்.

(ஐ)

அன்னபொரு தியாக்கியவர்க் கிய்னையடைஇப் பணிந்தெழுந்து
மன்னவன்செய் திறமுரைத்து மறையவாரு ளாமணியே
பன்னிய பராவமாம் பரவையுந் தினகீயே
மன்னவொரு புனையாகி வாழ்விப்பா பென்றிரந்தார்.

(ஐ)

அரசர்திர வியங்கவர்த லடாசதனி னுந்தானம்
பரசமையா தேற்பதனூற் பசுத்தானம் வாங்குதலோ
விரசவத னினுங்கொழுதா மெனத்தரும் நூல்வீனமபுங்
கரசரண மேற்கவியமீ கக்குலையு மாணுலும்.

(அ)

இரந்தமறை யவர்நிமித்த மிரப்பாமென் றொருப்பட்டுச்
சுரந்தகரு ணையனாகித் தொககவவ ரொடுமெழுநது
வரந்தழையுந் திருமிதிலை மாநகரின் புறமவந்து
பரந்தபசுக் களையேற்றோம் பனவரநீர் கவர்மினென.

(ஆ)

மறையவர்த முததரியம் வாங்கியனா யுறயாத்தே
நீறைசிகழி யவழித்து தறி நெருங்கமுடிந் தனரொருப்பட்
டறைகுடஞ்சுட் டொவ்வொன்று கவர்ந்தகம்புக் கனரப்பாற்
குறைவின்முனி வரன்சனகன், கோநகரத் துட்புகுந்தான்.

(அ)

இனியபசுப் புரந்தவர்க ணடந்ததனை யிறைக்கியம்ப
முனிவரவு தெரிந்தவனு மெதிர்கொண்டு முன்பணிந்து
நனியமையு முமனுரைத் தழைத்துகிடந் தன்னலஞ்சரி
தனியமைதன் னி ாக்கைபுகடஉக தழுவுமா தனத்திருத்தி

(அ)

அருக்கியமுன் னாயபுரிந் தஞ்சலித்து நின்றிடலு
மிருக்கெனவம முனியுரைப்ப விருந்துவினா வுதக்செய்காள்
நிபு க்கிளாமா தவரேறே செவ்வியதத துவனான
மிருக்கின்முடி புரைத்தபடி மெனக்கியம்ப வேண்டிமென.

(அ)

மன்னவபக் குவாகடுரைப்ப தல்லாது மறையாகருச்
சொன்னவர்க ளவரோடுந் துணையநர கழுந்திடுவா
ரின்னலற நினக்குறாததற கிழக்கிலையா வினிதுரைப்பேன்
பின்னமறக் கேளென்று பேசுவா னமமுனிவன்.

(அ)

அததிபா திப்பிரிய மாரிடதது விளங்குவதோ
வொத்தியன்மற் றவருணாவா ருணர்வரோ மற்றையாகள்
சத்தியமாய்ச் சகததாயச் சகத்திறகுக் காரணமாய்பு
பத்தியுளா யதின்விளங்கு பதபலப தாராததமாய்.

(அ)

அப்பதார்த் தத்தினுக்குக் கருததாவா யனாசானா
யொப்பவெலாந் தானுப்த்தா னலலாதா யுறமணுவாய்ச்
செப்புமகத் தாயுருவ மருவமொடு சேரவததை
பப்புமைங்கோ சங்களித்தி ழியங்குணங்கள் பாறியதாய்.

(அ)

ககசு

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

வாக்குமனா தீத்கோ சரமாய்மற் றுண்பெனொடு
போக்குமலி யல்லாதாய்ப் பெரீலிகின்ற தேபிரம
நீக்குதலின் முதலதிது நிகழ்ஞரவ னுபதேசந்
தேக்குதலா லெலாம்பிரம மெனத்தெரித லேவித்தை.

(கக)

அடுத்ததிது நானென்ப தவித்தைமூன் றாவதிதே
யெடுத்தசக லமும்பரித்தி யாகஞ்செய் தின்பதுண்பம்
படுத்தசம மாப்பெரியர் பயிற்சியொடும் பிரமிட்டை
தொடுத்ததிறத் தொடுகூடித் துணிவுபெற விருப்பதுவும்.

(கஎ)

ஆன்றசக லமும்பிரம மாகச்சிந் திப்பதுவு
மேன்றதன்செய் கையனைத்து மிரும்பிரமச் செய்கையென
ஆன்றவுட்பா விப்பதுவு முயர்ஞான மாமிதுவே
சான்றநா லாவதெனச் சாற்றுவார் ஞானியரே.

(கஅ)

ஒப்பிலதாய் வியாபகமா யுறுசுகத்தைக் கொடுப்பதாய்த்
தப்பிப்பர மாய்வதோ மகோசரமாய்த் தழைவதுவே
செப்பரிய தேயுரினதைந் தாவதுதி யானமெனின்
வெப்பிலுரு வருவிரண்டாம் விளம்பித்தா றாவதுவே.

(கக)

சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்தி துரியமது தனைக்கடத்த
னீக்கமிலா விவையவத்தை நிகழிவையே ழாவதாம
போக்கருஞ்சத் துவமிரா சதம்புகர்த்தா மதமென்னத்
தேக்குருண மொருமூன்றா மத்திறமுஞ் செப்புவாம்.

(உ0)

வள்ளியது பெருங்கருணை மேவியது சத்துவமே
யொள்ளியசெம் மையதார வாரமுள திராசதமே
நள்ளியகார் நிறமவித்தை நயந்ததுதா மதருணமே
வள்ளியவெட் டாவதிவை யென்றுணைப்பா மாண்புடையோர்.

(உ௧)

பூதகா ரியமாகிப் பொருந்துமிரு வீணக்கேற்ப
வேதமொடு சுகநுகர்தற் கேதுவா யதுதூல
மாதசலிந் தியமபஞ்சப் பிராணன்மனம் புத்தியொடு
ருதமையா யோகசா தனமாகுஞ் சூக்குமமே.

(உ௨)

அருவாகி யறிவினுட் னறியாமை யுடையதுவாய்க்
கருகாத ஞானமயோ காதிகட்டுக் காரணமாம்
பொருவாத காரணமிம மூவகையாய்ப் புணருடம்பே
வெருவாவொன் பதாவதென விரித்துணைப்பா மேலோரே.

(உ௩)

தூலத்தே யுபூதியெலாந் தொகப்பொருந்து மன்னமய
மேலக்கன் மேந்தியமைம் பிராணனெடாம் பிராணமயஞ்
சாலனா னேந்திரியந் தழுவியது மனோமயமே
தோலவவற் றொழிபுதநீ கூடுதல்விஞ் ஞானமயம்.

(௨௪)

மாற்றரிய முனோமயம்விஞ் ஞானமய மாமிரண்டிற்
ஞோற்றியவான் மாவுறிவே சொல்லுமா னந்தமய
மேற்றமிகு மிவைபஞ்ச னோசமென வியும்பிடுநூல்
சாற்றரிய பத்தாவ திவையென்றே தகக்கோடி.

(௨௫)

நால்வகைத்தோற் றத்தினுமாய் நக்கசீ ரங்கடொறுஞ்
சாலவியா பித்தனைத்து நடத்துவதே தருசீவ
னேனுமூன் றி மேற்களக்கீ ழியைகமலத் தகரவெளி
போலுமத னிடம்பன்னென் னுவதிது வெனப்புகல்வார்.

(௨௬)

கருமனா னேந்திரிய மொருபதந்தக் கரணநான்
கொருவரிய வாயுடைவந்திவ் வுரைதருபத் தொன்பதொடும்
வெருவரிய மாயையொடு மிகக்கூடிப் புசிப்பதுவே
தருபோத்தா விதுபனிரண டாவதெனச் சாற்றுவார்.

(௨௭)

மருவுடம்பி லபிமானம் வயங்கியெழ விராட்டேயா
யொருவிவிர ணியகருப்ப மாயுவக்கு மீச்சுரமார்ப்
பொருவறமே யதுகருத்தா புகலபதின்மூன் னுவதிது
வருபுவியி லவ்வருணச் சிரமங்க ளுக்கேற்ப.

(௨௮)

ஆற்றுநீட்கா மியகரும மிதுபதினான் காவதுவே
தோற்றுருர வன்சேவை தூயவான் மவிசாரம்
போற்றுபெரி யவரிணக்கம புகழும்வே தாந்தநடை
மாற்றரிய காரியமாம் வருபதினந் தாவதிது.

(௨௯)

என்றவா தனத்திருந்தே யியங்குமிரு வளியடக்கித்
தோன்றவா யுடையெழுப்பிச சொலுமபிரம ரந்தரஞ்சோந்
தான்றவா னந்தரச மாயசமுத கிரத்தமுந்தன்
மான்றலிலா யோசமிதே வருபதின னுவதுகாண்.

(௩௦)

எலவிரு தயகமலத் தெழின்டாயை விராய்க்ககத்தைப
பாலனஞ்செய் பவன்புருடன் பகாபதினே ழாவதிது
சாவலொ மழிந்துமழி யாததாய்க் கரணமாய்
ஞாலகவி லவ்வியதத ருபதினெட டாவதிது.

(௩௧)

அவ்வியத்த முதித்தொடுங்கி நாமமா திகளடைத்த
செவ்வியவா னவர்வியத்தர் செப்புபத்தொன் பதாவதிது
கவ்வியமெங் கோசந்தத் துவமனைத்துங் கடந்துமிளிர்
திவ்வியமேன் மையதான்மா செந்நியிருப தாவதிது. (௩௨)

அழிபவஞ்ச மரித்தியமென் றையமற நினைப்பதுவே
கொழியநான் மாவிருபத் தொன்றாவ திதுகுறிக்கொள்
செழிசருவ மும்பிரம மெனத்தெரிந் ளத்துவித
மொழியிருபத் திரண்டாவ திதுவென்றே முன்னுதியால். (௩௩)

நூல்பலதே றுபுபவஞ்ச மித்தையென நோக்குபதா
னேல்பிரம மெனன்மவுன மிருபதின்மூன் றாவதிது
சாலவித்தை தபப்பிரமந் தனைதெரிந்து கொள்ளமோக்கங்
கோலியிரு பத்துநான் காவதெனக் கூறுவார். (௩௪)

துக்கமெலா நிவர்த்தியாய்ச் சுகமபெறலே யானந்த
மிக்கவிலி திருபத்தைந் தாவதென விளம்பிடுவார்
தக்கவிலை யெலாமுணர்நி சனகனே யென்றுணர்த்தான்
றொக்கபசுந் கவாந்தமுனி யிறைதொழுது சொல்லுவான். (௩௫)

இவையனைத்துந் திடப்படுதற் குபாயமெவ னெனக்கேட்ப
நவையிறவு மியன்பாற்போம்பு பெருந்துறைமான் மியநயந்து
செவையுறக்கே ளெனவிடுததுத தீர்த்தானச் சனகனும்போ
யவைவியக்குந் தவுமியனை யடைந்தனைத்துந் தெரிவித்தான். (௩௬)

சொன்னவெலாஞ் செவியேற்றுத் தூயதவு மியமுனிவன்
மன்னவநிற் கம்முனிவன் காயாவா தமபுகன்றா
ன்னனதுணர்ந் தவாக்கென்று மையர்பெருந் துறைப்பெருந
பன்னல்பழு தென்றதன்றோஞ் சிறிதுபகர் தரத்துணிந்தான். (௩௭)

சத்தியமே யாமுணாப்பாஞ் சனகபுர வலகேண்மோ
சத்தியமா கியபிரமஞ் சகத்தாயிற் றென்றுணாககிற்
சத்தியமென் பதுதீர்த் சுத்தியஞ்சாரந் ததுகண்டாய்
சத்தியநா லதுவென்றே சாற்றுவரோ தக்கோரே. (௩௮)

காரணமாம் பரஞ்சகத்தாங் காரிபமா கியதென்னிற்
காரணத்துள் ளதுசகத்தாங் காரியதது முளதாமே
காரணஞ்சித் தாஞ்சகத்தாங் காரியமுஞ் சித்தெனச்சொல்
காரணந்தான் மாயையெனக் கணாந்தாலெந் குற்றமும். (௩௯)

அருவமிலை யுருவமிலை பிரமத்திற் கென்றதைத்
மருவவுறு தியானமிரு வகையனைநீட் களஞ்சுகள
மொருவரிய தெனப்புதலி னுணைத்தவிலை யார்க்குரிய
வெருவமைய முன்னொடுபின் விரோதமுற லென்னாலே.

(ச௦)

துக்கமற வொழிதலொடு சுகப்பேறே முத்தியெனின்
மிக்கதுயி லோருயிர்க்கு விளைதலுமற் றதவாருந்
தக்கதலா மாயாவா தத்துளாகுற் றங்கூற்
லுக்கமணற் சோற்றிடைக்கல் லாய்திறத்தை யொக்குமால்.

(ச௧)

முதுமுனிவ னுனைமருட்ட மொழிந்ததிற முணராதே
யிதபொருளென் றுளங்கொண்டா யென்றுதவு மியனியம்பக்
கதுமெனலும் மிதிலையர்கோ னெழுத்துகான் மிசைவீழ்து
பதுமனுமொவ் வாயடி யேற் குண்மைநெறி பகரென்றான்.

(ச௨)

என்றமொழி செவியேற்றே யிருங்கருணை தலைசிறப்ப
வன்றலிலாச் சிவதீக்கை யாற்றியடி முடிசூட்டி.
நன்றமைய முப்பொருளும் புருரவற்கு நவின்றபடி
யொன்றவுணாத தவன்மயக்க மனைத்துமொழித் தருளினான்.

(ச௩)

பெருந்துறைமான் மியமனைத்துஞ் சிந்திக்கும் படிபேசிக்
குருந்துறையும் பெருமாணக் குலவுயோ கரம்ப்க்கையை
யிருந்துறைபோற் திருவாத ங்ரடிசு ளிணையடியை
வருந்துறையா வையுமாற்றி வணங்குதிபோ வெனவிடுத்தான்.

(ச௪)

ஒரொருகா ரணமபற்றி யுதித்ததூல் களைவிலக்கிசு
சீரொருவாத திருவருளே காரணமாச் செனித்தெழுந்த
பாரொருவா வாகயநூற் படியொழுஞ் திறமபூண்டு
பேரொருவா மகத்துவஞ்சால் பெருந்துறையை வாதடைந்தான்.

(ச௫)

கந்துமுறி கடாயாணை க காவலன்பு ருரவன்றான்
முத்துவழி படுமுறைமை முழுவதூற் றுளங்கொண்டான்
சிந்துதலி லாததரங்கத் தீராததமெலாம போய்ப்பபடிந்து
நந்துபுகழ் வெண்ணீறுங் கணமணியு நயந்தணிந்து.

(ச௬)

மனுவாசா மைந்தெழுதது மானதமா கக்கணித்துப்
பனுவன்மறை முழங்குதிருத தளிபுகுந்து பணிந்தேததித்
நனுமதியின் மிதுனமதித் தளிச்சாறு சேவித்தே
யினுமவட்செய் வனவனைத்து மியற்றியுலப் புறவமர்த்தான்.

(ச௭)

ககஅ திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

ஆயபுகழ்ப் பெருந்துறையெம் மான்மகா யகர்தோன்றி
நேயமிக மாளுன சனகனென்பிலவிடுவாய்
தூயவலின் னுதியென வருள்புரிந்து துணையழக்கீழ்
மேயகலப் பின்பருளி விண்ணவர்வாழ்த் திடமறைந்தார். (சஅ)

மன்னுபுகழ் மிருசனகன் மாயாவா தத்தையொரீஇப்
பன்னுசிவா கமப்பரவை படிந்துமுத்தி பெற்றதிற
முன்னுமுப புராணத்துட் பார்க்கவமு மொழிதருமா
வின்னுமத டிகாளறெளிவா மிதகோடற் பொருட்டன்றோ. (சக)

சேயமிரு முனிவர்கா ணீடுபுகழ் மிருசனகன்
பாயதிரு வழிக்கலப்புப் பற்றியவா நெடுத்துரைத்தார்
தூயருணஞ் சிறிதமிலாத் துட்டமறை யோனொருபெண்
மேயபெருந் துறைமேவிப் பெற்றதிறம் விளம்புவாம. (கௌ)

சனகராசன்முத்திபெற்றபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவருத்தம் ககௌ௩.

அநர் மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம்.

வாத ஸ்ரேம் வள்ளலபொற்
பரித தாம னாப்புக
மோத வோத வோதமா
மேதமோவு மின்பமே. (க)

நன்மை மேய நருமதை
வன்மை மேய மாக்கரை
வின்மை மேய வேதியர்
பன்மை மேய தொருபதி. (௨)

வேறு.

அன்னபதி வேதபுரி யெனும்பெயர ததில்வாழ்வோன்
பன்னருன லுணர்நிரியம பகனெனச்சொ லியற்பெயரா
னன்னர்மறை யவன்முன்னு ணவின்நீ வினேப்பயத்தா
லென்னகொடு மையுமுருவொன் நெடுத்தனலோர் மகற்பெற்றான். (௩)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம். ௧௯௯

அந்தமகன் செயலோக்கி யதர்மனைப் பெயரிட்டார்
சந்திரகு மந்தகரா ரப்பெயர்தாங் கியகொடியோன்
கந்தடுவெங் களியானை கடங்கொண்டு திரிவதென
வெந்தவிட னுந்திரிவா னெந்தவிட னும்பொருவான்.

(௪)

மறைமொழிநிந் தனைசந்தி வந்தனைநிந் தனைசிறிதங்
குறைபடையாப் பெரியவரிந் தனையாருங் குறிக்கொள்ளா
நறைமலர்ப்பூங் கொன்றையணி நாயனார் நிந்தனைமற்
றறைபலநிந் தனைகளுஞ்செய் தகலிடத்தே யுழிதருவான்.

(௫)

ஒருதினஞ்சில் விடர்குழும் வொருகானத் துட்டெடுத்தான்
பொருவரும்பல் குறம்புசெய்து போதருங்கா லாங்கொருசார்
மருவுசிவ முனியோகங் கொடுவதென வன்மீகம்
பெருகுறமேன் முடியதாய்ப் பிறங்கவது கண்டிணந்தான்.

(௬)

இல்லவழி நோக்குதலு மிருந்தவத்தோன் விழிதோன்றப்
புல்லியவீ தென்னையெனப் பொருக்கெனவோர் வளர்கொண்டு
சொல்லியவவ் விழிசூன்ருன் றுனையயோ கந்தவிரந்து
கல்லியநிந் கினனவன்மீ கஞ்சிதைத்து வெளிவந்தான்.

(௭)

அடுகினங்கொ ளம்முனிவ னதர்மன்முக் மெதிர்நோக்கிப்
படுகொடிய மாபாவி யென்செய்தா யெனப்பணைப்பக்
கொடுமையெவன் செய்தனன்கா கோதாங்கான மணியென்றே
முடுகியிது செய்தனனின் செங்கணென முன்னுதேன்.

(௮)

என்றுசொல மிகச்சிறி யெழுநாவோ னினங்கொதித்துக்
கன்றுகொலை முதற்பாத கங்களுக்கோ குழிசியா
யன்றுபுலைச் சார்புறறே யலைநிதி யெனச்சபிதது
வென்றுமிளிர் சிவமுனிவன் வேறீடமபார்த தெய்தினான்.

(௯)

விடரொடுமவ் வனந்திரந்து விடன்மடனா கியவதர்மன்
சுடர்பொருவு தந்தையுறை தொன்மனையி னுட்புகுந்தா
னிடர்கெடமற் றவன்புகலு மிதமனைத்துங் கொள்ளாதுய்ப்
படர்செயலோரத் தவன்றுறவு பற்றியொரு வணம்புகுந்தான்.

(௧௦)

ஆவயினோர் மாச்சூழ லகம்புகுந்து பணிதவிர்ப்பான்
மேவவொரு புலித்தோலை மெய்ப்போர்த்தி யோடுருந்தா
னாவவிய லாவதர்ம னிச்சைசுழி யொருகதைகொண்
டாவவெனப் பவிவ்வானவ் வனத்துமொரு காளைடந்தான்.

(௧௧)

செறிமரத்துண்டமாலைவாய்ச் சென்றுபுலி யிருந்ததென
வறியதாமன் பின்புறம்போ யங்கைத்தண் றெவோங்கு
முறியவொரு புடைபுடைப்ப முடிந்தானப் பிதாமறையோன்
நெறிகொளபிதா வென்றறிந்து நினைவிலனாய் நீங்கினான்.

(கஉ)

நீங்கியவன் கொலைப்பாவ நில்போலத் தொடர்ந்துவா
லெங்கிமிகு பசிதாக மிரியாது நனிவருத்த
வாங்கியலுங் கொடும்பாவி யணித்தாக் கண்ணுற்றான்
வாங்கியவெஞ் சிலைமறவர் வழியலைத்து வாழ்சேரி.

(கங)

அந்தமறச் சேரியிற்போ யலசினென் பசியாலென்
றுத்தவுளைத் தழுதானம் மறவருமுள் ளிரக்கமுற்றே
யிர்தமறப் பன்றியினா னெடுத்துநக ரெனவளித்தார்
நந்தவது நுகர்ந்துபசி தவிர்ந்தானீர் நசைமிக்கான்.

(கச)

எண்ணீரு மன்புடையா ரிறத்தனினைத் தழுதாலுங்
கண்ணீரோர் துளியும்வெளி காட்டாவித் காட்டகத்தே
தண்ணீரெங் ககப்படுமென் றுளநைந்து தடுமாறும்
புண்ணீமை மனத்தாலுங் கொருகுமல் போய்ப்புக்கான்.

(கஊ)

அதுபழையர் வாழ்சேரி யாவயிற்பன் மிடாவீர்கின்
முதுகணிறைத் திருப்பதகண் வெந்தானாய் முன்னேழு
யிதவிலைசெய் பவராரென் றெண்ணைய மோரென்றே
நதுமெனமொந் தையின்மொண்டு கடகடெனக் குடித்தனனால்.

(கக)

குடித்தீநனி தேக்கெறிந்து கொண்டீர் நசைதவிர்ந்து
வெடித்தவரா லெழுவாவி மென்பீணநன் னிலம்புக்கா
னெடித்தமதி யினைவெறிமே னெககலா லுயர்பிழிபு
மடித்துநா ஞுய்த்திகொ மத்தாகத் தடித்ததால.

(கஏ)

முன்செய்த வினைப்பயனை மோசிக்க வல்லவரியார்
தன்செய்கை யத்தனையுந் தவறென்று கருதான
யென்செய்கை யிதற்கென்தே யெண்ணியெண்ணி மாழாக்கும்
புன்செய்கை யானாவகோ புலசெய்தனைக் கண்ணுற்றான்.

(கஅ)

கண்டவுடன் மாரவேள் கடுங்கணைகட் கிலக்காகி
யண்டமுழு வதும்பாவு மரியபழிக் காளானான்
கொண்டவுவப் பொமெவனேர் குறுகியொழி ஒருங்காம
மண்டவவன் கைப்பிடித்தான் மற்றவனா முடன்புட்டான்.

(கஃ)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம். ௨௦௧

அழுக்குடைகா வதகாற வருவருப்பொன் நில்லானும்
முழுக்கவமு தாயமைந்த முற்றிழையே யென்னவியர்
திழுக்கமைவா யூறலுமென் டேந்தல்குந் தடம்படிந்து
விழுக்கவின்மே லறத்துய்த்துப் பெருங்காம விடாய்தீர்த்தான், (௨௦)

அடிசில்புலா லெடுத்தவளே யருத்தவினி துவந்துண்டு
கொடியனா வயிற்பயிளுட் கொடுங்கள்வார் வாய்க்கடைஞர்
தடியெடுத்து வெளிப்புடைத்து முடுக்குதலுந் தளர்த்தோடி
முடிவில்புகழ்ச் சாபாலி முனியுறையுட் கருகானான், (௨௧)

புலையரகன் நனரன்னான் புண்ணியவம் முனிமேய
கிலையுயராச் சிரமஞ்சார் நெடுவனத்தை யகலானா
யலைதருநர் ளெப்பவத்தோ வவன்செய்த நல்வினையாற்
கலையுனரம் முனியவனைக் கண்பெதும்பக் கண்ணுற்றான், (௨௨)

ஒதியா லவன்றன்மை யுள்ளவெலா முணர்ந்தானா
யாதிரா யகனெயென் றிளைத்துலகும் புகன்முனிவ
னேதியா மிவற்றியற்ற வெனக்கருதிக் கமண்டலநீர்
மாதியா னமபுரிந்து வாரியிறைத் தன்னவன்மேல், (௨௩)

அன்னநீர் தோய்தலுநல் லறிவுசிறி துதித்தெழுந்த
சென்னநாஞ் செய்தோமென் றிரங்கியவ னடிவீழ்த்தான்
முன்னமியா வருமபுரியாப் பாவமுயன் றினைபுரிந்தாய்
சொன்னதிங் கொழிக்கும்வகை யென்றுணிந்தாய் சொல்வென்றான், (௨௪)

அடியனே னாதனறி யேனெல்லா மறியும்வித
முடிபுரீ புகறியென முன்பணிந்து வேண்டெதுஞ்
செடியவாங் கானத்தே சென்றுசில முனிவிழியற
கொடியவனா கொடுகிணடிக் கொடுஞ்சாப மேற்றனையால் (௨௫)

கெடியகதை கொடுபுடைத்து நிகழ்தந்தை யுயிருண்டாய்
கொடியமற வர்களருத்துங் கொலைப்பணி யூனாகர்த்தாய்
வடியமையக குடித்துவந்தாய் வன்புலைச்சி முலைதோய்த்தாய்
கடியவணல் குணவியன்றாய் கண்டையகீ யெனப்புகன்றான், (௨௬)

சொற்றமுழு வதுங்கேட்டித் துண்ணென்றி நடுகடுங்கி
முற்றவுளம் பதைப்பதைத்து மூர்க்கனே னுய்யுமவகை
யுற்றவழி யருளென்ற னோகருதவச் சாபாலி
பொற்றதிரு முளங்குறித்து சின்னானப் பொழுதின்கண், (௨௭)

குலவுதாம் பீலிவள்ளர் கோபால சாமியெனு
நிலவுவயி ணவமறையோ னிகழுவன் மனைக்குரியா
ளிலவுபுறா செவ்வாயா ளிலக்குமியென் றெருபெயரான்
சலவுகொடுங் குணம்பூண்டான் கணவன்மன முழித்திருந்தான். (2.அ)

அயலார்தோள் கலப்புறும்பே ராசையுளான் மணவாள
னியலார்தன் னயமொழிக ளெள்ளளவுங் கொள்ளாளாய்
வியலார்தன் புன்றொழிலே மேற்கெண்டா ளதுகண்டு
மயலார்மற் றவட்சினந்தான் வைணவனா மக்கொழுநன். (2.க)

ஊராக நீயிருந்தா லொன்றுமுற்றா தெனக்கென்று
மாறாக நஞ்சூட்டி மடித்தாளக் கணவனைப்பின்
வேறாகத் தன்செயலே மேற்கொடலைத் தொழிந்ததற்குப்
பேறாகக் கொள்ளிவாய்ப் பேயாகி புழிதருவாள். (2.0)

அந்தவனத் தகஞ்சார்ந்தா ளந்தணன்முன் பணிந்துநிற்கும்
பந்தியு மதர்மன்முகம் பார்த்தனன்பற் றுநினைந்து
முந்தவழல் வாய்திறந்து முடுகுதலு மவனடுங்கச்
சந்தமுனி யுககாரஞ் செய்துதடைப் படுததினான். (2.க)

ஆயவண்மற் றம்முனிவ னடிபணிந்து குணங்கிணுக்கு
மேயதியற் றிடநினைந்தேன் விலக்கியதெ னிவ்வுருவம்
போயதெனப் புரியிலையேற் புன்மையனைக் கொடுவென்று
னாயகவம் முனிவரனு நகைத்திதுகூ றுவதானான். (2.உ)

புருடனைக்கொன் மாபாவி போற்றியென மொழிந்தார்க்கு
மருடனைக்கொல் யோகாம்பா வெனப்புகனின் வாயார
வருடனைக்கொ லதர்மாநீ யான்மநா தாவெனச்சொ
லிருடனைக்கொ லிருவீரு மெய்துவீர பெருந்துறைக்கே. (2.உ)

பெருந்துறையென் பதுபாண்டி நாட்டகத்தே பிறக்கிமொங்
கருந்துறைத்தீர்த் தங்களெலா மடைந்துநா டொறுந்தோய்மின்
குருந்துறையும் பெருவாழ்வைக் கோமளையோ காம்பிகையை
மருந்துறைநோய்க் கெனத்தொழுது வழிபடுமி னினுஞ்சொலவாம். (2.ச)

அருளான்ம நாயருக் கன்னையோ கரம்பிகைக்குத்
தெருளாள்வோ ராட்டியநீர் தேங்குதொட்டிக் களாயடைந்து
வெருள்சாரா விதமொண்டு மொண்டாடி வெண்ணீரே
பொருளாக நினைந்துடம்பெ லாமபுனைமி னினும் புகவ்வாம. (2.சு)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபட்டலம் ௨௦௩

அன்னீ ருட்பிணியு மமையாத பவப்பிணியு
மென்னபா தகமுந்தீர்த் திவிவதுசத் தியங்கண்மர்
சொன்னமார் திருவீதி வலஞ்சூழ்மன் றுதித்திடுமின்
பன்னமே வாச்சிற்ப்பீ படைததய்வீர் போமென்றான். (௩௯)

அந்தமுனி வரன்பாத மன்புகொடு துதித்திறைஞ்சிச்
சந்தமிகு பெருந்துறையார் தலஞ்சாரும் வழிங்கொண்டு
முந்தவவ னுன்மநா தாவென்று மொழிதருவான்
பிந்தவிவன் யோகாம்பா வென்றுபே சுபுநடப்பான். (௩௭)

ஓயாம லிருவோரு முணாக்குமா மந்திரத்தாற்
சாயாம லோங்கியபா தகமனைத்துந் தலைசாய்ந்த
மாயாம லன்போங்க வந்துபெருந் துறையடைந்தா
ராயாமன் முன்னநா ளுடிகொடுமபா தகம்புரிந்தோர், (௩௮)

தூயபெருந் துறையடையப் பேயுருவந் தொலைத்தவட்
காயவதர் மனும்பிரம தேசுமீஇ யவனானான்
பாயபுகழ்ச் சாபாலி முனிவரன்பன் னியபடியே
நேயமுற விருவோரு ந்தமுஞ்செய் தேத்தெடுப்பார். (௩௯)

மிடைகொடுமை பலசெய்து வெவ்வினைக்கே யாளாகிட
கடையரினும் கடையேனாய் நரகமெலாந் கைக்கிடாத்
குடையவனா யுடைநதுழலில் கொருதநனையு மாட்கொண்டா
யடைசெறிபைந் குருந்தவனத தண்ணுவோ வண்ணுவோ. (௪௦)

பொல்லாத பாவமெலாம் புரிவதற்கே யுடம்பெடுத்தே
ஹெல்லாத நரகமெலா மொருநகுதின வதற்கமைந்தேன
கலலாத கடையேனைக் கைகொடுத்தா டுலுந்தகுமோ
வெல்லாத வளக்குருந்த வனத்தமரும விததகவோ. (௪௧)

பஞ்சமா பாதகமும் பன்னாளுஞ் செய்துழன்ற
வஞ்சனே னிததவதது வருவதற்கும யோக்கியனே
தஞ்சீ யென்றடையுந் தண்ணளிசெய் தாட்கொண்டா
யஞ்சமார் துறைக்குருந்த வனத்தமரு மண்ணுவோ. (௪௨)

அருவருக்கு மெனையுநின் தடியருளுஞ் சேத்தாண்டாய்
பெருநெருப்புக் கீரமீலை யென்புபேசல் விளக்கிடவோ
திருவிலிக்கோர் கதியில்லை யெனத்தேர்ந்த திருவுளமோ
மருமலர்ப்பைந் குருந்தவன வள்ளாளீ யருளென்றான். (௪௩)

புருடனைக்கொல் பாவியான் புண்ணியரே பெறப்படுகின்
 னருடனைக்கொள் வதற்கடைந்தே னழகிற்றே யழகிற்றே
 வெருடனைக்கொள் மடியாரா மேன்மேலு முயர்த்திமிரு
 தெருடனைத்தந் தருள்கருணைச் சிவயோகாம் பிகைத்தாயே.

(சச)

விதவையெனற் கிருபொருளு மேவவுழ லிவ்விழிநாய்
 கதவயிர நமனழுத்துங் கருகரகப் பெருங்கடற்கோர்
 மிதனவையென நின்னருடந் தாட்கொண்டாய் வியப்பிதுவே
 சிதவயிரக் கலன்பூண்ட சிவயோகாம் பிகைத்தாயே.

(சசி)

நாயுருவிற் கடையாசி நாகுழக்கப் போமெனது
 பேயுருவந் தவிர்த்தாய்நின் பெருங்கருணைத் திறமென்னே
 சேயுருவிற் கிரங்காரியார் சிவயோகாம் பிகைத்தாயே
 வேயுருவந் தோளாயென் றிலக்குமியு மிகத்துதித்தான்.

(சசு)

அதர்மனென்போன் நன்பெயர்முன் னகன்றவொரு பெயர்புனைந்தான்
 பதமருவு மிலக்குமியு மிலக்குமியே யெனப்பட்டா
 ளீதமருவுந் தனுமதியி னெய்துபெருந் தரிசனத்தின்
 சுதமிலிரு முதுகாவர் கருமிவர்க்குத் துனைந்தருள்வார்.

(சசு)

மறையோனைக் கணநாத னுக்கிவளர் திருக்கலை
 யுறைவாயென் றய்த்தனரா டாட்கொண்ட வுமாபதியாரா
 கறைதீரு மவ்வநாநம பணிசெய்யுங் காதலியாய்க்
 குறைதீர வுறையென்றா ளிலக்குமியைக் கோமனையே.

(சஅ)

வாளுடையப் பொலியும்விழி யிலக்குமியை மறைக்குலத்துத்
 தாளுடையப் பிறந்தானே யாளுடைய தனமைகண்டே
 வேளுடைய விழிதிறந்த பெருந்துறைவாழ் வித்தகரே
 வானுடைய ராளுடையா ரென்றகில மெடுத்தேத்தும்.

(சக)

மிக்கதவச் சாபாலி யருள்வழிமே விருவோரு
 மிக்கபுகழ்க் கைலாய மேயதிற மெடுத்துரைத்தா
 மிக்கவளப் பெருந்துறையுண் மேவியமற றொருகால்வர்
 மிக்கவருட் டிறம்பெற்று விளங்கியகா தையும்விரிப்பாம்.

(இ௦)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முகதியடைந்தபடல்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கதிரு.

வேடன் முதலிய நால்வர் அருள்பெற்றப்டலம்.

புத்தியெய் துளர்களும் பொலிசு வர்க்கமுற்
சித்தியெய் துளர்களுந் தீரத் தீர்த்துயர்
முத்தியெய் துளர்களு முனிவர் வரதயூர்
நித்தியர் திருவடி. நேசித் தார்களே.

(க)

வேறு,

ஒங்குமல யாசலத்தி னொருசாருள் ளதநன்மை
தேங்குதிற்மருவாத சிலைவேடர் செறிசேரி
யாங்கெறிஞத் தமிழறிக்கொல் லெனுமார வாரமலாற்
பாங்குபெறு மிரக்கமொழி யெந்நாளும் படுதலிலே.

(உ)

அனையகுறச் சேரியிடை யாழிசு ழிலங்கையிடை
வினையநிசா சரர்குலத்துள் வீடணன்போ லொருவனுள்ளே
புனையவொளிர் சிவலிங்க மாலேபுனை தருமுடியா
னினையவினித் திடுபெருமா னடிக்கன்பு நீயகாதான்.

(ங)

அன்னவனுக் குரியமனை யாளிரதி யெனப்பொலிவார்
பன்னருங்குற பிள்ளிசிறந்தாண் மனைவானன் பணிபுரிவா
ளின்னமுத நீகரவளோ டியல்குறவ னிறடி வினைத்
தென்னகிழங் குங்கவரா வினிதுண்டு வாழ்தருநாள்.

(ஈ)

ஆயகிரா தசசேரிக் கதிபஞ் மொருகொடிபோன்
மேயவிவன மனைவியெழில் விழைந்தொருநாட் கண்ணுற்றான்
பாயமத் வேளவிடுக்கும பல்சூனயாற புண்ணுற்ற
னையவினிசு செயலாவ திடுதெனறே யெண்ணுற்றான்.

(ஐ)

தன்னுடைய கணவனுயிர் தபசசாடி னுலன்றி
மின்னுடையப் பொலிமருங்குல விருமபெனக்கு வசமாகான்
முன்னுடைய நல்வினையான் முடிப்பதற்காம் வலியுள்ளேன
கொன்னுடைய விக்காலங் குறித்தபடி செயல்வேண்டும்.

(ஐ)

என்றகரு தியதுணாந்தா னென்செய்வேன் சிவனையென்
தன்முனை விபுநொடா வநின்றம் வெளிப்பட்டுத்
துன்றமிரா வழிகடந்த துட்டலைவிழி காணுமே
மன்றுண்ட நலிப்பெருமான் பெருந்துறையை வந்தவுடந்தான்.

(ஐ)

கேழல்பெருந்துறையடைந்த கிராதனரு மனைவியொடு
நாடியவா னவநீர்த்த நயந்தாழ் கீறணிந்து
கூடியபே ரருளான்ம நாயகர்சந் நிதிருறுகிச்
சாடியவா தனையுடையா னுய்ததாழ்ந்து தாழ்த்தெழுவிான். (அ)

இராமுழுதந் துயிலாநு யியல்வீதி வலஞ்சூழ்வான்
பராபரனே யடியேனைப் பாதுகாத் தருளென்பான்
விராயபகை வன்வலியோன் வெங்கொலைசெய் திடல்குறித்தா
னராவணிவா யடியேனு னடைக்கலங்கா னெனப்புகல்வான். (ஆ)

அற்புமிக விவனிவ்வா நறைதரமற் றவன்மனைவி
வெற்பபாய னினிதின்ற விளங்கிழையோ காம்பிகையே
பொற்பமையுந் தாயேகின் புத்திரியா னென்னுடைய
கற்புவழு வாவண்ணங் காத்தருள்வா யெனக்கொவாள், (க)

இந்தவா நமர்தருநா ளிறவுளர்தங் குலத்தலைமை
யந்தமா பாவியிவ னணங்கிஞெடு மெங்கொளித்தான்
முந்தநீர் கேடுமென முற்றியசில் வேடரெழுந்
தெந்தலு ருந்துருவிப் பெருந்துறைவந் தெய்தினார், (கக)

மனைவியொடுஞ் சிவப்பிரியம் வாய்ந்தமர்வே டனைக்கணங்
துணையவிறை யவன்பாற்போய்ச் சொற்றாரப் பொழுதக்தே
கனையிருண்மால களிற்றமுதன் கடுஞ்சமருக் காற்றாழைப்
புனையிழையா சையினெழுந்தான் போர்குறித்துப் படைஞரொடும், (கஉ)

வந்துபெருந்துறைபுகுந்தான் மாதேவன் சந்திதியிற்
கொந்தமலர் புனைந்தருழற் குறக்கோதை யுடன்பணிந்து
நந்துவிருப் பொடுகிற்கு நல்லவே டனைக்கண்டான்
சந்துசெறி வரைக்குறவர் தமக்கிறையோ னங்கொடியோன், (கங)

எடநீ யெனைத்தப்பி யிங்குற்ற யுய்திகொலோ
தேடவரும் பொருளிறைவற் சோவதென வுணராயோ
கூடமனை வியைக்கொடுத்தி கொடாயேனுன் னுயிராவீப்பன்
முடவிலித் தொழிதியென மொய்ப்படைஞ ரொடுவனைத்தான், (கச)

அதுதெரிபு நடுநடுங்கு யருளான்ம நாயகவோ
முதுவிடமுண் டிலகளித்த முழுமூல காரணவோ
கதுமெனவந் தெனைவனைத்தான் கடும்பாவி யுரனினிச்செய்
வதுதெரியே னபயமென வாய்திறந்து முறையிட்டான், (கஈ)

வேடன்முதலிய நால்வர் அருள்பெற்றபடலம். ௨௦௭

ஆலமெழ நடுகடுங்கி யன்றயன்மா லுள்ளிட்டார்
சாலவும்வந் தபயமெனத் தளராது புரந்தினைடுவந்
காலனைக்கண் டபயமெனக் கைகுவித்தல் செய்தசிறு
பாலனைக்காத் தவற்கொன்ற பண்ணவனு ளீயலையோ. (௧௭)

வெங்காள மெடுத்தயின்ற விமலவோ யோகமயில்
பங்காள வோமலரோன் படுதலையிற் பலிகொண்ட
கங்காள வோகொடியோன் கடியேனைக் 'கடியாம
லிங்காள வேண்டுமெனக் கென்றமடைக் கலமென்றான். (௧௮)

புலிவளையப் பதைக்குமான் போற்பதைக்குந் குறக்கொடியு
மெலிவமைதின் மகட்கிரந்த வேண்டியோ காம்பிகையே
வலியவன்புள் மூர்க்கரொடும் வளைத்தனனியா னென்செய்கேன்
கலிபொருமற் றவற்றூரந்தென் கற்புநிலை காவென்றாள், (௧௯)

வருந்தாமே யுலகனைத்து மீன்றெடுத்த மாதாவே
பொருந்தாதா னெனைத்தீண்டிற் போவதொழி யாதெனயி
ரருந்தாநஞ் சயின்றவர்பா லமர்ந்தருளியோ காம்பிகையே
கருந்தார்வண் டமர்முலாய் காப்பதுநின் கடனென்றாள். (௨௦)

ஆம்மையருள் சுரந்தெங்க ளான்மநா யகற்பாராச்
செம்மையடி கேள்பரா முகஞ்செய்கை தகாதெனைக்
கொம்மைவிடை யுடையானுல குறுமுறுவல் கொண்டருளி
வெம்மையொரா யுதமவன்கை மேவவிடித் தருள்செய்தான். (௨௧)

அந்தவாள் கையுறலகண் டையரரு னென்றெரிந்து .
சந்தமார் வரைக்குறவன் றூப்புலிப்போத் தெனப்பாய்ந்து
வந்தயா வருஞ்சினைய மாட்டியிறை வனைத்தள்ளி
யுந்தமார் பாயுதங்கொண் ணேற்றிமிதித் தயிர்குடித்தான். (௨௨)

யாவருங்கண் டத்சயித்தா ரான்மநா யகர்புரித்
மேவரும்பே ரருணினைந்து விடாதபெரு விருப்பினெடும்
பாவருந்தன் மனைவியொடும் பரம்பரனு லயத்துள்ளா
லோவருந்தே வாய்நின்றான் மற்றிருவர் திறமுரைப்பாம். (௨௩)

மாதங்க னெனுமொருவன் மனைவிமா தங்கியொடும்
பாதங்க மரியயனு லறியாதார் பதமபணிவா
னுதங்க மொழிந்தானாய் கேட்குறியிப் பதினமைந்தா
னுதங்க வவன்றுதியோவிறுமொரு திறம்பூண்டான். (௨௪)

உரை திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

இத்தவிர்தம் பற்பலநாண் மனைவியொடு மிவனியங்கச்
சந்தமறைப் பொருளானு ரவந்திரங்கித் தாரணியி
லெந்தவிடத் தினுமுளபுன் நெய்வமெலாங் கோதே
முந்தமகிழ் தரும்பறைக்கு மவ்வாறே மகிழ்முயங்கும்.

(உச)

பறையடித்துக் கோதேப் பிரசன்னப் படுமென்றே
ரறைவரந்தத் தனையு மனையவரைக் குறவன்போன்
முறையினிலே கிற்றியென முன்னவன்பே ரருள்புரிந்தா
னிறைமனைவி யொடுகின்ற னிகழுமொரு மாதங்கன்.

(உரு)

குறவன்முத லுல்வருக்குங் கோமான்பே ரருள்புரிந்த
வறமலிகா தையையுரைத்தா மருந்தவஞ்செய் நைமிசத்துத்
திறமலிமா முனிவரெலாம் பெருந்துறைசோந் தருச்சித்து
கிறமலியுந் திருவருள்பெற் றமார்த்ததிற நிகழ்த்துவாம்.

(உசு)

வேடன் முதலிய நால்வர் அருள்பெற்றபடல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கடுகுக.

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசீத் தபடலம்.

சேல்காட்டி மிளிர்வயஞ்ஞம் தில்லைவாழ்ந்தனாதம்
பால்காட்டி வாசகவாச் சியம்பகர வேண்டிமென
மால்காட்டி யிடாச்சபையிறைகாட்டி வழிவிட்டா
கால்காட்டி யெமையானுங் கருணையுடையவராளுர்.

(க)

தாதநெறி முதலனைத்துத் தகப்பயின்ற் சவுனகன்முன்
மாதவமா முனிவரெலாம் பெருந்துறைமான் மியம்பகார்த்
குதமுனி வரன்பாதத் தொழுதெழுந்து முன்னிருந்து
நாதவொரு விண்ணப்ப காஞ்செய்வ துண்டென்றார்.

(உ)

அன்னதெவ நெனவினவ வரும்மையா கமமுதலா
வென்னபல தாலுமெடுத்தியம்புதலம் பெருந்துறையென்
முன்னருளி னாலுணர்ந்தே மூங்கடைந்து தரிசிக்கத்
தன்னமலா வேணவாத் தலைக்கொடுகின் றனபென்றார்.

(ங)

என்றவுரை செவியுறலு மிருந்தவத்துச் சூதமுனி
நன்றமையு மிவ்வாசை நமக்குமுன மேயுளதா
லன்றலிலா நீவிரெலாம் புறப்படுமி னியாமுழுடன்
முன்றவரு வேமென் னீன் மகமுடித்துத் தொழுதெழுந்தார்.

(௪)

அந்தநா ணன்னாளே யாகநனி மனமகிழ்ந்து
நந்தவான் வழிக்கொண்டு நடக்கின்ற ரக்காலே
முந்தனே யெனுஞ்சூத முனிசுவன காநியரைச்
சந்தமார் தானோக்கித் தலமனைத்துந் தெரித்திடுவான்.

(௫)

தன்கணடைந் திறத்திடுவா ரினியிறவாத் தகையருளிப்
புன்கனொழுத் திடுதலமிப் பொழினைத்தோன் றிடல்காண்மி
னன்கணியுன் மாறாகப் பொதுநாமஞ் சிறப்பாக்கி
வன்கணமல மாற்றியமர் வரையிதுகண டிறைஞ்சிடுமின்.

(௬)

வெள்ளியமா மலைபெயர்த்தான் மிகமுயன்றும் பெயர்க்கரிய
வொள்ளியமா பலவிலிங்க முறைதான மதுகாண்மி
னுள்ளியசீர் வடவெழுத்தச் சுட்டுறிரீர் நெடினுண்முதல்
புள்ளியகல் வேறமுதற் புணர்தார மிதுகாண்மின்.

(௭)

சரநாக மொருமூன்றுட் டாநாக மல்லாத
வராக விரோதித்துத் தொழுவனாமற் றதுகாண்மின்
கரவார்பால் வஞ்சமிலா வஞ்சநிழல காதலிதது
விரவாநன் கமர்தாண மெய்ததவத்தி ரிதுகாண்மின்.

(௮)

புண்ணியநா வலர்கோவைச் சங்கிலியார் பொருட்டவர்பே
ரண்ணியமெல் லொற்றைவல்லொற் றுக்கியவு ரிதுகாண்மி
னெண்ணியவோர் தாதுவைக்கொண் டெழுதாதுஞ் சண்பையாகோ
னண்ணியமுன் னிரப்பவொளிர் நற்றலமற் றதுதொழுமின்.

(௯)

பேயுருவ முறவடைந்தும் பிஞ்ஞகனே யிவ்வுருவந்
தாயுருவ மெனப்பட்டார் தொழுந்தலமற் றிதுகாண்மின்
ஆயுருவ மறைமாவார் மறைமாவி னடியமர
வேயுருவத் தோள்தொழு மெய்த்தலமற் றதுகாண்மின்.

(௧௦)

க. பூரிகாசி.

அ. திருக்காளத்தி.

க௦. திருவாலங்காடு

,, பூரீசைலம்.

,, திருப்பாரூர்.

,, திருக்கச்சியேகம

எ. திருக்கோகர்ணம்.

க. திருவொற்றியூர்.

பம்.

,, திருக்கேதாரம்.

,, திருமயிலாப்பூர்.

ஒருகழுரு காணாத வொண்முடியா ரருணைக்கி
யிருகழுரு தொழுமவற்சொல் லெனும்விலங்க லிதுகாண்மின்
மருவுபல தூன்மொழிக்கு மாறாக வயங்கழலாய்ப்
பொருமிருவ ரகத்தினிருள் போக்குமலை யதுகாண்மின். (கக)

புரமூன்று மொருகணையாற் பொடித்ததல மிதுகாண்மி
னுரமார்த்த வந்தகனை யுருட்டுதல மதுகாண்மின்
பரவான்ற மாணிவழி பட்டருழி யுதுகாண்மின்
சிரமேந்தி தினைப்புனத்துற் பவித்ததே மிதுகாண்மின். (கஉ)

நீர்செலுத்தல் போற்றுளத்து நிதிசெலுத்து மணிமுத்தப்
பேர்செலுத்து நதிசூழும் பெரும்பதிமற் றிதுகாண்மி
னார்செலுத்து மொருவரைக்கல லொடுஞ்சுமந்து நனிநரலைப்
பேர்செலுத்து புனல்செலுத்தப் பிறங்குபதி யதுகாண்மின். (கங)

ஆக்கறம ருகமியற்ற வளித்தலப யம்புரியப்
போக்கலழற் சிகையாக்க மறைத்தலொரு தாள்புரிய
நீக்கலொரு குஞ்சிதத்தா ணிகழ்த்தமறை முதலின்பற்
தேக்கலுயி ருறநட்குந் திப்பியததே மிதுகாண்மின். (கச)

கைத்தோணி கரவாது கடல்கிடந்த பழகாப்பக்
கைத்தோணி விடுத்தனைததுங் காத்தாகண ணிதுகாண்மி
னெய்த்தோனென் றடைந்தாதம் பினியனைதது மிரியவெல்லா
மெய்த்தோதஞ் சூழுமருந் தீவார்தே மதுகாண்மின். (கங்)

வழுவடந் மலர்க்கணையான் மாணெழில்சே ருடமபையழ
லெழுநாவுஞ் சுவைகாண் விட்டதல மிதுகாண்மின்
கழுதாடு காட்டாடு கால்கால்கா லெனக்கடுகும்
பொழுதேவன் மார்பமுறப் பொருததுதல மதுகாண்மின். (கசு)

குடைவார்த மொருகுளக்கட் கண்மலரொன் றறக்கொடுக்கு
மடைவார்கண் மலர்பலவா முக்குளக்கண ணதுகாண்மி
னுடையாரொஞ் சொருவாத வுலகீன்ற வரமைஞ்ஞை
விடைவார்கே தனற்போற்றி விழைந்ததல மிதுகாண்மின். (கௌ)

கக திருகழுக்குன்றம். கஉ திருத்தினைநகா. கங புள்ளிருக்குவேணா.
,, திருவண்ணாமலை. கங. திருமுதுகுன்றம். கசு திருக்குறுகடை.
கஉ. திருவதிகை. ,, திருப்பாதிரிப்புலியூர். ,, திருக்கடலூர்.
,, திருக்கோவலூர். கசு. சிதம்பரம். கங. திருவெண்காடு.
,, திருமாணிகுழி. கங. சிகாழி. ,, திருமயிலாடுதுறை.

புரகன்வெங் கரியுரித்துப் பேர்த்தியதே மிதுகாண்மின்
வரமிருமா துலன்வேள்வி மடித்தவிட மதுகாண்மின்
நரமிருவெஞ் சலந்தரனைச் சாடியதே முதுகாண்மின்
பரவரிகண் ணிடந்துவளை பெற்றபதி யிதுகாண்மின்.

(௧௮)

ஒன்பதுகோ டியர்சித்த ரொருங்குதொழக் கற்பத்தும்
வன்பதுசாக் தரசகிலை மாத்தலமற் றிதுகாண்மி
னன்பதும் மாநிகொடு நலவகொள்பதி னொருகோடி
யன்பதுவா யுருத்திரரேத் தெடுத்தல மதுகாண்மின்.

(௧௯)

பரவுபெரு நதியனைத்தும் பன்னிரண்டாண் டிற்கொருகால்
விரவுதிற் றடைந்தாட விழைபுனற்றே மிதுகாண்மின்
கரவுதவிர் திருநந்தி காதலித்துத் தவஞ்செய்தே
புரவுமிக நீனைத்தவெலா முற்றதல மதுகாண்மின்.

(௨௦)

கோழியர்கோ னுளங்களிப்பக் காவிரிநீர் கொளுமாரம்
வாழியநீ ரொடுங்கொண்டார் வாழிடமற் றிதுகாண்மின்
வீழியவா யொருத்திக்காத் தாயுமாய் வியக்கவரு
ளாயியநஞ் சுண்டபிர னமர்வரைமற் றதுகாண்மின்.

(௨௧)

அரதன்மா விலங்கலென வறைவிலங்க லிதுகாண்மின்
மரகதமா மலையென்ன வழங்குமலை யதுகாண்மி
நூர்வியம் னதிகாரம் பெற்றதல முதுகாண்மின்
பரனுமையோ ருருவாகிப் பரிந்தமர்தே மதுகாண்மின்.

(௨௨)

கடனுகைக் காயாரோ கணாளித்த பரியுகைக்கு
மடலார்குஞ் சரமுனைக்க வருளியதே மிதுகாண்மின்
கெடல்சாரா வரச்சபை கெழுமிமுனி வரர்காண
மடலாகொன் றையர்நடஞ்செய் மாத்தலமற் றதுகாண்மின்.

(௨௩)

கொழுவனாயின் சாரமறக் குடித்தவாதே மிதுகாண்மின்
பொழுதிதுற விகன்பூசை புரிந்ததல மதுகாண்மின்
செழுமலரோன சிரங்கொயத் திப்பியத்தே முதுகாண்மின்
முழுவலிமா நலைவினுனி முருக்கியதே மிதுகாண்மின்.

(௨௪)

௧௮. திருவழுஷர்.	௨௦. திருக்குடந்தை.	௨௨. திருச்செங்கோடு.
,, திருப்பறியனூர்.	,, திருவையாறு.	௨௩. திருவஞ்சைக்களம்.
,, திருவிற்றகுடி.	௨௧. திருவானைக்கா.	,, திருப்பேரூர்.
,, திருவீழ்மிழலை.	,, திருச்சிராப்பள்ளி.	௨௪. திருக்கற்குடிமாமலை.
௧௯. திருவாவடுதலை.	௨௨. இரதநகரி.	,, திருவெறுமபியூர்.
,, திருவிடைமருதூர்.	,, திருவிங்கோய்மலை.	,, திருக்கண்டியூர்.
	௨௩. திருப்பைஞ்ஞீலி.	,, திருவாரூர்.

புண்டரிக முனிவனையா ரோகணஞ்செய் புரப்பெருமா
 ணண்டர்தொழ வீற்றிருத்தற் கடியதல மதுகாண்மின்
 பண்டரிய மறையனைத்தும் பூசித்துப் பயன்பெற்ற
 வண்டரிக வாப்பொழில்குழ வளமபதிமற் றிதுகாண்மின். (உரு)

பண்டுதச முகற்செகுத்த பழிதீர விராகவன்முன்
 மண்டுபெருங் காதலொடு வழிபடுதே மிதுகாண்மின்
 விண்டுவனத் திடைப்பிறந்த வெணமுத்தே யெனக்கொந்து
 தொண்டுபடு வார்த்தருளுஞ் சுந்தரர்வைப் பதுகாண்மின். (உசு)

வனமணக்கு முருவமெனன் மாநிறுங் கொன்றைதும்பை
 யினமணக்கு மருவுருவ மியைந்ததே மிதுகாண்மின்
 கனமணக்கு முடிமுதலாக் கைதொழுமூன் றிடங்கொண்டெம்
 மனமணக்கும் படியமரு மால்வனாமற் றதுகாண்மின். (உ௭)

எம்மறையு மொழிந்தார்கை யேட்டெழுத மொழிபெயர்த்தே
 யம்மறைசொற் றவருதித்த வருந்தலமற் றதுகாண்மின்
 மும்மறையும் புகழ்சைவத் திறமுழங்கு நீருநெருப்
 பும்மறையர் வெளிப்படுத்தப் பொலிதலமற் றிதுகாண்மின். (உஅ)

தானக ரத்தினொடு சம்பந்தஞ் செய்தவொ
 யானதிது கண்டிடுமி னழகியபி ரானேயென்
 றீனமிலாள் கபோலத்திற கிளரிமுத்த மிடப்பெற்ற
 வானவார்ந யகருறையு மாத்தான மதுகாண்மின். (உக)

ஆயவச கசப்பெயரா லலங்குதல மதுகாண்மின்
 மேயபூழ்ச் சேனேசோ மெய்த்தலமற் றிதுகாண்மின்
 றாயதுணை மாலைபுனர் தோளார்தே முதுகாண்மின்
 மாயவிடைக் காளைபயில் வண்காண மதுகாண்மின். (உ௦)

மாலமையாப் பாசுரந்தங் கியவாய்மற் றதுகாண்மின்
 லைமெனும் பெயாபூண்டு கிளாதான மிதுகாண்மின்
 சாலவிருத் தேசுரப்பெர் தரித்தார்கண் ணுதுகாண்மின்
 கோலமிருத் தரமுத்தரசார் கோசமகை யதுகாண்மின். (உக)

உரு. திருநாணைக்காரோ	உஅ. திருவாதவூ.	உ௦. கரையார்கோயில.
ணம்.	,, திருவாலவாய்.	உக. திருவேடகம்.
,, வேதாரணியம்.	உக. திருப்பரங்குன்றம்.	,, திருவாப்பணா.
உசு. இராமேச்சுவரம்.	,, திருப்பூவணம்.	,, திருப்புனவாயில்.
,, திருநெல்வேலி	உ௦. திருவாடாணை.	,, திருவுத்தரகோசமங்
உ௭. திருகுகும்ராலம்.	,, திருப்புத்தூர்.	கை.
,, கொடுங்குன்றம்.	,, திருச்சுழியல.	

இன்னமுள தலங்களெலா மெடுத்தியம்ப முற்றுவவோ
நன்னருள நாங்கருதிற் றணித்தாக நண்ணியதா
வன்னதலத் தினையின்னே யடைந்துதொழு துய்வாமென்
றுன்னரிய பெருந்திறைநே ருற்றாநூல கற்றாமே.

(௩௨)

துயபெருந் துறைவலமாச் சூழ்ந்துநிலத் திறங்கினார்
பாயவளங் கண்விடுத்துப் பார்த்தனர்தம மணந்திகைத்தாரா
மேயவிதற் சூயர்வொப்பில் விளம்பலா மிதற்கிதுவென்
றுயமகிழ்ச் சியர்முனிவ ரினவரும்வீ தியிற்பணிந்தார்.

(௩௩)

கோளுநா ஞந்தவழுங் கோபுரமு னடைந்திறைஞ்சி
யாளுநா யகர்கோயி லுட்புகுந்தக் கினிதீர்த்த
மூளுமா சூழியாற் படிந்தெழுந்த முனகர்கொளா
நாளுமா னந்தமருள் வெண்ணீறு நயந்தணிந்தார்.

(௩௪)

கண்மணிமா லிகைபுனைந்தே யஞ்செழுத்துங் கணித்தாராய்
விண்மணியால் விடலுவக்கு மழகளிற்றின் முனமேவி
யெண்மணியே யொருகோட்டிக் கற்பகமே யெனுமடியார்
வண்மணியே யெனத்துதித்து மலரடிபோற் றுபுசென்றார்.

(௩௫)

ஆளுடைய பெருமானை யரவமெலா மெடுத்தணியென்
டோளுடைய சுந்தரனைச் சுடர்மூன்று நனிவட்கும
வாளுடைய மெய்யானை வருமறலி யுயிர்குழிதத
தாளுடைய வான்மநா தனைக்காண்பா லுட்புகுந்தார்.

(௩௬)

சொக்சலிநா யகர்பாதந் தொழுதுருந் தடிநீழன்
மிக்கபொன்னு லாஞ்சபைமுன் விரைந்தேகிக் கண்ணுற்றா
ரக்கரவா ரணியான்ம நாயகரை யப்போதத்
தககவாமே வியமகிழ்ச்சி யாமேயோ சாற்றவல்லமே.

(௩௭)

இருகணுநோக் குறவிடுத்தா நிருகைதலை மேற்குவித்தா
ரருகலிலா வரவோமென் றடுத்ததெது வாய்நவின்னார்
பெருகுமுரோ மஞ்சிலிரத்தார் விழிப்புனலும் பெருக்கினார்
வெருவழல்சான் மெழுகென்ன மிகவுடைந்துள் ளருகினார்.

(௩௮)

இந்நாளே பிறந்தபய மெய்தியநா னெனப்புக்ல்வா
நிநாளே பசுபோத மிரித்துயர்ந்த நாளென்பா
நிநாளே கண்படைத்த பேறெய்த நாளென்பா
நிநாளே யின்பமுதலி மெய்தியநன் னாளென்பா.

(௩௯)

அழுவாரு மழுதழுதாங் கன்பிறை பரவசராய்
விழுவாரு முடனெழுந்த மேனிபுரோ மஞ்சிலிர்ப்பத்
தொழுவாரு காக்குமறத் துதிப்பாரும் பலக்கடனின்
நெழுவாரு காமேயென் நிசைப்பாரு மாயினார்.

(௪௦)

இந்தவிதம் பாவுபுகீ நேற்றுதுத னைத்தரித்துப்
பந்தமிலா ரொருவாறு வெளிவந்து பணைதனிகுழந்
தந்தமிலாக் குருந்தடியா சாரியரை யடிவணங்கிச்
சந்தநட ராசர்முத லியாவனாயு முறத்தாழ்த்து*

(௪௧)

படைத்தளித்துத் துடைத்துமறைத் தருளிலெனப் பகரைந்து
முடைத்தலையிற் பலிகொண்டார்க் குடனிருந்து முடித்தருளி
யடைத்தவுல கத்தனைக்கு மாதார மாயெல்லா
முடைத்தனியோ காம்பிகைதன் நிருமுனமுற் றுருரவோர்.

(௪௨)

ஆங்குமுன முறைத்தபடி யகநெகக்கும பிட்டணைந்து
வீங்குபுகழ்த் திருவாத லூர்முன மேவினார்
நீங்குதலின் மகிழ்ச்சியராய் நெஞ்சருக நனிகொழுது
தேங்குபெருஞ் சிவயோகச் செழுந்தேறல் வாய்மடுத்தார்.

(௪௩)

அரிதுபுறம் போந்தொருசா ராச்சிரமஞ் செய்தமர்ந்து
பரியமிகக் காலங்க டொறுமபேணிப் போயதொழுவார்
விரிதினைத்தீர்த் தங்களெலாம் விருப்பினொடு படிதருவார்
தெரியமகிழ் வனத்தமருஞ் சிவக்கொழுந்தை புத்தொழுவார்.

(௪௪)

ஓயாத முயற்சியரா யிவ்வண்ண முறைதருகாண
மாயாத பெருங்கோத்தி மாணிக்க வாசகர்க்குச்
சாயாத வன்புடையார் தனுமாத விழாவெடுத்தா
ரேயாத வதுதரிசித திடுவாஞ்சை யுடையவராய்.

(௪௫)

ஆயவா ரோகணமுன் னலங்கவரோ கணமளவு
மேயவுலா விருபோதம் விளங்குறக்கண் டினிகேத்தி
நாயனார் குருந்தடியி னைவருநந் தரிசனமும்
பாயவிருப் புறப்பெற்றார் பெறப்படுவ தினியென்னே.

(௪௬)

எல்லாரு மிர்தவித மேத்தியா னத்தமுற்றுச்
சொல்லாருங் குருந்தவனச் சோதிபால் விடைபெற்றுச்
செல்லாரு கையிசுமார் தமயிருகை யுறச்சேர்ந்தார்
வில்லாரும் புகழ்ச்சுத முனியூசை மேற்கொள்வார்.

(௪௭)

அரியபுரா ணந்தாங்க ளறிபாக்கு விரித்துணைத்த
பெரியபுகழ் முனிவரனைப் பிறவருமா சனத்தேற்றி
யுரியமலர் கந்தமுத லுபகரணம் பலகொண்டு
விரியவருக கியமர்தி வீசேடமுறத் தாபித்து.

(௪௮)

பரசிவனே யிவனென்னப் பாவித்துப் பூசித்து
வரசன்மா னமுங்கொடுத்து முகமணுரை வழங்கியபின்
விரவுமவன் மாணாக்க ரனைவருக்கு மேதகவிற்
கரவிறுகி லாடிகொடைத் தொழினிரம்பக் கண்டதற்பின்.

(௪௯)

ஏற்றமிகு சூதமுனி யிருக்கைசெல வுய்த்ததற்பி
ஞற்றவவ னருளியவா றுன்மநா தனைக்கருனை
மாற்றரும்பியா காமபிகையை வாதவூர்ப் பெருமானைத்
தேற்றமுறச் சிந்தித்துத் தெளிந்துவாழ்ந் திருந்தனரால்.

(௫௦)

இத்தகைய புராணத்தை யெழுதுவோ ரெழுதுவிப்போ
ருத்தமமே வப்படிப்போ நுணமைபுறப் படிப்பிப்போர்
வித்தகமாம் பொருள்கேட்போர் கேட்பிப்போர் விளம்பிவர்கட்
கத்தமெடுத்த துதவிடுவோ ராகியமற் றனைவோரும்.

(௫௧)

இம்மையிலே பெருஞ்செல்வ மியையமனை மக்களொடுஞ்
செம்மைபெற வாழ்ந்திருந்திந் திரன்முதலோர் உதங்களெலாம்
வெம்மையற வனுபவித்தது முறறியபின் மேலாய
வமமையொரு பாலான்பொன் னடிமலர்சார்ந் தின்புறுவாரா.

(௫௨)

நோயடையா மிடியடையா நுண்ணியர்மே வியசபையின்
வாயடையார் தியசுண மனையடையா மாண்பிலலர்ச்
சேயடையா ரினும்பலவாந் திங்கடையா செறிதளிர்பூக
காயடையார் குருந்தவணப் புராணமது கற்போரே.

(௫௩)

புண்ணியமார் பெருந்துறைப்பு ராணததோர் கவிகற்றோ
திண்ணியவான் பெருஞ்சைவ சித்தாந்தச் செலவரா
யண்ணியசித் தாந்தசைவ மடைந்தின்ப நிலைபெறுவாரா
நண்ணியமுற றுந்தெரிவாரா நலமுணாக்க வல்லவரியாரா.

(௫௪)

துயவள மோக்குபெருந் துறைப்புரா ணம்பொறித்த
நேயமலி புத்தகமோர ளுறமனைவாய் நிலைபெறினு
மாயமனை பெருமனையா யளப்பரிய திருவடையு
மேயுபுன்றே வமமனையு ரெல்லையினு முறாதன்றே.

(௫௫)

உகக திருப்பெருந்துறைப்புராணம்

வே ழு.

வாதலு ரடிகளுக்கும் புருவனேற் படுத்தியவா வளஞ்சால் சாறு
பேதமிலா கமப்படியே நடந்ததுமுன் வைதிகத்தாற் பின்னாண் மாறிற்
ரோதவமை யாவதுதெய் வீகத்தா லுணர்ந்திந்நா னுறத்தா பித்த
போதமலி துறைசையெஞ்சப் பிரமணிய முனிவர்பிரான் புகழ்மேல் வாழ்க. (1)

தூயதிரு வெண்ணீறுங் கண்மணியு மைம்சொழுத்தஞ் சுரந்து வாங்க
வாய்பெருந் துறைவாழ்க வான்மநா யகர்வாழ்க வருள்குற் கொண்டு
மேயசிவ யோகபரா பணாவாழ்க வாதலுர் விமலர் வாழ்க
நேயமலி யம்பலத்து நடநவிலுங் குஞ்சித்தத்தா ணீடு வாழ்க. (௨௭)

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கககக.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிறம்பலம்.

அரும்பதுவரை

கடவுள் வாழ்த்து

க. மா - திருமகன், மோடு - பெருமை, ஆழைமுதுகு-மந்தரமலையைத் தாங்குதற்குத் திருமால்கொண்ட ஆமைவடிவத்தின் முதுகு. ஓட்டை, தற்கு- தனக்கு; (விநாயகமூர்த்திக்கு). அருச்சிப்பார - அங்கபூசை செய்பவர், என்பு ஆதி - எலும்பு முதலியவைகள். திருமாவின் அவதாரமாகிய கூர்மத்தைவென்ற விநாயகர் அதன் முதுகோட்டைச் சிவபெருமான் திருமார்பில் அணிந்தனரென் னும் புராணவரலாறு இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. இலவு - இலவம்பூ. எம்பெருமாட்டி. பார்வை - உமாதேவியாரின் திருக்கண; சூதிரன். இருக்குமுன்னால் - வேதமுதலிய நூல்கள். நமபெருமான் பார்வை - பரமசிவனுடைய திருக்கண; சூரியன். பல-பலாமரம். குருந்து - குருந்தவிறும்பு. நிலவு-பிறை. வினாயக்கடவுள் இதலத்தில் நிலவையுடைய சடைமுடியையும் வெயிலையுடைய திருமேனியையுமுடையராயிருத்தல இப்புது குரவாக்குடைய பார்வைகளிரண்டையும் இவா ஒருங்கே பெற்றிருத்தல் புலப்படுத்திய தென்பழ. மூத்தபிள்ளையிடத்தே தந்தைக்கும் இனையபிள்ளையிடத்தே தாய்க்கும் மிக்கவிருப்பநிகழ்வு மெனப்பதைக் கம்பராமாயணம், பிதிலைக்காட்சிப்

படலம் ௧௨௦ - மசெய்யுள் முதலிய வற்றிலுள்ள அம்பாடன் கதையாலும், மூத்தப்பிள்ளையிடத்தேமட்டும் தந்தைக்கு விருப்பம் நிகழுமென்பதை, “முத்தமகனிடத்தாராவ நெடுந்த பிதாமகற்கே முதிரும” என்னும் விநாயகபுராணச் செய்யுளாலும் அறியலாகும். லத்தில திருக்கோயிலின்றியே எழுந்தருளியிருக்கின்றனா.

க. கக்க ன்! வினாயகேட்டு. அகல மறை - விரிவான வேதகதின். மேகக் கவினாய - மேகம்போன்ற அழகையுடைய திருமாலே! மகச்சாலையின் அகல் - யாகசாலையினின்றும் நீங்குவாயாக. தஞ்சி இங்ஙனம் கூறியதை, கந்த புராணம், தஞ்சி புத்தரப்படலத்தாலுணராக. கணிப்பு - அளவு. புக்கு-புக்கு ஆய அகன அமாந்து அவ்வின் முதலாளாய - ஜராயகின்ற உள்ளங்கனதோடும் எழுந்தருளியிருந்து அகரவியாடைய முதற்பொருளாயினாய. மிக்க விநாயகன் எனவும் இக்கவிநாயகன் எனவும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க துள்ளு-வருகின்ற இடையூறு, என் என்பது இன்மைப் பொருளில் வந்தது.

க. வண்டு அகம பாய - வண்டுகள் உள்ளிடத்தே பாயப்பெற்ற, கவுத்துவப்போ லா பாறு - கௌஸ்பது

மணியாகிய ஒரு சூரியனையணிந்த, மாற்பான் - திருமால். கார் - அன்பு. ஆர் - நிறைவு.

டு. அருவம் - அருவத்திருமேனி. உருவம் - உருவத்திருமேனி. ஒரு தோன்றல் - சிவபெருமான். எனல் - என்று ஆகமங்கள் கூறுதலை. நாதம் - நாதத்தவம். அமர்தற்கு - அருவத்திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருத்தற்கு. மேய - அருவத்திருமேனியுடன் மேவிய.

சு. அரை - திருவரை, ஓர்எண். கால் - பாதம், ஓர்எண். காற்புலி - வியாக்கிரபாதர்; காலாற்புலியென்க. ஒருபாம்பு - பதஞ்சலிமுனிவர். மேக்கு - மேலிடம்; சடைமுடியில். திரை பயம் மாது - அலைகளையுடைய நீர்வடிவமாகிய மாது; கங்காதேவியார்; திரையையும் அச்சதையுமுடைய முதுமகளென்பது மற்றொருபொருள். அலைஇ - அலைந்து. கிழக்கு - கீழிடம், கீழ்த்திசை. இளங்கன்னிகை - சிவகாமியம்மை. இதில் முரண் தொடையமைந்திருத்தல் பாராட்டற்பாலது.

எ. மாறு - கைமமாறு. உடல் வளம் - உடம்பிறகேயுரிய வளம். மின் முன் ஊறு - மின்னல் முதலிய இடையூறுகள். இடையீடு - இங்கே சிலகாலம் பெய்யாதிருத்தல் உயிரகள் வளமேயி. நடம் - தாண்டவத்தை. பெற - உயிர்கள் பெற.

அ. கரியவன் - திருமால். அவன் மனைவி - பூமிதேவி. வாதஜூர்ப்பெரியார் - திருவாத ஜூரடிகள். சிவபோகமாகியவன்.

க. நூலளவை - ஆகமப் பிரமாணம். ஒருவருக்கா - திருவாதஜூரடிகள் பொருட்டி. தலைச்சாதது - தலைக்கட்டு; தலைப்பாகை. உரிய ஒருபரி - வேதமாகிய குதிரை.

கடு. கழுவாய் - பிராயச்சித்தம். அன்றிக்கழுவாய் வேறின்று என்னும் மறைக்கு. வாள்கைக்கொண்டு அறுத்துச் சிதையச்செய்து; "செருக்கொ

டுஞ்சிவ கிந்தைசெய் வார்க்கிலை தீர்வு" என்னும் பிரபுலிங்கலீலைச் செய்யுளைப்பார்க்க.

கக. அஞ்சு - ஞானேந்திரியங்களைந்தும். பிறகருவி-வேறு ஆபுதங்களை. நஞ்சு - விஷத்தை. மால் களிற்று - கயமுகாசுரன். திங்கட்பிஞ்சு - இளம்பிறை; "மாமதிப் பிஞ்சுமினா தேர்குயிற் குஞ்சுமுயிர் வாய் மடுத்தி துண்டொழிவதே" என்பது மதுரைக்கலம்பகம்; அஃ. களிற்றை மாட்டி.

கஉ. புரமுதல் - திரிபுரம், காலன், காமன் முதலியோர். புகழ் - புராரி, காலகாலர், காமதகனர் முதலிய திருநாமங்கள். யானை - கயமுகாசுரன். அதனொடு - அப்புக்கழோடு. ஊர்தி - வாகனம். கயமுகாசுரனே விராயகக்கடவுளுக்கு வாகனமாயினென்பது புராணவரலாறு; "அத்திக்கிரங்கியநுள் பதித்தூர்த்த வகத்திய வாரணமே" என்பது மாயூரபுராணம். முன்னோன் - விராகர். பரவுற - கொண்டாட. சூர் - சூரபன்மன். அவற்றோடு - புகழோடும் வாகனத்தோடும். கேதனம் - (கோழி) கொடி. மருந்து - சிவபெருமான்.

கச. முறையே அவற்றிரு எதிர்மறை - குறுமை, நெடுமை, இழிபு, உயர்பு. என்மை - எளிமை. அரம்பாதாளம். என்னும் - என்று பெரியோர்களால் துதிக்கப்படுகின்ற. பெரியகடலைச் சூசமித்தமையின், நெடுமையைக் குறுமை செய்தலும், குறிய தமது வடிவப்பொறையால் தெனறியையைச் சமமாகும்படி செய்தமையின், குறுமையை நெடுமை செய்தலும், மிக்ருயாந்த விர்தமலையை அடக்கினமையின் உயர்பைஇழிபாக்குதலும் திருக்குறளால்தில் திருமாலேச் சிவமாக்கினமையின் இழியை உயர்பாக்குதலும் வெளியாயின கடு. பாலே அளவில்லாத நாளானது. ஆன் - பசு. தொழுவியர் -

இடைச்சியரை. பார்த்து உவந்த. மா
ல். கண்ணிரான். அளவில்லாத நா
ண். ஆன்-ரிஷபதேவர். அளவு - கல
ந்த. தூலளவு ஒருதூல் - பலதூற்
பொருள்களும் கலக்கப்பெற்ற ஒரு
தூல்; தேவாரம். *நோன்மை யானை
-வன்மையையுடையவரை.

கக. பாலிடை - பாற்கடலி
னிடத்தே. தூலிடை - தூல்போன்ற
இடையையுடைய உமாதேவியாரை.
ஒர்பாலவர்-சிவபெருமான். பாலிடை
நஞ்சும் - சைனர்கள் பாலிற்கலந்து
கொடுத்தவிடத்தை.

கௌ. உந்தி - கடல், ஆறு. மால்
-இராமர். திருவையாற்றி, ருக் செல்
லுணையிற் றாலிரி வழிவிட்டமை இங்
கே அறிபற்பாலது.

கஅ. இந்திபம் ஒன்றற்கா - நேத்
தேந்திரியத்தால் தரிசிக்கும் பொரு
ட்டு. முருத்தன் ஏமாற. ஐந்தும்
- ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும்.

கக. ஆத்திமுடி - ஆத்திமரத்
தின் அடியில். பட்டையிலலா ஆத்தி.
ஆதி; சிவலிங்கப்பெருமான. திக
முடி ஆவீன்பாலை ஆட்டி. பொல்
லாத தியக்கமுள்ளது. அடி - தந்
தையின் பாதத்தை. ஆத்தி - ஆபதி;
உமாதேவியார். ஆத்தன் - ஆபதன்.

உ௦. செயற்கருஞ்செயல் - மாத

சொன்னருளால் இளமை துறத்தது
முதலியன. பரிவு - அன்பையுடைய.

உக. குரவருளொருவன். உமாபதி
சிவாசாரியார். அவீரகூரியதை, தீரு
தேவோண்டர் புராணவரலாற்றில்,
சு௦-ம் செய்யுளில் வந்துள்ள, “தொ
ண்டர் சீர் பரவவல்லார்” என்பது முத
லியவற்றாலுணர்க.

உஉ. தில்லைமூவாயிரவர்களைப்
போல் இவர்கள் இத்தலத்தில் ஸ்வா
மியைப் பூசிக்கும் குழாத்தினர்.

உங. எழாவகை - மனம் எழாத
படி.

உச. இறையில் - இறைப்பொழுதி
ல். அவை-மறையோதல் முதலியவை

உடு. வந்து இவண் யாம் உறை
வாம். இந்தத்தலத்தில் நந்தி தேவர்
இவர்.

உசு. ஆவதெறையில் தோன்றி.
மாமலம் - ஆணவம். அடியை முடி
யிற் செறித்த;

உஎ. உணவு உதவுவே னென்று
புகன்று இருக்கினேன். சிபாதவினைவு.
பசுஞானம். ஆரியன் பீசிக்கவுண்பான்
என்பதை “அந்த மொன்றில்லா வான
ந்தம் பெற்றேன யாதா றி பெற்றனை
யென்பால்” என்னுந் திருவாசகத்தால்
அறிக.

அவையடக்கம்.

உ. தருதி என்ன - தருவாயெ
ன்று சொல்ல. புலம் - அறிவு.

ங. கிறி - வஞ்சனை. ஒருவா-சாக்
கியநாயனா. கஜம்-கலையும். மேனி
ஏற்றதை.

ச. நிலையது=நிலையது - நிலை
தது. என்னின் உலைவு இல தெய் -
எண்ணெய். வேறென்று - கணம்புல.
தலை விளக்கு எரித்து உயந்தாரா - கண
மப்புல்லநாயனா.

டு. மணிமணி யாகத்தோன்றும்
வாராததை - திருவாதவூரமகளுடைய
சொற்களை. வறிய சொல் - பொரு

ளில்லாதசொல். உற்கை - விண்வீ
ழகொள்ளி; வானம் விலக்கும்;
வாவி போகரும்.

க. மூவா - பிரமன் முதலியமும்
மூர்த்திகள், சைவசமயாசாரியர். மு
டிவில் இன்பு

எ. மறையினும் - உருபுகள் மறை
ந்தாலும் * அந்த முறைதவறிய தொ
கை - உருபுகள் மறைந்தபொழுது
வேறு பொருள்படும தொகை.

ஃ. முடிய - முற்ற. மெய்ஞ்
ஞானம் - மெய்மமையாகிய அறிவு
தூற்பொருளை. பதி பசு வென்னும்

இரண்டனுள், பதி உணர்த்தும சித்து; பசு உணர்த்த வுணரும் சித்து. கொடியது என்றதற்கு எனது வங்கு என்பது தோன்றுவெழுவாய்.

க ஞானம்நாத ரென்றன்றிப் பொதுப்பட ஆன்ம நாதரென்னுந் திருநாமத்தைக் கொண்டிருந்தவின், ஞானமில்லாத என்னையும் ஆட்கொண்டிருளுவாரென்றபடி. நாவலூரா - சுந்தரமூர்த்திகளையான், வெண்ணெய்.

திருவெண்ணெய் நல்லூர். அன்று - அடிமையாலையைக்காட்டி ஆட்கொண்டகாலத்தில். 'அருச்சுனை பாட்டே' என்றதை, "மற்றுநீ வன்மை பேசுவென்றென்தன்னுந் நாமம், பெற்றனை நமக்கு மன்பிற்பெருகிய சிறப்பின் மிக்க, அர்ச்சுனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச், சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்" என்னும் திருவாக் காலுணாக, (பேரிய. தடுத்தாட். ௭0)

திருநாட்டுப்பதலம்.

க. சிமிழ்க்க - கட்ட - மேக்கும கிழகும் - மேலிடத்தும் கீழிடத்தும்; சுவர்க்கத்திலும் நாகத்திலும். பவம் - பிறப்பு.

உ. குல் - கருப்பம். தலம் - திருப்பெருந்துறை.

ங. படியகத்தில் - பூமியில். அவிரும்படி - விளங்கும்படி. அரும்பு அன்பாற அடி - உண்டாகுகின்ற அன்பாகிய ருதன்மையையுடைய. ஒருவர் - வரகுணபாண்டிய தேவர். தன்னென்றது பாண்டிய நாட்டை. செய்தன்று - செய்தது.

ச. குமரி - கன்னியாகுமரியாறு. பொருளை - தாம்பிரபர்ணி. வெண்குழினை - வெள்ளாறு. என்று, எண்ணிடைச் சொல். இங்காட்டில் குமரிமுதலிய ஆறுகள் நான்கு அறமுதலியநால்கைப் பொருள்களாகவும் விளங்குகின்றன.

இ. வலன் - வெற்றி. வறப்பவென்ற அடியையும் முகிலை வென்ற முடியையும் உடையதாகிய குலநகா - திருவால்வாய் கோண - மாறுபாடு, ஐ அசை.

ஈ. கம்பம் - நடுக்கம், குரூ லுண்டாகியது. வம்பு - கச்சினை. பாணை - தெய்வயானை. ஓரூன்று திருப்பரங்குன்று. நமமுடைய பந்தகதை அறுப்பவன் - முருகக்கடவுள். உப்படலத்துள்ள சசு - மபாடலைப்

பாக்க.

எ. அடிப்பிணிப்பு - கல்விலங்கு. முன்பு உக்கிரபாண்டியராற் சிறையிடப்பெற்றமையின், மேகங்கள் அஞ்சின. சந்தம் - அழகு.

அ. பருவரை - பொதியில்மலை.

ஈ. சரியையாதி - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். சனைத்தெவ்வை - பிறப்பாகிய பகைவனை.

ஈ0. இது, திருக்குறளில், நாடென்னும் அதிகாரத்தாள், "தள்ளா விளையுள்", "பெருமபொருளால்", கேடறியா" என்னும் பாடல்களின் பொருளைத் தழுவியவந்தது.

கக. துறை - வழி. முறை ஒலி - முறையான புகழை. புகழு என் சொற்றாம். மறை ஒலி படு - வேதங்களின் முழக்கங்களு உண்டாகுதற்குக் காரணமான.

கஉ. சுரும்பு அலகல். உருப்பம் நீங்கு - வெம்மை நீங்கிய. இந் திரைப்ப பருப்பதம் - ஒரு சிவஸ் தலம்.

கங. வேந்தன் - இந் திரன். கூண்ட - திரண்ட. முடியைச்சிதாத்தது, இந் திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். புகழால் நீண்ட நாடு - பாண்டி நாடு.

கடி. தருப்பம் - ஒருவகைத்தீக் குணம்.

௧௫. வேலை - கடல். வகைநாயகன் - பைர்வழந்தி. மேனியை. வாணர் - தேவர்.

௧௬. இனையவன் - உபேந்திரர், திருமால், மகள்-பூமிதேவி. இடி பாம்பை அஞ்சச்செய்யும்.

௧௭. யருவம் ஆறு - கார்முதலியவை, பொருவ ஒன்றும் இவ் அருள்-ஒத்தற்கு யாதொருபொருளும் இல்லாத அருள். செம்மல் பொழிந்தென.

௧௮. வள்ளியர் - வணமையை யுடையோர்; அவர்திரும் - கைம் மாறு கருதாமற் கொடுத்தல். ஒளித்தன்று - ஒளித்தது.

௧௯. 'நம்புனலெலாம்' என்பது முதலியன கடலின் உட்கோள். உண்டவன் - அகத்தியமுனிவர். பெ.தியில் அவருக்கு இருப்பிடம். ஆபி, எழுவாய். கவித்திரம் - கவிழ்க்குந்திரம்; பொழியுவிதம்.

௨௦. நாணமுற்றோர் விளப்பர். அகை - வருததம். அவித்தது விளர்த்தன.

௨௧. கலுழி - காட்டாறு. வனம் சா தரை - முல்லை. ஓடை - நீண்டள்ளது; கீரலை.

௨௨. கயிரவப்பகை - சூரியன். குறள உ - குற்றியலுகரம்.

௨௩. மாட்சி ககெகும்.

௨௪. அடுத்ததை - அடுத்தது, ஐ - சாரியை.

௨௫. உடலுழி - பிராரததுவும், ஊறறம் - ஊறுதல்.

௨௬. வாரி - கடனீரை. மழை - மேகம். தளிப்பணி - ஆலயப் பணிவிடை. வேமடிடையான் - வேபப மாணையுடைய பாண்டியன்.

௨௭. நண்பகல் - நடுப்பகல். உதித்து - தோன்றி.

௨௮. மாயகாரியப்பொருள்கள் - மணி, பொன் முதலியவை. நவிலொண இன்பமாய வான் பயன் - முததியின்பம்.

௨௯. படமாடம் - கூடாரம்.

விசிகயிறு - இழுத்திக்கட்டியகயிறு. ௩௦. கவுணியர் - ஞானசம்பந்தர், தகைபோல் திகைத்த.

௩௧. ஐந்தினைவளம் - குறிஞ்சித் திணை முதலிய ஐந்தினவளம்.

௩௨. வரை பயந்தவன் - உமை, மான்மகள் - வள்ளி நாயகியாரை. வரை - கிரைளஞ்சுகிரி. சேய் - முருகக்கடவுள்.

௩௩. பஹுரு - பலமாங்கள். வேங்கை மலரும், செண்பகமலரும் வண்ணஞ்சுவை.

௩௪. போகட்டு - போட்டு. இளைவு இல்லா - வருந்துதல் இல்லாத. தரம் தெரிபாதவாகள் இழிந்ததை உயர்ந்ததாகவும் உயர்ந்ததை இழிந்ததாகவும் எண்ணுவார்கள்.

௩௫. கவணில் மணியைவைத்து, குரல் - (தினை) கதிர். ஒருபக்கத்துக்கயிறு அற்றகவணிக்குப் படப்பாம்பு உவரை.

௩௬. நெள - ஓ - ம் குரங்கி - சந்திரன்; மனையுடையவன் என்பது பொருள்; குரங்கை யுடையவனென்பது மரமொரு பொருள்.

௩௭. தெளித்தநகு - தெளிவித்தாற போல. அடையுடுப்பா - தழையாலாகிய வுடையை உடுப்பார்கள்.

௩௮. பிறையின் கோட்டினால் உடைந்த தேளடை. மது அருவி - தேனருவி. இது செந்நிறமுடையது - யானையின் டாடம் - யானையின் மதம். இது கருநிறமுடையது.

௩௯. மந்தி - பெண்குரங்கு. கடுவன் - ஆண் குரங்கு. அதில் - அவ்விடத்தே. மற்றொன்று - வேறோர் ஆண் குரங்கு; மூது - உருமை. இவள சுக்கிரீவன் மனைவி. கவியிரண்டு - வல்லியும் சுக்கிரீவனும்.

௪௦. கயமுனிக்குலம் - யானைக் கன்றின் கூட்டத்தோடு. கணம் - கூட்டம். ஆறை - பாறை. தினைக் குரல் - தினைக்கதிர், மறம் - வீரம் - எயின்குடி - வேடக்குடி.

௪௧. கடமை - ஒருவரை விலங்கு.

காளத்தியார-காளத்தியிலுள்ள சிவ பெருமான். இவர், இறைச்சிகளைத் தேனிற்றோய்த்துக் கண்ணப்பரிய னா அருதத் உண்டருளியது இங்கே அறிதற்பாலது.

சஉ. யானைக்கோடுகளில் முத்து ண்டென்பர்.

சங். பிண்டியந்தளிர் - அசோகத் தளிர், ஆரம் - சந்தனம், இரத் தல் தலைவர்களின் தொழில். கொள் வார் - கொள்ளும் தலைவியர்கள்,

சச. ஏறும்பும் அல்லாத உயிர் களுமாகியயாவும். குறும்பலாவுடைக் குன்றம் - திருக்குரலுத்தள்ள திரி கூடாசலம். இது, பாண்டிநாட்டி லுள்ள கசு தலங்களுள் ஒன்று. தெறுநின்றமரகளையும் ஆயிரம் வர யினையுமுடையவன் - ஆகிசேடன்.

சதி. வானமேவிய வாழ்க்கையர் .தேவா, புளிஞர் - வேடர்கள். கொ ண்குன்றம் - பிரான்மலை. ஏனம் நாடொணர் - ஆதிவராகத்தால் தேடி யறியப்படாத சிவபெருமான். ஆவரு ஞாலம் முன்கூட்டி யிருப்பின் - அவ் விடத்தே பூமி, அந்தரிக்ஷம் சுலர்க் கம் என்னும் மூன்று இடங்களைக் கா ட்டி எழுந்தருளி யிருப்பாராயின். இம்மலையில் பூமியிலிருந்து மூன்று சிவசூரதிகள் உள்ளன, மாணம் - பெருமை.

சக. குரகுரபன்மன். இறை வன் - முருகக்கடவுள். யானை தோள் - தெய்வயானையாருடைய தோளை. திருப்பரங்குன்றம், தெய் வயானையாரை முருகக்கடவுளமணஞ் செய்தருளிய தலம்.

சஎ. மான் - மாரீசனாகிய மானை. வாளியால் தபுத்தானெனினுள்ளன்க. மான் உருத்தமூஉம் - திருமகளாகிய மானின் வடிவத்தைத் தழுவிய. திரு மகள் மான் வடிவமுற்றிருந்ததை கந்தபுராணம் வள்ளிநாயகியா திரு மணப்படலத்தால் உணர்க. மாலை - திருமாலை. மான் உருத்தகான் - மா ன்கள் அழகு பெற்ற காடாகிய

முல்லை நிலமானது.

சஅ. ௧ வனம் - துளசி. துளசி யால் திருமாலுக்கு மயக்கம் நீங்கின மைகந்தபுராணத்தால் அறியப்படும். மீப்பாய - மேலைப் பரவிய, படாந்து - கிணந்து. அவண் - அவ்விடத்தே.

சக. தேரிலுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள் சரக்கொன்றைப் பூங்கொத் திற்கு உவமம், மதலை - கொன்றை. கூவிலம் - வில்வம். ஒதிமம் - அன் னம். இப்பறவை மருதநிலத்திற்குரிய து.

சூய. மூவகைத்தொழில்-படைத் தல் காத்தல் அழித்தல், இடைத் தொழில்-காத்தற்றொழிலை, தேவன் - திருமால், ஆவயின் - அவ்விடத்து. தோழம் - பசுக் கொட்டில், தீவு - இடங்கள். பரப்பிச்செறிவாளன்க.

சுக. புதல் - சிறு தூதுகள். கலை யத்துப் பால்பாயுமோதை - பசுக் கறக்கும் ஒலி.

சுஉ. முளிபடே - காய்ச்சப் பட்டு, பெருகு - தயிர். வெருகு - காட்டுப்பூனை, யந்திரம் - வண்டி முதலியவை.

சுக. வேயங்குழல் - புல்லாங் குழல். ஏறு - இடபம். பணிதத - குளிர்ச்சியைச் செய்த. மௌவல் - முல்லை. வில் - இத்திரவில், தொழிப்பு - முழக்கம், தனித்தமங்கையர் - கணவனை விட்டுப் பிரிந்தோர். மகளிர் தனித்திருத்தல் முல்லைக்குரி ப்பொருள். இருக்கை சாய இருத் தலைக் கெடுக்கின்ற.

சுச. கணையரும்பிட - பற்களைப் போலவே தோன்ற. குழல் கனிந திட - கூந்தலைப் போலவே பழுக்க. களவு - களாச்செடி.

சுசு. குறும்பொறைநாடர்-முல்லை நிலத்தலைவரின். இயிலுகருத் தோ ளிணையுயர்ந்தன, கொங்கைகட்டு அவை ஒத்தன என்று சொல்லும்படி.

சுசு. இறுங்கு - சோளம். முற் கம் - பயறு. கோத்திரவம் - வரகு. புல் - கம்பு. கானகத்தில் வரைநனை

னிய வென்ன,

இ௭. குருந்து - குருந்தமரம்.
தூர்வை - அறகு. ஆனின் ஐந்து-
பஞ்ச கவ்வியம், இன்களம் பழம் -
இனிய களாப்பழம்.

இ௮. பூவை - காயா.

இ௯. நானம் - புழகு. தானப்
பேரரசு - இத்திரன், வான் அப்பு ஏர்
முடியாய் - ஆகாய கங்கையை அணி
ந்த சடைமுடியை யுடையீர், கான
ப்பேர் - காளையாரா கோயில்,
புறவம் - முல்லைசிலம்.

சூ. ஆடானை - திருவாடானை,

சூக. புத்தூர் - திருப்புத்தூர். இத்
தலத்தில் பிரணவம் தன் பொருள்
சிவபெருமானே என்பதை அறிவிக்க
வேண்டித் தவம்செய்து கொன்றை
மரமாகச் சிவபெருமானுக்கு நிழல்
செய்கின்றது என்பது புராணவா
லாறு.

சூ௨. அகரு - அகில். ஒருவரை -
பொதியில் மலை. வாரி - கடலின்,

சூ௩. குறள் - பூசும்; குண்டோத
ரன். நீர்நகை - தண்ணீர்ததாகம்.
அழைத்தவாறு - அழைத்தபடியே.

சூ௪. செங்கையின் ஆடலகொண்
டார் - திருவாதிரை நாளில் தாண்ட
வமாடியருளிய சிவபெருமானது;
கையால் ஆடல் கொண்டாரென்பது
மற்றொருபொருள்; "செங்கையாட்டி
றா" (கைமீசு.) என்றா திருநாளைக்
க்காரோணப் புராணத்தும், வெள்ள
ளாறு - தென்வெள்ளாறு.

சூ௫. மதகின் ஊடு. வெள்ளம்
காட்டிற்றது

சூ௬. கொள்கைக்கு - கொள்ளுத
ற்கு.

சூ௭. சாதி - கள், ஐராதி. பழையர்
- கள்விற்போர், மூவா - பாசாராமன்
முதலியவர். அலம் - கலப்பை -

சூ௮. ஏர்க்கால். நதம் தக - இரு
ணையொப்ப. தாமுவு உயாடி. முட்
கோல் - தாற்றுக்கோல்.

சூ௯. புரத்தல் செய்பவன் -
திருமால். பாங்கு - அழகு. முன்

வா நடக்கும் உறு விளாப்படைச்சாலை
மாய்க்கும் தரத்தது பின் ஏர்.

சூ௧. குறிகொள்ளும்பகடு - குறித்
துக்கொள்ளும் எருமைக்கடா. காஞ்
சில - கலப்பையின. ஊழ்த்தல் - பத்
னழித்தல்.

சூ௨. தழைதரல் - செழித்தல்,
தழைகளைத்தருதல். கங்கு - வரம் பிண
பக்கம், பழையது ஈது அகரு (அகில்)
தேய்த்தபான்மையது.

சூ௩. கரம்பு - தரிசுசிலம்.
அவல் - பள்ளம், பரம்பு - ஒருவ
கைப்பலகை. தோடம் பாரியநா
ளில் - தோஷம் நீங்கிய நாளில்.
வரம்பு - வரப்பு, அளவு. நிரப்பு -
தரித்திரம்.

சூ௪. சேய் - பிள்ளை. விலங்கு
று - விலகாத. குலம் - கூட்டம்,
உயர்வு. கூழ் - பயிர்.

சூ௫. நாறு - நாற்று. விழைய -
ஒப்ப.

சூ௬. பிழி - கள். "மீன்கணி
ளவுமவெற் றிடங்க ளினமையால்"
என்பது சிந்தாமணி. ஆற்றுக்காலா
ட்டிமார் - உழத்தியர். நாற்றுக்களை
ச்சாய்க்குது நடுவது மரபு. சாய்வு -
மெலிவு. நிமிர்நதவை, நாறுகள்.

சூ௭. சரோருகம் - தாமரை.

சூ௮. களைகளைக் களையும் காலம்.
தளை - வயல். விளையும் நட்டையை.

சூ௯. 'சிறியபனையெனினுமே' மபு
த நேற்றா, பெரிதும் பிழைபாடுடை
யாரா' என்பது, நீதிநெறிவிளக்கம்.
அல்லார் - பகையை ஒம்பியவா. தாம
ரைப்பூ திருமாலின் உந்தியாயும். நள்
ளா - நட்புக்கொள்ளாத, ஒவ்வாத.

சூ௧௦. தோட்டி - அங்குசம் வெள்
ளம்பல் - ஒருவகைமல்லா, வெள்ளை
யானை. கை எவால் - கையாகிய பா
ணத்தால். தாமரை - ஒருவகைக்
கொடி, தாவுகின்ற மரையென்னுமிரு
கம். புல புறகள், புலி. அங்குரி - பாத
மீ அழகியமலை.

சூ௧௧. புண்டரீகம் - வெணடாம
ரை. கோகனகம் - செந்தாமரை.

கரைகின்ற - சொல்லுகின்ற. கொடிய-கொடிகளாக உள்ளன, கொடுமையையுடையன.

அஉ விண அமைபவர் - தேவர். சூர் - சூரன். பயிர் - நெற்பயிர். பிணைத்தல்-கிளைத்தல். கழைகொல்-மூங்கிலோ.

அங். வயிர ஈட்டிபோலும் தோற்றத்தைக்காட்டி வெளிப்பட்டு. மதிவிகெகிர்-சந்திரிகை. கிரிரச்சாய்ந்த.

அச. கொல்லரம் - கொல்லனது அரம். கொடுமையிறை இரும்பு - அரிவாள். சொல் - நெல். தூர் - அடி. விரிந்து - கட்டி.

அரு. பிணையல் - பிணைத்தல்.

அசு. ஊர்தரும் இறைவன் - யமன். கடா, எழுவாய், வை, பலரலம் - வைக்கோல்.

அஎ. ஆதில ஒன்று கொற்றவன் கொளக்கொடுத்து. தொன்று - பழமை. ஆர்ப்பு செய்யும்.

அஅ. கழை - கரும்பு. வடிக்கும் சாற்றை. அரிசனம்-மஞ்சள். புழைமனம்-உள்ளீட்டில்லாத மனம், உழைமான்.

அஃ. இறை - சோமசுந்தரக்கடவுள். ஆடல் எட்டெட்டு - சுச திருவிளையாடல். எவர்க்கும் - எல்லா மூத்திகளுக்கும். முந்தி முனைத்தமை. "முனைத்தானை யெல்லாகரு முன்னே தோன்றி" என்னும் திருவாக்கால் விளங்கும்.

கௌ. பொன் பேரல்வாள்-பொன்னையாள். வண்ணமாலை எவராகக் கொண்டவா.

கக. எட்டை அகத்தே கொண்டதாய எடகம்-திருவேடகம். முன்-முதலிய தலங்கள். கூடிய அகங்கொண்ட. மென்பால - மருதம்.

கஉ. கடலுக்கு நதிததியென்று ஒரு பெயருண்டு.

கங். சுறாமருப்பு - சுறாமீனுடைய கொம்பு. கோட்டினின்றும்-அக்கொம்பினின்றும்; சுறாமீன்கொம்பில் வருணைப்பூசிப்பது நெய்

தனிவந்தார் மரபு. திருவம் - செல்வத்தை.

கரு. படநற- துன்பமுற. பகன்றை- புலிநகக் கொன்றை. இதன் பூவிற்குத் துண்டில் உவமை.

கசு. இறையவன் - பரமசிவன். மொய்த்த பலவகையான புலால் நாரற்றம் மாறும்படி.

கௌ. பிணைவைப்பு - குறிஞ்சி. முல்லைவைப்பு - முல்லை. நீலம் - கருங்குவிளைப்பூ; இஃது ஐந்து பாணங்களுள் கொலைப்பாணம்.

கஅ. துகிர்-பவழம், நாகங்கள்-புன்னைகள். புன்மையடைமொழி, 'புன்னாகம்' என்னும் பெயரில் உள்ள தாகக் கொள்க.

கக. ஆர் ஒலி - நிறைந்த ஒலி. நாவாய் - கப்பல், நாவையுடைய வாய்கள்.

கௌ. முண்டகம் - தாழை. உல்லம் - ஒருவகை மீன்.

கௌ. நன்கு அல்லது - தீயது.

கௌ. மருநிலம் - பாலை. உமணர் - உப்பின்போர், உப்பின் ஓங்கல - உப்பின் குவியல்.

கௌ. கடலாலும், கேணியாலும், கிரணியை.

கௌ. கொற்றி - தூர்க்கை.

கௌ. மாலை - இயல்பு. வேலையில, விற்றற - விற்றையுடையது.

கௌ. ஈந்த - ஈசநதோகை. குரமபை - குடிசை. புன்னாவர் - மறவா. வீந்தை - வீரலகம். நீரமையராய் வாழ்குவா.

கௌ. இறுகரா - பாலேதிலமாக் கள. புற - துதுணம் புற.

கௌ. சச்சுரம் - பேரிந்து. பாடலம் - பாதிரி. தொடுதல் - தோண்டப்படுதல்.

கக. இவா சம்பந்தம் - ஏறும் சம்பந்தம். வேப்ப மாலை பாண்டியர்களுக்கு உரியது. அந்த நாயகன் - பாண்டியன். பூர்வரகுணபாண்டியதேவா திருவிடைமருதூரில் வேப்பங்களிகளைச்சிவலிங்கங்களாகப் பாவித்தது

அம்மரங்களுக்கு விதானம் கட்டுவித்த அருமைச்சரிதை இங்கே அறியத்தக்கது; “வேம்புகட் கெல்லாம விதான மளிதகம்” என்பதனாலும் அறிக; இது, திருவிடை மருதூர்மும் மணிக்கோவை.

ககஉ. “எருவை - கழுஞ். பொருள் கருத்தறப்போமவா - பொருள் வயிற பிரியும் ஆடவர். செலவு அமுங்குவிக்கும் - வருத்தச்செய்து, செலவுதலைத் தடுக்கும். கெட்டராககன - கீண்ட பாம்புகள். புரி - வைக்கோற் புரி.

ககங. கன்னிகாரம் - கோங்கு, பஞ்சிகள் - பஞ்சுகள்.

ககச. உறந்து - மிகுந்து. பாலைகள் - பாலை மரங்கள். இப்பழங்கள், உண்பவர்களின் உதடுகளை ஒன்றோடொன்று சேரும்படி செய்யும். அதரம் - கீழுதடு. ஒட்டம் - மேலுதடு.

ககரு. மால் அயன் நாடியது, அக் கொம்பிலையை முன்னின் இகழார், மயக்கம் - கல் பு.

ககசு. பாகல் - பலர், கறி - மிளகு, கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி.

திருநகரப்படலம்.

க தேச - ஒளி. வீசுதல் - கொடுத்தல். வீண்டு - திருமால்.

உ. பொலி பெருந்துறை.

ச. பாடும் எல்லை - கொண்டாடப்படுகிற தலத்தின் எல்லை.

க. விமானம் - தேவாக்குரியன.

உண்ணு - உண்டு. அளி - வண்டு.

எ. மதிசெய் - சந்திரனை யொத்த. வெள்ளை நதி - வெள்ளாறு.

கூ. ஆசை - விருப்பம், பொன். வெறுக்கை - வெறுப்பு, பொன்.

கப சிறுதுறை - சிறுவழி.

கக. குரவு - ஆசிரியத்தன்மை. புரவு - காத்தல். குரவு ஏற்று.

கஉ. கதி - முத்தி.

கங. மணி நிறத்தவன் - நிலமணி போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால். படலை - மாலை.

கச. அவை - அம்மாங்கனிகை.

உக.

குறிஞ்சியும் முல்லையும் மயங்கினமை கூறப்பட்டது.

ககஎ. ஆன் குழக்கன்று - பசுவின் இளங்ன்று. அவலகம் - பள்ளத்தினிடத்தே. உலகெடுத்தச் சொல்லுவது, “பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது” என்னும் பழமொழி. முல்லை மருதங்களின் மயக்கம்.

ககஅ. முண்டகம் - தாமரை, தாழை. தையல் - அழகு. புதுக்கடி - புதுமணம். மருதம், நெய்தல் இவற்றின் மயக்கம்.

ககக. வயலைக்கொடி. - பசிலைக்கொடி. நெடி - ஒருவகை வண்டு. பூவை - காயாமரம். இதற்குத் திருமால் உவமம். நெய்தல், மருதம், முல்லை இவற்றின் மயக்கம்.

கஉ0. வேழம் - யானை. ஆன் - பசு. இடல் - இடுதல். மதுகத்தலர் - இருப்பைப்பூக்கறை. உரல், கரும்பு மருத்திற்கும், யானை குறிஞ்சிக்கும், பசு முல்லைக்கும், இருப்பை பாலைக்குமுரியன. இஃது, ஐந்திணைமயக்கம் கூறிற்று.

கக. திரையலின் கொழுந்து - வெற்றிலைக் கொடியின் கொழுந்து, அலையின் கொழுந்து; அல்லும் இன்னும் சாரியைகள். சிதநதி - வெள்ளாறு.

ககச. நிலம் - விளங்கும். இலங்கலி - தென்னை. அஃது - அம்மறைப்பினை.

ககஎ. தாய் - தாவி. வலிமுகம் - குரங்கு. ஆவி - தடாகம். அதனை - அவ்வாணையை. தாவிச்செய்வது.

ககஅ. கத்தியஞ்ஞழல் - பாக்குத் தோட்டம். கூன் உறவு - மந்தலாயின கூன்முதுகை அடைதலை. அலைக்கு விலலும், பாகருப்பழத்திற்கு மண் உருண்டையும், வாழைக்குலைக்கு மந்தலையின் கூன்முதுகும் உவமைகள்.

கக. தேத்தடை - தேனடை. வளை - சங்கு.

௨௦. நால்வகை மலர்கள், கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ. மலர்கள் தேவர்களுக்கு இருப்பிடம். வணிகளுக்கு அசுரர்களுவமை.

௨௧. மூவகைநகர்-புறநகர், இடைநகர், உண்ணகர். படை - சேனை.

௨௨. கோடு - சிகரம், கொம்பு. மணி - ரத்தம், ஒலிக்குமணி.

௨௩. புதாநுநவரை - யானை. கண் - இடத்தே. உறை - துளி. மூவகை-மும்மதம், மூன்று நீர். பிறை உணர்ச்சியர் - பிறைபோல வளரும் அறிவினை உடையார். வாரி - கடல், யானைக்கடம்.

௨௪. கடாம் - மதம்.

௨௫. தொடர் - சங்கிலி. பன்முறை காலெழும் செவி. கால்-காற்று. எதற்கு - எதன்பொருட்டு.

௨௬. மருவலர் - பகைவர், மணத்தையுடைய அவர். வால்நகம்-வெள்ளிய நகங்கள். கயங்குற - கசங்குற. நிரியாணம் - கடைக்கண.

௨௭. பரிபெயன் - சுமப்பாயென்று. அரி புணர்ச்சி மெய் - திருமால் புணாதலையுடைய மெய்; பூமியினுடைய.

௨௮. முரணுடைத்து, கி-லுக்கு.

௨௯. பூப்பு - பூத்தல். பாடலம் - பாதிநீர். கந்துகம் - பந்து. குதிரைக்குக் கொக்கு, பாடலம், கோரம், கந்துகமென்று பெயர்களுண்டு.

௩௦. உருவை. ஆதிநூல் - வேதம். இளைத்த திங்கள் - பிறை. அதன் மிசை-அவ்வேதக்குதிரையின் மேலே. அம் கள் மாலையான் - பரமசிவன்.

௩௧. குரம் - குளம்பு. உகைக்கும் - செலுத்துகின்ற. * தன்மை இல்லாத. மந்திரம் - குதிரைப்புந்தி.

௩௨. உதன்மிசை - அதனமேல். மேதகம் - கோமேதகம். பிருதுவீமுதலிய ஐம்பூதங்களினிம முறையே பொன்னிமுதலியன.

௩௩. வெற்றம் - வெற்றி. ஈயந்தம் - தேர் - தேடக்காற்கடுப்பு-தேருருளையின் வேகம். காறகடுப்பு-காற

றினவேகம். அரைக்கால் - ஒருசிறு நெண்.

௩௪. சூரியனது தேர்செல்லுதலை மட்டு முடையது; இததேர் செல்லுதலையும் மீளுதலையுமுடையது.

௩௫. வியாளம் - பாம்பு; ஆதிசேடன். எய்த்த - அறிந்து. துதலி - நெறியையுடைய சிவபெருமான்; அவரது தோ - பூமி.

௩௬. துவையல் - துகையல்.

௩௭. இதனமுதலடி, "வழித்தகண வேலகொண் டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு" என்னுந்திருக்குறளின் பொருளையுடையது. என் சிவப்புறு. கண்ணி - கருதி.

௩௮. மாசை நேர்வது - குற்றத்தைத் தருவது. தேசை - ஒளியை, ராசை - அம்பிகை. இளமுனை - முருகக்கடவுள்.

௪௦. தோற்றுநர் - தோன்றச்செய்பவர். முனைய - கூர்மையையுடைய.

௪௧. பரல் - பகறகாலம். ஒருவ. (ஒலியை) நீங்க.

௪௩. பற்ற ஆம் நளி. தோம் அறற.

௪௪. சற்றே கையை நீட்டி. பாமி, பீமி - பெருமை.

௪௫. பல வில-பலவகையொள்.

௪௬. பபச்சுரபி-காமதேவை; நபம்-ஆகாயம். ௪௭. கொடிய - கொடிகளையுடைய. மகவாக்கம் - புத்திரப் பேறு; "அழுக்கா றுஷடயார்க் கதுசாலு மொனனார், வழுக்கியுந் கேடன பது" என்பது திருக்குறள்.

௪௮. முகை செய - தோன்றுதலைச் செய்கின்ற. முறி - தளிர். உகைத்தல் - செலுத்தல்.

௪௯. கையதாம் - தூய்மையையுடையதாகிய. மை அளவல்லால்.

௫௦. உட்கோல - உள்ளத்தைச் சூழ. ஐந் கோலன்-ஐந்து அம்புகளையுடைய மன்மதன். தக்கோலத்தை மென்றவனாய். குறுங்கண் - சாளரம்.

௫௧. இலக்கம் - லக்ஷ்யம், அலக்

கண் - துன்பம்.

இக. ஆகாயத்தைப் புதைநிற முடையதென்பர்.

இஉ. முல்லை - கழ்பு பங்கம் - குற்றம், சேறு.

இங. துணை - ஒப்பு. தமிழ் முனி - அகத்தியா. வரை - விந்தியம்.

இச. தாமரைப்பூ வேதியர்க்குரியது.

இதி ஆவிவாய் - தடாகத்திலே. ஏவின் - அமைப்போலவே.

இசு. கிள்ளை - கிளி, கிள்ளுதலை. அம்கையா.

இள. வேட்டு - விவாகம் செய்து. உலாவுதல் - பவனிவருதல். நறு மொறுப்பன் - பொருமையை அடைவன்.

இஅ. பூ வண்ணத்தொடை - பூ வாலாகிய அழகியமாலை.

இக. கண்டும் - கற்கண்டும். தேம் - இடம்

சு௦. நியமம் - நியதி, வீதி.

சுக. கடை - முடிவு.

சுஉ. குசை - தருப்பை. தாழ்ந்த - பொருள ஆழந்த. வீழ்ந்த - விருமபிய.

சுக. பண்ணிய - பண்ணுக.

சுச. குடிக்கும் - குடிப்பான். தெவ் - பகைவாழ்கிய இத்திரன். சேரிய - சோதற்கு.

சுசு. ஆதியாகியவீ வெளியுற. கராம - முதலை. உடு - அகழி. அகத்தே நலத்தையும் புறத்தே தீய வேடத்தையும் ஏற்றபுத்தா - சாகசிய நாயனா.

சுஅ. கொடியது - கொடுமையையுடையது, கொடியனையுடையது. கோணை - மாறுபாடு; ஐ - சாரியை. சால் - மிகுதி. பொறி - யந்திரங்கள். கடியது - காவலையுடையது.

எ௦. பொறி - இந்திரியங்கள், யந்திரங்கள். பகைப்புலம் - பகைமையை யுடைய விஷயங்களை; பகைவருடைய இடங்களை.

எக. அகிலவு - ஈடுக்கம். மூடுற ப்புதவு - மூடாததவு.

எஉ. ஓரா - நீங்காத.

எக. அணியல் - மாலை. கண் ஆழல. சுவாபுறம் நிற்ப. படர்ந்தது - வந்ததை.

எச. தகைத்திறம் - தடுக்குந்திறம்.

எசு. மூரிகா - பெரியநிரையுடைய கடல் சூழ்ந்த. பெட்டு - விரும்பி.

எஎ. வன்னி - நெருப்பு. காமத்தி, நீங்கிற் சுடுமென்பதை, "நீங்கிற நெறுஉங் குறுகுக்காற் நண்ணெ னூர் தியாண்டுப் பெற்றாளிவள்" என்பதனாலறிக.

எஅ. தருமம், னுருணி, முத்தி இவைகள் பொதுவாதலறிக; னுருணி னுராரால் உண்ணப்படுவது; ஞாம்.

எக. குலமகளிர் கருவுயிர்த்திருத் தலையும் பூத்திருத்தலையும் பாத்நையர் சேரியிலுள்ள தலைவர்க்குத் தெரி விக்கவரும்மகளிர் முறையே வெள்ளணியையும செவ்வணியையும அணிந்து வருதல்மரபென்பா. பூத்தளி மனகையர் - நாமக்ஞான திருமகளும்.

அ௦. வேர் - வியர்வை, தெய்வ மகளிர்க்கு ஆடை அழுக்குறுது; வியர்வையுண்டாகாது, மாலை வாடாது. புலியகத்தரம்பைமார் - பூமி யிலுள்ள தெய்வப்பெண்கள்.

அக. பூசரா - பூமியிலுள்ள தேவா.

அஉ. வேளாளா - கங்கா குலத்தாரா.

அங. முனகா - கீழ்மக்கள்.

அச. வேளாளர் விருதை ஓடி விரையாயின. (செய்யுள், "பெயற பான் மழை ப்யாக் கண்ணும்" என்னும் நாலடியாரின் பொருளை ஐட்கொண்டது.

அஇ. வேளாளா நீலோற்பலமாலை யையுடையா.

அஎ. கமலராகம் - பதுமராகம்; மாணிக்கம். வித்துருமம் - பவளம். விலன் அவிநத்தேம் - வலாசுரனிறந்த இடம்; இறந்தபின் தன்னுடைய உடம்பிலிருந்து நவமணிகளும் உண்டாக

வேண்டுமென்று இவன் வரம்பெற்ற வன்; திருவிளையாடல் மாணிக்கம் விற்படலம் பார்க்க.

௮௮. இனம் சுட்டலாவது, 'பய றுளதோவணிகர்' என்பார்க்கு அஃதி ல்லையாயின், 'உழுந்துண்டு' என்றல். கேட்டபொருளையே கொடுப்பாரென் றபடி. இம்மி-ஒருவகை அரிசி; கிறிய தோரளவு, கதுவுதல் - கொள்ளதல்.

௮௯. அள்ளுநாள் - கொள்ளுநாள். ௯௦. உயிரவரினுக்குறண் மெய்வி ட்டோடலைக்கற்பவர், 'நம்தொழில்' என்றது, கிறிதுகொடுத்துப் பெரிது கொள்ளுதலை.

௯௧. தோன்றலில் - தோன்றல் விகாரத்தில், தாளினால் திருஆதம்.

௯௨. அவர்திருவை. மண் - மண். ணில். ஆண்டு - ஆட்கொண்டு, பெரு மனின் - சிவபெருமான் போல.

௯௩. நகம் - மலை, இகவு - இகத் தல்; கீங்குதல்.

௯௪. வண்டு - அம்பு. பகை வரைத் தேவராக்குவார். 'கண்டுநேர் - கற்கண்டை ஒத்த.

௯௫. அரியுனைப்பவன் - தர்க் கை. அம்புயம் - அழகிய புயம். பரிகுகிரி - தோர்.

௯௬. ஓடலும் வாடலுமுள்ள பகை வா இழிந்தவா.

௯௭. முறைக்கொடி - வேதத்துவ சம்.

௯௮. சாலை ஊட்டலால்.

௯௯. தங்கள் நெஞ்சில். சுதம் - அழிவு.

நைமிசப்படலம்.

௧. மந்திரிப்பவர் - ஜிபிப்பவா கண்மத்தைத் திரிப்பவா. சுமந்து இரிப்பவா. மந்திரிப்பவா - மந்திரியா கிய பிறப்பையுடையர்; பவம் - பிறப்பு. ௨. மந்தி - வண்டு. ஒருவன் - பிர மன்.

௩. வந்து வழங்க. எந்திடத்து - எந்த இடத்து. அந்த இடத்து. நந்து - சங்கு.

௧௦௦. கொற்படை - கொல்லு தலையுடைய படை, பெர்ப்பு அடை.

௧௦௧. கற்பிற்கு அழல் உவமை; 'தழலோவென்னுக் கற்புடையதனி நாயகி' - (பாரதம், குது, ௨௨௬).

௧௦௨. பொறை - பொறுமை. ஆன்மார்த்தபூசை, பரார்த்தபூசை.

௧௦௩. மறைமுடி - உபநிடதம். இறையும் - கிறிதம்.

௧௦௪. மூவகைத் தீக்கை - சமயம், விசேடம், நிருவாணம். பாவனம் - பரிசுத்தம்.

௧௦௫. சலிமுன் நால்வர் - கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி.

௧௦௬. முரிவு - ஓடிதல். மூரல் - அன்னம். கருணை - பொரிக்கறி. பாகு - குழம்பு. பரிவு - அன்பு.

௧௦௭. தெவ்வி - கொண்டு. நிறை தோறும் - சால்கள் தோறும். இலிரு சம் - எலுயிச்சை. வாக்கி - வார்த்து. ஓர்கனி - நெல்லிக்கனி.

௧௧௧. கோடிய - வளைந்த.

௧௧௨. கோள்கள் கமமதிலென.

௧௧௩. ஞானம் ஐந்தாவன: ஞான ஞானை ஓதல், ஓதுவித்தல், அதன் பொருளைக் கேட்டல், கேட்பித்தல், சிந்தித்தல்.

௧௧௪. அருவென - அருபமாக. நாளரிய - நள்ளு; பொருந்த.

௧௧௫. கதிர் - சூரியன்.

௧௧௬. ஆவி - புதை. தாய் - தாவி.

௧௨௦. முறை - முறைபூ.

௧௨௨. அறுபகை - காமமுதலிய வை.

௫ வயங்குவாய, விளி. தேம் - இடம் விராவி இசைப்பாய்.

௬. எதன்கொடி - அன்னக்கொடி. நேயி - வணியம்.

௭. அருள்கிறங்குறித்து. வருட்டி (=வருடி) - தடவி.

௮. உதக்கு - வடக்கு.

௯. மணிமார்பினன் - திருமால்.

௧௦. அகைக்கும் - வருத்துகின்ற.

முறைக்கும்-தோன்றும். அரசுஅவனை
அமர்ந்து. உறைக்கும் - செலுத்தும்.

கஉ. சிருக்கு - வேள்விக்குரிய ஒரு
வகைக்கருவி. வெண் - முதகு. ஒருரு
எய்தின் - சாளுபதனீத அடைந்தால்.
தழால்-தழுவதல்.

கங. தாமரைக்கு நாயகன் - ஞுரி
யன். சரு - தேவருணவு. குமுதநிரை
க்கு நாயகன் - சந்திரன்.

கடு. அருஞ்சீர் - சுருங்குதலில்
லாத. யாகாக்கினியின் கொழுந்தால்
தேவருலகம் உருகி வீழாந்ருத்தர்
பொருட்டே மேகததையும் ஆசாயக
ங்கையையும் கீழேயிருக்க அமைத்த
னர்.

கசு. யாகப்புணையால் மேகங்க
ளும் அவற்றின் சம்பந்தத்தால் கட
லும் கறுத்தன.

கஎ. நாதம் - ஒரு தத்தவம்.
போத ஆம் - மிக ஆகிய. இதினள்ள
முனிவர் அடிசிலுண்ணு திருத்தல்,
இங்கேயுள்ள பலாக்கனி முதலியவற்
றின் கவையை நின்றதே.

கஅ. சுதரிசனம் - நல்ல தரிசனம்,
சக்கரம். தன்மைதவா.

கக. ஒரு முனிவரன்-துருவாசர்.
உறந்து - மிகுந்து. ஒருவன்-கண்ண
பிரான். கற்பகவனத்திலும் இது
சிறந்தது.

உ௦. பன்ன - சொல்ல.

உக. வமனபதம் - வாந்திபண்ணி
னசோறு. இந்திரன் முதலியவர்க
ளின் பதவிகளை மதியாதவர்கள். அரு
ட்பவா - திருவருளா லுண்டானவா.

உஉ. எதிர்மறை - துன்பம். உட
லுழ் - பிரார்த்தனம். வரை - மலை.
நன்பயச்சுரதேனு-நல்லபாலையுடைய
காமதேனு.

உங. முடிய - முற்ற.

உச. அருட்குறி - சிவலிங்கம்.
நிகமம் - வேதம். பலஞ்சம் - பிர
பஞ்சம்.

உடு-உஉ. முனிவர்களுடைய
பெயர்கள்.

உடு. சுதிஷ்ணா.

உசு. அரபத்தர் கோன் இர
ண்டு நாலினன் - அஷ்டகோண
மற்றருஷி. மாண் இரப்பியர்.

உஎ. உரோமசர்.

உஅ. கூவு மாண்டர் தா லப் பி
யர். அசிதா. சித்திசால்-சித்தி மிகு
ந்த. அகமருஷணர்.

உக. வல்ல சுகர், தத்சிப்பெயரை
ஆள்பவர். நல்ல சஞதர். நகு சாதர்.

உ௦. கலைச்சிருங்கன். கலைக்கோ
ட்டு முனிவா. நாரதர். ஒந்தமஇல் -
வறுமையில்லாத. தாமபாணர்.

நக. முதபுலம்-பேரறிவு. மொழி.
சொல்லப்படுகிற. உக்கிரவீரியர். விது
முடி- சந்திரனை அணிந்தமுடியையு
டையவர்.

நஉ. சவுபரி. பருப்பதன் - பர்வ
தமுனிவர். ஆசுவலாயனர். கால
வர். திரணவிந்து.

நங. இமவரைத்தோன்றுகொடி.
உமாதேவியார். உறந்த. மிக்க ஓரியா
கம்-தாக்கசத்திரம். மறம்- பாவம். உப
க்கிரமிததார்- தொடங்குநா.

நசு. பன்னியா. பூத்தினியர். மனு-
மந்திரம்.

நடு. சவுசகர் முனிவர்களுக்கு
முகம் போல்வார். தளி - கோயில்.

நசு. அருவும் உருவும். உபயம்.
ருபாரூபம்.

நஎ. இதின் நின்னலது. பரம
சிவன் அருவத்திருமேனி கொண்டு
எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலத்தைக்
கேட்கவிரும்பினார்.

நஅ. ஓர்தரு நகை - ஆராயும்
இச்சை. அன்று தீர - விசாரம் நீந
கிய.

நக. அந்த வேலை - அந்தச்சமய
த்திலு. அளவா - கலந்து. சந்தம் -
அழகு. பந்தம் - கட்டு.

ச௦. வரவு போக்கு இலான் - பர
மசிவன். புரவு - கரத்தல. கரவு-கள்
ளம். மாணக்கா கலப்ப.

சுக. விக்கிதம் - மலர்ச்சி.

சஉ. மயிலின் - மயில் போல.
நந்த ஓர்நில - மிக உணரு மாணக்கா

போல.

சுரு. இருக்கை ஒதினர் - வேதத்தை ஒதினர். முகமன் இயம்பிசா. திருக்கை - மாறுபாட்டை. திருக்கையால் - அழகியகைகளால்

சச. இருக்க - இருத்திக. என்னை ஒந்து. அன்று அவ்வேலையில். நன்று அவர் மகம்.

சரு. உறுவார் - முனிவார். அருவாய் - அருபமாய்.

சசு. யாம எல்லாம்.

சஎ. உரை வினா - கேட்கும் கேள்வி. புரைய - ஒப்ப. நயந்து - விருப்பி. கரை - உருகுதிறம்.

சக. நமமுன்னேன் அருபமாய் மாந்து. மோககம் - மோகம்.

ரு. பவுடிகம் - பவிஷியம். மந்தனம் - இரகசியம்.

ருக. சதுமறை - நான்குவேதம். சாற்றுவது - சொல்லுவது.

புராணவரலாற்றுப் படலம்.

க. மூகை - பெளத்தமதத்தைச் சார்ந்திருந்த அரசன்மகன்.

உ. படிசும - ஸ்படிசும. மேனியில் ஒப்பால் வெள்ளிய முறுவலான் - சிவபெருமான்.

சு. புலிக்காலண்ணன் மைந்தன் - உபமன்னிய முனிவர்.

சு. மழமுனிவன் - இளமையை யுடைய முனிவர்.

எ. மறைமுதல் - சிவபெருமான். தந்தை - வீயாக்கிரபாதா. மறைமுதல் தந்தைகளைப்புகிய மாநடம்.

க. மூர்த்தி - உபமன்னியர்.

கக-ரு. இவற்றிலுள்ள வரலாற்றைப் பெரியபுராணம், திருமலைச் சிறப்பா லுணர்க.

கசு. வாசகவேதம் - திருவாசகம்.

கரு. அழற் புனல் - அககினிதீர்த்தம்.

கஎ. இருந்துறை - பெரியவழி. புத்தராறு - பெளத்தமதத்தை.

கஅ. வா அண்ண.

கக. தெளியிய முனிவா.

உரு. மலத்தைத் துமிக்கும்.

புராணச்சிறப்புணாத்தபடலம்.

உ. இன்பு உருவாய்.

ரு. சகசமலம் - ஆணவமலம்.

சு. ஸ்ரீநாயக்கு மருந்தாய்.

உ-சு. ஆன்மநாதசிவம் ஆயிற்று.

ரு. இரண்டாவதாகிய தோற்றம்.

முற்று. பொழியையுடைய அச்சலம்.

சு. கருணாமலை, ஆசிரியாகருணியது. எத்தலத்து அமராரிற்றும்.

க. ஏன் - மற்ற.

கரு. பிறதை - பிற.

புரவா தவுயிரை யடைந்த படலம்

க. பிடக முதலியவற்றைப் பெட்டார் - பெளத்தர்.

உ. உவரிமண.

ரு. அம் தவளநீறு. நந்து அவ்வளவு எனும் களத்தா - மகனா. நந்தமிக. அளக்கருவகாமம் முதல. அளத்தரும்பு - உப்பளத்தில் அகப்பட்ட தரும்பு. எந்த அளக்கரும்.

சு. புலையையும் மிசையையும் வேரமக் கண்டது.

ரு. திரைப்பால் - பாறகடலினிடத்தே.

சு. "ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடையா, லக்கண்மா ஞாலம் விளக்குறார் - திருக்கை" - (நாலடியார்) அவை - அவ்வுயிர்.

எ. களைகள் தலையெடாது.

க. அணவு அரிய.

கக. "நீரிற் குமிழியிளமை" என னும' செய்யுள், நீதநேறிவிளக்கம்.

கக. வன்றி - பன்றி.
 கச. மிதவை - மிதப்பி. பதம்
 சமயம். இதம் அகிதம் - புண்ணியம்
 பாவம்.
 கடு இரவுரவம் - ஒரு நரகம்.
 கடி வயம் - வசம்.
 கக. யாரிடத்தம் விடையுங்கொ
 ண்டு.
 உஉ. ஆனந்தவனம் - காசி. ஆல்ந
 ந்தம் - முழங்குகின்றசங்கம. ஆலோன்.
 சாதிரன். இதனால் நந்தம் செருக்கு
 ஒழிந்தது. கவல் நீங்கா - கவலுதல
 நீங்காத. நந்து - பெருகிய.
 உக. துண்டியானை - துண்டிவி
 நாயகர். கழுதுபேய். அகிலநாயன்.
 விசுவநாதர். உழுது ஆங்கும். தடங்
 கனுமை - விசாலாகுதி.

உஉ. தாலம் - பூமி.
 உச. களம் - சுள்ளம்.
 உடு. குப்பாயமீ - சட்டை, சுண்ணி
 த்த - பூசிய. புள்ளியதோல் - மாண்
 தோல்.
 உசு. சிவகோசம் - சிவலிங்கம்.
 னீண்டல் - கிழித்தல்.
 உக பரிணாமம் - சேஷம்.
 நக. பாசுதல் - துதித்தல்.
 நஉ. லுரிய - உணரும்படி.
 நக. பித்தனை - பித்தனாகிய
 என்னை. முத்த அனையானை.
 நடு. புண்ணிய சாந்தம் - விபூதி.
 மழமுனி - உபமன்னியர்.
 நசு. அரு ஆன்மநாயகர் - அருவ
 த்தையுடைய ஆன்மநாயகர்.

ஆன்மநாதர் அநாதீழர்த்தச் செயலுரைத்தபடலம்.

க. பெருந்துறையுற்று ஆனந்த
 உத்திமூழ்கும் திருவாதவூரர் எனபது
 “பெரு துறை புழுந்து பேரின்ப வெ
 ளள, முழுகிய புனிதன்” (நால்வர்
 நான்மணிமாலை) என்பதை ஒத்ததின்
 தது. சிந்திப்போம் - நினைப்போம்,
 சித்தறண்டு போயவிடும.
 உ. பசுகள - உயிர்கள்.
 ந. புணர்ந்த அன்று - வந்தன
 வல்ல.
 ச. அவரால் - பிரமதேவராலும்
 திருமாலாலும்.
 சு. விந்து - சுத்தமாயை.
 எ. நீதம் - நீதி.

கக. பந்தமுறு வாழைத்தண்டு.
 பசுவிறகு - பச்சைவிறகு. இருந்தை.
 கரி. கிரணிகை.
 கக. வமனபதம் - வாந்திபண்
 னிய அன்னம்.
 கக. மகாமாயை - சுத்தமாயை.
 கடி தனு - உடம்பு. விசுத்தம் - வி
 சேஷமான சுத்தம். திபகம் - பார்
 வை மிருகம். இசித்தது - இழுத்து.
 வசித்தது - வசஞ்செய்தது.
 உக. “மீண்டு வாரா வழியுள்
 புரிபவன், பாண்டி நாடே பழம்பழி
 யாகவும” என்பது திருவாசகம்.

சதாசிவ ழர்த்தமுரைத்தபடலம்.

க. புலிகம் - தீப்பொறி. தடி -
 காலதண்டம். அல் - இருள். சுவண
 நகா - அமராவதி.

ந. ஆதி - ஆதிசுத்தி. அறிவு -
 ஞானசத்தி.
 சு. ஆத்தம் - ஆப்தம்; உணமை.

மகேசுவர ழர்த்தமுரைத்த படலம்.

க. இருப்பாய் - பிரமணை. விது
 மும - சிவபெருமான்; விது - சந்தி
 ரன்.

க. ஆரியன் மனையை - குருவின்
 மனைவியாகிய தாரையை.
 கஉ. முனிவரன் - பிருங்கி.

கந. பயிச்சம் - பிச்சை; பயிச்சம் புக்தவர்-பிஷாடனர்.

கக. பாலமுனி-மார்க்கண்டேயர். மால-மயங்க.

கஎ. அபா - பாம்பு; வாசகி.

கக. விரைஇ படர்க்கரியை - விரைத்து வந்தயானையை.

உ௦. நகரு-பழிச்சொல்லு. சிறுவிதி-தக்கன். பங்கு - அவிப்பாகம். உதை - அந்தயாகத்தை.

உக. ஆன்றெய-பசுநெய். பரந்ததன்னை-ஆலிலைஇடத்தான்-திருமால்.

உஉ. வேட வேடம்மரீஇ- வேடவருவத்தைஅடைத்து-இகன்று-போர்செய்தி.

உங. கங்காளம்-முழுவெலும்பு.

உச. வரசாதம் - விசேடம் பொருந்திய உண்மை. செய்ஞல் வளம்பதி-திருச்சேய்ஞலுரில். ஆற்று ஆர் அடி-மண்ணியாதறினிலை-க்குறையிலுள்ள ஆததிமரத்தின் அடியை. விரசு-கலந்த. பரசாதவனை - துதியாத தந்தையை. தமிழ்தார் பால் - வெட்டிய தண்டசரிடத்தே.

உடு. வண்டர் - வண்டு.

உசு. எக்கரவும் - எந்தக்கள்ளமும. அன்பு மிக்ரு அரணே, ஓவென்று சொல்ல. நேயி - சக்கரத்தை.

உஎ. நோக்குப் பாரவை. நூக்கரு - தள்ளுதற்கரிய. ஆக்கம் - விருத்தியாதல். கா கந்த குழல்-சோலையைப் போன்ற மணம் பொருந்தியகூந்தல்.

உஅ. மதிக்கருள் - அஞ்ஞானம்; கருள்-இருள், தும்பிமுக வல்லகரன்-கயமுகாசரன். துதிக்கு அருள் ஓரிடம் - திருச்செங்காட்டங்குடி. புகர் முகத்த தயாதி - விராயகமூர்த்தி.

உக. இருபால் - இரண்பெக்கத்திலும்.

கக. உதிசினிர்ந்திசை - தென்றிசை; உதிசை-வடக்கு. மூலாசிரியர்-தக்பிணமூர்த்தி.

கஉ. செய. நெடுந்தூரம் செல்லுதற்குரிய; செய்மை - நெடுந்தூரம்.

கக. இணைத்து - சோத்து.

கடு. திரோபவித்து - மறைத்து.

உருத்திரமூர்த்த முறைத்தபடலம்.

உ. ஏது உருத்திரர் - காரண உருத்திரர்.

க. தோன்றல் - தலைவர்.

ச. மத்தமும அறுகும.

க. அதிகார ஐவர் - பிரமன் முதலியோர்.

கஉ மனு - மனுக்கள்.

கக. அறம பிறழ் தொழில்- தருமம் மாறுபடுத்தொழில்; பாவச்செய்கை.

கடு. "நாலிரு கோடிமேற் புகப்

பெய்த நாகங்கள், பத்திரட்டியுங்காப்பவா பாரிடப் படையுடைக்காமாண்டா." (திருவிளை. திருமணப், அஉ).

கஎ. வீரர் - வீரபத்திர. கக. கீழ் உததரமுலை - வட கீழ்த்திசை.

உஉ. ஒளி - ஒழுங்கு. கான் - கருமை.

உசு. மனுத்த ஆணத்தம். பின் ஆதரம்: பின் - பின்பு.

வேள்ளாற்றுப் படலம்.

ச. உழுவல் அன்பு - எழுமையும் தொடர்ந்துவரும் அன்பு.

டு. எக்கு எரித்தார். சோ-மதில். பாகரு, வினையெச்ச விருதி.

க. மெய் - உடம்பில், அமமாத வத் துலங்க. வேறு எண்ணுது அவத்திறம்போய் மாய. ஆதவப்பிரியர்-வெயிலுவந்த விராயகர்.

அ. எம்மானுக்கு - சிவபெருமா
னுக்கு.

க. கெழுவுதல் - பொருந்தல்.

கௌ. பரமாக - மிகுதியாக.

கக. கருபம் - திசை. புருமுகம்
புரியுமாறு - தன்னை அவர்பார்த்தும்
படி; "புருமுகம் புரிதல்" என்பதன்
பொருளாலு முணாக.

கஉ. கரக்க - ஒளிக்க. அம்மை
ஆமலகம். உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

கடு. மெய் - உண்மை, உடம்பு.
ஆதலும் - வெய்யில்.

கஅ. குமுளை - ஆறு. பெயர்முற்
சொல் - சுவேதம்.

கக. அளறு - நரகம்.

உச. விலையாநிற்கும், வில்-ஒளி.

உடு. வால் நாதம் அலை விராவ -

வெள்ளிய சங்கங்கள் அலைகளிற்
கலக்க.

பெருந்துறை விசேடப்படலம்.

ச. பண்டாரம் - பொன்னறை.

டு. இருவ - இருதக.

சு. கயீரவம் - செவ்வல்லி.

கடு. அகிலம் - அரூபம். நிகளும் -
விலங்கு, ஒப்புக்களறப் புணர்த்திடும்;

அம்மா, இடைச்சொல்.

கக. உந்த - பொருந்த.

கந. பதம் - உணவு.

கசு தளி - கோயில்.

முர்த்தி விசேட நாமமுரைத்த படலம்.

உ. நிலவடு - வெட்டுண்டகுழி.

ச. குந்தம் - குருந்த மரம்.

அ. பனவநாயகன், ஸ்வாமியின்
திருநாமம்; கக - ம் பாடலைப்பார்க்க.

கஉ. உபாத்தியாயரான் வரலாறு,

பெருந்துறைப் படலத்தா லறியலா

கும்.

யோகபீடச்சிறப்புரைத்த படலம்.

க. கோல உரு - பன்றிவடிவம்.
இடந்த - பெயாதது. தாணிமேற்
பயில.

கந. பெருவிதி - பிரமன்.

கடு. சரு - தேவருணவு.

கக. கெடுமா - கெடுமாறு.

கஎ. கழங்கு - கழறசிக்காய்.
குற்று - பறித்து.

கஅ. மகதியாழ - நாரதருடைய
வீணை. தனிமுதல்-சிவபெருமான்.

உஉ. அந்தை - அகந்தை.

உரு. நயனமணி - உருத்திராக்க
மணி. பொரு இயலாத - ஒப்பில்லாத.

உஎ. புரிமோ - சிசய்வியாக;
மோ, முன்னிலையசை, சேறி-செல்
வாய். கடுப்ப - ஒப்ப.

உக. சீரை - மரவுரி.

கந. பரக - உள - பக்குவத்தை
புடைய மனம்.

கசு. உய்பாகு - பிழைக்கும்பொ
ருட்டு.

சௌ. மனடலம் - வட்டம்.

வீரபத்திரப்படலம்.

க. சாறு - திருவிழா. சோறு -
முத்தி.

உ. அந்நின்று - அங்கேநின்று.

கஉ.

க. புலிங்கம - திப்பொறி. தீஞ்சு -
பற்றுக்கோடு.

ச. துரோணம் வில,

கூ. குழிக்கோ - குழிப்பேனே.
கௌ. புலிப்போத்து - ஆண்டிலி.
கசு. நீர் அவ் நீர் - மூத்திரம்.
கடு. அவ்வண்ணம் போல - அக
ரவயிர் போல, நவ்வண்ணம் - மறைத்
தலை.
கசு. எழுஉ - எழுந்து. எழுமா -

எழுமாறு.
கௌ. போழ்ந்த - பிளவு பட்ட.
கஅ. வேதண்டம் - கைலைமலை
கக. தாழ்ந்து இட்ட சித்திக
ஞாலமுமமை - மூன்றுவகம்.
உௌ. ஒன்று - பொருந்திய.

தீர்த்தப்படலம்.

க. வாச்சியம் - பொருள், சுட்டி
யுணர்த்தினமை, திருவாத வுரடி
கள் புராணம், திருவடிபெற்ற சருக்
கம், உடு - ம திருவிருத்த முதலிய
வற்றை லறியலாகும்.
உ. மதிலைப் பொடித்தவர் - சிவ
பெருமான்.
க. விதிக்கு - கோணத்திக்கு.
கூவப்படிவம் - கிணற்றுவிடிவம்.
ச. பன்னம் - இலை, நறுமுறுப்ப -
பொறாமை கொள்ள.
கக. முன்னம் - குறிப்பு.
கஉ. அடைந்தேற்கு - அடைந்
தேனுக்கு.
கசு. அகமணி - உருத்திராகக
மணி.
கசு. தணையும் மேல் தோன்றாது,
ஆம் - கங்கைநீர்.
கௌ. கோளியகருமக - கோளகளை
நடத்துப் பிள்ளையை.
கக. பைரம் - நாடு.
உௌ. சேரி - தெரு. முனகு -
கீழமை.
உக. முனை - பிள்ளை.

உௌ. குதுகலம் - மகிழ்ச்சி.
உ௩. தவினை - நாயகனை, வன்றி-
பன்றி.
உசு. குணங்கு - பேய். தோன்
றலா - பைரவமூர்த்தி. பாலம் -
நெற்றி.
உௌ. கபோதகம் - புரு.
உஅ. அவாசித்திக்கு - தென்
திக்கு.
கக. பிந்தல் - பின்னிதேல்.
கக. நடவை - வழி. சிகரி -
கோபுரம்.
கசு. ஞமலி - நாய், பிதிர்வனம் -
மயானம்.
கௌ. குறுமபு - சேட்டை.
கஅ. மூன்றனுக்கும் புறம் - வீடு.
சஉ. மஞ்ச - அழகு, தஞ்ச
அககழுமாய - பறறுக்கோட்டைத்
தண்ணிடத்தேயுடைய பிராயச்சித்
தம்.
ச௩. மண்ணிய - கழுவிய.
சச. இகத்தது - இம்மையில்.
சஅ. குா - குரன. புனரத்த -
உயர்ந்த.

துமாரர் வருகைப் படலம்.

உ. தகரூன் - ஆட்டிழைச்சி, அற
ககடை - பாவம்.
க. அரினம் - மான்.
கௌ. குடந்தமபட்டனா - வண
ங்கி நின்றார்.
கக. அன்றும் - விரோதிக்கின்ற.
கஉ. காலும், அழலும்.
கக. பதினொருவரை - ஏகாதச

வருத்திரரை.
கசு. மேய் - மேவி.
கௌ. அலைவாய் - திருச்செந்தூர்.
இளவல - வீரவாகு.
கக. குராயமா - குரனைய மா
மரம்.
உௌ. கொடியும் ஊர்கியும். ஓர்
மாலவரை - திருப்பரங் குன்றம்.

பிடி - தெய்வயானை,
௨௧. நாலும் ஒருகின்றி.

௨௩. மடன் இரும உள்ள அனபு

பெருந்துறைப் படலம்

க. கதிர் கண், அழல் மெய். பாகு - பாகன. வுணக்கரண - திருமால்; அம பும ஏறும் இல்லும். கதிர் முதலியோர் பரமென்று கூறப்பெற்றவரே னும் சிவபெருமானுக்குக் கண முதலியனவாக இருத்தலின், பரமாகார்.

௨. அங்கம் - வேதாங்கங்கள்

௩. தோலா - தோல்வியடையாத.

௪. கலிங்கம் - ஆடை.

௫. தஞ்சிய - நிலைபெற்ற.

௬ இந்நிறையர் - மூடா.

௭. போது - தாமரைப்பூ.

௮. இருமுது குரவர் - தாய்தந்தையர்; யோகநாயகி, ஆன்மநாதா.

௯. விருத்தவடிவம் - மூப்பு வடி.

௧௦. கங்கன் - சிலைகள்.

௧௧. வேலு - னம் - திருநெல் வேலி; அதிலுடைய பாகுரினுமுள்ள ஸ்தலவிரூகமும் மூங்கிலும்.

௧௨. அரைக்கலை - பிறை, அரை பிறை ஆடை.

௧௩. அணுகும - கெடுகும. குடபாயம் - சட்டை.

௧௪. உறைகொல் - உறையோ அண்டரீகம் - வெள்ளைத் தாமரை.

௧௫. வளை - சங்கம்; வளையுரு - வளைந்த வடிவம். கண்ணெல்லும் பை அணிந்த விரல் - பவித்திரவிரல் - பவித்திரம் - திருப்பையிறை செய்யப்பெற்றது.

௧௬. வேதமாகிய பாதரணசிக். வலக்கண் - சூரியன். கவிகை - குடை.

௧௭. தண்டம் - ஊன்றுகோல். விளாகுடை - வெளுத்தகுடை.

௧௮. சந்தம் - அழகு.

௧௯. சிவபுரம் - திருப்பெருந்துறை. கங்கு - பழிமொழி அநாதா - தம் கடுமேல் தலைவரில்லாதவா, கதியற்றவா.

௨௦. இருக்கு - வேதத்தின் சிறிய தொரு பகுதி. நாலெண்கையர் நான்கையா - திருமால், எண்கையர் - பிரம தேவா.

௨௧. வனனம் - வர்ணம். இது முதலியவை - வேதத்தை ஒதும் வகை.

௨௨. எழுதரும் - எழுதின்ற.

௨௩. குறுமபர் - குறுநிலமன்னர், தோனால - தலைவன். லுண்டாக்கென்பது அவன் பெயர். குறும்ப வேளாளரென்ற ஒருசாதியார் திருப்பெருந்துறைப் பக்கத்துள்ள ஊர்களில் இருக்கின்றனர்.

௨௪. அலையெயல் - வருத்தல்.

௨௫. சிவபுரவழப்பார் - திருப்பெருந்துறைக்குரிய வளத்தையுடைய சூழி.

௨௬. நிரம்பு அமை - நிரம்புதலமைந்த. உரம் - வலி.

௨௭. எழுதரும் புகழான் - பாண்டியன்.

௨௮. ஓவணம் - சாஸன ஓலை.

௨௯. பரதனம் - பிறருடைய பொருள்.

௩௦. துயத்தல - அனுபவித்தல்.

௩௧. கைரவப்பகை - சூரியன். ஆதவம் களிப்பில் கொண்டார் - வெயிலு வந்த விராயகா.

௩௨. சுடியபாவி - ஓண்டாக்கன். தெய்வம் வழிவிடும்.

௩௩. தன்னம் - அறபம்.

௩௪. ஆககமகூறி - ஆசிகூறி. விரக உபநிடதம்.

௩௫. சித்ததூல் - வியாகரணம், மீமாஞ்சையுள்ளும் உத்தரம் - உத்தர மீமாஞ்சை.

௩௬. இதிகாசங்கள் - சிவரக்ஷியம், பாரத முதலியவைகள். நியாயம் - தருக்கநூல்.

௫௦ நார்ப்பத்து முக்கோணம் - பூரி
சக்கரம். மங்களாளி பவந்து - மங்
களங்கள் உண்டாகுக.

௫௧. காரியசித்தி - காரியம் கை
கூடுதல்.

௫௨. தோட்கோப்புப் பொதி
சோறு - தோளிற் கோத்துக்கொள்
னதற்குரிய கட்டுச்சோறு; “தோட்
கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டியம்
மின்” என்பது நாலடியார்.

௫௩. கலுழி - காட்டாறு ஆடல் -
அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்.
கலை அறுபத்துநான்காதலின், ‘கலை
யென வாடல்செய்த கண்ணுதன்
மதுரை’ என்றார்.

௫௪. பா அலர் சீர்த்தி - பாடல்க
ளிற் பார்த்த கீர்த்தி.

௬௧. ‘எங்கெழி னெவன் ஞாயிறு’
என்பது, “எங்கெழிலென் ஞாயிறெ
மக்கேலோ ரெம்பாவாய்” என்னுந்
திருவாசகத்தைத் தழுவி நின்றது;
ஞாயிறெந் கெழிது மெவனென
விருப்பன்யா னினியே’ என்பா பின்
னும்.

௬௨. நடட் - நடப்புற்ற.

௬௪. தொடர் ஆட்சி - தொடர்ந்த
அனுபவம். நல்லார்தம காட்சி -
ஸாக்ஷி.

௬௫. மீன் தங்கிய கொடியை
யுடையவன் - பாண்டியன்.

௬௬. அஞ்சிச்சொல்லாரென்க.

௭௦. மண்ணோடி கருவி - மண்
வெட்டி.

௭௧. என்ன சாற்றினான் - என்ன
வார்த்தை சொன்னான். - படுமாறு
என் - உண்டாகுந் தீங்கு யாதோ.

௭௨. மூன்றுமுறை கூறுதல் மரபு.

௭௩. பரிசனம் - வேலை செய்வோ
ருடைய தொகுதி.

௭௫. ஒருவி - நீங்கி.

௭௬. அவல் ஓரீதி - பள்ளமான
இடத்தைவிட்டு நீங்கி.

௭௭. கொட்டி - மண்பெட்டி. பா
வம் கருநிறமுடையதாகலின் அதன்
காரியமாகிய இடரைக் காரிடரென்
டார்.

௭௮. ஆறையாநிற்க - மோத.
அறுதி - முடிவு.

௭௯. பிழி - தேன். வெப்பந்தா
ரான் - பாண்டியன்.

௮௦. மலய வெற்பு - பொதியின்
மலை.

௮௨. பேறு - இலாபம்.

௮௬. மறைமுதல் - சிவபெருமான்.
அழற்கருமத்தாலே அவித்து.

௮௭. ஒருவு அற - நீங்குதலற.

பிரமனுபதேசப் படலம்.

௧. அடியான் - வந்தி. வெந்தை
பிட்டு. நெடுமால்கொள் பாகமுன்
ளார்க்கு - திருமலைக்கொண்ட இடப்
பக்கமுடைய சிவபெருமானுக்கு. ஓரா
டி - பிரம்படியை. நெடுமால் கொள்
பாகம் இல்லேற்கு - நெடிய மயக்கத
தைக்கொண்ட பக்குவமில்லேனாகிய
அடியேனுக்கு. நாடி - இரண்டி திரு
வடியை.

௬. ஆறுமதி ஓர் அயனம். இர
ண்டு அயனம் ஓராண்டு.

௫. கேவலம் - கேவலாவஸ்தை.
மறுவலம் - திரும்பவும்.

௬. குண்டை - நிஷ்பம்.

௭. படை - ஆயுதம். ஓபதிரம் -
நாடி.

௯. கைய - கையிலிடத்துள்ள.

௧௦. காணர் - நான் யாவன், வ
னம் ஆர் - வனம் யாத. ஒளி யார் -
ஒளியாத.

௧௫. சேர்த்தார்க்கொல்லி அம்
புனல் - அக்ஷிதிரத்தம். குடவயிறு
- குடம்போலும் வயிறு. ஆதவம் -
வெய்யில.

௧௭. நெடுமாலின் தங்கை.

௧௮. இருகால் - இருமுறை.

௧௯. இலதை - கொடி.

௨௦. வந்தியர் - புகழ்த்தபாடி

வோர். அட்டகம் - அஷ்டகம்.

உஉ. அம்பரந்த - அழகு பரவிய.

உஎ. நால்வகை நடை - சரியை முதலியன. தேகசாஷ்வனம் - சோதி வனம்.

உக. கம்பிதம் - நடுக்கம்.

கக. ஒதிமம் - அனனப்பறவை.

கஉ. கனககருங்கண்டனை - மேகம்போன்ற கரியகண்டத்தை உடையவரை.

கங. எழு நாவோன்புனல் - அக்கினி தீர்த்தம். வாதராயணன் - வியாஸமுனிவர்.

கச. பாயதலை அரவு இறை - பரவிய தலைகளையடி ஆத்சேடன்.

கடு. தருத்தகை - கற்பக தருவின் தன்மையையுடைய.

கஊ. தேன்மதி - கார்த்திகைமாதம்.

தம்.

க௭. பஹநழி = பல் தகழி. பல அகல். வாக்குடி வார்த்து. அக்கு அணி மாலையர். சுடர் - தீபம். உக்க வினையவன் - தீவினை நீங்கப்பெற்றவன்.

கஅ. எட்டு இயலும் மூர்த்தியார் - அஷ்டமூர்த்தியான சிவபெருமான்; "எட்டினைந்த மூர்த்தியாய்" என்பது தேவாரம்.

கக. அந்தக்ணூர் - யமபுரம்.

கஃ. பவானி - ஒரு நதி. பதரி வனம் - இலந்தை வனம்; திருகணை, மணகேம - தவளை.

கச. செண்ணம் - வடிவு.

கஉ. அதனை - அப்பாம்பை.

கஃ. குறி - குறித்திகென்ற.

திருமாலுபதேசப் படலம்.

உ. களேபரம் - உடம்பு. கங்கா னம் - முழுவெலும்பு.

ச. வரும் தலமாகிய சிவபுரம்.

ரு. பத்தெனப்படும் உடம்பு - தசாவதாரம்.

க. வாழ்வை.

அ. வாகு - அழகு. இரவோன் - சந்திரன். தீர்த்தம் - அக்கினி தீர்த்தம்.

க. கொள்ளிய - கொள்ள. நீழல் உவவாக்குஞ்சரம் - வெயிலுவந்த பிள்ளையார். கள்ளிய - பொருத்திய.

கஃ. சிட்டான - ஞானவழிவுள்ள.

கக. பிப்பிலம் - அரசு.

கடு. தமிழற - இனிமையுற. எம் இதயத்து.

கஊ. கரந்தை - சிவகரந்தை. ஆர் - ஆத்தி.

கஎ. கனம் - பொறுமை. இறை கீள் - சிறிதநீண்ட. அமைவு ஆர்.

கஅ. பழகு ஆரணங்கள்.

கக. அருமா குருத்தம் - அரிய பெரிய குருத்தமாம்.

உஃ. மதலைத்தொடை - கொண்

றை மலை.

உக. பஞ்ச தசாக்ஷரி - ஒரு மந்திரம்.

உஉ. நிறத்து அகலாமல் - மார்பினின்றும் நீங்காமல் திதி - பாதுகாப்பு.

உரு. தேத்து - இடத்தில். தீர்த்தந்தான் நாராயண தீர்த்தமென்பர். பாய - பரவிய.

உஎ. பாவக் குழியாய் - பாவம் நிரம்பிய பாணியாய். கரவு - திருட்டு.

உக. நிரயம் - நரகம்.

கஃ. ஓமலி - நாய். மொத்த - அடிக்க. கெழிபின் - பொருத்தி னான்.

கஉ. கேழல் - பன்றி.

கச. பண்ணவன் - தேவன்.

கஃ. கைசுடி - விருமபி. கனம் - மேகம். மனை அமாந்து - மனம் விருமபி. தனபதி - குபேரன்.

கஎ. அத்த ஹை.

கஅ. எரிபுறா - நெருப்பை ஒத்த.

சஃ. வாசித்த - மணத்தை விசிய.

‘காலாக்கினியுநத்தீர் உபதேசுப் படலம்.

க. வெள்ளிலை - வெற்றிலை. ¹
க. குல்லை - தாளசி. அம் சரோ
ருகம் - அழகிய தாமரை. சிலம்பு
ஒள்ளடி அலம்ப.

டு. சின்னம் - அடையாளங்கள்.
க. மால் தளிக்கும். மகிழ் - மகி
ழ்மரம்.

எ. கதி - நடை. போகி - பாம்பு.
அ. திரிவு இல் - மாறுபடுதலி
லாத, இதுழி - கொன்றை.
க. பரிபுரம் - சிலம்பு. பதங்கர்
- குரியர். அடைப்பை - வெற்றிலைப்
பை.

க0. மூடிகம் - மூலிகம்.

கக. நிகர்தரா - ஒவ்வாத. அன்பு
கிழி அவிழ்த்தென வளர. முகிழ்
உறுகை - குவித்தகை.

க2. நடி - நடித்தருள்வாய்.

கச. மாணியும் அமர்செய் மழு
வையும.

கடு. அசைத்த - கட்டிய.

கக. குரவா - ஆசிரியரே.

கஅ. உந்து உனக்கு - பொருந்
திய உனக்கு.

உக. வைச்சிருக்கும் - வைத்திருக்
கும்.

உஉ. மயல இடிய.

உச. சந்தம் - அழகு.

உடு. கோட்டினா - விளைததனர்.

உஎ. சோத்து - சோதம; இழிர்
தோர செய்யும் அஞ்சலி; “சோத்
துன் னடியமென்றோரைக் குழுமித்
தொல் வானவர் சூழ்ந், தேத்துமபடி
நிற்பவன்” என்பது, திருக்கோவை
யார், கஎக.

உஅ. உபகரணத்து - துணைத்தரு
வினைக்கொண்டு. திரைத்த - அலை
களைச்செய்த.

உக. மதியையும் கதிரையும். அ
வாய் - லிரும்பி. இலக்காக - லக்ஷி
யமாகி.

க0. அணகர் - சிவபெருமான்.

கக. ஐயம் - பிச்சை. படிமத்

தான் - தவவேடமுடையவன். பண்
டாரம் - பொண்ணறை. வெந்தமடி
- வெந்த வஸ்திரம்.

கஉ. என்னரும் - எத்தன்மை
யையுடையவரும்.

கக. நோந்து - உடன்பட்டு. க
ரங்கோடி - கைக்கொள்வாய்.

கச. கன்னல் - நாழிகை. கோல்
மென்று - பல்லிளக்கி.

கடு. எளியவா பககாம் - எளிய
வர்களிடத்து இரக்கமுடையவரா
கிய.

கச. சிவததுவிசர் - ஆதிசைவர்.

கஎ. அளவு இறை ஒன்றும் -
இறை அளவேனும்; சிறிதும்.

கஅ. தெவ்வுபு - கொண்டு.

கக. அமுது - நிவேதனம்.

ச0. மணிபபணி - இரத்தினபர
ணம். காம்பு - கவரிமுதலியவற்றிற்
குரியது. நேத்திரம் - பட்டாடை.

ககு - சிரித்து. இறை - அரசன்.

சக. எடஇ - எடுத்த.

ச2. கோசம் - கருவிலம். தண
வரும் நீங்குதலிலலாத.

சக. அலகினீர் - மெலிந்தீர். சிகரி
மடம் - கோபுரத்தின் வெளிப்பக்கத்
துள்ள மடம்.

சச. ஐவர், ச2 - ம கவியிற
கூறப்பெற்றவர்கள்.

சச. அபராதம் - குற்றம்.

சஎ. துரோணமலா - துன்பைப்
பூ. பாய - பரவிய.

சக. கூற்றின் தமர் - யமபடா.
மன்ன - ஒவ்வாத.

க0. எண்ணில் நாள். கண -
தாக்கணியம்.

கக. கருக்கொள்ள - கருப்பம்
கொள்ள. வலை = வலலை - விளைவு.
பறழ் - குட்டி.

கஉ. மூடுவல் - பெண்ணாய். இடு
கும் - வருந்துகின்ற.

கச. சதுவேத புரம் - திருப்பெ
ருந்தறை.

இசு. தானவுலகு - தேவலோகம்.
தவிர்தல் - தங்கல்.

இஅ. சத்தியன் - சத்தியையுடைய
சிவபெருமான்.

. திருவாதவூரர் திருவவதாரப் படலம்.

க. முடி ஆர் கொள் - திருமுடியில் ஆத்திமாலைசையக் கொண்டருளிய. அவரை அடைதருவார் - அவ்விருவரையும் அடையும் அடியார்கள். இன்பத்தில. ஓர்படியார் - ஒரேதன்மையினர்கள்.

உ. வரை-சக்கரவாளகிரி. புரை-ஒப்பு. பூழியர் கோமான் - பாண்டியன். வாத்தலர் ஒளிர்ந்தும்.

ங. குழை - தளிர். 'சினைகள் மயிலைக்காட்டிடும.

ச. கடுத்து - விரைந்து. மணியை அஞ்சி. மால்போல் மிதந்திடும்.

டு. ஒரு கடல் - கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல்.

சு. வனப்பு ஒலி வார் கழல் - அழகையுடைய முழங்குகின்ற நீண்ட வீரக்கழல்.

ஏ. பிடி. பெண்யானை, கைப்பிடி. வள்ளை - வள்ளைக்கொடி. உலக்கைப்பாட்டு. வண்டு - அளிகள, வணையல்கள். இரண்டாவது மாலை - இயலபு. கற்பு - முல்லை, பதிவிரதாதர்மம்.

அ கிழக்கு உதயப்பொருள் - சூரியன். புனைந்த நீறு.

கஃ. மகதூரியம் - யாகததிறகுரிய வாததியம். ஒதம் - கடல்.

கக. மருவாத ஊர். இருவாத - இருததாத. ஒருவாத - நீங்காத.

கஉ. தற்குறுபெயர் - வாதமென்னும பெயர், 'தன்' என்றது, வாத ஊரை. வளி - காற்று. இரண்டு - சத்தமும் பரிசுமும்.

கங. பிரமபுரம் - சீகாழி. வேளநாடு. வரன் - ஒளி. சைவசமயாசாரியா நால்வரும் தம்முள் ஒத்தவராதலின், அவர்கள் அவதரித்த ஊரகள நான்கும் தம்முள் ஒப்பனவென்று கூறியதயம் பாராட்டிப் பாலது.

கச. தொழும்பு - அழகம்.

கஎ. தன்னம் - அற்பீம்.

கக. ஐங்கழகை - ஐந்துநாழிகை. குற்று - பறிதது.

உஃ. ஆன நறுநெய் - பசு நெய். மானம் - பெருமை.

உக. பிடகம் - பௌததாசகம்.

உங. பந்தி - வரிசை.

உச. சீவரம் - பௌததர்களுடைய உடை வீச்சேடம்.

உடு. குன்றுகவித்தவன் - கோவர்த்தனத்தைக் குடையாகப்பிடித்த திருமால். சாக்கியர் - பௌத்தர்.

உசு. நாலாம் சத்தி - தீவிரதாம்.

உஎ. உத்தரகோச மங்கை - பாண்டிநாட்டி. ஒள்ளதொரு சிவஸ்தலம்.

உஅ. முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

ஙக. பம்ரம் - வண்டு. முழுவல - எழுமையும் தொடரும் அன்பு. உபக்கிரமம் - ஆரம்பம்.

ஙஉ. இரட்டி அவுணர் - சுசு கோடி அசுரா. தப்பு - வன்மை.

ஙங. முழவு - மததளம். பரம்பு - பரவிய. "மலைமிகைத் தோன்று மதியம்போல யானைத், தலைமிகைக் கொண்ட குடையா" என்பது நாலடியார்.

ஙச. கதலித்திடவை - வாழைத் தோட்டம். ஒலியல் - ஈயோட்டி.

ஙசு. புலோமகை - இத்திராணி. உறுவரர் - முனிவர். ஆக்கம் - ஆசி.

ஙஎ. நடவை - வழி. ஒலையில் - லீனாவில். வளியாய உணவுணும பூண - பாம்பு; வளி - காற்று.

ஙஅ. தேரர் - பௌததா. முகில் பொருவாத மேனியன் - திருமால்.

ஙக. அனமை - சமீபம்.

சஃ. ஒன்றும் - சிறிதும். மனத்தைக்கொன்று.

சக. நடை - நல்லொழுக்கம். ஆல்

அடை - ஆவிலை.

சக. திராவிடம் - தமிழ்.

சச. சதுலிதமாம் பாதங்கள் - நூற்பாதங்கள்; சரியைமுதலியன.

சசு. அதனில் - அந்தத் தாமதத்தில். தினம் - தினந்தோறும். மணியாதியில் - மாணிக்கமுதலியவற்றைப் போல.

சஎ. வெய்யவன் - சூரியன். கை - ஒழுக்கம்.

சஅ. முந்தையார் சூதவினை - முதன்மையார்ந்த சாதகன்மம்.

இ0 மாசானம் - பெரிய தியானம். ஆசான பல - குற்றமாய் பலவற்றை.

இ2. தால் அசைத்திடுவாரா - நாவை அசைப்பவர்.

இ௩. "வாத லூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பரிசும்" என்பது திருவாசகம், கீர்த்தி.

இச. வித்தம். பொன், பவஞ்சு

முத்தம் - பவஞ்சத்தினின்றும் நீங்குதலை.

இ௧. முதற்கூரவன் - சிவபெருமான். பாம்பின் - நடபை உறவாய். இதிற சாமமுதலிய நான்கும் கூறப் பெற்றுள்ளன.

இ௨. வெரு கழல் - அச்சம் நீங்க மேலியபல் சிற்றில் - உடம்புகள்.

இ௩. உரவு-வலி. உம்பல் - யானை, அரி - சிங்கம்,

இ௪. சேய - சிவந்த. அவனேமி. அவனுடைய ஆஞ்ஞாசக்கரம்.

ச௦. முகை - மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு. வேதச்சிகை - உபகிடதம்.

ச௨. "மாமதியன்னுன் னெளகி ன்றான" என்பது சிந்திராமிணி. அகவை - பிராயம்.

ச௪. சாதம் - உண்மை. மேதம் - யாகம்.

அனமச்சுரிமை பூண்டபடலம்.

க. செவ்வாய்க்கட்டு. பேசாதிருந்த தன்மை.

உ. இறைகுலத்துமுதல-சந்திரன். இரதத்தில் தோற்றுவின்ற கதிர் - சூரியன். பொழுது - சகியாமல்.

ங. தஞ்சுமபோதம் - அடங்கும் போதம்.

ச. உழவு - உழுதல். மழவு-குழந்தை.

இ. 'ஊற்றுலும்' என்பது முதலியவற்றில், "ஒருபுடை பாம்பு கொளினும்" என்னும் நாலடியாரின் கருத்தமைந்துள்ளது. அகழ்மறத்தினன் - நீக்கிய பாவத்தையுடையவன்; பாவத்தை நீக்கியவன்; அகழ்தல் - தோண்ட்தல்.

எ. தூய்மையை.

ஈ. குலவுகின்ற அதிசயம்.

சக. அகவை - பிராயம்.

ச௨. ஏன்றவர்-ஏற்றவர்; தக்கவர். மான்றவர் - மயங்கியவர்கள்.

கஇ. காளிடம் - மயானத்தில்.

கசு. கருவிகள் - சேனையும் பொருளும். பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

கஅ. அக்கு - அக்குமணி, உருத்திராககம்.

உ0. குப்பாயம் - சட்டை. மதாணி - பதக்கம்.

உ௧. வஞ்சினி - சேனை.

உ௨. உறையுள் - இருபுடம் அமைச்சுரிமை

உ௪. கொச்சி - மதில்; "கபாலி நீள கழம்திற கூடலால் ஊயிலாய்" என்பது, தேவாரம்.

உ௬. கறை - கறுப்பு.

உ௭. ககா மனம் - பிளவு பட்ட மனம்.

உ௮. நறுமுறு பணகவர் - பொருமையுற்ற பணகவர்; 'நறுமொறு' எனவும் வழங்கும்.

உ௯. பாண்டிருட்டின் எல்லை கூறுவதாகிய "மேற்குப் பெருவெளி"

என்னும் ஷ்வேணபாணவப் பராகக வருவாய் வரும்படி.

௩௦. உல்கு-சங்கம். ஆகரம்-பொருளின் இருப்பிடம். அநாதா-உரியாரற்றவர்.

௩௧. அமுதருத்துசாலை-அன்னசத்திரம், நீர்வாக்குசாலை-தண்ணீர்ப்பந்தா, கோயில்-தேவாலயம், அறப்புறம்-தருமத்திறனரிய ஸாவமானியம்; இறையிலிநிலம்.

௩௨. எச்சம் - மிஞ்சியது.

௩௩. “கருவியுங்காலமும்” என்னுந் திருக்குறளையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

௩௪ இது, “வன்கண்குடிகாத்தல்” என்னுந் திருக்குறளின் பொருளைத் தழுவினது.

௩௫. தீபம் - தீவு.

௩௬. நிதசியாசித்தியவஸதுவவேகம் மனத்திற் கூட. எச்சமாகியுள்ளது,

வீதி.

௪௦. இல - இல்லை.

௪௧. கறையடி - ஊர்னை, உறவி - ஈற்றுமடி. இச்செய்யுள் முதலியவற்றின் பொருள், திருவாசகம், தோற்றத்திருவசவலிலுள்ள கக - ம அடிமுதலியவற்றால் விளங்கும்.

௪௨. கலை - வித்தை.

௪௪. இச்சை - ம் அடிமுதலியவற்றால், கருமப் பிரமவாதி முதலியவர்களின் கொள்கைகளும் மறுபடிக்களும் கூறப்படுகின்றன.

௪௬. பரியங்கம் - கட்டில்.

௪௭. சிதடர் - மூடர், விகரம் - கோய்.

௫௬. குளிகை - சித்தகுளிகை; மாததிரை வடிவாக வுள்ளது. காளிதம் - களிம்பு.

௫௪. வேட்டுவாளி - ஒருவகைக்குளவி.

திருப்பெருந்துறையடைந்த பட்டலம்.

௧. திருநா - திருநாவு யுடையாய, தரு வாச - தருவின் கீழ்த் தங்குதலை யுடைய இடத்தினே. கத்தம் - கத்து சினற. மருவு ஆச (குறந்ததை) அகம மனம்.

௨. வெளி - ஆகாயம். உருஎட்டு - அவதமூர்த்தம். சிவமுன் ஒரு ஒன்பது - கவந்தருபேதம்

௪. ஆசிரிபனைத் தேடி.

௫. மாளு - ஒவ்வாத.

௬. பொருப்பால் ஆல். அசை எ. விலலும் புலியும் தம் கொடி களில் உயாததியவா. சேரனும் சேரமுறும்.

௭. வேம்பன்முன்பு - பாண்டியன்முன்பு.

௧௧. தவா - லில்.

௧௩. புதவு-கதவு, ஏழேழ்கோடி-சக கோடி; “ரானமி லாரெறி வந்த பொனேழெழு கோடிவழங்கின்” என்பது திருவாதவூரர் புராணம்;

௧௬.

(மாதிரி. ௨௫.) கயல்' இலச்சினை - மீன முததிரை.

௧௬. நெடுநெடுதல-ஒட்டகம்.

௧௭. கலவடம் - ஒருவகைவாததியம்

௧௮. ஆவளிகள் - விருநாவளிகள்.

௨௧. அரிவயப் போத்து - ஆண்சிங்கம்

௨௨. பரிசை - கேட்கும்; “மழையென மருளும பல்சேரல்” என்பா.

௨௩. அரிபரிசை இவாந்துள்ள தாககை.

௨௪ - ௬. குறிஞ்சிவளம்.

௨௬. இறால் - தேனடை.

௨௭. பவா - நெருக்கீதம்.

௩௦ - ௩௪ முல்லைவளம்.

௩௦. அனிகம் சேனை.

௩௧. தளவம் - முல்லை.

௩௨. நம்பேர் பெற்றது - மடூன் (மகத்ததுவம்). தவர் - மூனிவா, வில்.

௩௬. தமைச்சிறப்பித்து நவின்றது,

சூயிற்பதது. குழை - தளிர். கூசும் - கூச்சம்.

கச. சேதா-செம்மையாகிய பசு.
கடு - அ. பாலை.

கசு. குறை - சுழல் காற்று, கோங் கிலவு - ஒருவகைமரம்.

கௌ. ஒரி - நரி.

கஅ. இதிற் பெருந்துறையை அமைத்த நயம் பாராட்டற்பாலது.

கக - சக. மருதவளம்.

கக. கயப்பு (கசப்பு) - வெறுப்பு.

சக. அகவிருள் - அஞ்ஞானம்.

சஉ. சுவைத்தண்டு - கரும்பு.

சச - சு. நெய்தல்வளம்.

சச. நெஞ்சப் பிறங்குபோது - இதயகமலம்.

சடு. வாரி விரக அழல் - வடவைத்தி.

சஅ. வாதை - துன்பம்.

சக. சந்து - சந்தனம்.

குௌ. அவிகை - அவிதல்.

குக. படமாட்டம் - கூடாரம்.

குக. ஏற்றை உவந்து ஏறுகின்ற.

கஅ. அயர்வுயிர்த்தார் - சிரமபரி காரஞ்செய்துகொண்டார்.

குக. குடகடலமூவம் - மேல்கடற் பரப்பு.

கௌ. தாவரம் - நிலைபெற்றது. வட பாலிற்சார - மேருவின் வடக்கே செல்ல; இவ்வனம் கூறுவது கவிமதம். சீவரப்போர்வை, பௌத்தருடையது.

சஉ. என்று ஆதரவு கூர்.

சக. நத்தம் - இருள். குணவாயுரு.

குவிந்து, வரும் அல் - வந்த இருள்.

சடு. கதிர்க்கும் - ஒளிவீசுகின்ற.

உபதேசப் படலம்.

க. பரம்புரன் செவ்வாய்ப் பாடல். வேதம்.

உ. குணக்கு - கிழக்கு.

க. எவ்வப்பிரகாசமெய்தி ந்றென்று - தமக்குத்துன்பத்தைத்தரும் சூரியப்பிரகாசம் வந்ததென்று.

ச. கருமலம் - ஆணவம். ஐயா - திருவாதவூரர்.

அ. தாழ்வடம் - மாலை. போழ - பிளக்கின்ற. அள்ளொளி - செறிந்த ஒளி.

சௌ. கத்து - கேடு.

கக. இரவுரவம் - ஓராகமம். ஞான முத்தினை - சிம்முத்தினை.

கஉ. ஒருவரில்லாத இரைஞ்ஞாற்றார் - தொளாயிரத்தொண்ணூற்றொன்பதின்மர்; ௨௦-ம் செய்யுளைப் பார்க்க.

கடு. விரவுகின்ற அதனுள்ளும்.

கௌ. கண்படை - படுக்கு மிடம்.

உௌ. உத்தமர் - சிவபெருமான்.

உஉ. கண்ணீர் தவழ.

௨டு. என்கோ - என்பேனோ.

௨சு. கங்கள் - தலைகள். இங்கு எழுந்தருளின.

௨அ. ஓவியம் - சித்திரம்.

௨க. கார்த்தம் - அயகார்த்தம். அருள ஒத்ததி.

கௌ. நவ்வண்ணம் மவ்வண்ணம் - நிரோதானமும் ஆணவமும் அவ்வண்ணமாயினா - அகாரம் போன்றவா.

கக. கனவியது - கனக்கூண்டது.

கச. மைந்து - வலி.

கடு. அரி பளிங்கு - அரித்தபளிங்கு. வேதி - திண்ணை. தூண் கிறிதி.

கசு. தேசிகம் - பொன். கோசிகம் - சாமவேதம், பட்டாண்ட.

கௌ. கப்புரச்சாந்த - கற்பூரம்கலந்த சந்தனம், நீவி - மெழுகு. இரும்பு உள்ளும் - இரும்புபோன்ற மனமும்.

கஅ. முத்தித்தையலை - மோகக் கணை.

சௌ. “பூவினுட்சிறந்தது பொறி வாழ் பூவே” என்பது, நால்வர் நான்

மணிமாலை.

சக. த்ளியமை பணி - கோயிற் பணிவிடை.

சக. மனு - மந்திரம்.

சக. அருங்குதிர - திருவாசகம்.

இ0. முனகர் - கீழமக்கள்.

இச. ஞானமென ஈரிரண்டேயாகும்

இசு. மகசெறி - புத்திரமார்த்தம்.

இள. இயமாதிரி - இயமமுதல். ஒப்பி - ஒழித்தது. வியம் - விசாலம், சகமார்த்தம் - தோழமார்த்தம். யோகு - யோகம்.

இஅ. நிருவாணத்து - நிருவாண தீக்கையால்.

இசு. பதி - சிவம்.

சு0. பாத்து - பகுத்து.

சுக. தொன்று - பழமை.

சுக. உவர் - உவர்மண்.

சுச. இந்திர ஞாலம் - இந்திரசாலம்.

சுரு. உளி - அவ்விடத்தில்.

சுசு. படரும் - செல்லும்.

சுஅ. ஏறுவினை - ஆகாமியம்.

எக. உழிதருஉ - சுழன்று.

எஉ. மலடு - மலட்டுப்பசு.

எச. கனிவிளவு - விளாங்கனி.

முனிவரும் - வெறுப்பிலலாத.

எடு. கவை அழல் - கவைத்த கொழுந்தையுடைய அக்கினி.

எசு. இடப்புறறு - பெயர்த்து.

எஅ. ஐயகோ - ஐயோ.

எக. கொம்மை - வட்டம்.

அக. தவிசு - மெத்தை.

அக. பாண்டு - வெணமை.

அச. தம்பவிமபம் - தூண்களி

யுள்ள உருவங்கள், பாவுகல்.

சுக. காலினும் - காற்றைக்காட்டி.

லும். முடங்கல் - திருமுகம்.

சுக. காதரம் - அச்சம்.

சுரு. திருமுக - திரும்புக.

சுசு. உய்த்தனன் - செலுத்தினான்.

அனுப்பினான்.

சுள. இன்னே - இப்பொழுதே.

சு00. ஒருவிநீங்கி, செருக்கொருபி.

மதுரையை அடைந்து விடைபெற்ற படலம்.

க. இதில் முறையே நெய்தல் பாலை, முலலை, குறிஞ்சி, மருதம் இவைகூறப்பட்டுள்ளன.

இ. காணுமா - காணுமுறைப்படி.

சு. இரவி சிங்கம் கண்டு செல்மதி, ஆவணிமாதம், மந்திரம் - குதிரைப்பந்தி.

எ. கவுரியன் - பாண்டியன்.

சு. பழுதில தமமிருக்கை.

சு0. இந்திரனாள் - கேட்டை. குசை - கழிவாளம்.

சுக. பாடி காவல் - கலைகூறலான் ஒருவனைக்கொண்டு வேந்தன செயல்படுத்தான தண்ட விசேடம்; "கோடி காவலான கருத நாளெலாம், பாடி காவலிற் பட்டிக சுழியுமே" என்பது, தேவாரம்.

கஉ. நமமடிகள் தம்மை - திருவாதாரை 'உரைதவப்படியே செய்தா' என்பது, பெரியபுராணத்தில்,

"முன்னின்ற பாதகனாள் தனகருத்தே முற்றவித்தான்" என்பது போன்றுகின்றது; (பெரிய ஏனாதி. சு0.)

சுக. நஞ்சை முன்புண்டு. அஞ்சாதி - அஞ்சாதே.

சுசு. விடைபெறும் முகிலையும் இருகின்ற. ஏனை - மற்ற, அடைக்கலமென்று அடையேனை. கிறி - வஞ்சனை. உடையேனை - உடைத்து விடாத என்னை.

சுரு. ஓவரும் - ஒழி வில்லாத. கழுவுருழைத்தான் - மன்னதலை.

சுக. கோலத்தை யுடைய வாங்கினற குதிரை.

உ௧) பரிமளனா - குதிரை வீரா.
தோம - குறநாம. நாபபண. நடு. ஆமப
ரிசு - ஆகும் விதம்.

உ௨. படர்ந்தமை - வந்ததன்மை
யை.

உ௨. கடுப்பின. வேகத்தையுட
யன. அசனியாய ஏறு.

உ௩. மேல்தாய - மேலே தாவிய,
மிச்சிரம். பல கிறங்களும கலந்தது.

உ௪ ஐந்துகதிகளை யுடைய குதி
னாகள்.

உ௫. கோட்டைமதில, இருபெய
ரொட்டு.

உ௬. பரல் - பருக்கைக்கல. பண
ணைத்தனா - மருத நிலம்.

உ௭. உடு - அகழி. கொடுவரி. புலி.
வளைந்த கோடுகளையுடையது.

உ௮. தளி - கோயில். சதுக்கம் -
நாறறெருக் கூடுமிடம். சிலைத்து - முழ
ங்கி.

உ௯. புறக்குடிகள் - அனுலோமர்
முதலியோர்

௩௦. தார் - கிணகிணிமலை.

௩௧. பறந்து - விரைந்துசென்று.

உறந்த - மிகுந்த.

௩௩. நான் இன்றே

௩௫ ஒன்னலாககு - பணைவருக்கு
முறவல் உண்டாக.

௩௮. இவ் இயல் - இந்தியலை
யுடையன; விரித்தல் விகாரம்

௪௦. அருந்தமிழாளியா - திருவா
தலூர்.

௪௧. அனபாமநீர். சாதம் - உண
மை.

௪௨. குழும் - ஈருதா நின்றன.
மணித்தரை - மணிதரை, விரித்தல்
விகாரம். "மணித்தப் பிறவியும் வே
ண்டுவதே" என்பது, தேவாரம்.

௪௩. கொத்தை நாடு - குருட்டு
நத்தை; "கொத்தையாகினீர்" என்
பது தேவாரம். பெருஞ் சம்பத்தை -
பெருஞ்செல்வத்தை. வள்ளி அததை
சேய் - வள்ளி நாயன்யாரின் மாமிச
ராகிய தடாததைப் பிராட்டியாரின்

புதலவா; உக்கிரபாண்டியர். அவரு
டைய வழியிறேன்றியகோன, அரி
மருத்தன பாண்டியன்.

௪௫. இசைவன் முதலியன நரியின்
பெயர்கள்.

௪௬. அகல்தர - விரிவாக.

௪௭. தஞ்சம உற்றவர்க்கா - தம்
மைப்பற்றுக் கோடாக அடைந்தவா
பொருட்டு.

௪௮. போந்த நீர் - கவகை, இட
விய - விசாலிதத.

௪௯. இதம் - இதுவும். விளைந்தது
ரது. பக - பிளவுபடுமபடி.

௫௨. புத்தி - உடன்பாட்டுக்குறி
புச் சொல். பத்தியின் - வரிசை
யாக. பலாலம் - வைக்கோலம். பரி -
குதிரைமரங்களை.

௫௩. மிதப்புற. மிக. உடைப்பு
ஒழிதர. பாம்புகள் - வைக்கோலாற்
செய்யப்படுந் திரணைகள்.

௫௪. திங்களாயிரம் தொழுதள்
ளாள் - ஆயிரம்பிறையைத் தொழுத
வள்; "திங்களாயிரத் தொழுதாள" -
என்றா; (திருவிளா. மண. சுமந்த
சு).

௫௫. அடைத்திடும் ஆள. முனியு
மே - கோப்பிப்பானே.

௫௬. பழங்கலை - பழமையானது
ல்கள், பழையதுணி. குழங்கல, இ
ணடை - மலைவிசேடங்கள், குழங்
கலை, ஐ - சாரியை. சூழங்கல - கழு
வுதல். முந்தா - முதனமையையுடை
யவர்.

௫௮. ஓர்இ - நீங்கி.

௫௯. சிறுதுண்டி - பிட்டு. உடை
யா - உடைத்து. நள்ளிய - பொருந்
திய.

௬௦. தடுவரி விருப்பின - தடுத்த
ற்கரிய விருப்பத்தோடு; தொகுததல்.

௬௧. விறய் - கேட்டு. அனறலி
ல - விரோதித்தலில்லாத.

௬௨. கரைபடல - கரை ம.ண
டாதல், கரைதல்.

௬௩. அடைப்படுகின்றதால், ஆ

ல்-அசை இனிய பாலே - நல்லுழை.

சச. நாடுகின்ற அவர்களுடைய வேலையையும், அடையுறுது - வருந்தாது.

சடு. ஏலான் - ஏறமக கொள்ளான்.

சசு. இதுகரை படாத்து - இக்கரை உயர்த்து.

எ0. தரிகருவுயிரக்கும - கருவிறங்கிய உயிர்க்கும்.

எச. திருக்கு - ஊன்.

எஉ. காண் அழபட்ட - மணம் பொருந்திய, நிம்பம் - வேம்பு.

எஃ. வள்ளல், எழுவாய்.

எசு. அலககண் - துன்பம், ஆளாகி - கூலியாளாகி.

எடு. கன்றல் - வாடுதல், புந்தரம் - அற்பத்தகுதி.

எஃ. கிள - லங்கோடு; 'கிளார்கோவணமும்' எனபது, தேவாரம்.

தீலையையடைந்த படலம்.

ங. இழுதையேன் - அறிவில்லாதேன.

டு. அற்புதமறியேனென்றது, அற்புதப்பத்து. பின்வருவனவற்றை இப்படியே அறிந்துகொள்ளுக. தின் அறவலிமையற. ஒண்ணலன் - ஒருபொருளல்லேன், "ஒண்ணுளே யொன்பது வாசல் வைத்தாய்" எனபது, தேவாரம்.

அ. மூழ்குமா - மூழ்குமாறு. பொற்ற - பொலிவு பெற்ற.

க. கொலலை - முல்லைசிலம்.

க0. பாண்டிமருடம் - பாண்டிநாட்டிற் பொருந்திய.

கக. கழுமலம் - சிகாழி.

கஉ. எங்கோய்வெறுபு - ஈங்கோய்மலை, வாஞ்சியம் - பரீ வாஞ்சியம். மறைக்காடு - வேதாரணியம். கனிகிளா - மதித்தல மிகக. பெண்ணை - தென்பெண்ணையாறு.

கங். முதுகிரி - விருத்தாசலம். அதிகை - திருவதிகை.

கடு. தேம - வாசனை. தாம மருவுமபடி.

கசு. சேண் பொலியாகிற்கும், தவமிக.

கஃ. ஈழம் - யாழ்ப்பாணம்.

உ0. "கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர், குழாஅத்துப் பேதை புகல்" எனபது திருக்குறள். போதி - அரசமரம். தேவு - புத்தன்; தேவை இருததுவேன்.

உக. 'சேற்றிற்கல்லை விட்டெறிந்தாற்போல்' எனபதும், 'நாய் குரைத்தாற் கூடக்குரைப்பாரில்லை' எனபதும் பழமொழிகள்.

உஉ. தீட்டி - எழுகி. சென்னி - தலை, சோழன்.

உஃ. குறு முயலகன் வெந்நின்னு - குறிய முயலகனுடைய முதுகின் மேலே கின்றீர்.

உஃ. குறி அரசு - குறிக்கப்படும் அரசன். போதி செறிபவன்றனை - புத்தனை.

கக. எழினி - திரை.

ஙஉ. அலககண் - பார்த்த இடத்தையுடைய

ஙங். அரியோடு - சிங்கத்தோடு.

ஙஎ. மாலைப் போக்குற - மயக்கத்தைப்போக்க.

ஙஅ. கரம் - கழுதை சீந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கஅக - ம பாடலைப்பார்க்க.

சஉ. சீரியது - சிறந்தது.

சஃ. பரி அவர் - வருதுகின்ற அப்பெளத்தர்கள்.

சச. மறைதப - இரகசியம்கெட.

சசு. ஆர்த்தார் வேந்தன் - ஆத்தி மாலையையுடைய அரசன்; சோழன்.

சஎ. மூகை தீர்த்தவா தெரீஇ - ஊமைத்தன்மைதீர்த்தவாறு தெரிந்து.

சாழல் - திருச்சாழல்.

சஅ. பாய் - பரவிய, குளஉரு - சபதம் செய்யாத.

இஉ ஞாதுரு - காண்பவன். ஞேயம் - அறியப்படுவது.

இச. சேதையர் - கீழ்மக்கள்.

இடு அடை அருப் பொழில் - இலைகள் நீங்காதேசோலை.

இசு. நறப்பயில் - தேன்தங்கப்பெற்ற. தலமாதி மூன்று - தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி.

இஅ. கிமிழ்க்க - கட்ட.

கஓ. அவ்வண்ண முதல்வன் - அகரம்போன்ற முதன்மையை யுடைய

சிவபெருமான்; திருக்குறள், க.

சுக. பவர் படுசடை - கொடிபோன்றசடை. இலா - விரும்புகின்ற.

சுந. சந்தவாசகம் - அழகியதிருவாசகத்தை, நமதயாநிதியே.

சுஅ. ஐந்தெழுத்தின் நாமப்படி - பஞ்சாக்ஷரப்படி.

எஉ. ஆனிமகம் - ஆனிமாதத்துள்ளமகநகந்திரம்.

எக. முனி - தவுமியமுனிவர்.

புநாவன் பெருந்துறைத் திருவிழாச் செய்த படலம்.

க. மணிவாசகர் என்னுந் தொடர்மொழியிலுள்ள மணி அசுத்த மாயாகாரியம்; வாசகம் சுத்தமாயாகாரியம். மணி - மாணிக்கம்.

உ. பொதியில் வேட்தன் - பாண்டியன்.

ந. இருந்தது - இருந்தது. நவதீர்த்தங்களுள் இரண்டு திருக்கோயிலினுள்ளும் ஏழு புறத்தும் உள்ளன.

டு விண்டு - திருமால.

சு. வரும்சோ, தவாச்சீர்.

க. விடை - ரிஷபம்; வேதணடம் - கைலாயமலை.

கக. தன லில் - பொன்னெலி.

கச. திதிகும - பாதுகாத்தற் குரிய.

கடு கோணலடையும் தண்டம் - கோணற்றடி.

கஎ. நேத்திரம் - பட்டாடை. பொன் இழைசால் அம்பரம் - பீதாம்பரம்; அம்பரம் - ஆடை.

கஅ. விழிக்கு விருந்தாழின்ற விழா.

உக. காவணம் - பந்தா. விதானம் - மேற்கட்டி.

உச. சமழப்பு - நாணம். மருவின - நறுமணத்தால.

உஎ. உற்றா - வந்தவர்கள்.

உக. வெய்ய - விரும்பத்தக்க.

கச. தமிழமுனி - அகத்தியா.

கடு. தக - ஒப்ப. சுதை - அமுதம். ஏலா - ஏற்று.

கசு. விட்டரம் - முனிவாக்குரிய ஆசனம்.

கஎ. கருதியது ஆற்று - கருதிய திருவிழாவைச்செய்.

சக. - ௧௦௦ திருவிழா விலககனமும் அது நடந்தமையும் இவற்றிற்கு உற்ப்படுகின்றன.

இடு. சாறு - திருவிழா.

இஅ. சுடர்த - ஒளிவீசிய.

சஅ. கிரப்புக்கோட்பட்டு - வறுமையார் கொள்ளப்பட்டு.

எ௦. கிளம் - பந்தம். உகளம் - இரண்டி.

எஅ. குரியவிருத்தம், சந்திரவிருத்தம் - வாசன விசேடங்கள்.

அ௦. மான்தலை நன்னாள் - மிருக சீரிடம்.

அஉ. கற்பகத்து - கற்பகமரத்தின்.

அக. விதி - பிரமன்.

அச. அரி - சிங்கம்.

கசு. ஓரா - ஒருவாத - நீங்காத.

சனகராசன் முத்திபெற்ற படலம்.

உ. விதேகம்-விதேகநாடு.
 ஁. விருத்தி - சீவிதம்; சீவிததற்
 காக அரசனாற் கொடுக்கப்பட்டது.
 எ. பராவம் - அவமானம்.
 க௦. சிகழி - குடுமி.
 கஉ. இருக்க என.
 கச - ஈடு: யாகசிய வல்கிய
 முனிவர் சனகராசனுக்குச் செய்யும்
 உபதேசம்.
 ஈடு. இறை - சனகராசன்.
 ஈசு. நவை இல் - குறமறில்லாத.
 தவுமியன் - தவுமியமுனிவர்.
 ஈஎ அதன் தோம் - அவ்வுபதே

த்தின் குற்றத்தை.
 ஈக - ஈசு: தவுமியமுனிவர் சன
 கராசனுக்குச் செய்யும் உபதேசம்.
 சச. இருந்துறை போம் - பெரி
 யவழியிற் சென்ற.
 சடு. பேர் ஒருவா - கீர்த்தி நீந்
 தாத.
 சக. நந்து - பெருகுகின்ற.
 சஎ. மனு அரசாம் - மந்திரங்க
 ளுக்கெல்லாம் அரசாகிய.
 சஅ. மெய்மேவிய - பொருந்
 திய.
 சக. ஓரீஇ - நீங்கி.

அதர்மமும் இலக்துமியும் முத்தியடைந்த படலம்.

க. ஓதமாம் ஏதம் - வெள்ளத
 தையுடைய கடலப்போன்றதாகிய து
 ன்பம்.

உ. வின்மை - ஒளியின்றன்மை.
 ஈ. நன்னா - நன்மை.
 ச. அந்நகரா பெயரிட்டா.
 இடன் - இடம். எந்தவிடனும் பொரு
 வான்: விடனும் - விடபுருஷனையும்;
 பொருவான் - ஒப்பான்; ஒவ்வானெ
 ன்பதும் பொருந்தும்.

டு உழிதருவான் - சுழலுவான்.
 ஈ குறமபு - சேட்டை
 எ இல்லி - துவாரம். வளரா -
 சிறுகொம்பு, குணான் - தோண்டி
 ணன்.

அ. சாகோதரம் : கால் மணி.
 பாம்புக்கிய மாணிக்கம்.

க. எழுநாவோனிலும் - செருப்
 பைக் காட்டிலும். சுன்று - அடிப்ப
 ட்ட. அன்று - விரோதிக்கின்ற.

க௦. விடனும் மடனமாகிய. பட
 ர் - துன்பம். அவன் - தந்தையான
 வன். துறவு - துறவறத்தை.

கக. ஏவ இயலா - ஏவவும் கட
 வாத. கதை - தண்டம். ஆவ என.
 கண்டோர் ஐயோவென்று சொல்ல.

கஈ. கண்ணற்றான் - கண்டான்;
 கே

கசு. அவசினேன்-வருந்தினேன்.
 கடு. என் ஈடும் அன்பு - எண்
 ணத்தைக் கடந்த அன்பு; எண்ணத்
 தை ஈருமன்பென்றமாம்.

கசு. பழையர் - கள்விற்போர்.
 மிடாவில். ராந்தினமுதுகள் - ஈச்சந்
 கள். மொந்தை - ஒருவகைப்பாண
 டம்.

கஎ. தேக்கெறிந்து - வப்பம்
 விட்டு.

கஅ. மோசிக்க - நீக்க.
 கக. பரவும் - பரவுகின்ற. மண்
 ட - மிக.

உ௦. அழுக்கு உடை - அழுக்கை
 யுடைய ஆடை.

உஈ. ஏது - யாத; இயற்றல் ஏது.
 மா தியானம் - பெரியதியானத்தை.
 உடு. ஆதன் - அறிவில்லாதவன்.
 உக. துடி - சுள், கடியவள் எல்கு
 உணவை.

கஉ. குணங்கு - பேய்.
 கச. உறைநோய்க்கு மருந்தென்க.
 கசு. பவம் - பாவம், பிறப்பு.
 பன்ன - சொல்ல.

கக. மரீஇயவன் - பொருந்திய வன்.

சஉ. அஞ்சம் - அன்னப்பறவை.

சக. திருவிலி - செல்வ மிலலாத வன்.

சடு. நாவியன்றது, தன்னை வயி ரம் - தனியாக்கோபம், மிதவை-தெ ப்பம், சிதம் - வெண்மை.

சஎ, தன்பெயர்முன்-அகரவுயிர்;

அஃது அகன்ற ஒருபெயர்-தன்மனெ ன்பது. தனுமதி - மார்கழிமாதம், சுத ம் - அழிவு.

சஅ. பணி - பணிவிடை. காதலி- காதலையுடையவள், கோமளே - அம் பிகை.

சக. வேள் உடைய, மன்மதன் கெட.

வேடன்முதலிய நால்வர் அருள்பெற்ற படலம்.

க புத்தி - போகம்.

உ. மலயாசலம்-பொதியின்மலை, ஆரவாரம் - முழக்கம்.

ச. இறழ - தினை.

அ. சாடிய வாதினை - நீக்கியவா தனையை.

க. விராய - கலந்த.

கக. இறவுளர் - வேடர்.

கஉ. சிவப்பிரியம் - சிவபக்தி.

கச. இறைவன் - அரசனை.

கடு. இனிச்செய்வது தெரியேன்

கக. என்உயிர் போவது ஒழியா

து. அருந்தா - பிறருண்ணாத.

உக. தாப்புலிப் போத்து - வலி யையுடைய ஆண்புலி. மார்பில் ஊள்

உஉ. பா-பாககளில்.

உக. பாதம் அரியாலும் கம்அவ னாலும் அறியாதார் - சிவபெருமான்; கம் - தலை, கோடி - கொம்பு, நா தங்க - நாவில் தங்க, அவன் துதி - சிவஸ்துதியையே.

உச. புன தெய்வம் - அற்பத தெய்வங்கள்.

நைமிசமுனிவர் பேருந்துறையடைந்து பூசித்த படலம்.

க. வாசகவாச்சியம் - வாசகத்தி ன் பொருள்.

உ. தாதநெறி முதல அனைத்தும் - தாஸமாரக்கம், ஸ்தபுத்திரமாரக்கம், ஸகமாராகம், ஸனமாரக்கம்

டு. முத்தன் - முதன்மையைபு டையவன்.

ச - கக. சூதமுனிவர் இடையே யுள்ள தலங்களை மற்ற முனிவர்களு க்குக் காட்டல்.

ச. பொதுநாமம் - சைலமென் பது.

எ. கோ கண்ணத்திற் சிவலிங்கப் பெருமான்பெயர் மகாபலேசுவரரெ ன்பது, வடமொழி உயிரொழுத்துக்க

ளில குற்றெழுத்துக்களிலலாத நெட் டெழுத்துக்களான முந்தியதன்காரம். புள்ளிய க. புள்ளியையுடைய ககர மெய்; 'கே' எனப்பதை முதலுபுனர் ந்த தாரம் - கேதாரம்.

அ. நாகமென்னும் சொல்லின் பொருள்களுள்ளே சரித்தலையுடைய ன மூன்று, அனை குரங்கு, பாம்பு, யானை. தாம் நாகம் - தாவும் நாகம்; குரங்கு. அல்லாதவை பாம்பும் யா னையும், வஞ்சகிழல் - மூங்கில்கீழல்.

க. நாவலர் கோவை-சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை சங்கிலியாரென்னும் பெ யரினுள்ள மெல்லொற்றை வல்லொ

ஹ்ருக்கிஹு சககிலியாரெனாஹும; சககு இலியா - கண்ணிலிலாதவா. ஓர் தாது-என்பு. சண்பையர் கோன- திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். எழு தாதும நிரப்ப.

க0. தாயுருவமெனப்பட்டா - காரைக்காலம்மையாரா, மறைமாவார் - வேதத்தைக் குதினாயாக வுடையவர். மறைமாவின் - வேதமாகிய மா, மரத்தின் கீழே.

கக. ஒருகற்பத்தில பிரமதேவா கழுருவடிவங்கொண்டுசெவபெருமான திருமுடியைத்தேடச் சென்றனரென்பது புராணவரலாறுதலின், 'ஒருகழு குகாணை வொணமுடியா' என்றா. இதனை, 'பூவாபொற மயிசின்மிசையிருந்தவனும் பூந்தழாய் புனைந்த மாலும், ஓவாது கழுதேன மாயுயர் தாழ்ந்தறநாடி யுணமை காணாத், தேவாருந் திருவுருவன்' எனனும் தேவாரத்தா லுணர்க. அவர் சொல் - வேதம். அவா சொல்லெனும் விலங்கல் - வேதாசலம்; கிருககழுக்குன்றம். பொரும்திருவா-திருமாலும் அயனும்.

க2 அந்தகன் - அந்தகாசுரன். மாணி - வாமனா.

க3. நிதி - சுந்தரமூர்த்திநாயனார். குக் கொடுத்தபொற்றொகுதி. நா செலுத்துமொருவரை - திருநாவுக்கரசரை; கா-அன்பு.

கச. மறைமுதல்-சிவபெருமான்.

கரு. கைத்தோணி - கைப்பாணம். எய்தது ஒவென்று அடைந்தா - இளைத்து ஒவென்று அடைந்தவா எய்தது ஒதம் குழும் மருந்து ராவா-அறிந்து, கடல்குழந்த பூமியாகிய மருந்தைக் கொடுத்தருளுபவா அத்தலத்திற பிணிகீர்த்தபொருட்கு மண்ணுருண்டை கொடுப்பது மரபு; 'விரிந்தபுகழ்ப புள்ளிக்கு வேளூர் வயித்தியனா, பரித்துவினை தோககவல்ல பண்டிதர்காணம்மாளை, பரித்துவினை தோக்கவல்ல பண்டிதரோ யாமாயின், மருந்துவிலை கைக்கூலி வாங்காரோ வமமானை, வாயிலே மண்போட்டு வாங்குவார்காணம்மாளை' என்னும்.

நஉ

பழைய அம்மாளைச் செய்யுளாலும் 'விணமருத் துதிக்கு மண்மருத் தருத்தியும்' என்னும் வேளூர்க்கலம்பகச் செய்யுளாலும் இஃது அறியப்படும். கக. கால்- திருவடி, தூலன், காற்று; கால் பொருத்துதலம்.

கக குளக்கண் - நெற்றியினிடத்தே. முக்குளக்கண் - மூன்றுகுளங்களுள்ள இடம். உலகின்ற வரைமஞ்ஞை - உமாதேவியாரா.

கஅ. மாதூலன்-மாமன்; தக்கன் - சலந்தான் - சலந்தராசுரன். கண இடந்து - கண்ணைப்பெயர்த்து. வளை சக்கரம்.

கக. வன்பது சார்த்து - வன்மையைச்சார்த்து. அரசு - அரசமரம். திருவாவதிதைக்கு நவகோடி சித்த புரமென்பது ஒருதிருநாமம். அன்பது வாய - அன்பு வாயுத; பதினொருகோடி யுருத்திரர்.

உ0. விழைபுனல் - மாமகதீர்த்தம். உரவு - வன்மை.

உக. வீழியவாய - வீழிப்பழத்தின் தன்மையையுடையவாய. ஒரு ததிக்கு - ஒரு செட்டிப்பெண்ணுக்கு.

உஉ. ஈனகோய்மலைக்கு மரகத மலையென்பது ஒரு திருநாமம். உரவயமன் - வலியையுடைய யமன். பரன் உமை ஒரு நவாதி - அத்தகாரி சுவரவடிவமாய்.

உ3. பரியுகைக்கும் அடலா - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். அரசசபை அரசமரபலம்.

உச. உறவிகள் - எறும்புகள். மால் தலையை விலுதுளியானது முருக்கிய தலம்.

உ4. வண்டர் இகவா - வண்டிகள் நீங்காத.

உச. தசமுகன் - இராவணனை. விணடுவனம் - மூங்கிலவனம்.

உஎ. வனமணக்கு முருவம் - திருமலைவடிவம்; வனம் - திருத்துழாய். கனம் - மேகம். பிரான்மலையிலமுடி முதலாக மூன்று இடமுண்டென்பது இப்புராணம், திருநாட்டுப்படலம், சதி - ம பாடலாலும் அறியலாகும்.

௨அ அம்மலற சொற்றவா - திரு
வாத்ஜரடிகள்.

௨க. தானநகர் - அமராவதி, ஈன
மிலாள் - பொன்னையாள்.

௩௦ அசம் - ஆடு. கசம் - யானை.
திருவாடானைக்கு அசகச புரமென்
புது ஒருதிருநாமம். திருப்புத்தூர்
ஆலயத்திற்கு ஸ்ரீதளியெனறு பெயர்.
திருச்சுழியலில் அம்பிகைக்குத் துணை
மாலையென்பது திருநாமம். காளையெ
ன்பது திருக்கானப்பேரில் ஸ்வாமி
யின் திருநாமம்.

௩க. வாய் - இடம், கீலம்-ஆப்பு,

௩௩. உயாவு ஒப்பு இல-உயாவும்
ஒப்பும இல்லை.

௩௫. விண்மணி - சூரியன்; அவ
னாள் விடப்படுவது கெய்யில்.

௩௬. வட்கும - அஞ்சும.

௩௭. வெருவு - அஞ்சுகின்ற.

௪௪. மகிழ்வனததமநாம சிவக்
கொழுந்து - காலாக்கினி யுருத்திரர்
பூசித்த சிவலிங்கப் பெருமான. .

௪௬. கரவு இல் - கள்ளமில்லாத;
கரவில கொடை.

௫௩. மனை - மனைவி. காய் அடை

ஆ - காயும் இலையும் ஆர்ந்த.

அரும்பதவுரை

முற்றிற்று

சூசீபத்திரம்

பக்கம்

கடவுள் வாழ்த்து	..	...	...	...	க
அவையடக்கம்	...	...	...	...	௩
சிறப்புப்பாயிரம்	...	...	...	...	௪
திருநாட்டுப்படலம்	..	...	...	...	௭
திருநகரப்படலம்	...	...	...	...	௨௨
நைமிசப்படலம்	...	...	...	...	௩௮
புராணவரலாற்றுப்படலம்	..	...	...	...	௪௩
புராணச்சிறப்புரைத்த படலம்	...	...	...	...	௪௭
புருரவாதவுமியரையடைந்த படலம்	...	...	...	...	௪௯
ஆன்மநாதநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்த படலம்	...	...	...	...	௫௩
சதாசிவமூர்த்தமுரைத்த படலம்	...	...	...	...	௫௭
மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்த படலம்	...	...	...	...	௫௯
உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்	...	...	...	...	௬௩
வெள்ளாற்றுப்படலம்	...	...	...	...	௬௭
பெருந்துறைவிசேடப்படலம்	...	...	...	...	௭௧
மூர்த்தநாமவிசேடமுரைத்த படலம்	...	...	...	...	௭௩
யோகபீடச்சிறப்புரைத்த படலம்	...	...	...	...	௭௫
வீரபத்திரப்படலம்	..	...	...	...	௮௧
தீர்த்தப்படலம்	...	...	...	...	௮௩
குமாரர் வருகைப்படலம்	...	...	...	...	௯௦
பெருந்துறைப்படலம்	...	...	...	...	௯௩
பிரமணபதேசப்படலம்	...	...	...	...	௯௪
திருமாலுபதேசப்படலம்	...	...	...	...	௯௦
காலாகணியிருத்திரருபதேசப்படலம்	...	...	...	...	௯௫
திருவாதலூர் திருவவதாரப்படலம்	...	...	...	...	௯௬
அமைச்சுரிமைபூண்ட படலம்	...	...	...	...	௯௯
திருப்பெருந்துறையடைந்த படலம்	...	...	...	...	௯௯
உபதேசப்படலம்	...	...	...	...	௯௭
மதுரையையடைந்து விடைபெற்றபடலம்	...	...	...	...	௯௦
இல்லையையடைந்த படலம்	...	...	...	...	௯௦
புருரவன் பெருந்துறையடைந்து திருவிழாச்செய்தபடலம்	...	...	...	...	௯௯
சனகராசன் முத்திபெற்றபடலம்	...	...	...	...	௯௨
அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம்	...	...	...	...	௯௮
வேடன்முதலிய நால்வர் அருள் பெற்றபடலம்	...	...	...	...	௨௦௩
நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து சூசித்தபடலம்...	...	...	...	...	௨௦௮

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	அ	க	சாந்து	சந்து
க0	உக	க	கார்க்	கார்
20'	ககடு	உ	மாலைய	மாலய
2உ	ச	ந	னிறை	லிறை
உஇ	உச	க	ஒரு	பொரு
நக	எச	ந	றகை	றகைத்
நச	ககடு	ந	உருளை	உருளைப்
நக	கஉ	க	வென்றி	வெந்தி
சக	க0	ச	யமைந்த்	யமைந்த
இந			நாதர்,	நாதர்
இச	உ	ச	பரர	பரா
இஎ	ந	ந	கத்துரு	கர்த்துரு
ய	எ	உ	கணப்	கணப்
கஉ	நக	க	யெதிர்	யெதிர்த
அ0	நக	ச	கணே	கணே
ய	நஅ	உ	மெழிற்	மெயிற்
கக	சக	ந	யெலவா	யெல்லா
ய	இந	க	நகை	நடை
க0உ	எஉ	ந	யெனிலு	யெனின்னு
ககக	அ	க	திருவி	திரிவி
ய	க0	க	வொளி	வொலி
கஉச	கந	உ	ணடும	ணடு
கஉந	உச	ச	லாங்	லாஞ்
கஉஅ	சச	ந	மலர்க	மலா
கநந	சஇ	க	ஊத்தொடு	ஊத்தொடு
கநஇ	இக	ச	மேவுயி	மேயுயி
கநஎ	எச	உ	ஞத்தை	ஞத்தை
கக0	ந	ந	மடுக்	மடு
ககஎ	இச	உ	பிரந்	யிரந்
ய	கக	ச	யன்றலின	யன்றலில
கஎக	உ	உ	மேவு	மேவி
கஅஇ	இக	க	ப்லி	பலி
உக0	கஎ	ந	வரண	வரை

